

Patiesās dzīves Grāmata

Dievišķā Meistara Mācības

XI Sējums

Mācības 310–338

12 sējumu darbs „**Libro de la Vida Verdadera**” („Īstās dzīves grāmata”) ir mantojums visai cilvēcei un ir reģistrēts „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública” Meksikā, D.F., ar numuriem 26002, 20111 un 83848.

Vairāk informācijas par oriģinālo spāņu valodas izdevumu:
Asociación de Estudios Espirituales „Vida Verdadera”, A.C.
Apartado Postal 888, Mehiko, D.F., - C.P. 06000

Atbildīgie par vācu tulkojumu, vācu izdevuma priekšvārdu, paskaidrojumiem, zemsvītras piezīmēm, komentāriem un norādēm par darbu:

Valters Maier un Traugots Göltenboth.

Stāvoklis: 2017. gada janvāris

Apstrāde (jaunā ortogrāfija un makets):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bāze
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tālr.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-pasts: manfredbaese@gmx.de

Grāmata „Wahres Leben” tiek tulkota daudzās citās valodās, izmantojot šo versiju un DeepL Translator.

Tās ir īstās, oriģinālās rakstības, kuras tulkojis Gotthold Göldenboth un izdevusi izdevniecība „Reichl Verlag”, un kurām ir autortiesības. Tām jāpaliek to sākotnējā tīrībā un tās nedrīkst mainīt. Tas būtu grēks un izraisītu dievišķo sodu.

Kunga vārdi Annai Marijai Hostai:

2017. gada 25. marts

Jēzus viņai saka: „*Zīmogu laikmeti*” ...

... un saka:

„Izmanto to. Es šodien esmu tevi izvēlējis, lai tu saņemtu manas mācības un tās nodotu tālāk cilvēkiem.”

Par šo iniciatīvu atbildīga ir Anna Maria Hosta, rīkojoties Kunga, Jēzus Kristus, mūsu Dieva, šo rakstu īpašnieka, vārdā.

(E-pasts: hoanna64@yahoo.com)

DeepL – lejupielādes saite: www.DeepL.com/Translator (Business versija)

DeepL pašlaik tulko vairāk nekā 100 valodās, un to var lejupielādēt uz datora. Tulkošanai ir nepieciešams interneta pieslēgums.

Stāvoklis: 2026. gada septembris

Saturs

Patiesās dzīves Grāmata.....	1
Priekšvārds	7
Levads.....	8
Mācība 310.....	13
Mācība 311.....	22
Mācība 312.....	31
Mācība 313.....	40
Mācība 314.....	49
Mācība 315.....	59
Mācība 316.....	69
Mācība 317.....	78
Mācība 318.....	87
Mācība 319.....	97
Mācība 320.....	108
Mācība 321.....	118
Mācība 322.....	128
Mācība 323.....	136
Mācība 324.....	145
Mācība 325.....	155
Mācība 326.....	166
Mācība 327.....	175
Mācība 328.....	185
Mācība 329.....	197
Mācība 330.....	205
Mācība 331.....	217
Mācība 332.....	224
Mācība 333.....	235

Mācība 334	245
Mācība 335	254
Mācība 336	263
Mācība 337	274
Mācība 338	283
Satura rādītājs	292
Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950	300

Priekšvārds

„Šis ir tas paziņotais laiks, kurā Man bija jārunā uz cilvēci, un Es vēlos, lai jūs, piepildot Manas pravietojumus, ar šo vārdu, ko Es jums esmu devis, sastādītu grāmatu sērijas, ...” (6, 52)

Paziņotais laiks attiecas uz mūsdienām, ko sauc arī par Trešo laiku, kas ir Pirmā laika (Mozus un pravieši) un Otrā laika (Jēzus un viņa apustuļi) pēctecības laikmets.

Trešo laikmetu 1866. gadā Meksikā sagatavoja Elijas Gars un viņa māceklis Roque Rojas, tādējādi no 1884. gada līdz 1950. gada beigām — 66 gadu garumā — Dievišķais Gars varēja atklāties cilvēcei: Svētdiena pēc svētdienas vienkāršie ļaudis pulcējās vienkāršās sapulču vietās, lai aptuveni divas stundas klausītos dievišķo vēstījumu. Kā savus runasvīrus (porta voces) Dievs izmantoja daudzus balss nesējus (mūsdienu praviešus), kuri pacilātā garastāvoklī padarīja dzirdamu dievišķā vārda starojumu.

Šis dievišķās atklāsmes, vēstis vai mācības pēdējos desmit gados pirms 1950. gada tika stenografētas un protokolētas. Pēc 1950. gada no šī milzīgā protokolu skaita tika atlasītas 366 mācības un publicētas lielajā 12 sējumu darbā „Libro de la Vida Verdadera” (Īstās dzīves grāmata).

Pēc 1975. gada Valters Maieris, kurš no 1943. līdz 1950. gadam piedalījās svētdienas sapulcēs, un Traugots Göltenbots tulkoja I–V sējumu vācu valodā un izdeva tos izdevniecībā „Reichl Verlag”. Pēc Valtera Maiera nāves 2001. gadā VI sējumu pabeidza Traugots Göltenbots, un tas tika izdots 2004. gadā.

Pēc tam VII–XI sējumus arī tulkoja Traugots Göltembots, un tie tika izdoti no 2014. līdz 2015. gadam izdevniecībā „Buchdienst zum Leben”. XII sējums, visticamāk, būs pieejams 2016. gadā.

Tādējādi Dievišķais Gars laikos, kad notika gan vislielākais zinātniskais un tehniskais progress, gan arī vislielākie karadarbības konflikti un ideoloģiskie novirzieni, nav atstājis cilvēci vienu pašu.

Savā bezgalīgajā mīlestībā un gudrībā Dievs caur Meksikas atklāsmēm mums ir parādījis izeju no ideoloģiskajām novirzēm, dāvājis mierinājumu un dziedinošu balzamu mūsu izsalkušajai dvēselei, kā arī sniedzis ļoti praktiskus norādījumus, lai mēs varētu virzīt savu dzīvi saskaņā ar dievišķo gribu.

Lai šie vārdi drīz piepildās:

**Gods Dievam augstībā
un miers uz zemes
un cilvēkiem labvēlība.**

Levads

Lai šie izvilkumi sniedz lasītājam pirmo ieskatu grāmatā „”. Skaitļi iekavās attiecas uz pamācību un pantiņu numerāciju.

Labais ir patiesība un mīlestība

Saprotiet, ka mans Vārds nav un nevar būt jauna reliģija. Šis darbs ir gaismas ceļš, kurā visas ideoloģijas, ticības apliecinājumi un reliģijas garīgi apvienosies, lai nonāktu pie Apsolītās zemes vārtiem. (310,39)

Iepazīstiet Mani visi, lai neviens Mani nenoliegtu — atzīstiet Mani, lai jūsu priekšstats par Dievu balstītos uz patiesību un jūs zinātu, ka tur, kur parādās Labais, tur esmu Es.

Labais ar neko nesajauucas. Labais ir patiesība, mīlestība, žēlsirdība, sapratne.

Labais ir skaidri atpazīstams un nepārprotams. Atpazīstiet to, lai nepieļautu kļūdas. Katrs cilvēks var iet savu ceļu; bet, ja visi satiekas *vienā* punktā, kas ir labais, viņi galu galā atpazīs viens otru un apvienosies. Tā nenotiks, ja viņi uzstājīgi maldinās paši sevi, piešķirot labajam ļaunuma izskatu un maskējot ļaunumu kā labo, kā tas notiek ar šī laika cilvēkiem. (329, 45–47)

Ceļš atpakaļ uz mūsu garīgo dzimteni

Katra pasaule, katrs eksistences līmenis tika radīts, lai dvēsele tajā attīstītos un spertu soli pretim savam Radītājam, un tādējādi, arvien virzoties uz priekšu pilnveidošanās ceļā, tai būtu iespēja nevainojama, tīra un skaista sasniegt savas ceļojuma galamērķi – dvēseles pilnības virsotni, kas tieši ir dzīvošana Dieva valstībā. Kam šķiet neiespējami galu galā dzīvot „Dieva klēpī”? Ak, jūs, nabaga prāta cilvēki, kas patiesi neprotat domāt! Vai jau esat aizmirsuši, ka no Manas klēpja jūs ienācāt eksistencē, tas ir, ka jau iepriekš jūs tajā esat pastāvējuši? Taču nav nekā dīvaina tajā, ka viss, kas izplūda no dzīvības avota, savā laikā atgriežas pie tā. Katra dvēsele, ienākot dzīvē no Manis, bija nevainīgi tīra; taču pēc tam daudzi savā ceļā sevi aptraipīja. Tomēr — tā kā viss no Manis tika paredzēts gudrā, mīlošā un taisnīgumā balstītā veidā, Es nekavējoties ķeros pie tā, lai ceļā, ko maniem bērniem bija jānoiet, nodrošinātu visus nepieciešamos līdzekļus viņu glābšanai un atjaunošanai.

Lai gan daudzas būtnes ir aptraipījušas šo dvēseles nevainību, pienāks diena, kad tās attīrīsies no visiem saviem pārkāpumiem un tādējādi atgūs savu sākotnējo tīrību. Manos acīs šī attīrīšanās būs ļoti nopelnīga, jo dvēsele to būs izcīnījusi, izietot lielus un nepārtrauktus pārbaudījumus savai ticībai, mīlestībai, uzticībai un pacietībai. (313, 21–23)

Es vēlos, lai cīņas beigās, kad visi mani bērni būs uz mūžīgiem laikiem apvienojušies Garīgajā dzimtenē, viņi *piedalītos* manā bezgalīgajā laimē kā *Radītājs*, kā atzinību par to, ka katrs no jums ir piedalījies dievišķajā darbā, to veidojot vai atjaunojot.

Tikai kā garīgas būtnes jūs atklāsi, ka no visa, ko Esmu radījis kopš sākuma, nekas nav pazudis, ka viss atdzimst Manī, viss atdzīvojas un atjaunojas.

Tātad, ja tik daudzas būtnes ilgu laiku bija nomaldījušās, ja daudzi, tā vietā, lai veiktu dzīves darbus, veica iznīcinošus darbus, tad viņi atklās, ka viņu nomaldīšanās laiks bija tikai īslaicīgs un ka viņu darbi, lai cik slikti tie arī būtu bijuši, Mūžīgajā dzīvē tiks atlīdzināti un viņi tiks pārvērsti par manas nepārtrauktas radīšanas darba līdzdalībniekiem.

Kas gan ir daži grēka un tumsas gadsimti, kādus cilvēce ir piedzīvojusi uz Zemes, ja tos salīdzina ar mūžību, ar bezgalīgu attīstības un miera laiku? Jūs esat attālinājušies no Manis, izmantojot savu gribas brīvību, un, vadīti sirdsapziņas balss, atgriezīsieties pie Manis. (317, 17–20)

Garīgās gaismas būtnes stāv mums blakus

Jūs neesat vieni, jo Mans iedrošinājums un Mana gaisma ir ar katru no jums. Bet gadījumā, ja jums tas šķistu par maz, Es katram cilvēkam esmu piešķīris garīgu gaismas būtni, lai tā uzraudzītu jūsu soļus, brīdinātu jūs par jebkādu briesmu draudiem, kalpotu jums kā pavadonis jūsu vientulībā un kā atbalsts dzīves ceļā. Tās ir tās būtnes, kuras jūs saucat par sargājošajiem eņģeļiem vai aizstāvjiem.

Nekad neizrādi, viņiem nepateicību un neesiet kurli pret viņu iedvesmām, jo *jūsu* spēki nebūs pietiekami, lai izturētu visus dzīves pārbaudījumus. Jums ir vajadzīgi tie, kuri ir tālāk attīstījušies nekā jūs un kuri kaut ko zina par jūsu nākotni, jo Es to viņiem esmu atklājis.

Šo būtnu cīņa ir ļoti smaga, kamēr jūs neesat sasnieguši garīgumu, jo jūs no savas puses ļoti maz palīdzat viņiem šajā grūtajā misijā.

Kad jūsu garīgums ļaus jums sajust un uztvert to jūsu brāļu un māsu klātbūtni, kuri neredzami, bez jebkādas izrādīšanās, darbojas jūsu labklājības un jūsu attīstības labā, tad jūs nožēlosiet, ka esat piespieduši viņus tik smagi mocīties un arī ciest jūsu grēku dēļ. Taču, ja šī atziņa jūsos rodas, tad tikai tādēļ, ka jūsu prātā jau ir iestājusies gaisma. Tad jūsos atmodīsies līdzjūtība, pateicība un sapratne pret viņiem. Kāda liela laimes sajūta būs jūsu aizbildņiem, redzot, ka jūs atbalstāt viņu pūles un ka viņu iedvesma saskan ar jūsu garīgo pacelšanos!

Jums ir tik daudz brāļu un māsu un tik daudz draugu „Garīgajā ielejā”, kurus jūs nepazīstat.

Rīt, kad atziņa par garīgo dzīvi būs izplatījusies visā pasaulē, cilvēce atzīs šo būtnu nozīmi jūsu pusē, un cilvēki svētīs manu gādību. (334, 70–76)

Cīņa starp gaismu un tumsību

Aiz jūsu cilvēciskās dzīves pastāv garu pasaule – jūsu brāļi un māsas, cilvēkiem neredzamas būtnes, kas savā starpā cīnās, lai jūs iekarotu. Šīs cīņas iemesls slēpjas atšķirīgajā attīstības līmenī, kādā atrodas vieni un otri.

Kamēr Gaismas būtnes, vadītas mīlestības, harmonijas, miera un pilnveidošanās ideāla, apgaismo cilvēces ceļu, vienmēr iedvesmojot tai labo un atklājot visu, kas ir cilvēku labā, būtnes, kas joprojām turas pie zemes materiālisma, kas nespēja atbrīvoties no savas egoisma un mīlestības pret pasauli vai kas uz nenoteiktu laiku baro cilvēciskās atkarības un tieksmes, sēj cilvēku ceļu ar apmulsumu, aptumšojot prātu, padarot sirdis aklas, pakļaujot gribu, lai izmantotu cilvēkus un padarītu tos par *savu* plānu rīkiem, vai arī izmantotu tos tā, it kā tie būtu viņu pašu ķermeņi.

Kamēr Garīgā Gaismas pasaule cenšas iekarot cilvēku dvēseles, lai tām atvērtu ceļu uz mūžību; kamēr šie svētie pulki nepārtraukti cenšas pieaugt mīlestībā, kļūt par slimnieku kopējiem pie sāpju gultas, par padomdevējiem cilvēka pusē, kurš nes lielas atbildības nastu, par jauniešu padomdevējiem, par bērnu aizstāvjiem, par pavadoņiem tiem, kuri ir aizmirsti un dzīvo vienatnē, , tāpat nepārtraukti starp cilvēkiem darbojas būtnu leģioni bez garīgās gudrības gaismas un bez pacilājošās mīlestības sajūtas. Bet to mērķis nav atvieglot jums ceļu uz Garīgo valstību — nē; šo būtnu nolūks ir pilnīgi pretējs, to centieni ir valdīt pār pasauli, turpināt būt tās valdniekiem, iemūžināties uz Zemes, valdīt pār cilvēkiem un padarīt tos par savas gribas vergiem un rīkiem — vienā vārdā: neļaut atņemt to, ko tās vienmēr uzskatījušas par savu: pasauli.

Tātad, mācekļi: starp vienām un otrām būtnēm norisinās sīva cīņa — cīņa, ko jūsu fiziskās acis neredz, bet kuras atbalsis dienu no dienas ir jūtamas jūsu pasaulē.

Lai cilvēks varētu aizstāvēt sevi un atbrīvoties no ļaunajām ietekmēm, viņam ir nepieciešamas zināšanas par patiesību, kas viņu apņem, viņam jāiemācās lūgties ar garu, kā arī jāzina, ar kādām spējām ir apveltīta viņa būtība, lai tās varētu izmantot kā ieročus šajā lielajā cīņā starp labo un ļauno, starp gaismu un tumsību, starp garīgumu un materiālismu.

Tieši Gaismas garīgā pasaule darbojas, cīnās un sagatavo visu, lai pasaule kādu dienu uzsāktu ceļu uz garīgumu.

Padomājiet par to visu, un jūs varēsiet iedomāties šīs cīņas nežēlību, ko vada jūsu garīgie brāļi un māsas, kuri cenšas glābt cilvēkus — cīņa, kas viņiem ir kā kauss, no kura jūs nepārtraukti liekat viņiem dzert nepateicības rūgtumu, jo jūs apmierināties ar to, ka saņemat no viņiem visu labo, ko viņi jums sniedz, taču nekad nestājaties viņu pusē, lai

palīdzētu viņiem šajā cīņā.

Tikai nedaudzi spēj pievienoties viņiem, nedaudzi ir atsaucīgi viņu iedvesmai un seko viņu norādēm. Bet cik spēcīgi tie virzās cauri dzīvei, cik aizsargāti viņi jūtas, kādas priekas un iedvesmas pacilā viņu garu!

Lielākā daļa cilvēku ir sašķelta starp abām ietekmēm, nespējot izlemt par labu vienai no tām, nepakļaujoties pilnībā materiālistam, bet arī necenšoties atbrīvoties no tā un padarīt savu dzīvi garīgāku, tas ir, pacelt to ar labo, zināšanām un garīgo spēku. Šie cilvēki joprojām atrodas cīņā ar sevi.

Tie, kas ir pilnībā pakļāvušies materiālistam, vairs neņemot vērā sirdsapziņas balsi, un kas neievēro neko, kas attiecas uz viņu dvēseli, vairs necīnās – viņi ir cīņā sakauti. Viņi domā, ka ir uzvarējuši, domā, ka ir brīvi, un neapjauš, ka ir gūstekņi un ka būs nepieciešams, lai Gaismas leģioni nolaistos tumsā, lai viņus atbrīvotu.

Šo Gaismas vēstījumu es sūtu visām zemes tautām, lai cilvēki atostos, lai viņi apzinātos, *kurš* ir ienaidnieks, ar kuru viņiem jācīnās, līdz viņi to būs uzvarējuši, un *kādas* ieročus viņi, to neapzinoties, nēsā līdzī. (321, 53–63)

Dieva vīzija par mūsu nākotni

Es gaidu no pasaules garīgumu. Man nav nekādas nozīmes nosaukumiem, ar kuriem katra baznīca vai sekta atšķiras, nedz arī to rituālu un ārējo kulta formu lielākai vai mazākai krāšņumam. Tas skar tikai cilvēciskos maņus, bet ne manu Garu.

Es gaidu no cilvēkiem garīgumu, jo tas nozīmē dzīves pacelšanu, pilnveidošanās ideālu, mīlestību pret labo, pievēršanos patiesībai, mīlestības darbības īstenošanu, harmoniju ar sevi, kas ir harmonija ar citiem un tādējādi ar Dievu. (326, 21–22)

No šodienas cilvēkiem, kuriem trūkst garīguma un mīlestības, Es radīšu tās paaudzes, par kurām Es savā Vārdā jau tik daudzkārt esmu pravietojis. Bet vispirms Es ietekmēšu šīs tautas, kuras šodien nepazīst pašas sevi, karo savā starpā un iznīcina viena otru.

Kad tad Mans spriedums būs pārgājis pār visiem un nezāles būs izrautas ar saknēm, sāks veidoties jauna cilvēce, kuras „asins” vairs nesīs nesaskaņas, naida vai skaudības sēklu, jo viņu vecāku „asins” ir attīrījusies sāpju un nožēlas krāsnī.

Es viņus uzņemsu un teikšu: „Lūdziet, lūdziet, un jums tiks dots”, tāpat kā Es jums teicu Otrajā laikmetā. Bet šodien Es piebilstu: iemācieties lūgt. (333, 54)

Iedomājieties tādas cilvēces attīstību, kuras morāle izriet no garīguma; iedomājieties cilvēci bez ierobežojumiem un valstu robežām, kas brālīgi dala visus dzīves līdzekļus, ko Zeme dāvā saviem bērniem. Mēģiniet iedomāties, kāda būtu cilvēces zinātne, ja tās ideāls būtu savstarpējā

mīlestība, ja cilvēks saņemtu meklētās zināšanas caur lūgšanu. Padomājiet, cik patīkami Man būs saņemt no cilvēkiem mīlestības, ticības, paklausības un pazemības dievkalpojumu caur viņu *dzīvi*, bez nepieciešamības ķerties pie rituāliem un ārējām kulta formām.

Tikai tas būs *dzīve* cilvēkiem, jo tajā viņi ieelpos mieru, baudīs brīvību un barosies tikai ar to, kas satur patiesību. (315, 57–58)

Kad mana balss garīgā veidā izskanēs cilvēces vidū, cilvēki sajutīs kaut ko vibrējošu, kas vienmēr ir bijis viņos, lai gan tas nevarēja brīvi izpausties. Tas būs gars, kas — iedrošināts sava Kunga balsī — pacelsies un atbildēs uz manu aicinājumu.

Tad uz Zemes sāksies jauna ēra, jo jūs vairs neraudzīsieties uz dzīvi no apakšas, bet skatīsieties uz to, atpazīsiet un baudīsiet to no savas dvēseles pacelšanās augstumiem. (321, 38–39)

Mācība 310

Mans miers lai ir ar jums!

1. Nāc pie Manis, apmaldusī un maldīgā cilvēce! Vispirms meklē Manu Valstību, un, kad tu tajā būsi, dzer no Manas gudrības neizsīkstošā avota. Bet neaizmirsti, ka Mana Valstība nav no šīs pasaules un ka tu to vari iegūt tikai, ievērojot Manus mīlestības likumus.

2. Mācekļi: Šis 1950. gads visiem cilvēkiem nesīs izšķirošus notikumus. Tāpēc jūsu atbildība ir tik liela, kad jūs klausāties manu mācību.

3. Cilvēce ir slima, akla un ceļā uz pazudināšanu. Tēvs to glābs ar jūsu starpniecību. Patiesi, Es jums saku: neviens nepazudīs.

4. Tā kā Es visus savus bērnus mīlu vienādi — kāpēc tad pasaulē pastāv nabadzība? Tas ir jautājums, ko cilvēki sev uzdod. Taču jūs zināt notikumu iemeslu.

5. Tā nav pirmā reize, kad jūsu dvēsele dzīvo šajā pasaulē. Jau sen Es esmu jāvis tai reinkarnēties dažādos zemes ķermeņos, lai tā tādējādi izlabotu savas kļūdas un kļūtu cienīga Maniem likumiem. Es no paša to radīšanas sākuma esmu nolīcis dvēseles uz Zemes, lai tās ar saviem nopelniem iegūtu spēju ienākt Manā valstībā.

6. Cilvēka dvēsele ir bijusi radības izredzētā būtne. Es esmu to apveltījis ar brīvo gribu kā pierādījumu Manai mīlestībai.

Visas pārējās būtnes ir pakļautas manai gribai. Taču, ja cilvēki, izmantojot savu brīvo gribu, ir novirzījušies no manas mīlestības ceļa, tad tieši uz šī paša ceļa, ko viņi paši izveidojuši ar savu brīvo gribu, viņiem būs jāiegūst pestīšana.

7. Visām dvēselēm ir pienācis ražas laiks, un tādēļ jūs redzat apjukumu cilvēku vidū. Bet patiesi, Es jums saku: šajā haosā katrs novāks savu sēklu.

Bet kas notiks ar tiem maniem bērniem, kuri nepārtraukti ir pārkāpuši manu likumu? Patiesi: visus, kuri guļ un nevēlas pētīt un ņemt vērā manas mācības, pārbaudījumi satvers kā viesuļvētra, kas tos nogāzīs. Bet visiem, kas ir ievērojuši Manas norādes, tas būs kā iedrošinājums pienākumu pildīšanā, kā skaista atlīdzība, ko Dievs viņiem dāvā.

8. Tēvs ir neizsīkstoša darbība, Viņš mūžīgi darbojas visu savu bērnu labā, un, ņemot vērā šo piemēru, arī jums jābūt nenogurstoši savu pienākumu pildīšanā, lai tādējādi jūs kļūtu viens ar savu Kungu. Saprotiet, ka jūsu darbs jums ir patiesa svētība, jo tas nozīmē arvien vairāk tuvināties savam Dievam. Tas ir jūsu dzīves pilnveidošanās noslēpums.

9. Cilvēks ir attīstījies, un savas attīstības gaitā viņš ir guvis daudz augļu, lai varētu kalpot cilvēcei. Bet mūsdienās viņš savā augstprātībā ir uzskatījis sevi par pārāku par savu Radītāju.

10. Jūs man jautājat, vai es varu palīdzēt saviem bērniem atrast ceļu ārā no viņu apmaldības. Un es jums saku: jā, tauta. Iespēja, ko Esmu devis dvēselei tās reinkarnācijās cilvēka dzīvē, ir mana mīlestības apliecinājums. Jo manu Valstību var sasniegt tikai ar mīlestības un žēlsirdības labajiem darbiem, ko veic mani bērni, pilnībā izmantojot savu gribas brīvību un sekojot sirdsapziņas norādēm.

11. Pat ja jūs jūtaties nenožīmīgi un vāji, jums jāpalīdz saviem līdzcilvēkiem ar to bezgalīgo spēku, ko Es jums esmu uzticējis ar šo bausli. Tīrā un sirsnīgā lūgšana, ko Es jums esmu iemācījis, ir tā, kas visai cilvēcei jāapvieno manas mīlestības apskāvienā.

12. Lūdzieties, mācekļi, sūtiēt savas domas kā miera vēstījumu tiem, kuri šobrīd ar savu intelektu pārveido jūsu dzīvi, lai augļi, ko viņi gūst, būtu kā balzams cilvēces ciešanām.

13. Kāpēc Kungs jūs sauc par „izredzēto tautu”? Tāpēc, ka jau Pirmajos laikos Es jums uzticēju grūtu misiju jūsu līdzcilvēku vidū. Taču Es neapveltīju jūs ar lielākām dāvanām nekā viņiem, nedz arī Es jūs izcēlu pār citām tautām, bet Es padarīju jūs par uzticīgu Dēlu, par Manas gaismas un mīlestības vēstījuma vēstnesi visām tautām uz Zemes, kas joprojām atrodas maldu ceļā.

14. Es esmu jums piešķīris žēlastību dzirdēt Manu Vārdu caur balsi — vēstījumu, kuru jums, kad pienāks laiks, būs jānēsā cilvēku sirdīs.

15. Mācekļi, izmantojiet laiku, paskatieties uz cilvēkiem, kuri ir iegremdējušies savā materiālismā un turas pie pasaules viltus balsīm. Viņos būs ciešanas, un tikai tādējādi viņi atmodīsies savas sirdsapziņas ziņā. Ciešanas — pat ja jūs tās nesaprotat, kamēr tās pārdzīvojat — ir svētība jūsu dvēselei.

16. Pacelieties garā pie Manis, pāri visām ciešanām, visiem kārdinājumiem vai vājībām, un tad jūs sapratīsiet, cik skaists ir ceļš, ko Es jums piedāvāju, pildot Manu likumu. Ja jūs raugāties uz cilvēci, kas savā samaitātībā ir sasniegusi netikumu virsotni, tad Tēvs jums saka: dvēsele tomēr ir attīstījusies, karu nežēlība to ir satricinājusi, un šodien, kad tā visos ceļos meklē mieru, tā atrodas krustcelēs.

17. Tā ir tava misija, Izraēl. Katram no jums ar savu lūgšanu un piemēru būs jāvadī cilvēce. Nevienam nav tiesību runāt par savu tuvāko nepilnībām. Tad kurš no jums ir pilnīgs? Nesodiet nevienu un esiet labs paraugs cilvēku vidū. Tādā veidā jums jādzīvo kā mūžīgā miera un mūžīgās laimes atspulgs. Tad cilvēki — noguruši no tik daudzām ciešanām — nāks pie jums un teiks: „Dodiet mums no jūsu maizes, dodiet mums no šī neizsīkstošā ūdens.”

18. Tautas cīnās par mieru, ko tās vēl nav sasniegušas. Dažās pasaules daļās kari ir beigušies, bet citās cilvēkus viņu asiņainajās cīņās joprojām apņēma haoss. Viņi veltīgi vēlas, lai šajā pasaulē valdītu miers, jo viņiem trūkst mīlestības un žēlsirdības.

Cilvēki dreb bailēs no jaunajiem ieročiem, ko radījis cilvēka prāts. Palīdziet viņiem, tauta, sniedziet viņiem manu mīlestības vēstījumu, ko Es esmu uzticējis jums. Neizrādiet priekšroku noteiktām rasēm, valodām vai ideoloģijām, redziet viņos tikai savus brāļus un māsas, kuriem nepieciešams padoms un mīlestība.

19. Lūdzieties, jo patiesi, Es jums saku: mans miers sasniegs visas zemes tautas, pārvarot egoismu un cilvēciskās vājības.

20. Tā mana Valstība nāks pie jums, un tad izgudrojumi, kas šodien rada iznīcību un nāvi, tiks izmantoti vienīgi nepieciešamajai atjaunošanai, lai padarītu šo pasauli par patiesu paradīzi. Es vēlos, lai cilvēks beidzot pilnveidotos un valdītu pār šo planētu tā, kā Tēvs valda pār Visumu: ar mīlestību.

21. Cilvēkam, kurš dziļi tic manam likumam un ar lielu mīlestību sludina manu mācību, nav ko baidīties, jo viņš būs Tēva instruments un vienlaikus daļa no Dieva.

22. Mācekļi: tāpat kā gaisma izskauž tumsību, tā arī jūs ar manu dievišķo vēstījumu spēsiet izskaust cilvēces neziņu.

23. Mans Vārds, kas atklāts šajā Trešajā laikmetā, panāks, ka cilvēki atklās taisnīguma patieso jēgu un tiks pieņemti likumi, kas iedvesmoti no maniem darbiem.

24. Šī cilvēcei vēl nezināmā mācība galu galā izplatīsies visā zemē un iesakņosies daudzu tautu sirdīs. Garīgums sasniegs savu pilnīgo attīstību nākotnes cilvēces vidū.

25. Jums ir bijusi žēlastība dzirdēt manas vēstis caur maniem vēstnešiem, bet jūs vairs nepiedzīvosiet manas mācības uzplaukumu, jo tad jūs vairs nepiederēsiet šai zemei. Būs citas paaudzes, kas liecinās par manu vārdu piepildīšanos. Jo jums bija uzticēts uzdevums būt garīguma ceļa sagatavotājiem.

26. Tomēr tādēļ jūsu misija nebūs mazāk svarīga nekā nākamajām paaudzēm — gluži pretēji. Ņemiet vērā, ka daudz kas ir atkarīgs no jums, lai tie ieietu pareizajā ceļā, lai viņi būtu labi manu darbu skaidrotāji un labi mācekļi.

27. Jums ir jādod savs ieguldījums, kas — kā Es jums jau esmu teicis — ir ļoti svarīgs. Bet neuzpūstieties par to. Jo tas, kurš garīgajā darbā kļūst iedomīgs, nav sapratis, kā būt cienīgam māceklim, jo viens no būtiskākajiem nosacījumiem, lai būtu Mans māceklis, ir pazemība.

28. Paskatieties savas sirdsapziņas spogulī, lai redzētu, vai tajā neatspoguļojas kāda nepatiesība. Paskatieties šajā iekšējā spogulī, pirms sākat nosodīt savu līdzcilvēku darbus. Tad jūsu rīcībai būs vairāk tīrības un patiesības.

29. Es jums to saku, jo redzu, ka daudziem no jums patīk nosodīt kļūdas, ko pieļauj jūsu līdzcilvēki dažādās reliģiskajās kopienās, kā arī viņu rituālus un dievkalpojumus. Es jums saku: jums būtu labāk neizteikt spriedumus ne par baznīcām, ne par ticības apliecinājumiem, jo jūs pagaidām neapzināties to garīgo nozīmi.

30. Es jūs atstāju kā ceļa rādītājus, nevis kā kūdītājus. Jūsu sēkla lai ir miera un saskaņas sēkla, bet nekad ne apjukuma, ne vardarbības sēkla.

31. Mana Vārda mērķis ir vienotība un miers, lai jūs, iedvesmojoties no tā, spētu pasniegt roku saviem līdzcilvēkiem un vienmēr cienītu viņu ticību kā kaut ko svētu. Jo viņu ticība ir iekšējs altāris, kurā Es mīlu. Tad jūs spēsiet saskatīt savu līdzcilvēku attīstību, ko viņi ir sasnieguši, pateicoties savai cīņai, pūlēm un neveiksmēm.

32. Ja, salīdzinot veidu, kādā jūsu līdzcilvēki praktizē savu reliģiju, ar jūsu pašu veidu, jūs atklājat atšķirības, neapstājieties pie ārējā izskata vērtēšanas, bet iedziļinieties lietas būtībā, kur atrodas patiesība. Tā kā jūs esat spiritualisti, atcerieties, ka jums vienmēr jāvadās pēc iekšējās pārlicības, nevis pēc ārējām formām.

33. Ja jūs šādā veidā pamazām sapratīsiet savus līdzcilvēkus, jūs drīz vien atklāsiet, ka katrs cilvēks virzās pa savu ceļu, bet visi ceļi saplūst vienā punktā, kas ir ceļš uz Gaismu, Patiesību un Dzīvību.

34. Tagad jūs saprotat, ka nepietiek ar to, ka jūs nesat manas Vārda atziņas savā dvēselē, jo vēl ir jāveic vissvarīgākā daļa, kas ir manu mācību pielietošana. Tas ir pārbaudījums, kurā jums jāparāda, cik daudz jūs esat iemācījušies no maniem Vārdiem.

35. Kad Es jums simboliskā valodā teicu, ka Es aizvēru jūsu lūpas, tas notika, lai jums darītu saprotamu, ka tajā brīdī Es svētīju jūsu lūpas, lai jūsu dvēsele caur tām varētu izpaust savu iedvesmu un atkārtot Manus dievišķos vārdus, kamēr šīs lūpas paliek aizvērtas, lai netiktu izmantotas spriedumu izteikšanai, kritizēšanai, melošanai vai zaimošanai. Mīlestībā glabājiēt manu mācību un ļaujiet jūsu dvēselei kā gadsimtiem ilgi uzkrāta straume pārplūst vārdos, kas nes mierinājumu, gaismu, dziedināšanu, gudrību un mieru.

36. Jums nebūs nepieciešams bieži izrunāt Manu Vārdu — gluži pretēji. Jo retāk jūs to izrunāsiēt un jo labāk pielietosiet Manas mācības, jo lielāku liecību jūs būsiēt snieguši par Mani.

37. Pakāpeniski sajūtiert savus tuvākos sirdī kā patiesus brāļus un māsas, uztveriet cilvēci kā vienu ģimeni, bet sargieties to neizkļiedēt visapkārt. Nekad neizpaužiet savus nopelnus, jo tos vērtēt piederas vienīgi Man. Vienīgais, ko jums ar savu dzīvi un vārdiem jāpadara zināms, ir Mans darbs. Jo tam jābūt zināmam visiem jūsu līdzcilvēkiem.

38. Garīgajam cilvēkam pazemībai jābūt patiesai, nevis tikai šķietamai, lai viņa pēdas uz zemes būtu gaišas.

39. Saprotiet, ka Mans Vārds nav un nevar būt jauna reliģija. Šis darbs ir gaismas ceļš, kurā visas ideoloģijas, ticības apliecinājumi un reliģijas garīgi apvienosies, lai nonāktu pie Apsolītās zemes vārtiem.

40. Šajos vārdos Es dodu jums mieru un mīlošu rūpību, kas liek jums aizmirst savas sāpes. Es stiprinu jūsu ticību un dodu jums gaismu, lai jūs sekotu ceļam, kas ved pie Manis. Šī gaisma jūs iedvesmo, aicina jūs lūgties par tiem, kas cieš — klātesošajiem vai prombūtniekiem. Tā jūs tuvinās jūsu nepazīstamajiem brāļiem un māsām, kuri dzīvo tālu no jums, kurus jūs nevarat fiziski pieskarties vai samīļot.

Mana mācība māca jums lūgt par visiem un sajūst to, kas notiek jūsu tuvāko sirdīs. Es esmu jums teicis, ka Es esmu visur klātesošs, ka Man neviens nav prombūtnis vai tālu no Manis, un Es dodu jums spēju iejusties, lai vērstos pie tiem, kam nepieciešama palīdzība, mierinājums vai sabiedrība.

41. Cik daudz laba jūs varēsiet darīt no tās dienas, kad atpazīsiet savas dāvanas un iemācīsieties tās izmantot savu līdzcilvēku labā! Sagatavota dvēsele spēj pārvarēt attālumus, stāties pretī briesmām un pārvarēt šķēršļus, lai dotos tur, kur to gaida.

42. Ja jūs savā dvēselē nesat smagu nastu, jo nespējāt nokārtot savus senos parādus, rīkojieties garīgi, un jūs sajūtīsiet, ka atgriežas zaudētais miers un zaudētā prieka sajūta.

43. Mans Vārds ļauj jums piedzīvot pagātnes laikus, atgādinot jums par manām parādībām caur patriarhiem un praviešiem un par manu Vārdu, ko Jēzus sludināja Otrajā laikmetā. Es ļāju jums sajūst manu Tēva mīlestību, un jūsu dvēsele atgūst spēkus, apzinoties, ka tā tiek redzēta un sargāta manā žēlsirdībā.

44. Es runāju ar jums ar to pašu gudrību, kādu Es kā Skolotājs dāvāju saviem mācekļiem. Taču šodien, kā Svētais Gars, Es jums parādu vēl vienu šīs grāmatas lappusi, lai jūs to pētītu un gūtu apgaismību.

45. Mana griba ir, lai jūs apvienotu trīs Testamentus, kas jums tika doti trīs laikmetos, vienā veselumā un lai jūs sagatavotos atbildēt tiem, kuri jums jautā par šo atklāsmju iemeslu.

46. Jūsu senču piemērs ir ierakstīts ar neizdzēšamām burtiem: Ābrahams, Īzaks un Jēkabs, kuri savai tautai atstāja ticības, mīlestības un stingrības sēklu, izpildīja savu likteni un tagad ir pie Manis. No jums Es nepieprasu upurus, jo tie laiki tagad ir pagājuši. Jūsu dzīve šodien jau tāpat ir pilna ciešanu, un Es vēlos tikai to, lai jūs garīgi attīstītos. Taču, ja Es jūsu bērniem uzticētu uzdevumu nest Manu mācību uz citām zemēm, nepretojieties. Ja Es jūs izmantotu, lai ar saviem vārdiem un piemēriem vadītu cilvēku pūli, tad neatsakieties. Tādā veidā jūs šajā laikā atstāsiet pēdas, un Es parādīšu nākamajām paaudzēm augļus, ko nesis Mans Vārds.

47. Jums ir pienācis cīņas laiks. Lielo reliģisko kopienu garīdznieki apvienojas, lai justos spēcīgi un cīnītos pret maniem izredzētajiem. Kad būs pienācis laiks, viņi vēlēšies šo atklāsmi, ko Es esmu uzticējis jums, kurus Es vienkārši un nepārprotami esmu sagatavojis, piedēvēt savam talantam. Ja Es esmu ielicis šo žēlastību jūsos, tad tādēļ, ka Es jūs pazīstu un esmu jūs attīrījis un kopis, lai izmantotu jūsu saprāta spējas. Taču tas, ko Es jums esmu devis, pieder visiem maniem bērniem, un Es nevēlos, lai tas kļūtu par cīņu iemeslu. Ja šī cīņa tomēr sāksies pēc 1950. gada — laikā, kad jums vairs nebūs mana atklāsmē šādā veidā — cik ļoti jūs sajūtīsiet mana Vārda trūkumu! Tad Es jums ļaušu tikai ņemt par paraugu manus apustuļus ar lielu ticību un stingru gribu.

48. Mans Vārds drīz sasniegs citas tautas un atturēs cilvēkus no naida un atriebības alkas. Redziet — slimie vēl neceļas no gultas, un joprojām ir ziņas par jauniem kariem. Mājas nav atjaunotas, un tautas nav atguvušas spēkus, un joprojām valda asins alkas. Pie viņiem jānonāk manam miera un saskaņas vēstījumam.

49. Jūs zināt, ka aiz jūsu kontinenta tautas ir izpostītas, un sāpes ir skārušas visas sirdis. Nav neviena bērna, jaunieša vai pieaugušā, kurš nebūtu izdzēris ciešanu kausu, un starp viņiem Es atrodu tādas, kuriem, neskatoties uz savām ciešanām, ir spēks lūgt, lai tautas, kas saglabā savu mieru, netiktu izpostītas karā. Un dažādās sektās Es atrodu dievbijīgas dvēseles, kas ar patiesu mīlestību un līdzjūtību lūdz par tiem, kuri iziet cauri šiem lielajiem pārbaudījumiem. Es pieņemu viņu darbus, cienu viņu paražas un pieskaitu viņiem viņu nopelnus. Modieties, lūdzieties, lūdziet kā labi mācekļi, un Es jums piešķiršu Savu žēlastību. Es sargāju katru radību un svētīju visas tautas.

50. Jūs visi saņemsiet mieru, kādu esat pelnījuši; taču Es jums apsolu labākus laikus. Pēc attīrīšanas, kas ir jānotiek uz Zemes, parādīsies cilvēki, kurus Es būšu sūtījis — tikumīgas dvēseles ar lieliem uzdevumiem, lai izveidotu paklausīgu cilvēces ģimeni. Pēc jūsu paaudzes vēl pagās četras

paaudzes, līdz mana mācība izplatīsies pa visu pasauli un nesīs skaistus augļus.

51. Ne visi mani bērni šajos laikos sapratīs manu atnākšanu Garā, nedz arī uzzinās, ka Es gatavoju cilvēci, lai tā atgrieztos pie Manis. Es vēlos, lai jūs atgrieztos tādi, kādi esat izauguši no Manis — proti, tīri —, lai jūs varētu ieiet Debesu valstībā.

52. Katra dvēsele sevī nes spēku, kas to sargā vajāšanās un kārdinājumos, un gaismu, kas to vada, — tā ir sirdsapziņa. Ja Es esmu devis cilvēkam gribas brīvību, tad tādēļ, lai viņam būtu sava griba un tādējādi viņš justos kā savas dzīves un savu darbu kungs un līdzīgs Man. Es esmu pierādījis viņam savu mīlestību, padarot viņu par augsta aicinājuma nesēju un apdāvinot ar labestībām, pat ja šis bērns nav ievērojis likumus, ko Es viņam esmu devis.

53. Mans aicinājums šajā laikā ir bijis vērsts pie visiem, taču tikai nedaudzi Man seko. Nesajūtieties tālu no Manis tāpēc, ka šodien dzīvojat šajā pasaulē. Es vēlos, lai jūs atpazītu Mani jau savā dzīves pasaulē, lai jūs sirds būtu atsaucīga uz katru dievišķo atklāsmi, lai jūs Meni mīlētu un būtu sirdīgi vienoti ar Mani. Tā kā jums — kaut arī tikai ierobežotā veidā — piemīt Mana daba, jūs varat Mani saprast un veikt lielus darbus.

54. Ceļš, ko Esmu iezīmējis dvēselei, ved to uz pacelšanos, lai gan tajā bieži sastopas dadži un ērkšķi.

55. Ja jūs meklējat svētus vai taisnus cilvēkus, kas jūs vadītu, jūs tos neatradīsiet. Ja jūs vēlaties sasniegt visaugstāko pilnību, tad skatieties uz Mani bezgalībā, savienojieties ar Mani, un Es jums sniegšu padomu un iedvesmu.

56. Jūs neesat stāstījuši pasaulei to, ko esat dzirdējuši no Manis. Taču šī materiālistiskā un aukstā pasaule gaida no Manis zīmi, norādi vai vārdu, lai atgrieztos pie sava Kunga un sāktu jaunu dzīvi.

Zinātnieki novēro un prāto par tik daudzu parādību iemesliem kosmosā. Teologi vēlas iekļūt manos noslēpumos, un katra dvēsele, kas ir jūtīga pret Manu klātbūtni, prāto, vai pasaule ir iegājusi jaunā laikmetā, un Man ir atbilde šiem zināšanu kārojošajiem, slāpju mocītajiem, kuriem Es pie avota dosu dzert ūdeni, kas remdēs viņu slāpes.

57. Tagad jūs esat sagatavoti, jūsu dāvanas ir paliekošas. Ja esat augsti novērtējuši žēlastību, kas jums ir, tad to nezaudējiet. Ja jums ir nopelni, tad tos vairojiet. Jo neviens upuris nebūs neauglīgs, ne arī kāds pūlīnš veltīgs, jo katrs darbs paliek pierakstīts, un nav rokas, kas varētu izdzēst vai mainīt jūsu grāmatu.

58. Jūs, kas sevī nesat Izraēlas dvēseli, ziniet, ka būtība, ko izplata Mans Vārds, ir tā pati, ko Es jums devu Pirmajā un Otrajā laikmetā. Šodien Es

jums rādu Dzīves grāmatas lappuses tās trešajā daļā, un tāpat kā iepriekšējās, arī šī satur Manu bezgalīgo gudrību.

59. Es esmu grāmata, kurā ir pierakstīta dzīve un kurā atrodama visa gudrība. Nāciet, piekļauvējiet pie manām durvīm, un Es jums nekavējoties atvērs. Taču Es vēlos redzēt jūsu sirdīs patiesu ilgu pēc gaismas.

Ja jūs sajūtīsiet, ka jūsu uztveres spējas ir sasniegušas sapratnes robežu un nevar tās pārvarēt, nebaidieties. Jo tad jūsu gars, kuram pastāv plašāki apvāršņi, pacelsies pāri matērijas ierobežotībai, līdz sasniegs to Gaismu, ko tas vēlējās ieraudzīt.

60. Katru reizi, kad cilvēks, vēloties paplašināt savas zināšanas, ir uzticējies visu savas inteliģences spēkam, viņš ir cietis neveiksmi, sastopoties ar šķēršļiem, kas cilvēka prātam ir nepārvarami. Vai arī viņš ir iemeties noslēpumiem pilnās bezdibenīs, nespējot apmierināt savu ziņkāri vai vēlmi atklāt vairāk gaismas savai zinātnei.

61. Līdz pat šodienai zinātniekiem ir trūcis garīguma, tāpēc viņu zināšanas vienmēr ir bijušas ierobežotas, jo viņi nav sapratuši, kā meklēt patieso izcelsmi, pamatu un principu visam, ko viņi pēta.

62. Patiesi, Es jums saku: pēc šīs materiālistiskās, egoistiskās un graužošās zinātnes laikmeta nāks laiks, kad zinātnieki spēs iekļūt dabas noslēpumos — garīgi sagatavoti ar lūgšanu, apveltīti ar pazemību un cieņu, iedvesmoti no cēlām, augstām, cilvēcīgām idejām un nodomiem.

63. Cilvēce ar lieliem soļiem virzās uz šīs cilvēka zinātnes radītās pasaules, šīs viltus un virspusējās pasaules, galu, un tieši cilvēks ar savu roku iznīcinās to darbu, ko uzcēla viņa augstprātība un alkatība.

Pēc tam iestāsies klusums, pārdomas un tādējādi atjaunošanās, cēli nodomi un ideāli. Cilvēkiem atvērsies jauna ēra, un tajā ienāks cilvēce, kas attīrīta sāpēs un izkausēta pieredzē. Cilvēki uzcels jaunu pasauli, bet tā būs pasaule, ko vada garīgā dvēsele, ko apgaismo Gars un kas ir vadīta pa mana Likuma ceļu.

64. Es gribu, lai šī pasaule saprastu, ka materiālistiskā zinātne nekad nav bijusi un nebūs jūsu eksistences mērķis, jo ar tās palīdzību jūs pat neesat spējuši sasniegt savu laimi uz Zemes.

65. Jums jāzina, ka, ja jūs atstāsiet šo planētu, lai nonāktu augstākā dzīves pasaulē, jūs to neizdosies paveikt, ja atstāsiet zinātnisku un materialistisku pasauli, bet tikai tad, ja tā būs pasaule, kas garīgi bagātināta ar mīlestību un tikumību.

66. Materializētās dvēseles citās pasaulēs ir aklas, jo tās ir novārtā atstājušas savu spēju saprast garīgo un tādējādi neļāvušas sev kļūt pietiekami jūtīgām, lai uztvertu smalko, tīro, augsto un mirdzošo.

67. Neviens nedrīkst uzdrošināties noliegt, ka viņa būtībā ir ietvertas garīgas uzdevums. Tikai Es un jūsu gars zinām līgumu, kas pastāv starp Tēvu un Viņa bērniem. Tomēr ticiet un ziniet, ka jums būs jāatbild Man par visu, ko Es jums esmu uzticējis, ka jums būs jāsniedz atskaite par visām dāvanām un uzdevumiem, kurus Es jums esmu uzticējis, kad jūs kā garīgas būtnes atgriezīsieties mūžīgajā valstībā.

68. Tā kā esat sasnieguši brīdi, kad jau varat saprast, pieņemt un aptvert garīgo dzīvi, Es esmu jums sūtījis Savu Vārdu, kas ir mācība dvēselei, kas ir drošs ceļš un pilns ar gaismu, lai jūs pa to ar drošiem un stingriem soļiem nāktu pie Manis, ar pacietību un mīlestību atlīdzinātu, atbrīvotos no netīrumu apmetņa, ko esat ilgi nēsājuši, un iegūtu arvien vairāk gaismas, lai, kad būs pienākusi tā svētītā stunda, kad jums būs jāatstāj šī pārbaudījumu un cīņu pasaule, jūs varētu cienīgi ienākt „Ielejā”, kas jūs gaida, lai jums dāvātu gaismas ražu un miera augli.

69. Jūs visi sevī nesat Manu Gaismu, katrai dvēselei pieder šī žēlastība; bet, kamēr daži šī Gaisma kļuva arvien spēcīgāka, pieauga un izlauzās ārā, lai paziņotu par sevi (), citiem tā paliek tikai slepenā, apslēptā, neapzinātā stāvoklī. Bet patiesi, Es jums saku: lai cik garīgi atpalicis arī būtu cilvēks, viņš vienmēr spēs atšķirt labo no ļaunā, tāpēc jūs visi esat atbildīgi Mani priekšā par saviem darbiem.

70. Man jums jāsaaka, ka jūsu atbildība pieaug tādā mērā, kādā pieaug jūsu izpratne, jo tad jūs kļūsiat arvien jutīgāki pret sirdsapziņas norādēm.

71. Vai jūs apzināties, cik ļoti jums uz Zemes ir nepieciešama mācība, kas jums atļautā, pareizā un vienkāršā veidā atvieglotu izpratni?

72. Šeit tev ir Mans vārds, tauta, apsolītais vārds, vēstījums, ko Es jau Otrajā laikmetā paziņoju — tas, kura būtība būtu Patiesības Gars, dievišķā gaisma, kas nāks, lai atklātu katru noslēpumu, ko cilvēku prāts nespēja izprast.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 311

1. Mīļie mācekļi: jūs esat sagatavojuši svētnīcu, lai uzņemtu Mani, un šeit Es esmu, klātesošs Garā un patiesībā.

Katrs no jums parāda Man savu svētnīcu. Bet Meistaram patīk tā, ko jūs veidojat ar savu vienotību, ar savu garīgo saskaņu. Tāpēc Es jums esmu mācījis mīlestību, lai jūs ar tās palīdzību Garā nonāktu pie garīgās vienotības laikmeta. Patiesi, Es jums saku: tikai tad jūs Man varēsiet parādīt patieso svētnīcu, kurā skan dievišķais koncerts.

2. Šodien Es esmu ceļā, lai šo templi uzceltu ar Savu Vārdu, ar Sava Likuma iedvesmām Manu bērnu dvēselēs. Bet jūs joprojām esat Mani mācekļi, un nepārtraukti Manā klātbūtnē ierodas bērnu skolnieki. Vienus Esmu mācījis daudzus gadus, citiem Es sāku mācīt pirmās nodarbības Trešajā laikmetā.

3. Mans vārds šajā uzrunā drīz beigsies. Bet kuri būs tie, kam jānodod cilvēkiem mācība pēc Manis? Kuri būs tie, kas nodos tālāk mācību, ko satur Lielā Dzīves Grāmata?: Mani mācekļi, kurus Es jau sen esmu sagatavojis, lai viņi varētu stāties Manā vietā. Taču ne tādēļ, lai viņi vienkārši centās atkārtot Manus vārdus. Jo tad jūs atkārtotu tikai balss nesēja vārdus. Taču Es jums atstāju mantojumā nevis cilvēciskos vārdus, bet gan Manas vēstījuma jēgu.

4. Jūs esat dzirdējuši Manu Vārdu caur Maniem balss nesējiem. Tajā jūs esat atklājuši nepilnības, kuras daži ir attiecinājuši uz balss nesēja ķermeni, bet citi – uz Mani. Es nevēlos apsūdzēt Savus bērnus, caur kuriem Es atklājos, bet tomēr saku jums: Es šajā atklāsmē neesmu jūs pievilis, to nekad neesmu darījis. Es esmu jums nesis savas atklāsmes un Svētā Gara iedvesmu, izmantojot cilvēka saprātu, un kopā ar manu pilnīgo mācību tajā ir bijušas arī cilvēciskās nepilnības. Meistars jums saka: šis mans atklāšanās posms pagaisīs, un tad jūs, apgaismoti ar mana Svētā Gara gaismu, spēsiat skaidri atšķirt, kur izpaužas mana būtība un kas ir cilvēciskā nepilnība.

Tāpat kā to dara zemes strādnieki uz Zemes, kuri, novākuši kviešu ražu, prot atdalīt pelavas, tā arī jums jāatdala manas mācības kvieši no pelavām un jāglabā jūsu sirdi klēts. Bet pleivas, kas ir vēstītāju nepilnība, ir jāatstāj aizmirstībai, kamēr manu mācību jēga paliks jūsu dvēselē uz mūžīgiem laikiem.

5. Lai šajā laikā un šajā veidā atklātos jums, Esmu izsludinājis aicinājumu lielām cilvēku pūlēm. No tām Esmu izvēlējis vīriešus un sievietes dažāda vecuma, sociālā stāvokļa un rases. Šie izredzētie, kuru daļa esat arī jūs, ir dvēseles, kuras Es pazīstu. Jo nav nevienas dvēseles, kas Man būtu sveša. Jūs visi esat Mani bērni.

6. Esmu sekojis katra no jums attīstības ceļam, jo esmu iepriekš noteicis jūsu likteni. Un, kad es izsludināju aicinājumu jums, lai jūs būtu klāt šajās atklāsmēs, es izvēlējos savus izredzētos. Esmu viņus apveltījis ar dāvanām un spējām, un viņus savā uzdevumā atbalsta gaismas gari, mani miera vēstneši — dvēseles, kas ir pilnas ar Vārdu, kuras soli pa solim ir vedušas jūs uz spiritisma ceļu un palīdzējušas jums atklāt sevī dāvanas un talantus, kā arī atmodināt jūsu dvēseles dzīvei pēc nāves, mūžībai.

7. Ar saviem dievišķajiem mācījumiem un ar pārbaudījumiem, kurus Es gudri izklieđēju pa visu jūsu dzīvi, Esmu arvien vairāk attīstījis jūsu dvēseli, rūdījis to cīņai un atklājis tai to, kas iepriekš tai bija noslēpums, necaurredzams noslēpums. Jūs esat priecājušies par manu darbu, un, pateicoties manām mācībām, jūs pamazām iemācāties izprast Pirmā un Otrā laikmeta mācības, kuras teologi nespēja saprast.

8. Pārbaudījumi, ar kuriem sastopaties savā dzīves ceļā, jūs nomāc. Bet jūs uzreiz atceraties, ka mans Dievišķais Gars ir jūsu būtībā — kā zvaigzne, kā bāka, un jūs vienmēr vēršaties pie šīs gaismas, lai glābtu sevi.

9. Daudzi no izredzētajiem, kurus Esmu apdāvinājis ar žēlastības dāvanām, ir bijuši vienaldzīgi pret savu uzdevumu Manā darbā. Pasaules ideāli, kārdinājumi un nepietiekama sagatavotība ir viņus nošķīruši no Manis. Taču cik daudzus, kas ir palikuši uzticīgi maniem mācījumiem, Es redzu apveltītus ar manu žēlastību, lai gan viņi nepiederēja pie izredzētajiem, ne arī caur balss nesēju saņēma zīmoģu un dāvanas. Jo Es esmu devis viņiem viņu dāvanas no Gara uz Garu, un viņos ir žēlastība, kas jūšos visos slēpjās jau kopš laiku sākuma.

10. Laimīgi ir uzticīgi, svētīti tie, kas paliek nelokāmi līdz savu pārbaudījumu beigām. Svētīti lai ir tie, kas nav izšķērdējuši spēku, ko viņiem dod mana mācība, jo viņi nākamajos rūgtuma laikos pārvarēs dzīves likteņa pavērsienus, pilni spēka un gaismas.

11. Esiet uzticīgi, mācekļi, jo Mans darbs jūs nekad nepieņils; Meistars izpildīs Savu solījumu un ne uz brīdi nebūs prom no jūsu cīņām ar cilvēci.

12. Mans mācījums, no kura barojas jūsu dvēsele, vēlas jūs pārvērst par Meistariem, par Svētā Gara uzticīgiem apustuļiem.

13. Ar šīm atklāsmēm Es gribu jums nest ne tikai pasaules mieru un atvieģlot jūsu ciešanas, mazinot fiziskās sāpes. Ar šo vēstījumu Es jums sniedzu lielas mācības, kas runā uz jums par jūsu dvēseles attīstību. Jo, ja Es būtu gribējis jums dot tikai pasaules labumus — patiesi, Es jums saku, tam būtu pieticis uzdot zinātniekiem, kurus Es apgaismoģu ar intuģciju un kuriem Es būtu atklāģis dabas noslēģumus, lai viņi no tās iegģtu dziedinoģo ziedģ, kas jūs dziedģnģtu no jģsu fizģskģģm cieģģnģģm.

14. Mans darbs vēlas jums parādīt plašākus apvāršņus, aiz jūsu planētas, ar to bezgalīgo pasaļu skaitu, kas jūs ieskauj — apvāršņus, kuriem nav gala, kas jums rāda ceļu uz mūžību, kas pieder jums.

15. Es runāju uz jūsu dvēseli, lai tā, vadoties pēc manas gaismas, mana likuma, kas atrodas Garā, tiektos pēc pilnības. Pārvērtiet šo likumu par kāpnēm, par ceļu, lai jūs nonāktu pie Manis. Jo es ar ilgu gaidīšanu gaidu jūsu ierašanos, lai jūs, o mīlie bērni, varētu priecāties par Manu Valstību, saprastu Manu mīlestību, un es savukārt varētu saņemt jūsu mīlestību, kurai jābūt pilnīgai, lai jūsu garīgā dvēsele varētu priecāties par Manas darbības vispārējo krāšņumu.

16. Iegūstiet šo Valstību, mācekļi, un Es jums palīdzēšu. Jo cik daudz ienaidnieku, cik daudz kārdinājumu stāsies jums ceļā, un cik daudz bezdibeņiem jums būs jāizvairās!

17. Jūs esat Izraēla tauta, kas, ilgojoties pēc Apsolītās zemes, klejo cauri tuksnesim. Jums vairs nav Mozus par vadoni — tas ir jūsu Tēvs, kurš iet šai tautai pa priekšu, kurš jūs iedrošina un stiprina. Lai gan Es jūs vadu caur saviem izredzētajiem, saprotiet, ka virs viņiem ir Visuma Vadītājs, kas ir Dievs, kas ir jūsu Tēvs, kurš runā uz jums un saka: turpiniet iet uz priekšu, uzvariet savus ienaidniekus, nezaudējiet drosmi pārbaudījumos, lai jūs ceļā nezaudētu dzīvību. Uz priekšu! Neizdodiet savu likteni, jo jūs nezināt, vai tieši šajā brīdī jūs jau nevarat ieraudzīt Apsolīto zemi pie horizonta.

18. Esmu uzticējies saviem izredzētajiem lielas dāvanas. Viena no tām ir dziedināšana — dziedinošais balzams, lai ar šo dāvanu varētu pildīt vienu no skaistākajiem uzdevumiem starp cilvēkiem, jo jūsu planēta ir asaru ieleja, kur vienmēr valda sāpes. Ar šo spēju jums, ir plašs lauks, lai saskaņā ar manu gribu sniegtu mierinājumu. Šo balzamu Es esmu ielicis jūsu būtībā, jūsu sirds maigākajās stīgās, un jūs esat atspirdzinājušies ar to, jūsu galvas ir noliekušās tā brīnumu priekšā, jūsu sirdis ir kļuvušas maigas cilvēku sāpju dēļ, un jūs vienmēr esat gājuši žēlsirdības ceļu. Turpiniet sniegt šo dziedinošo balzamu, kas nav jūsu *rokās*, jo tas tiek nodots ar līdzjūtības, mierinājuma un sapratnes skatieniem, tiek nodots tālāk ar labām domām un pārvēršas dziedinošos padomos, gaismas vārdos.

19. Dziedināšanas dāvana ir bez robežām. Nekad neaizmirstiet, ka jūs esat caurvīti ar to; un ja sāpes jūs padarītu par upuri, jo jūs tiekat pakļauti pārbaudījumam, ja jūs nevarat tās novērst ar šo balzamu, tad neaizmirstiet manas mācības, aizmirstiet savas ciešanas un domājiet par citiem, kuriem mokas ir lielākas. Tad jūs piedzīvosiet brīnumus sevī un savos līdzcilvēkos.

20. Es esmu atļāvis, lai mana Garīgā pasaule tajā pašā laika posmā, kad notiek mana atklāsme šajā laikā, izpaustos pie jums caur dāvanu nesējiem, lai jūs uzņemtu šīs ar manu dziedinošo balzamu piesātinātās būtnes un lai

tās būtu jūsu vidū kā mīlestības un žēlsirdības meistari. Daži no jums ir spējuši novērtēt viņu pacietību un pazemību, citi ir padarījuši viņus par pazemošanas, vajāšanas un materializācijas objektu.

Taču šīs gaismas būtnes nav vērsušās pie Manis ar savām sūdzībām un pārmetumiem. Tās ir saprotošas dvēseles, kas — lai izrautu jūs no jūsu garīgās nožēlojamās stāvokļa —, ņemot vērā jūsu trūkumu un nabadzību, ir nolaidušās uz leju un tādējādi bieži upurējušās savu garīgo attīstību — ar mērķi izraut jūs no tumsas un atvest jūs gaismā. Bet šīs laika posms drīz beigsies.

21. Mana Garīgā pasaule, „strādnieku” un cilvēku pūļu aizstāvji, Man teiks: „Kungs, nesodi mūsu brāļus un māsas par apvainojumiem, ko viņi mums nodarījuši.” Bet, ja viņi šādā veidā iestājas par jums un jums piedod — ko tad Tēvs neizdarīs, ja Viņš jums piešķirs savu piedošanu?

Viņi ir ienākuši pat visnabadzīgākajās mājās, sekojot jūsu atstātajiem nabadzības un sāpju pēdām. Viņi ir steigušies uz jebkuru vietu, atsaucoties uz manu darbinieku un slimnieku aicinājumu, nebaudoties sevi aptraipīt, rūpējoties vienīgi par brūci, lai to dziedētu, par skumjām, lai atstātu mierinājumu, par slimību, lai to pārvērstu veselībā.

Tēvs jums saka: piemēru, ko jums devusi mana Garīgā pasaule, jums jāiegravē savā dvēselē. Neaizmirstiet to. Es gribu, lai jūs būtu tādi, kādi ir viņi, lai, kad šīs parādības būs beigušās, jūs nestu šo dziedinošo balzamu visiem saviem līdzcilvēkiem, nešķirojot pēc sociālajām klasēm, rasēm un pasaules uzskatiem — lai jūs ienāktu gan karaļa pilīs, gan visnabadzīgākajās būdīnās vai visnetīrākajās vietās, nebaudoties no inficēšanās, kritikas vai izsmiekla.

22. Vienmēr dodieties pie tiem, kas cieš, un atstājiēt kā savas gaitas pēdas savas mīlestības labākos augļus. Ja rīkosieties tā, jūs būsiēt ņēmuši par paraugu manu Garīgo pasauli, kas ir mans uzticamais māceklis un jūsu skolotājs. Un tāpat kā viņi nemeklē nekādu atlīdzību un, ja jums ir snieguši vislielākos labdarības darbus, to vienmēr ir darījuši manā vārdā, tāpat arī jums saskaņā ar manu gribu jādodas pa pasaules ceļiem, sējot mierinājumu, veselību un mīlestību, pat ja par to visu, tāpat kā mana Garīgā pasaule un jūsu Skolotājs tajā Otrajā laikmetā, jūs saņemāt tikai apvainojumus, apspiestību un nepateicību. Jums nevajadzētu gaidīt nekādu atlīdzību šajā pasaulē. Bet, ja jau jūs vēlaties atlīdzību, lai tā būtu gandarījums un prieks par to, ka esat izraisījuši smaidu tam, kurš raudāja, atdzīvinājuši „mirušo” manai patiesībai un mierinājuši noskumušo.

23. Es esmu jums savos likumos dāvājis mūžīgo mieru, un Es vēlos, lai katrs no jums būtu kā miera balodis, lai jūsu spārni nekad neaizvērtos, lai jūs ar savām lūgšanām spētu pārvietoties uz visām vietām, vai nu fiziski,

vai domās, un tur, kur valda karš un nesaskaņas, kur parādās netaisnība, jums jābūt kā miera eņģeļiem, kā sargājošiem eņģeļiem un Svētā Gara vēstnešiem.

24. Saprotiet, ka šī cilvēce Man nekad nav nesusi miera augļus. Kopš saviem pirmsākumiem tā ir dzīvojusi karos, nepārtraukti cīnījusies, lai sasniegtu bezjēdzīgus mērķus, lai dzīvotu izlaidīgi un barotu naidu un atriebību. Šie ir augļi, ko cilvēki Man piedāvā, un arī šodien šīs cīņas vēl nav beigušās. Cilvēce gatavojas sākt savu lielāko cīņu, tā sagatavo savus spēcīgākos ieročus – prāta ieročus.

25. Cilvēki virzās pretī savai pašu iznīcībai. Vīrs viņiem darbojas pārdabiskās būtnes. Vieni ir Manas mīlestības vēstneši, un iedvesmo cilvēkus uz mieru, taisnīgumu un saskaņu. Citi iedvesmo viņus tikai uz naidu, uz kariem un atklāj zinātniekiem iznīcināšanas līdzekļus, kurus cilvēka prāts pats par sevi nespētu atklāt.

Jau sen es cilvēkiem paziņoju par šiem notikumiem caur savu apustuli Jāni, lai viņi būtu nomodā un lūgtu. Bet viņi tikai gulēja, un tādēļ pastāv miera ienaidnieki, kas cīnās cilvēces sirdīs, lai to novestu uz pazudināšanu. Tādēļ Es jūs padaru par saviem mīlestības vēstnešiem, lai jūs būtu vienoti ar miera leģioniem un lai labais uzvarētu — lai jūs piedalītos Jāņa pravietojuma piepildīšanā.

26. Kad pienāks šis cīņu laiks, par kuru Es jums esmu paziņojis, kad jums būs jāšķērso provinces, valstis un jūras, tad neļaujiet, lai kara troksnis jūs iebiedētu, un neļaujiet arī, lai nāves klātbūtne jums atņemtu drosmi, bet izplestiet sava miera ideāla spārnus, lai šī lūgšana aizsargātu cilvēkus. Jums jāizmanto visas sava gara dāvanas, lai sētu manu mīlestības sēklu.

27. Mana atklāsme šajā laikā ir jāvusi jums saprast to nozīmīgo, kas slēpjas cīņā un pārbaudījumos, kuri jūs gaida: vai jūsu mīlestība pārvarēs cilvēku sirdskvēlumu? Vai jūsu miers pārvarēs karu nežēlību? Patiesi, Es jums saku: Manam mieram ir jāuzvar. Bet Es to neuzspiedišu ar varu, tas nāks caur pārliecību, ko izstaro Mani mācījumi. Kad tas vienreiz iekļūs pat visvairāk ļaunumā apmānotā bērna sirdī, šī sirds beidzot atradīs mieru.

28. Meistars jums saka: nāks sāpes, kas būs lielākas par visām cilvēku ciešanām un grēkiem. Šīs sāpes būs viņu nožēlas kauss. Viņi nolieks galvu tās priekšā, un, kad tad saņems manu piedošanu un manu dziedinošo ziedi, viņi atzīsies par maniem kalpiem.

29. Es esmu jums, ak, mani bērni, dāvājis Vārda dāvanu, jo Es esmu „Mūžīgais Vārds”. Es esmu Dievišķais Vārds, kas nekad nebeidzas. Es esmu dievišķais koncerts, un Es esmu jums uzticējies daļu no tā. Šis Vārds, ko Es esmu ielicis jūsu dvēselē, runās, un jūsu lūpas, kas šodien ir pārāk neveiklas, lai izteiktu iedvesmas un iedvesmojumus, ko Es jums piešķiru,

klūs daiļrunīgas, klūs par dievišķā koncerta labprātīgiem un uzticīgiem vēstītājiem. Tā būs dāvana, kas jūs pārsteigs, kas jūs ievēdīs ekstāzē un caur kuru cilvēki priecāsies par manu klātbūtni un to sajūtīs. Jūs esat sākuši attīstīt šo dāvanu. Jo es jums vēlreiz saku: jūsu lūpas runās no pārpilnības, kas atrodas jūsu sirdī un dvēselē.

30. Saglabāiet un mīliet to, kas dzimst no jūsu sirdīm, un, ja jūs to nodosiet tālāk, tam būs būtība un dzīvība. Ja, savukārt, jūs runāsi, neizsakot patiesību, tas būs kā neauglīga sēkla, kas neuzplauks jūsu līdzcilvēku sirdīs.

31. Mācekļi: Lielas ir tās mācības, ko Es jums esmu devis. Taču šīs atklāsmes beigas jau ir ļoti tuvu, un jums nedrīkst aizmirst, ka mans Vārds jūsu sapulcēs uzplauks tikai pēc šī laika posma, caur sarunu no gara uz garu. Tikai tad jūsu lūpas nodos tālāk manas Valstības lielās atklāsmes, un jūs ar manu mīlestības vēsti iekļūsi visās sirdīs. Tad cilvēki teiks: „Kā tas nākas, ka šis spējis izlasīt manā sirdī to, kas tajā bija glabāts?” Bet atcerieties, ka ne jūs to darīsi — es būšu tas, kurš runās caur jums.

Šo dāvanu dēļ jums nevajadzētu justies kā valdniekiem, jums nevajadzētu izcelties starp cilvēkiem, jo jūsu ķermenim nevajadzētu liecināt par šo garīgo diženumu. Jums jābūt tādiem kā visiem pārējiem, jums nevajadzētu valkāt nekādas zīmes, kas jūs atšķirtu. Ārēji jūs būsi tādi kā visi, bet brīžos, kas tam piemēroti, mans gudrības dārgums izliesies jūsu dvēselē.

32. Pateicoties Svētā Gara žēlastībai, jums ir dāvana — redzēšana, kas neaprobežojas tikai ar to, ka garīgajā pasaulē redzat vēstījumus no aizsaules. Redzēšana ir plašāka dāvana, tā ir intuīcija, priekšnojauta, pravietojums; tā ir arī vēstījumi, kurus saņemam savos sapņos. Redzēšanas dāvana ir garīgais skatiens, kas spējis redzēt pagātni, tagadni un pat nākotni, ciktāl tas ir saskaņā ar Manu gribu. Cik bieži redzētājs, ieraugot vīziju, nezina, ko viņš ir redzējis. Taču tie, kas uzklaua viņa liecību, tomēr sapratīs šo vēstījumu.

33. Pašlaik redzētāji vēl atrodas sagatavošanās posmā. Bet patiesi, Es jums saku: jūs visi esat redzētāji. Daži ir attīstījušies vienā veidā, citi — citā, bet jums visiem garīgais skatiens ir latentā stāvoklī. Tos, kuri lūgšanā redz to, kas ir mana griba, simbolisku attēlu veidā, Es turpinu sagatavot. Jo pēc 1950. gada misija, ko Es viņiem uzticēju, būs ļoti liela, un viņu atbildība tad būs lielāka.

Tāpēc Es jums saku: sagatavojieties, jo, kad šis vārds vairs neskanēs caur balss nesējiem, cilvēku pūli — gan ticīgie, gan neticīgie — izjutīs lielu zaudējumu. Jūs liecība, jūsu aicinājums uz atmodu un iekšēju pārdomu tad būs kā lāpa nakts vidū. Jums jābūt kā vēstnešiem, kas pamodina

tautas, kuras vēl guļ. Sagatavojieties, tauta, lai pēc 1950. gada jūs savās dvēselēs spētu uztvert vēstījumus, kas nāk no manas mīlestības.

34. Es esmu runājis ar jums par Gara dāvanām, un, ja jūs vairs nedzirdēsiet Mani šādā veidā, jūs tajās arvien vairāk atklāsiet visu to krāšnumu, kas piemīt jūsu pašu būtībai. Jūs atkal dzirdēsiet Mani un, pārsteigti par tik daudz mīlestības, tik daudz žēlastības, ar ko Es esmu jūs apdāvinājis, raudāsiet. Taču pēc 1950. gada beigām jums vairs nedrīkstēsiet izmantot spēju ar savu prātu sazināties ar Garīgo pasauli.

Garīgās gaismas būtnes turpinās darīt sevi manāmas gan caur dāvanu nesējiem, gan caur tiem, kas tādi nav bijuši, taču to klātbūtne izpaudīsies caur iedvesmu. Tāpat tās turpinās jums sniegt savu dziedinošo balzamu un darīt brīnumus, un to vārds būs neizsīkstošs jūsu vidū.

35. Bet, ja pēc kāda laika, kas pagājis kopš šīm atklāsmēm, jūs sāksiet dzirdēt baumas, ka Meistars vai Garīgā pasaule ir atgriezusies, lai izpaustos caur cilvēka saprātu, jūs varat to noliegtu, jo mans vārds ir viens, un mans likums nekad nemainās.

36. Jums, tauta, jādzīvo modri, lai jūs spētu atšķirt patieso praviešu balsi un apustuļu liecību no krāpšanas! Jums jādzīvo modri, lai neiekristu nepatiesības tīklos un lai jūs būtu stiprie šajos cīņas laikos un tajos, kas vēl nāks. Jo mana mācekļu grupa, kas paliks uzticīga mani mīļajiem, neaptraipīsies, nedz arī būs kā karavīrs, kas pamet savu garīgās tīrības karogu. Patiesība būs viņos, un Es atklāšos citām tautām, runāšu ar tām un teikšu: „Šis ir Mans darbs, šie ir Mani mācekļi,” un labākā zīme, ko Es došu pasaulei par to, kuri ir Mani vēstneši, būs tā, ka viltus cilvēki lielajos pārbaudījumos cietīs neveik, bet uzticīgie paliks nelokāmi. Viltus mācekļi sāpju priekšā lādēsies, bet uzticīgie svētīs Mani. Viltus mācekļi pagriež muguru Manam likumam, bet uzticīgie vienmēr turēsies pie tā.

37. Es vēlos, lai jūs visi būtu mani uzticamie liecinieki un mani mīļie mācekļi, un tādēļ Es jūs sagatavoju. Bet pirms Es pabeidzu šodienas mācību, Es jums pateikšu kaut ko, kas jums nevajadzētu būt pārsteigumam: savās mācībās Es esmu runājis par aicinātajiem un izredzētajiem. Vai jūs domājat, ka Tēvs, kurš ir pilnīgs tāpat kā Es, var izrādīt simpātijas vai dot priekšroku kādam no saviem bērniem? Vai attīstīta dvēsele varētu pieņemt to, ka viņas Tēvs apdāvinātu dažus no saviem bērniem, bet citus atstātu bez mantojuma?

38. Kad jūs sāksiet pildīt savu misiju un dosieties pie tautām, pie vistālākajām tautām, pat uz neapgūtajiem mežiem, jūs sastapsiet cilvēkus, un jums būs jāpalīdz viņiem saprast, ka jūs visi esat brāļi, jums būs jāliecina viņiem par manu garīgo mācību. Tad jūs būsiet pārsteigti par mīlestības apliecinājumiem, ko Es jums sniegšu.

39. Tur, starp tiem cilvēkiem, kas ir nošķirti no civilizācijas, bet arī ļoti tālu no cilvēciskās samaitātības, jūs atklāsiet lielas dvēseles, kas papildinās Izraēla tautas rindas.

40. Slimie jūsu ceļā saņems dziedinošo ziedi un izveseļosies; skumjie raudās pēdējo reizi, bet viņu asaras būs prieka asaras. Ņemot vērā tos pierādījumus, kurus jums būs jāsniedz, cilvēku pūli svētīs Kungu un Viņa mācekļus, jūs tiksiet sveikti ar ovācijām, tāpat kā tajā dienā, kad jūsu Skolotājs iebrauca Jeruzalemē. Bet arī starp tiem, kas jūs sveiks, būs vīrieši un sievietes, kas ir piepildīti *ar tām* Gara dāvanām, kuras pieder jums. Dažiem jūs pārsteigs viņu pravietošanas dāvana; citiem mans dziedinošais balzams būs neizsīkstošs; vēl citiem mans vārds plūdīs kā kristāldzidr ūdens. Tādējādi jūs redzēsiet, kā starp jūsu brāļiem un māsām, gluži kā neizsīkstoša sēkla, parādīsies Svētā Gara dāvanas.

41. Tad jūs sapratīsiet, ka neesat vienīgie, ka esat tikai Dieva balss nesēji, kas ir pilnvaroti pamodināt cilvēci un pateikt tai, ka cilvēkam savā dvēselē ir neizsīkstošs spēju dārgums un ka Es, kā viņu Kungs un Tēvs, esmu viņiem šīs dāvanas piešķīris. Jūs atklāsiet, ka jūs visi esat vienlīdzīgi Dieva mīlestības taisnības priekšā, ka jūs visi Garā un patiesībā esat apdāvināti ar vienādu žēlastību. Tikai tad cilvēki mēģinās atklāt savas eksistences noslēpumu sevī, iekļūs savā iekšējā pasaulē un atpazīs savu dvēseli. Pēc tam viņi pacels savu skatienu uz Bezgalību un jautās par visu to, ko nespēj saprast.

42. Visu, ko jūs varat viņiem iemācīt, jums jāliek viņiem zināt, un attiecībā uz visu to, ko jūs nevarat viņiem izskaidrot, jo tā zināšana pieder jūsu Tēvam, jums jāsatavojas, lai Es to viņiem atklātu ar jūsu starpniecību. Bet vispirms jums jāapzinās sava misija.

Lai gan Es jūs saucu par „Izraēlas tautu”, pienāks diena, kad visi — attīstot savas dāvanas — būs vienlīdzīgi Manā priekšā, savā Kunga priekšā, un galu galā veidos vienu tautu, kas būs Dieva tauta.

43. Kad mana mācība beigsies, jūsu dvēsele no Aizsaules, kur tā atspirdzinās Manā klātbūtnē, kopā ar miera garīgajiem pulkiem nosūtīs savas mīlestības jūtas, savas domas par mieru un žēlsirdību uz šo cilvēci, kas nav spējusi pilnībā iegūt gaismu savai dvēselei. Bet ko *jūs* varat lūgt no Tēva, lai gan Viņš jums jau no paša sākuma ir devis visu? Tas ir jūsu gars, kas ļauj jūsu dvēselei saņemt augli, uz kuru tā ir ieguvusi tiesības.

44. Kad vien jūs mērosiet savus cīņas ceļus, uz tiem jau būs sagatavots viss, kas jums būs nepieciešams. Jums tikai jāiegūst nopelni, kas padarīs jūs cienīgus manai mīlestībai.

45. Kāpēc Es tā runāju ar jums, mani bērni? Tāpēc, ka Es jūs mīlu, tāpēc, ka Es negūstu baudu no jūsu ciešanām. Tēvs vēlas jūsu sejās vienmēr redzēt miera garīgo smaīdu.

46. Es jūs svētīju un vēlreiz saku: esiet mana vispārējā miera cienīgi vēstneši!

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 312

1. Meistars atkal atrodas jūsu vidū, pildot savu solījumu. Viņš vēlas uzticēt jums vēl vienu lappusi no grāmatas, ko Viņš atstās kā mīlestības dāvanu savai tautai — vēl vienu lappusi, mīlie mācekļi, ko lasīs, pētīs un sapratīs nākamās paaudzes.

2. Kas, izņemot Mani, varētu jums atklāt, ka jūs dzīvojat Trešajā laikmetā? Kas, izņemot Mani, varētu jums teikt, ka jūs esat Izraēla tauta? Jūs to zināt un tam ticat, jo Es jums to esmu mācījis. Jūs esat tie paši, tie un tie paši Garā, un Es vēlos jūs apvienot vienā ģimenē.

3. Es esmu tas, kurš ir radījis jūsu ģimeni, un vienā mājā Esmu izvietojis dvēseles no dažādām ciltīm. Vienā un tajā pašā ģimenē ir dvēseles no Levi, Simeona, Rubena un Jūdās ciltis — dažādu cilšu locekļi, un, ja viņos valda miers un viņi mīl viens otru, tad patiesībā un garā ir sākusi kristalizēties Tēva ilga: visu cilvēku apvienošanās.

4. Izraēlas mājokļi un ģimenes: ikreiz, kad jūtat, ka jūsu vidū parādās kārdinājums, meklējiet vientulību, aiciniet Mani un sakiet Man: „Meistars, nāc un dod mums Savu spēku, dod mums Savu zobenu un neļauj, lai es kā Tēvs nepazītu savus bērnus; neļauj, lai es kā vīrs nepazītu savu sievu, vai lai es kā sieva nepazītu savu vīru.” Es uzklausišu jūsu lūgšanu, aizstāvēšu jūs un palīdzēšu jums, jo tā ir Mana griba.

5. Šodien Es nāku pie savējiem un esmu skanējis skaļo zvanu, kas aicina jūs pulcēties šajā Trešajā laikmetā. Atkal cilvēce garīgi ieraudzīs apvienotās ciltis, kas veido Izraēlas tautu.

6. Jau Pirmajā laikmetā Es jums parādīju daudz labvēlību. Tās laikmeta tautām vai valstīm nebija lielāku gudru vīru par Salamonu, nebija apgaismotāku vēstnešu par maniem praviešiem, nebija skaistāku un šķīstāku sieviešu par Izraēlas sievietēm, nedz arī pilnīgāku vīriešu par manas tautas vīriešiem. Es ļāvu viņu vidū uzplaukt gudrības, iedvesmas un skaistuma dāvanai. Es panācu, ka uzplauka Svētā Gara dāvanas, un jūs toreiz zinājāt, ka esat Dieva izredzētā tauta — jūs zinājāt, ka jūsu Kungs ir ar jums un jūs mīl — zinājāt, ka Es esmu jūsu spēcīgais varonis. Un tomēr jūs pieradāt pie manām dāvanām, pie manas mīlestības un manas klātbūtnes. Tāpēc Tēva taisnība nāca pār jums.

7. Ļoti daudzskaitlīgas ir „Izraēla ciltis pēc Gara”. No katras no tām Es izvēlēšos divpadsmit tūkstošus un iezīmēšu tos uz pieres. Taču „Izraēlas tauta” neaprobežojas ar 144 000. Izredzētā tauta ir neizmērojami liela.

8. Otrajā laikmetā Meistars jums mācīja, ka daudzi pieder pie aicinātajiem, bet tikai nedaudzi — pie izredzētajiem; tomēr visa „Izraēlas tauta” ir aicināta, un Es starp viņiem iezīmēšu 144 000. Visiem Es ieliešu mieru, garīgumu un sākumu sarunai no gara uz garu.

9. Tuvojas laiks, kad cilvēki piešķirs lielāku nozīmi dvēselei un būs vīlušies materiālistiskajā zinātnē, kas viņus ieģrūdis sāpēs, vilšanās un letarģijā. Bet tad ieradīsies Izraēlas tauta, pamodinās guļošos, pacels kritušos un atdzīvinās „mirušos”, tāpat kā to darīja Jēzus balss, kas sacīja Lāzaram: „Celies un ej!”

Kad cilvēki būs kļuvuši garīgi, kad viņu prāts un jūtas pacelsies, viņi uzzinās to, ko nekad nav uzzinājuši no zinātnes. Tad viņi pacelsies harmonijā, brālībā un ar cēlām domām, lai dzīvotu tajā valstībā, kuru Es esmu iedvesmojis cilvēkiem.

10. Jūsu Tēva namā ir daudz „dzīvokļu”, kas ir bezgalīgi daudz pakāpju kāpnēs, kuras ved uz pilnību. No turienes „Garīgā pasaule” nāk uz leju, lai atklātos jūsu vidū. Jūs daudzkārt esat Man jautājuši no gara uz garu par iemeslu, kāpēc pastāv tas neizmērojami liels zvaigžņu skaits un tās planētas, kas spīd virs jūsu pasaules, un esat Man teikuši: „Meistars, vai tās pasaules ir tukšas?” Bet Es jums saku: vēl nav pienācis laiks, kad Es jums to pilnībā atklāšu. Tikai tad, kad cilvēks sasniegs garīgumu, viņam tiks doti lieli atklājumi, un viņš spēs no gara uz garu sazināties ar tām manas dievišķības mīlajām būtnēm, un tad notiks domu apmaiņa starp visiem brāļiem.

11. Taču jau šodien jums jāzina: visas pasaules apdzīvo Mani radījumi, nekas nav tukšs, visas ir svētītas zemes un dārzi, kurus aprūpē Marija, dievišķās maiguma iemiesojums.

12. Svētais Gars caur jūsu mutēm atkal nodos augstus mācības, kas jums un cilvēcei ir nezināmas. Kad, mīļā tauta? Tad, kad jūsos valdīs garīgums un atdeve savai misijai.

13. Es redzu, ka maize, ar ko cilvēks baro savu garu, nav mana galda maize. Laika gaitā viss ir piesārņots, viss ir aptraipīts un ir atstājis cilvēka sirdi un rokas netīras. Taču Es esmu nācis pie jums, tauta, un esmu atklājies caur grēcīgiem ķermeņiem, tādiem kā jūsu, lai nodotu jums vārdu, kas savā būtībā ir neizkropļots un tīrs. Tomēr nevērtējiet manu Vārdu un manas atklāsmes virspusēji, jo tajās ir daudz cilvēciskas nepilnības. Meklējiet manu atklāsmju jēgu, un jūs ieraudzīsiet sava Skolotāja mīlošo seju, dzirdēsiet viņa balss toni, ko jūsu dvēsele vēl atceras.

14. Mani Otrā Laika apustuļi, kurus jums jāņem par paraugu, lūdza, lai Svētais Gars nāk pār viņu garu, un runāja Svētā Gara iedvesmoti. Tāpat arī tev jāsatavojas, tauta. Jo gars Svētā Gara iedvesmots var runāt caur ķermeni.

15. Tātad, esiet modri – esiet modri, lai jūsu prāts netiktu aptraipīts. Saglabāiet savu sirdi tīru, lai jūs varētu saņemt to žēlastības rasu, ko Es jums sūtu – to kristāldzidro ūdeni, kas jāglabā jūsu pašu būtības avotā, lai jūs varētu remdēt pasaules slāpes.

16. Nebaidieties no cilvēku sprieduma, mīļā tauta, bet baidieties no Dieva tiesas, ja jūs to būtu pelnījuši ar saviem pārkāpumiem.

17. Nekad nekaunieties pulcēties tik pieticīgās vietās kā šī, kur jūs klausāties manu vārdu.

18. Ja jums jautātu, vai šīs pulcēšanās vietas ir jūsu templi, jums jāatbild pilnīgi patiesi, ka tā nav, ka jūs pašlaik savu templi celat savā dvēselē.

19. Daži brīnīsies par jūsu atklāsmi, bet citi izsmies jūsu vārdus.

20. Neņemiet jaunā savu līdzcilvēku izsmieklu, jo jūs apzināties, ka tas, kurš tā rīkojas, savas neziņas dēļ nespēj atpazīt patiesību. Kompensāciju par to jūs atradīsiet pie tiem, kuri nāk pie jums, lai jūs iepazītu, un tad ir pārsteigti par iekšējo mieru, kas staro no katra mana patiesā mācekļa.

21. Jūs, savukārt, nekad nedrīkstat izsmiet tos, kuri savā reliģiskajā fanātismā ir elku pielūdzēji. Jo, lai gan viņi Mani meklē *materiālās* formās, tomēr tieši tajās viņi Mani pielūdz. Jums nav jānorāda saviem līdzcilvēkiem uz viņu kļūdām, lai panāktu to novēršanu. Drīzāk jūs ar to izraisītu viņu dusmas un vēl vairāk pastiprinātu viņu fanātismu. Pietiks ar to, ka jūs īstenosiet manu mācību praksi ar tai nepieciešamo garīgumu, lai jūsu līdzcilvēku kļūdas atklātu patiesības gaismā.

22. Jums būs jāizrāda liela pacietība, liela žēlsirdība un patiesa mīlestība, ja vēlaties, lai cilvēce drīz iemācītos atpazīt mana Vārda garīgo saturu un izrādīt tam patiesu godbijību, kā arī katrā cilvēciskajā būtnē atpazīt garīgo un zemes brāli Dievā.

23. Kas jums ir teicis, ka jūs esat brāļi un māsas tikai garīgi? Noteikti jūs tagad laužīsiet galvu, lai saprastu, ka tas pats avots, kas jums ir garīgi, ir arī jūsu fiziskais avots, jo viss ir cēlies no Manis. Turklāt Es jums atgādinu, ka uz Zemes visa cilvēce ir cēlusies no viena Tēva un vienas Mātes.

24. Kāpēc tad jūs nemīlat un neatzīstat viens otru par brāļiem un māsām, lai gan jūsu garīgās saites ir mūžīgas un jūsu cilvēciskās saites tik dziļas? Patiesi, Es jums saku, tas ir tāpēc, ka cilvēkiem trūkst garīgās zināšanas — neskatoties uz viņu reliģijām.

25. Tajā dienā, kad cilvēki, iedvesmojoties no Gaismas, kas izplūst no Gara, lai apgaismotu cilvēka prātu un sirdi, caur pašrefleksiju atklās savu būtības kodolu, starp cilvēkiem sāks dīgt miers. Es jums saku arī to, ka — kad cilvēks reiz būs atmodies garīgajai gaismai — nebūs nekas un neviens, kas viņu apturētu viņa ceļā kā nenogurstošu patiesības meklētāju. Viņš nekad vairs nezaudēs savu garīgo brīvību, ko viņš ir ieguvis pēc daudzām sāpēm un daudzām asarām.

26. Man nebūs nepieciešams paziņot sevi visā pasaulē ar balss nesēju starpniecību, lai tautas atmodinātos un cilvēki atbrīvotos no tumsas. Tie, kuri domā, ka Man ir jāpastiprina Mans vārds, līdz to dzird visa pasaule,

klūdās. Jo tas nozīmētu, ka cilvēka prāts ir vienīgais līdzeklis, kas man ir pieejams, lai manas vēstis sasniegtu cilvēku dvēseles. Taču tagad Es jums pierādu patiesību par to seno pravietojumu, kurā jums tika atklāts, ka pienāks laiks, kad Dievišķais Gars tiks izliets pār visu „miesu” un katru garu.

27. Patiesi, Es jums saku: šis laiks, ko paziņoja pravietis, ir tieši tas, kurā jūs dzīvojat — šis tagad sākošais laikmets, ko jūs pazīstat kā Trešo Laiku.

28. Šīs tautas nopelns būs tajā, ka tā nesīs šo dievišķo vēstījumu no sirds uz sirdi un no provinces uz provinci, lai tie, kas ir pamodušies šīs jaunās rītausmas gaismā, savās sirdīs uzņemtu mana Vārda sēklu, tiklīdz zeme būs kļuvusi auglīga, pateicoties manas žēlastības rasai.

29. Tajā Otrajā laikmetā Es ļāvu Sevi dzirdēt tikai *vienai* tautai, un tikai trīs gadus Es veltīju tam, lai pasaulei sniegtu Savu Vārdu.

30. Es atnesu jums sēklu un iemācīju saviem mācekļiem, kā viņiem tā jāiesēj. Kad viņi bija iemācījušies no Manis, Es uzticēju viņiem plašos laukus, lai viņi tos apstrādātu.

Šo sējēju nopelns ir tajā, ka viņi neuzstāja, lai viņu Skolotājs paliktu pie viņiem ilgāk, nekā bija rakstīts, nedz arī izteica iebildumus, sakot, ka vēl ir daudz tautu un nāciju, kurām šī sēkla jāiepazīst. Viņi zināja, ka no sava Skolotāja bija mantojuši patiesību un ka tā viņiem pietiek, lai uzvarētu tumsību, lai atgrieztu pasauli un panāktu, ka šī dievišķā sēkla turpinātos visās cilvēces paaudzēs.

31. Izskaidrojiet no savas prāta jebkuru kļūdainu priekšstatu, ko jūs reizēm veidojat, un ierobežojieties tikai ar to, ko Es jums esmu atklājis jau no manas atklāsmes pirmajām dienām, jo jūs zināt, ka katrs mans vārds ir likums un ka katrs likums ir jāievēro.

32. Mīļā tauta: jūsu sirdis ir piepildītas ar gandarījumu, domājot, ka jūs esat mani mācekļi šajā Trešajā laikmetā. Bet Es jums saku, ka jūs nekad nedrīkstat ļaut, lai iedomība jūs apmāna. Jo, ja jūs padotos šai vājībai, jūs vairs neklausītu pat savai sirdsapziņai, kad tā jums pārmetīs jūsu pārkāpumus. Kas nesāk attīrīt un pilnveidot savu cilvēcisko dzīvi, tas nevar gaidīt garīgu attīstību, jo viņa soļi būs maldinoši un viņa darbiem nebūs patiesības sēklas.

33. Tādēļ ņemiet vērā, ka savās mācībās Es dažkārt no garīgās pamācības pāreju uz padomu, lai jūs savā cilvēciskajā dzīvē rīkotos pareizi. Tad Es vēršos pie cilvēka sirds, mudīnu to atjaunoties, palīdzu saprast, kādu kaitējumu netikumi nodara ķermenim un kādu ļaunumu tie nodara dvēselei. Es esmu jums teicis, ka cilvēks, kurš ļauj sev valdīt kādam netikumam, ir aizmirsis, ka garu nedrīkst uzvarēt — ka viņš ir aizmirsis, ka patiesā spēks slēpjas ļaunuma pārvarēšanā ar tikumību.

34. Šis cilvēks, kuru ir uzvarējusi miesa, ir pazeminājis pats sevi, ir pārkāpis savu pašcieņu, ir nokritis no sava augstā cilvēka stāvokļa līdz nabadzīgai būtnei, kas ir pārāk glēva, lai cīnītos.

35. Tā vietā, lai savai ģimenei nestu gaismu, maizi un vīnu, šis vīrietis nes ēnu, ciešanas un nāvi, apgrūtina *savu*, sievas un bērnu krustu un kavē garīgās attīstības ceļu visiem, kas atrodas viņa apkārtnē.

36. Es esmu runājis uz sievietes, mātes un sievas sirdi, kura nespēja saglabāt sirds tīrību, kā arī nespēja dāvēt dzīvesbiedram un bērniem maiguma un sapratnes siltumu.

37. Kā vīrieši un sievietes varētu pacelt savu garīgo dzīvi, ja viņi iepriekš nav labojuši smagās kļūdas, kas pastāv viņu *cilvēciskajā* dzīvē?

38. Mans darbs prasa, lai tā mācekļi ar savu rīcības tīrību un patiesīgumu savā dzīvē spētu liecināt par to.

39. Es jautāju gan vieniem, gan otriem: vai jums ir bērni? Tad parādiet viņiem žēlsirdību. Ja jūs pat uz mirkli varētu ieraudzīt viņu dvēseles, jūs justos nevēlīgi, saucot sevi par viņu vecākiem. Nedodiet viņiem sliktus paraugus, sargieties no kliegšanas bērnu klātbūtnē.

40. Es zinu, ka šajā laikā kā nekad agrāk pastāv problēmas laulībā — problēmas, kurām iesaistītie atrod tikai *vienu* risinājumu: šķiršanos, laulības šķiršanu.

41. Ja cilvēkam būtu nepieciešamās garīgās zināšanas, viņš nepieļautu tik smagas kļūdas, jo lūgšanā un garīgajā dzīvē viņš atrastu iedvesmu, lai atrisinātu visgrūtākās situācijas un izturētu vislielākos pārbaudījumus.

42. Mana gaisma sasniedz visas sirdis, arī tās, kas ir noskumušas un nomāktas, lai dotu tām jaunu dzīves drosmi.

43. Mana spēks tiek dāvēts vājajiem, lai tie drīz atgūtu spēkus — ar dzelžainu gribu pārvērst savu tumšo un tukšo eksistenci par spožu dzīvi, izmantojot zināšanas, tikumību un garīgumu.

44. Mācekļi, Es vēlos, lai jūs visi sludinātu ar savu piemēru, lai jūs neizliktos, lai jūs nepasludinātu patiesību un nedarītu pretējo, lai auglis, ko jūs novācat, nebūtu rūgts, bet gan garšīgs.

45. Tauta, tāpēc neaizmirsti, ka vispirms tev jābūt cienīgai savai dzīvei uz zemes, lai pēc tam tu varētu atrast piepildījumu manā darbā.

46. Pirms turpināt sūdzēties par savām ciešanām šajā pasaulē, apstājieties uz brīdi, lai padomātu un atklātu savu bēdu cēloni.

47. Es piekrišu, ka jums jāmeklē, līdz atradīsiet savas sāpes cēloni, lai varētu piemērot ārstniecības līdzekli. Jo jūsu uzdevums ir neļaut sāpēm iekļūt jūsu mājās. Es jums apliecinu, ka jūs ne tikai atradīsiet iemeslu visam, kas jums rada ciešanas, bet vienlaikus tiks atklāts arī veids, kā dziedināt jūsu ciešanas. Mana žēlsirdība nāks pār tiem, kuri ir iemācījušies

lūgties un meditēt, un šī žēlsirdība būs kā balzams jūsu dvēselē un ķermenī.

48. Es jums pierādīšu, ka apsolītais Mierinātājs ir atnācis pie jums, lai nosusinātu jūsu asaras un pārvērstu jūsu sāpes mierā.

49. Nāciet visi pie Manis, kas savā sirdī nesat slēptas ciešanas. Jūs slepeni nesat sevi sāpes, ko jums ir nodarījusi nodevība, un jūsu rūgtums ir ļoti liels, jo tieši ļoti mīļš cilvēks jūs ir dziļi ievainojis.

50. Atrodiet iekšēju mieru, lai lūgšana jūs apgaismotu un jūs varētu saprast, vai kādreiz neesat bijuši iemesls tam, ka jūs nodeva. Tad lūgšana stiprinās jūs pārliecībā, ka jums jāpiedod tiem, kuri nodevuši jūsu mīlestību, jūsu ticību, jūsu uzticību.

51. Patiesi, Es jums saku: tajā pašā brīdī, kad jūs piedosiet tam, kurš jūs aizvainojis, jūs pilnībā sajūtīsiet Manu mieru; jo šajā brīdī jūsu gars būs apvienojies ar Manējo, un Es izpletīšu Savu apmetni, lai jums piedotu un abus ietītu Savā mīlestībā.

52. Es jūs stiprinu cīņas laikam. Tāpēc nekad nedomāji, ka jūsu šodienas ciešanas ir bezjēdzīgas. Ko tu gribi, tauta? Jums joprojām ir nepieciešams, lai sāpes jums sniegtu savas mācības.

53. Šis pārbaudījumu un mācību laiks jūsu dvēselēm pagaisīs, bet tas katrā no maniem mācekļiem atstās ticības, pieredzes, gudrības un spēka sēklu. Pēc tam nāks cīņas laiki, kad jūs tiksiet vajāti, apmeloti un izsmieti — pat no to puses, kuri sevi dēvē par jūsu draugiem. Taču jūs ar pārsteigumu atklāsi, ka, saskaroties ar nodevību, jūs neklūsi, glēvi, ka tad vairs neviens nevarēs jūs pievilt, jo jūs būsi iemācījušies piedot un izturēties pret saviem līdzcilvēkiem ar sapratni un iecietību.

54. Es svētīšu savus mācekļus ikreiz, kad viņi piedos, un ar svētībām iepriecināšu tos no jums, kuriem ir piedots.

55. Jūs neesat vieni šajā pasaulē; jūsu apkārtņē virs bezgalīgs skaits būtņu, kas palīdz un iedvesmo jūs visos jūsu dzīves soļos.

56. Lai jūs varētu uzņemt šo garīgo ietekmi un šo gaismu, ir nepieciešams, lai jūs lūgtu, lai jums vienmēr būtu tiesības uz augsto būtņu palīdzību.

57. Esiet atsaucīgi garīgajām ietekmēm, un vairs nebūs iemesla klupēt ceļā.

58. Jūsu acu priekšā paveras šaurs ceļš, un ir nepieciešams būt modriem un lūgties, lai nepārsniegtu tā robežas. Uz šī ceļa Es vienmēr vēlos jūs sastapt, jo tie, kas pa šo ceļu nāk pie Manis, patiesi ir brīvi no netikumiem un nepatiesības.

59. Vai jūs vēlaties baudīt neredzamo apmeklējumu, kā arī garīgo gaismas būtņu ietekmi? Vai jūs vēlaties atbrīvoties arī no tiem, kuri jūtas

kā mājās savā materiālisma un kļūdu ēnā? Tad Es jums saku, ka noslēpums slēpjas tajā, lai dzīvotu mierīgu, vienkāršu dzīvi, dzīvotu mīlestībā un savās mājās koptu tikumības sēklu.

60. Mans svētījums nāk pār visiem. Bet, kamēr vieni prot to pieņemt un izmantot tā labvēlību, citi to noraida un tādējādi liek sev zaudēt visu žēlastību, kas tajā ietverta.

61. Tās garīgās armijas, par kurām Es esmu runājis, arī ir daļa no maniem svētījumiem, ko Es jums sūtu. Mani sūtņi un kalpi, tiklīdz saņem dievišķo iedvesmu, steidz palīdzēt saviem brāļiem un māsām, kas apdzīvo Zemi — šo planētu, kuru cilvēki ir pārvērtuši par asaru ieleju.

62. Tikai mana mācība spēs jūs savienot ar Garīgo pasauli un tuvināt jūs vienam otram, kā tas pienākas visiem Kunga bērniem, kuri — tā kā tiem piemīt gars — nevar būt atdalīti viens no otra, nedz arī drīkst pieļaut, ka matērija veido barjeru starp tiem, kas apdzīvo Zemi, un tiem, kas atrodas Garīgajā pasaulē.

63. Ļaujiet, lai mans vārds turpina iedarboties uz jūsu sirdīm, līdz tas jūs patiesi būs padarījis jūtīgus pret citu cilvēku sāpēm.

64. Jūs nekad nespēsiet pilnībā izpildīt savu garīgo misiju, kamēr jūsu sirds stīgas nebūs kļuvušas jūtīgas.

65. Neļaujiet, lai kaut kas kavētu jūsu sagatavošanos; atcerieties, ka katrā pagājušajā sekundē atskan sāpju kliegzieni, ko izdod šī cilvēce, jūsu māsa.

66. Kad jūs pirmo reizi ieradāties uz Manas Vārda sludināšanu, jūs Man parādījāt savu ciešanu nastu, savas sūdzības un izlējāt daudz asaru, jo uzskatījāt, ka neviens uz zemes necieš tik daudz kā jūs. Iemesls tam bija tas, ka jūsu sirds dzīvoja tikai sev, un jūsu acis bija aizvērtas pret jebkādu citu cilvēku bēdu vai ciešanu. Bija nepieciešams, lai jūs dzirdētu Manu Vārdu, kas ir mūžīgs patiesības un gaismas avots, lai tumšais plīvurs, kas sedza jūsu acis, nokristu un ļautu jums ieraudzīt patiesību. Taču patiesība ir tāda, ka jūsu ciešanas, lai gan tās bija lielas, jums šķita niecīgas, kad sākat skatīties uz citām zemes tautām, kuras bija skāris karš, kas izcēlās cilvēku naidā, varas alkā un atriebības kāre. Tad jūs pazemīgi noliecāt galvu un man teicāt: „Kungs, piedod man.” Šodien es saprotu, ka, kad sāpes manā sirdī kļuva spēcīgas, es sāku zaimojāt, lai gan man vajadzēja Tev pateikties, jo manas ciešanas bija nesalīdzināmi mazākas nekā citiem cilvēkiem. Bet tā bija mana neziņa, kas lika man būt netaisnīgam pret Tevi. Šodien es saprotu savu kļūdu, lūdzu Tev piedošanu par visiem saviem apvainojumiem un lūdzu Tevi no visas sirds, lai visu, ko es lūdzu sev, Tu tagad piešķirtu tiem, kuri nes neizmērojami smagāku nastu nekā tā, ko nēsāju es.”

67. Cik atšķirīgs ir jūsu šodienas lūgšanu veids, ja to salīdzina ar to, kā jūs lūdzāties, pirms dzirdējāt šos vārdus! Kāpēc? Tāpēc, ka ir mainījies jūsu izjūtu veids un veids, kā jūs interpretējat dievišķos mācījumus.

68. Tagad Es jums saku, mācekļi, ka jūs nedrīkstat apstāties, nedz arī pārlicināt sevi, ka, lai izrādītu patiesu žēlsirdību, pietiek ar to, ka jūtat līdzjūtību, kā jūs to esat darījuši līdz šim. Nē, tauta, jo daudz kas ir jāattīra, jāpadara jūtīgāks. Joprojām pastāv daudz egoisma, ar ko jācīnās, it kā tas būtu nezāles. Joprojām pastāv daudz aukstuma, kas jāpārvērš dvēseles siltumā, lai jūsu dvēselē beidzot uzplauktu mīlestības sajūta, kas ir avots, no kura izplūst līdzjūtība, žēlsirdība un visas cēlās un augstās jūtas.

69. Tad jūs spēsiat uzsākt darbus un uzdevumus, kuriem šodien nejostos gatavi, jo jums vēl trūkst spēka, kas izriet no patiesas mīlestības.

70. Tātad, tauta: vai jūs domājat, ka jums bezdarbīgi jāgaida brīdis, kad jūsu dvēseli apgaismos šī iedvesma un jūsu sirdi piepildīs šis ideāls? Vai jūs domājat, ka, vienkārši klausoties manā vārdā, jūs varat padarīt savas sirds stīgas pietiekami jūtīgas? Nē, tauta. Tajā pašā laikā, kad jūs klausāties manas mācības, jums jāpievēršas tiem, kas cieš, lai saskartos ar sāpēm, lai nogaršotu jūsu līdzcilvēku ciešanu kausu un ar savām maņām tieši piedzīvotu nabadzību, bāreņību, pretīgos netikumus, slimības, kas jūs piepilda ar šausmām, tumsu, kas aptumšo sajukušos prāta orgānus, badu, slāpes un dvēseļu atdzimšanu.

71. Tikai tādā veidā jūs varēsiet kļūt par skolotājiem tiem, kuri dzīvē daudz cieš. Jo, ja jūs gatavosieties tikai ar manu vārdu studēšanu un lūgšanām, tad, kad vēlēšities sastapties ar realitāti un būsiat nolēmuši mierināt, atgriezt un dziedināt, jūs ar skumjām atklāsiat, ka esatniecīgi salīdzinājumā ar tiem, kuri ir pārcietuši to, ko jūs pat nevarat iedomāties, un ka tie drīzāk varētu būt jūsu skolotāji, ņemot vērā to, ko viņi ir pārcietuši, ko viņi ir piedzīvojuši un izjutuši. Tad jūsu lūpas būtu jāapklust, un jūs varētu domāt, ka mana mācība nav pietiekami mierinoša un spēcīga, lai mazinātu cilvēku ciešanas un modinātu viņos ticību un cerību uz manu taisnīgumu, manu piedošanu un manu mīlestību.

72. Kur jūs varat pielietot to mācību, ko saņemat, lai arvien vairāk sagatavotos? Iespēju tam ir tik daudz, ka jūs — ja protat novērot — varēsiet konstatēt, ka neaiziet neviena jūsu dzīves diena, kurā nepiedāvātos vismaz viena iespēja izrādīt žēlsirdību kādā no daudzajām formām, kādās to var izrādīt.

73. Ar intuīcijas dāvanu, ko Es esmu dāvējis visiem cilvēkiem, jūs varat atklāt daudzas lietas, kas slēpjas sirds noslēpumos — daudzas traģēdijas, kas skar ne tikai jūsu līdzcilvēku zemes dzīvi, bet arī viņu dvēseli.

74. Kā var iekļūt šo sirdi intimitātē, neievainojot tās un neapgānīdams to noslēpumus? Kā atklāt tās „ ” slēptās ciešanas, kas apēno jūsu līdzcilvēku dzīvi? Es jums jau esmu teicis: intuīcija, tā spēja, kas ir daļa no garīgās redzēšanas dāvanas un kurai lūgšanā ir jāiegūst pilnīga attīstība jūsos, parāda jums, kā rīkoties, lai mīkstinātu katra jūsu līdzcilvēka sāpes.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 313

1. Es dodu spēku jūsu saprāta spējām, lai tās varētu uzņemt visu, ko Es šajos brīžos izlieku pār jums.

2. Šis ir lielu pierādījumu un lielu mācību laiks. Jūsu dvēsele to zina, un tādēļ, saskaroties ar Manu atklāsmi, tā tuvojas, kārojot pēc Maniem atklājumiem un Maniem vārdiem. Tā saprot, ka šos pierādījumus tā patiesi varēs izmantot tikai ar lielu sagatavošanos.

3. Nekad agrāk cilvēku dvēseles nav redzējušas tik plašu lauku savai attīstībai, un tagad tās steidzas tajā iekļūt, ilgojoties pēc patiesības, ko tās ir zaudējušas un nespēj atrast.

4. Ja Es atstātu cilvēkus vienus savā meklējumā, viņi apmaldītos. Bet patiesi, Es jums saku: ja Es viņus neesmu pametis, kad viņi bija ceļā uz savu pazudināšanu, — kā tad jūs varat domāt, ka Es viņus pamestu, ja viņi meklē patiesību? Tāpēc Es šajā laikā esmu nācis pie jums un esmu jums atnesis vēstījumu, kas pilns ar atklāsmēm un drīz kļūs par bāku un ceļu cilvēka dvēselei.

5. Vispirms Esmu nācis pie šīs tautas, kas pamazām pulcējas ap Manu dievišķo atklāsmi, un rīt, kad tā būs stipra un spējīga mācīt, Es caur to sasniegšu pārējās tautas.

6. Saprotiet atbildību, ko šie vārdi nozīmē jums, un ļaujiet visai jūsu būtībai sajust Viņa krusta saldo nastu.

7. Tu, tauta, esi misionārs, kurš šajā Trešajā laikmetā pavērs ceļus tavu līdzcilvēku dvēselēm — patiesības ceļus, kas ved dvēseli uz gaismu un mieru. Tieši tev ir jāizveido garīgas saites starp cilvēkiem, lai tautas saskaņotos un apvienotos.

8. Lai gan šodien jūs atrodaties mana Vārda ietekmē, jūs gulāt maigu miegu, jo vēl neesat apzinājušies ne šī laika nozīmi, ne to uzdevumu cēlumu, kurus šobrīd saņemat. Bet jūs neaizgulēsieties uz visiem laikiem, drīz nāks vētras, lai sakratītu šo „koku” lapotni, kuru ēnā jūs tik bieži esat dzirdējuši dziedāt Dievišķo lakstīgalu. Taču, kad jūs redzēsiet, kā tiek sakratītas zaras un kā čīkst koka stumbrs — ja redzēsiet, kā krīt lapas, augļi un ligzdas, tad sapratīsiet, ka esat gulējuši, jo nevēlējāties dzirdēt balsi, kas no bezgalības brīdināja jūs, nenogurstoši runāja uz jums, lai jūs dzīvotu nomodā un jūs nekad nepārņemtu sāpes.

9. Vai nebūtu labāk, ja jūs tagad pamostos, dzirdot manas balss skaņu, nekā rīt no negaisa trokšņa?

10. Drīz jūs vairs nedzirdēsiet manu vārdu, un, ja jūs to neievērosiet tā, kā to darītu mans mācības patiesais māceklis, rīt jums nāksies raudāt. Taču tad jūs nevarēsiet teikt: „”, ka Es neesmu jums runājis par briesmām vai vajāšanām. Jo tad jūs ar vislielāko skaidrību atcerēsieties, kā Es savas

atklāsmes laikā izmantoju visu manu vēstnešu saprātu, lai jums nepārtraukti teiktu: „Esiet nomodā un lūdzieties, jo cīņa būs liela, un jums tad jābūt stipriem.”

11. Es atstāšu sagatavotu ceļu, gaismas pilnu taku dvēselei. Es kā Meistars izpildīšu savu uzdevumu pret jums. Taču vēlāk ikvienam no tiem, kas šajā laikā garīgi ir sēdušies pie mana galda, lai ēstu mana Vārda maizi, būs jāsniedz Man atskaite par katru no uzdevumiem, kas viņam uzticēti viņa garīgajam dienas darbam.

12. Kāda būtu atbilde, ko jūs labprāt sniegtu Man brīdī, kad Es pieprasīšu no jums jūsu cīņas augļus? Vēlāk šādos brīžos jūs vēlēšities, lai jūsu atbilde tajā stundā būtu laba. Tāpēc Es jums saku, ka jau tagad jums jādara kaut kas, lai jūsu dvēsele savā ceļā novāktu vērtīgus augļus, kas ļautu tai ar pārliecību gaidīt šo brīdi.

13. Patiesi, Es jums saku: jūsu dvēsele neizbēgami piedzīvos šo izšķirošo brīdi. Kāpēc tad to atspiest ar domu, ka jūsu dvēsele savu ražu Tēvam būs jānodod tikai *pēc* šīs dzīves?

14. Es dodu jums laiku, lai jūs pārdomātu un izpildītu misiju, ko jūsu dvēsele šajā laikā uz Zemes ir aicināta pildīt.

15. Saprotiet, ka Es kā Meistars izturos pret jums taisnīgi un mīloši, ka Es nodrošinu jums visus līdzekļus, lai jūs sasniegtu to mieru, ko jums ir jāiegūst.

16. Tāpat kā ir tādi, kas nekad nevēlas atstāt šo Zemi, ir arī tādi, kas sapņo to pamest uz visiem laikiem. Gan vieniem, gan otriem Es saku, ka lielā mērā no viņiem pašiem ir atkarīgs, vai viņu vēlēšanās piepildīsies.

17. Ja tas, kurš ilgojas atgriezties Garīgajā ielejā, atstāj savu uzdevumu uz Zemes pabeigtu, viņš pacelsies uz tām mājvietām, un vairs nebūs iemesla turpināt atgriezties šajā pasaulē. Turpretim tam, kurš jūt lielu tieksmi uz materiālo, — ja viņš prot izmantot dzīvi savas dvēseles labā, darot labu citiem, — tiks dota iespēja atgriezties ar prieku dvēselē tik bieži, cik nepieciešams.

Bet, ja tas, kurš ilgojas pamest cilvēcisko dzīvi un tiecas pēc garīgās dzīves, nav izpildījis savu uzdevumu, un ja tas, kurš vēlas palikt uz Zemes uz visiem laikiem, nemāk izmantot iespējas, ko viņam piedāvā dzīve, abiem viņu vēlmes nepiepildīsies: Pirmajam būs jāatgriežas pasaulē un jāatstāj Garīgā ieleja, lai atkal atgrieztos uz Zemes — nepārtraukti — līdz brīdim, kad viņš būs izpildījis savu uzdevumu un novācis augļus, kurus daudzkārt noraidījis. Otrais būs spiests palikt Garīgajā pasaulē, līdz viņš, saskaņā ar savu garu, sevī pieņems stingru apņemšanos uz Zemes izpildīt uzdevumu, ko viņš vienmēr atstāja neīstenotu.

18. Nedomājiet, ka Es jūs pārmetu, ja jūs parādāt Man mīlestību pret savu dzīvi šajā pasaulē. Ja jūsu vēlme ir cēla un jūs vēlaties dzīvot uz Zemes, lai godinātu Manu Vārdu, Man nebūs jums ko pārnest. Bet, ja jūsu sakņošanās šajā pasaulē pakļautos bezjēdzīgiem mērķiem vai zemiskām kaislībām, tad Es būšu pirmais, kas jums teiks, ka jūs neesat cienīgi apdzīvot šo pasauli, kuru Esmu pārpilnībā apveltījis ar svētībām jūsu dvēseles attīstībai.

19. Mīliet Mani, dzīvojiet saskaņā ar Maniem likumiem, esiet saskaņā ar visu un visiem, tad vieta, kurā jūs dzīvojat, nebūs svarīga. Jo vienīgais, kas būs svarīgs, būs jūsu dvēseles augšupvērstā attīstība.

20. Jūs nezināt, cik liels nopelns dvēselei ir attīstīties uz augšu savu cilvēcisko dzīves apstākļu vidū, pārvarot visus pasaules kārdinājumus. Lai iegūtu šos nopelnus, Es atļāvu jūsu dvēselei kļūt par cilvēku un ļāvu tai dzīvot materiālajā pasaulē, kuras Es gudri sagatavoju.

21. Katra pasaule, katrs eksistences līmenis tika radīts, lai dvēsele tajā attīstītos un spertu soli pretim savam Radītājam, un tādējādi, arvien virzoties uz priekšu pilnveidošanās ceļā, tai būtu iespēja nevainojama, tīra un skaista sasniegt savas ceļojuma galamērķi – dvēseles pilnības virsotni, kas tieši ir dzīvošana Dieva valstībā.

22. Kam šķiet neiespējami galu galā dzīvot „Dieva klēpī”? Ak, jūs, nabaga prāta cilvēki, kas patiesi neprotat domāt! Vai jau esat aizmirsuši, ka no manas klēpja jūs ienācāt eksistencē, tas ir, ka jau iepriekš jūs tajā esat pastāvējuši? Taču nav nekā dīvaina tajā, ka viss, kas izplūda no dzīvības avota, savā laikā atgriežas pie tā. Katra dvēsele, kad tā no Manis ienāca dzīvē, bija nevainīgi tīra; taču pēc tam daudzi savā ceļā sevi aptraipīja. Tomēr — tā kā viss no Manis tika paredzēts gudrā, mīlošā un taisnīgumā balstītā veidā, Es nekavējoties ķēros pie tā, lai ceļā, ko maniem bērniem bija jānoiet, nodrošinātu visus nepieciešamos līdzekļus viņu glābšanai un atjaunošanai.

23. Lai gan šo dvēseles nevainību daudzas būtnes ir aptraipījušas, pienāks diena, kad tās attīrīsies no visiem saviem pārkāpumiem un tādējādi atgūs savu sākotnējo tīrību. Šī attīrīšanās Manā skatījumā būs ļoti nopelnīga, jo dvēsele to būs izcīnījusi, izietot lielus un nepārtrauktus pārbaudījumus savai ticībai, mīlestībai, uzticībai un pacietībai.

24. Jūs visi atgriezīsieties Gaismas valstībā pa darba, cīņas un sāpju ceļu, kur vairs nebūs nepieciešams inkarnēties cilvēka ķermenī, nedz dzīvot materiālajā pasaulē, jo tad jūsu garīgā darbības spēja jau ļaus jums sūtīt savu ietekmi un gaismu no vienas eksistences līmeņa uz otru un padarīt to jūtamu.

25. Kāpēc jūs kavējat savu dvēseli, traucējot tās attīstību un tādējādi aizkavējot tās ienākšanu Gaismas valstībā, kurā pastāv viss brīnišķīgais, ko dvēsele var vēlēties?

26. Strādājiņiet nepārtraukti, pat ja katru dienu tikai nedaudz, vienmēr ar domu sasniegt mājvietu, kas patiesi atbilst dvēselei — to dzimteni, ko Es dažkārt saucu par „Apsolīto zemi”, kurā neviens neraud, necieš un nemirst.

27. Šī mācība ved garīgo dvēseli uz šo pacilātības un gaismas stāvokli — mācība, kas ir ceļš, bāka, barība un ceļojuma nūja.

28. Svētīts lai ir ikviens, kurš, dzirdot šos vārdus, pacelās domas spārnos. Jo, kad viņš no savas sajūsmas atgriezīsies ikdienas dzīves cīņā, viņš savā iekšienē nesīs degošu gaismu, kas ļaus viņam soli pa solim virzīties uz priekšu un tuvinās viņu tai mūžīgajai dzimtenei, no kuras jūs visi esat cēlušies un uz kuru jums visiem ir jāatgriežas.

29. Šajos brīžos Es runāju uz visiem mācekļiem, kuri labprātāk atdotu savu dzīvību, nekā nepaklausītu maniem baušļiem. Ļaujiet manam vārdam sasniegt jūsu sirds jūtīgākās stīgas, jo nākotnē jūs bieži balstīsieties uz šo vārdu.

30. Ja jūs patiesi saglabāsiet manu vārdu jēgu, jūs nepiedērsiet pie tiem, kas sēro par manas garīgās atklāsmes beigām, jo jūs būsit pratuši saglabāt manas atklāsmes un mācības. Jums nebūs ne skumjas, ne bēdas, ne sacelšanās, ne satraukuma, jo jūs redzēsiet, ka viss piepildās saskaņā ar maniem solījumiem, un ne uz brīdi jums nebūs vēlmes sacelties vai pretoties manas gribas piepildīšanai.

31. Jau šodien pilnībā apzinieties, ka ikviens, kurš ar stingrību sper šo soli garīguma virzienā, drīz piedzīvos atalgojumu, sajūtīs Manu klātbūtni ap sevi un sevī, priecāsies par Manu iedvesmu, un kļūs acīmredzams visu viņa garīgo dāvanu progress. Pastāvēs ne tikai *ticība* tam, ka Es esmu ap jums, bet arī Manas klātbūtnes realitāte jūsu garā.

32. Tie, kas domā, ka pēc 1950. gada viņi nonāks stagnācijā vai zaudēs garīgumu, kļūdās. Jo tieši pēc tam, kad vairs nebūs mana Vārda, daži no jums spers reālus soļus virzienā uz progresu un izpratni par manu mācību.

33. Ja jūs uzskatāt, ka manas atklāsmes laikā esat sasnieguši garīguma augstus līmeņus un ka tas ir bijis iemesls, kāpēc mans Vārds uzplauka prāta orgānos un balss nesēju lūpās, tad jūs atrodaties lielā kļūdā. Jo Es jums saku pilnā patiesībā, ka līdz šim jūs neesat spēruši nevienu stingru soli garīguma virzienā, kas ir mērķis, kuru visiem maniem bērniem ir parādījis mans mīlošais Vārds.

34. Ir nepieciešams, lai balss nesējs pazustu, lai jūs vairs nedzirdētu manas domas cilvēciskā veidā šo būtnu lūpās, lai jūs atteiktos no jebkādiem rituāliem un simbolikas, lai jūs varētu atrast garīguma būtību.

35. Es to saku gan vieniem, gan otriem — gan tiem, kas ilgojas pēc savas dvēseles attīstības un manas mācības uzplaukuma šajā laikā, gan arī tradīciju, ieradumu un paražu sargātājiem, kuri domā, ka, praktizējot savus acīmredzamos kultus, viņi pilda likumu.

36. Jā, tauta, tu labi zini, ka tīrā, vienkāršā un būtībā garīgā mācībā, kāda ir tā, ko Esmu atklājis, tu atkal esi radījusi ārēju kultu, par kuru laika gaitā esi uzskatījusi, ka tas ir Mans darbs. Taču ir pienācis laiks, kad Es ar absolūtu skaidrību runāju uz jums. Jo tagad jūs esat pietiekami stipri, lai iepazītu šo patiesību.

37. Kopā ar manas Vārda kviešiem auga arī nātres un jūsu kļūdu nezāles. Taču šeit piepildīsies viena no manām parabolām, ko es devu Otrajā laikmetā — tā, kas mācīja ļaut nezālēm augt kopā ar kviešiem, nemēģinot izraut nezāles, pirms kvieši ir nogatavojušies, jo pastāvētu risks izraut arī labo sēklu.

38. Tā notiks šajā laikā, svētītā tauta. Ir noteikta stunda, kad nolaidīsies mana taisnības sirpis, lai pļautu laukus, kuros tika sēta mana sēkla, lai jūs beidzot, kad mana darba patiesība un būtība būs atdalīta no jebkādas cilvēciskas ietekmes, varētu priecāties par mana Gaismas apcerēšanu un padarīt par savu šo dievišķo atklāsmi.

39. Ir noteikta arī stunda, kad tas pats sirpis nolaidīsies uz katru reliģisko kopienu, lai pļautu tās laukus — ar mērķi atdalīt patiesību no visa tā, kas tajās ir nepatiesa un nešķīsta.

40. Visa cilvēces eksistence ir attīstījusies — tās zinātne, domāšanas un dzīves veids, zināšanas, sasniegumi un mērķi. Tikai savu garīgo pusi, savu garīgo dvēseli cilvēks ir atstājis novārtā, nevēloties saprast, ka dvēsele tiek nepārtraukti apspiesta, nepievēršot uzmanību visām tām tiesībām, kas dvēselei pieder dzīves laikā. Un tādēļ cilvēce jau daudzus gadsimtus dzīvo garīgā stagnācijā.

41. Cik maz cilvēki dod savai dvēselei ar saviem reliģiskajiem rituāliem! Cik liela slāpe, cik liels izsalkums un cik liela ilga pēc gaismas ir cilvēka dvēselei!

42. Tā ir audzējusi tikai ļoti maz kviešu, un tur ir daudz nezāļu. Taču Es nāku visiem palīgā, pļaujot laukus ar patiesības nepielūdzamo un taisnību nesošo sirpi, ko jūs beidzot redzēsiet mirdzēt savā pasaulē.

43. Jūs, tauta, kas klausāties manas atklāsmes pēdējā gada mācības: ļaujiet tām iesakņoties jūsu prāta un sirds visdelikātākajās, visjūtīgākajās daļās, lai Gara gaisma, kas spīd jūsu būtības augstākajā līmenī, varētu darboties katrā no jums.

44. Pēdas, ko Es jums atstāšu, sastāvēs no miera, lai jūs, kad vairs nedzirdēsiet šo vārdu un vairs nebūsi spiesti liecināt par to, teiktu:

„Meistars aizgāja un atstāja mums ceļu, ko sagatavojis ar savu dievišķo gaismu.”

45. Mans pēds paliks iegravēts jūsu sirds visnoslēptākajā vietā — tur, kur atrodas iekšējais svētnīca.

46. Ir nepieciešams, lai Mans vārds iegultos jūsu prātā, lai jūs to rūpīgi pētītu. Tikai tādā veidā jūsu ticība un jūsu dvēseles spēks būs patiesi.

47. Jūs drīz pieredzēsiet, ka daudzi neticēs tam, ka Mans Vārds beigsies. Bet patiesi, Es jums saku: pēc tā jūs atpazīsiet, ka viņi neticēja arī Manai klātbūtnei, kamēr Es atklājos šajā veidā. Tie, kuri svārstījās starp šaubām un ticību, pat ja izlikās, ka viņiem ir absolūta ticība manai atklāsmei, būs tieši tie, kuri noliegs, ka mans Vārds ir beidzies. Jo tie, kuri patiesi ticēja visam, ko Es jums atklāju un pavēlēju, nespēs neievērot nevienu no maniem vārdiem.

48. Tie, kuri šaubījās un kuriem nebija pilnīgas ticības, kādai jābūt mācekļa ticībai pret Skolotāju, apstāsies savā ceļā, barojoties no monotona un rutīniska rituāla, ko paši ir radījuši.

Turpretim tie, kas šobrīd ir ticējuši Man, neizbēgami turpinās ticēt Man arī pēc tam, kad mana Vārda sludināšana būs beigusies. Viņi paklausīs maniem norādījumiem un darīs visu iespējamo, lai pareizi izprastu manas mācības. Viņiem būs ideāls — garīgums — un gaisma, kas viņus vienmēr pavadīs: ticība.

49. Kad mana atklāsmes laiks būs beidzies, mans skatiens būs vērsts uz šīs tautas darbu, lai katru paklausīgo mācekli apbalvotu, piešķirot viņam manu žēlsirdību, iedrošinot viņu turpināt savu ikdienas darbu un mudinot uz arvien jauniem garīgās attīstības soļiem. Es zinu, ka šajā tautā ir tādi, kuri ne tikai tic manam vārdam, bet arī uzskata par pareizu un pilnīgu to, ka Tēvs šādā veidā liek punktu savai atklāsmei, lai varētu sākties cīņa par garīgo attīstību. Šo sirdīm ir pārlicība, ka tad vairs nebūs ne pamestības, ne tukšuma un ka mana klātbūtne būs vēl jūtamāka, jo tādējādi tuvosies jauns saziņas veids ar manu dievišķību – tīrāks un pilnīgāks posms, jo tā būs saruna no gara uz garu.

50. Nav vairs tālu laiks, kad jūsu līdzcilvēki nāks pie jums, lai iztaujātu jūs par manu atklāsmi, pieprasītu jūsu liecību par pierādījumiem, ko Es esmu jums devis par manu patiesību. Taču cik atšķirīgs būs veids, kādā vieni un otri liecinās par Manu darbu! Kamēr vieni stingri turēsies pie patiesības, ko viņi ir dzirdējuši, citiem nāksies meklēt argumentus, lai attaisnotu savas kļūdas.

51. Man ir nepieciešams tā runāt ar jums, mīļā tauta, lai jūs laicīgi padomātu un veiktu visprecīzāko pārbaudi saviem darbiem, domām,

jūtām, vārdiem un nodomiem, ļaujot, lai tieši jūsu sirdsapziņa nosaka šo pašrefleksiju un šo pārbaudi.

52. Šis brīdis ir nepieciešams, lai jūs atvērtu acis, pilnas ar patiesību, jo tad jūs vēl varēsiet labot savas kļūdas, ja esat kļūdījušies, un atgūt zaudēto laiku.

53. Liels būs to gandarījums, kuri vedīs manu mācību uz uzvaru un darīs to pazīstamu visā tās tīrībā un patiesībā. Bet Es kā Meistars, kurš jūs ļoti mīl, vēlos, lai visi mani mācekļi piedzīvotu šo prieku.

54. Klausieties Manī, tauta: Es savā dārgumu krātuvē glabāju jums daudz brīnumu, lai atalgotu jūsu garīgo attīstību. Bet Es gaidīšu, līdz jūs visi būsiat apvienojušies kā brāļi un māsas — līdz jūs visi parādīsiat paklausību maniem norādījumiem, lai tad uz jūsu dvēseli un ķermeni izlietotu gaismas, žēlsirdības, mierinājuma un atklāsmes straumi, ko Es glabāju jūsu garīgās attīstības dienām.

55. Šim vārdam, ko pārraida visi mani balss nesēji, nevar būt lielāka skaidrība. Kad tas būs saprasts no visiem, mana taisnība būs gatava izvērtēt tos, kuri tiecas pēc lielākas garīguma pakāpes, kā arī spriest tiesu par to darbiem, kuri joprojām meklē savu valstību šajā pasaulē.

56. Kas lika cilvēkam jau no paša sākuma meklēt orientieri savai rīcībai? Kas lika viņam savas būtības dziļumos meklēt savu nemirstīgo būtību? Gars. Tieši Gars pakāpeniski atklāja viņam, ka viņu apdzīvo un apgaismo augstāka daba.

57. Cilvēks — lai gan tikai pakāpeniski —, izmantojot intuīcijas un atklāsmes dāvanu, kā arī savu intelektu, jau no savas pastāvēšanas senākajiem laikiem ir veltījis sevi uzdevumam meklēt savu izcelsmi, savas būtības kodolu, savas pastāvēšanas iemeslu, savu uzturēšanos šajā pasaulē un mērķi, kādam viņš tika radīts.

58. Kopš cilvēks apzinājās, ka viņā ir spējas, kas atšķir viņu no pārējām radībām, viņā radās priekšstats, ka starp visām radības būtnēm viņam ir paredzēts augstāks aicinājums, un pamazām viņa būtības dziļumos dzima intuitīva atziņa par Dievu, par dvēseles eksistenci un tādējādi arī vajadzība izrādīt godbijību vai sniegt garīgu upuri Tam, no kura, kā viņš juta, viņš bija cēlies.

59. Tas bija cilvēces garīgās attīstības sākums — attīstība, kas nebija vienāda visiem cilvēkiem. Jo no šiem cilvēkiem — sadalītiem rasēs un nošķirtiņiem pēc tautībām, paražām un valodām — vieni ir panākuši ātrākus panākumus nekā citi; vieni ir izmantojuši *vienu* veidu, kā izrādīt Dievam savu godināšanu, bet citi ir pieņēmuši citādas formas.

60. Esmu apgaismojis visus cilvēkus ar savu Gaismu un tādējādi atklājis viņiem vienīgo pastāvošo patiesību; bet jūs taču redzat, kā katrs cilvēks un katra tauta dažādi jūt, domā, tic un interpretē.

61. Šīs cilvēku atšķirīgās domāšanas veidi ir izraisījuši viņu sašķeltību, jo katra tauta un katra rase seko atšķirīgiem ceļiem un godā atšķirīgus ideālus.

62. Vairākums ir novirzījies no gaišā un patiesā ceļa, uzskatot, ka Dievišķā likuma izpilde nozīmē pārcilvēciskas upurēšanās, atteikšanos un pūles, un ir izvēlēties dibināt sev reliģiskas kopienas un sekas, kuru likumu izpilde un kulta rituāli viņiem ir vieglāk ievērot. Tādējādi cilvēki tic, ka spēj nomierināt savā dvēselē jūtamo ilgu pēc gaismas un pacelšanās.

63. Ir pagājuši daudzi gadsimti un daudzas laikmetas, un cilvēki nav apzinājušies, ka mana likuma ievērošana nav cilvēcisks upuris, bet ka, neievērojot manus baušļus, viņi tieši pretēji upurē pasaules miesu un dvēseli. Viņi nav sapratuši, nav gribējuši saprast, ka tas, kurš dzīvo saskaņā ar maniem vārdiem, atradīs patieso laimi, mieru, gudrību un godību, ko materializētie cilvēki iedomājas pavisam citādāk.

64. Morālā un zinātniskā pasaule, kas jūs apņem, ir cilvēku ar materialistiskiem ideāliem darbs — cilvēku, kuri ir centušies panākt tikai cilvēces materiālo uzlabošanos, un Es esmu jāvis viņiem darīt savu darbu, to veikt līdz galam, iepazīt tā sekas un novākt tā augļus, lai viņi no tā varētu gūt pieredzes gaismu. Šajā gaismā atklāsies mana taisnība, un šajā taisnībā būs klātesošs mans likums, kas ir mīlestība.

65. Kad cilvēki beidzot atzīs savas kļūdas un dosies meklēt patieso ceļu, tas notiks tāpēc, ka viņi ir atmodušies, ka viņi ir nožēlojuši, ka viņi ir apgaismoti, un tad viņu darbiem būs ne tikai cilvēcisks, bet arī garīgs mērķis.

66. Katra tauta, katra reliģiskā kopiena, sekta, zinātne un katrs cilvēks sevī nes savu daļu nepatiesības un kļūdu, tāpat kā savu daļu patiesības. Taču pienāks brīdis, kad nepieciešamība apvienoties pie viņiem pienāks kā spēcīgs un neapturams spēks, un katrs, vēloties saskaņoties ar visiem, ieguldīs savu sēklu. Tajā procesā neizbēgami būs cīņas, strīdi un apjukums. Taču tie būs nepieciešami, lai visi nonāktu pie vienīgā rezultāta, kas ir manas eksistences un mana likuma nemainīgā patiesība.

67. Cīņas beigās cilvēki — tagad jau mierā ar sevi un saviem tuvākajiem — sapratīs, ka, lai sasniegtu zināšanu mērķi un piedzīvotu patieso mieru, ir nepieciešams dzīvot saskaņā ar Dievišķajiem likumiem, kas izriet tieši no Radītāja mīlestības. Tajā pašā laikā viņi sapratīs, ka nav nepieciešams piederēt pie tik daudzām un tik dažādām reliģijām, lai spētu saglabāt labestību un morāli, bet ka, lai sasniegtu patiesu harmoniju starp visiem un

iegūtu morāli, kas pārsniedz tikai cilvēcisko, pietiek sirdī glabāt Vārdu, ko jūs saucat par „Kristus mācību”, un ko, lai to pilnībā aptvertu, jums ir vienkārši un pazemīgi jādzīvo un jāmīl.

68. Atklāsmes gaismu, ko Es jums šajā laikā esmu sūtījis, Es esmu pārvērstis vienkāršos un saprotamos vārdos ar savu vēstītāju vai balss nesēju starpniecību, lai visa cilvēce to iepazītu un palīdzētu jums atmodināties — šodien, kad visi meklē zemes līdzekļus un risinājumus, lai glābtos no haosa, kurā pasaule arvien vairāk ieogrūst — šodien, kad neviens nemēģina smelties garīgo iedvesmu, lai pie Manis atrastu atbildes uz saviem jautājumiem un risinājumus savām problēmām.

69. Mans vārds sasniegs gan pilis, gan vienkāršas būdas, klauvēs pie sirdu durvīm, satricinās dvēseles, dziedinās un mierinās tos, kas slimi miesā vai dvēselē, un apgaismos aptumšotos prātus.

70. Laimīgi tie, kas to priecīgi uzņem, kas to uzklausā un pārdomā tās jēgu, jo tā būs auglīga sēkla viņu sirdīs.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 314

Mans miers lai ir ar jums!

1. Es esmu jūs atkal uzklaušījis, un jūsu lūgšanu apvienošanās ir bijusi labākā slavēšanas dziesma, ar ko jūs Mani esat apdāvinājuši.

2. No katra no jums atdalās mīlestības auglis, kas ir kā harmonijas skaņa ar jūsu Tēvu, un jūsu domu apvienošanās veido koncertu, kas pilns ar garīgo tīrību.

3. Dažos Es redzu, ka šī skaņa ir lūgšana, pateicība par labvēlībām, ko viņi no Manis saņēmuši.

4. Citiem šī doma ir pilna skumjas un rūgtuma par nelaimēm, ar kurām viņi sastapušies savā ceļā. Taču, apvienojot šīs domas, jūs veidojat ticības aktu, kas ir godināšana un cieņa pret Manu dievišķību.

5. Tā ir tā saikne, ko Tēvs gaidīja no savu bērnu gara — tā ir mīlestības dāvana, ko jūs nekad nevēlējāties Viņam sniegt.

6. Bet lūgšana, ko Es jums vienmēr esmu mācījis un ko jūs garīgās attīstības trūkuma dēļ ne vienmēr esat spējuši izteikt, ir tā, kas jūs vadīs, un tās gaismā jūs tagad sasniegsiet patieso garīgo sarunu ar savu Dievu.

7. Kamēr jūs atrodaties mana Vārda ietekmē, pasaule ar saviem ērkšķainajiem ceļiem jums pazūd.

8. Septītajā dienā jūsu ķermenis atpūšas no savām zemes grūtībām, un jūsu dvēsele — brīva kā cīrulis — nāk klāt, ilgojoties pēc manas gudrības neizsīkstošā avota. Tā nāk pie manas atklāsmes un stiprinās manas mīlestības starojumā, ko Es tai piedāvāju, mācot manu Vārdu.

9. Es nemeklēju ticību vieniem vai neticību citiem. Es nemeklēju lielus nopelnus vieniem vai mazus citiem. Nē, tauta. Mana dievišķā mīlestība ir pilnīga, Es esmu visu Tēvs, un, kad Es jums sniedzu savu mācību, Es dodu jums visiem vienu un to pašu būtību, vienu un to pašu mīlestību.

10. Ja cilvēce kopumā dzirdētu Manu Vārdu, tad nebūtu svētību vieniem un pārmētumu citiem. Vai nu Mani pārmētumi būtu vispārēji, vai arī Manas svētības būtu visiem. Bet tagad ir laiks, kad Es atklājos caur cilvēka saprātu, un ne visi piedzīvos šo atklāšanos.

To manu liecinieku skaits, kuriem ir lemts dzirdēt manu mācību caur balss nesēju, ir ļoti neliels. Bet patiesi, Es jums saku: ja šie liecinieki spēs sagatavoties, cilvēce dzirdēs manu vārdu no viņu lūpām. Jo visi uzzinās, ka Svētais Gars jūs ir mācījis, izmantojot cilvēka saprātu.

11. Tāpēc Es kā Tēvs jūs sagatavoju, lai pēc 1950. gada, kad jums būs jādodas pie cilvēku pūļiem un jārunā manā vārdā, mans Vārds, kas ir patiesība, netiktu sajaukts ar nepatiesību un meliem — lai tas plūstu kā kristāldzidra ūdens straume. Jo šī ūdens avots, kas ir Mans Gars, ir dzidrs un tīrs, un tam, kas nāk no jūsu lūpām, arī jābūt tīram.

12. Es gribu, lai jūs vienmēr būtu tīri, lai jūs būtu kā oāze cilvēku vidū, kurā visi, kas slāpst pēc patiesības, var remdēt savu slāpi un šajā ūdenī neatrastu dubļu netīrību.

13. Kad šis mācību laiks būs pagājis, jūs Man teiksiet: „Tēvs, kāpēc Tu biji pie mums tik īsu laiku? Kāpēc Tu tik ātri aizgāji?” Bet Es jums atbildēšu: mana mācību ilgums maniem Trešā laikmeta mācekļiem bija noteikts ar mūžības pulksteni, un tajā jūs varēsiet saprast un turpināt pagātnes laiku mācības. Es neesmu jums devis nekādu citu mācību.

14. Man jums jānorāda uz Maniem norādījumiem līdz pat pēdējam Manam vārdam, lai jūs pārbaudījumu brīdī nezaudētu pārliecību. Mana griba ir, lai jums uz katru jautājumu būtu atbilde, uz katru šaubu – gaismas stars, uz katru vājumu – Mana likuma spēks. Tad jūs spēsiet uzvarēt, pildot savu uzdevumu, un tajā pašā laikā atdzīvināt savu dvēseli skaistākajā un cēlākajā misijā, ko Es jums esmu uzticējis kopš laiku sākuma, kas sastāv no atbrīvošanas un piedošanas mīlestības vārdā, no labu darīšanas — nevis savas labklājības dēļ, bet gan, lai iepriecinātu savu Tēvu un pilnveidotu savu dvēseli.

15. Jūsu misijas pildīšana dos jums mieru, un, kad jūs kļūsiat stipri mīlestības spēkā, jūs iemācīsiet šo cilvēci, kas šodien ir kaila, izsalusi un slimā, ka tikai labo darbu darīšana nesīs viņu dvēselēm zāles, kas ir Dieva miers.

16. Šī būs mācība, ko jūs cilvēkiem sniegsiet manā vārdā, kad viņi vairs neatradīs labklājību un mieru, kas ir dvēseles augstākais labums, ne zinātnē, ne bagātībā, ne šīs pasaules jūtu vilņos. Tad viņi savā ceļā sastaps pazemīgo brāli, manu mācekli, manu apustuli, kurš — neuzpūšoties, neizsludinot savu misiju — māca ar saviem mīlestības un patiesības darbiem. Tad cilvēki atklās „” miera noslēpumu un attīrīs savas sirdis, lai no manas Valstības saņemtu pilnīgu mieru. Jo cilvēku miers bieži pazūd bailēs viens no otra. Tas ir tikai šķietams miers, tas ir nemiers. Tādējādi dvēselē nav miera.

17. Cīnieties, mācekļi, veidojiet Manu bērnu sirdīs miera valstību, no kuras viņi varētu dzīvot labākā pasaulē, spēcīgā pasaulē — nevis tajā traušlajā, ko viņi Man šodien parāda. Jo ar vāju elpas pūsmu vai dabas spēku satricinājumu Es varētu iznīcināt cilvēku iedomīgo un lepno darbu. Bet tas ir Manu bērnu darbs, un Es to cienu — ļauju tam nest augļus, jo zinu, ka viņi galu galā, noguruši no saviem darbiem, pieņems Manas mīlestības mācības.

18. Visiem maniem darbiem to avots ir mīlestība un taisnīgums. Viss, ko jūs redzat, ko spējāt atpazīt ar prāta spēju palīdzību, pat vismazākais no

atomiem, dzīvo un virzās mīlestības un taisnīguma ceļā. Jo viss ir radīts no Manis, un manā Garā nav ne netaisnības, ne nepilnības.

19. Daudzi no lielajiem darbiem, ko cilvēks Man parāda un kuriem viņš ir veltījis savu dzīvi, spēkus un augstprātību, nav cēlušies no mīlestības un taisnīguma, un katrs darbs, kam nav šāda avota, tiks iznīcināts, un cilvēkam kā auglis paliks vienīgi pieredzes gaismā.

20. Cilvēks ir balstījis savu jauno dzīvi uz zinātņi, pētot un celdams savu augstprātības torni, savu Bābeles torni, no kura viņš Man neizrāda godbijību un Mani neatzīst. Bet patiesi, Es jums saku: cilvēks nonāks apmulsumā un savā apmulsumā sagraus savu jauno Bābeles torni. Tad cilvēce atzīs, ka cilvēks jau kopš Pirmā laikmeta cēla savu iedomības torni, neuzticības Mani pret Mani, un sekas, kādas tam bija pagātnē, atkārtosies Trešajā laikmetā.

21. Materiālisms, augstprātība un lepnums tiks sagrauti, un starp cilvēkiem iestāsies apmulsums.

22. Zinātnieki sāks šaubīties par savu erudīciju, un, kad viņi domās, ka ir atraduši mērķi, saskarsies ar neizdibināmu noslēpumu. Dabas spēki vērstos pret zinātniekiem, jo tie nav tikuši izmantoti ar mīlestību, un starp cilvēkiem valdīs haoss.

23. Atcerieties, ka Es esmu sākums un gals, zinātne un gudrība. Es esmu devis cilvēkiem šo gaismu, un Esmu priecājies par viņu darbiem, ja viņi tos ir izmantojuši labā kalpošanai; ja viņi ir izmantojuši dāvanas un spējas, ar kurām Esmu viņus apveltījis, dvēseles un prāta attīstībai. Tad viņi ir izrādījuši Man cieņu, uzticīgi pildījuši uzdevumu, ko Es viņiem uzticēju. Taču, ja viņi savas dāvanas ir veltījuši ļaunuma, iedomības un tieksmes pēc pašvaldības kalpošanai, tad viņi Man nav paklausījuši, ir novirzījušies no ceļa un Mani aizvainojuši. Bet Savā gudrībā Es esmu izmantojis viņus, lai īstenotu Savus dievišķos plānus, esmu izmantojis viņus kā piemēru cilvēcei, kā Savas taisnības instrumentus.

24. Vai es esmu zinātnes ienaidnieks? Vai es esmu šķērslis manu bērnu progresam un attīstībai? Ja kāds tā domā, tad tādēļ, ka viņš nav sapratis, kā interpretēt manu vārdu, nav izpratis Tēvu viņa patiesībā. Jo katrai dāvanai vai spējai, kas ir cilvēkā, ir jāattīstās, jo attīstība ir vispārējs likums.

Viss manā radībā ir jāpilnveidojas, jums visiem ir jāatgriežas pie Manis — tīriem, pilnīgiem un daudzkārtīgiem. Taču, ja Es uz īsu brīdi esmu iejaucies cilvēka gribā, tad tādēļ, ka grēkam un cilvēka ļaunprātībai ir robeža, kas ir mana taisnība.

25. Kad cilvēce būs izgājusi cauri šim pārbaudījumu krāsnim, kad patiesības gaismā triumfējoši pacelsies pār tumsību, tad — ak, mīļā tauta — cilvēki uz stingriem pamatiem uzcels jauno torni, kas būs pateicības

templis Dievam, miera svētnīca, kurā nekad nebūs strīdu par Manu eksistenci, kurā viena atziņa būs visu atziņa. Tur nebūs ne elku pielūgšanas, ne noslēpumainības, ne arī krāpšanas pret maniem likumiem. Tad cilvēki ar manu palīdzību šajā asaru ielejā izveidos miera pasauli, kurā uzplauks visas tikumības, kurā pilnveidosies visas zinātnes. Visās iestādēs viņi sajūtīs, kā skan mana balss, kas viņiem teiks: „Mīliet viens otru”, un savā harmoniskajā dzīvē cilvēki atpazīs mūžīgās dzimtenes tēlu.

26. Ja cilvēks, neskatoties uz savām nepilnībām, ir atklājis tik daudz — kas tad notiks, ja viņš modīsies, lūgsies un barosies no Manis? Kas notiks, ja viņš ar godbijību, pazemību un mīlestību tuvosies Manam Gaismas un Patiesības avotam? Svētais Gars izlies pār cilvēkiem visas atklāsmes, kuras Viņš ir paturējis savā slepenajā dārgumu krātuvē.

Kad tas notiks, zinātniekam vairs nebūs nepieciešams lauzīt galvu un meklēt atbildes grāmatās, jo viņa gars viņu vadīs pie Manas gudrības neizsīkstošā avota. Tur viņš Mani sastaps gaidot viņu, vienmēr gatavu atklāt viņam jaunas un lielas mācības. Tādējādi Es vadīšu cilvēkus no atklāsmes uz atklāsmi, no mājvietas uz mājvietu, no pilnības uz pilnību līdz pat mūžībai.

27. Es jūs sagatavoju šiem gaidāmajiem laikiem. Jūs visi būsiet liecinieki šo apsolījumu piepildīšanai, jums visiem būs laime būt harmoniskai notij Kunga koncertā.

Ja, kad jūs pārkāpjat Manus likumus, Es izmantoju jūs, lai atklātu Savu taisnīgumu, tad arī tad, kad jūs dzīvosiet saskaņā ar Maniem baušļiem, Es izmantosiu jūs pašus, lai apbalvotu jūs ar Manām atklāsmēm, ar Maniem mīlestības vēstījumiem.

28. Šodien Es celšu svētnīcu Manu bērnu sirdīs. Bet, to celdams, Man ir jāpaļaujas uz jūsu visu palīdzību.

29. Kādu svētnīcu Tēvs domā, ak, tauta? — jūsu dvēseles svētnīcu. Jo šajā laikā Es to redzu drupās. Taču Es palīdzēšu jums to atjaunot.

30. Kunga svētnīca ir pastāvējusi vienmēr, tai nav ne sākuma, ne gala, tā ir Viņa paša darbs. Tieši Viņa dievišķais un bezgalīgais Gars gaida, kad jūs būsiet gatavi, lai jūs justos tajā, kur valda harmonija un pilnība.

31. Jūsu planētai, kas ir tikai atoms visuma bezgalīgajā plašumā, ir uzdevums būt par šī harmoniskā tempļa atspoguļojumu.

32. Tāpēc, ja jūs nonāksiet pie šīs atziņas, kurai nevajadzētu būt tikai vārdam vai teorijai — nē, mācekļi, tai vajadzētu būt kaut kam, ko jūs sajūtat un dzīvojat, — tad jums vairs nebūs vajadzīgas akmens baznīcas. Jūsu dvēsele vairs neilgosies pēc šīm vietām, kas traucē tai labāk iepazīt savu Kungu. Tā meklēs brīvību, un svētītajā žēlastībā, ko Es tai esmu uzticējis, tā atradīs kāpnes uz savu pilnību.

33. Tas notiks tad, kad cilvēks sajūtīs, ka Es viņu pavadu un raugos uz viņu, kad viņš sapratīs, ka zem viņa kājām nav netīra putekļa. Tad viņš sapratīs, ka viņa mājas ir neliels svētnīca Man, ka viņa pasaule, lai gan tā ir tikai atoms neizmērojamajā Radībā, savā kopumā veido Dieva Visuma Svētnīcu.

34. Visas pasaules, kurās pilnveidojas mani bērni, ir kā bezgalīgi liels dārzs. Šodien jūs vēl esat maīgi dzinumi, bet Es jums apsolu, ka jums netrūks Manu mācību kristāldzidra ūdens un ka, to laistot, jūs arvien vairāk pieaugsiet gudrībā un mīlestībā; līdz kādā dienā mūžībā, kad koki nesīs pilnīgi nogatavinātus augļus pārpilnībā, Dievišķais Dārznieks varēs gūt prieku no sava darba, baudot savas mīlestības augļus.

35. Tā Es jūs sagatavoju, mācekļi, Es atveru jums Dzīvības grāmatu, lai jūs vairs neilgotos pēc kādas konkrētas vietas, kur Mani pielūgt — lai jūs Mani sajustu jebkurā vietā un jebkurā brīdī — vai nu laukos, ieleju pļavās, kalnos vai pie jūras. Pietiek ar jūsu klātbūtni jebkurā vietā, lai tā tiktu svētīta, jo Es esmu jūsos.

36. Kad Es šādā veidā runāju ar jums un jūs mācu, tas notiek, lai atbrīvotu jūs no fanātisma, kas jums tradicionāli ir bijis — nevis lai radītu jaunu fanātismu jūsu vidū.

37. Saprotiet, ka mans mācījums, lai gan tas ir dziļi, ir vienkāršs un skaidrs.

38. Pirms jūs kļūsiat par skolotājiem, Es vēlos redzēt jūs kā labus mācekļus, kuri mācās no Manis, lai cilvēki jūs nesajauktu, lai jūs uz katru jautājumu atbildētu ar pārliecību un patiesību, ar laipnību un mīlestību, jo tieši šāds vārds visdziļāk iespiežas sirdīs.

39. Es esmu jums teicis, ka daudzos gadījumos ir pieticis ar *vienu* gudrības un mīlestības vārdu, lai glābtu dvēseli, ka šis vārds nav aizmirsts, jo tas ir palicis šajā dvēselē kā mūžīgā uguns zīmogs, un viņa šo vārdu, kas bija viņas glābšana, saglabāja ne tikai savā zemes dzīvē, bet pat aizsaulē.

Tāpēc Es jums atstāju par mantojumu Savu Vārdu, kas ir kā atslēga, kas dvēselēm atver ceļu uz mieru. Nebaidieties no krustceļiem, neļaujiet nelaimēm jūs nomākt, atbrīvojieties no šaubām, iedziļinieties manā mācībā, tad šis spēks jums dāvinās lielu laimi. Bēdas vājajiem, bēdas tiem, kuri nav stiprinājušies manā mācībā, jo viņi turpinās klupēt ceļā!

40. Es gribu, lai mans tauta, mans liecinieks, mans māceklis būtu stiprs ceļos, lai viņš glābtu cilvēku pūļus, kurus Es lieku viņa ceļā.

41. Šodien jūs vēl nespējat aptvert savas dvēseles spēku, jo jūs vēl esat vāji ticībā. Bet Es stiprināšu šo ticību ar lieliem pārbaudījumiem. Tomēr uzticību, ko jūs izrādat Man, jums jāizrāda arī pret sevi, jo Es esmu devis jums dāvanas, kuras jūs nesat sevī.

42. Drīz mana atklāsme caur cilvēka saprātu beigsies, un pēc 1950. gada jūs vairs nedzirdēsiet Mani caur šo atklāsmi. Tomēr jums nevajadzētu vērsties pie tiem, kuri bija balss nesēji vai dāvanu nesēji, lai aicinātu Mani vai manu Garīgo pasauli. Pat vislielākajā pārbaudījumā jums nevajadzētu mēģināt neievērot Manu gribu.

43. Sagatavojieties, lai ar Manu mācību spēku novērstu daudzu notikumu iestāšanos un izvairītos no tiem, ciktāl tā ir Mana griba. Bet, kamēr jūs gulēsiet, šie pārbaudījumi būs jāpiedzīvo un apgrūtinās jūsu darbu.

44. Cik daudz vīriešu un sieviešu iet pa citiem ceļiem nekā tie, kurus Es jums esmu iezīmējis, lai gan viņu garīgajās dvēselēs ir tādas pašas dāvanas, kādas ir jums. Ja šie vīrieši un sievietes jūtos atradīs labu skolotāju, viņi uzzinās šo dāvanu iemeslu un, apgūstot manas mācības, sasniegs plašu attīstību. Bet, ja viņi savā ceļā neatradīs labu skolotāju, daži nonāks apmulsumā, citi izmantos savas dāvanas, lai tās attīstītu saskaņā ar savām priekšstatām un gribu, bet vēl citi kļūs par neredzamu spēku instrumentiem, kas, protams, var būt gan gaismas, gan arī tumsas spēki.

45. Tāpēc, mācekļi, neaizmiegiet attiecībā uz savas misijas izpildi. Pēc 1950. gada Es jums piešķiršu laika posmu, lai jūs pārdomātu savu misiju un šajās pārdomās nonāktu pie zināšanu apvienošanas manā mācībā. Pamatojoties uz šo apvienošanos, jūs stāsieties pretī notikumiem un cīņai.

46. Tāpēc Es brīdinu jūs par visiem pārbaudījumiem, un pēdējā gadā, kad Es būšu starp jums šajā atklāsmē, Es runāšu ar jums par visiem draudiem un izklāstīšu, kā rīkoties, lai tos pārvarētu.

47. Klausieties uzmanīgi, ko Es jums tagad saku: lielas baznīcas klēpī garīdznieki runās cilvēcei par Svēto Garu. Viņi runās par Trešo laikmetu. Viņi runās par Septiņiem zīmogiem. Viņi izsludinās aicinājumu draudzei un apgalvos, ka izvēlas simt četrdesmit četrus tūkstošus un zīmogo tos ar to zīmi, ar ko Esmu iezīmējis tos, kurus izvēlēties pēc Savas gribas. Bet Es apmeklēšu visus cilvēkus, cilvēces garīdzniekiem Es atklāšos caur sirdsapziņu un pakļaušu viņus lieliem pārbaudījumiem. Tajā laikā Es zināšu, kuru no jums Es izmantot, lai sniegtu šos pierādījumus. Es runāšu caur jums ar to pārliecinošo spēku, ko Es jums esmu piešķīris.

48. Ne cilvēki būs tie, kas cilvēcei darīs zināmas Svētā Gara atklāsmes, jo Kunga augstajos lēmumos tas ir Viņš viens pats.

49. Trinitāriski-Marijas garīgās mācības jums nav atklājis neviens cilvēks. Es kā Tēvs jums tās jau Pirmajā laikmetā paziņoju caur saviem praviešiem. Caur Jēzu, Tēva „Vārdu”, Es jums tās paziņoju un apsolīju kā ne pārāk tālu atklāsmi.

50. Šajā Trešajā laikmetā Es — atklājoties caur cilvēka saprātu — esmu izpildījis savu solījumu un atklājis mācības, kas bija slēptas. Nav bijis cilvēks, kas jūsu garam piešķīris dāvanas — Es tās jums uzticēju, kad jūs iznācāt no Manis.

51. Nav bijis cilvēks, kas uz jūsu pieres iezīmējis trīsvienības simbolu. Tas ir bijis Kungs, kas jūs iezīmējis Garā. Nav bijis cilvēks, kas noteicis jūsu uzdevumu, tas ir bijis Mans visvarenais balss.

52. Kā gan Tēvs varētu atļaut cilvēkiem tādu svētuma zaimošanu un maldināšanu? Es, upurētais Jērs, esmu vienīgais, kurš ir cienīgs atvērt Gudrības grāmatas, Lielās Dzīves grāmatas, zīmogus, kurā ir ierakstīts visu radīto liktenis. Es, Dievišķā Vārda Alfa un Omega, esmu vienīgais, kurš var jums atklāt manas dievišķības intīmās atklāsmes. Kā gan Es varētu atļaut, ka pasaulīgi noskaņotais un necienīgs cilvēks pēc savas gribas izmanto dievišķās mācības, lai apmulļotu neziņotājus un paaugstinātu sevi cilvēku vidū?

53. Šo svētuma zaudēšanas pazīmes kļūs redzamas (arī pie jums), bet tas notiks tikai tādēļ, lai tu, mīļā tauta, atmodinātos. Cilvēku vidū parādīsies pazīmes par svētuma zaudēšanu, viltus liecībām, viltus brīnumiem; parādīsies viltus pravieši, viltus paziņojumi, kurus piedēvē manai dievišķībai. Bet tas būs tikai pierādījums dvēseļu alkai pēc attīstības, pēc Svētā Gara atnākšanas, pēc manu pravietojumu un visu manu apsolījumu piepildīšanās.

54. Neaizkavējiet laiku, kad es garīgi ieradīšos starp cilvēkiem; ar savu nepietiekamo sagatavošanos neklūstiet par šķērslī manai atklāšanai cilvēces vidū caur jūsu darbiem. Jo, lai gan jūs neesat Glābējs, nedz arī jums jāsludina, ka jūs glābsiet cilvēkus, nedz arī esat vienīgie šajā darbā, tomēr jūs esat bijuši auglīgā zeme, kas pacietīgi gaidīja manu pestīšanas sēklu. Jūs esat daļa no maniem Gaismas leģioniem, maniem Miera un Patiesības karaspēkiem, kas šajā laikā jau cīnās par miera pamatu. Bet Es jūs sagatavoju, lai jūs attaisnotu savu misiju kā stiprais Izraēls — misiju, ko jūs nekad agrāk neesat pildījuši, bet ko jums šodien ir jāpabeidz, lai jūs nonāktu tajā Gaismas mājvietā, kas jūs gaida, no kuras jūs ieraudzīsiet tālākus apvāršņus, kur jūs īstenosiet Manu taisnīgumu un Manu mīlestību un pacelsieties līdz pilnības pakāpei, līdz ieņemsiet vietu, kas jums pienākas Dieva klēpī.

55. Vai tās ir tikai fantāzijas, ko Es jums nododu? Nē, tauta. Jums kā cilvēkiem Es sniedzu morālu pamācību un apveltīju jūs ar tikumību, lai jūs mīlestībā un mierā dzīvotu savās mājās, lai jūsu maize nebūtu rūgta.

Mana mācība nes labklājību, iedrošinājumu un progresu, bet jūsu dvēselei ar šo barību nepietiek. Jūsu dvēselei trūkst augstākas barības, lai

pēc savas zemes ķermeņa nāves turpinātu ceļojumu uz bezgalību. Šim ceļojumam Es dodu dvēselei pamācības, kas cilvēkam šķiet kā fantāzijas — dziļas un pat visdzīvīgākajai iztēlei neizdibināmas mācības. Šo atslēgu Es uzticu jūsu dvēselei, lai tā ar to atvērtu visas durvis, ko tā sastop savā ceļā, un tādējādi turpinātu savu ceļojumu uz garīgo pilnību.

56. Manā mācībā ir ietvertas visas pamācības. Tā ir „ceļš, patiesība un dzīvība”. Tāpēc jums tā jāievēro katrā jūsu dzīves brīdī.

57. Piešķiriet Dievišķajam augstāko vietu savā dvēselē un dodiet ķermenim to, kas tam pienākas. Dodiet Dievam to, kas pieder Dievam, un ķeizaram to, kas pieder ķeizaram!

58. Ja jūs iemācīsieties būt taisnīgi savā dzīvē, jūsu solis būs stingrs, un šaubas un nedrošība pazudīs.

59. Kad pienāks laiks jūsu sludināšanai, kad jūsu vājiņas un liekie kulta rituāli būs pazuduši — kad jūs nodarbosieties tikai ar to, kas nepieciešams un pacilājošs jūsu dvēselei, — tad jūs varēsiet ilgāku laiku priecāties, pildot manu darbu. Ja savā ceļā sastapsiet kādu, kam vajadzīgs tas, kas jums pieder, jūs neizrādīsiet šaubas kā Tomass, ne arī būsiet glēvi kā Pēteris savā glēvulības brīdī, ne arī būsiet vāji kā Jūdass, saskaroties ar iedomību un kārdinājumiem.

60. Jūsu dvēsele Man saka: „Meistars, kāpēc Tu mūs salīdzini ar tām neparastajām dvēselēm?” Bet Meistars jums saka: Taisnība, mani Otrā Laika mācekļi bija lielas dvēseles, kas darbojās starp cilvēkiem, lai veicinātu to garīgo attīstību — attīstību, ko tolaik cilvēki nebija sasnieguši, tāpat kā arī šajā laikā. Bet viņi bija dvēseles tāpat kā jūs un bija cilvēci tāpat kā jūs. Viņu tikumība cīnījās pret viņu nepilnībām; taču, tā kā viņu dvēseles bija spēcīgākas, tās pārvarēja cilvēciskās vājiņas, un viņi veltīja sevi Manu mācību īstenošanai, pateicoties savam tikumam un mīlestībai sasniedza Manu mācību precīzu ievērošanu, un piemērs, ko katrs no viņiem atstāja, bija cienīgs Skolotājam, kurš viņus mācīja.

61. Arī jūs dosiet lieliskus paraugus, kas ir cienīgi Skolotājam, kurš šajā Trešajā laikmetā ir runājis uz jums. Vai jūs šaubāties par Mani un par sevi? Es pacietīgi gaidu, lai jūs izskaidrotu Manu vārdu, un Es vēlos, lai arī jūs pacietīgi mācītu cilvēci.

62. Es, pacietīgākais Skolotājs, jums skaidri un nepārprotami izskaidroju to mācību, ko jūs neesat sapratuši, un pārbaudījumu, kuru jūs neesat spējuši izturēt, Es jums atkal lieku ceļā. Ja jūs to izturēsiet, jūsu dvēsele jutīsies stipra un pateiksies Man. Tad Skolotājs paņems rokās Gudrības grāmatu un iemācīs jums jaunu mācību.

63. Bet, kad šī grāmata būs glabāta jūsu sirds svētnīcā, Meistars jums teiks: „Jūs vairs neesat mācekļi, jūs esat meistari. Dodieties pie cilvēces,

kas nepazīst Manas atklāsmes, un atveriet tās priekšā Gudrības grāmatu un māciet savus līdzcilvēkus ar to pašu pacietību, ar kādu Es esmu mācījis jūs.”

64. Ja Es esmu jums norādījis uz jūsu trūkumiem, tad tas notika tādēļ, lai jūs tos labotu. Atcerieties arī tad, kad dosieties pie saviem līdzcilvēkiem un sastapsiet pie viņiem tos pašus trūkumus, ka tie ļauj sevi labot ar pacietību un mīlestību.

65. Vai Es savos mācībās esmu sludinājis vardarbību? Vai Es esmu izmantojis pātagu, lai jūs mācītu? Nē, mācekļi, Es esmu jums mīlestībā piedēvis. Jūs, vīrieši: vai jūs jau esat bijuši pacietīgi pret savu dzīvesbiedri? Jūs, sievietes: vai esat bijušas pacietīgas pret savu vīru? Un jūs abi, laulātie: vai esat bijuši pacietīgi, audzinot savus bērnus? Ja esat rīkojušies šādā veidā, jūs esat rīkojušies tāpat kā Es. Ja neesat rīkojušies tā, Es jums piedodu. Bet Es jūs pārbaudīšu jūsu dzīves ceļā, līdz jūs izturēsiet pārbaudi.

66. Es jums atkal atstāju Savu Vārdu kā mīlestības sēklu. Ja jūs to sējat, atcerieties, ka arī materiālā sēkla neuzdīgst tajā pašā brīdī, kad tā tiek sēta, un vēl jo mazāk tā var jau ziedēt un nest augļus. Tam visam ir nepieciešama mīlestība, nopelni un gatavība ziedoties, lai to audzētu.

67. Zeme, ko Es jums dāvāju, ir cilvēku sirds, bet sēkla ir mana atklāsmē kā Svētais Gars. Veltiet sevi savam apstrādātajam laukam, mīliet to, svētījiet to. Jo ar savu piemēru jūs apmācīsiet jaunus strādniekus, kuri kopā ar jums būs Trešā Laika sējēji.

68. Mācieties atpazīt manu mācību. Kur jūs to varat atklāt? Varbūt vārdos, ko izsaka balss nesējs? Nē, mācekļi. Mani mācības jūs atradīsiet šī vārda būtībā. Ja jūs no gara uz garu savienojaties ar savu Kungu — kā tad jūs varat atpazīt manu dievišķo balsi? Pēc jūsu gara balss. Tur Es mūžīgi būšu jūsos un jūs mācīšu.

69. Mana mīlestība tiks trīcēt jūsu sirdi visjūtīgākajām stīgām. Bet tieši saskaņā ar jūsu sirdsapziņu ļaus jums dzirdēt Manu dievišķo koncertu, un daudzi no jums redzēsiet Mani Jēzus garīgajā tēlā. Man jums jānorāda, ka Jēzus tēls nav vispilnīgākais veids, kādā jūs Mani redzēsiet. Kad Es jums pagātnē teicu: „Visas acis Mani redzēs”, Es jums devu saprast, ka jūs visi atzīsiet patiesību, lai gan Man jums jāsaka, ka Es ierobežošos atbilstoši katras dvēseles attīstībai. Taču, ja jūs kāpsiet pa pilnības kāpnēm, jūs noteikti Mani redzēsiet visā Manā krāšņumā.

70. Tagad nemēģiniet Mani sev kādā veidā iedomāties. Apsdomājiet: ja jūsu gars, lai gan tas ir ierobežots, ir būtība, ir gaisma — kāda tad varētu būt jūsu Kunga Visuma Gara izskats, kam nav ne sākuma, ne gala? Ļaujiet neizdibināmajam palikt manas Dievišķās Gudrības grāmatas iekšienē.

Esiet nomodā un lūdzieties, un, kad cilvēciskā nāve kādreiz atbrīvos jūsu dvēseli, Es noņemsu vēl vienu plīvuru savā bezgalīgajā Atklāsmes grāmatā, lai tā atpazītu Tēvu un atpazītu sevi — lai jūs, nonākot aizsaulē, būtu sajūsmināti, apbrīnojot labāku pasauli, brīnišķīgu pasauli, kas jūs gaida, kura tomēr nebūs pēdējā, kurā jūs dzīvosiet.

71. Lūdzieties, tauta, lūdzieties par cilvēci. Ar jūsu lūgšanu vai bez tās Es esmu kopā ar visiem. Bet Es vēlos, lai starp maniem bērniem uzplauktu lūgšana mīlēt viens otru.

72. Es esmu apmeklējis jūsu pasauli, un, redzot jūsu grūtības, esmu jums atstājis mīlestības dāvanu. Jūs nevēlējāties apgūt manu dievišķo valodu. Es tomēr pazīstu jūsu valodu, lai gan tā ir nepilnīga.

73. Ejiet ar stingru soli pa manu ceļu, un jūs to atradīsiet, kas ir pārpilns ar brīnumiem. Kas jums ir teicis, ka brīnumu laiks ir pagājis? Vai jūsu eksistence nav mīlestības brīnums? Vai jūs neapjaušat briesmas, kas apdraud jūsu apkārtējo vidi? Vai jūs neapjaušat briesmas, kas apņem jūsu pasauli? Kāpēc jūs neiet bojā? Tāpēc, ka jūs sargā mīlestības brīnums.

74. Viss, kas jūs apņem, ir radīts no Manis kā brīnišķīgs mīlestības brīnums, lai iepriecinātu manus mīļotos bērnus.

75. Brīnumu laiks ilgst mūžīgi. Es esmu nebeidzams mīlestības brīnums visiem maniem bērniem.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 315

1. Svētīta lai ir tauta, kas steidzās atsaukties uz sava Kunga aicinājumu. Mana Grāmata atveras jūsu priekšā, lai atklātu jums vēl vienu mācību. Mācība, kas izplūst no mana Gara, ir jūsu gara būtība un dzīvība. Ņemiet un ēstiet no tās, jo tā ir mūžīgās dzīvības maize.

2. Es šobrīd sēju savu mācību šo klausītāju pūļa sirdīs un savā laikā novāksiu tās augļus. Mans Vārds neizzudīs, jo Es to glabāju jūsu būtības visjūtīgākajā daļā, kas ir jūsu garīgā dvēsele.

3. Apmieriniet savu izsalkumu un slāpes pie šī mīlestības galda. Aizmirstiet savu nožēlojamo stāvokli un atgūstiet spēkus no savām ciešanām, lai jūs varētu patiesi izbaudīt šos mirkļus.

4. Sāpju uguns apdedzina jūsu sirdis, un tikai mana Vārda kristāldzidrais ūdens to var nodzēst. Tāpēc Es aicinu jūs klausīties Mani, lai jūs dzīvotu un atgūtu dvēseles mieru.

5. Jā, tauta, Es gribu padarīt jūs par mana miera īpašniekiem, lai jūs pēc tam to izplatītu pa zemes ceļiem un tautām. Es esmu jūs aicinājis, lai jūs sagatavotu un padarītu par mana miera vēstījuma vēstnešiem. Atcerieties, ka ne tikai jūs šajā laikā Mani vajagat, bet ka visa cilvēce, kas jūs apņēma, slāpst pēc mīlestības un gaismas.

6. Nebīstieties, ja jūs netiekiet saprasti — mana gaisma apgaismo ikvienu saprātu. Neuzskatiet valodu un ticības apliecinājumu dažādību par nepārvaramiem šķēršļiem manas mācības izplatīšanai.

7. Bābeles tornis gan joprojām stāv, bet tikpat patiesi ir tas, ka pasaulē parādās garīgais tauta, un tās uzdevums ir pakāpeniski sagraut šī šķelšanās, atšķirību un augstprātības torņa pamatus.

8. Es vēlos, lai jūs iemācītos saglabāt mieru dzīves cīņās vidū, lai jūs visi turpinātu uzskatīt šo pasauli par vienotu mājvietu, par mājām, kas — lai gan tikai uz laiku — sniedz siltumu un barību, kas jums visiem nepieciešama dzīvei.

9. Vēl nedomājiet par to mieru, ko jums var sniegt garīgā dzīve, kad jūs kādreiz būsiat atstājuši šo dzīvi aiz sevis. Domājiet par to daudz ko, kas jums vēl ir jādara šajā pasaulē. Labāk nodarbojieties ar to, lai iegūtu pēc iespējas lielākus nopelnus, lai būtu cienīgi labākai pasaulei. Un, ja jūs par to domājat, nešaubieties, ka jūs prāsiat labi izmantot dienas, ko jums uz Zemes piešķir mana žēlsirdība.

10. Savā dzīves ceļā atstāji mīlestības pēdas. Jo, ja tā nebūs, jūs nevarēsi nokļūt Miera valstībā.

11. Ja jūs Mēxml-ph-0000@deepl.internal mīlat, ja jūs Man ticat, ja vēlaties Man patikt un savā dvēselē izveidot mierpilnu nākotni, tad ņemiet vērā šo pamācību, ievērojiet to ar sirsnību un patiesību. Ja tas notiks, jūs

visā savā būtībā piedzīvosiet ļoti lielu iedrošinājumu un apgaismojumu, jo tad jūs ņemsiet Mani par paraugu.

12. Kad jūsu cīņa beigsies, jūs savās sirdīs dzirdēsiet bezgalīgu, debesu balsi, kas jums teiks: „Esiet svētīti, jūs, kas tuksnesī dzirdējāt manu balsi un ticējāt tai. Jo no šī brīža jums ir bijis pilnīgs ideāls, no kura jūs smēlāties iedvesmu. Svētīti lai ir tie, kas spēja izturēt apmelošanas, sitienus un pazemojumus. Jo galu galā jūs esat iekarojuši zemi, kurā jūs dziedināsiet visas savas brūces.

13. Saglabāiet manu vārdu, ak, svētītā tauta — atcerieties, ka tam jābūt stingram pamatu jaunam tornim, ko cilvēkiem būs jāuzceļ. Taču ne to torni, kas simbolizē cilvēcisko augstprātību, ne arī to, kas neuzticas dievišķajai varai un taisnībai, bet gan nemateriālo torni, kas simbolizē garīgo pacelšanos, mīlestību, žēlsirdību un harmoniju starp cilvēkiem.

14. Lai palīdzētu jums jūsu garīgajā attīstībā, bija nepieciešams, lai Es, izmantojot cilvēka saprātu, sazinātos ar šo tautu šeit, lai atgādinātu jums par Manu likumu, izskaidrotu jums Manu vārdu un noteiktu jūsu misiju.

15. Es esmu jums uzticējies likumu, normas un padomus, lai jūs prastu virzīt savus soļus, kad mans Vārds vairs nebūs pie jums. Tie likumi un normas, kas cilvēcei ir doti caur cilvēka saprātu, kalpos tam, lai cilvēki, kuriem Esmu piešķīris garīgās dāvanas, prastu tās pareizi izmantot un tādējādi izvairītos no savas un savu līdzcilvēku apmulsuma.

16. Es jums atkārtāju, ka jūsu garīgais ikdienas darbs nebūs mokošs. Ja jūs visi prāsiat apvienot dažādās dāvanas un misijas, kuras Es jums esmu uzticējies, jūs veidosiet savienību, kas būs neuzvarama pārbaudījumos, jo jūs visi parādīsiet savu spēku un iedrošināsiet viens otru cīņā par Apsolītās zemes iegūšanu.

17. Šajā laikā pasaule nebija gatava gaidīt Mani tā, kā Mani gaidīja Izraēlas tauta tajā Otrajā laikmetā. Mani lielie pravieši bija paziņojuši par Mesiju, Glābēju, Dieva Dēlu, kurš nāks, lai atbrīvotu apspiestos un apgaismotu pasauli ar „Vārda” gaismu. Jo vairāk šī tauta cieta, jo vairāk tā ilgojās pēc Apsolītā atnākšanas; jo vairāk tā dzēra no pazemojuma un apspiestības kausa, jo vairāk tā ilgojās pēc Mesijas klātbūtnes un visur meklēja norādes un zīmes, kas liecinātu par viņu Glābēja atnākšanas tuvumu.

18. No paaudzes paaudzē un no vecākiem bērniem tika nodots tālāk dievišķais solījums, kas ilgu laiku mudināja Kunga izredzēto tautu modināties un lūgties.

Beidzot Es atnācu pie Savas tautas, bet ne visi spēja Mani atpazīt, lai gan visi Mani gaidīja: vieni to darīja garīgā veidā, bet citi – materiālistiskā interpretācijā.

Bet Man pietika ar to cilvēku sirsnību un mīlestību, kuri sajuta Manu klātbūtni, Manā Vārdā ieraudzīja Debesu Valstību un ticēja Manai atklāsmei. Man pietika ar tiem, kuri Man uzticīgi sekoja un Manī saskatīja savu garīgo Glābēju, jo tieši viņi liecināja par Manu patiesību pēc tam, kad Es biju aizgājis no šīs pasaules.

19. Lai gan Mans vēstījums bija paredzēts visām zemes tautām, Mans aicinājums vērās pie izredzētās tautas sirds, lai tā vēlāk kļūtu par Mana Vārda balsi. Tomēr — ne tikai šī tauta sajuta Manu klātbūtni, arī citās tautās cilvēki spēja atklāt Manas atnākšanas zīmes un nojaust laiku, kad Es atradīšos uz zemes.

20. Kad Es pasaulei paziņoju, ka Es esmu Mesija, un Mans Vārds kā dzīvības straume sāka barot sirdis, visur valdīja izsalkums un nabadzība gan ķermenim, gan dvēselei. Tikai cerības gaismā turēja šo tautu pie dzīvības, jo pat tās Dieva pielūgsmē bija cietusi no svētku zaimošanas, to pārvēršot par vēl vienu elku pielūgsmi.

21. Bads, slāpes, slimības, verdzība, apmulsums, spītālība, tumsība, nabadzība — tāds bija slogs, ko imperators bija uzlicis uz Dieva tautas pleciem. Tāpēc tika gaidīts Mesija, tāpēc viņu gaidīja no dienas uz dienu, un, kad Mans vārds sasniedza sirdis un runāja ar tām par mīlestību, taisnīgumu, brālību un brīvību, cilvēku pūļi sekoja Man.

Kad mana roka pieskārs slimajiem un ļāva viņiem sajust mieru un dievišķo mierinājumu, viņi, nespējot sevi savaldīt, kļiedza ielās un laukumos, liecinot, ka Es esmu apsolītais Kristus, paziņotais Mesija.

22. Bet tagad, šajā Trešajā laikmetā — kura tauta Mani gaidīja? Kas modās un lūdza, gaidot Manas apsolījuma piepildīšanos? Ļoti nedaudzi. Jo tā vietā, lai ņemtu par paraugu to tautu, kas no paaudzes paaudzē nodeva tālāk praviotajumu zināšanas, jūs esat darījuši to, ka laika gaitā esat izdzēsuši Manu Vārdu.

Bet ziniet, ka Es savā Vārdā, ko Es otrajā laikmetā devu kā Jēzus, apsolīju atgriezties, tādējādi apstiprinot agrāko laiku praviešu vārdus, kuri ne tikai runāja par Manu atnākšanu kā cilvēkam, bet arī paziņoja par Manu ierašanos Garā šajā laikmetā, kurā jūs tagad dzīvojat.

23. Zīmes, kas liecinātu par Manu atgriešanos, kā arī pierādījumi par Manu klātbūtni starp cilvēkiem, bija pierakstīti, un tie visi ir piepildījušies. Kāpēc tad pasaule Mani negaidīja?

Cilvēce šobrīd izdzer visrūgtāko kausu no visiem, ko cilvēks uz šīs zemes ir dzēris. Kāpēc tad viņš Mani nav gaidījis un nav Mani aicinājis? Tāpēc, ka viņa materiālisms ir sasniedzis tādu pakāpi, ka viņš Mani ir izslēdzis no savas dzīves, izdzinis no savas sirds. Jo pat pazemīgie vairs nepieder pie tiem, kas noliecas savā Kunga priekšā, lai lūgtos un paklausītu Viņa gribai.

24. Šodien cilvēks jūtas liels, zinošs, spēcīgs, varens un neatkarīgs. Viņam pieder zinātnes gaismā — kāpēc gan viņam būtu jāilgojas pēc Gara gaismas? Viņš ir dabas spēku valdnieks — kāpēc tad gaidīt, ka Es atnākšu, lai atbrīvotu viņu no ienaidniekiem, ja viņš to var izdarīt ar saviem ieročiem?

25. Cilvēce garīgi gulēja tajā brīdī, kad piepildījās Mans solījums atgriezties pie jums. Neviena tauta nebija nomodā un negaidīja Mani. Un ņemiet vērā, ka Pirmajos laikos Mesijas solījums tika dots *vienai* tautai, bet Mans atgriešanās solījums — visām tautām.

26. Patiesi, Es jums saku: mana gaismā jau ir izplatījusies kā zibens no austrumiem uz rietumiem, pasaulei to pat nepamanot.

27. Mans Vārds ir nācis pie jums un ir pamodinājis un pārsteidzis neizglītotos cilvēkus, kuri nezināja iemeslu manam aicinājumam, lai izmantotu viņu prātus un pasaulei nodotu manu jauno vēstījumu.

28. Kad šis vēstījums būs pabeigts, Es vairs nerunāšu caur šiem vēstītājiem, bet turpmāk izpaudīšos smalkā veidā dvēselēs. Bet Mans Vārds, iegravēts to sirdīs, kuri to dzirdēja, un pierakstīts jaunā grāmatā, tiks nests pasaules tautām un valstīm kā miera sēkla, kā patiesās zināšanas gaismā, kā zāles pret ikvienu ļaunumu, kas mocī cilvēku ķermeni un dvēseli.

29. Mans Vārds nonāks sirdīs ne tad, kad to vēlēšies mani sūtņi, bet tad, kad tā būs mana griba. Jo *Es* būšu Tas, kurš rūpēsies par savu sēklu, sagatavos tai augsni un bruģēs ceļu. Es būšu Tas, kurš to gudri, pareizajā brīdī ļaus nonākt pie tautām, valstīm un ģimenēm. Tas nonāks tad, kad to jau gaidīs, kad sirdis būs gaidās, jo atcerēsies Manas apsolījums, kad tās būs pamodušās no sava dziļā sapņa par pašpārākumu, augstprātību, materiālismu un iedomību.

30. Tu, tauta, kas ir sapulcējusies ap mana Vārda sludināšanu: tā kā tu neprotāji modināties, gaidot manu atnākšanu, vismaz saproti mana darba vērtību, atzīstot bezgalīgo mīlestību, ar kādu Es esmu nācis pie tevis, lai tev teiktu: tā kā tu negaidīji manu atgriešanos, vismaz no šī brīža paliec nomodā, lūdzot un lūdzoties par pasaules glābšanu.

31. Es esmu jūs meklējis, lai no katra no jums padarītu Manu mācekli, lai jums kā mantojumu atstātu Manu Vārdu, kas ir mūžīgā sēkla, un — pēc tam, kad Esmu jūsos iesējis un kopis Savu sēklu — lai jūs kā Manus pārstāvjus sūtītu uz citām zemēm, lai šo mīlestības dāvanu nestu visiem jūsu līdzcilvēkiem.

32. Man ir alkas pēc manu bērnu ticības un garīguma. Es esmu jums devis Garu, kas ir daļa no Manis un kas padara jūs pārākus pār pārējām radībām, kas apdzīvo šo pasauli.

Cilvēks ir Man līdzīgs tādēļ, ka Esmu viņu apveltījis ar īpašībām un tikumiem. Es esmu jums devis visu, lai jūs dzīvotu dzīvi, kas bagāta ar mīlestības un žēlsirdības darbiem.

33. Neslēpiet Manu mācību bailēs tikt noraidītiem. Ja jūs godīgi sagatavosieties, ja ievērosiet Manus likumus — kurš tad varētu jūs pārnest? Mani mācījumi ved jūs uz augstāko morāli un garīgumu, un jūs varat mierā sadzīvot gan ar tiem, kas apliecina savu ticību citādāk, gan ar tiem, kas pieder citām rasēm vai citām sabiedrības šķirām. Es vēlos tikai, lai jūs izpaustu tīrākās garīguma zīmogu, lai jūs tiktu atzīti par šī darba mācekļiem. Tāpēc neuzskatiet sevi ne par lielākiem, ne par mazākiem nekā jūsu līdzcilvēki, bet sajūtiert pienākumu viņiem palīdzēt, tuvinot viņiem Manu Vārdu, lai arī viņi varētu kļūt par Maniem mācekļiem.

34. Es esmu jums devis Zemi, lai jūs visi to vienlīdzīgi piederētu, lai jūs dzīvotu mierā un izmantotu to kā pagaidu mājvietu, kurā jums jāattīsta savas spējas un jāsagatavo sava dvēsele, lai tā paceltos uz savu jauno mājvietu. Es esmu jums teicis: „Kunga namā ir daudz mājokļu.” Jūs tos iepazīsiet tādā mērā, kādā jūs attīstīsieties uz augšu. Katrs no jums arvien vairāk tuvosies Man, un šīs „mājas” jūs sasniegsiet atbilstoši saviem darbiem. Jo viss ir pakļauts dievišķajai kārtībai un taisnīgumam.

35. Nevieni nespēs kavēt jūsu soli no vienas pakāpes uz nākamo, un katras no tām beigās jūsu garā un arī manējā būs prieks un svētība.

36. Tā Es jums sagatavoju, lai jūs zinātu, ka ceļš, kas jums jāveic, ir garš, un lai jūs neapmierinātos ar saviem pirmajiem darbiem — domājot, ka tie jums atvērs vārtus uz šīm mājvietām.

Es jums saku arī to, ka dvēselei ir skaisti un apmierinoši sasniegt kāda posma beigās un apstāties, lai atskatītos uz aiz muguras atstāto ceļu ar tā lielajām cīņām, rūgtuma dienām un miera stundām, pēc tam, kad tā ir pārvarējusi neskaitāmus šķēršļus. Beigās ir triumfs, atalgojums un taisnīgums, kas staro jūsu apkārtnē, un jūsu Tēva Gars — klātesošs, krāšņs, svētīdams bērnu, ļaujot tam atpūsties savā klēpī, kur tas tiek sagatavots nākamajam līmenim un tā virzās no viena uz otru, līdz beidzot sasniedz augstāko piepildījumu, lai pēc tam mūžīgi paliktu pie Manis.

37. Vispirms piepildiet savu likteni uz Zemes. Nesiet mieru tur, kur valda strīdi, — mīlestību tur, kur valda naida, un esiet labdabīgi tur, kur valda egoisms. Kad jūs reiz sasniegsiet šī ceļa galā, Es jums atdošu atpakaļ to, ko jūs esat devuši saviem līdzcilvēkiem, ar procentiem.

38. Šie ir mani vienkāršie un skaidrie vārdi, kas ir jūsu saprašanas robežās. Es priecājos par jūsu dievbijību un uzmanību. Es redzu katrā no jums centienus sekot maniem norādījumiem, atjaunoties, pilnveidoties un veidot dvēselē un ķermenī veselu ģimeni, kas mīl viens otru, savstarpēji

atzīst viens otru un saplūst vienā dvēselē, kas cilvēcei sūta gaismu, spēku un mieru.

39. Manas dievišķības gaisma ir katrā garā kā augstākā dāvana, ko Tēvs ir devis saviem bērniem par mantojumu. Tāpēc jūs esat visaugstākie starp visām manām radībām, jo jūsos ir Gara gaisma, kas ļauj jums zināt, kas jūs esat, no Kāda jūs esat cēlušies, kāds ir jūsu liktenis un kurp jūs dodaties.

40. Tagad jūsu dvēsele dzīvo laikmetā, kurā valda lielāka gaisma, kurā tai ir jāspēr solis uz priekšu, kurā tā paaugstinātā mērā pacelsies pie Manis, kurš esmu jūsu pilnveidošanās un garīgās attīstības mērķis.

41. Kāpnes, ko Jēkabs redzēja sapņos, šodien spoži paceļas katras dvēseles priekšā un aicina to uzkāpt augšā un iepazīt noslēpumus, kurus cilvēki nav spējuši atminēt.

42. Tagad ir skaidrības laiks dvēselei un cilvēka saprātam, kurā jūs spējat atklāt saturu, būtību vai jēgu visām tām atklāsmēm, kas jums jau tika dāvinātas pagātnē, bet kuras jūs nespējāt pareizi iztulkot, jo tās jums tika dāvinātas simboliskā valodā vai līdžībās.

43. Cilvēku garīgās attīstības trūkums ir bijis iemesls tam, ka saprāts nav atpazinis patiesību, kas bija paslēpta katrā vārdā vai tēlā, kas bija ietverti dievišķajos vēstījumos. Tādējādi cilvēce ir pieņēmusi, ka tai vienkārši jātic, pat ja tas notiek bez izpratnes. Es jums tagad saku, ka Es neesmu noslēpums nevienam, ka jūs paši radāt šo „noslēpumu” ar savu garīgās pacilātības trūkumu, ar lūgšanu trūkumu un ar mīlestības pret tuvāko un pazemības trūkumu.

44. Es vispār nevaru būt noslēpums, jo Es esmu visur un atklāti parādu Sevi visā, kas pastāv un kas jūs apņēm. Bet, ja jūs uzstājīgi apgalvojat, ka Mani neredzat, ja aizverat acis, kad Es parādu Sevi jums, vai bēgat no Manis, kad Es jūs aicinu, Man jums arī turpmāk būs jāpaliek neizdibināmam noslēpumam.

45. Vai jūs zināt, kāda nozīme ir tām kāpnēm, ko Jēkabs redzēja sapņos? Šīs kāpnes simbolizē dzīvi un dvēseļu attīstību.

Jēkaba ķermenis atklāsmes brīdī gulēja, bet viņa dvēsele bija nomodā. Viņš bija pacēlies pie sava Tēva, izmantojot lūgšanu, un, kad viņa dvēsele iegāja gaismas sfērās, tā spēja saņemt debesu vēstījumu, kas paliktu kā liecība par garīgajām atklāsmēm un patiesībām viņa tautai, kas ir visa cilvēce. Jo „Izraēla” nav zemes vārds, bet gan garīgs vārds.

46. Jēkabs redzēja, ka šī kāpnes stāvēja uz zemes un to galotne pieskārs debesīm. Tas simbolizē dvēseles augšupvērsto attīstības ceļu, kas uz zemes sākas ar miesas ķermeni un beidzas, kad dvēsele apvieno savu gaismu un būtību ar Tēva gaismu un būtību, tālu no jebkādas materiālas ietekmes.

47. Patriarhs redzēja, ka pa šo kāpnēm eņģeļi kāpa augšā un nolaidās lejā. Tas simbolizēja nepārtraukto dzimšanu un nāvi, dvēseļu nemitīgo nākšanu un aiziešanu, tiecoties pēc gaismas vai arī ar uzdevumu izpirkt grēkus un attīrīties, lai, atgriežoties Garīgajā pasaulē, paceltos nedaudz augstāk. Tas ir dvēseles attīstības ceļš, kas ved uz pilnību. Tāpēc Jēkabs kāpņu galotnē ieraudzīja simbolisko Jēhovas tēlu, kas liecināja, ka Dievs ir jūsu pilnības mērķis, jūsu centienu virziens un augstākā atlīdzība — bezgalīga laime — kā atlīdzība par smagajām cīņām, ilgajām ciešanām un neatlaidību, lai nonāktu Tēva klēpī.

48. Dvēsele vienmēr likteņgāzēs un pārbaudījumos atrada iespēju nopelnīt nopelnus, lai paceltos. Katram pārbaudījumam vienmēr tika simboliski attēlota Jēkaba kāpnes, kas aicināja jūs uzkāpt vēl vienā pakāpienā.

49. Tas bija liels atklājums, o mācekļi, jo tajā jums tika runāts par garīgo dzīvi laikā, kad dvēseles atmoda Dievišķā, Augstā, Tīrā, Labā un Patiesā pielūgšanai bija tikko sākusies.

50. Šis vēstījums nevarēja būt paredzēts tikai *vienai* ģimenei, pat ne vienai tautai; tā būtība bija garīga un tādēļ tai bija vispārēja nozīme. Tieši tādēļ Tēva balss sacīja Jēkabam: „Es esmu Jēhova, Ābrahama Dievs un Īzāka Dievs. Zemi, kurā tu atrodi, Es došu tev un taviem pēcnācējiem, un šie pēcnācēji būs daudzi kā zemes putekļi. Jūs izplatīsieties uz rietumiem un austrumiem, uz ziemeļiem un dienvidiem, un visas zemes ciltis tiks svētītas tevī un tavos pēcnācējos.”

51. Šis vēstījums jums, šķiet, varētu likties maznozīmīgs, taču tā garīgais saturs ir bezgalīgi dziļš. Bet kā gan cilvēki varēja atklāt tā garīgo jēgu, ja viņi tam nepiešķīra nozīmi, ja viņi izvairās no jebkādas zīmes vai garīgās atklāsmes? Man pašam nācās sniegt jums šī vēstījuma skaidrojumu, ko Es jums devu citā laikā, kad dvēseles atmodšanās pasaulē tikko bija sākusies, lai iedrošinātu jūs jūsu misijā.

52. Dienu no dienas parādās zīmes un notiek notikumi, kas jums liecina par laikmeta beigām.

53. Cilvēces zinātne ir sasniegusi robežu, līdz kurai cilvēks to var attīstīt savā materiālismā. Jo zinātne, ko iedvesmo garīgais ideāls par mīlestību, labumu un pilnveidošanos, var sasniegt daudz vairāk, nekā jūs to esat attīstījuši.

54. Pierādījums tam, ka jūsu zinātniskajam progresam par pamudinājumu nav bijusi savstarpējā mīlestība, ir tautu morālais pagrimums, brāļu karš, visur valdošais bads un nabadzība, kā arī neziņa par garīgo.

55. Lielās nācījas, pilnas augstprātības, paceļas, lielās ar savu varu, apdraud pasauli ar saviem ieročiem, lepojas ar savu intelektu un zinātņi, neapzinoties to viltus pasaules traulumu, ko tās pašas ir radījušas; jo pietiks ar vieglu manas taisnīguma elpu, lai šī mākslīgā pasaule pazustu. Taču tieši paša cilvēka roka iznīcinās viņa paša darbu; tieši *viņa* prāts izgudros veidu, kā iznīcināt to, ko viņš iepriekš radījis. Es parūpēšos, lai izdzīvotu tikai tie cilvēku darbi, kas cilvēkiem ir nesuši labus augļus, lai tos turpinātu izmantot nākamo paaudžu labā. Bet viss, kas kalpo kādam kaitīgam vai egoistiskam mērķim, tiks iznīcināts manas neizbēgamās tiesas ugunī.

56. Uz tās pasaules drupām, ko radījusi *un* iznīcinājusi materialistiska cilvēce, celsies jauna pasaule, kuras pamats būs pieredze un kuras mērķis būs ideāls par garīgo attīstību.

57. Iedomājieties tādas cilvēces progresu, kuras morāle izriet no garīguma; iedomājieties cilvēci bez ierobežojumiem un valstu robežām, kas brālīgi dala visus dzīves līdzekļus, ko Zeme dāvā saviem bērniem. Mēģiniet iedomāties, kāda būtu cilvēces zinātne, ja tās ideāls būtu savstarpējā mīlestība, ja cilvēks saņemtu zināšanas, ko viņš meklē, caur lūgšanu. Padomājiet, cik patīkami Man būs saņemt no cilvēkiem mīlestības, ticības, paklausības un pazemības dievkalpojumu caur viņu *dzīvi*, bez nepieciešamības ķerties pie rituāliem un ārējām kulta formām.

58. Tikai tas būs *dzīve* cilvēkiem, jo tajā viņi ieelpos mieru, baudīs brīvību un barosies tikai ar to, kas satur patiesību.

59. Dzīve, ko jūs vadāt uz Zemes, ir vairāk saistīta ar nāvi nekā ar pašu dzīvi. Daudziem tā ir elle, cietums, gūsts, izsūtījums. Tajā nav miera, nedz arī var izbaudīt brīvību. Ne ķermenī, ne dvēselē nav veselības, nedz arī ir prieki, kas jūs kaut nedaudz atlīdzinātu par tik daudzām sāpēm.

60. Bet jūs cenšaties izskatīties laimīgi. Jūs domājat par to, kā noslēpt savas pastāvīgās neveiksmes. Jūs uzliekat smaidošu masku uz sejas, lai izliktos, ka esat laimīgi, un lielāties ar spēku un dzīvesprieku, lai slēptu bailes no bezdibeņa, ko esat izrakuši zem savām kājām.

61. Agrāk Zeme bija asaru ieleja, tagad tā ir asins ieleja. Kāda tā būs rīt? Kaujas lauks, kas klāts ar dūmojošiem gružiem, pār kuriem ir pārgājis tiesas ugunsgrēks, kas aprija grēku un nogāza bezmīlestības pilno cilvēku augstprātību, jo viņi bija atstājuši novārtā savas dvēseles.

62. Tāpat arī no Gudrības tempļa tiks izdzīti zinātnes *tirgotāji*, jo viņi ar Gaismu nodarbojās ar augļošanu, jo viņi apkaunoja patiesību.

63. Par kādiem nākotnes laikiem Es jums šobrīd runāju? Jūs to nezināt, un Es tos arī precīzāk nenoskaidrošu, jo notikumi arvien vairāk liecinās par manu vārdu piepildīšanos jums.

64. Kamēr vieniem Es saku, ka viņiem jāsavāc visu savu darbu augļi, lai uguns tos iznīcinātu, citiem Es saku, ka viņiem jāsavāc sava sēkla un jāsargā tā, lai, kad Tiesas diena būs pagājusi, šī sēkla turpinātu vairoties kā dzīvības sēkla.

65. Šodienas mācībā Es gribu jums teikt, ka „mans Vārds” ir atgriezies, lai apgaismotu šo cilvēci, lai tā atmostos un paceltos garīgumā.

66. Cilvēku priekšstats par Mani ir ļoti ierobežots, viņu izpratne par garīgo ir ļoti niecīga, viņu ticība ir ļoti vāja.

67. Reliģijas snauva gadsimtiem ilgā miegā, neizdarot nevienu soli uz priekšu, un, kad tās pamodas, tās ir aktīvas tikai savā iekšējā pasaulē un neuzdrošinās izlauzties no apļa, ko tās pašas sev ir radījušas ar savām tradīcijām.

68. Tieši nicinātie, nabadzīgie, vienkāršie un neizglītotie, ilgojoties pēc gaismas, pēc tīras garīgās vides, pēc patiesības un progresā, atstās šo loku. Tieši viņi skanēs zvanu un modinājuma saucienu, kad sajūtīs, ka ir pienācis laiks manām jaunajām atklāsmēm garīguma laikmetā.

69. Cilvēki vēlas atklāt garīgās dzīves noslēpumu — to eksistenci, kurā viņiem neizbēgami jāieiet un kuru tieši tādēļ viņi vēlas iepazīt.

70. Cilvēki jautā, lūdz, lūdz gaismu no žēlsirdības, jo jūt nepieciešamību sagatavoties; taču atbildē uz visu viņiem saka, ka garīgā dzīve esot noslēpums un ka vēlme pacelt plīvuru, kas to aplāp, esot augstprātība un zaimošana.

71. Patiesi, Es jums saku: tie, kas slāpst pēc patiesības un gaismas, šajā pasaulē neatradīs avotu, kura ūdens remdētu viņu slāpes. Es būšu Tas, kurš no debesīm nosūtīs to gudrības ūdeni, pēc kura slāpst dvēseles. Es ļaušu savam patiesības avotam izplūst pār katru garu un katru prātu, lai „noslēpumi” tiktu iznīcināti. Jo Es jums vēlreiz saku, ka ne Es esmu Tas, kurš cilvēku priekšā aplāpjas ar noslēpumiem, bet gan jūs esat tie, kas tos rada.

72. Protams, jūsu Tēvā vienmēr būs kaut kas, ko jūs nekad neizpratisiet, ja ņemat vērā, ka Dievs ir bezgalīgs un ka jūs esat tikai sīkas daļiņas. Bet to, ka jums nevajadzētu zināt, kas jūs esat mūžībā, ka jums pašiem jābūt neizdibināmam noslēpumam un ka jums jāgaida, līdz ieiesiet garīgajā dzīvē, lai to iepazītu — to *Es* neesmu noteicis.

73. Taisnība, ka pagātnē ar jums tā netika runāts un netika izteikts arī plaša aicinājums iekļūt garīgās atziņas gaismā; taču tas notika tikai tādēļ, ka cilvēce pagātnē nejuta to steidzamo nepieciešamību zināt, ko tā jūt šodien, kā arī nebija garīgi un intelektuāli spējīga to saprast. Lai gan tā vienmēr meklēja un pētīja, tas notika drīzāk no ziņkāres nekā no patiesas ilgas pēc gaismas.

74. Lai cilvēki atrastu ceļu, kas tos ved uz šo Gaismu, un lai viņi spētu saņemt šo ūdeni no dzīvības un gudrības avota, viņiem vispirms jāatsakās no jebkāda ārēja kulta un jāizskauž no savām sirdīm jebkāds fanātisms. Kad viņi savās sirdīs sāks sajust dzīvo un visvareno Dieva klātbūtni, viņi no savas būtības dziļumiem sajūtīs, kā ceļas jauna, nezināma dievbijība, pilna ar jūtām un sirsnību, pilna pacilātības un sirsnības, kas būs patiesa lūgšana, atklāta caur Garu.

75. Tas būs sākums viņa ceļam uz Gaismu, pirmais solis ceļā uz garīgo pārveidošanos. Ja Gars spēs cilvēkam atklāt patieso lūgšanu, viņš spēs atklāt arī visas viņa rīcībā esošās spējas, kā arī to, kā tās attīstīt un virzīt uz mīlestības ceļu.

76. Jūs joprojām dzīvojat laikā, kad jums ir vajadzīgas grāmatas, kurās ietverta liecība par manām parādībām, lai no tām mācītos, vai arī lai tie jūsu līdzcilvēki, kuri zina vairāk, jums nodotu savas zināšanas. Taču jūs neparedzat, ka tuvojas intuitīvo cilvēku laiks — to, kuri runā, vadīti iedvesmas, — to, kuri lūgšanā saņem gaismu, — to, kuriem, nemācoties uz Zemes, ir lielākas prasmes nekā zinātniekiem.

77. Mana un Manas Garīgās pasaules atklāsme caur šo nabadzīgo, neziņošo un neizglītoto tautu ir pierādījums tam, ko Es jums saku — tā ir laikmeta sākums, kas sasniegs savu kulmināciju ar atklāsmēm no Gara uz Garu.

78. Drīz cilvēce virzīsies uz šo mērķi, un nebūs šķēršļu, kas varētu traucēt tās augstāko garīgo centienu piepildīšanos.

Katram cilvēkam ir svētas tiesības iepazīt patiesību, un neviens nedrīkst stāties viņam ceļā, jo Es esmu Tas, kurš gaida viņu ceļa galā, lai apskautu viņu ar bezgalīgu mīlestību un parādītu visu to skaistumu, ko mūžība ir sagatavojusi ikvienam, kurš to ilgojas ar mīlestību — visiem tiem, kuriem ir izsalkums un slāpes pēc patiesības.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 316

Mans miers lai ir ar jums!

1. Mācekļi: Es kā Meistars atkal esmu šeit starp jums. Mans Gars uztver jūsu aicinājumu, un tūlīt pat atbild uz jūsu lūgumu, sūtot jums savu Visuma Staru, lai ietītu jūs savā gaismā.

2. Es vēršos pie jūsu sagatavotajiem prāta orgāniem, lai sniegtu jums savu mācību. Bet ne tikai tie, kas runā, sajūt manu klātbūtni — nē, Es esmu kopā ar visiem saviem bērniem, sākot no mazajiem skolēniem līdz pat mācekļiem. Viņi visi šajā brīdī sajūt Svētā Gara klātbūtni.

3. Patiesībā ne tikai jūs Mani sajūtat. No visiem jūsu pasaules punktiem pacilājas manu bērnu dvēseles, ilgojoties pēc labākā no visiem ārstiem, lai no Viņa saņemtu maigumu, dziedinošo balzamu un stiprinājumu.

Tā kā tagad ir pienācis laiks, kad mans Gars atklājas cilvēces vidū, es daru sevi jūtamam visiem saviem bērniem. Es ierobežāju sevi un ļauju sevi redzēt atbilstoši katra attīstības līmenim, lai tādējādi iedegtu manu mācekļu ticību un mīlestību.

4. Trešais laikmets cilvēcei ir pilnībā sācies. Ir pagājuši aptuveni 2000 gadi, kopš Es jums devu Savu Vārdu; tomēr, neskatoties uz pagājušo laiku, šī mācība vēl nav atzīta visā cilvēces vidū, jo ne visi mani bērni Mani mīl. Tomēr visi Man izrāda godbijību, visi meklē vienu Dievišķo Garu, kas pieder Man. Taču Es neredzu vienotību starp cilvēkiem, Es neredzu starp viņiem vienādu ticību, vienādu pacilātību un atziņu, un tādēļ Es nāku kā Svētais Gars, lai viņus apvienotu Sevī, lai viņus pilnveidotu ar Manu patiesības mācību, ar Manu nemainīgo Vārdu, ar Manu mīlestības un taisnīguma likumu.

5. Lielākā daļa šīs cilvēces sauc sevi par kristiešiem; taču Skolotājs jums saka: ja viņi patiešām būtu kristieši, tad ar savu mīlestību, pazemību un mieru viņi jau sen būtu uzvarējuši pārējos cilvēkus. Bet mana mācība, ko jau Otrajā laikmetā atstāju kā testamentu, nav cilvēces sirdīs, tā nedzīvo un neplaukst cilvēku darbos. Tā tiek glabāta putekļainās grāmatās, un Es neesmu nācis, lai ar cilvēkiem runātu par grāmatām. Grāmatas vietā Es jums atnesu savu dzīvi, savu Vārdu un savus darbus, savas ciešanas un savu nāvi kā cilvēks. Iemesls, kāpēc lielākajai daļai cilvēces, kas sevi dēvē par kristiešiem, nav ne Kristus miera, ne žēlastības, ir šāds: tāpēc, ka cilvēki neņem Viņu par paraugu, tāpēc, ka viņi nedzīvo saskaņā ar Viņa mācību.

6. Netaisnības valstība ir pārņēmusi varu pār cilvēci, jo cilvēki ir ignorējuši Manas atklāsmes. Bet tagad Es nāku Trešajā laikmetā, lai atgādinātu viņiem par Manām mācībām no pagātnes laikmetiem.

7. Kāpēc mūsdienās valda netaisnības valstība? Tāpēc, ka Es redzu par valdniekiem tos, kuriem vajadzētu būt kalpiem, un tos, kuriem mīlestībā un pazemībā vajadzētu būt valdniekiem, Es redzu kā „vergus”.

8. To, kurš zog un izmanto citu cilvēku labo ticību, Es atklāju kā bagātu, un tirāns tiek slavēts un ir ieskāvis ar liekuļiem. Tas, kurš aptraipa sevi ar cilvēku asinīm, tiek pacelts uz augstu troni, bet tie, kuri ir cilvēciskās nežēlības upuri, tiek pazemoti.

9. Tā Es redzu tavu dzīvi, cilvēce. Es redzu daudzas iestādes ar skaistiem nosaukumiem, bet no tām neizstaro ne patiesība, ne mīlestība, ne labdarība. Es redzu, ka sektu un baznīcu vidū garīdznieki ceļas un saka savām draudzes locekļiem: „Dariet labu.” Bet patiesi, Es jums saku: vienīgais, kurš drīkst teikt: „Dariet labu”, esmu Es. Jo tikai Es vienīgais daru jums labu. Cilvēkiem vienmēr jāsaka: „Darīsim labu.”

10. Es neredzu ne patiesību, ne sirsnību, jo cilvēki ir ļāvušies ietekmēt no ļaunuma, kas valda. Tomēr ir tādi, kas ir palikuši uzticīgi maniem likumiem un ir cietuši, nenovirzoties no ceļa, ko viņiem rāda mana mīlestība.

11. Caur tiem, kuri ir palikuši uzticīgi maniem likumiem, neraugoties uz apkārtējo vidi, Es saku tiem, kas cieš: palieciet neatlaidīgi labajā, atcerieties manus piemērus no pagātnes un dzīvojiet saskaņā ar tiem, tad jūs pārvarēsiet cilvēciskās vājības.

12. Otrajā laikmetā Es jums atklāju daudzas mācības, un šis mācījums bija sagatavošanās, ko Es jums devu šim Trešajam laikmetam, jo jūsu dvēsele nespēja pacelties pie Manis. Es nācu pie jums Jēzū, piedzimu, cietu un nomiru kā cilvēks. Ar savu upurējošo nāvi Es jums atvēru durvis uz augsto pārdabisko pasauli, lai jūsu dvēsele, pamodusies no miega, paceltos pie Manis. Es atvēru jūsu priekšā Septiņu zīmogu grāmatu, lielo dzīves grāmatu, un patiesi, Es jums saku: ar savu upurējošo nāvi mīlestības dēļ pret cilvēci Es tajā laikā atvēru Piekto zīmogu.

13. Šodien Es nenāku pie jums kā cilvēks, Es nāku kā Svētais Gars, lai jūs mācītu, lai jūs sasniegtu atklāsmi no Gara uz Garu. Tomēr, lai šī atklāsme sasniegtu savu pilnību, Es esmu sācis atklāties caur cilvēka saprātu. Bet šī atklāsme beigsies 1950. gadā, un tad šie skolnieki kļūs par mācekļiem un sazināsies no Gara uz Garu ar savu Meistaru. Lai gan manā skatījumā viņi ir mani mācekļi, cilvēku acīs viņi būs labi skolotāji.

14. Šodien Es jūs sagatavoju tāpat kā Otrajā laikmetā. Jūs un tie esat vieni un tie paši, jūs esat Mani mācekļi un Manu mācību liecinieki.

15. Pārbaudījumi ir apgrūtinājuši jūsu ceļu. Taču, pat ja jūs uz tā sastapsieties ar šķēršļiem, jūs Man nepagriezīsiet muguru, neatsakīsieties

no Manis, jo esat bijuši liecinieki Manam solījumam atgriezties un šajā laikā esat redzējuši, ka tas ir piepildījies.

16. Manā atklāsmē jūs varat atrast tos pašus mācības, kas bija Otrajā laikmetā; taču šajā laikmetā Es esmu jums atklājis neizdibināmo caur Svētā Gara gaismu, un sarunā no gara uz garu Es jums turpināšu atklāt jaunas un ļoti lielas mācības. Es jums atklāšu visu Sestā zīmoga saturu šajā atklāsmes laikmetā, kas jūs sagatavos laikam, kad Es atvērs Sesto zīmogu. Tādējādi jūs arvien vairāk atpazīsiet „neizdibināmo”; tādējādi jūs atklāsiet, ka Garīgā pasaule ir visu dvēseļu mājvieta, bezgalīgā un brīnišķīgā Tēva māja, kas jūs gaida augstajā aizsaulē, kur jūs saņemsiet atalgojumu par darbiem, kurus ar mīlestību un žēlsirdību esat darījuši saviem līdzcilvēkiem.

17. Šajā laikā jūsu dvēsele ir piesātināta ar manām atklāsmēm — vai nu tā tās ir saņēmusi caur balss nesēju, vai arī pateicoties savām garīgajām dāvanām.

18. Tas ir laiks, kad jūs — tā kā starp cilvēkiem neatrodāt nevienu brāli, kas jums dotu virzienu, sniegtu padomu un kalpotu par atbalstu — nākat pie Manis, jo Es esmu Dievišķais Krusta nesējs, kas jūs pacilā un mierina jūsu likteņa triecienos.

19. Cauri spiritismam jūs esat iepazinuši to, ko jūsu liktenī nozīmē garīgā atlīdzība, un, ievērojot Manus norādījumus, jūs saskaņā ar Manu gribu iekļūstat nākotnē un uzskatāt pārbaudījumus, kas jums rodas ceļā, par brīdinājuma signālu, ja jūs nedomāties un nelūdzaties.

20. Jūsu sirdsapziņa ir tiesnesis, kas nemiega, vienmēr jums padod padomu un aizstāv jūs, aizlūdzot par jūsu līdzcilvēkiem un par jums pašiem.

21. Kāpēc cilvēki nes tautām postu un iznīcību? Kāpēc viņi neciena ne savu, ne savu tuvāko dzīvību? Tāpēc, ka viņiem trūkst garīgās attīstības, jo viņi ir attālinājušies no mana likuma izpildes.

22. Vai jūs kādā vardarbības brīdī varētu paņemt rokās slepkavīgu ieroci, lai nogalinātu kādu no saviem līdzcilvēkiem? Nē, mācekļi, neviens no jums nejūtas tam spējīgs, pat ja Es viņu smagi pārbaudītu. Kāpēc? Tāpēc, ka jūs zināt, ka katrai radībai savā liktenī ir noteikta tās piepildīšanās un stunda, kad tai jāatgriežas pie Manis.

Jūs atceratiesies par atreibību, kas jūs sagaida, ja jūs aptraipīsieties ar cilvēka asinīm, un šī bailes no Manas tiesas liek jums cienīt sava tuvākā dzīvību, un jūs vēlētos, lai visi izjustu tādu pašu cieņu. Tēvs jums saka: šodien netaisnības valdīšana ir sasniegusi savu augstāko punktu. Bet spiritisms, kas ir Svētā Gara atklāsmē, neatstās nevienu pasaules stūrīti bez savas klātbūtnes, un, kad mana mācība reiz būs iesakņojusies cilvēku sirdīs, visiem labas gribas cilvēkiem valdīs mana taisnības valstība.

23. Kad šī dievišķā atklāsme būs pareizi saprasta visiem, vairs nebūs ne pašnāvību, ne slepkavību — neviens neizņems sev dzīvību un vēl jo mazāk — savam tuvākajam. Cilvēks iegūs visaptverošu izpratni par visām savām darbībām. Bet pirms tam Es turpināšu viņu pārbaudīt, un tāpat kā Es jums esmu atklājis savu mācību caur cilvēka saprātu, Es, „Vārds”, zināšu, kā padarīt Sevi dzirdamu un saprotamu visiem saviem bērniem.

24. Tā kā es jums Otrajā laikmetā teicu, ka katra acs mani redzēs, es piepildīšu savu solījumu, ļaujot visiem cilvēkiem redzēt un sajust mani visā manā patiesībā.

25. Tas ir iemesls, kāpēc Meistars jums pastāvīgi saka, ka jūsu misija — izplatīt manu mācību — nebūs grūta un vēl jo mazāk neiespējama. Jo zeme ir kļuvusi auglīga, un jūs kā labi strādnieki katru dienu arvien vairāk iemācīsieties to labāk apstrādāt. Tomēr ziniet, ka jūs nebūsiat vienīgie manas mācības vēstneši vai balsis. Arī Garīgā pasaule šobrīd pilda savu misiju cilvēces vidū. Jūs kopā ar saviem brāļiem un māsām padarīsiat viņus par manu mācību ceļa brīvotājiem nākamajām paaudzēm.

26. Daba jums šajā laikā deva zīmes par manu atnākšanu. Es šobrīd dodu cilvēcei zīmes un pievēršu zinātnieku uzmanību. Jo šajā 1950. gadā Es satricināšu visu manu bērnu sirdis. Daudzi šajos pārbaudījumos apmaldīsies, citi, gluži pretēji, atmodīsies, un pēc šiem notikumiem Es nāksiu kā Svētais Gars un teikšu viņiem, ka viņiem jāmeklē mani mācekļi, kuriem pieder manas atklāsmes par šo Trešo laiku.

27. Ja viņi kā iesācēji pieļaus kļūdas, Es kā pilnīgs Meistars viņiem piedošu un caur jūsu starpniecību sniegšu viņiem savus sagatavošanās norādījumus, kurus Es šobrīd uzticu jums caur cilvēka saprātu. Kad Es redzēšu, ka jūs visi ar mīlestību iedziļināsieties manu mācību garīgajā nozīmē, Es jūs pārsteigšu, atklājot jums lielas atklāsmes, un jūs ar prieku man teiksiet: „Meistars, tavai gudrībai patiesi nav gala.”

28. Paliect neatlaidīgi labajā, mācekļi, tas jūs nepievilks. Patiesi, Es jums saku: kad jūs nonāksiet aizsaulē, pie Manis jūs atradīsiat savu labo darbu ražu. Tad jūs pieredzēsiet, cik skaista ir jūsu atlīdzība. Pašlaik jūs nezināt, kāda tā būs, un nemēģiniet to arī iedomāties. Es jums saku tikai to: esiet nomodā un lūdzieties. Sējiet manas mīlestības sēklu ar vārdiem, ar skatieniem, ar lūgšanām. Tā kā žēlsirdība izpaužas daudzveidīgās formās, rīkojieties tāpat pret saviem tuvākajiem. Patiesi, es jums saku: man pietiks ar jūsu domu, kas vēlas jūsu pestīšanu, lai jūsu vēlēšanos padarītu par manējo un dotu to, kam tas nepieciešams, saskaņā ar manu gribu.

29. Tā Es gribu jūs redzēt, Svētā Gara mācekļi — kā miera vēstnešus, kā ķermeņa un dvēseles ārstus, kā dievišķo īpašību sējējus. Jums nekad nedrīkst pārtraukt sēt mierinājumu, dziedināšanu un mieru. Tādā veidā jūs

pildīsiet savu misiju līdz pat dienas darba beigām. Jūsu darbs tiks vainagots ar manu dievišķo maigumu, un Es stiprināšu jūsu dvēseli ar manas svētības mūžīgajām svētku drānām.

30. Tagad jūs saņemat manas pēdējās mācības caur cilvēka saprātu, un tajās es lūdzu jūsu vienotību pēc 1950. gada. Ja jums vairs nebūs šīs atklāsmes — kurš tad ieņems manu vietu? Kas liks dzirdēt savu balsi un atgādinās par Dievišķā Skolotāja mācībām? Jūs pārņems bijība un bailes, pat tie balsu nesēji, caur kuriem Es jums sniedzu savas mācības, izjutīs bailes, pat tie draudžu vadītāji, kuri ir pazīstami savām draudzes locekļiem, neuzdrošināsies jums sniegt Manu Vārdu. Ko jūs tad darīsiet, ak, mācekļi?

31. Tauta: Tagad es runāšu par tiem, kuri reiz palika uz zemes, lai ielicinātu par manu Vārdu: par maniem Otrā Laika mācekļiem.

32. Jēzus vairs nebija klāt, Viņa patiesības apustuļi devās misijas ceļojumos, ienāca pilsētās, apmeklēja mājokļus, rakstīja saviem tālajiem brālīiem un māsām.

33. Dievišķais Vārds kā jauna rītausma sāka apgaismot cilvēces dzīvi un izkļiedēja tumsību, kurā cilvēki bija dzīvojuši.

34. Mana mācība, kas bija manu mācekļu lūpās un darbos, bija mīlestības un gaismas zobens, kas cīnījās pret neziņu, elku pielūgšanu un materiālismu. Sašutuma kliedziens pacēlās no tiem, kuri redzēja savu mītu un tradīciju tuvojošo sabrukumu, kamēr tajā pašā laikā no citu sirdīm atskanēja prieka himna, ieraugot gaismas ceļu, kas atvērajas tiem, kuri slāpēja pēc patiesības un bija apgrūtināti ar grēkiem, dodot viņiem cerību un ticību.

35. Tie, kas noliedza garīgo dzīvi, kļuva dusmīgi, dzirdot atklāsmes par Debesu valstību, savukārt tie, kas nojauta šo eksistenci un cerēja uz taisnību un pestīšanu, pateicās Tēvam par to, ka Viņš bija sūtījis pasaulei Savu vienpiedzimušo Dēlu.

36. Cilvēki, kas savās sirdīs bija saglabājuši svētīto ilgu kalpot savam Dievam ar sirsnību un mīlēt Viņu, redzēja, kā viņu ceļš kļūst gaišs un prāts noskaidrojās, kad viņi iedzīlīnājās manā Vārdā, un viņi sajuta atdzīvināšanos savā garā un sirdī. Kristus mācība kā patiesa garīgā maize aizpildīja neizmērojamo tukšumu, kas bija viņos, un ar savu pilnību un jēgu pārpilnībā apmierināja visas viņu gara ilgas.

37. Sākās jauna ēra, atvērajas gaišāks ceļš, kas veda uz mūžību.

38. Kādas brīnīšķīgas jūtas — dvēseles pacilātība, mīlestība un maigums — atmodās tajos, kurus apgaismoja ticība, lai pieņemtu Manu Vārdu! Kāds drosmes un stingrības gars pavadīja tās sirdis, kas prata izciest un pārvarēt visu, nezaudējot cerību ne uz brīdi!

39. Varbūt tāpēc, ka Meistara asinis vēl bija svaigas? Nē, tauta: tās asins garīgā būtībā, kas bija Dievišķās Mīlestības () materiālais iemiesojums, neizzūst un nekad neizzūd; tā ir klātesoša, dzīva un siltā kā dzīve gan šodien, gan toreiz.

40. Iemesls tam ir tas, ka arī tajās sirdīs, kuras veltīja savu dzīvi patiesībai un pat atdeva par to savu asini, lai pierādītu, ka ir apguvušas sava Meistara mācību, valdīja mīlestība pret patiesību.

41. Šī dāsni ziedotā asins pārvarēja šķēršļus un pārbaudījumus.

42. Kāds kontrasts parādījās starp manu Vārda mācekļu garīgumu un elku pielūgšanu, materiālismu, egoismu un neziņu, kas raksturīga fanātiķiem, kuri turas pie senām tradīcijām, vai pagāniem, kuri dzīvoja tikai, lai kalpotu ķermeņa baudām!

43. Nekad Dieva likums nebija bijis tik skaidrs kā Jēzus lūpās. Tāpēc pasaule sajuta satricinājumu līdz pat savām dziļākajām saknēm, un daudzas tautas izdzēsa no savām sirdīm senās tradīcijas un veltīja sevi Vārdam, kas cilvēkiem kļuva saprotams Kristū.

44. Nekad pasaule nebija uzņēmusī cilvēku, kurš būtu atklājis lielākus mācības un paveicis lielākus darbus.

45. Cik daudz noslēpumu cilvēks toreiz atklāja? Cik daudz gaismas pārpludināja viņa dvēseli, sirdi un prātu! Tās Meistara vārdi, pilni maiguma, viņa gudrās, dziļdomīgās un vienlaikus skaidrās līdzības; tie salīdzinājumi, kuros Viņš izmantoja bērnu un ziedus, lai padarītu sevi saprotamu; tie varenākie darbi, kas bija iespējami tikai Dievam un kurus pasaule dēvēja par „brīnumiem” — tas viss bija kā jauna rīta rasa, kas padarītu auglīgus cilvēku sirdīs esošos laukus, kuri bija sausi kā tuksneši.

46. Līdz tam brīdim cilvēki vēl nebija atklājuši garīgo jēgu, kas piemīt visam, ko radījis Kungs, pat visniecīgākajām būtnēm. Kad viņi paņēma bērnu rokās un skatījās viņam dziļi acīs, kā arī klausījās viņa jautājumos, kas bija pilni nevainības un intuitīvas zinātkāres, tad viņi sajuta dvēseles klātbūtni — būtni, kas bija kaut kas vairāk nekā tikai šis bērns.

47. Kad viņi vēroja maīgu augu, kas auga paslēpts krūmājos, viņi tajā uzreiz atklāja vēlmi augt un parādīt savu skaistumu ziedēšanā, tādējādi piepildot likteni, ko Radītājs tam bija piešķīris.

48. Tā šie cilvēki atmodās, un viņiem radās iespaids, ka viņi dzīvo pasaulē, kādu nekad agrāk nebija redzējuši. Tas bija tāpēc, ka viņi bija „akli” un ar redzīgām acīm neredzēja, ka viņi bija „kurli” un ar dzirdīgām ausīm neko nedzirdēja. Taču Es atnācu pie cilvēkiem, lai dotu viņiem redzi, dzirdi, balsi, kustīgumu, gribu, saprātu un sajūtu spējas, lai viņu dvēsele, ieslodzīta miesas cietumā, varētu atbrīvoties no savas tumšās cietuma kameras un iemācītos lasīt un izskaidrot Mūžīgās dzīvības grāmatu.

49. Tagad pajautājiēt sev, mani vārda jaunie klausītāji: vai pasaulē vēl ir tie vienkāršie un skaidrie dievišķo atklāsmju skaidrotāji? „Nē,” jūs Man atbildat no visas sirds, jo ļoti labi zināt, ka katrs solis, ko pasaule veic zinātnes jomā, ir vēl viens solis, kas to attālina no garīguma. Jo tā vietā, lai meklētu jēgu vai garīgo būtību, kas piemīt visām būtnēm, to, kas to ir interesējis, ir bijusi vielas un tīri materiālās spēka atklāšana.

50. Saproiet, kāpēc Esmu atgriezies pie cilvēkiem, un ļaujiet Manam Vārdam iespiesties jūsu sirdīs. Jo šajā laikā cilvēces vidū ir jāpiepildās jaunam atgriešanās brīnumam – garīgumam un augšupvērstai attīstībai. Mācieties no Manis, lai jūs būtu šī laika labi mācekļi.

51. Šeit ir mana mācību grāmata, ko Es jums šobrīd atstāju mantojumā. Tajā ir pieraksti, kas turpinās Manu darbu jūsu vidū. Kad kādreiz vairs nedzirdēsiet Mani šajā veidā, jūs atkārtosiet Manas mācības, un tajās vienmēr atklāsiet jaunas atklāsmes.

52. Lasot Manas mācības, jūs saņemsiet Manu gudrību, lielos vēstījumus un iedvesmu. Jūs atcerēsieties Garīgās pasaules padomus ar to pašu patīkamo smaržu, ar kādu tos saņēmāt. Šis laiks tiks veltīts studijām, interpretācijai un sagatavošanai, un tad, kad jūs vismazāk par to domāsiēt, jūsu vidū parādīsies tie, kuri vārdu pa vārdam atkārtos manu iedvesmā saņemto mācību. Bet cik lielai būs jābūt viņu sagatavošanai, lai cilvēku pūļi viņiem noticētu! Šodien jūs skatāties uz šiem balss nesējiem, kuri ar sajūsmu runā uz jums, un, lai cik liela arī būtu dažu neticība, jūs domājat, ka mana vēstījuma nodošana caur šiem vēstītājiem ir iespējama. Taču, kad cilvēki kādreiz redzēs, ka mani mācekļi savā parastajā stāvoklī sludina dievišķās atklāsmes, viņi šaubīsies par viņiem.

53. Jūsu pašu draudzes vidū parādīsies tādi, kas šaubīsies, dzirdot jūs runājam manas iedvesmas vadīti, un jums, „”, būs nepieciešama liela sagatavošanās un dvēseles tīrība, lai atrastu ticību. Tādējādi Es turpināšu atklāties, vai nu tas ir viens cilvēks, kas jūs klausās, vai cilvēku pūlis, vai jūsu klausītāju pulks sastāv no izredzētiem cilvēkiem, no neizglītotiem vai no tā sauktajiem zinātājiem — gan vieniem, gan visiem Es atklāšos caur jūsu saprātu. Ja jūs protat sagatavoties, Es sniegšu pierādījumus, ko lūdz tie, kas jūs klausās.

Tādējādi Es turpināšu sēt savu Trīsvienības un Marijas Garu, savu atklāsmi kā Svētais Gars cilvēku sirdīs. Tad jūs sapratīsiet, ka mana saikne ar jums nebeigsies 1950. gada beigās. Jo saites starp Dievu un Viņa bērniem ir mūžīgas.

54. Trešajā laikmetā Es ar savu atklāsmju skaidrību īstenoju to, kas cilvēkiem ir neiespējams: izpausties caur cilvēka saprātu. Saproiet Mani, mācekļi, jo garu sarunā, kas jūs gaida, jūs mūžīgi sajutīsiet Manu klātbūtni.

Ja jūs protat sagatavoties, jūs vairs man neteiksiet: „Kungs, kāpēc Tu nenāc? Kāpēc Tu neredzi manas sāpes?” Jūs vairs tā ar mani nerunāsi. Patiesi, mācekļi, es jums saku: tas, kurš tā ar mani runā, sniegs taustāmu pierādījumu savai neziņai un nesagatavotībai. Es nevēlos redzēt savus mācekļus atdalītus no Manis, Es vēlos, lai jūs savā garā Man teiktu: „Meistars, Tu esi starp mums, mūsu gars Tevi jūt, Tava gudrība ir mana iedvesmas avots.” Šī ir patiesā apliecināšana, ko Es vēlos dzirdēt no jums.

55. Es nevēlos savā jaunajā apustuļu pulkā redzēt nevienu Tomu, es vēlos redzēt jūsos Jāņa pašaieliedību, lai jūs visi vienmēr justu Mani savā dvēselē. Bet es nevēlos, lai jūs pret Mani justos kā vergi, jo tad jūs varētu nonākt jaunā fanātismā.

56. Brīžos, kad pildāt savu uzdevumu, garīgi pilnībā nododieties manai mācībai, un brīžos, kad pildāt savus zemes pienākumus, veltiet tiem visu savu rūpību. Es jums vēlreiz saku, ka jums nevajadzētu justies kā vergiem manā priekšā. Esiet patiesi garīgi, kā to māca mana mācība, lai jūs dotu Dievam to, kas pieder Dievam, un „imperatoram” to, kas pieder „imperatoram”. Tādā veidā jūs iegūsiat mieru un būsiat laimīgi, pildot savu uzdevumu, neapstājoties. Jūs neizsludināsi, ka esat mani liecinieki, bet ar saviem darbiem pierādīsi, ka sējat manu patiesību.

57. Ja pēc 1950. gada Es vairs nedos jums Savu Vārdu šādā veidā, Es neaiziesu atpūtā, jo Mans Visuma Gars nekad neatpūšas. Es esmu mūžīga darbība, vienmēr cīnos par visu manu radījumu pilnveidošanos. Es esmu ceļabiedrs manu bērnu attīstībā, esmu viņu padomdevējs; un katra attīstības posma beigās esmu es, kas saņemu viņu uzdevuma izpildes augļus saskaņā ar manu likumu.

58. Es esmu pilnīgais dārznieks un nenoplūksiu augļus, kamēr tie vēl ir zaļi. Es prātošu, kā pārvērsties par vētru, lai sakratītu kokus, un ļaušu to sliktajiem augļiem nokrist, bet labos saglabās mana mīlestība, un mans Gars mūžīgi priecāsies par to progresu un attīstību.

59. Kāpiet augšup pa ceļu, kas jūs ved uz kalna virsotni, un ar katru savu soli jūs labāk sapratīsi manas mācības un arvien vairāk pilnveidosi dievišķā vēstījuma izpratnē.

60. Kas ir Gara valoda? Tā ir mīlestība. Mīlestība ir visu garu universālā valoda. Vai jūs neredzat, ka arī *cilvēciskā* mīlestība runā? Bieži vien tai nav vajadzīgi vārdi, tā labāk izpaužas caur darbiem, caur domām. Ja jau cilvēciskā mīlestība izpaužas šādi — kāda tad būs tās valoda, kad jūs pilnveidosi manos likumos?

61. Ejiet ar stingru soli, mācekļi, nezaudējiet drosmi, sastopoties ar pārbaudījumiem un neveiksmēm. Atcerieties, ka Es esmu šo ceļu jau izgājis pirms jums un to atstājis svētītu ar savām pēdām.

Lūdzieties par cilvēci, tas ir jūsu uzdevums. Nāciet pie Manis, kas esmu neizsīkstošs mierinājuma un dziedināšanas avots, un nesiet šo dāvanu arī saviem līdzcilvēkiem.

62. Šajā brīdī Es iekļūstu Manu bērnu sirdīs un izsēju Savas mīlestības sēklu. Bet kura sirds būs kā auglīga zeme, kas ļaus sēklai uzdīgt? Šodien jūs to vēl nezināt. Bet, ja kļūsiel par labiem strādniekiem, jūs sapratīsiet, kā sēt Manu mācību slimajiem, apsēstajiem, grēcīgajiem, tiem, kas slāpst pēc mīlestības un miera.

63. Jums visiem jāiegulda manā vārdā neizmērojamais dārgums, kas jūsu dvēselē kļūs arvien lielāks.

64. Ja jūs visi esat Dievišķā dārznieka strādnieki, ja jūs visi esat līdzdarbinieki manā mīlestības stādījumā, tad tādēļ, ka jums visiem ir jāpriecājas par mana darba kulmināciju.

65. Jūs visi sēdīsiet pie mana galda, jo debesīs notiks svētki. Jūs visi būsiel gudrās jaunavas no manas līdzības. Tur nebūs neviena pazudušā dēla, jūs visi būsiel ieņēmuši manu Valstību un dzirdēsiet skaistāko un pacilājošāko koncertu. Jūsu dvēsele piedzīvos vislielāko laimi, jo tā beidzot sapratīs jūsu Tēva un Kunga lielā mīlestība.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 317

Mans miers lai ir ar jums!

1. Mīļie mācekļi: Es redzu, ka esat sagatavojušies, jūs esat garīgi savākušies, lai iegūtu žēlastību dzirdēt un saprast Manu Vārdu. Savā ceļā jūs esat sajutuši Manu klātbūtni — vai nu tā jums dāvāja brīnumu, sniedza Manu aizsardzību, vai arī runāja uz jums caur jūsu sirdsapziņu. Es vēlos mācot jūsu sirdīs, lai būtu jūsu ceļvedis un Skolotājs.

2. „Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība,” es jums atkārtoju. Mans vārds ir maize, kas baro jūsu dvēseli, mana klātbūtne sniedz jums ilgi gaidīto mieru. Cik daudz pārbaudījumu jūs esat piedzīvojuši šajā pasaulē! Jūs esat meklējuši mieru un mierinājumu zemes priekos, un, kad to neatradāt, jūs esat atgriezušies pie Manis, lai Man teiktu: „Kungs, tikai pie Tevis mēs atrodam mieru un mierinājumu mūsu dvēselei.”

3. Izraēla: iemācies šajā pārbaudījumā laikā meklēt Mani savās lūgšanās. Ja kādreiz pārbaudījumi kļūs vēl lielāki, meklē Mani kā spožu bāku vai glābšanas laivu. Uzticies Man, jo Es tevi aizvedīšu uz drošu ostu. Katrs, kas Mani meklē, atrod Mani. Katra dvēsele, kas pacilājas ticībā uz Mani, iegūst pestīšanu.

Tāpēc Es tevi sūtīju uz šo pasauli un tev teicu: „Modies un lūdzies par cilvēkiem, jo viņi nav uzklauzījuši manu vārdu, un tikai Izraēlas tauta uzklausa manu mācību, lai atmodinātos un sagatavotos.” Un cilvēcei Meistars teiks: „Šeit ir tava pestīšanas pilnvarotais, šeit ir Izraēlas tauta, kas ir Mans māceklis, kas dosies ceļā pie tevis, lai tev sniegtu Manu mācību, lai tev sniegtu Mūžīgās dzīvības maizi, ko tu nevēlējos pieņemt, kamēr Es to nodevu caur cilvēka saprātu, jo tev šķita nepilnīgs līdzeklis, ko Es izvēlējos, lai šajā laikā atklātos.

4. Cik daudzi ir dzirdējuši Manu vārdu, un, to nesaprotot, ir novirzījušies no ceļa. Es tos atkal aicināšu, sniegšu viņiem pierādījumus par manu patiesību, un viņiem nāksies man ticēt, jo dzīvības un garīguma sēkla, ko esmu iesējis viņu sirdīs, uzplauks ticībā. Šī patiesība mirdzēs viņos, un viņi atzīsies savu līdzcilvēku priekšā, ka esmu bijis starp cilvēkiem un atklāties caur cilvēka saprātu.

5. Kā gan cilvēki varētu spriest par Maniem darbiem un iekļūt Manos visdziļākajos spriedumos? Taču Es esmu devis viņiem gribas brīvību, pašu gribu, un, pamatojoties uz šīm dāvanām, Esmu viņus pakļāvis pārbaudījumam. Tie, kas ticēja, pārvarēja pārbaudījumu, nostiprināja savu ticību un pacēlās uz Gara sfērām, barojoties ar manu atklāsmju jēgu.

6. Patiesi, Es jums saku: mana Gara tikšanās ar jūsu Garu ir notikusi Aizsaulē. Es esmu jūs mācījis meklēt Mani, kāpjot pa lūgšanas kāpnēm un sastopoties ar Mani garīgajā pasaulē ar šo tīrību, jo šajā laikā Es neesmu

kļūvis cilvēcisks. Es esmu izmantojis tikai savu radījumu prātu un sirdi, lai caur viņiem atklātos.

7. Es esmu jums devis šo mācību grāmatu, lai arī pēdējie ienācēji iepazītos ar manām atklāsmēm. Esmu atkārtojis šīs mācības, jo redzēju, ka daudzi ir iekļuvuši manā darbā un vēlas iepazīt visu no paša sākuma. Tāpēc esmu atkārtojis savas mācības jums. Esmu jums teicis, ka Elija, izmantojot Roque Rojas kā starpnieku, atklāja Trešo laiku, lai jūs savā ceļā sastaptu Dievišķo Meistaru.

8. Laimīgs ir tas, kurš Mani uzklausā ar mīlestību, kurš nāk pie Manis un atver savu sirdi, lai uzņemtu Manas Vārda būtību, jo viņš iegūst gaismu. Ar šo gudrību viņš sapratīs Manu darbu, sapratīs, kā to īstenot pēc 1950. gada, un pamatoti varēs saukties par Manu mācekli.

9. Jūs visus Es gribu saukt par „Maniem mācekļiem”. Bet atcerieties, ka labam māceklim jābūt uzticīgam mācībām un jāņem par paraugu savs Meistars.

10. Jūs apzināties, ka jūsu garīgā cīņa šeit uz zemes ir liela, un jūsu dvēsele liek jums nojaust, ka, nonākusi tajā dzīvē, kas to gaida aiz šīs pasaules robežām, tai joprojām būs jācīnās, lai paceltos.

Ja jūs par to padomājat, jūs galu galā izjutat zināmu skumju, domājot, ka nav atpūtas, kad cilvēka dzīve ir beigusies. Šīs skumjas neizriet no dvēseles, bet gan no „miesas”, kas ir vāja un mazticīga, jo tās daba nav mūžīga un tai, saskaroties ar mūžību, nākas zaudēt cerību.

11. Dvēselei mūžība nozīmē vislielāko svētību. Domājot par laimi, tā zina, ka tai nebūs gala, un domājot par savu atgriešanos, tā zina, ka tai būs pietiekami daudz laika, lai izlabotu savus pārkāpumus un pilnveidotos.

12. Garīgā miers, kā to saprot un uztver jūsu zemes daba, nepastāv. Atpūta, kas gaida dvēseli, ir darbība, ir labdarības darīšanas pavairošana, ir katra mirkļa izmantošana. Tad dvēsele atpūšas, atbrīvojas no pašpārmetumiem un ciešanām, atdzīvojas, darot labu, atpūšas, mīlot savu Radītāju un savus brāļus un māsas.

13. Patiesi, Es jums saku: ja Es ļautu jūsu dvēselei palikt bezdarbībā, lai tā atpūstos tā, kā jūs iedomājaties mieru uz zemes, to pārņemtu izmisuma un bailes tumsība; jo dvēseles dzīve un gaisma, kā arī tās lielākā laime ir darbs, cīņa, nepārtraukta darbība.

14. Dvēsele, kas no zemes atgriežas „Garīgajā ielejā”, sevī nesot miesas nogurumu un meklējot aizsauli kā atpūtas vietu, lai atpūstos, lai aizmirstu, lai izdzēstu dzīves cīņas pēdas — tā jutīsies kā visnelaimīgākā būtne un neatradīs ne mieru, ne laimi, kamēr neatsāksies no savas letargijas, neapzināsies savu kļūdu un pacelsies uz Garīgo dzīvi, kas ir tāda, kādu Es

jums tikko aprakstīju — mīlestība, darbība, nepārtraukta cīņa ceļā, kas ved uz pilnību.

15. Savukārt šeit, uz Zemes, jūsu dvēselei jājūtas nomāktai, jo šeit viss ir ierobežots un pārejošs. Šeit tai patiešām jāatgūstas no tik daudzajiem grēkiem un netaisnībām, kādas pastāv cilvēka dzīvē. Tomēr tā nav vajadzība pēc atpūtas, kāda valda pār miesu, bet gan riebumu pret visu ļauno, atgrūšanos no visa negodīgā, apnikumu, ka atkal un atkal jācīnās un jācieš neētiskas rīcības vai nepamatotu iemeslu dēļ.

16. Ja cilvēki būtu padarījuši šo dzīvi par tīru eksistenci un sagatavojuši savu ķermeni par cienīgu mājvietu dvēseles uzturēšanai, tad nebūtu ne izsmelšanas, ne riebumu, ne nevēlēšanās, un tādēļ bezķermeniskā dvēsele nenāktu garīgajā pasaulē ar vēlmi atgūties, atpūšoties. Gluži pretēji — tā ierastos pilna spēka un ticības, lai turpinātu savu ikdienas darbu — to cīņu, ko tā nekad nespēja apturēt šajā pasaulē un ko neizbeidza pat nāve.

17. Es vēlos, lai cīņas beigās, kad visi mani bērni būs uz mūžīgiem laikiem apvienojušies Garīgajā dzimtenē, viņi kā *Radītāji piedalītos* manā bezgalīgajā laimē – kā atzinību par to, ka katrs no jums ir piedalījies dievišķajā darbā, to veidojot vai atjaunojot.

18. Tikai kā garīgas būtnes jūs atklāsi, ka no visa, ko Esmu radījis kopš sākuma, nekas nav pazudis, ka viss atdzimst Manī, viss atdzīvojas un atjaunojas.

19. Tātad, ja tik daudzas būtnes ilgu laiku bija nomaldījušās, ja daudzi, tā vietā, lai veiktu dzīves darbus, veica iznīcinošus darbus, tad viņi atklās, ka viņu nomaldīšanās laiks bija tikai īslaicīgs un ka viņu darbi, lai cik slikti tie arī būtu bijuši, Mūžīgajā dzīvē tiks atlīdzināti un viņi tiks pārvērsti par manas nepārtrauktas radīšanas darba līdzdalībniekiem.

20. Kas gan ir daži grēka un tumsas gadsimti, kādus cilvēce piedzīvoja uz Zemes, ja tos salīdzina ar mūžību, ar bezgalīgu attīstības un miera laiku? Jūs esat attālinājušies no Manis, izmantojot savu gribas brīvību, un, vadīti sirdsapziņas balss, atgriezīsieties pie Manis.

21. „Miesa” bija pārāk stūrgalvīga un nepaklausīga, lai sekotu tās iekšējās gaismas norādījumiem, ko jūs saucat par sirdsapziņu, un tai bija daudz vieglāk sekot impulsiem, kas to vilināja uz instinktu un kaislību neierobežotu izpausmi.

22. Cilvēce jau ilgu laiku ir gājusi dzīves ceļu uz šīs zemes smagā cīņā starp sirdsapziņu, kas nekad nav klusējusi, un „miesu”, kas vēlas padarīt materiālismu par savu kultu un likumu, un līdz šim ne matērija, ne gars nav uzvarējuši, jo cīņa turpinās.

23. Jūs man jautājat, kurš uzvarēs? Un Es jums saku, ka vairs ilgi nav jāgaida līdz sirdsapziņas absolūtajai uzvarai, ko ar dvēseles palīdzību panāks „miesā”.

24. Vai jūs neapjaušat, ka pēc tik daudzām cīņām un tik ilgas cīņas ķermenis, kas ir cilvēcisks un pārejošs, ir spiests pakļauties Garam, kas ir mana mūžīgā gaisma?

25. Saproiet, ka cilvēks pēc tik ilgas cīņas beidzot iegūs to jūtīgumu un pakļāvību, kāda viņam nekad agrāk nav bijusi pret to balsi un garīgo dzīvi, kas vibrē un dzīvo viņa būtībā.

26. Jūs visi virzāties uz šo brīdi, pat to neapzinoties. Bet, kad kādu dienu uz Zemes redzēsiet labā un taisnīguma uzvaru, jūs sapratīsiet cīņu, kauju un pārbaudījumu iemeslu.

27. Es vēlos redzēt jūs šādi sagatavotus, lai jūs savu ceļu apsētu ar labiem piemēriem un tādējādi liecinātu par visu to, ko esat saņēmuši un dzirdējuši no Manis.

28. Kad šī atklāsmē reiz būs pagājusi, jūs uzskatīsiet manu mācību par pārdabisku, kas pārsniedz jūsu saprašanas spējas, un jūs jautāsi sev: „Kā tas ir iespējams, ka Kungs šajā cilvēces attīstības posmā ir runājis ar mums mūsu pašu valodā?”

29. Klausieties, mācekļi: jau senākajos laikos tika pierakstīts, ka Es atnāksu un atklāšos visiem Saviem bērniem, un tādējādi Es sagatavošu miera laika iestāšanos starp cilvēkiem, vedot viņus uz garīguma praktizēšanu. Tagad šī pravietojuma piepildījums ir klāt; šodien Es jūs sagatavoju, apņēmti ar Garīgo pasauli, kamēr citas dvēseles Aizsaulē gaida Manas norādes un nāks, lai dzīvotu starp cilvēkiem gaidāmajos laikos. Starp viņiem ir tie, kuri valdīs pār tautām — tie, kuri, pateicoties savai lielajai tikumībai, panāks, ka cilvēki ievēros Manus baušļus, un vadīs viņus uz pareizo ceļu. Viņi nāks pēc jums.

30. Mans darbs arvien paplašinās, līdz beidzot visas dvēseles apvienosies, lai piepildītu Manu likumu, un šī zemes mājvieta kļūs par pilnības pasauli. Tie, kas tajā laikā tur dzīvos, sajutīs manu mīlestību visā radītajā un sagatavosies dzīvei labākā pasaulē. Šī zemes pasaule jūsu dvēselei būs tikai pagaidu, tā, ilgojoties pēc pilnveidošanās, dosies uz citām sfērām, citām pārdabiskās pasaules līmeņiem.

Atcerieties, ka Es jums esmu teicis: „Mana Tēva namā ir daudz mājokļu.” Un šajā lielākas attīstības laikā, kad jūs labāk saprotat Manas mācības, Es jums esmu teicis: „Tēva namā ir bezgalīgs skaits mājokļu.” Tātad nedomāiet, ka, atvadoties no šīs pasaules, jūs jau esat sasnieguši visaugstāko garīgo līmeni. Nē, mācekļi. Kad jūsu attīstības posms uz šīs planētas būs beidzies, Es jūs vadīšu uz citām mājvietām, un tādējādi Es jūs

mūžīgi vadīšu pa jūsu pilnveidošanās bezgalīgo kāpņu pakāpēm. Uzticieties Man, mīliet Mani, un jūs būsiet glābti.

31. Neapstājieties, laudis. Pasteidzieties, jo jūs zināt ceļu. Pildiet Manu likumu, dzīvojiet mīlestībā un esiet labvēlīgi pret saviem tuvākajiem. Tad visas dāvanas, ko Es jums esmu piešķīris, būs kā gaismas, kas apgaismo cilvēku ceļu.

32. Kāpēc jūs dažkārt šaubāties par sevi un par Mani, lai gan Es jums esmu teicis, ka jūs esat daļa no Mana Gara? Kāpēc jūs šaubāties, ka jums piemīt Manas īpašības? Tā kā jūs esat nākuši šajā pasaulē, lai atlīdzinātu savus iepriekšējos pārkāpumus, — kāpēc tad jūs zaimojat, kad savā ceļā sastopaties ar pārbaudījumiem?

33. Tā Es jūs sagatavoju, mācekļi, tā Es iegravēju savu mācību grāmatu jūsu sirdīs. Ja jūs ilgojaties pēc mierinājuma savās ciešanās, tad meklējiet Manu Vārdu savā sirdī, un tas plūdīs no tās kā kristāldzidra ūdens avots.

34. Es jūs mācu šajā 1950. gadā, kas ir pēdējais no manas uzturēšanās starp jums. Es vēlos, lai jūs sasniegtu to garīgumu, ko esmu no jums prasījis. Jūs esat sapratuši savu Tēvu un garīgi nožēlojuši grēkus. Jūs esat mīlējuši Mani, un dažiem ir nokritušas netīrās drēbes, kas aplāja viņu dvēseles, bet citus es redzu tiecamies pēc attīrīšanās. Neaizmirstiet, ka, lai ievērotu manu mācību, jums jāatbrīvojas no jebkāda materiālisma.

35. Es esmu ielicis savu Gaismu jūsu sirdsapziņā, lai, tai vadīti, jūs novērstu ikvienu nepilnību un lai uzplauktu tās tikumības, kuras Es atklāju jūsu dvēselē, pamatojoties uz savu Vārdu. Es esmu jūs radījis uzņēmīgus pret mīlestību un arī pret sāpēm. Es jums esmu teicis: „Mīliet viens otru”, lai jūs sajustu manu vārdu visā tā tīrībā. Dalieties savā mierā ar saviem līdzcilvēkiem, palīdziet viņiem izdzert savu ciešanu kausu.

36. Atcerieties, ka Es jums esmu teicis: Manā skatījumā jūs visi esat mani bērni. Ja Es ļāvu jums attīstīties un jums tajā ir savas cīņas, tas notiek tādēļ, ka Es no sirds vēlos, lai jūs sasniegtu savu pilnību.

37. Ir pienācis laiks, lai jūs sāktu garīgo darbu, kas jums ir uzticēts. Redziet, cik neauglīgi ir lauki, jo mīlestības un žēlsirdības sēkla slēpjas jūsu sirdīs.

38. Esmu atnācis ar saviem mācījumiem, lai stiprinātu jūs labajā. Es vadu jūs pa mīlestības ceļiem, lai jūs ar manu gaismas un mierinājuma vēsti dotos pie saviem līdzcilvēkiem. Ja mans sludināšanas laiks jums ir šķitis garš, tas notika tādēļ, lai jūs sevi uzņemtu manas mācības saturu un nekad neizkropļotu tās jēgu. Jo jūs esat Jaunā Izraēla — tauta, kas liecinās par manu patiesību.

39. Katru brīdi jūsu sirdsapziņas balss jūs pamodina un liek saprast, ka jums ir augsts aicinājums cilvēces vidū un liela misija, kas jums jāizpilda.

40. Vai jūsos nav spēks, kas neļauj jums paklupt, un balss, kas neļauj jums aizmigt? Ja jūs novirzāties no ceļa vai aizmirstat savu misiju — vai tad jūs nejūtat nemieru, kas nedod jums mieru? Jo šis spēks, šī iekšējā gaisma, šī balss, kas runā uz jums no iekšienes, ir jūsu sirdsapziņa, kurā neizdzēšami ir ierakstīts Mans likums un jūsu uzdevumi.

41. Ļaujieties mīlestībā vadīt šim iekšējam celvedim, un patiesi, Es jums saku: ikviens garīgais nemiers pazudīs, un tā vietā paliks dziļš miers un patiesa apmierinātība.

42. Ja jūs izmantosiet šos dārgos brīžus, rīt jūs neraudāsiet par zaudēto laiku, nenožēlosiet kļūdas un nekrīsīt. Atcerieties, ka tieši jūsu labi darbi ir tie, kam jāliecina par Mani. Vai jūs domājat, ka jūsu līdzcilvēki spēs atpazīt Manu patiesību arī caur nepilnīgiem darbiem? Neaizmirstiet, ka „koks tiek atpazīts pēc tā augļiem”.

43. Neuzskatiet, ka esat pārāk maz un nenozīmīgi. Kopā ar jums dosies neredzams gaismas būtņu pulks, kas sagatavos jūsu ceļu, atverot durvis, lai jūs varētu iet cauri, nojaucot šķēršļus un pārvarot grūtības.

44. Pretī tumsas pasaulei jūs paļausieties uz šo gaismas pasauli. Lai pārvarētu kara ietekmi, jūs paļausieties uz Miera eņģeli. Pret slimībām, epidēmijām un nāvi jums būs līdzī to neredzamo būtņu žēlsirdība, kas ir gatavas izliet savu žēlsirdības un mierinājuma balzamu pār cilvēci.

45. Mani mācekļi nekad nav bijuši bez Manas aizsardzības, viņus nekad nav pametušas tās būtnes, kas mīt Gaismas un harmonijas sfērās.

46. Kas iedvesmoja tos manus Otrā Laika mācekļus, lai viņi atcerētos sava Skolotāja dievišķo vārdu un to pierakstītu kā mantojumu visām paaudzēm? Kas vadīja manus mācekļus pa nezināmiem ceļiem uz tālām pilsētām? Kas atbrīvoja Pēteri no cietuma, kamēr viņa sargi gulēja, un kas stāvēja blakus maniem patiesības apustuļiem viņu upurīgās nāves smagākajā brīdī? Garīgās būtnes, jūsu brāļi un māsas, kuras cilvēki ir saukuši par „eņģeļiem”.

47. Ak, ja vien jūs zinātu, cik liela nozīme šai ietekmei ir jūsu dzīvē! Jūs būtu atsaucīgāki, pazemīgāki un paklausīgāki pret viņu aicinājumiem un norādēm. Bet jūs esat mazticīgas būtnes, jo vēlaties garīgo dzīvi aptaustīt un redzēt ar savām fiziskajām maņām. Un tā kā jums tas nav izdevies, jūs esat jutušies pievilti savā ticībā.

48. Patiesi, Es jums saku: ja jūsu ticība būtu stingra, jums nebūtu vēlmes sajust garīgās pasaules klātbūtni ar miesas maņām, jo tad tā būtu dvēsele, kas ar savu smalko jutīgumu uztvertu to pasauli, kas nepārtraukti pulsē ap jums.

49. Jā, cilvēce, ja tu jūties tālu no garīgās pasaules, tomēr šīs būtnes nevar justies tālu no cilvēkiem, jo tām nav ne attālumu, ne robežu, ne

šķēršļu. Tās dzīvo garīgajā pasaulē, un tādēļ tās nevar būt tālu no cilvēku dzīves, kuru augstākais mērķis ir dvēseles augšupvērstā attīstība un pilnveidošanās.

50. Jūs visi esat brāļi un māsas, visām dvēselēm piemīt tās pašas īpašības, pat jūsu ķermenis ir radīts tāds pats kā citiem. Kāpēc tad tu esi sadalījusies sociālās klasēs un nācijās, cilvēce? Es mīlu tevi kā vienīgo bērnu, un tāpat Es tev piedodu. Bet esi šīs žēlastības cienīga, izcīni savu pestīšanu. Nāks laiks, kad, pārdomājot Manas mācības, jūs mīlēsiet viens otru, iedvesmojoties no Manas mīlestības, un neosodīsiet savas kļūdas.

51. Savā ceļā ar mīlestību sniedziet padomus un labojiet, taču neuzskatiet sevi par pārkāpiem par saviem līdzcilvēkiem. Vienkārši mīliet un dzīvojiet taisnīgi, kā Es jūs esmu mācījis.

52. Sagatavojieties, jo rīt jūs būsiat cilvēces vadītāji un skolotāji. Tajā laikā, par kuru Es jums runāju, jums ar mīlestību jānodod tālāk Mani mācības, kā Es jūs esmu mācījis. Jums nevajadzētu bargi spriest par saviem līdzcilvēkiem — domājot, ka tādējādi jūs iepriecināsiet savu Kungu. Patiesi, Es jums saku: pat ja jūs mācīsiet cilvēkus Manā vārdā, jūs neesat brīvi no grēkošanas. Esiet nomodā un lūdzieties. Bet, ja Es redzēju, ka jūs bez mīlestības sodāt savu līdzcilvēku pārkāpumus, Es runāšu ar jums caur sirdsapziņu un teikšu jums tāpat kā Otrajā laikmetā: „Kas ir bez grēka, tas lai pirmais met akmeni.”

53. Mans mācījums ir spēkā uz visiem laikiem. Šobrīd Es jums atkārtoju pagājušo laikmetu mācības, lai jūs Mani labāk saprastu. Tāpat kā jūs Mani dzirdat, tāpat Mani dzirdēja arī Otrā laikmeta mācekļi. Tāpat kā jūs tagad sperat pirmos soļus Manā mācībā, tā to darīja arī viņi. Tāpat kā jūs cīnāties, lai pārvarētu savas nepilnības, tāpat cīnījās arī viņi un galu galā uzvarēja.

54. Tāpat kā jūs šaubāties par dāvanām, ko Es jums esmu piešķīris, tāpat arī starp tiem mācekļiem bija tādi, kuri, domājot, ka Skolotājs viņus nenovēro, slepeni pārbaudīja Viņa vārdus. Kad viņi ņēma manu piemēru par paraugu, viņu sagatavošanās augli atklājās viņu darbos. Kad viņi nemodās un nelūdza, caur viņiem nenotika brīnums, un viņi atgriezās pie Manis ar šaubām sirdī. Taču, kad viņi atkal dzirdēja mana vārda patiesību, viņi nožēloja savus pārkāpumus un asarās solīja vairs nešaubīties par Mani.

55. Tāpat Es redzu jūs šajā laikā, mācekļi: daži no jums kā neredzamus ieročus izmanto ticību un labos darbus un redz, ka Mans Vārds atklājas, viņiem pildot savu uzdevumu. Bet citi no maniem bērniem — neievērojot manu likumu — ir izvirzījuši prasību, lai Es viņiem cilvēku acu priekšā piešķirtu brīnumu, kas padarītu viņus atpazīstamus kā manus vēstnešus, un, kad viņi to nesaņēma, viņi par mani šaubījās un mani noliedza.

56. Es viņiem piedodu; jo, lai gan viņi šodien šaubās, rīt viņi ticēs — ja šodien viņi nepieņem manu mācību, rīt viņi atdos savu dzīvību, lai apliecinātu un liecinātu par šīs atklāsmes patiesību.

57. Es svētīju tos, kas dzīvo saskaņā ar Manu likumu, un tos, kas to noraida, jo caur pēdējiem, kad viņi būs sapratuši Manu mācību jēgu, Es sniegšu cilvēcei lielus pierādījumus. Jo viņi būs uzticams līdzeklis, lai Mans Dievišķais Gars izplūstu spēkā, patiesībā un mīlestībā uz viņu līdzcilvēkiem.

58. Tā Es priecājos par jums, mācekļi, tā Tēvs jūs iedrošina pārbaudījumu laikā, ko jums būs jāpiedzīvo.

59. Pālieciet uzmanīgi pret sirdsapziņas balsi, un patiesi, Es jums saku: jūs turpināsi saņemt manu mācību. Lai gan 1950. gadā šī vēstījuma nodošana caur balss nesēju beigsies — klausieties sirdsapziņai, tad jūsu kopība ar Dievu būs mūžīga, un nebūs nekas un neviens, kas atdalītu mācekļus no viņu Skolotāja.

60. Uzticieties manam vārdam. Patiesi, Es jums saku: visas pravietojumi piepildīsies, par prieku praviešiem un Izraēlas tautai.

61. Esiet nomodā un lūdzieties, jo laiki mainīsies. Apvienojieties ar manu mīlestības likumu, un nebūs nekāda pārbaudījuma, kas jūs apturētu ceļā. Dzīvojiet saskaņā ar paraugiem, ko es jums devu Jēzū, tad jūs noteikti izturēsiet. Neviens nespēs aplūsināt manu vārdu jūsu lūpās. Patiesi, Es jums saku, pat giljotīna nespēs likt jums aizmirst manu likumu. Jo atmiņa par upurēto Jēru jūs stiprinās, un jūs upurēsieties manai dievišķībai.

62. Cik daudzi no jums pametīs savus mīļākos cilvēkus, lai dotos pie tiem, kuriem caur jums jādzird mans vārds. Cik daudzi no jums mīlestības dēļ pret manu mācību atteiksies no saviem materiālajiem labumiem un dzīvos vislielākā nabadzībā. Bet, ja jūsu ķermenim šajā pasaulē nāksies iztikt bez zemes labumiem, Es mūžībā izrotāšu jūsu dvēseli ar savu mīlestību.

Bet nebaidieties, o mīlie bērni! Es no neviena no jums nepieprasu upurējošu nāvi. Es jums savā vārdā esmu teicis tikai to: visu, ko jūs atdosiet manā darbā, jūs saņemsiet atpakaļ simtkārt. Sējiet savu ceļu ar labajiem darbiem, un jūs pļausiet to augļus aizsaulē.

63. Tā Es jūs sagatavoju šajā rītā, kad kristietība piemin Jēzus ciešanas. Arī jūs, mācekļi, šobrīd piedzīvojat Mesijas vienmēr klātesošo upurējošo nāvi un barojaties no Dievišķā Glābēja piemēriem.

64. Izraēlas tauta: esi cilvēces gaismā, atgādinātai tai par Manu solījumu atgriezties, ko Es tai devu caur Jēzu, un saki tai, ka Es esmu turējis Savu vārdu.

65. Cilvēki ir aizmirsuši šos pravietojumus, bet Es viņiem tos atgādinu caur saviem jaunajiem apustuļiem.

66. Mācekļi: Manas Vārda sludināšanā ir klātesoša mana Tēva mīlestība un mans miers. Uzņemiet to sevī — jūs, kas joprojām dzīvojat asaru ielejā.

67. Dzeriet savu ciešanu kausu ar pacietību. Jo pēc šīs rūgtuma jūs mūžīgi baudīsit manas mīlestības maizi un vīnu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 318

1. Laimīgi esat jūs, kas nākat, ilgojoties pēc maniem mācījumiem. Laimīgi esat jūs, kas manā Vārdā protat atklāt mūžīgās dzīvības dārgumu. Bet kuri ir tie, kas stiprinās ar maniem mācījumiem, lai paliktu par vēstnešiem cilvēces vidū, kad mans Vārds caur šiem runas kanāliem kādreiz būs aplussis? Tie esat jūs, kas attīrāties no senām netīrumiem, kas radušies, pārkāpjot Manu likumu, kas iztukšojat ciešanu kausu, kas nākat no lielām bēdām un attīrāt savu dvēseli Manu mācību kristāldzidrajā ūdenī.

2. Ja jūs šodien nākat uz šo sapulci, jūs jūtaties nevērīgi Manai klātbūtnei. Bet Es redzu, ka jūs atjaunojaties, un šī attīrīšanās padara jūs Mani cienīgus. Sajūtiēt Manu maigumu, sajūtiēt Manu mīlestību, tā ir balzams, kas dziedē jūsu ciešanas.

3. Jūs pieminat — pēdējo reizi šādā veidā — Manu ciešanu ceļu Otrajā laikmetā. Jūs nenākat, lai ievērotu tradīciju. Jo Svētā Gara mācekļiem nevajadzētu būt tradicionālistiem, viņiem jāpakļaujas maniem likumiem. Jūs nākat tikai, lai pieminētu tos dievišķos notikumus, tos pilnīgos mācību piemērus, ko es jums atstāju caur Jēzu un kas jūs mūžīgi mācīs, kā sasniegt savu pestīšanu.

4. Šodien, redzot, kā jūsu dvēseles satricina atmiņas par šiem mācību piemēriem, Es jums saku: „Ak, mīlie bērni, neatsakieties no šīm mācībām, jo tās ir jūsu mantojums!”

5. Jūs pateiciaties Man par iedrošinājumu, ko jums sniedz Mans Vārds. Taču starp jums ir tādi, kas Man uzdod šādu jautājumu: „Tēvs, kāpēc Tu neļauj notikt brīnumam manā dzīvē, ko es jau sen gaidu?”

Bet Meistars jums saka: Es šajā laikā esmu piepildījis jūsu dzīvi ar brīnumiem. No mana Gara uz jūsu Garu nepārtraukti ir plūdušas labvēlības un žēlastības dāvanas. Ar Garīgās pasaules starpniecību Es esmu izlējis savu mīlestību starp jums. Ar savu ticību un labajiem darbiem jūs esat redzējuši, kā šie brīnumi kļūst par realitāti. Es jums jautāju: vai jums tiešām ir vajadzīgs ikdienas brīnums, lai ticētu Man?

6. Jūsu attīstības sākumā Es jūs pārpildu ar fiziski redzamām, taustāmām žēlastības dāvanām un labvēlībām. Taču, kad jūsu atziņa un ticība kā gaisma iedegās jūsu dvēselē, Es pārstāju jums dot šos materiālos pierādījumus. Šodien jūsu ticībai kā mācekļiem ir jāsakrīt ar Manu gribu, lai pārvarētu visus šķēršļus un grūtības.

Jūs man jautājat: „Meistars, kas ir ticība?” Un Meistars jums atbild: „Ticība ir garīgais skatiens, kas redz tālāk par sirdi un prātu. Ticība ir skatiens, kas redz un atklāj patiesību. Tāpēc jūsu ticība saskata parādības, kuras jūs bieži nespējat saprast, un caur tām stiprina jūsu ticību.”

7. Šī ir nozīmīga rīta lūgšana, ak, mīlie ļaudis, jo Es tieši tagad veidoju jūsu vidū „Jauno Jeruzalemi”. Jūs esat pirmie akmeņi šai balti mirdzošajai pilsētai, ko Es esmu paziņojis caur praviešiem. Šai garīgajai pilsētai nebūs pamatu šajā pasaulē. Jo, ja jūs ticat, ka Jaunā Jeruzaleme ir jūsu zemes tēvzeme, jūs atrodaties smagā kļūdā: Jauno Jeruzalemi Es tagad celu jūsu dvēselē, un šī pilsēta — baltāka par sniega apžilbinošo baltumu — izplatīsies uz visiem cilvēkiem, kad nāks visas cilvēces pestīšana.

8. Kad Es šodien nāku pie jums, lai sāktu celt Lielo pilsētu, Es redzu savā tautā saskaņas un garīguma trūkumu, un Mans Dievišķais Gars cieš, jo jūs vēl neprotat pilnībā būt kopā ar Mani. — Neskatoties uz pilnīgajām mācībām, ko Es jums laika gaitā esmu devis, jūs stūrgalvīgi turaties pie zemiskajām kaislībām, nesaskaņām un elku pielūgšanas.

9. Patiesi, Es jums saku: ja jūs vēlaties būt lieli, nemeklējiet lielumu pasaules iedomībā, jo tā ir pārejoša. Meklējiet to garīgajā, kas ir mūžīgs.

10. Lai sasniegtu šo pacelšanos, ir nepieciešamas pastāvīgas pūles, nelokāma griba un bezierunu ticība. Tikai tā jūs varēsiet sasniegt dvēseles pagodināšanu.

11. Šis ceļš piedāvā iespēju nopelnīt nopelnus, jo tas ir pilns ar pārbaudījumiem. Tur jūs varēsiet iemācīties noraidīt savu augstprātību, pacietīgi pieņemt sāpes, atmett iedomību un kaislības. No otras puses, pa šo ceļu iet daudzi nelaimē nonākuši cilvēki, kuriem jūs varat palīdzēt, lai arī viņi sasniegtu mērķi.

12. Katrs cilvēks — neatkarīgi no tā, vai viņa dzīvē ir garīgums vai nav — nes krustu. Mans Vārds māca to paciest ar mīlestību, lai padarītu to vieglāku un pat nepieciešamu, lai varētu dzīvot. Kas mīl savu krustu, tas mīl savu likteni, jo zina, ka Es esmu tas, kurš to iepriekš iezīmējis. Šāds cilvēks mīl Manu gribu, un tas, kurš pilda Manu gribu, piedalās Manā mierā, Manā gaismā un Manā spēkā.

13. Kas izvairās no sava uzdevuma nastas, kas novirzās no pareizā ceļa vai neievēro saistības, ko viņa dvēsele ir uzņēmusies pret Mani, lai tā vietā uzņemtos saistības pēc savas gaumes vai gribas, tas nespēs savā sirdī atrast patiesu mieru, jo viņa dvēsele nekad nebūs apmierināta un mierīga. Tie ir tie, kas nepārtraukti meklē izklaides, lai aizmirstu savas mokas un nemieru, maldinot sevi ar viltus priekiem un īslaicīgām apmierinājuma sajūtām.

14. Es ļauju viņiem iet savu ceļu, jo zinu, ka, lai gan šodien viņi attālinās, aizmirst Mani un pat noliedz Mani, drīz sapratīs pasaules bagātību, titulu, izklaides un godu niecīgumu, kad realitāte viņus pamodinās no sapņa par varenību uz zemes, kad cilvēkam nāksies stāties pretī garīgajai patiesībai, mūžībai un dievišķajai taisnībai, no kurām neviens nevar izvairīties.

15. Nevienam tas nav nezināms, jo jums visiem piemīt gars, kas, pateicoties intuīcijas dāvanai, atklāj jums jūsu dzīves realitāti — ceļu, kas jums ir paredzēts, un visu, ko jums uz tā jāīsteno. Bet jūs noteikti vēlaties atbrīvoties no jebkādiem garīgiem solījumiem, lai justos brīvi un kā savas dzīves saimnieki.

16. Vai tad lielākā daļa cilvēku necenšas pildīt savus reliģiskos pienākumus? Es jums saku: jūs esat radījuši reliģijas, lai mēģinātu izvairīties no Maniem likumiem un pārliecinātu paši sevi, ka tos pildāt.

17. Šai cilvēcei Es varētu piemērot tos pašus vārdus, ko Es toreiz teicu ebreju tautai, kad norādīju tai, ka, sekojot vecām un jau bezjēdzīgām tradīcijām, tā bija aizmirsusi Likumu.

18. Visur redzams kristietības simbols – krusts. Visur Es redzu akmens baznīcas, lielākā daļa cilvēku izrunā Manu vārdu, Man tiek sniegta godība un katru dienu tiek veikti rituāli Manā vārdā. Tomēr Es cilvēku sirdīs neredzu mīlestības izpausmi, kas ir Manas mācības būtība, sākums un galamērķis. Taču jūs visi uzskatāt, ka esat likumā un patiesībā. Tāpēc jūs sūdzaties, kad Es jums atklāju pretējo, un, ja kāds jums norāda uz jūsu kļūdām, jūs ļaujat, lai jūs pārņem dusmas.

19. Patiesi, Es jums saku, kristieši: ja Es šodienas laikos nāktu pasaulē kā cilvēks, tieši jūs būtu tie, kas Mani vilktu uz jauna Kalvārijas krusta, ja jūs dzirdētu patiesību no Manām lūpām. Bet Es vairs nenāksu jūsu pasaulē kā cilvēks. Es esmu nācis Garā, jūs Mani neredzēsiet ar savu ķermeņa acīm, bet jums ir jāieklausās Manī. Jūs vēlaties Mani satikt, lai Mani iznīcinātu. Taču, ja jūs Mani kādreiz satiksiet, tas notiks, lai Mani pielūgtu. Jo tas, kurš garīgi runā ar Mani, pierādīs, ka viņa sirdī ir atdzimis ticības uguns un tas ir apgaismojis viņa prātu.

20. Šodien Es joprojām atklāju savu jauno mācekļu vidū Pētera vājumu, Tomasa šaubas, Jūdās ambīcijas, un tādēļ ir nepieciešams, lai Es jūs turpinātu mācīt kā Skolotājs.

21. Šajā pēdējā piemiņas brīdī, ko Es šodien, 1950. gadā, rīkoju kopā ar jums, atcerieties dienu, kad Jēzus kopā ar saviem mācekļiem triumfāli ienāca pirmajā Jeruzalemē, lai pie krusta pabeigtu savu dievišķo misiju.

22. Piedzīvojiet šos mirkļus garīgi ar patiesu dievbijību — nevis kā vienkāršu piemiņas pasākumu. Nē — sajūti, ka Es jums tieši tagad caur Trešā laikmeta balss nesējiem sniedzu savas pēdējās mācības. Šie vārdi būs jūsu dvēselei mūžīgās dzīvības maize visā tās ceļojumā. Šīs mācības būs jūsu aizsardzība un jūsu atbalsts. Jums tās jāpadara par savām, jāiegravē savā sirdsapziņā ar manas mīlestības uguni, lai vēlāk jūs tās tā, kā Es jums tās esmu devis, iegravētu savu līdzcilvēku sirdīs.

23. Liela daļa cilvēces svin šo tradīciju, un Mans Gars visiem Saviem bērniem dara sajūtamu Savu mīlestību.

24. Tā ir sagatavošanās, ko Es dodu dvēselēm. Kad visiem cilvēkiem būs notikusi garīgā un cilvēciskā atjaunošanās, garīgums kā auglis nesīs līdzi brālību un mīlestību starp tautām. Tad no šīs planētas staros gaiša garīgās harmonijas gaismā, kas būs redzama visās pasaulēs. Tā būs apžilbinājoši balta pilsēta, ko mans apustulis Jānis redzēja savā ekstāzē.

Tā vairs nebūs Dievu nogalinājusī pilsēta, kas savu Meistaru pacēla uz krusta, lai redzētu, kā Viņš asiņo un mirst. Tā būs atjaunotā pilsēta, kas gaida sava Kunga, Tēva, atnākšanu, kurš nokāpj no sava mocekļa krusta, lai mūžīgi dzīvotu savu bērnu sirdīs.

25. Kad Meistars raudāja senajā Jeruzalemē, tas nenotika tās tautas dēļ, bet gan cilvēku akluma dēļ, kuri — lai gan bija tik tuvu Tēvam — Viņu neatpazina.

Meistars izpleta savas tēvišķās rokas, lai apskāvienā ielīstu savus bērnus. Taču bērnu sirdis aizvēra, kļuvušas aklas savas tumsas dēļ, un tāpēc Tēvs nevarēja sajust savu mīlo glāstus. Tā vietā Viņš saņēma neticību, izsmieklu, nicinājumu un nāvi. Taču, tā kā tā nebija zemes pilsēta, par kuru Jēzus raudāja, Viņš pieļāva tās iznīcināšanu, lai parādītu cilvēcei, ka tas, ko Tēvs meklēja un vienmēr meklēs, ir garīgā aita, kas apmaldījusies grēka tumšajos mežos.

26. Tā kā Es jums Otrajā laikmetā teicu: „Mana Valstība nav no šīs pasaules” — kāpēc tad jūs domājat, ka mana parādīšanās kā Svētais Gars atkal notiks Jēzus ierobežotajā veidolā? Atcerieties, ka Es teicu sievietei no Samārijas: „Nāk stunda, kad patiesie pielūdzēji pielūgs Tēvu Garā un patiesībā.”

27. Es esmu nācis pie jums Garā, esmu izpildījis savu solījumu. Tomēr neesiet fanātiski attiecībā uz savu tautu, jo tā šajā laikā ir bijusi tikai jūsu patvērums, tāpat kā jebkura cita tauta uz Zemes varētu būt bijusi. Bet jūs, kas esat izraudzīti dzirdēt Manu Vārdu šajā laikā, patiesi esat izredzētie, lai, apvienojot savas dvēseles, sāktu celt Jauno Jeruzalemi.

28. Šodien jūs vēl esat tālu no tā, lai savā pasaulē ieraudzītu miera valstību. Atbrīvojieties no jebkāda egoisma, un, lai gan šajā cilvēciskajā dzīvē jūs nebaudāt mieru, jums nevajadzētu pārtraukt par to censties. Es esmu jūs mācījis aizmirst sevi un domāt par citiem. Kāpēc jums vienmēr jācenšas tikai pēc savas labklājības un jāļauj, ka Es esmu vienīgais, kurš rūpējas par visu cilvēci? Ir daudz jūsu līdzcilvēku, kuriem trūkst jūsu vārdu, lūgšanu un mīlestības. Viņiem trūkst labdarības bagātības, ko sniedz šīs atklāsmes, kuras jūs esat izšķērdējuši. Apstrādājiet šos laukus, padariet tos auglīgus ar savu mīlestību. Ja jūs atstāsiet darbu nepabeigtu, kad Es jūs

aicināšu uz Aizsauli, nebaidieties, jo fiziskā nāve neliks punktu jūsu uzdevuma izpildei.

29. Es esmu Dzīvība, Es esmu mūžīgs, un Es esmu ļāvis jums dzīvot pie Manis, lai jūs nekad nezaudētu darbu, ko esat sākuši. Uzticieties Man, un patiesi, Es jums saku: neviens sēklas grauds netiks zaudēts, un jūsu raža būs pilnīga.

30. Domājiet par nākamajām paaudzēm, kas nāks pēc jums, un sējiet viņiem mīlestības sēklu, atstājiet pamanāmas savas tikumības pēdas. Vai jūs zināt, vai Es jūs neatgriezīšu tajās paaudzēs?

Esiet tikumīgi gan priekā, gan ciešanās, gan mierā, gan cīņā.

31. Ievērojiet Manu taisnīguma un mīlestības likumu; nav tāda „neiespējama”, kas jums traucētu izpildīt Manus augstākos baušļus. Es no jums nepieprasu nevainojamus darbus, jo joprojām redzu, kā jūs dzīves vētrainā okeānā cīnāties par savu dzīvību. Jūs tur cīnāties, pieķērušies savas sirdsapziņas glābšanas laivai, lai neaizietu bojā samaitātības satricinātajā jūrā.

32. Lielās dvēseles katastrofas un aptumšojumi, ko izraisa materiālisma mācības, sagatavos ciešanu kausu un lielus notikumus cilvēcei.

33. Jūsu planēta joprojām nav ne mīlestības, ne tikumības, ne miera vieta. Es sūtu jūsu pasaulei tīras dvēseles, un jūs tās man atdodat netīras, jo cilvēku dzīve ir caurvīta ar grēku un samaitātību.

34. Es redzu tikumus kā mazus, izkliedētus gaismas stariņus starp dvēselēm, kuras pārēgo egoisma, atreibības un naida vētras. *Tas* ir auglis, ko cilvēce Man piedāvā.

35. Jau ilgu laiku pirms jūsu dvēsele atrastu mieru un harmoniju šajā pasaulē, jūsu matērija jau bija baudījusi šo laimi.

36. Lai cilvēks varētu apdzīvot šo planētu, Es ar Savu pilnīgo gudrību un dabas spēku satricināju un sagatavoju šo Zemi. Bet pirms cilvēks to apdzīvoja, uz tās dzīvoja primitīvi zvēri.

37. Kad šī pasaule bija pārvērtusies par mājvietu, pilnu ar priekām, brīnumiem un skaistumu, Es to piedāvāju Savam mīļajam bērnam – cilvēkam. Tādējādi Es ļāvu jums apdzīvot Zemi, lai jūs uz tās dzīvotu; jo mīlēt un saprast dzīvi nozīmē arī mīlēt un saprast Mani. Kad reiz patiesi būs klāt mīlestība un izpratne par visu, kas jūs apņem, tad jūs būsit atpazinuši Mani un atbrīvojušies patiesajā zināšanā, jo Es esmu visā radītajā.

38. Tie, kas pēta dabu bez mīlestības, vadoties vienīgi no cilvēciskās zinātnes atziņām, noliedz Mani, un to dara tādēļ, ka nav spējuši redzēt, ka nav patiesi sapratuši un vēl jo mazāk ir sajutuši un mīlējuši.

Cik daudz to, savukārt, ir starp pazemīgajiem, starp nicinātajiem, kurus pazemojuši to cilvēku lepnums un neziņa, kuri uzskata sevi par cilvēces zinātniekiem, pazemotajiem, kuri ticēja, nezinot, jo viņu ticības skatiens tieši ieraudzīja patiesību un viņi saprata, ka šī planēta kopš sākuma ir bijusi cilvēkam — žēlastības, harmonijas un svētību paradīze.

39. Jūs esat brīnījušies, atklājot katras būtnes pilnību, redzot, kā katrs Manis radītais radījums ieņem savu vietu savā ceļā, kā viss ir pakļauts vienam likumam, kā viss paklausa Manam likumam. Jums nav jāšaubās par savas dabas izcelsmi, jo jūs jau uzticaties tās likuma precizitātei un uzticamībai. Jūs esat atklājuši daudzus dzīves mācības un paļaujaties uz tās dabas likumu ievērošanu, kas jūs nav pievīluši.

40. No Zemes jūs esat saņēmuši tās labvēlības. Tā jums ir kā svētību avots, kas jums vienmēr ir dāvājis barību, paradīzi, pilnu ar baudām, un jūsu zemes dzīves beigās tā ir atvērusi savu klēpi, lai jūs mīlestībā uzņemtu. Bet, lai gan cilvēciskajā dzīvē jūs sākumā atradāt skaistumu šajā pasaulē, jūsu dvēsele, kaut arī atrodoties Trešajā laikmetā, joprojām cīnās, lai sasniegtu mieru.

Tāpat kā sākumā Es satricināju šo planētu ar dabas spēkiem, lai to jums piedāvātu kā paradīzi, kas pilna ar svētībām, tā arī šajā laikā atkal būs mani dabas spēki, kas jūs satricinās. Tā būs mana pilnīgā taisnība, kas palīdzēs dvēselēm iegūt brīvību.

Tāpat Es atklāšos reliģisko kopienu, sektu un institūciju vidū un izskaudīšu to naidu un atriebības jūtas, kas cilvēkus ir sašķēlušas garīgās vienotības trūkuma dēļ.

41. Šie notikumi gaida cilvēci. Esiet nomodā un lūdzieties, mācekļi, jo daudzi no jums piedzīvos šos pārbaudījumus. Jūs redzēsiet, kā materiālisma mācības kļūs ārkārtīgi aktīvas, kā tās apņems cilvēkus un liks viņiem izdvest baiļu pilnus sāpju kļiedzienus.

42. Ar šo brīdinājumu es nevēlos jūs iebiedēt, bet gan brīdināt jūs, kas šajā pārbaudījumu laikā dzīvojat uz Zemes. Tam visam ir jānotiek, lai visas dvēseles sasniegtu pestīšanu.

43. Tas būs Mans Dievišķais Gars, kas iznīcinās cilvēku augstprātību. Tā būs Mana gudrība, kas jums, kuri esat kļīduši tumsā, atklās patiesību. Tā būs Svētā Gara gaisma, kas apgaismos cilvēku dvēseles viņu zinātnēs un vadīs tās uz piedošanas, mīlestības un taisnīguma ceļu.

44. Kad jūs būsiet izgājuši cauri šiem Manas mīlestības pārbaudījumiem, sāksies cilvēces garīgā un fiziskā atjaunošanās. Tad cilvēki, ejot pa tikumības un garīguma ceļu, brīnīsies, saprotot, ka šī dzīve ir tā pati, ko Es viņiem piedāvāju jau no paša sākuma, ka tajā nekas nav mainījies. Viņi pieredzēs, ka planēta, kuru Es viņiem uzticēju kā pagaidu mājvietu,

joprojām ir bagāta ar svētībām — ka Māte Zeme, žēlīga kā dzīvības Radītājs, joprojām piedāvā viņiem savu klēpi, lai barotu viņus ar savu mīlestību. Jo tas ir uzdevums, ko Tēvs viņai ir uzticējis.

Arī Saule būs tā pati, kas nemitīgi sūtīs savu dzīvinošo siltumu kā Kunga klātbūtnes simbolu. Tad, ak, mīļā tauta, cilvēki sapratīs, ka tieši viņu sliktie darbi ir padarījuši viņu dzīvi rūgtu. Tāpēc viņi kļūs par maniem labajiem darbiniekiem un sagatavosies harmoniski apdzīvot pilnīgākas mājvietas mūžībā.

45. Tā Es jūs, mācekļi, sagatavoju laikiem, kas jūs gaida, kad vairs nebūs izsalkušo starp sātinātajiem, neziņotāju starp zinātājiem, ne arī vareno starp bezspēcīgajiem. Jūs visi būsi Kunga svētku mielastā un baudīsi Viņa mīlestības mūžīgo koncertu.

46. Tajā laikā, ak, mācekļi, Jaunā Jeruzaleme būs cilvēku sirdīs. Jūs sasniegsiet augstus garīguma līmeņus, un Es ne tikai sūtīšu jūsu vidū inkarnēties dvēseles ar augstu attīstības pakāpi, lai tās jums nestu Manas vēstis. Es jums sūtīšu arī tās dvēseles, kurām nepieciešama jūsu tikumība, un kuras, dzīvojot jūsu vidū, attīrīsies no saviem grēkiem. Tajos laikos notiks pretējais tam, kas notiek šodien, kad Es jums sūtu tīras dvēseles, bet jūs tās Man atdodat *aptraipītas*.

47. Ar manu vārdu jēgu savu bērnu sirdīs radiet garīguma svētnīcu, nevis fanātismu vai elku pielūgšanu. Vadiet viņus pa mana likuma ceļu. Nepietiek ar to, ka nevienam netiek nodarīts ļaunums. Protams, ir pareizi nedarīt ļaunu, bet, ja darīsiet labu, ar to jūs man būsiat tikami.

48. Cik saprotama un vienkārša ir patiesība! Cik skaidra un vienkārša ir garīgums! Un tomēr — cik grūti to saprast tam, kurš stūrgalvīgi paliek savas fanātisma un tradīciju tumsā. Viņa prāts nespēj aptvert, ka pastāv kaut kas vairāk par to, ko viņš saprot; viņa sirds pretojas atnest to, kas viņam bija viņa Dievs un likums: tradīcija un rituāls.

49. Vai jūs domājat, ka Es nicinu tos, kuri nekādi nevēlas atzīt Manu patiesību? Nē, mani bērni, Mana žēlsirdība ir bezgalīgi liela, un tieši pie šiem cilvēkiem Es vēršos, lai palīdzētu viņiem izkļūt no saviem ieslodzījumiem, lai viņi varētu baudīt Gaismas apcerēšanu. Tieši viņiem ir paredzēti pārbaudījumi, kas nepieciešami viņu atmodai ticībā. Tās nebūs pārbaudījumi, kas pārsniedz viņu spēkus, tās būs mācības, kas gudri pielāgotas katrai dvēselei, katrai dzīvei, katram cilvēkam.

50. No turienes, starp tiem aptumšotajiem prātiem, starp tām sirdīm, kas ir slimas no reliģiskā fanātisma un neziņas, jūs redzēsiet parādāmiešus lielos un dedzīgos patiesības karavīrus. Jo tajā dienā, kad viņi atbrīvosies no savām ķēdēm, no savas tumsas un ieraudzīs gaismu, viņi nespēs atturēt

savu prieku un pilnā balsī izkriedzīs, ka Es esmu atgriezies, lai glābtu pasauli, paceldams to pa garīguma kāpnēm uz patieso Valstību.

51. Lai palīdzētu jums jūsu attīstībā, jums bija parādījies Elija, jūsu garīgais vadonis, Trešā laikmeta ceļa sagatavotājs, kurš ir sagatavojis jūsu dvēseles. Taču viņš ar skumjām redz, ka daudzi ir apmaldījušies, un cik liels tad ir Elijas sāpju! Viņš kopā ar saviem garīgajiem kalpiem meklē savas avis visos ceļos. Kurš no jums sagatavosies, lai atvestu prom klātesošos — tos, kas atrodas sāpju ceļā?

Tos, kas šobrīd cieš, Es stiprināšu, lai viņi nezaimo, lai viņi sajustu Manu klātbūtni un šajā laikā steidzīgi dotos ceļā, lai sēdētu pie viena galda ar Meistaru un barotos ar maizi un vīnu, ko Esmu sagatavojis ar Savu mīlestību.

52. Jūs esat paaudze, kas šajā Trešajā laikmetā dzird Manu Vārdu, lai jūsu dzīve pielāgotos Mana Likuma izpildei, un Es atklājos caur prāta orgānu, ko Esmu sagatavojis, lai izpildītu Manu Otrā laikmeta solījumu.

53. Pagājušajā laikmetā mani apustuļi izjuta skumjas, kad Es viņiem teicu, ka drīz viņus atstāšu, ka pēc tam tie būs tie, kuriem būs jāizplata mana mācība. Taču Es norādīju viņiem, ka atgriezīšos, kad pasaule būs nonākusi samaitātības virsotnē. Daži Mani neatpazīna, taču nāks citi, kuri — saņemot Manas Vārda būtību — sapratīs savu Skolotāju un sajutīs Manu klātbūtni. Jūs atkal būsi pie Manis, un Es jūs uzņemsu ar tādu pašu mīlestību kā vienmēr, lai jūs būtu pie Manas krūts.

54. Es esmu jums devis savus mācības vārdus, lai jūs, dzīvojot saskaņā ar tiem, kļūtu cienīgi ienākt manā valstībā.

55. Jau Otrajā laikmetā Es jums mācīju, kā jums jāatvairā kārdinājums — viss, kas jums nepienākas no šīs pasaules, lai jūs būtu pie Manis, tāpat kā Jēzus bija pie Tēva.

56. Sagatavojieties, jo jūs esat mācekļi, kas seko Meistara pēdām, kurš atkal kāpj uz Kalvārijas kalna. Šie pēdējie mācību vārdi ir kā pēdējie mirklī Jēzus dzīvē. Jo, kad 1950. gads būs beidzies, mans Dievišķais „Vārds” vairs nerunās ar jums caur šiem vēstnešiem. Šodien jūs steigāties šurp, jo nevēlaties palaist garām nevienu no manām mācībām. Jūs tās glabājat savās sirdīs, jo vēlaties būt liecinieki maniem pēdējiem vārdiem cilvēcei.

57. Jūs esat tie paši, kas Otrajā laikmetā dziedāja „Hosanna”, kad Jēzus ienāca Jeruzalemē. Šodien, kad Es jums atklājos Garā, jūs vairs neizklājat savus apmetņus manā ceļā — tās ir jūsu sirdis, kuras jūs piedāvājat savam Kungam kā mājvietu. Šodien jūsu „Hosanna” vairs neizskan no pilnas rīkles; šī „Hosanna” plūst no jūsu dvēseles kā pazemības, mīlestības un Tēva atziņas himna, kā ticības himna šai atklāsmei, ko jūsu Kungs jums ir atnesis Trešajā laikmetā.

58. Kā reiz, tā arī šodien jūs esat tādi paši kā tie, kas sekoja Man, Man ienākot Jeruzalemē. Lielas cilvēku pūļi apņēma Mani, aizrauti ar Maniem mīlestības vārdiem. Vīrieši un sievietes, veci ļaudis un bērni satricināja pilsētu ar saviem gaviļējošajiem saucieniem, un pat priesteri un farizeji, kuri baidījās, ka tauta sacelsies, sacīja Man: „Meistars, ja Tu māci mieru — kāpēc Tu ļauj, ka Tavi sekotāji izraisa tādu nemieru?” Bet Es viņiem atbildēju: „Patiesi, Es jums saku: ja šie klusētu, akmeņi runātu.” Jo tie bija prieka brīži, tas bija Mesijas kulminācija un godināšana starp tiem, kas izslāpuši un izsalkuši pēc taisnības — tām dvēselēm, kas ilgu laiku gaidīja Kunga atnākšanu, lai piepildītos pravietojumi.

59. Ar to pašu liksmību un prieku mans tauta svinēja arī atbrīvošanos no Ēģiptes. Es gribēju, lai šī Lieldienu piemiņa manai tautai paliktu neaizmirstama. Bet patiesi, Es jums saku, Es ne tikai ievēroju tradīciju, upurējot jēru — nē, Es piedāvāju Sevi Jēzū, upurējamo jēru, kā ceļu, pa kuru visi mani bērni atrastu pestīšanu.

Arī Trešajā laikmetā Es neievēroju tradīciju. Ar Savu Vārdu Es esmu jāvis jums atkal piedzīvot pagātnes notikumus. Bet ziniet, mācekļi, ka likums, ko Es jums diktēju Sinaja kalnā, ir klātesošs jūsu sirdsapziņā. Nepiesārņotā Jēra upurēšana, kā arī atklāsmes, ko Es jums esmu devis kā Svētais Gars, un mācības, ko Es jums sniegšu nākotnē — tas viss pastāv mūžībā.

60. Vēlāk jūs atcerēsieties šos notikumus, taču jūsu atcerēšanās jābalstās uz meditāciju, patiesiem nodomiem atjaunoties un piepildīties saskaņā ar manu mācību. Jūs nesvinēsiet svētkus, nerīkosiet ceremonijas vai rituālus, domājot, ka tādējādi Mani iepriecināsi, un aizmirstot par likumu. Jums nevajadzētu būt tradicionālistiem. Spiritisti vienmēr atcerēsies sava Kunga ciešanas, sajutīs Viņa dievišķo klātbūtni un mācīs savus līdzcilvēkus, klausoties sava gara balsī.

61. Kad pienāks laiks pieminēt Svēto Vakarēdienu, jums tas jādara ar lūgšanām, tad jūs sajutīsiet, ka Mans Dievišķais Gars starp jums izdala garīgo maizi un garīgo vīnu. Tādā veidā Es jums izgaismos mācības, kuras jūs vēl uzskatīsiet par noslēpumā ietvertām.

62. Mostieties, mācekļi! Jūs esat ienākuši laikā, kad kristīgā cilvēce, ilgojoties iegūt pareizo agrāko atklāsmu interpretāciju, pēta Manu Vārdu un pravietojumus. Dažos Es saskatu nedaudz gaismas, citi ir nomaldījušies. Dažos Es redzu pietiekamu pazemību, cieņu un mīlestību, lai, pētot, saprastu pravietojumus. Citos Es redzu lepnumu un iedomību, un viņi, alkdami pēc slavas, paskaidro tautām Rakstu jēgu. Bet patiesi, Es jums saku: ar savām kļūdām viņi ir sajaukuši cilvēci.

63. Atcerieties, ka Otrajā laikmetā Es jums teicu, ka Es jums sūtīšu „Patiesības Garu”, Svēto Garu, un ka Viņš jums izskaidros atklāsmes, kuras jūs tajā laikā nevarējāt saprast, un sniegs jums jaunas mācības.

64. Šeit ir Patiesības Gars, Svētais Gars, un Viņš runā ar jums par pagātni, tagadni un nākotni.

65. Esiet nomodā un lūdzieties, tauta, jo lūgšanā jūs atradīsiet gaismu, lai labāk saprastu manas mācības. Šī ir maize un vīns — barojieties, mācekļi, stiprinieties, jo rīt jums šo barību būs jādala ar cilvēci.

66. Mācieties no Manis, izplatiet Manu paraugu un Manu gudrību, ak, tauta, ak, mīlie mācekļi!

67. Jūs visi esat strādnieki manā laukā — vieni kā „pirmie”, citi kā „pēdējie”, bet jūs visi varēsiet būt „pirmie” ar savu centību un garīgumu.

68. Šajā lūgšanu stundā, kurā jūsu dvēsele Man veltī savu garīgo „Hosanna”, Mans Dievišķais Gars jūs pārpludina ar mieru, mīlestību un svētību.

69. Ar maniem svētījumiem gaismu saņem dvēseļu leģioni, kas ir attīrījušies Garīgajā ielejā. Šajā laikā viņi piedzīvo mana darba turpinājumu — Jaunās Jeruzalemes celšanu cilvēku apvienotajās dvēselēs.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 319

1. Vēlreiz esiet laipni gaidīti pie Manis. Kas šajā laikā atklājas jūsu vidū? Tēvs, Dēls vai Svētais Gars? Es jums atbildu: jūsu vidū atklājas jūsu Dievs. Ja Otrajā laikmetā es kā cilvēks jums teicu: „Kas pazīst Dēlu, tas pazīst Tēvu”, tad šodien, kad es nāku pie jums nevis kā cilvēks, bet Garā, es jums saku: kas dzird Jēzu, tas dzird un uzņem Jēhovu, un tā ir Svētā Gara balss.

Neskatiet tajā trīs personas vai trīs dievus, bet atzīstiet vienu Dievišķo Garu, kas šajā laikā pilnībā atklājas jūsu vidū šajā balsī, šajos vārdos, ko saka jūsu Meistaru Meistars. Tādējādi jūs sastapsieties ar Tiesnesi, atklāsi Tēvu un sajutīsiet Svētā Gara būtību.

2. Manās pēdējās atklāsmēs, ko šajā 1950. gadā sniedz cilvēciskie balss nesēji, Es pārbaudīšu savu mācekļu progresu. Es viņus pārbaudīšu, atņemot jums mācības. Jo Es gribu jums parādīt, kurš manās mācībās ir tālāk pāvirzījies, vai kurš ir atpalicis.

Es zinu visu. Nodarbības un pārbaudījumi, ko Es dodu, kalpos tam, lai katrs no jums iekšēji apzinātos savu progresu, stagnāciju vai atkāpi.

3. Es ievedu arvien vairāk gaismas jūsu dvēselēs, lai pēc mana Vārda pārtraukšanas jūs paliktu apgaismoti un tad — kā Es jums jau esmu teicis — kļūtu par spožiem bākas torņiem šajā kaislību un vētrām pilnajā jūrā, kas veido jūsu pasauli.

4. Tie, kuriem ir liela ticība Man, pazemīgi sagatavo savu dvēseli, lai tajā uzņemtu visu, ko Es šajā laikā nododu. Bet joprojām ir mācekļi, kuri plaši atver savas dvēseles acis, jo cenšas atklāt patiesību par Manu klātbūtni aizsaulē.

5. Joprojām dažas sirdis pārņem šaubas, un viņi jautā sev, vai tas esmu Es, vai nē. Daži joprojām nonāk apmulsumā, dzirdot dažus no Maniem vārdiem un atklāsmēm. Bet Es jums jautāju: kāpēc, ja jūs taču atrodaties Trešajā laikmetā? Atstājiet šaubas Tomam, jo viņš dzīvoja Otrajā laikmetā. Bet atcerieties mācību, ko Es viņam devu, un visu to, ko Es tajā laikā parādīju, lai iznīcinātu materiālismu un novērstu to cilvēku šaubas.

Bet šodien Trešajā laikmetā, kad jūsu dvēselē un sirdī krājas pagātnes laikmetu un Trešā laikmeta mācības un atklāsmes — kāpēc jūs joprojām šaubāties? Kāpēc jūs savā dziļākajā būtībā apsverat, vai tas esmu Es vai nē, vai šajā darbā, ko jūs pašlaik saņemat, ir patiesība vai krāpšana?

Es šādi runāju tikai ar tiem, kas šaubās — ar tiem, kas iekšēji cīnās, jo atrodas pēdējos laikos, kad Es atklājos caur cilvēka saprātu. Bet Es jums atkal saku: „Laimīgi tie, kas ticēja, neredzot!”

6. Jūs kopā ar savu Skolotāju atceraties notikumus, kas risinājās Otrajā laikmetā. Es esmu jums mācījis, ka mācības, ko es jums toreiz sniezu, esmu atstājis jūsu dvēselēs. Katrs mans darbs un katrs mans vārds bija

mūžīgās dzīvības darbs, ko Es jums dāvināju. Asinis, ko Es izliju, lai jums iezīmētu ceļu uz jūsu pestīšanu, joprojām ir svaigas un mūžīgi paliks visu manu bērnu dvēselēs. Jo tas, kas tajā laikā plūda no mana ķermeņa, bija dzīves simbols, ko Es izliju — piedošana, ar ko Es apņēmu visus grēciniekus — gaisma, ar ko Es aizdedzināju ticību neticīgajos — gaisma, ar ko Es izkļiedēju visus šīs cilvēces tumšos miglas mākoņus. Šī garīgā dzīvība ir mūžīgi jūsos — tajā asinīs, kas vienmēr paliks svaigas jūsu dvēselē.

7. Kad Es kļuvi par cilvēku, lai cilvēkiem nestu pestīšanu, glābšanu un gaismu, Es ne tikai atnācu pie viņiem. Tas bija laiks, ko noteica Mans Dievišķais Gars, lai dotos pie visām dvēselēm, neizrādot nekādu priekšroku nevienai pasaulei vai attīstības pakāpei. Tāpēc, pēc tam, kad Es biju pabeidzis Savu misiju kā Meistars jūsu vidū, Mans Gars devās uz visām mājvietām, kurās mīt Kunga dvēseles. Jo, lai gan jums bija dota Mesijas apsolījums, šis apsolījums bija paredzēts ne tikai inkarnētajām dvēselēm, bet arī tām, kas gaidīja Mani aizsaulē — tām, kas, veicot atlīdzināšanu, izpirkšanu un krājot garīgo pieredzi, gaidīja dienu, kad ieradīsies visu dvēseļu Glābējs, lai atvērtu durvis.

8. Tāpēc notika tā, ka — pēc tam, kad Es biju pabeidzis Savu darbu jūsu vidū un ar Savu mīlestības upuri visiem Saviem zemes bērniem biju atvēris Savas Valstības vārtus — Es pievērsos pārējām dvēselēm un arī tām dāvāju brīvību. Taču vienus Es sastapu cilvēciskā „tērpā”, bet citus — dažādos „tērpos”. Bet patiesi, Es jums saku: Man nekad nav bijuši svarīgi šie „tērpi”, bet gan dvēseļu garīgā attīstība. Jo Es nāku, lai atbrīvotu tās no nepilnībām un materiālisma — Es nāku, lai tās attīrītu ar Savu mācību, lai dotu tām balto tērpu, kas ir baltāks par apžilbinošo sniega baltumu, par ko Es šajā laikā bieži esmu jums runājis.

9. Tāpat kā savulaik Es apmeklēju vienus un otru viņu dažādajās dzīves pasaulēs, tāpat arī Trešajā laikmetā Es atkal esmu devies pie visiem. Atkal Esmu atklājies dvēselēm, kas mīt visā Visumā.

Es gan esmu veidojis mīlestības saites, centies panākt visu dvēseļu vienotību. Bet Es vēlos, lai mana atklāsme šodien būtu pilnīgāka nekā pagātnē, lai jūs caur to drīz nonāktu pie Manis, lai jūs caur atklāsmi no gara uz garu ar lielāku pilnību saņemtu Tēva iedvesmas, Viņa baušļus, Viņa pamācības un Viņa taisnīgumu.

10. Kā Svētais Gars esmu veltījis Trešo Laiku uzdevumam apgaismot visas dvēseles, lai tās vairs nekad nekristu grēkā, glābt apmaldījušos, atgriezt apmānotos un attīrīt tos, kuri ir smagi aptraipījušies, lai atbrīvotu viņus no kauna, pazemojuma, nozieguma un sirdsapziņas pārmetumu važām — visus tos, kuri savā garā nes līdzīgu visu savu pārkāpumu vēsturi, savus pārkāpumus pret Manu likumu.

11. Viss Visumā ir gudri sakārtots. Es šobrīd runāju uz pasaulēm, uz visiem Maniem bērniem tādā veidā, kādā Man ir jāatklājas katram no viņiem, lai panāktu pilnīgu saziņu no gara uz garu, lai vestu viņus uz pilnību, kas ir mērķis, kas gaida visus. Vai jūs, lūk, esat garīgi visattīstītākie visumā? Neprasiet to uzzināt, jo jūs to nespētu saprast.

12. Otrajā laikmetā Es jums teicu: „Tēva namā ir daudz mājokļu.” Šodien Es jums saku jūsu pašu valodā: Manā radītajā Visumā ir daudz pasaules, kuras apdzīvo mana Dievišķā Gara bērni. Jūs visi esat brāļi un māsas Manī, jūs visi esat Man līdzīgi, un, lai gan pašlaik savā nepilnībā jūs atšķiraties, pilnībā jūs visi būsiet vienādi. Uz šo pilnību Es jūs vadu, un, lai jūs to sasniegtu, Es jūs sagatavoju, Es jūs mācu, Es jūs pārbaudu un Es strādāju ar jums. Es jūs visus vienlīdzīgi vadu ceļā uz kopību ar Manu Dievišķo Garu, un arī uz savstarpēju kopību Es jūs vadu. Kad šī vienotība starp dvēselēm būs pilnīga? Jūs to pagaidām vēl nezināt. Būs daudz runu — daudz parādību, kurām vieni ticēs, bet citi noliegs. Bet Gars atklāsies, Gars runās, Gars uzvarēs visā pasaulē.

13. Par visu to Es jums saku, ka tā nav viena zemes diena, ka tās nav tikai dažas stundas, kuras Es veltu jums, lai iekļūtu Gaismas pasaulē un Tumsas bezdibenī, meklējot dvēseles, kas Mani gaida. Nē, tauta, tas ir vesels laika posms, tas ir vesels laikmets mūžībā, ko Es jau radīšanas sākumā biju paredzējis, lai nāktu pie visiem kā Svētais Gars, atklājoties atbilstoši dvēseļu attīstībai Trešajā laikmetā augstākā līmenī un ar lielāku pilnību.

14. Šodien jūs neraugāties tālāk par savu pasauli, tāpēc ne jūsu garam, ne jūsu skatienam, ne jūsu saprātam neizdodas izpētīt to, kas jums vēl nav piemērots un ko jums pienākas uztvert tikai ar cieņpilnu un paklausīgu attieksmi — ar lūgšanas palīdzību, ar garīgo attīstību, kas jūs ved pie Manis un pie Manas Garīgās pasaules, kura ir veltījusies uzdevumam jūs aizsargāt.

Pateicoties šai garīgajai attīstībai, pateicoties tam, ko jūs gūstat no tā, ko Es jums šajā laikā atklāju, jums izdosies iepazīt to, ko šodien vēlaties zināt no ziņkāres, un to, ko rīt piedzīvosiet taisnīguma dēļ, kā atlīdzību, kā balvu, o, Kunga mīlie mācekļi!

15. Tuvojas laiks, kad Es jūs atstāšu bez šī vārda. Kad jūs to vairs nedzirdēsiet, daudzi būs skumji, citus pārņems aukstums, bet pārējie saglabās stipru ticību. Bet, ja jūs šodien man jautājat, kāda ir mana dievišķā ilga, tad es jums atbildu: lai jūs visi būtu stipri ticībā, lai jūs sagatavotos, pirms es pārtraukšu šo vārdu jūsu vidū.

Pētiēt Manu darbu, ja vēlaties, lai jūs būtu pārliecināti, lai jūs būtu stingri, lai vēlāk jūs nepārņemtu šaubas. Jo tās liks jums ciest un klupēt, jo

šīs šaubas atstās jums spēcīgas sāpes, caur kurām jūsu sirdsapziņa atgādinās par sevi. Bet Es negribu, lai mani mācekļi savā sirdsapziņā nēsātu kādu pārmetumu — Es gribu, lai viņi justu tikai mana Gara mieru.

16. Ja šīs tauta nemāk sagatavoties, ja tā neizmanto Manas pēdējās mācības, tad vēlāk tai trūks Mana Vārda, un laiks, pārbaudījumi, nelaimes un cilvēku bezjēdzīgie vārdi to iegrūdīs šaubās. Tad māceklis apstāsies savā ceļā un būs spiests sev jautāt, vai tas, ko viņš dzirdējis, bija pareizi vai tomēr nebija patiesība, un, ja uz viņa šaubām atbildēs tikai šķietamā klusēšana, viņš neciešami pacels seju, lai teiktu Tēvam: „Kungs, lai gan Tu apsoliји palikt pie mums mūžīgi — kāpēc Tavi bērni Tevi neredz? Kāpēc mūsu ausis Tevi nedzird? Kāpēc mūsu sirdis nejūt Tavas sirdspukstus? Kāpēc Tu nepārliecinoši neparādi Sevi mūsu priekšā?”

17. Un, ja jūs redzēsiet, ka cilvēku mācības un reliģiskās institūcijas iesaistās lielās cīņās un virzās uz priekšu, uzvarot „kaujās”, tad jūs teiksiet: „Kur palicis Tēva darbs? Kāpēc Viņš klusēja un atstāja mūs vienus kā likteņa triecienu un briesmu upurus?”

Jums radīsies ļoti lielas šaubas, tādas pašas, kādas citos laikos bija citiem Maniem mācekļiem, un šīs šaubas kļūs vēl lielākas, kad atcerēsieties daudzus Manus vārdus, kas saskaņā ar nepareizajām interpretācijām nepiepildījās, un tad jūs teiksiet: „Kāpēc Viņa vārdam nebija ne ietekmes, ne spēka, lai atstātu Viņa tautu vienotu? Kāpēc Viņš ar visu savu varu neizdarīja brīnumu, lai šo Kunga garīgo tautu sapludinātu vienā sirdī? Kāpēc laikā, kad Viņš mācīja savus mācekļus, cilvēki no visām zemeslodes tautām nenāca, lai Viņu uzklausītu? Kāpēc starp cilvēkiem neiestājās miers, kad Viņš ar varu nolaidās ar Savu Visuma Staru? Kāpēc Viņa atvadas bija tik skumjas? Kāpēc Viņš klusi atvadījās no mums, neesot ne dzirdēts, ne godāts no visas cilvēces?”

Viss tas mocīs jūsu sirdis šaubu ugunī, bet Es negribu, lai tas notiktu. Es gribu, lai jūsu dvēsele, atbrīvota no visām šaubām un neskaidrībām, no Tēva nepieprasītu neko, kas Viņa Dievišķajam Garam nozīmētu materializēšanos. Es negribu, lai jūs pēc mana Vārda beigām pieprasītu, lai Es kļūtu cilvēcisks, ierobežotu Sevi vai uzņemtu Jēzus cilvēka veidolu.

18. Es vēlos, lai jūsu dvēsele Man patiesi sekotu — ne tikai tāpēc, ka jūs ilgojaties Mani sajust, nevis tāpēc, ka jūsu dvēseles vajadzība Mani redzēt un dzirdēt ir spēcīga, bet gan tāpēc, lai jūs Mani sajustu patiesībā un redzētu Mani savas dvēseles līdzsvarā, pateicoties jūsu būtības ticībai. Jo tad jūs Mani ieraudzīsiet lielāku, pilnīgāku un nemainīgu.

19. Atcerieties, ka cilvēki tajā Otrajā laikmetā jutās apkrāpti. Viņi gaidīja Mesiju, pilnu ar zemes varu, lai atbrīvotu Izraēlu no cilvēku verdzības. Viņi gaidīja karojošu valdnieku, karaspēku, tautu un zemes īpašumu valdnieku.

Bet, kad viņi dzirdēja to lēnprātīgā un pazemīgā Skolotāja vārdus, kurš runāja tikai par sava Tēva darbiem un solīja viņiem labāku valstību nekā zemes valstis, kurš sludināja savas mācības garīgo uzvaru, kurš solīja taisnību tiem, kas raudāja par garīgi nabadzīgajiem, par slimajiem, par pazemotajiem, par vergiem — tad tie, kas gaidīja drīzo brīdi, kad notiks viņu zemes atbrīvošana un šī Kunga pagodināšana, — tie, kas ilgojās redzēt Viņu sēžam uz troņa šajā pasaulē un ieraudzīt taisnības skepteri Viņa labajā rokā, lai tiesātu tautas un pakļautu šīs pasaules lielās valstis, — tie sajuta sevi apkrāptus.

20. Kad pienāca nakts, kad tika arestēts Meistars, viņu sirdis bija satricinātas, redzot tik lielu lēnprātību, jo Kungs neizrādīja pretestību, jo Viņš ar savu varu nesusīta savus ienaidniekus, jo Viņš kā lēnprātīgs jēriņš ļāva sevi vilkt uz Golgātu. Un, redzot, kā šie ļaudis Viņu izsmēja un apsmēja, pat Viņa apustuļi, sajukuši un pilni aizdomām, attālinājās. Un viņi sev jautāja: „Kāpēc notikumi ir risinājušies tieši šādā veidā?” Viņi izjuta lielu mīlestību pret savu Meistaru un pieņēma Jēzus sāpes par savējām, taču garīgi viņi vēl nebija atmodušies, un arī viņu garīgās acis vēl nebija atvērušās patiesības gaismai. Un kad viņi redzēja Viņu tur, Kalvārijā, un bija liecinieki Viņa nāvei uz tā apkaunojošā krusta, un redzēja, ka Viņa asinis plūda tāpat kā jebkura cita cilvēka asinis, tad šaubas pārņēma viņu sirdis.

21. Kā viņi varētu turpināt sava Skolotāja darbu? Kā viņi varētu turpināt šo pestīšanas paraugu? Taču Skolotājs bija izgājis cauri nāvei, lai pilns godības un dzīvības paceltos pāri visam radītajam. Viņš raudzījās uz savējiem un cieta no savu mācekļu šaubām, un kā vēl vienu pierādījumu savai bezgalīgajai mīlestībai pēc savas augšāmcelšanās Viņš parādījās sievietēm, kuras Viņu nelokāmi mīlēja un sekoja Viņam, lai tās liecinātu Viņa mācekļiem par to, ko bija redzējušas un dzirdējušas. Taču, neraugoties uz šo liecību, tie šaubījās. Bija nepieciešams, lai Meistars parādītos, izklaidētu šaubu tumsību un iedegtu gaismu visās šajās sirdīs. Bet tur vēl bija māceklis, kurš šaubījās visvairāk — Tomass, kurš bija teicis: „” — ka viņš varēs ticēt, ka Meistars ir augšāmcēlies, tikai tad, ja ar saviem pirkstiem varēs aptaustīt Meistara brūces. Un tāpēc Meistaram bija jāpārlicina arī viņš savās šaubās.

22. Kad Skolotājs atrada savus mācekļus vienus un satrauktus, jo daži ticēja Skolotāja augšāmcelšanai, bet Toms šaubījās, Kungs parādījās viņu vidū un sacīja: „Miers ar jums!” Viņš aicināja Tomu pie sevis, parādīja viņam savas brūces un sacīja: „Ieliec tajās savus pirkstus, Toms, un nešaubies, jo Es patiešām esmu tas.”

Bet Tomass, kurš tajā brīdī nožēloja savas šaubas, – pārvarēts savā neticībā – iesaucās: „Mans Kungs!” Bet Es viņam teicu: „Tā kā tu Mani redzēji, tu noticēji. Laimīgi tie, kas tic, neredzot.”

23. Vai jūs savā garā gribat mūžīgi nēsāt līdz šo mīlošo pārmetumu no Jēzus, Meistara? Un to, ka Es jums atkal saku: „Jūs esat ticējuši, jo esat redzējuši?” Nē, „Svēta Gara” mācekļi — nē, Trešā Laika mācekļi!

Nekavējiet šaubas sevī, atbrīvojieties no tām jau tagad, skatieties uz Mani garā, skatieties uz Mani Manā patiesībā un Manā būtībā, lai vēlāk, kad jums trūks šo atklāsmes vārdu, jūs spētu Mani redzēt ar garīgo skatienu, kas ir tīrs un brīvs no šaubām un traipiem, caur mīlestību un ticību.

24. Lai sāktu pildīt savu uzdevumu, jums nevajadzētu gaidīt, līdz Es varēšu jums teikt tikai caur redzētājiem: „Celieties un pildiet savu pienākumu, negaidiet, ka Es atkal kļūšu par cilvēku, lai atrastu ticību.” Tas notika Otrajā laikmetā, jo tas bija nepieciešams. Jo Meistars vairs nevarēja prasīt no saviem toreizējiem mācekļiem tajā laikā, kad cilvēks ar savu garu sāka iekļūt neizdibināmajā Aizsaules valstībā.

Bet jūs, kas esat pašreizējie dzīvie un tie no toreiz, kas esat garīgi tālu attīstījušies, kurus Es bieži esmu pārbaudījis un kuriem Es bieži esmu runājis caur cilvēcisko saprātu, lai jums atnestu patiesību un sniegtu lielas atklāsmes — vai jūs varētu šaubīties, vai jūs varētu ieslīgt materiālistismā, vai jūs varētu atdzist sirdī mīlestību un ļaut savai dvēselei novirzīties no ceļa pēc tam, kad Mans Vārds būs apklusts? Nē, mācekļi, Es šobrīd runāju ar jums un vēl bieži sagatavošu jūs ar Savu Vārdu, lai jūsu dvēselē, saskaroties ar visiem pārbaudījumiem, būtu tikai gaisma, spēks, apņēmība un neuzvarams ticības degsmes uguns.

25. Kad Es garīgi parādījos saviem Otrā Laika mācekļiem, viņi savās dvēselēs sajuta patiesu mīlestību. Tolaik viņi apvienojās brālības un dvēseles spēka apskāvienā, lai turpinātu sava Skolotāja „” darbu. Jo, atbrīvojušies no šaubām, viņi ar dvēseles prieku teica: „Patiesi — mēs patiešām esam bijuši kopā ar Mesiju, ar Dieva Dēlu, mēs patiešām esam dzīvojuši kopā ar pasaules Glābēju, Viņš mūs nav pievilis. Viņš ir dzīvība, Viņš ir Glābējs, Viņš ir patiesība, Viņa valstība nav no šīs pasaules, Viņa dzimtene ir Mūžīgā Valstība, no kurienes Viņš šodien mūs raugās, runā uz mums un ļauj sevi ieraudzīt. Viņš mums ir apsollījis būt mūžīgi kopā ar mums. Un patiešām, mēs esam vienoti, mēs mīlam viens otru un liecināsim par Viņu visām zemes tautām.”

26. Vai jūs vispār zināt, vai pēc mana vārda izskanēšanas arī jūsu vidū iestāsies patiesa vienotība, ja jūs sirds un dvēseles dziļumos sajūtīsiet mana vārda trūkumu, ja arī mana Garīgā pasaule vairs neļaus savam vārdam atbalstīt jūsu vidū caur dāvanu nesējiem? Tad draudzes meklēs

viena otru, un tie, kas ir palikuši tālu un rīkojušies pēc sava prāta, meklēs savus brāļus un māsas, rūpēsies par citu siltumu un klātbūtni, par padomu un palīdzību. Viņi ilgosies pēc Maniem vārdiem, un daži meklēs dziedinošo balzamu citu lokā, un Es atkal atnāksū, lai parādītos.

27. Jā, mana tauta, un Es runāšu tuvu jūsu garīgajai ausij, un jūs visi Mani redzēsiet, un šīs skaidrās atklāsmes, ko Es jums dodu, par kurām jūs šodien vēl nezināt, kādā veidā tās notiks, nāks noteiktā un skaidrā veidā, lai jūs novestu uz pareizo ceļu. Tās būs jūsu aizsardzība, jūsu pamudinājums, lai jūs nekad neticētu, ka ejat vieni paši.

Es jūs pārsteigšu ceļos, jūsu garīgā uzdevuma pildīšanā, zemes pienākumu pildīšanā un arī jūsu pārkāpumos. Es izvēlēšos piemērotu brīdi, lai padarītu Sevi jūtamam katra mana mācekļa ceļā. Es būšu klātesošs un jūtams jūsu sanāsmēs, un jūs sajūtīsiet manu siltumu, mana Gara elpu un saņemsiet manu iedvesmu.

28. Es gribu, lai, tāpat kā jūs arvien vairāk ticat Man, jūs ticētu arī cits citam — lai starp jums neparādītos nepatiesa liecība — lai no jūsu lūpām neizskanētu nepatiesība, lai padarītu sevi lielus vai pazīstamus tautas vai cilvēces priekšā. Bēdas tam, kurš melo! Bēdas tam, kurš teiktu: „Es esmu redzējis Meistaru”, neesot Viņu redzējis! Bēdas tam, kurš teiktu: „Esmu saņēmis šo vēstījumu no Kunga”, to neesot saņēmis! Jo tad viņam tiks atņemta mana iedvesma, un viņš to atgūs tikai tad, kad būs attīrījies no saviem kauna traipiem.

Nelietojiet manu vārdu ļaunprātīgi, neizmantojiet manu darbu, lai melotu, nelietojiet ļaunprātīgi manu Garu vai manu darbu, lai ar to noslēptu savu krāpšanu.

29. Es vēlos, lai jūs teiktu tikai patiesību, lai, ja jūs nekad nesaņemat no Manis iedvesmu vai atklāsmi, jūs to pieņemtum un nemelotu, jo tad neviens nevarēs jūs apsūdzēt. Bet Es jums jautāju: kurš var būt tas, kurš no Manis neko nesaņem? Kas var būt tas, kurš nepriecājas par Manu iedvesmu, kurš nesaņem Manus norādījumus un nejūt Manas atklāsmes? Es neatsakšos no jums, ņemot vērā jūsu pārkāpumus. Es vienmēr būšu kopā ar jums, atstāšu jūs pārvērstus par praviešiem — bet par patiesības praviešiem, nevis par viltus praviešiem, kuri iziet ielās un lielās ar savām pravietojumiem.

30. Sākumā mani pravieši izgāja ielās un sludināja Kunga vēsti. Bet cik daudz pazemības, cik daudz spēka un ticības bija viņos!

Laiki ir mainījušies, un šodien jūs nevarat doties uz ielām, lauku ceļiem vai cilvēku tirgus laukumiem un no visas sirds skaļi izkliedzēt manas vēstis. Šodien jums jāzina, kad ir pienācis brīdis, kad jums jārunā, jārīkojas vai

jālūdz. Ja jūs šādi sagatavosieties, mana tauta nešaubīsies par jūsu liecībām.

31. Ja jūs esat tuvu pārbaudījumam, ja mana taisnība drīz kļūs jūtama zemes tautām un arī jums — ja tā ir mana griba jums atklāt kādu notikumu, Es izvēlēšos vienu no jums, lai brīdinātu jūs un paziņotu to, kas notiks. Es izvēlēšos divus vai trīs vai tik daudz, cik nepieciešams, lai apstiprinātu šo vēstījumu. Tomēr nešaubieties, jo tādējādi jūs pieprasītu no Tēva vēl lielāku atklāsmi.

Vai jūs nezināt, ka Meistars jums šajā Trešajā laikmetā ir teicis: „Labvēlību laiks ir beidzies?” Ja jūs tad sakāt: „Jā, Tēvs, materiālās labvēlības ir beigušās, bet Tu mums esi apsollījis garīgās labvēlības.” Uz to Es jums atbildu: „Jā, mani bērni — bet, ja jūs pieprasāt no Meistara, lai Viņš kļūtu par cilvēku, tad šī jūsu vēlme pieder pie zemes labvēlībām, un šis laiks tagad ir pagājis.”

32. Tāpēc Es esmu jūs atbrīvojis no daudzām tradīcijām, jo jūs apgānītu un pazemotu to pielūgsmes veidu, ko Tēvs atklājis jūsu garam — pielūgsmes formu, kas ietverta žēlastībā un pilnībā. Jūs to pārvērstu par rituāliem, ceremonijām un pasaulīgiem svētkiem un arvien vairāk nodarbotos ar ārējo kultu, ar tradīciju ievērošanu, nevis ar Likuma un Mācības izpildi. Tāpēc Es šajā laikā, vieniem par skumjām, bet citiem par prieku, esmu jūs atbrīvojis no daudzām tradīcijām, no daudzām reliģiskām praksēm, pie kurām bija piesaistīta jūsu dvēsele.

33. Tagad jūs pamazām atklājat patieso templi, un šo templi jūs atrodat gan sevī, gan ārpusē, Visuma bezgalībā.

Šodien jūs saprotat, ka patiesais altāris atrodas jūsu sirdī, ka ticība ir tas svečturis, ko jums jāaizdedz Man, ka ziedi, upurējumi ir jūsu darbi, jūsu nopelni — ka jūs paši esat sava Kunga tēls, ka jūs varat Mani ieraudzīt caur sevi.

Šodien jūs saprotat, ka žēlastības avots ir mans Dievišķais Gars — neizsīkstošs pilnības un svētību avots — ka Es esmu Darbs, jo mans paša Darbs ir Manī un tas ir bezgalīgs un vispārējs — ka Es esmu visu to dvēseļu Gans, kuras Man seko brīnišķīgā skaitā, un ka galu galā visas nonāks pie vienīgās ganības, kas ir pilnīgs miers, kas ir dvēseļu mūžīgā dzimtene augstajā Pēcdzīvē, un ka Tēva nams ir visur, un jūs nekad neesat pametuši šo namu.

34. Tādā veidā jūsu dvēsele izplēs spārnus un caur kosmosu ieraudzīs bezgalību, caur laiku – mūžību, caur „Ceļu” – pilnīgo un gaišo taku, kas jūs ved pie Tēva. Tad jūs būsiat aizmirsuši tradīcijas, kas bija šķēršļi un lamatas, un atstājuši tās aiz sevis ceļā — rutīnu, kas bija tikai siena, kas aizkavēja jūsu dvēseli, un tēlus — fanātisma objektus —, un jūsu dvēsele

steigsies brīvi, pilna dedzības, prieka, cerības un ticības, pretim savai garīgajai nākotnei.

35. Viss, ko dvēsele uzskatīja par atbalstu, lai noturētos, lai uz to balstītos, lai ticētu un mīlētu Mani, turpinās būt tās rīcībā, lai ar savu garīgo skatienu redzētu Mani, lai uzticētos Mūžībai un Patiesībai, ko Es šajā laikā esmu pilnībā atklājis jūsu vidū. Sagatavojot vienus, Es pārvaru citu nepilnības. Pateicoties jūsu vēlmei pēc attīstības, pēc tuvināšanās Man, pēc augšupejas, pēc ideāla un pēc izpratnes par Manu dievišķo darbu, Es nāku un atklājos, Es izplūstu starp jums kā gudrība un gaismas.

36. Jēzus asinis, pārvērstas par pestīšanas gaismu, iekļuva visās dvēselēs kā glābšana un turpina to darīt. Mans Gars mūžīgi sniedz glābšanu un gaismu; nepārtraukti Es ļauju savas gaismas stariem iekļūt tur, kur valda tumsība; nepārtraukti mans Dievišķais Gars izplūst — nevis kā cilvēka asinis, bet kā Glābēja spēks, kā garīgā dzīvība — pār visiem maniem bērniem.

37. Jūsu nākotne gaida jūs, šie laiki tuvojas un nāk jums pretī, un kopā ar šiem laikiem nāks cilvēki, pūļi, kas alkst pēc garīgās zināšanas — arī pēc tā, lai izkļūdētu savas šaubas un spētu atrast savai dvēselei durvis uz Gaismu un mieru.

38. Cilvēki ieradīsies, un starp viņiem būs „Toms”, ko pārstāv zinātne un materiālisms, ar modrām acīm, lai pētītu; un to ne tikai ar acīm, bet arī ar pirkstiem, lai aptaustītu, pieskartos, jo tikai tādā veidā viņš var noticēt manai klātbūtnei un garīgajiem notikumiem, kas viens pēc otra notiks cilvēces vidū un par kuriem cilvēkiem būs jādod liecība, lai „Trešā laikmeta Tomass” savās šaubās un materiālismā varētu tikt pārvarēts ar manu mīlestību.

39. Sagatavojieties, lai jūs būtu ticības apustuļi, lai jūs būtu dedzīgi mācekļi, kas liecina ne tikai ar vārdiem, bet arī ar darbiem. Tādējādi jūsu piemēri pārvarēs cilvēku sirdskvēlumu. Es veikšu brīnumus un sniegšu pierādījumus, kas patiesi apgaismos neticību tiem, kuri pie jums vēršas.

40. Es no jums nepieprasu neko neiespējamu, jums nebūs jāveic grūti paveicami darbi; Man pietiks ar jūsu sagatavošanos, jūsu lūgšanām un jūsu ticību, un visu pārējo Es darīšu, ak, mani mīlie bērni!

41. Visu to, ko jūs nespējat izdarīt — katru grūtību, ar ko sastopaties, jums jānodod Man, un Es visu padarīšu iespējamu. Tad cilvēki pieredzēs, ka tas, kas cilvēkiem ir neiespējams, ar jūsu starpniecību kļūst par realitāti. Šos brīnumus viņi nevarēs attiecināt uz cilvēkiem, un savā izbrīnā viņiem nāksies doties uz aizsauli, lai pārdomātu par augstāko un cēlo spēku.

42. Es atklāšos savā godībā, lai iznīcinātu cilvēku grēkus. Cilvēku varas priekšā Es atklāšos kā gudrība un dievišķā zinātne. Es arī apkaunošu cilvēku

zinātnes materiālismu. Visām cilvēku reliģiskajām kopienām un iestādēm Es nāksiu kā Glābējs — tā Es esmu paziņojis. Nesaskaņas un kaujas laukos Es būšu klātesošs ar saviem neredzamajiem miera ieročiem, ar savu divasmalu zobenu, lai iznīcinātu ikvienu grēku un samaitātību.

43. Es esmu atnācis kā Lielais Karotājs, tā, kā cilvēki vēlas Mani redzēt un kā Mani gaida daudzi, kas apdzīvo Zemi. Kā Karotājs Es esmu atnācis patiesībā un garā. Mans karš sākās jau sen, un tomēr tas tikko ir sācies: smagākais, briesmīgākais šīs kaujas posms vēl ir priekšā, un šajā cīņā dosieties jūs, kurus Es pašlaik apmācu kā karavīrus.

Tomēr jūs zināt, ka mans karš nesastāv no netaisnības, bet tieši no tiesas spriešanas par cilvēku netaisnību. Mana mīlestība izskaudīs cilvēku liekulību, savtīgumu un ļaunumu. Mans miers izskaudīs visu to, kas sevī nes naida un nesaskaņas sēklu un pamatu. Ko tad saudzēs mans neredzamais zobens, ko Es lieku jūsu rokās? Manu bērnu dzīvību, jūtīgumu un tikumību. Viss pārējais kritīs.

44. Ja Es redzu kaut mazāko mīlestības dzirksteli pret Mani, patiesības atomu, nedaudz mīlestības vai līdzjūtības pret citiem, tad tas viss tiks pasargāts no Manas ieroča.

Tāpēc jūs tagad varat saprast, ka šī cīņa starp jums būs ļoti liela. Taču tā norisinās ne tikai starp cilvēkiem, šī cīņa ir vispārēja. Pēc šīs cīņas visas dvēseles būs spērušas soli pretī patiesajai dzīvei — soli pretī progresam, stingru soli pretī Man, patiesībā un garā.

45. Vai jūs nejūtat, kā garīgā dzīve jūsu apkārtnē ir satraukta? Vai jūs nejūtat, ka jūsu dvēselē ir dzirdams šīs lielās cīņas troksnis? Pat jūsu dziļā miega brīdī jūsu dvēsele cīnās un kaujas, atbrīvojas un strādā misijā, ko Es tai esmu uzticējis.

46. Tās ir tās lielās kaujas, kuras mans māceklis Jānis redzēja, izmantojot pravietiskās dāvanas. Viņš redzēja armijas, kas ir tās pašas, kuras šodien atrodas pilnā kaujas karstumā.

47. Cīņas viskarstākā daļa vēl ir priekšā, un tādēļ Es jūs nepārtraukti mācu, lai jūs atstātu kā drosmīgus karavīrus manai mācībai, manam likumam — tam likumam, kas saviem karavīriem saka: „Mīliet viens otru!”

48. Tieši to Lielais Karotājs, Karaspēku Princis saka tev, ak, mīļā tauta, Trešajā laikmetā. Celies ar šo mīlestības zobenu, satver to, izvelc to no makstī un uzvari visu naidu un visu ļaunumu, kas pastāv cilvēces vidū.

49. Jūs zināt, ka Es no Sava „Augstā Troņa” aplāju visumu ar Savu mieru un Svētībām.

50. Viss ir svētīts no Manis katrā stundā, katrā mirklī. No Manis nav un nekad nenāks nekāds lāsts vai pazudināšana maniem bērniem. Tāpēc Es,

neredzot ne taisnos, ne grēciniekus, lieku uz *visiem* nolaisties savus
svētījumus, savu mīlestības skūpstu un savu mieru.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 320

1. Laimīga ir cilvēces dzimta, jo tai ir bijusi sava Kunga iemiesotā klātbūtne. Laimīga ir cilvēces dzimta, jo tā ir saņēmusi šo mīlestības mantojumu.

2. Mana klātbūtne pasaulē caur Jēzu notika Palestīnā, mana sludināšana ilga tikai trīs gadus, bija tikai daži ciemati, kurus Es apmeklēju, un cilvēku pūlis, kas Mani pavadīja uz Golgātu, nebija ļoti liels. Tomēr tas vārds, kas nāca no Jēzus lūpām, ir sasniedzis cilvēci visos laikos.

Nebija nepieciešams doties uz visām tolaik zināmajām zemēm, lai meklētu mācekļus, jo Es zināju, ka Mans vārds, līdzīgi sēklai, drīz tiks iznests no šīs zemes, lai izplatītos pa visām zemeslodes tautām.

Tie, kas dzirdēja Jēzu un bija liecinieki Viņa „nāvei”, tur bija kā visu nākamo paaudžu pārstāvji. Jo manas mācības būtība un mīlestība, ar ko izlīja šīs asinis, bija paredzētas visiem.

3. Neaizskatiet šo tautu par to, ka tā Jēzū neatpazīna Mesiju un ka tā Viņu upurēja. Neizjūtiēt sašutumu par to, ka Tas, ko viņi izsmēja, bija pats Dievs. Patiesi, Es jums saku: tikai Es esmu Tiesnesis.

Daudzi no tiem, kuri netaisnīgi nosoda šo tautu un nepiedod tai to, ka tā upurēja Meistaru, savās sirdīs nes skumjas, pat to neapzinoties, jo ir ieņēmuši vietu, kas viņiem nepienākas.

4. Tāpat kā Es, kad miru pie krusta, stāvēt pūļa priekšā, kas izbaudīja manas ciešanas, saucu: „Mans Tēvs, piedod viņiem, jo viņi nezina, ko dara”, tāpat šo pašu teikumu Es varētu atkārtot jums katru dienu. Jo, lai gan jūs pazīstat Manu vārdu jau no dzimšanas un jūsu garā ir Mani mācījumi, Mani baušļi un Mani likumi, jūs nebeidzat Mani apvainot un izsmiet Manus principus.

5. Jūs esat piedzīvojuši trīs garīgo atklāsmju laikmetus, taču cilvēce joprojām nav uzcēlusi to templi, ko Es gaidu. Tomēr — šajā Trešajā laikmetā cilvēki savas sirds dziļumos izveidos Svēto Svēto, kur atradīsies šķirsts, kas ir dvēsele, kura savā iekšienē glabā Likuma plāksnes, kas atrodas jūsu garā.

6. Cilvēces morālā un garīgā pārveidošanās jums šķiet neiespējama, jo esat ļoti attālinājušies no principiem, kas jums ir atklāti. Jūs nevarat iedomāties pasauli un vēl jo mazāk ticēt tādai, kurā valda mīlestība, miers un taisnīgums.

7. Es jums saku, ka jūs nevarat ticēt visam šim, jo nevēlējāties izpētīt ne manu vārdu jēgu, ne manu darbu jēgu. Ja jūs veltītu nedaudz laika garīgai pārdomāšanai, jūs saņemtu lielu iedvesmu un iegūtu gudrību.

8. Kurš no cilvēkiem pirms 2000 gadiem varēja iedomāties šo pašreizējo pasauli, ko jūs esat radījuši ar savas inteliģences spēku? Nevienš. Tāpēc

daudzas senās pravietojumi, kas paredzēja šo mūsdienu pasauli, netika uzskatītas par patiesām.

9. Es jums pravietiski paziņoju par jaunu pasauli un garīgi attīstītu cilvēci, taču, kad šis vārds kļūs zināms, tam atkal neticēs.

10. Paaudze pēc paaudzes pagaisīs, cilvēku augstprātība izraisīs vētras un plūdus, epidēmijas un postījumus, un cilvēces vaidi satricinās kosmosu. Taču pēc visa tā jaunie zemes iedzīvotāji sāks dzīvi, kas veltīta sevis izzināšanai un garīgai attīstībai, izmantojot neizmērojamo pieredzes bagātību, ko viņiem atstājušas iepriekšējās paaudzes, un dievišķā sēkla sāks dīgt.

11. Katrā dvēselē pastāv dievišķā sēkla, jo tā ir cēlusies no Manis, un tāpat kā jūsu bērni manto savu vecāku iezīmes vai raksturu, tā arī dvēseles galu galā atklās to, ko tās ir mantojušas no sava Debesu Tēva: mīlestību.

12. Atcerieties to dienu, kad Es mīlestības dēļ pret jums kā cilvēks nomiru pie krusta. Atcerieties Manu ciešanu ceļu — jā, bet vairs nedarīt to tradicionālajā veidā, pie kā jūs esat pieraduši gadsimtiem ilgi — ārējā un maņu līmenī, kas jūsu dvēselē nav atstājis nekādu sēklu, jo jūs neesat iedziļinājušies tās jēgā un nozīmē.

13. Es redzu, ka, lai aizkustinātu savas sirdis, jūs dramatizējat Manu nāvi ar asiņainiem attēliem un izrādēm, ka jūs raudājat un valkājat sēru drēbes, it kā būtu miris kāds cilvēks, un ka gadu no gada izsakāt Mātei savu līdzjūtību, neapzinoties, ko darāt.

14. Kāpēc izrādīt līdzjūtību Marijai, lai gan viņa nav zaudējusi nevienu, jo Tas, kurš mira pie krusta, augšāmcelās mūžīgajai dzīvei? Kāpēc raudāt par Mani, ja Es taču esmu pāri sāpēm un nāvei?

15. Patiesi, Es jums saku: jums drīzāk vajadzētu raudāt par sevi un just sāpīgas par saviem grēkiem, kā arī nēsāt sāpīgas savās sirdīs par tik daudzajām tikumībām un cēlajām jūtām, kas jūsos ir mirušas.

16. Es vēlos, lai jūs, negaidot gadadienas, datumus vai tradicionālās piemiņas dienas, pulcētos sanāksmēs vai savu ģimeņu lokā un, vēlreiz pārskatot tos piemērus un darbus, kurus Es jums parādīju Otrajā laikmetā, pilni garīguma un dievbijības sapulcētos, lai pārdomātu un izskaidrotu Manu Vārdu. Jo tad jūs patiešām gūtu labumu savai dvēselei, jo atklātu manu darbu un vārdu jēgu vai būtību.

17. Nemēģiniet just žēlumu pret Mani, jo Manī nav nekā tāda, kas varētu likt cilvēkiem izjust nožēlu. Tā vietā ļaujieties iedvesmoties no tās mīlestības, ko Es jums esmu apliecinājis visa dzīves garumā, un veltiet šo līdzjūtību, šo nožēlu par to, ka esat aizvainojuši, un šos sirdsapziņas pārmetumus saviem tuvākajiem, starp kuriem ir tūkstošiem, kas ir pelnījuši jebkādu līdzjūtību un jebkādu līdzcietību: vieni — tāpēc, ka viņi ļoti cieš; citi

– tāpēc, ka ir iemetušies grēka dubļos; vēl citi – tāpēc, ka nepazīst patiesības gaismu, un citi – tāpēc, ka dzīvo bez mīlestības vai arī tāpēc, ka izjūt izsalkumu un slāpes pēc taisnīguma un miera.

18. Patiesi izjūtiēt viņiem līdzjūtību un žēlsirdību, raudiet un lūdziet par viņiem. Bet galvenokārt dariet kaut ko, kas mīkstina viņu sāpes vai uzlabo viņu dzīvi. Tad jūs patiesi būsiēt ceļā uz to, lai saprastu manu mācību, izprastu manu upurējošo nāvi un pareizi interpretētu manu gribu.

19. Mīlestība vienam pret otru būs vienīgā rīcība, lai ievērotu manu vārdu un būtu patikama manam Garam.

20. Es teicu pie krusta caur Jēzu: „Tēvs, piedod viņiem, jo viņi nezina, ko dara!”

Pēc daudziem gadsimtiem Es varu atkal teikt šai cilvēcei, ka tā joprojām nezina, ko dara. Jo bieži vien tā sagrozī likuma vai mācības, ko Es tai esmu atklājis, jēgu un pārkāpj abus, ticot, ka tā tos godā un pilda.

21. Ja jūs saprastu un izjustu manu mācību, mīlestība plūstu pa jūsu vēnām — mīlestība pret jūsu līdzcilvēkiem, kuri ir daļa no Manis. Bet jūs esat tālu no tā, lai mīlētu cits citu, un to jūs pierādāt ar gandrīz visiem saviem darbiem.

22. Atcerieties savās piemiņas svinībās, ka Es, Dievišķais Meistars, mīlestības dēļ pret jums pametu Garīgo Valstību un kļuvi par cilvēku, lai dzīvotu starp cilvēkiem — ka Es pametu Savu Valstību, lai parādītos jūsu pasaulē kā cilvēcisks būtne, kalpojot tiem, kas cieš, — ka visu radīto Tēvs, būdams Kristū, nāca pie jums, lai būtu vispazemīgākais un veltītu jums visu savu dzīvi.

23. Mana mācība mācīja, ka, jo vairāk tev pieder, jo vairāk tev jādod, un ka, jo lielāks tu esi, jo pazemīgāks tev jābūt.

24. Kuri ir tie, kas šajā laikā ņem Mani par paraugu? Kuri spēj nokāpt no troņa vai goda krēsla, lai atrastos starp nabadzīgajiem un ciešajiem un dotu viņiem dzīvību? Es tos neredzu, lai gan jūsu pasaule ir tik liela un cilvēce tik daudz.

25. Kad kādreiz uz Zemes būs atrodami šādi piemēri pārpilnībā, tad jūs varēsiet teikt, ka ņemat vērā Manus vārdus un Manus piemērus, ka dzīvojat saskaņā ar tiem.

26. No paaudzes paaudzē un no laikmeta uz laikmetu cilvēki arvien vairāk ir attālinājušies no dievišķajiem likumiem, kas ir izraisījis atkāpi garīgajā jomā.

27. Ja jūs uz brīdi apstātos, lai aplūkotu savu pasauli, lai to redzētu ar prātu, it kā jūs atrastos kalna virsotnē un skatītos uz pilsētu, jūs pamanītu, ka cilvēki ir attīstījuši savas kaislības un intelektu un vienmēr tos ir izmantojuši zemes mērķu sasniegšanai.

28. Ja jūs pētīsiet sevi un pārdomāsi, jūs atklāsi, ka nekur nav redzama patiesas garīguma pazīme — kaut kas, kas pierāda, ka cilvēkā mīt gaismas būtne.

29. Ja jūs nokāpsiet no šī jūsu pārdomu kalna, jūs to darīsiet nomākti un skumji — apzinoties, ka esat tālu attālinājušies no dievišķajiem likumiem, kas valda garīgajā dzīvē.

30. Savā ceļā jūs sastapsiet mazās, zemāk stāvošās būtnes: bišu, skudru, tārpu, un jūs teiksiet: „Tēvs, kāpēc Tu neļauj šīm būtnēm, kas stāv zem mums, grēkot, bet saviem garīgajiem bērniem, tādiem kā mēs, ļaut grēkot?” Ak, jūs, mazie, kas uzdrošināties uzdot savam Kungam tik bezjēdzīgus jautājumus!

31. Es jau esmu jūs pieķēris, kā jūs skaudāt šīs radības par to bezrūpību un mieru, kādā tās dzīvo. Es jau esmu redzējis, kā jūs skaudāt putnus par prieku to ligzdās, kuras tie ir padarījuši par mājām, un esmu dzirdējis, kad jūsu sirds sev teica: „Varbūt šīs būtnes ir pelnījušas lielākus svētījumus nekā Dieva bērni?”

Tagad Es jums saku, ka jūs tā jautājat un mocāties, jo neprotat pētīt Manu mācību, līdz atrodat patiesību.

32. Kāpēc jūs neredzat, ka šīm būtnēm ir tikai viena mājvieta, kas ir zeme, un ka ir taisnīgi, ka tām uz tās ir savas debesis un savs prieks? Vai jūs neapzināties, ka Es viņus mudinu sekot spēkam, kas ir dabas likums? Tā kā viņi dzīvo saskaņā ar šo likumu, viņiem ir jābauda viss, ko šis likums ietver, proti, mīlestība, miers, labklājība, prieks, darbība un dzīvība.

33. Jums, cilvēki, ir iespēja iepazīt kaut ko, kas atrodas ārpus zemes dabas, un tas ir garīgā dzīve. Tāpēc jums tika atklāts ceļš, kas ved uz jūsu Tēva valstību. Bet Es esmu jums atstājis brīvību izvēlēties, vai iet pa šo ceļu, vai nē — kāpt augšup vai nokāpt lejup, tuvināties vai attālināties. Jo tā ir veids, kā iegūt patiesus nopelnus Tēva priekšā un vienlaikus pierādīt Viņam savu mīlestību.

34. Bezprātīgo būtni vada instinkts, kas ir tās iekšējā balss, tās meistars, tās ceļvedis. Tas ir kā gaisma, kas nāk no tās mātes — dabas — un apgaismo ceļu, ko tai jāveic savā dzīvē — arī šis ir ceļš, kas pilns ar briesmām un riskiem. Jūs, cilvēki, vadāties pēc dvēseles, jūs, dvēseles, vada Gars, kas ir gaisma, ko Dievišķais Gars ir ielicis savos garīgajos bērnos.

35. Dabas bērnu liktenis ir uz Zemes — šeit tas sākas un šeit tas beidzas. Savukārt dvēseles liktenis sākas pie Manis un nekad nebeigsies. Jo, kad tā pacelsies pāri zemes dzīvei, kad tā pārsniegs pilnveidošanās pasaules un ieies mūžībā, tā ceļos no vienas mājvietas uz otru, atklājot jaunas pasaules, kas pilnas ar gudrību, kļūstot arvien laimīgāka un mīlot arvien vairāk.

36. Nepārstājiēt domāt par savu likteni un neaizmirstiet novērot savus brāļus un māsas, kas atrodas zemākā līmenī, jo pie viņiem jūs atklāsiēt bezgalīgi daudz gudrības piemēru, kuri, piemērojot tos savai dzīvei, ļaus jums novākt labus augļus.

37. Ņemiet par paraugu harmoniju, kādā dzīvo katra suga, un to darbību, kas ir čakli. Ņemiet vērā uzticības vai pateicības piemērus. Tie ir piemēri, kuros ietverta dievišķā gudrība, jo tie nāk no maniem radījumiem, kas arī cēlušies no Manis, lai tie jūs apņemtu un pavadītu jūsu pasaulē, lai tie piedalītos tajā, ko Es esmu ielicis zemē, un lai jūs tajos atklātu balsi, kas jums saka, ka, ja jūs burtiski pildīsiēt Dievišķo Likumu un ļausiēties vadīt sirdsapziņas balsij, tāpat kā *tie* ļaujas vadīt instinktiem, jūs iepazīsiēt harmoniju, piedzīvosiet mieru, un tas jums nesīs labumu vairošanu, pārpilnību un garīgo un cilvēcisko attīstību.

38. Vai jūs domājat, ka tas, kurš dziļi pārdomā visu šo, būtu spējīgs izraisīt karu? Vai jūs domājat, ka tas, kurš skaidri ir sadzirdējis sirdsapziņas balsi, dosies pazemot savus tuvākos? Nē, mīļā tauta. Tātad nonāciēt pie secinājuma, ka jums ir jāpārdomā Manas atklāsmes, ka arī pasaulei ir jāpārdomā, lai, šos apsvērumus izsverot, dvēsele paceltos, prāts nonāktu apbrīnā un cilvēks — vienā vārdā — patiesi sadzirdētu sirdsapziņas balsi un tai pakļautos.

39. Pārdomājiēt šīs dienas mācību un māciēt citus par to pārdomāt. Tā ir vēsts, kuru jums ar sirsnību jāievada jūsu līdzcilvēku sirdīs tā, kā Es to esmu jums devis. Jo jums ir jāpilda misija, un tādēļ Es šajā laikā esmu atnācis, lai jums nestu Savu Vārdu. Taču šī vēstījuma nodošanai Es neesmu izmantojis tos, kuri savu prātu ir stingri apmācījuši šīs pasaules zinātnēs, bet gan tos, kuri savā vienkāršībā ir bijuši kā Mani Otrā laika mācekļi.

40. Rādiēt manu darbu bez bailēm, jo tam jāsniedz gaisma pasaulei visos laikos.

41. Apmāciēties, lai Mans Vārds paliktu ierakstīts jūsu sirdīs, lai jūs būtu tādi kā jūsu Skolotājs, lai jūs, būdami pazemīgi, būtu Mani patiesie mācekļi. Nesiet patiesību, lai caur to tiktu apgaismota visa cilvēce.

42. Praktizējiēt tikumus un apvienojēties kā viens vienīgs māceklis. No šīs grāmatas visi gūs pamācību, un tādējādi „pēdējie būs pirmie”.

43. Mīļā tauta: ar kādu uzmanību jūs esat uzklaušiēji šos vārdus, kas jūs pamāca un paziēno par notikumiem, kurus drīzumā redzēsiēt piepildāmiēs jūsu vidū.

44. Cilvēks spers lielus soļus garīguma virzienā; viņa gars spēs pārvarēt cilvēciskās robežas un sasniegt augstākas dzīves sfēras, lai sazinātos ar saviem brāļiem un saņemtu gaismu, ko tie viņam var piedāvāt. Viņš spēs arī nolaisties uz tām dzīves sfērām, kurās uzturas būtnes ar zemāku

attīstības līmeni, atpalikušas būtnes, lai palīdzētu tām atstāt savu nožēlojamo eksistenci un pārcelties uz labāku dzīves līmeni. Kāpņu pakāpieni, pa kuriem dvēsele ceļas uz savu pilnveidošanos, ir ļoti gari; uz tiem jūs sastapsiet būtnes no bezgalīgi daudzām dažādām attīstības pakāpēm, un jūs piedāvāsiēt tām kaut ko no tā, kas jums pieder, un arī tās savukārt dāvinās jums kaut ko no savas garīgās bagātības.

45. Tad jūs atklāsiēt, ka šī nav vienīgā pasaule, kas cīnās par savu pilnveidošanos. Jūs uzzināsiēt, ka visās planētās dvēsele attīstās, ka tā visur rosās un aug, pildot savu likteni, un Es vēlos, lai jūs sagatavotos, lai noslēgtu derību ar visiem saviem brāļiem, lai apmainītos ar viņiem tajā svētajā vēlmē atpazīt, mīlēt un palīdzēt viens otram. Dariet to manā vārdā un bezierunu paklausībā, izmantojot savas domas. Sākot šo vingrinājumu, jūs pamazām pareizi saprātsiēt viņu lūgumus, mācības un labdarības darbus.

46. Es ilgojos, lai jūs būtu saskaņā ar saviem brāļiem gan uz šīs planētas, gan ārpus tās, kas pašlaik ir jūsu mājas. Veidojiet draudzības saites, lūdziet palīdzību, ja tā jums ir vajadzīga, un steidzieties palīgā arī tiem, kuri lūdz jums to, kas jums pieder.

47. Cik ļoti jūs mīl un sargā būtnes, kurām šajā laikā ir lemts vest jūs pie atziņas par Manu atgriešanos, un cik labvēlīgi tās ietekmē šo cilvēci! Tikai Es redzu šos nepārtrauktos centienus un zinu to nopelnus. Es tos svētīju, jo viņu darbs ir liels. Ja jūs spētu iedziļināties savā garīgajā dzīvē, jūs to redzētu piepildītu ar rūpēm un brīnumiem, par kuriem jūs esat pateicīgi saviem garīgajiem labdariem. Viņi strādā dažādās misijās jūsu pasaulē, un jūs pat nenojaušāt par viņu labumu un pūlēm. Es jums tikai saku, ka viņi nepārtraukti cīnās, lai atgrieztu cilvēku dzīvi kārtībā un taisnīgumā.

48. Palīdziet viņiem šajā grūtajā misijā, saprotiet viņu mīlestību, viņu nesavtīgumu un kļūstiet par viņu līdzstrādniekiem šajā lielajā darbā!

49. Ne tikai šajā laikā, bet jau kopš brīža, kad pirmais cilvēks apdzīvoja Zemi, garu pasaule tika sūtīta un ir parādījusies, piedaloties jūsu ciešanās un priekos. Es to esmu noteicis tā, lai jūs nejutos pamesti vai attālināti no saviem garīgajiem brāļiem un māsām. Kad jūs kādreiz atgriezīsiet pie vienkāršības, kad jūs kādreiz nonāksiet saskarsmē ar šīm būtnēm un redzēsiet tās ap sevi, jūs atpazīsiēt to darbu un svētīsiet tās. Un, kad kādreiz atstāsiēt Zemi, lai uzsāktu ceļojumu uz savu nākamo mājvietu, jūs apvienosieties ar tiem, kuri bija jūsu dzīves sargātāji. Taču, iepazīnuši savu garīgo brāļu un māsu tikumus, — vai tad jūs nevēlaties būt saviem mazajiem brāļiem un māsām tas, kas jums ir jūsu sargājošie eņģeļi?

50. Es šobrīd jums atklāju to, kas bija apslēpts no jūsu pasaules izpratnes, jo Es nevēlos, lai jums paliktu nezināms tas, kas ir būtisks jūsu

dzīvē: jūsu dvēseles nemirstība, tās ceļš, kas vienmēr ved uz augšu, un tās galamērķis Manī.

51. Ejiet pa ceļu soli pa solim, dzīvojiet uz Zemes, bet vienmēr skatieties uz debesīm. Atcerieties, ka no brīža, kad esat sākuši savu ceļojumu, jūs dzīvojat mūžīgo dzīvi, un ka katrs pārbaudījums, ko izietat, jūs tuvinā Man, un ka katrs veiktais ceļa posms saīsina jūsu atgriešanās ceļa laiku.

52. Jūs esat ieraudzījuši šīs garīguma ēras pirmās gaismas, bet to pilnīgo izplaukumu jūs neredzēsiet no šīs pasaules. Tie būs jūsu pēcnācēji, kas turpinās jūsu darbu. Taču Es ļaušu jums turpināt rūpēties par savu sēklu, tāpat kā Es esmu ļāvis jūsu vecāku dvēselēm turpināt strādāt, lai jūs pildītu savu uzdevumu.

53. Darbojieties labā šajā pasaulē, nesiet Manu Vārdu cilvēku sirdīs. Bieži vien vieni jūs neklausīs, bet citi atsaucīsies, un viņiem jums bagātīgi jāsniedz šis mācījums, ko Es esmu devis jums, lai jūs to nodotu visiem saviem līdzcilvēkiem.

54. Šodien jums ir mans vārds, kas atklāj to pašu un vienīgo būtību, ko es jums esmu nodevis visos laikos: mīlestību. Principi, uz kuriem balstās mans likums un mana mācība, ir nemainīgi un mūžīgi.

55. Šodien Es nāku Garā, lai atklātu Savu patiesību un Savu klātbūtni ar Dievišķās Gaismas palīdzību, tāpat kā Es tajā Otrajā Laikā ļāvu Savam „Vārdam” kļūt par cilvēku Jēzu, lai atklātu jums Savu patiesību caur Vārdu un to apzīmogotu ar asinīm. Bija nepieciešams nākt pie cilvēkiem, dzīvot kopā ar viņiem, ļaut sevi sajust un redzēt tā, kā viņi redz un jūt, lai sniegtu viņiem liecības par bezgalīgo mīlestību, ko Mans Gars izjūt pret cilvēkiem.

56. Es, Kristus, caur cilvēku Jēzu atklāju Tēva godību, Viņa gudrību un Viņa varu. Šī vara tika izmantota, lai veiktu brīnumus to labā, kuriem garā bija vajadzīga ticība, prātā – gaisma un sirdī – miers. Šī vara, kas ir pati mīlestības spēks, tika izlieta pār tiem, kas cieta, lai pilnībā veltītos viņiem, un tas nonāca tik tālu, ka Es to neizmantoju savam ķermenim, kuram tā bija vajadzīga arī nāves brīdī.

57. Es nevēlējos izmantot savu varu, lai izvairītos no sāpēm, kas pārņēma manu ķermeni. Jo, kad Es kļuvu par cilvēku, tas notika ar nolūku ciest jūsu dēļ un sniegt jums taustāmu dievišķu un cilvēcisku liecību par manu bezgalīgo mīlestību un līdzjūtību pret nenobriedušajiem, ciešanu nomocītajiem un grēciniekiem.

58. Visa vara, ko Es atklāju citiem — vai nu dziedinot spītālīgo, atgriežot redzi aklajam un kustīgumu klibajam, vai arī atgriežot grēciniekus un augšāmcelot mirušos — visu varu, ko Es atklāju cilvēku pūlim, lai sniegtu viņiem pierādījumus par Manu patiesību, parādot savu varu pār dabas valstībām un varu pār dzīvību un nāvi, Es nevēlējos izmantot Sevi, tādējādi

ļaujot Manam ķermenim izdzīvot šo ciešanu ceļu un izciest šīs sāpes. Protams, Mana vara varētu būt pasargājusi Manu ķermeni no jebkādām sāpēm, bet kādu nopelnu Es tad būtu guvis jūsu acīs? Kādu cilvēkam saprotamu paraugu Es būtu atstājis, ja būtu izmantojis Savu varu, lai sev ietaupītu sāpes? Bija nepieciešams tajos brīžos atteikties no Savas varas, noraidīt dievišķo spēku, lai sajustu un piedzīvotu miesas sāpes, skumjas par nepateicību, vientulību, nāves cīņu un nāvi.

59. Tāpēc Jēzus lūpas nāves stundā lūdza palīdzību, jo viņa sāpes bija patiesas. Bet ne tikai fiziskās sāpes pārņēma Jēzus drudzaino un izsmelto ķermeni — tā bija arī garīgā izjūta, ka Dievs, izmantojot šo ķermeni, tika mocīts un izsmīkots no saviem akliem, nepateicīgajiem un augstprātīgajiem bērniem, par kuriem Viņš izlēja savas asinis.

60. Jēzus bija stiprs pateicoties Garam, kas viņu apdzīvoja, kas bija Dievišķais Gars, un viņš varēja būt nejūtīgs pret sāpēm un neuzvarams pret savu vajātāju uzbrukumiem; bet bija nepieciešams, lai viņš raudātu, lai viņš justu, ka atkal un atkal krīt zemē pūļa acu priekšā, ka viņa ķermeņa spēki ir izsmelti un ka viņam jānomirst, kad viņa ķermenis būs zaudējis pēdējo asins pilienu.

61. Tā tika piepildīta mana misija uz Zemes; tā beidzās tā cilvēka dzīve šajā pasaulē, kuru tauta dažas dienas iepriekš bija pasludinājusi par karali, kad viņš ienāca Jeruzalemē.

62. Tie, kas Mani bija uzņēmuši, bija tie paši, kas Mani pavadīja uz Kalvāriju, un daudzi, kas bija dziedājuši: „Osanna! Hosanna!”, vēlāk kļiedza: „Krustā Viņu! Krustā Viņu!” Bet daudzi, kas Mani uzņēma savās sirdīs, kuras bija sagatavotas ar mīlestību un ticību, uzticīgi sekoja Man līdz pēdējam brīdim un lika savām asarām krist uz asins pēdām, ko atstāja Meistars.

63. Tiem, kuri Mani redzēja caur savas dvēseles gaismu, Es biju pats Dievs, kas kļuvis par cilvēku. Tiem, kuri Mani redzēja tikai ar savām maņām, Es nebiju Patiesība, jo mana nāve kā cilvēkam viņus sajauca un lika justies apkrāptiem. Tieši šie cilvēki izsmēja un nosauca sevi par melotājiem, atceroties to pārliecību, ar kādu Jēzus viņiem apsolīja prieku pilnu valstību. Bet tagad, redzot Viņu saliektu zem krusta nastas un pēc tam piesistu pie pazemojoša krusta, viņi varēja vienīgi smieties un kļiedzēt, ka Jēzus esot viltus pravietis, kurš nav pelnījis dzīvot.

64. Tie bija nabagi, neziņā esoši prāta cilvēki, nabagi, materializējušās dvēseles, kas bija iegrimušas savās pašu pieņēmumos: „Ja Viņš ir Dieva Dēls — kāpēc tad Viņš netika izglābts no savu apspiedēju un pārmācītāju rokām? Ja viņa balsi un labajā rokā ir spēks — kāpēc tad viņš pie krusta

sūdzējās, ka ir pamests? Ja viņš ir dzīvība, kas atdzīvina mirušos — kāpēc tad viņš nomira nenožīmīgu cilvēku rokās?”

65. Vēl nebija pienācis laiks, lai gaisma sasniegtu šo radību dvēseles. Tām bija jāturpina klejot pa dzīves ceļiem, lai iemācītos saprast dievišķo patiesību par manām ciešanām un nāvi. Tie savukārt, kuri Mani mīlēja ar visu savu dvēseli, ne mirkli neizjuta satraukumu vai šaubas, un jo vairāk viņi redzēja savu Kungu ciešam, jo lielāks bija viņu apbrīns, ieraugot šos bezgalīgās mīlestības, pilnīgākās taisnības un gudrības pierādījumus.

66. Pat laupītājs Dīmas, par kuru visi būtu teikuši, ka viņam ir sirds, kas pilna tumsas, — nespējīgs atklāt pat vienu atomu no manas patiesības, — spēja atzīt manu dievišķību tieši tur, kur citi to vairs nespēja atzīt: pie krusta. Viņš spēja atpazīt Manu Gaismu, viņš spēja atklāt Manu mīlestību, viņš redzēja Jēzus pazemību un pasaules aklumu, un tā kā viņš uz zemes bija daudz cietis, bija notiesāts un iepazinis asins krustu, viņš saprata Mani un savā sirdī teica sev: „Ir pareizi, ka es kā laupītājs un ļaundaris mirstu pie krusta. Bet kāpēc jūs šo kausu pasniedzat Meistaram – šim cilvēkam, no kura jūs esat saņēmuši tikai labumu?” Un, redzot pacietību un pazemību, ar kādu taisnīgais Jēzus cīnījās ar nāvi, viņš nevarēja atturēties un iesaucās: „Kungs, atceries mani, kad Tu būsi Savā valstībā!”

67. Jā, mīļais Dimas, tu biji kopā ar Mani Gaismas un garīgā miera paradīzē, kur Es aizvedu tavu dvēseli kā atlīdzību par tavu ticību. Kas gan varētu teikt tiem, kuri šaubījās, ka Jēzū — mirstošā un asiņojošā, kāds viņš bija — mājās Dievs, ka laupītājā, kurš nāves cīņā gulēja pie viņa labās puses, slēpās gaismas gars? Laiks pagāja, un, kad dvēseles miers atkal iestājās, daudzi no tiem, kuri Mani bija noraidījuši un izsmējuši, iekļuva Manas patiesības gaismā, tāpēc viņu nožēla bija liela un viņu mīlestība, sekojot Man, neiznīcināma.

68. No krusta esmu atstājis pasaulei Dzīvības un garīgās gudrības grāmatu — grāmatu, kas gadsimtu, laikmetu un ēru gaitā cilvēkiem bija jāinterpretē un jāsaprot. Tāpēc Es teicu sāpēs satricinātajai Marijai pie krusta kājām: „Sieviete, šis ir tavs dēls”, vienlaikus ar skatienu norādot uz Jāni, kurš tajā brīdī iemiesoja cilvēci, taču cilvēci, kas pārvērtusies par labu Kristus mācekli, par garīgu cilvēci.

69. Arī pie Jāņa Es vērsos ar vārdiem: „Dēls, šī ir tava māte” — vārdi, kurus Es tagad jums izskaidrošu.

70. Marija iemiesoja tīrību, paklausību, ticību, maigumu un pazemību. Katra no šīm tikumībām ir kā kāpnes pakāpiens, pa kuru Es nolaidos uz šo pasauli, lai kļūtu par cilvēku šīs svētās un tīrās sievietes klēpī.

71. Šī maiguma, šī tīrības un mīlestības ir dievišķais klēpis, kurā tiek apaugļota dzīvības sēkla.

72. Tā kāpņu pakāpiens, pa kuru Es nolaidos pie jums, lai kļūtu par cilvēku un dzīvotu kopā ar saviem bērniem, ir tas pats, ko Es piedāvāju jums, lai jūs pa to uzkāptu pie Manis, pārvērsties no cilvēkiem par gaismas gariem.

73. Marija ir kāpnes, Marija ir mātes klēpis. Vēršieties pie viņas, un jūs sastapsiet Mani.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 321

1. Esiet svētīti, mācekļi, jo jūs izmantojat savu labo gribu, lai izskaidrotu Manu Vārdu. Tādējādi jūs varēsiet attīstīt savas dāvanas un izmantot tās savu līdzcilvēku labā.

2. Jūs tagad atrodaties laikā, kad cilvēki izjūt nemieru par Mūžību, par to dzīvi, kas atrodas aiz pārejošās cilvēciskās eksistences. Bet jums, kas šajā laikā esat bijuši Mani mācekļi, vienmēr jāapzinās, ka atslēga, kas atver durvis uz garīgo gudrību, ir mīlestība.

3. Visā manu mācību laikā es jums esmu izskaidrojis, kā šī dzīve uz Zemes kalpo dvēselei kā skola, pieredze, pārbaudījums un attīstības līdzeklis, taču ka tā iegūs visaugstāko zināšanu par garīgo dzīvi tikai tad, kad būs pametusi zemes ķermeni un atradīsies bezgalīgajā „Tale”, aiz zemes dzīves robežām.

4. Apbrīnojiet manu mācību vienkāršību, ko var piemērot jebkurai darbībai, jebkurā jomā, jo tās gaisma apgaismo un atdzīvina visu Visumu. Kad tās būtība izplūst pār jūsu saprātu, tā atklāj cilvēkiem ceļu, kā pilnveidoties, līdz viņi sasniedz dvēseles pilnību. Šī būtība ir labais, kas jūsu Dievā pastāv kā neizsīkstošs iedvesmas avots jūsu dzīvē.

5. Mana mācība ir vienkārša un tādēļ cilvēciskajai būtnei saprotama, visiem saprotama, jo jums visiem piemīt gars. Tur, kur valda sarežģītība, mistifikācija vai materiālisms, nav mana patiesība, kas ir gaisma.

6. Cenšaties pēc vienkāršības, mīliet pazemību, tad noslēpumi, kā arī neizdibināmākie mistēriji jūsu saprāta spējām parādīsies kā grāmatas lappuses, kas skaidri atklāj visu tās saturu.

Kad Es runāju ar jums par noslēpumiem un mistērijām, kuras cilvēki nav spējuši vai nav gribējuši atklāt, Es atsaucos uz visu to, ko Es savā slepenajā dārgumu krātuvē esmu sagatavojis savu bērnu atziņai. Es nerunāju par to, ko jums nekad nav jāzina, jo par to atbildīgs ir tikai jūsu Tēvs.

7. Otrajā laikmetā Es jums sniedzu mācību, ar kuras palīdzību Es cilvēkiem darīju saprotamu, ka viņi nesastāv tikai no matērijas, bet ka katrā no viņiem mīt būtne, kuras dzīve ir augstāka par cilvēka dzīvi un kuras dzimtene nav uz visiem laikiem šajā pasaulē, bet gan bezgalīgi augstākā valstībā nekā Zeme. Šis mācījums, lai gan tas sniedzas dziļi līdz pat mūžībai, tomēr tika izteikts vienkāršā un saprotamā veidā, lai visi cilvēki to saprastu, jo visiem bija tiesības to iepazīt.

8. Šī mācība bija sagatavošanās tam, ka cilvēce šajā Trešajā laikmetā pilnībā pārietu garīgajā sfērā. Jo šodien, kad Es atkal piešķiru Savai balsij cilvēcisko izpausmi, lai padarītu Sevi dzirdamu cilvēkiem, Es esmu nācis pie viņiem, lai paplašinātu, izvērstu un izskaidrotu šo mācību, jo redzu, ka šī

cilvēce tagad ir spējīga saprast jēgu visam tam, kas sākumā bija kā apsolījums.

9. Es pulcēšu visus cilvēkus un visas tautas ap savu jauno vēstījumu, aicināšu tos tāpat kā gans savas avis un nodrošināšu viņiem mieru kūtī, kur viņi atradīs patvērumu no skarba laika un vētrām.

10. Jūs vēl pieredzēsiet, cik daudzi, lai gan šķietami viņiem nav ne mazākās ticības vai garīguma pēdas, savas dvēseles tīrākajā dziļumā ir saglabājuši garīgās dzīves nemirstīgos principus — jūs vēl atzīsiet, cik daudzi no tiem, kuri jums šķiet, it kā viņiem nebūtu nekādas dievbijības, savas būtības dziļākajā dziļumā nes sevī neiznīcināmu altāri.

11. Pie šī iekšējā altāra cilvēkiem būs garīgi jānometās ceļos, lai raudātu par saviem pārkāpumiem, ļaunajiem darbiem un aizvainojumiem, izrādot patiesu nožēlu par savu nepaklausību. Tur, pie sirdsapziņas altāra, sabruks cilvēku augstprātība, tā ka cilvēki vairs neuzskatīs sevi par pārākiem savas rases dēļ. Tad nāks atteikšanās, atlīdzināšana un beidzot miers kā mīlestības un pazemības, ticības un labas gribas likumīgs auglis.

12. Tie cilvēki, kuri pašlaik baro tikai ambiciozu tieksmi pēc varas un zemes slavas, zina, ka viņu spēcīgākais pretinieks ir garīgums, tāpēc viņi to apkaros. Un tā kā viņi jau sajūt tuvojošos cīņu – gara cīņu pret ļaunumu –, viņi baidās zaudēt savu īpašumu un tādēļ pretojas gaismai, kas viņus nepārtraukti pārsteidz iedvesmas veidā.

13. Kā jūs domājat — kurš beigās uzvarēs: gars vai miesa? Neapšaubāmi uzvarēs gars, kurš, būdams pasaules vergs, tagad kļūs par to, kurš valdīs pār „miesas” kaislībām. Tas būs laiks, kad jūs „dosiet Dievam to, kas pieder Dievam, un pasaulei to, kas pieder pasaulei”.

14. Ar pravietiskajiem vārdiem Es jums šodien saku, ka tuvojas laiks, kad visas zemes tautas garīgi saskaņosies. Kurš no jums spēs paveikt šo darbu? Kuram cilvēkam būs spēks un gaisma, lai padarītu manu pravietojumu par realitāti? Nevienš, mīļā tauta, nav neviena cilvēka, kas spētu iedegt gaismu tumsā, kas jūs apņem. Kā vienmēr, Es būšu Tas, kurš izklīdēs ēnas, nomierinās vētru un ļaus jums visiem apvienoties pie Manas mīlestības galda kā patiesiem brāļiem un māsām, kā viena Tēva bērniem, kādi jūs esat.

Tomēr Es nebūšu viens šajā cīņā – šīs tauta sadarbosies ar Mani, šie mācekļi būs Mani tulkotāji cilvēces priekšā. Viņi būs Mani uzticamie liecinieki izlūku priekšā, viņi būs rīki, kurus Es izmantošu, lai pasaulei sniegtu liecības par Manu varu, Manu mīlestību, Manu klātbūtni.

15. Jūs nekad nenesīsiet visu mana krusta nastu — es jums to saku vēlreiz. Bet tā daļa, kas jums būs jānes — cik grūta tā būs! Jūsu atbildība būs liela.

16. Cīņa būs sīva, bet to vienmēr atvieglos labvēlīgi notikumi, kas būs pierādījums tam, ka Es esmu ar jums. Tie būs kā mana balss, kas runā uz jūsu sirdīm.

17. Cik priecāsies jūsu dvēsele par katru tautu, kas pamazām atmodīsies jaunās dienas gaismā, Trešā laikmeta gaismā, kurā visi cilvēki apvienosies, lai godinot jūsu Dievu, uzceltu garīgo templi, iekšējo svētnīcu, kurā mirdzēs neizdzēšamā ticības un mīlestības liesma.

18. Pašlaik jūs jūtaties vēl ļoti tālu no miera, harmonijas un brālības, un jums ir pamats tam. Jo katram cilvēkam priekšstati par Dievu, par dzīvi, par patiesību ir tik atšķirīgi, ka rodas iespaids, it kā būtu daudz dievu un katram cilvēkam būtu savs dievs.

19. Vai jūs neesat vismaz novērojuši dabā, kas jūs apņem, kā viss pakļaujas vienam vienīgam principam, kā viss seko vienam un tam pašam uzdevumam un kā viss saskaņojas vienā likumā?

20. Ja būtu dažādi uzdevumi, ja jūs būtu atklājuši citus likumus nekā tos, kurus Es jums esmu atklājis, un kādu citu, nevis Mani, tad jums būtu iemesls tam, ka jūsu ticības pārliecībās, pielūgsmes veidos, priekšstatos un dzīvesveidos pastāvētu atšķirības. Bet Es jums atkārtāju, ka ir tikai *viena* gaisma, kas no mūžības ir izstarojusies uz jūsu cilvēciskās un garīgās dzīves debesīm.

21. Nevienam cilvēkam nebūs grūti pievērsties šai mācībai, viņam nebūs jāpūlas, kā arī nebūs jānoraida viss labais, patiesais vai taisnīgais, ko viņš nes savā sirdī.

22. Vienīgais, ko mērķē mans darbs, ir visu cilvēku garīgums, jo garīgumā viņi kļūs par vienu un sapratīs viens otru. Garīgumā viņi redzēs, ka pazudis to reliģiju nosaukumi un ārējās formas, kas ir bijuši cēlonis viņu garīgajai nošķirtībai, jo katrs *savu* Dievu ir interpretējis citādāk.

23. Tiklīdz visi savos dažādos ceļos tuvosies garīgumam, viņi sapratīs, ka vienīgais, kas viņiem trūka, bija atbrīvoties no savas materiālās domāšanas, lai garīgi varētu interpretēt to, ko viņi vienmēr bija uztvēruši materiālā nozīmē.

24. Tādējādi tas, kurš nometās ceļos priekšā attēlam, lai tajā atpazītu Manu klātbūtni, pēc tam sajūtīs Mani savā dvēselē, bez vajadzības radīt kādu tēlu, lai caur to attēlotu Mani.

25. Tas, kurš ilgi veicis svētkējumus, lai nokļūtu vietā, par kuru viņam bija teikts, ka Es tur esmu un ka tur viņš varētu izveseļoties, iemācīsies, ka nav nepieciešams doties no vienas zemes vietas uz citu, lai Mani atrastu, jo cilvēks, pateicoties dievišķajai lūgšanas dāvanai, neatkarīgi no vietas var Mani atrast katrā savas dzīves brīdī.

26. Tad cilvēki attīrīsies ar patiesu nožēlu un no gara uz garu atzīs savus grēkus Manai dievišķībai, iesaistot savu sirdsapziņu šajā garīgajā aktā.

27. Garīgi nebūs ne citas maizes, ne cita vīna kā vien mana Vārda būtība — būtība, ar ko cilvēki barosies un kurā stiprināsies mīlestībā, taisnīgumā, godīgumā un žēlsirdībā.

28. Un tie, kas savu dzīvi veltī pagātnes rakstu pētīšanai, un kuri, pamatojoties uz atšķirīgajiem veidiem, kā interpretēt šos vārdus, ir sadalījušies sektās un baznīcās, arī savstarpēji tuvināsies garīgajā līmenī, jo augstākais skatījums uz analīzes un interpretācijas veidu atklās viņiem visiem patieso jēgu, ko viņi nekad nebija atklājuši, jo dievišķajai atklāsmei vienmēr bija piešķīruši cilvēcisku un zemes jēgu.

29. Garīgums ir viss, ko Es šajā laikā prasu no cilvēkiem; tad viņi redzēs, ka atļautajās robežās tiek piepildīti viņu augstākie ideāli un atrisināti smagākie konflikti.

30. Šajā apjukuma laikā Mans Vārds parādīsies pasaulē kā glābšanas laiva. Cilvēki spēs pacelties uz jaunu dzīvi, kas pilna ar gaismu, mieru un brālību.

31. Tagad cilvēce drīz redzēs, kā pār tautām lido miera balodis, kas knābī nes simbolisko olīvu zaru.

32. Mans stars ir nolaidies pie jums, un, lai gan jūs to neredzat ar fiziskajām maņām, jūsu dvēsele tomēr jūt manas gaismas klātbūtni, kas jūs apgaismo.

33. Tagad jūs savā būtībā atklāsiēt kaut ko vairāk nekā tikai ķermeņa orgānus, un tās būs dvēseles dāvanas, spējas, spēki un īpašības, kas cilvēkā ir gulējušas daudzus gadsimtus. Jūs tajās neatklāsiēt ne vielu, ne formu, tāpēc Es jums saku, ka šo noslēpumu neatklās jūsu zinātne.

34. Līdz šim jums ir pastāvējis tikai tas, ko esat atklājuši ar prātu un aptaustījuši ar maņām. Bet pienāks brīdis, kad jūs sapratīsiet, ka patiesās vērtības slēpjas garīgajā, tajā dzīvē, ko jūs nevēlējāties iepazīt. Tad jūsu eksistenci apgaismos jauna gaisma, kas jums atklās vislielākos noslēpumus un skaistākos mācības. Es jūs svētīšu, jo beidzot jūs sadarbosieties ar savu Tēvu dzīves izplaukumā un jūsu dvēseles attīstībā.

35. Pašlaik jūs atrodaties stagnācijā, nespējot to apzināties, nepamanot viena laika posma beigas un cita sākumu, neatklājot savu pārbaudījumu jēgu un nespējot novērst dievišķās zīmes, ko Es jumsodu katrā solī.

36. Jūs nezināt, vai atrodaties Manī vai ārpus Manis, kā arī to, vai garīgajai dzīvei esat dzīvi vai miruši, jo jūsu jūtu pasaule jūsu būtībā joprojām atrodas miegam līdzīgā stāvoklī.

37. Patiesi, Es jums saku: tikai Mana balss var jūs pamodināt, tikai Mans aicinājums var jūs atdzīvināt, un tādēļ Es esmu nācis, pilns žēlsirdības, lai

jūs glābtu. Jau mana gaisma tuvojas katrai sirdij, jau tā nemanāmi iekļūst jūsu uztverē, tā, kā zaglis dziļā naktī ielaužas guļamistabā: uz pirkstu galiem, neizdodot ne mazāko troksni.

38. Kad mana balss garīgā veidā izskanēs cilvēces vidū, cilvēki sajutīs kaut ko vibrējošu, kas vienmēr ir bijis viņos, lai gan tas nevarēja brīvi izpausties. Tas būs gars, kurš — iedrošināts sava Kunga balsī — pacelsies un atbildēs uz manu aicinājumu.

39. Tad uz Zemes sāksies jauna ēra, jo jūs vairs neraudzīsieties uz dzīvi no apakšas, bet skatīsieties uz to, atpazīsiet un baudīsiet to no savas garīgās pacilātības augstumiem.

40. Saprotiet, ka mana mīlestība negaida, kamēr jūs paši atmodīsieties, bet nāk jums palīgā, lai paceltu jūs no materiālisma dziļā miega.

41. Es redzu jūs mazos, un Es gribu, lai jūs būtu lieli, lai jūs ar savām spējām, savu intelektu un savām maņām uzņemtu sevī visu, kas ar Manu piekrišanu jums pienākas.

42. Ļaujiet, lai atmodas intuīcija, lai sāktu darboties jūtīgums pret garīgo, lai jūsu iedvesma sāktu darboties, lai jūsu sirds attīrītos no grēkiem, lai jūsu prāts kļūtu skaidrs.

43. Centieties uzturēt savstarpējo solidaritāti, strādājiet, lai jūs visi dzīvotu saskaņā. Cīnieties pret to pastāvīgo naidīgumu, kādā esat dzīvojuši uz Zemes, līdz to izskaudīsiet. Rūpējieties, lai pasaulē uzvarētu labais, lai jūsu dzīve tiktu attīrīta, ievērojot Manu mācību, no kuras izriet mīlestības un taisnīguma likums. Tad jūs būsit iestājušies par viscēlāko lietu, un jūsu dvēsele būs Man daudz tuvāk.

44. Jūsu mērķim jābūt Jaunuma iznīcināšanai, ko jūs gribējāt iemūžināt savā pasaulē un ko daudzi — pat ja jūs tam neticāt — ir padarījuši par savu dievu, veltot tam visas savas būtības spēkus un domas; jums jācīnās pret to, iedvesmojoties no domas, ka jums tas arvien vairāk jāizskauž un jāizdzina no savas dzīves.

45. Šai svētītajai cīņai jums jāuzkrāj ticības, gribas, drosmes, spēka, pacietības un neatlaidības rezerves.

46. Šajā cīņā jūs nebūsit vieni. Es ieliešu savu spēku jūsu rokās un savu gaismu jūsu prātā. Es pārvēršu katru jūsu darbu par brīnumu, ja tie būs iedvesmoti no žēlsirdības un mīlestības.

47. Uzņemiet šo mācību sevī, glabājiet to savā sirdī un veltiet visu savu gribu vēlmei labāk iepazīt se. Kā? Mēģinot atklāt savu dvēseli tās dāvanās, spējās, uzdevumos, izpirkšanas pienākumos un visā, ko tā glabā sevī kā jūsu mantojumu.

48. Nezaudējiet drosmi, ja redzat, ka dienas iet, neko no tā sevī neatklājot. Lūdzieties un meditējiet, rīkojieties saskaņā ar maniem

piemēriem un mācībām, un, kad vismazāk to gaidīsiet, kāda jūsu dvēseles dāvana atklāsies caur jūsu darbiem.

49. Atveriet acis un asiniet savas maņas, lai uztvertu to neredzamo pasauli, kas dzīvo un darbojas ap jums. Jūs esat iecietīgi atteikušies ņemt vērā to garīgo dzīvi, kas nepārtraukti virto jūsos, ap jums un virs jums, nespējot iedomāties, ka esat ar to tik cieši saistīti, kā ar gaisu, ko elpojat.

50. Iemesls tam ir tas, ka jūs esat pārāk daudz interesējušies par zemes zinātni un esat aizmirsuši garīgo gudrību.

51. Jūs zināt, ka, lai iekļūtu garīgās dzīves bezgalīgajā okeānā, ir nepieciešama drosme, labestība, ticība un mīlestība pret Dievu, un tas jums šķiet grūti un grūti paveicams, tāpēc jūs vienmēr dodat priekšroku cilvēciskajām zinātnēm, kuras, jūsuprāt, neprasa to tīrību un pacilātību, kādu prasa garīgās dzīves pētīšana.

52. Ja jūs uzzinātu, ka nav neviena jūsu darba, uz kuru neietekmētu kāda garīga būtne, tas jums šķistu neaptverams, un tomēr tā tas ir.

53. Ārpus jūsu cilvēciskās dzīves pastāv garu pasaule — jūsu brāļi un māsas, cilvēkiem neredzamas būtnes, kas savā starpā cīnās, lai jūs iekarotu.

54. Šīs cīņas cēlonis slēpjas atšķirīgajā attīstības līmenī, kādā atrodas vieni un otri. Kamēr Gaismas būtnes, vadītas mīlestības, harmonijas, miera un pilnveidošanās ideāla, izgaismo cilvēces ceļu, vienmēr iedvesmojot tai labo un atklājot visu, kas ir cilvēku labā, tās būtnes, kas joprojām turas pie zemes materiālisma, kas nav spējušas atbrīvoties no savas egoisma un mīlestības pret pasauli vai kas uz nenoteiktu laiku baro cilvēciskās atkarības un tieksmes, cilvēku ceļu ar apmulsumiem, aptumšojot prātu, padarot sirdis aklas, pakļaujot gribu, lai izmantotu cilvēkus un padarītu tos par *savu* plānu rīkiem vai izmantotu tos tā, it kā tie būtu viņu pašu ķermeņi.

55. Kamēr Garīgā Gaismas pasaule cenšas iekarot cilvēku dvēseles, lai tām atvērtu ceļu uz mūžību; kamēr šie svētie pulki nepārtraukti cenšas pieaugt mīlestībā, kļūt par slimnieku kopējiem pie sāpju gultas, kļūstot par padomdevējiem cilvēka, kurš nes lielas atbildības nastu, blakus, par jauniešu padomdevējiem, par bērnu aizstāvjiem, par tiem, kuri ir aizmirsti un dzīvo vienatnē, pavadoņiem, tāpat nepārtraukti starp cilvēkiem darbojas būtnu leģioni bez garīgās gudrības gaismas un bez pacilājošās mīlestības sajūtas. Bet to mērķis nav atvieglot jums ceļu uz Garīgo valstību — nē; šo būtnu nolūks ir pilnīgi pretējs, to centieni ir valdīt pār pasauli, turpināt būt tās valdniekiem, iemūžināties uz Zemes, valdīt pār cilvēkiem un padarīt tos par savas gribas vergiem un rīkiem — vienā vārdā: neļaut atņemt to, ko tās vienmēr uzskatījušas par savu: pasauli.

56. Tātad, mācekļi: starp vienām un otrām būtņēm norisinās sīva cīņa — cīņa, ko jūsu fiziskās acis neredz, bet kuras atbalsis dienu no dienas ir jūtamas jūsu pasaulē.

57. Lai cilvēks varētu aizstāvēt sevi un atbrīvoties no ļaunajām ietekmēm, viņam ir nepieciešamas zināšanas par patiesību, kas viņu apņem, viņam jāiemācās lūgties ar garu, kā arī jāzina, ar kādām spējām ir apveltīta viņa būtība, lai tās varētu izmantot kā ieročus šajā lielajā cīņā starp labo un ļauno, starp gaismu un tumsību, starp garīgumu un materiālistu.

58. Tieši Gaismas garīgā pasaule darbojas, cīnās un sagatavo visu, lai pasaule kādu dienu uzsāktu ceļu uz garīgumu.

59. Pārdomājiet visu šo, un jūs varēsiet iedomāties šīs cīņas nežēlību, ko vada jūsu garīgie brāļi un māsas, kuri cenšas glābt cilvēkus — cīņa, kas viņiem ir kā kauss, ar kuru jūs nepārtraukti liekat viņiem dzert nepateicības rūgtumu, jo jūs apmierinieties ar to, ka saņemat no viņiem visu labo, ko viņi jums sniedz, bet nekad nestājaties viņu pusē, lai palīdzētu viņiem šajā cīņā.

60. Tikai nedaudzi spēj pievienoties viņiem, nedaudzi ir atsaucīgi viņu iedvesmai un seko viņu norādēm. Bet cik spēcīgi viņi virzās cauri dzīvei, cik aizsargāti viņi jūtas, kādas priekas un iedvesmas pacilā viņu garu!

61. Lielākā daļa cilvēku ir sašķelta starp abām ietekmēm, nespējot izlemt par labu vienai no tām, nepakļaujoties pilnībā materiālistam, bet arī necenšoties atbrīvoties no tā un padarīt savu dzīvi garīgāku, tas ir, pacelt to ar labo, zināšanām un garīgo spēku. Šie cilvēki joprojām atrodas cīņā ar sevi.

62. Tie, kas ir pilnībā pakļāvušies materiālistam, vairs neņemot vērā sirdsapziņas balsi, un kas neievēro neko, kas attiecas uz viņu dvēseli, vairs necīnās — viņi ir cīņā uzvarēti. Viņi uzskata, ka ir uzvarējuši, uzskata, ka ir brīvi, un neapjauš, ka ir gūstekņi un ka būs nepieciešams, lai Gaismas leģioni nolaistos tumsā, lai viņus atbrīvotu.

63. Šo Gaismas vēstījumu Es sūtu visām zemes tautām, lai cilvēki atstātos, lai viņi apzinātos, *kurš* ir ienaidnieks, ar kuru viņiem jācīnās, līdz viņi to būs uzvarējuši, un *kādas* ieročus viņi, to neapzinoties, nēsā līdz.

64. Patiesi, Es jums saku: ja Es šajā laikā būtu nācis kā cilvēks, jūsu acīm būtu bijis jāredz Manas brūces vēl svaigas un asiņojošas, jo cilvēku grēks nav beidzies un viņi arī nevēlējās izpirkties, pieminot to asini, kas tika izlieta no Manis Golgātā un kas bija liecība par Manu mīlestību pret cilvēci. Bet Es esmu nācis Garā, lai jums ietaupītu kaunu, skatoties uz to darbu, ko veica tie, kuri Mani uz Zemes tiesāja un notiesāja.

65. Viss ir piedots; bet katrā dvēselē pastāv kaut kas no tā, ko Es izliju pie krusta par visiem. Nedomājiet, ka šī dzīvības spēka un šīs asinis izplēnēja vai pazuda. Tās iemiesoja garīgo dzīvi, ko Es no tā brīža izliju pār visiem cilvēkiem. Ar šīm asinīm, kas apstiprināja Manu Vārdu un visu, ko Es uz Zemes teicu un darīju, cilvēki, ilgojoties pēc savas dvēseles atjaunošanās, attīstīsies uz augšu.

66. Mans Vārds, mani darbi un mana asinis nav bijuši un nebūs veltīgi. Ja jums dažkārt šķiet, ka mans Vārds un mans Vārds ir gandrīz aizmirsts, jūs drīz redzēsiet, kā tie atkal parādās, pilni ar dzīvības sulu, dzīvību un tīrību, kā sēkla, kas, lai gan pret to nepārtraukti cīnās, nekad neizzūd.

67. Arī mans Vārds un manas atklāsmes šajā laikā neizzudīs. Protams, būs brīži, kad radīsies iespaids, ka viss tas ir beidzies, nepaliekot pasaulē ne pēdām, ne pēdām. Taču pēkšņi, kad jūs to vismazāk gaidīsiet, garīguma mācība, ko Es jums esmu mācījis, atdzīvosies ar tikpat lielu vai pat vēl lielāku spēku.

68. Mana pacietīgā darbība, izmantojot jūsu saprātu, nebūs veltīga, jo tāpat kā savulaik Es simboliski izliju savu dzīvību ar to asinīm, lai jūs mācītu mīlestībai, tāpat tagad Es izlieju savu Garu pār jums, lai jums atvērtu ceļu uz augšāmcelšanos līdz pat mūžībai. Taču, ja mana asins nav bijusi neauglīga, vēl jo mazāk tāda būs mana Gara gaisma.

69. Šobrīd jūs vēl nevarat novērtēt to vārdu nozīmi, kurus jūs pašlaik dzirdat. Bet jūsu gaismas dvēsele, kuras izcelsme ir mūžībā, varēs piedzīvot patiesību un piepildījumu visam tam, ko Es šajā Trešajā laikmetā esmu atklājis pasaulei caur neizglītotiem un netīriem vēstnešiem un garīgajā gaismas pasaulē.

70. Dažreiz savās pārdomās jūs jautājat sev, kā gan garīgās būtnes telpā rīkojas, lai pārvietotos no viena punkta uz otru, ja tajā pašā brīdī pēc tām ilgojas dažādās Zemes vietās. Jūsu iztēle liek tām nepārtraukti, ātri kā gaisma, lidot no viena punkta uz otru un no vienas pasaules malas uz otru.

71. Jūs domājat: cik smags un grūts ir viņu uzdevums! Jūs sakāt: „Cik sāpīga ir viņu atgriešanās!”

72. Man jums jāsaka, ka šī misija nav tāda, kādu to ir iedomājies jūsu prāts. Kad šīs būtnes ir sasniegušas nepieciešamo attīstības līmeni, lai saņemtu vadītāju, aizstāvju, padomdevēju un labdari uzdevumu, tām ir tik plaša ietekme, ka tām nav jāpārvietojas no vienas vietas uz citu, jo no turienes, kur tās atrodas, tās var ietekmēt savus brāļus un māsas, kuriem tās ir vajadzīgas. No turienes viņi var redzēt, dzirdēt, just un veikt darbus, kas pieder pie viņu uzdevuma.

73. Augstākajai dvēselei attālumi izzūd, pateicoties tās gudrībai un mīlestībai, un tās darbības joma atbilst attīstības līmenim, ko tā ir sasniegusi.

74. Tomēr jūs varētu domāt, ka dvēselei, kurai nav nekāda attīstības līmeņa, noteikti ir nepieciešams pārvietoties, lai pārvarētu attālumus, jo tās visvērtīgākās īpašības vēl nav attīstītas.

75. Nemēģiniet arī iedomāties vietu, kur atrodas tā būtne, ko atsauc jūsu atmiņa. Jo tā nav ne tuvu, ne tālu, tāpat kā Es, kurš neesmu ne tālu, ne tuvu jums, jo Es esmu klātesošs visā un visur.

76. Vienīgais attālums, kas pastāv starp jums un Dievu vai starp jums un garīgo būtni, nav materiāls attālums, bet gan garīgs, ko izraisa jūsu nepietiekamā sagatavotība, tīrība vai gatavība saņemt iedvesmu un garīgo ietekmi.

77. Nekad neradiet šo attālumu starp jums un jūsu Skolotāju vai starp jums un Garīgo pasauli, tad jūs vienmēr baudīsiet labvēlības, ko mana mīlestība izliej pār tiem, kuri prot tās meklēt. Jūs vienmēr sajūtīsiet, ka Garīgā pasaule ir tuvu to sirdīm, kuri gatavojas to sajūt.

78. Cik liels ir attālums, ko šīs laikmetā cilvēce rada starp sevi un garīgo dzīvi! Tas ir tik liels, ka mūsdienų cilvēki tādēļ jūt Dievu bezgalīgi tālu no sevis un uzskata Debesu valstību par tālu un nepieejamu.

79. Jo vairāk laika pāiet, jo tālāk cilvēki jūtas no garīgās valstības. Viņi zaudē svētīto priekšstatu, ka kādreiz tur dzīvos, un, kad viņi mirst un ļauj dvēselei atdalīties no miesas, viņiem paliek tikai iespaidi no zemes dzīves, kas liek viņiem zaudēt jebkādu priekšstatu par garīgo.

80. Mans mīlestības vēstījums šajā laikā izdzēs attālumus, novērš kļūdas, izklidē tumsību un panāk to, ka cilvēka dvēsele, kas jau ir dzīvojusi bezgalīgajā garīgajā sfērā, lūdzoties un meditējot, atgrieztos pie savas izcelsmes, atklātu savu būtības kodolu un atklātu to cilvēkam, prātam un sirdij, kas tai uzticēts kā instruments, lai pildītu uzdevumu uz Zemes.

81. Jūs redzat, ka pietiek ar vienu garīgās apgaismības mirkli, lai šis šķietami tik liels attālums pazustu un panāktu, ka jūs piedzīvotu visu to prieku, no kura jūs tik ilgu laiku esat sevi atņēmuši, kamēr uzskatījāt Mani par tālu esošu.

82. Šodien jūs esat spējīgāki mainīt savu domāšanu, lai gan tas jums šķiet grūti. Es jums to saku, jo visa jūsu būtība ir attīstījusies gan garīgajā, gan fiziskajā līmenī, neapstājoties visā jūsu gribas brīvības ceļā.

83. Tāpat kā mūsdienų cilvēku saprāta uztveres spēja ir daudz lielāka nekā senāko laiku cilvēkiem, jo viņu spējas ir attīstījušās, tāpat arī dvēsele savā nepārtrauktā dzīves pieredzē ir attīstījusies, tādējādi spējot saprast, aptvert, ticēt un pieņemt to, ko citu laikmetu cilvēki nespēja sasniegt.

84. Tāpēc, lai atklātos cilvēcei, Esmu izvēlējis pilnīgo formu, proti, garīgo, jo zinu, ka tagad jūs esat spējīgi to saprast. Tā nebija pagātnē, kad Man bija jāmeklē taustāmas formas, lai padarītu Sevi dzirdamu un saprotamu cilvēkiem.

85. Tagad ir laiks, kad cilvēce cīnīsies, lai ieviestu garīgo Dieva pielūgsmi. Taču ir tikai dabiski, ka tas notiks tikai pēc iekšējām cīņām, kad sapratne un dvēseles miers būs ienākuši sirdīs.

86. Jūs, kas Mani dzirdat caur šo mācību, esat sapratuši, kā atbrīvot savas sirdis no aizspriedumiem un fanātisma, un godājat Mani dabiskā un vienkāršā veidā, sajūtot Mani savā iekšienē. Jūs varat uzskatīt sevi par izredzētiem cilvēkiem, un Es izmantosiu jūs kā garīguma laikmeta ceļa brucējus.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 322

1. Es iepazīstinu jūs ar vēl vienu lappusi no manas mācības grāmatas, kas ir mīlestība un gaismas jūsu dvēselei. Laimīgi esat jūs, kas patiesi klausāties savu Skolotāju, jo Es jūs mācu skaidri un pilnīgi, lai jūs saprastu savu likteni un misiju, ko Es esmu uzticējis jūsu dvēselei.

2. Jūs nākat, lai pētītu un saprastu Manas mācības, lai tās nodotu tālāk saviem līdzcilvēkiem, un, lai gan viņi jūs dažreiz ir noraidījuši, jūs neesat jutušies aizvainoti, bet gan apmierināti par to, ka varējāt atbildēt uz viņu jautājumiem.

3. Jūs runājat ar Mani savas sirds dziļumos, lai norādītu Man uz savu līdzcilvēku neticību. Bet Es jums saku: ja jūs esat sastapuši sirdis, kas cietas kā klintis, Es runāšu ar viņiem caur viņu sirdsapziņu, lai viņi sajustu ilgas būt kopā ar Mani. Jūsu uzdevums ir rūpēties par cilvēku labumu, sekojot ceļam, ko Es jums esmu iezīmējis, neņemot vērā ne laiku, ne attālumu.

4. Jūs sastapsiet daudzus garīgi nabadzīgus, slimus un „vergu”, kurus jums jādziedina un jāatbrīvo, salaužot viņu ķēdes un mīlestībā sniedzot viņiem Manus mācības vārdus. Jo pienāks diena, kad jūs vairs nedzirdēsiet Manu vārdu, un tad jums jāpaliek kā skolotājiem, lai jūs varētu izglītēt nākamās paaudzes.

5. Ar Gaismas zobenu jūs izdzīsīsiet tumsību un varēsiet atvērt ceļu saviem līdzcilvēkiem. Es vēlos, lai cilvēki šajā Trešajā laikmetā varētu baudīt mieru, saskaņu un labu gribu. No kuriem viņi saņems šos mācības? No maniem mācekļiem, mīļā tauta — no tiem, kuri mīl Mani un nenogurst būt kopā ar Mani — kuri jūt Mani savas sirds dziļumos.

6. Laimīgi tie, kuri vienmēr ir kopā ar Mani un atvaira kārdinājumus, atturoties no pasaules izlaidībām. Viņu garīgās acis aizmirstībā ieraudzīs mūžīgo godību — Valstību, kurā dvēselei jābūt mājās.

7. Es jums atstāju mācību par vienotību un brālību. Esiet nomodā un lūdzieties, lai kārdinājums neaizņemtu to, ko Es jums esmu uzticējis — lai jūs būtu sūtņi un mācekļi, kurus — kad pienāks laiks — Es sūtīšu pie cilvēces.

Kad jūs reiz būsit atbrīvojušies no jebkādas materializācijas, apgērbti vienīgi ar manu mīlestību un manu gaismu, jūs dzirdēsiet manu balsi savā dvēselē, jūs atpazīsiet savu Gana balsi, un tad jūs labprāt kā aitas kāpsiet kalnā, lai sasniegtu dievišķo dzimteni.

8. Jūsu Debesu Māte ir kā ganiņa, kas seko jūsu soliem. Marija kopj jūs savā jaukā dārzā kā rozes un lilijas, viņa dod jums smaržu, lai jūs būtu kā ziedi, kas savam Tēvam ziedo savu esenci.

9. Otrajā laikmetā Es jums teicu, ka atkal būšu kopā ar jums. Taču tagad, kad Esmu izpildījis savu solījumu, daži Mani ir atpazinuši, bet citi ir

šaubījušies par Manu klātbūtni. Daži no jums ir rauduši prieka asarām, jo atkal ir dzirdējuši Mani un redzējuši ar sava gara acīm. Es dzirdēju tos, kuri Man teica: „Meistars, ja būtu nepieciešams upurēt manu ķermeni, es to atdotu ar pilnīgu pakļautību un pazemību, lai glābtu savu dvēseli un cilvēci.”

10. Es esmu jūs uzticējis savai Garīgajai Gaismas pasaulei, lai tā būtu jūsu padomdevēja un aizstāve — lai tā jūs vadītu ceļā un palīdzētu jums pildīt jūsu misiju.

Tiem no jums, kuri Mani nav sapratuši, Es saku: nešaubieties, jo Esmu sevi atklājis caur cilvēkiem visos laikos. Taču Es negribēju viņus pārsteigt ar savām atklāsmēm, tāpēc iepriekš esmu sūtījis savus vēstnešus. Esmu sūtījis ceļa sagatavotāju, lai sagatavotu ceļu un cilvēku sirdis.

11. 1950. gadā Es jums sniegšu savus pēdējos mācījumus, un Es vēlos, lai jūs, pirms Es pabeidzu savu atklāsmi caur cilvēka saprātu, saprastu, kā jūs sēsiēt manu mīlestības vārdu un kā jums tas jāizplata no sirds uz sirdi, no provinces uz provinci, visās zemes vietās, kur šajā laikā Mani nav dzirdējuši un nav varējuši sajūst.

12. Jūs esat stipras dvēseles, pilnas mīlestības un gaismas. Nekļūstiet par rakstu zinātājiem un neuzpūstieties cilvēku priekšā, jo jūsu pazemībā būs jūsu Tēva žēlastība un gaisma.

13. Jūsu skatieniem jābūt pilniem sirsnības, jūsu zinātnei jābūt mīlestības zinātnei, jūsu rokām jāglāsta, jūsu vārdiem jābūt mierinājumu cilvēkiem; tad pasaule pieņems jūsu piemēru un vairs nekurinās karus, kurus tā ir izraisījusi no gadsimta uz gadsimtu un no laikmeta uz laikmetu.

14. Tad piepildīsies mana griba un to griba, kuri ir daudz cīnījušies un izlijuši daudz asaru, lai panāktu cilvēces vienotību. Tad vairs nebūs nekādu atšķirību starp rasēm vai ādas krāsām. Tas ir mans solījums jums.

15. Šodien katrs cilvēks uzskata, ka pilnībā pārzina patiesību. Katra reliģija apgalvo, ka tai pieder patiesība. Zinātnieki paziņo, ka ir atklājuši patiesību. Es jums saku, ka neviens nepazīst absolūto patiesību, jo cilvēks ar savu prātu nespēj aptvert pat to daļu, kas viņam ir atklāta.

16. Visi cilvēki sevī nes *daļu* patiesības *un* kļūdu, kuras viņi sajauc ar patiesības gaismu.

17. Tuvojas cīņa, kurā visas šīs spēki cīnīsies savā starpā, jo katrs vēlas uzspiest *savu* pasaules uzskatu. Taču beigās neuzvarēs ne *kāda* cilvēciskā ideoloģija, ne zinātniskā teorija, ne reliģiskais ticības apliecinājums, bet gan *visu* labo uzskatu, *visu* augstāko ticības pārliecību, *visu* līdz augstākajai garīgajai līmenim paceltu kulta formu, *visu* patiesā cilvēces progresā kalpošanai veltīto zinātņu harmoniska apvienošanās.

18. Es ļaušu cilvēkiem runāt par savām idejām un tās izklāstīt, ļaušu citiem publiski demonstrēt savas kulta formas un rituālus, ļaušu diskutēt un cīnīties, ļaušu zinātniekiem izplatīt savas progresīvākās teorijas, ļaušu visam, kas slēpjas katrā prātā, izlauzties, nākt gaismā un atklāties. Jo tuvu ir Plāvēja diena — tā diena, kad sirdsapziņa kā nežēlīga sirpis ar saknēm nogriež visu, kas cilvēka sirdī ir nepatiesība.

19. Tu, tauta, esi nomodā un neaizmirsti, ka Es tev esmu paziņojis par šo cīņu, lai tu nezaudētu drosmi, redzot, kā cilvēki kaislīgi diskutē, liecinot, kā reliģiskās kopienas karo savā starpā un kā Gars cīnās ar tām.

20. Ļaujiet pasaulei satraukties, ļaujiet izcelties vētrai un uzliesmot cīņai, lai cilvēks atmostos un, atmostoties, ieraudzītu gaismu, par kuras apbrīnošanu viņš jau sen ir sapņojis — lai savtīgie cilvēki, kas ir aizslēguši vārtus uz ceļu, kas ved uz patiesības atziņu, nokāptu no saviem augstajiem krēsliem, troņiem un pjedestāliem un ielaistu cauri cilvēku pūļus, kas izsalkuši un izslāpuši pēc Gara gaismas.

21. Jums visiem būs jāmeklē mana gaisma, jums visiem būs jāmeklē bāka, lai tumsas dienās varētu atpazīt ceļu — pārdomu un nožēlas dienās, dienās, kad notiks dziļa sevis pārbaude saskaņā ar jūsu sirdsapziņu, kurās nebūs neviena cilvēka, kurš justos mierīgs un varētu teikt: „Es nebaidos no nekas, jo esmu vienmēr rīkojies pareizi.”

22. Nē, nebūs neviena, kas to izsauktu vai domātu, jo sirdsapziņa katrā dvēselē liks par sevi manīt.

23. Tikai tie, kas lūdz un nožēlo, sasniegs savas dvēseles attīrīšanu. Tikai tie, kas atmetīs savu iedomību, varas izmantošanu pār citiem un augstprātību, spēš iekāpt glābšanas laivā. Jo tie, kas turas pie savām mulķībām, kas piekļaujas savām kļūdām un tradīcijām — gatavi tās uzturēt līdz galam, neraugoties uz sirdsapziņas spriedumiem un norādījumiem —, tie, pretēji labākai sapratnei, virzīsies uz apmātības un tumsas bezdibeni, kurā pēc jūsu Tēva gribas neviens nevēlas ielūzt.

24. Šo mīlestības un žēlsirdības vēstījumu, ko Es jums esmu nesis īstajā brīdī jūsu glābšanai, jums ir savlaicīgi jāizplata cilvēcei.

25. Manam gudrības vēstījumam ir uzdevums garīgi apvienot cilvēkus, pasargāt viņus no apmulsuma viesuļa, izglābt viņus no tumsas, ja viņi ir zaudējuši ticību.

26. Tikai Manam Vārdam būs spēks apturēt tos, kuri ar traku ātrumu virzās uz bezdibeni, jo tas atklāj visu, jo tas nevilcinās atminēt noslēpumu, jo tas ir caurvīts ar jūsu Tēva žēlsirdību un mīlestību.

27. Kurš, izņemot Mani, varētu glābt visus šos cilvēkus, kuriem nav ticības augstākajai dzīvei un nav zināšanu par Manu taisnīgumu? Kurš patiesi ir sapratis sāpju nozīmi un cēloni viņu dzīvē, kas ir pilna bēdām,

nomāktības un bailēm? Cik maz cilvēces meistarū un vadītāju Es redzu! Ko cilvēki zina par Garu? Viņi nodarbojas tikai ar cilvēcisko pusi, nespējot atklāt to, kas atrodas aiz zemes vajadzībām un rūpēm. Tāpēc cilvēki — vīlušies par to, ka ne zinātnēs, ne reliģijās nespēj atrast apmierinošu atbildi uz saviem jautājumiem — ir veltījuši sevi uzdevumam paši meklēt patiesību. Daži tuvinās šim ceļam, bet citi, savas vājās garīgās attīstības dēļ, pieņem jaunas kļūdas.

28. Cilvēki, kas dzīvē ir izdzēruši vienu ciešanu kausu pēc otra, Man saka: „Kungs, kāpēc nav neviena, kas mums izskaidrotu mūsu sāpju iemeslu, lai mūsos uzliesmotu ticība, kas palīdzētu mums panest mūsu krusta nastu?”

29. Šiem bērniem Es kā debesu balzamu sūtu Savu Gaismu viņu prātam un Savu iedrošinājumu viņu sirdīm. Jo Man ir bezgalīgi daudz iespēju sasniegt katru radību.

30. Ak, ja vien visi spētu Man jautāt, ja vien visi lūgtu garīgi, ja vien visi būtu ieinteresēti iepazīt patiesību! Patiesi, Es jums saku: viņi saņemtu to, ko ilgojas. Jo nav neviena, kas meklējis un nebūtu atradis — nav neviena, kas klauvējis pie Manas durvīm un kam nebūtu atvērts.

31. Atstājiet savā ceļā pazemības pēdas. Neļaujiet, lai lepnums iekļūst jūsu sirdīs, jo jūs uzskatāt sevi par vienīgajiem, kam ir garīgās zināšanas.

32. Vienmēr apzinieties, ka Manā priekšā jūs visi esat vienlīdzīgi, ka jums visiem ir bijusi viena un tā pati izcelsme un ka jums visiem ir viens un tas pats mērķis, pat ja ārēji katra liktenis izpaužas citādi.

33. Nekad neaizmirstiet, ka jums visiem ir jānokļūst pie Manis, kas nozīmē, ka jums visiem — lai gan dažādos veidos — ir jāiegūst nepieciešamie nopelni, lai sasniegtu visaugstāko garīgo līmeni. Tāpēc nekad neuzskatiet nevienu par mazvērtīgu.

34. Garīgajam cilvēkam nekad nedrīkst iesakņoties iedomība. Gluži pretēji, viņam vienmēr jābūt patiesai pazemībai, tad viņa darbi, tā vietā, lai apžilbinātu ar viltus gaismu, atradīs atsaucību viņa līdzcilvēku sirdīs.

35. Jums jāuzņemas savs krusts ar mīlestību — nevis tā, kā uzņemas pienākumu, nevis ar domu, ka, ja to nedarīsiet, dzīvē ar jums notiks kaut kas ļauns — nē, tas nedrīkst notikt bailēs no manas taisnības. Jūs esat garīgi pietiekami attīstīti, lai no jums prasītu — kā Es to tieši tagad daru —, lai jūsu uzdevuma izpilde saskaņā ar Maniem likumiem notiktu mīlestības dēļ pret saviem līdzcilvēkiem un lai šīs jūtas būtu iedvesmotas no mīlestības pret Mani.

36. Atstājiet pagātnē laikus, kad cilvēki nožēloja savus pārkāpumus nevis tāpēc, ka viņiem bija nožēla par to, ka viņi Mani bija aizvainojuši, bet gan bailēs no mūžīgās pazudināšanas, kādu cilvēki to bija iedomājušies.

37. Izskaidiet no savām sirdīm uzskatu, ka varat atlikt savu nožēlu uz pēdējo brīdi, ļaunajoties uz Dieva žēlsirdību, un atcerieties, ka vienīgais, ko jūsu dvēsele šajā tiesas brīdī novāks, būs tas, ko tā ir sējusi visā savas dzīves laikā uz zemes. Tās raža vai augļi būs attīstība, progress un pacelšanās, ko tā ir sasniegusi, dzīvojot uzticēto dzīvi.

38. Cik ļoti garīgā realitāte atšķiras no visa tā, ko cilvēki ir iedomājušies! Ne mana taisnība ir tāda, kā jūs domājat, ne dievišķais sods ir tas, ko jūs ar šo vārdu apzīmējat, ne debesis ir tādas, kā jūs domājat, ne tās tiek sasniegtas tik viegli un ātri, kā jūs to iedomājaties, tāpat arī garīgā izpirkšana nav tāda, kā jūs sakāt, un kārdinājums nav garīga būtne.

39. Jums jāpēta dievišķās atklāsmes, ko Es jums esmu devis visos laikos, jums jāsaprot tēlainā valoda, kādā ar jums tika runāts, jums šādā veidā jāpadara jūsu garīgās maņas jutīgas, lai jūs atpazītu, kas ir Dieva vārds un kas ir cilvēka vārds, lai jūs atklātu manu mācību jēgu.

40. Tikai no garīgā viedokļa jūs varēsiet atrast pareizo un patieso manas Vārda interpretāciju — gan to, ko Es jums sūtīju caur praviešiem, gan to, ko Es jums atstāju mantojumu caur Jēzu, gan arī šo Vārdu, ko Es jums dodu, izmantojot Trešā Laika vēstnešus.

41. Kad šī cilvēce būs atradusi likuma, mācības, praviotājumu un atklāsmes patieso jēgu, tā būs atklājusi visskaistāko un visdziļāko saistību ar savu eksistenci.

42. Tad cilvēki iepazīs patieso taisnīgumu, un viņu sirdis sajutīs patieso Debesu klātbūtni; tad jūs arī sapratīsiet, kas ir izpirkšana, attīrīšanās un atlīdzināšana.

43. Šodien jūs joprojām esat aplāti ar neziņas plīvuru, kuru savā zemes materiālismā un reliģiskajā fanātismā, pilni ar nepamatotām bailēm un aizspriedumiem, neesat uzdrošinājušies pārplēst. Tāpēc, kad jūsu dzīvi piemeklē pārbaudījums un jūs tam neredzat skaidru iemeslu, jūs saucat: „Ko gan es esmu darījis, ka tiekods sodīts šādi?“, neapzinoties, ka mana taisnība dažkārt liek gaidīt gadsimtiem — un pat tūkstošiem gadu. Taču mana taisnība vienmēr nāk, un pat ja šķiet, ka tā ierodas pārāk vēlu vai nepiemērotā brīdī, tomēr ir droši zināms, ka tā vienmēr izpaužas gudrā veidā.

44. Manai garīgajai mācībai ir dažādi mērķi vai uzdevumi: viens no tiem ir mierināt dvēseli tās trimdā un likt tai saprast, ka Dievs, kurš to radīja, mūžīgi gaida to Savā miera valstībā. Cits mērķis ir ļaut tai uzzināt, cik daudz dāvanu un spēju tai ir pieejamas, lai sasniegtu savu glābšanu, pacelšanos vai pilnveidošanos.

45. Šis Vārds nes garīguma vēsti, kas atver cilvēkiem acis, lai viņi redzētu patiesību tādu, kāda tā ir, ko viņi meklē tikai tajā, ko redz, tajā, ko

pieskaras, vai tajā, ko viņi pierāda ar savu cilvēcisko zinātni, neapzinoties, ka tādējādi viņi to, kas ir pārejošs, sauc par „realitāti”, bet to, kas ir mūžīgs, kurā pastāv patiesā realitāte, nepazīst un noliedz.

46. Ļaujiet šim vēstījumam ceļot no tautas uz tautu, no mājas uz māju, atstājot savu gaismas, mierinājuma un miera sēklu, lai cilvēki uz brīdi apstātos un ļautu savam garam atpūsties, kas ir nepieciešams, lai tas apdomātos un atcerētos, ka katrs mirklis var būt viņa atgriešanās brīdis Garīgajā pasaulē un ka no viņa darbiem un sēklas uz zemes ir atkarīgs auglis, ko viņš novāks, ierodoties Garīgajā dzīvē.

47. Šodien Es jūs sastopu nomāktus, noraizējusies un bez cerības, un jūs Man savās lūgšanās sakāt, ka dzīve jau sen ir atņēmusies savu labvēlību. Meistars jums saka, ka šie laiki, kurus jūs piedzīvojat, ir tie paši, ko paziņoja pirmie pravieši un ko vēlāk „Dievišķais Vārds” apstiprināja savai tautai. Taču, lai gan ir taisnība, ka jūs iztukšojat ļoti rūgtu kausu, ziniet, ka jūsu sāpes nebūs veltīgas, ja jūs spēsiet tās izturēt ar mīlestību un pacietību.

Bija nepieciešams, lai cilvēki nonāktu līdz šim brīdim, kad sāpes caurvītu un piemeklētu visas viņu būtības šķiedras, lai viņi pamostos no dziļā miega, kurā dzīvo viņu dvēsele, un sāktu pašnoteikšanās dzīvi, kurā viņi savam Radītājam sniegtu to cieņu un atzinību, ko viņi Viņam ir parādā.

48. Jau ilgu laiku Es ierobežāju viņu gribas brīvību, tādējādi parādot viņiem, ka ir pienācis laiks apdomāties un rīkoties pareizi, lai viņi vairs necieš un neiegrūstos haosā. Es gribēju novērst viņu krišanu, dodot viņiem padomus un brīdinājumus, bet viņi ir bijuši kurli pret mani vārdiem. Tomēr Es turpināšu aicināt šo tik mīlo cilvēci, mudināt viņus uz labāku dzīvi un godīgumu visās savās darbībās, līdz Es būšu padarījis viņus par cienīgiem manu mācību skolniekiem.

49. Es esmu atgriezies pie jums, kā jums biju apsollījis, lai jūs mierinātu un dotu jums cerību jūsu bēdās. Taču ne tikai to, bet arī lai jūs apgaismotu, lai jūs spertu lielus soļus garīgajā ceļā. Es esmu jums devis to mācību, kas jums ir nepieciešama tieši šajos apjukuma brīžos, ko jūs tik ļoti gaidījāt, lai dziedētu savas brūces un atklātu glābjošo ceļu.

50. Es esmu visu sagatavojis, lai jūs paveiktu lielu darbu un tā beigās mierīgi, apmierināti un mierā ar Mani un saviem līdzcilvēkiem atnāktu pie Manis. Tajā brīdī, kad jūs būsi vienotībā ar Manu Garu, Es no jums nepieprasīšu nekādu atlīdzību; tādēļ jūsu nopelni nebūs Man, bet gan jums pašiem, un to, ko jūs Man sniegsiet, Es jums atdošu atpakaļ kā nebeidzamas svētības un labvēlības ar procentiem.

51. Saprotiet, cik ļoti Es jūs mīlu. Ja jūs vēlaties vēl vairāk pierādījumu par sava Tēva mīlestību, lūdziet, un Es to jums piešķiršu, jo mana mīlestība ir neizsīkstoša. Ja jūs vēlaties pārbaudīt manu pacietību, manu iecietību,

dariet arī to. Bet, kad būsiet saņēmuši un to atzinuši, dariet saviem līdzcilvēkiem to, ko Es esmu darījis jums.

52. Piedodiet tik bieži, cik vien jūs varat tikt aizvainoti. Neņemiet vērā pat to gadījumu skaitu, kad jums jāpiedod. Jūsu aicinājums ir tik augsts, ka jums nedrīkst ieķerties šajos ceļa šķēršļos; jo tālāk jūs sagaida ļoti lieli uzdevumi. Jūsu dvēsele vienmēr lai ir gatava mīlestībai, sapratnei un labajam, lai jūs paceltos uz augstākiem līmeņiem. Tāpat kā pagātnē daudzi no jūsu brāļiem un māsām ar saviem darbiem ierakstīja skaistas lappuses Garā Mūžīgajā grāmatā, arī jums, sekojot viņu piemēram, jāturpina šī vēsture, kalpojot par paraugu un prieku jaunajām paaudzēm, kas nāks uz Zemi.

53. Esiet stipri, jo jūs pašlaik piedzīvojat pārbaudījumu laikus. Katra būtne — sākot no mazuļa, kas tikko atvēris acis šīs pasaules gaismai, līdz pat vecam cilvēkam, ko noliecis gadu smagums — piedzīvo pārbaudījumu, atgriešanās procesu. Bet Es dodu jums Savu spēku, Savu ietekmi, lai jūs ar ticību un dvēseles mieru izietu cauri šiem pārbaudījumiem, kas padarīs jūs neievainojamus pret sāpēm.

54. Notiks pasaules uzskatu cīņa, un gan vienu, gan otru puse ticība un pārliecība tiks pakļauta pārbaudījumam. Taču tie, kas savu darbu ir uzcēluši uz kustīgām smiltīm, redzēs, kā tas sabruks, jo tā pamati nebija stingri.

Šajā laikā stiprajiem būs jāatbalsta vājie. Tie, kas nav pratuši ne lūgties, ne iedziļināties manu mācību patiesībā, raudās par savu neziņu, savu nabadzību un nopelnu trūkumu. Daudzi no viņiem tomēr ir nevainīgi, jo viņiem nav bijis īsta cilvēku vadītāja, un gan gani, gan aitas raudās savas nedrošības un apmulsuma dēļ.

55. Tu, tauta, kuru Esmu izraudzījis, lai tu izdarītu savu ietekmi uz šo pasauli, tev jāraugās un jālūdz par tās mieru un glābšanu. Tev jāizpleš savi spārni, lai šajās briesmu un baiļu stundās aplātu cilvēci.

56. Tāpēc Es jums esmu iemācījis lūgšanu no gara uz garu un esmu noņēmis jebkādu simbolu vai tēlu, kas attēlo Manu dievišķību. Jūs esat uzcēluši templi savā iekšienē, un no turienes jūs Mani mīlat un godājat.

Es esmu jūs mācījis cienīt jūsu līdzcilvēku ticības pārliecību un esmu jūs apmācījis kā sargu, kurš dzīvo modri, lai aizstāvētu to ticību, kuri kļūst vāji tajā kaujā, kas jau tuvojas. Kad jūs būsiet pabeiguši savu misiju, jūs ar gandarījumu varēsiet Man teikt: „Mūsu Tēvs, mēs cīnāmies ar zobenu, kas neievaino, – ar mīlestību un labu gribu. Mēs sludinām dievišķo vārdu, mēs aicinām cilvēkus lūgties pie Tevis. Mēs nesam mierinājumu tiem, kas cieš, un atgriežam labajā ceļā tos, kas bija pārkāpuši likumu. Mēs atbalstām vīriešus un sievietes, kuri savā neziņā nezināja, ko darīt, un atmodinām

viņu ticību un paļāvību uz Tevi, un kopš tā laika viņi mūs mīl un seko mums.” Un Es jūs uzņemu kā Manas lietas karavīrus un piešķiršu jums atalgojumu, ko esat nopelnījuši.

57. Mans darbs izplatīsies pa visu zemi. Pirmajiem pievienosies citi, un pēc tam vēl citi, jo ir rakstīts, ka cilvēks, ilgojoties pēc savas dvēseles pilnveidošanās, pacelsies pāri savam pašreizējam stāvoklim.

58. Cik smagi jums jācīnās, lai sagatavotu Zemi, lai Es varētu nolaist savu Miera valstību pie cilvēkiem!

59. Lūdzieties un pārdomājiet Manus vārdus, tad jūs atklāsiet, ka tajos slēpjas mīlestības okeāns. Es esmu runājis ar jums caur cilvēka ierobežotajām saprašanas spējām, un tās, pat ar vislielāko sagatavošanos, nespēj izteikt to jēgu un saprātu, kas slēpjas Manā mācībā. Iegremdējieties tajos ar „” dvēseli, lai jūs varētu saprast ar lielāku skaidrību nekā ar sirdi vai jūsu cilvēciskās būtības ierobežoto prātu. Tā kā mans Otrā laika darbs jums ir šķitis grandiozs, jūs atzīsiet arī manu atnākšanu šajā laikā kā pierādījumu jūsu Tēva bezgalīgajai mīlestībai.

60. Jo vairāk jūs pilnveidosieties, jo tuvāk redzēsiet mērķi. Jūs gan nezināt, vai esat tikai viena soļa attālumā no savas pestīšanas, vai arī jums vēl jāveic garš ceļš. Es jums saku tikai to, ka jums labprāt un paklausīgi jāļauj šiem vārdiem vadīt jūs, jo tie ir mana Dievišķā Gara balss. Sargieties no likuma pārkāpšanas, no tā, ka atkārtoti pieļaujat to pašu kļūdu. Nemiet vērā šo aicinājumu, kas ir aicinājums uz labāku dzīvi — lūgums, ko jūsu Tēvs vērs pie jums, jo Es nevēlos, lai jūs dzīvotu uz Zemes velti un pēc tam raudātu par savu nepaklausību.

61. Strādājiet nepārtraukti, lai attīstītos, un jūs pieredzēsiet, ka tie pārbaudījumi, kas šodien liek jums ciest un kuru jēgu jūs neesat sapratuši, ir jūsu labā un piepildīs jūsu būtību ar mieru un prieku. Tās ir gudras pārbaudījumi, kurus Es jums sūtu, lai cīnā attīrītu un rūdītu jūsu dvēseli, tāpat kā Es esmu rūpējies par tik daudzām būtnēm, kuras jūs šodien mīlat un godājat, kuru dvēseles spēku un pārbaudīto tikumību jūs atzīstat. Tās ir jūsu brāļi un māsas, kuri ir aizgājuši no šīs pasaules un atstājuši pēdas tīrības un svētuma. Es vēlos, lai jūs apvienotos ar viņiem un sekotu viņu piemēram. Jo jūsu liktenis ir tāds pats, jūs visi esat lieli manās acīs, jūs visi esat cienīgi, un Es vēlos redzēt jūs dzīvojam miera pasaulē, kurā viņi dzīvo.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 323

1. Es nāku, lai sniegtu jūsu dvēselēm savu mācību, lai barotu un stiprinātu tās ar savu mīlestību.

2. Mīļie bērni, jūs esat mani mazuļi, mani mazie bērni, kas staigā pa zemi, pacietot rūgtumu un ciešanas. Laimīgi ir tie starp jums, kas pamet grēka ceļu, lai jūsu dvēsele tuvinātos Man.

3. Tēvs jūs māca, kā jums jāpieņem un kā jums jālūdz. Jo patiesi, Es jums saku: ja jūs attīrīsieties no grēka, jūs saņemsiet Manu piedošanu un tiksiet stiprināti.

4. Es gribu jūs attīrīt no katra traipa, lai jūs varētu saņemt žēlsirdību no sava Tēva. Tomēr nekad nezaudējiet šo žēlsirdību, jo tā nāk no mana Dievišķā Gara un ir mantojums, ko jums jānes līdz savā ceļā. Es esmu Meistars un atkal dodu jums savu mācību, lai jūs to nēsātu savās sirdīs un tālāk nodotu tā, kā Es to esmu jums devis.

5. Sirdsapziņa ir kā spogulis, kurā redzama jūsu dvēsele. Es jums saku: tagad vairs nav laiks, kad jums šajā spogulī būtu jāredz sevi kā trūcīgiem, jo Es esmu jums devis Savu Gaismu, Savu cēlo Vārdu, lai rīt jums nekas netrūktu, lai jūs paklausītu Maniem likumiem un turpinātu būt par paraugu cilvēkiem, tāpat kā to darīja Mani Otrā Laika apustuļi.

6. Šo mācību jūs nesaņemat no balss nesēja, jo viņš ir grēcīgs tāpat kā jūs. Es esmu novirzījis viņu no viņa ceļiem un sagatavojis, lai caur viņu jums sniegtu manu Vārdu. Šīs mācības būtība ir mana paša pārliecība.

7. Jau Otrajā laikmetā Es jums teicu: „Mīliet viens otru”, jo tas, kurš mīl savus tuvākos, mīl Mani.

8. Es jūs nešķiroju ne pēc rasēm, ne pēc ādas krāsas, ne pēc sociālajām šķirām. Es runāju ar visiem vienādi, lai jums būtu viena griba, lai jūs ar smaidu un atvērtām rokām uzņemtu savus līdzcilvēkus, kas ierodas no dažādām tautām. Ja jūs izrādīsiet šo mīlestību, rīt vairs nebūs karu, nāve vairs nevalda pār cilvēci. Nevainojiet Mani par saviem kariem, ak, cilvēce!

9. Neiekrītiem apmulsumā, neceļiet jaunu Bābeles torni, lai tie, kas pie jums nāk, jūs visus sastaptu vienlīdz sagatavotus. Neticīgajam ir vajadzīgi pierādījumi, lai atzītu Tēva brīnumus, lai viņa dvēsele atpazītu savu Dievu, pamatojoties uz manu vārdu.

10. Pierādījumiem jābūt mīlestībā, jo tad pat no viscietaķā akmens jāplūst kristāldzidram ūdenim.

11. Pacelieties pie Manis, tad Es jūs atbrīvošu no jebkuras slimības, jo Es esmu vislabākais ārsts. Es jums atstāšu visu, kas cilvēcei nepieciešams garīgi, un, kad jūs reiz būsiet atzīti, visi zemes ārsti būs atzinuši Mani Manā garīgajā darbā, jo tā ir Mana griba.

12. Es esmu jums atstājis lūgšanu kā aizsardzības līdzekli. Tāpēc Es jums saku: nomodā esiet un lūdzieties, lai cilvēce caur jums gūtu pestīšanu, lai jūs tai pareizajā laikā pasludinātu Vārdu, ko šobrīd saņemat.

13. Laiks, kurā jūs dzīvojat, kas visiem cilvēkiem ir tik liela garīgā nozīme, iet garām, cilvēcei to nepamanot. Tomēr pienāks brīdis, kad tas tiks atzīts par ļoti nozīmīgu — ne tikai tās tautas dzīvē, kas saņēma šo vēstījumu, bet arī visu zemes tautu vēsturē.

14. Apzinieties to godību, ko nozīmē dzirdēt Manu Vārdu. Tomēr neapstājieties pie sasniegto lauru vainagiem, jo tajā pašā laikā, kad jums ir atļauts izjust prieku par šo žēlastību, jums jāapzinās, ka jūsu atbildība pret tautām, pret saviem līdzcilvēkiem, ir ļoti liela, jo jums ir jānodod viņiem liecība par visu to, ko esat saņēmuši šajos laikos.

15. Svētīti lai ir tie, kas savās sirdīs glabā Manu Vārdu, jo viņi mīlēs savu krustu un, to nesot uz pleciem, klauvēs pie savu līdzcilvēku durvīm, lai nestu viņiem Gaismas, Miera un Mīlestības vēsti, ko Es šai tautai esmu uzticējis Savā Vārdā.

16. Katra mana mācība šajā 1950. gadā kalpo sagatavošanai, lai, kad pienāks brīdis, kad Es paziņošu, ka mana atklāsme jums ir beigusies, jūs neraudātu, jo Es jums dodu visu, lai jums nekas netrūktu. Tādēļ, tauta, neraudājiet par mana Vārda trūkumu. Es jau esmu jums teicis, ka mana būtība paliks jūsu sirdīs, un, ja jūsu atmiņa kļūs vāja, Es iedvesmošu dažus no saviem bērniem apkopot lappuses un rakstus, ko viņi ir veidojuši no maniem vārdiem, grāmatās un albumos.

17. Stiprinieties meditācijā un lūgšanā. Jūs esat cilvēki un niecīgi, un mana atklāsmes „atvadas” satricinās visu jūsu būtību. Kā gan šī tauta varētu netikt satricināta tajā dienā, kad cilvēki visā zemē Viņu sajūtīs vienā vai otrā veidā, lai gan viņiem nav pat ne mazākās nojausmas par manu klātbūtni Trešajā laikmetā?

18. Kad reiz cilvēku prātos būs uzaususi gaisma, cilvēki nonāks pie atziņas, ka visi notikumi, kas risinājās ap 1950. gada beigām, liecināja par to, ka mana atklāsmes posms bija noslēdzies, tāpat kā šī laika sākumu arī ievadīja notikumi, kas satricināja cilvēkus visā pasaulē.

19. Es jūs sagatavoju un brīdinu par laiku, kad valdīs pasaules uzskatu apjukums, lai jūs varētu atbrīvoties no dvēseles iekšējās cīņas un domu mokām. Jo visas cilvēces pasaules uzskatu sistēmas, doktrīnas, teoloģijas, filozofijas un ticības apliecinājumi tiks satricināti un tādējādi simbolizēs negaisu, patiesu gara vētru, uz kuras satricinātajiem viņiem jums pēc manas gribas jāpeld un jāpaliek virsū, līdz vētra un tumsība būs pagājušas. Es jums nedodu labāku recepti, lai šo pārbaudījumu veiksmīgi pārvarētu,

kā lūgšanu un manas Vārda ievērošanu, caur ko jūsu ticība nepārtraukti jutīsies stiprināta.

20. Šī pasaules uzskatu cīņa, šī ticības apliecinājumu un ideoloģiju sadursme, šī kauja ir absolūti nepieciešama, lai atklātībā nāktu visi trūkumi un kļūdas, kas uzkrājušies katra kulta un katras institūcijas pamatos. Tikai pēc šīs „vētras” varēs sākties cilvēku morālā un garīgā attīrīšanās; jo viņi redzēs, kā patiesība nāk gaismā, viņi to atpazīs, sajūtīs sevi un vairs nevarēs baroties no iedomām un ilūzijām.

21. Tāpat kā katrs cilvēks brīvprātīgi un pilnīgi pats izmanto saules dzīvībai nepieciešamo iedarbību uz savu ķermeni, jo saprot, ka uz tās gaismas, siltuma un ietekmes balstās materiālā dzīve, tāpat arī viņi izmantos patiesības gaismu, lai iegūtu visu, kas nepieciešams viņu dvēseles saglabāšanai, stiprināšanai un apgaismošanai.

22. Tad sāks darboties spēks, kādu cilvēks vēl nekad nav izjūtiis, jo viņa dzīve arvien vairāk pielāgosies patiesajiem dzīves principiem – normām, ko nosaka Mans likums.

23. Tava uzdevums, tauta, ir izplatīt pa pasauli manu garīguma vēsti, ko Es esmu jums nesis. Taču Es vēlos, lai jūs saprastu, ka šīs gaismas izplatīšanai ir divi aspekti: viens – pilnīgi garīgs, ar domu un lūgšanu palīdzību, ar ko jūs radāt garīguma atmosfēru, un otrs – garīgs un vienlaikus cilvēcisks, ar vārda, fiziskās klātbūtnes un mana vārda izskaidrošanas palīdzību vājam. Atcerieties Jēzus piemēru.

24. Ja jums būtu liela ticība un plašākas zināšanas par lūgšanas spēku – cik daudz žēlsirdības darbu jūs paveiktu ar savu prātu! Bet jūs neesat tai piešķīruši visu to spēku, kāds tai pieder, un tādēļ bieži vien neapzināties, ko jūs novēršat ar vienu patiesi izjustu un patiesu lūgšanu.

25. Vai jūs neievērojat, ka kaut kas Augstāks neļauj jūsu pasaulē izcelties visnecilvēcīgākajam no visiem jūsu kariem? Vai jūs nesaprotat, ka šo brīnumu ietekmē miljoniem lūgšanu no vīriešiem, sievietēm un bērniem, kuri ar savu garu cīnās pret tumsas spēkiem un pret darbosies kara kaislībām? Turpiniet lūgties, turpiniet arī modināties, bet ieguldiet šajā darbībā visu savu ticību, uz ko esat spējīgi.

26. Lūdzieties, tauta, un pārklājiet karu, sāpes un postu ar jūsu domu miera plīvuru, ar kuru jūs veidosiet vairogu, kura aizsardzībā jūsu līdzcilvēki atradīs apgaismojumu un patvērumu.

27. Tā kā pasaule šobrīd ir tik akla, ka nespēj atpazīt patiesības gaismu, nedz arī savā visdziļākajā būtībā dzirdēt manu aicinājumu, jums jālūdz un jāiegūst garīgā augsne. Jo šobrīd jūs netiktu uzklausi, jo visas tautas ir aizņemtas ar gatavošanos iznīcināt un aizstāvēt sevi.

28. Cilvēkiem būs jāklūst vēl akliem, kad izmisums, naidis, terors un sāpes sasniegs savas robežas.

29. Arī šis nebūtu īstais brīdis, lai nodotu manu vēstījumu, jo jūs būtu kā saucēji tuksneša vidū; neviens jums nepievērstu uzmanību.

30. Neaizmirstiet, ka cilvēka sirds ir kā lauks, kas jākopj: vispirms tā jāattīra, no tās izņemot akmeņus un izraujot nezāles, kas to klāj. Tad tā jāpadara auglīga ar lietu, lai tās iekšienē varētu dīgt sēkla, un visbeidzot jāatnāk laikam, kad sēkla jāiesēj, pirms augsne vairs nevēlas gaidīt un labvēlīgais laika posms ir pagājis.

31. Tāpat arī šajā cilvēces ģimenē notiek attīrīšanas darbs, kurā cilvēks, pats to neapzinoties, ir pasniedzis sev ciešanu kausu, kas viņam atgriezīs tīrību.

32. Visas sāpes, ko viņš pats sev nodara, kalpos tam, lai mīkstinātu viņa sirdi, lai viņš beidzot izmetu no savas būtības dziļumiem visu to ļauno, kas viņā ir iedzīvojies. Kad viņš vairs nespēs ciest un vairs nevarēs izturēt vēl lielāku bailes, viņš sajutīs, kā viņa sirdī ienāk sirdsapziņas gaisma, nožēlas labestības sajūta, jaunas dzīves dzīvības sula viņa dvēselei.

33. Tiklīdz cilvēks būs sagatavots, attīrīts un izkausēts ar sāpēm, un vēlāk kļuvis auglīgs ar nožēlas un pašrefleksijas rasu, viņš būs sasniedzis punktu, kurā varēs uzņemt dievišķo garīguma sēklu, jo viņa iekšējā būtība — tagad attīrīta ar nožēlu un apņemšanos uzlaboties un atjaunoties — kāros savā klēpī uzņemt mīlestības, miera un gudrības sēklu.

34. Kas notiktu ar šo cilvēci, ja brīdī, kad tā gaida Manas vēsts atnākšanu, šī tauta šeit nebūtu sagatavojusies parādīties savu līdzcilvēku priekšā kā Manas Vārda vēstneši vai „darbinieki”?

35. Cik liela ir jūsu atbildība, mācekļi — tik liela, ka jums būs jāatbild Man par katru minūti, ko Es esmu jums uzticējis jūsu misijas izpildei.

36. Es esmu jums teicis, ka sākumā jums jālūdz, tas ir, jums jāsāk iegūt patiesu izpratni par misiju, ko jūs pildīsiet — ka jums jāsapņo sava sirds, praktizējot žēlsirdību — ka jums pakāpeniski jāpadara sava būtība jūtīgāka, cenšoties apkarot savu egoismu, kas ir materiālisma auglis. Tad jūsos arvien vairāk ienāks garīgums.

37. Vairs neesiet kā mazi bērni, lai, kad Es jums saku, ka jums jālūdz, jūs saprastu, ka Es lūdzu jūs darīt labus darbus, jo tie ir jūsu vārdi vai domas — vai arī nav —, kas patiesi runā uz Manu Garu. Ja doma, lai cik skaista tā arī būtu, netiek izjusta, tai trūkst satura. Ja vārds vai teikums, lai cik skaisti tas arī būtu izteikts, nekļūst par darbu, tam nebūs „” dzīvības, un jūs jau zināt, ka tam, kam nav dzīvības, ir tāpat kā nebūtu, tāpēc Es to nevaru pieņemt.

38. Tagad jūs zināt: ja Es jums saku – lūdzieties –, jums nevajadzētu aprobežoties ar domu savākšanu iekšējā lūgšanā, bet arī atkal atstāt šo

svētnīcu un katrā no jūsu līdzcilvēkiem atstāt mīlestības ķīlu, kas liecina par patiesu brālību, kā drošāko pierādījumu tam, ka jūs dzīvojat, modoties un lūdzoties par saviem tuvākajiem.

39. Tādējādi jūsu trūkumi pamazām izzudīs, jūs cīnīsieties pret savu nesaskaņu un sasniegsiet to sagatavotību, par kuru Es savos mācībās jums tik bieži runāju.

40. Ja šī tauta brīdī, kad cilvēki savās sirdīs ilgojas pēc manas jaunās vēsts, nebūs sagatavojusies ar praktisku rīcību, kā arī nebūs attīrījusies cīņā, kurā mīlestība stājas pretī naidam, žēlsirdība – pret egoismu, un miers – pret nesaskaņām, slimībām un ciešanām, tad tai nevajadzētu gaidīt, vienīgi ar vārdu sasniegt sirds dziļumus un pārliecināt tos par manu patiesību.

41. Tāpēc Es jums saku tajā pašā brīdī, kad Es jums dodu Savu vārdu, ka jums tas ir jāīsteno dzīvē, jo tikai tādā veidā jūs spēsiet saprast Manu mācību būtību, to jēgu un to bezgalīgo labestību.

42. No 1866. līdz 1950. gadam ir pagājuši 84 gadi — vesela garīgo atklāsmu ēra, kurā Dievišķā Gaisma nepārtraukti ir starojusi uz katru dvēseli un uz visu „miesu” — kurā Garīgā pasaule šai tautai ir atklājusies vienā veidā, bet visai cilvēcei — daudzos veidos.

43. Tagad tuvojas brīdis, kad man jāsaka jums „ardievas” ar to līdzekli, ko Esmu izvēlējis savai atklāsmei šajā laikā. Tomēr Es palikšu, gaidot jūsu sagatavošanos un jūsu garīgo attīstību, lai atsāktu savu atklāsmi cilvēcei, kaut arī tad vairs neizmantotšu prātus, lai nodotu savus vēstījumus, bet gan izmantotšu tiešu atklāsmi no mana Gara uz jūsu Garu.

44. Kad Es caur kāda senatnes pravieša muti teicu, ka nāks laiki, kad Mans Gars tiks izliets pār katru dvēseli un visu miesu, un ka cilvēkiem būs redzējumi un pravietiskas sapņi, Es tieši atsaucos uz laiku, kas tuvojas, kad atklāsies dāvanas, kas piemīt katrai dvēselei, un kad tā meklēs dievišķo patiesību un liecinās par visu to piepildīšanos, kas jums bija pravietots.

45. Neizbijieties no dienas, kad Es ar jums runāšu pēdējo reizi, un neizbijieties arī no pārdomu laika, kad jūs vairs nedzirdēsiet Manus vārdus caur cilvēku lūpām. Jo patiesi, Es jums saku: Es būšu klātesošs, Es jūs uzklaustīšu un ne mirkli nepalikšu jūs pamestus, Es stiprināšu jūsu ticību ar Savu mīlestību, Es likšu jums sajust Manu klātbūtni dažādās formās, Es piepildīšu jūsu sanāksmes ar Garu un dievišķām iedvesmām, iedvesdams jums domas, darbus un vārdus, Es vadīšu jūsu soļus un pasargāšu jūs no kļūšanas un klupšanas.

46. Nebaidieties no jaunajiem laikiem, nešaubieties par Manu klātbūtni Garā, jo Es jaušu jums dzirdēt Manu balsi, izkļiedēšu jūsu šaubas un teikšu: „Ak, jūs, mazticīgie cilvēki, kuriem ir jāredz un jāpieskaras, lai varētu ticēt.”

47. Ja jūs patiesi vēlaties kļūt garīgi, lai šajā Trešajā laikmetā varētu pamatoti saukties par Maniem mācekļiem, tad dziļi pārdomājiet šos svinīgos brīžus, šos mācības vārdus, kas ir starp pēdējiem, kurus jūs vēl saņemsiet.

48. Es vēlos, lai jūs kā labi mācekļi ņemtu par paraugu savu Skolotāju Viņa patiesībā, lai jūs visā savā ceļojumā pildītu savu misiju, nekad nenovirzoties no ceļa, ko iezīmē Likums un sirdsapziņa.

49. Tā kā Es jau pirms daudziem gadsimtiem esmu paziņojis par Savu atnākšanu, Esmu izpildījis Savu solījumu. Tā kā Es — pēc tam, kad caur Saviem balss nesējiem biju sazinājies ar jums — apsolīju laiku, kurā nepārtraukti runātu par Garīgo valstību, Es to esmu darījis. Taču, tā kā Es jums atklāju datumu, kurā Es pabeigšu šo vēstījumu, Es gribu un man ir jāievēro tas. Jo manā gribā nevar būt nekādas izmaiņas, nedz arī mani dievišķie plāni var tikt mainīti, nedz arī pastāv kāda cita vara vai griba, kas varētu mainīt dzīves un cilvēku likteni.

50. Viss jau no mūžības ir bijis no Manis paredzēts, nekas nav izslīdējis garām Manai gudrībai. Katrs laiks tika noteikts jau no sākuma, un katrs liktenis tika iepriekš iezīmēts. Lai arī cilvēki nekad nav saskaņojuši savu gribu ar Manējo, tomēr Mana griba ir piepildījusies.

51. Es vienmēr esmu jums devis laiku sagatavošanās darbiem un nodrošinājis līdzekļus, lai jūs glābtu. Pirms Es jums nosūtīju Savu tiesu, lai laikmeta vai laikposma beigās pieprasītu no jums atskaiti, Es jums apliecināju Savu mīlestību, brīdinot jūs, pamodinot un mudinot uz grēku nožēlu, uzlabojumiem un labajiem darbiem. Taču, kad bija pienākusi tiesas stunda, Es vairs neapstājos, lai jums jautātu, vai jūs jau esat nožēlojuši, vai jau esat sagatavojušies, vai arī joprojām paliekat ļaunumā un nepaklausībā. Mans spriedums ir pienācis noteiktajā stundā, un tas, kurš prata savlaicīgi uzcelt savu šķirstu, tika izglābts. Bet tas, kurš izsmēja, kad viņam tika paziņota tiesas stunda, un kurš neko nedarīja savai glābšanai, bija lemts bojāejai.

52. Padomājiet par to, ko Es jums tagad saku, lai jūs zinātu, ka jūsu griba nekad nespēs mainīt Manu gribu, pat ja jums dažreiz tā var šķist — ka, kad būs pienākusi tiesas stunda, Es jūs meklēšu un sodīšu, lai katram atlīdzinātu atbilstoši viņa nopelniem. Jo jau iepriekš Es runāju ar jums, pilns mīlestības un gaismas, lai jūs laicīgi uzceltu glābjošo šķirstu — to, kas lielākās tiesas dienās varētu pasargāt jūs no bojāejas pasaules tīrīšanas plūdus.

53. Ja šis notikums jaunpienācējiem un atpalcējiem vēl nav kļuvis skaidrs, atbildība par to gulstas uz vecākajiem, uz „pirmajiem”, uz mācekļiem, lai viņi savus mazos brāļus un māsas mācītu, kā paklausīt Tēva

gribai un kā pildīt Viņa likumu. Bet Es jums saku: ja viņi nedos paklausības piemēru, nedz arī liecību par Manu patiesību, Es noteikti sniegšu viņiem vēl vienu pierādījumu par Manu taisnīgumu un par to, kā Mana griba piepildās pār visām lietām.

54. Jūs savas sirds dziļumos jautājat sev, kāpēc Es jūsu dvēselēm izsaku tik smagus pārmetumus. Bet Es jums saku: ja Es, jūs radot, būtu jums lieguši kādu no manām īpašībām, jums būtu iemesls sūdzēties par maniem pārmetumiem vai par to brīnīties. Bet tā kā Es zinu, ka Es jūsu būtībā esmu ielicis kaut ko no katras manas spējas, un īpašību, un turklāt esmu jums devis atklāsmes par manu likumu, par jūsu likteni un par dzīvi, kā arī esmu jums piešķīris nepieciešamo laiku jūsu izpratnei, attīstībai un pilnveidošanai, jums jāuzskata par taisnīgu, ka es nāku pie jums, lai spriestu par jūsu darbiem un par to, kā jūs esat izmantojuši manas dāvanas.

55. Es jums vēlreiz saku, ka, ja Es būtu jums lieguši kaut vienu no manām īpašībām, Man nebūtu tiesību pārvest jums kļūdas, ko jūs izdarāt savā dzīvē.

56. Tādējādi jūs varēsiet saprast, ka nav un nekad nav bijis neviena cilvēka, kurā nebūtu bijusi dvēsele, kas to apdzīvotu, kā arī nekad nav bijusi neviena cilvēka dvēsele, kas būtu bez gara.

57. Vai var būt cilvēkam lielāka godība kā apziņa, ka viņu iedvesmo gaismas būtne, Garīgās valstības iedzīvotājs, augstākas pasaules sūtnis vai vēstnieks? Un, no otras puses, — vai var būt lielāka laime dvēselei, kā apzināties, ka ar to mūžīgi ir kopā Gara spožais bāka, kas ir Dievišķības gaisma, kura apgaismo tās ceļu?

Taču, tā kā jūs esat izšķērdējuši laiku, nodarbojoties tikai ar zemes lietām, un katru dienu arvien vairāk attālinājušies no domām par garīgo dzīvi — tā kā pat jūsu reliģiskajām kopienām trūkst garīguma, jums ir nogurusi, slima un skumja cilvēce, kura, dzirdot sava Tēva balsi, kas ierodas, lai to tiesātu un sauktu pie atbildības, ir satraukta par šo atbildības prasību un jautā: kāpēc tik liela stingrība pret šo vājo, mazo, slimo un neziņošo tautu?

Taču tā neapzinās, ka nav taisnībā, ja tā šādi atbild uz sava Meistara balsi. Jo tā nav ne vāja, jo sevī tā nes spēku, ko tai piešķīris Dievs, ne arī maza, jo tās garīgajā un fiziskajā veidolā slēpjas gudrība un pilnība, ar kādu Es to esmu radījis, ne arī neziņā, jo ar Gara palīdzību tā pilnīgi apzinās, ko tā dara, ko tai jādara un ko tai nevajadzētu darīt.

Tomēr, ja tas jūtas slims, tad tādēļ, ka tā harmonijas trūkums gan ar garīgo, gan ar zemes lietām ir attālinājis to no dzīves sākotnējiem avotiem, kādi ir garīgā saziņa ar Mani un kontakts ar savu māti — dabu.

58. Es aicinu jūs dziļi pārdomāt Manu Vārdu un man jāsaka: ja kāds — pēc tam, kad ir Mani uzklaušījis — joprojām uzskata Manus pārmetumus un Manus spriedumus par netaisnīgiem, tas būs tikai tādēļ, ka viņš nav spējis saprast Mana Vārda jēgu, , un Man tad būs jāpiedod viņa sirds un prāta nocietināšanās.

59. Jūs jau sen tiekat pārbaudīti, mīļā tauta, jo ir nepieciešams, lai jūs attīrītos, lai kļūtu cienīgi nodot manu vārdu saviem līdzcilvēkiem — šodien, kad tautām tik ļoti nepieciešams miera vēstījums.

60. Es neizsūtīšu par vēstnešiem tos, kuri ir miruši žēlastības dzīvei, jo viņiem nebūtu ko dot. Es neuzticēšu šo misiju tiem, kuri nav attīrījuši savu sirdi no egoisma.

61. Mana Vārda vēstnesim jābūt *Manam* māceklim, kura vienkāršā klātbūtne jau liek sajust Manu mieru sirdīs. Viņam jāspēj mierināt savus līdzcilvēkus pat vismagākajos dzīves brīžos, un no viņa vārdiem vienmēr jāplūst gaismai, kas izkļiedē visu dvēseles vai prāta tumsību.

62. Es atradu šo tautu „mirušu” un atdzīvināju to ar mana Vārda gaismu. Kāpēc maniem mācekļiem nevarētu izdoties darīt to pašu ar saviem līdzcilvēkiem, ja tas ir tas, ko Es viņiem esmu mācījis?

63. Kad Es runāju par „mirušajiem”, Es domāju tos, kuri ir miruši attiecībā uz ticību, labo un patiesību, un Es varu jums teikt, ka katrā no jums bija kāds „mirušais”, kad jūs ieradāties uz manu sludināšanu.

64. Kad mans Vārds pieskārs jūsu sirds kapakmenim, tas lika satricināties dvēselei, kas jau sen bija apraktas jūsu dzīves materiālisma zemē.

65. Mans vārds ļāva jums piedzīvot nezināmas sajūtas, apslēptas mīlestības izjūtas un dvēseles priekus. Jūs kāri nācāt pie Dievišķā Stara, ko paziņoja balss nesējs, lai baudītu to būtību, ko jūs sajūtāt nākam no bezgalības uz jūsu sirdīm šeit uz zemes.

66. Tie jums bija patiesa miera brīži, kad, pārcelti pasaulē, kas pilna gaismas un pilnības, jūs aizmirsāt savu zemes likteni.

67. Tad jūsu sirdis pārņēma pateicības jūtas, jo tieši tad, kad no dzīves jūs neko citu kā vien sāpes negaidījāt, noslēpuma plīvurs pārplīsa, un dievišķās gaismas stars kā mīlestības, patiesības un mierinājuma vēsts nolaidās uz jūsu dvēseli.

68. Jūsu tumšajā, sāpju pilnajā un vienmuļajā dzīvē notika negaidītais brīnums – mana atgriešanās – caur garīgu un vienlaikus prātā saprotamu atklāsmi.

69. No šīs dienas jūsu acu priekšā atklājās jauna dzīve. Šaubu un nenoteiktības ēnas pazuda, un jūsu sirdīs iedegās gaisma.

70. Šī ir tā jaunā rītausma, par kuru Es savos vārdos tik bieži runāju, šī ir tā jaunā diena, kurā jūs esat pamodušies.

71. Tagad jums ir cerība, jūs jūtaties droši un zināt, ko jums jādara, lai dzīvotu šajā ceļā.

72. Jūsu sirdīs ir dzimuši cēli nodomi, labi nodomi, skaisti plāni.

73. Ceļš gaišs izplešas jūsu acu priekšā un nepārtraukti aicina jūs to mērot, lai parādītu jums savu skaistumu un katrā solī atklātu jums jaunas mācības.

74. Kurš no jums nevēlas šo brīnišķīgo atmodu visai cilvēcei? Kurš no jums vēlas šo dārgumu tikai sev? Neviens. Es redzu katrā sirdī vēlmi pēc pasaules mēroga atdzimšanas, vēlmi pēc miera un gaismas visos cilvēkos. Patiesi, Es jums saku: šī vēlme, kas katru dienu kļūst arvien lielāka jūsu sirdīs, būs tā spēks, kas rīt liks jums cīnīties par to ideālu īstenošanu, ko mans Vārds ir likis uzplaukt jūsu dvēselēs.

75. Es nodrošināšu savai tautai līdzekļus, lai tā varētu nest manu vēstījumu visām tautām. Es parūpēšos, lai tā savā ceļā sastaptu labas gribas cilvēkus, kuri palīdzēs tai nest manas atklāsmes līdz pat zemes malām.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 324

Mans miers lai ir ar jums!

1. Es esmu nolaidies jūsu sirdīs, kuras esmu atradis gatavas mani uzņemt. Kurš no jums mani ir meklējis un nav mani atradis?

2. Jūs pašlaik klejotat tuksnesī, taču jums ir mana klātbūtne šajā balsī, kas jūs nepārtraukti iedrošina ceļa neskaitāmajos pārbaudījumos. Jūs esat baroti ar Gara maizi, kamēr daudzi pūļi dzīvo tuksnešos, kur tie nav atraduši ne ūdeni, ne pārtiku, ne vadoni.

3. Es nāku pie visiem, neizrādot priekšroku nevienai rasei. Mans Gars nāk pie visiem cilvēkiem, taču tikai tie, kas ir sagatavojušies, uzņem Mani un atspirdzina sevi Manā klātbūtnē.

4. Es svētīju „Izraēlas tautu”, kas ir atvērusi savas sirds durvis, lai Man sniegtu patvērumu — tos, kuri ir atvēruši acis Gaismai un šajā darbā atklājuši visu tajā ietverto patiesību un godību. Jo viņi tiks glābti, un caur viņiem tiks glābtas nākamās paaudzes.

Tu, izredzētā tauta, kas Mani ir klausījusi visos laikos, šodien atkal nāc pie Manis, noliecies Manā priekšā un saki Man: „Tēvs, vadi mūsu soļus, vēl vairāk uzliesmo mūsu ticību, neļauj mums krist kārdinājumā.”

Jūs man savās lūgšanās sakāt, ka jums ir lielas bēdas, ka esat izdzēruši ciešanu kausu, ka jūsu kājas ir ievainojušās ceļa ērkšķos. Bet Meistars jums atbild: esiet pacietīgi pārbaudījumos, dzeriet savu ciešanu kausu ar pakļautību un gaidiet rītdienu, kamēr nodarbojaties ar manu mācību.

5. Jūs esat brīdināti iepriekš, jūs zinājāt, ko šie laiki nesīs, jo Es jums to esmu paziņojis. Jūs neesat akli, jūs ejat pa ceļu, kas ir pilns gaismas. Citi ir tie, kas klūst, krīt un raud: tie ir neziņotāji, kas nezina, kurp viņi dodas, kas dzīvo neauglīgu un bezjēdzīgu dzīvi.

Bet tu, tauta, kas apzinās, ka tev pieder visas Gara dāvanas, ka tev ir Mana klātbūtne Manos vārdos un ka tu dienu no dienas esi uzņēmis Mani Manos mācībās, tu esi stiprais, kas Man parāda savu cīnītāja garu — gars, kas ir uzvarējis grūtības, kas ir pārvarējis lielos šķēršļus un izlauzis lielās barjeras, ilgojoties pēc Manis, pēc pilnības. Jo tev jābūt pirmajam, stiprajam starp cilvēkiem, kas runā patiesi un liecina par to, ko ir piedzīvojis.

6. Kad tuvosies šis liels galīgais pārbaudījums, jums jārunā ar saviem līdzcilvēkiem. Jūsu vārdiem jāpārrauj klusums, kurā nonāks cilvēce, uz īsu brīdi satricināta no šīs lielās pārbaudījuma. Tai jābūt „Izraēlas” balsij, kas pacelsies, runās uz pasauli un paziņos tai to, ko Es esmu apsolijs: miers cilvēkiem ar labu gribu, pestīšana ticīgajiem, pilnvara un spēks ikvienam, kas pacelsies līdz tīram ideālam.

Lai jūs iedrošinātu, Es likšu Savus vārdus uz jūsu lūpām, Savu iedvesmu jūsu sirdīs, lai jūs varētu droši vadīt šo cilvēci.

Jūs esat rūpīgi sagatavoti. Katrā no maniem mācījumiem Es esmu atvēris jūsu acu priekšā bezgalīgu ceļu, kas pilns ar ideāliem un garīgumu.

7. Jūsu prāts un vēl jo vairāk jūsu dvēsele ir atdzīvinājusies, kamēr jūs baudījāt šī vārda priekus un glabājāt to savās sirdīs, lai vēlāk to pētītu. Jau tuvojas laiks, kad „Izraēlas tautai” būs jāuzsāk nopietna pētišana, kurā jums būs jāpārdomā vārdi, ko Es jums teicu, un mācības, ko Es jums devu kā testamentu jums un visai cilvēcei.

8. Esiet gatavi, tauta, jo visās sirdīs plūdis daudzas idejas, kas izaicinās jūsu domas, un jūs neatradīsiet garīgu radniecību starp cilvēkiem. Ir pienācis laiks iepriekš paziņotajai cīņai. Kamēr vieni dosies ceļā, lai aizstāvētu Manu patiesību un izplatītu Manu mācību, citi centīsies to iznīcināt, akmeni pēc akmens gribēs sagraut šo darbu, ko Esmu uzcēlis Izraēlas tautas sirdī.

9. Viņi celsies ar fanātismu un neziņu, jo katrs to būs uztvēris atbilstoši savām saprašanas spējām. Bet Es, Gaisma, nāksiu pie jums, lai jūs vadītu. Es, Taisnība, likšu patiesībai spīdēt to sirdīs, kuri Mani ir uzklaušījuši ar sagatavotu dvēseli.

10. Izraēlas tauta: šajā lielajā cīņā jums jānes līdzi tikai mīlestības, miera un taisnīguma ieroči. Kas no jums paliktu, ja jūs paņemtū divasmeņu zobenu, kas ievaino un nogalina? Pirmkārt, jums jāļauj spīdēt manai gaismai un jānes mans vārds sirdīs. Jums jāapbruņojas ar pacietību, gudrību un mīlestību un jāatceras šie mācījumi, ko Es jums devu šīs miera vidū. Lai gan Es redzēju, kā draudzes strīdas lielās vētrās, lielā apmulsumā, Mans Vārds ir bijis kā bāka šajā jūrā, ko satricināja pasaules uzskati, priekšstati un atšķirīgas interpretācijas.

Katram no jums jābūt patiesības vēstnesim, jums visiem jāņem Mani par paraugu, jums visiem jāatceras mīlestība, ar kādu Es mācīju katru no Saviem mācekļiem, — pacietība, ar kādu Es apmācīju katru no Saviem sākumskolas skolēniem, — piedošana, ko Es dāvāju visiem, kad viņi pieļāva kļūdas un pakļāvās kārdinājumam.

11. Tāpēc tev, Izraēl, kas paliks kā Mans māceklis un kas vēlas liecināt par šo Meistaru, ir jāņem Mani par paraugu. Tad pārbaudījuma brīdis kļūs par tavu iespēju, tad tu atpazīsi arī sevi, tad tu atpazīsi savas dvēseles diženumu. Ja tomēr tu nebūsi sagatavots, tu sūdzēsies par savu vājumu. Es kā Skolotājs esmu jūs mācījis, esmu jums devis bezgalīgi daudz pamācību, un, kad beigsies šis 1950. gads — žēlastības gads, pēdējais, kurā Es runāšu šajā veidā —, jūs būsi sagatavoti, un visu, ko jūs neesat dzirdējuši caur balss nesēju, jūs saņemsiet caur intuīciju savā dvēselē.

12. Tādā veidā jūs sapratīsiet lielas mācības. Ceļš, ko es jums esmu iezīmējis, ir bezgalīgs. Jūs nekad nevarēsiet teikt, ka esat nonākuši līdz galam, ka jums vairs nav ko mācīties vai pētīt, ka esat visu sapratuši.

Nē, ļaudis, īss laiks jums nepietiks, lai saprastu manu mācību, jums būs jāapgūst tā visā šajā ceļojumā uz Zemes, un pēc tam Aizsaulē jūsu dvēsele dosies tālāk uz garīgajām sfērām, ilgojoties pēc mana Gara būtības un gudrības, un jūs atklāsiet arvien jaunus apvāršņus, jūsu ideāli kļūs lielāki, un tad jūs sapratīsiet, ka jūsu Tēvs ir bezgalīgs savā Gaismā un mīlestībā pret saviem bērniem.

13. Šodien jūs vairs neesat bērnu skolnieki, neesat vairs mazi bērni šajā darbā; jūs esat tālu nogājuši, pildot savu misiju. Es esmu runājis ar jums un teicis, ka „Izraēla tauta” dzīvoja uz Zemes, lai Mani uzņemtu. Tāpēc ir daudzas laikmetu, kurās jūsu dvēsele ir Mani dzirdējusi.

14. Jūs jau esat izgājuši cauri dažiem dzīves posmiem, esat attīstījušies. Jums ir pieredze un augļi, ko esat novākuši pagātnē. Jūs jau esat izgājuši cauri lieliem pārbaudījumiem, tāpēc jūsu dvēsele neļausies apmānīt ar viltus gaismām. Jūs pazīstat mana Vārda „garšu”, esat atvēruši acis un pazīstat tīrāko garīgo gaismu. Jūs esat lasījuši manas gudrības lielajā grāmatā, un nepilnīgās zinātnes nespēs jūs sajaukt.

15. Es esmu jums darījis zināmu patieso gaismu un patieso zinātni, kas ir Manī. Es esmu jums padarījis par lieliem pēc dvēseles, jo Es gribu, lai jūs Mani meklētu vairāk ar dvēseli nekā ar prātu, lai jūs patiesi varētu būt garīgie cilvēki. Jo jau tuvojas brīdis, kad Izraēlas tautai pavērsies lielas iespējas. Ja šodien jūs esat jutušies kā gūstekņi, ar ierobežotu darbības lauku, lai īstenotu Manu mācību, tad tagad ir tuvu brīdis, kad Es katram no jums atvērs ceļus, un tur jūs pielietosiet Manu mācību, un, to īstenojot, jūs atklāsiet katra Mana vārda lielumu.

16. Tikai tā jūs varēsiet Mani saprast, tikai tā jūs pareizi interpretēsiet Manu vārdu un savā prātā neveidosiet teorijas un priekšstatus, kas jūs mulsina un neved pie Manas mācības izpratnes.

Jums jāpraktizē mīlestība, miers un žēlsirdība, lai kļūtu vienoti ar savu Tēvu; tad jūs varēsiet atpazīt sevi tā, kā Es jūs esmu sagatavojis — pilnus ar dāvanām un žēlastībām. Es esmu jums teicis, ka esmu jūs radījis pēc sava tēla un līdzības, ka katrs no jums ceļā var veikt lielus darbus, kas liecina par Mani, kas padara jūs Man līdzīgus, un, pateicoties jūsu spējām, jūs tos varat paveikt.

17. Vai jūs jau esat gatavi? Vai jūs jau esat sagatavojušies, lai ņemtu Mani par paraugu? Patiesi, Es jums saku, jums nekas tam netrūkst, jūs jau esat sasnieguši garīgo briedumu, un no šī brīža jūs varat kļūt aktīvi un Man

ziedot pirmos augļus no jūsu uzdevuma izpildes, kamēr liela daļa cilvēces joprojām gul, gaidot to triecienu vai satricinājumu, kas viņus pamodinās.

18. Jūs nomodā esat un lūdzaties, uzturot savu ticību dedzīgu. Jūs lūdzaties par visiem tiem, kuri jūtas atstumti un novirzījušies no garīgā ceļa, un šī lūgšana apņem cilvēkus, glābj un atbrīvo viņus. Nāks brīdis, kad tās sirdis, kurās jūs esat sējuši mīlestību un kuras jūs vēl nepazīstat, jo esat lūgušies gan par tiem, kurus pazīstat, gan par tiem, kurus nepazīstat, nonāks jūsu ceļā, vai arī jūs savā ceļā nonāksiet pie viņiem un atklāsi viņus, un tad jūs kļūsi viens ar otru, tad jūsu dvēsele atpazīs sēklu, ko tā ir sējusi.

19. Provinci jūs gaida; es jums par to daudz esmu runājis, taču jūs to uztvērāt kā kaut ko tālu, jo neredzējāt, ka tas notiks uzreiz. Bet pienāks brīdis, kad jūs izklīdīsi, un tad jūs šo sēklu kā bagātīgu sēklu paņemsiet līdzī, lai to izkaisītu cilvēces laukos. Tur jūs atpazīsi savu progresu, tur jūs sāksiet virzīt savu ideālu, tur jūs kļūsi lieli ar saviem mīlestības un pašizliedzības darbiem cilvēces labā.

20. Ir nepieciešams, lai jūs izietu cauri šiem pārbaudījumiem, lai jūs varētu saprast manu mācību. Katram no jums ir jākļūst par apustuļi, un Es jūs apgaismos un svētīšu no Aizsaules.

21. Jums ir tās pašas dāvanas, kādas tolaik bija tiem. Jā, Izraēla tauta, jo jūs šajā laikā esat bijuši mani mācekļi, tāpat kā tie Divpadsmit un visi, kas mani dzirdēja Otrajā laikmetā. Es esmu ielikuši jūsos savu sēklu, mana gudrība ir apņēmus jūsu dvēseles. Bet, ja uz īsu brīdi jūs neesat jutušies ar to piepildīti, tad tādēļ, ka vēl neesat pārdomājuši un pētījuši.

22. Tagad Es jums piešķiru miera laiku, laiku, kad jūs atkāpsieties no savas zemes dzīves, lai jūs varētu pētīt un tad, sagatavojušies, sāktu savu misiju. Kad šis brīdis pienāks, neļaujiet tam nepamanīti pagāt, neveltiet šo laiku, ko Es jums tagad piešķiru, pasaulīgajai dzīvei. Es jums papildus došu visu nepieciešamo iztikai un visu, kas nepieciešams jūsu dvēselei.

23. Es esmu nācis cilvēka dvēseles dēļ, lai izglābtu to no tumsas, kurā tā ir dzīvojusi. Ķermenis ir otršķirīgs, un, lai gan zemes dzīve cilvēkam ir svarīga, arī tā ir otršķirīga. Jums pietiek ar maizi, lai pabarotos, ar segas, lai apklātu savu ķermeni un pasargātu to no laikapstākļu nelabvēlīgajām ietekmēm, kā arī ar vienkāršu apģērbu, un ar to pietiek. Taču dvēsele, kurai jāveic garš ceļš, kurai ar lieliem nopelniem jānokļūst pie Manis, lai iegūtu lielos solījumus, vēl nav guvusi savu iespēju pie jums, joprojām ir sasaistīta, joprojām nepārtraukti sauc pēc glābšanas un atbrīvošanas. Tā ceļas jūsu būtības dziļumos un satricina jūsu cieto sirdi. Taču tieši tai ir jāvalda pār „miesu”, un nevis miesai ir jāvalda pār dvēseli.

24. Ķermenis ir tikai apģērbs, instruments, ko Es jums esmu devis uz Zemes, lai jūs kādu laiku varētu dzīvot uz t. Brīdī, kad jūs būsiet novilkusi šo apģērbu, Es pieprasīšu no dvēseles atskaiti par tās ķermeni.

Tāču materiālisms, kurā jūs dzīvojat, ir cietums, kurā jūs esat apspieduši savu dvēseli. Tagad es atvērsīšu tā durvis, dāvināšu jums brīvību, lai jūs varētu dzīvot ļoti tuvu Man un mīlēt šo cilvēci ar visu savas būtības spēku.

25. Es vēlos, lai Izraēlas tauta būtu kā maiga māte, kas uzņem šo neaizsargāto cilvēci, lai jūsu klēpis būtu silts, lai jūsu acis būtu pilnas mīlestības un līdzjūtības pret šo cilvēci. Es to uzticu jūsu gādībā, lai jūs to uzskatītu par jaunāko māsu vai – ja vēlaties – par meitu. Es jūs atstāšu kā Savus pārstāvjus, un tāpat, kā Es mīlu, svētīju un apskauju cilvēci, tāpat arī jums jārikojas. Tā alkst pēc mīlestības, paraugiem un gaismas. Es teikšu cilvēcei: „Meklējiet „Izraēlas tautu”, tajā jūs atradīsiet Manu pārstāvību un Manus brīnumus, uz to Es izliesu Savus mācības vārdus un Savus labdarības darbus!”

26. Cik liels ir tavs uzdevums, mīļā tauta, tu to joprojām neesi sapratusi! Bet neuztraucies. Ja tu ticēsi Man, tu spēsi pacelties, lai to izpildītu, un tev būs jāieņem šī godpilnā vieta cilvēces priekšā.

Sagatavojieties tagad, kamēr jums vēl ir laiks pārdomām un meditācijai — tagad, kamēr jūs vēl nestāvat sludinot lielu cilvēku pūļu priekšā un vēl paši varat labot kļūdas. Ielūkojieties savā iekšējā pasaulē, lai atpazītu to, kas tajā slēpjas labā un ļaunā, un lai veicinātu tās tikumus, kurus jūs vēlaties atklāt, kurus Es esmu iegravējis jūsu dvēselē kopš sākuma, kopš jūs tikuši radīti. Bet to, ko jums vajadzētu atklāt ļaunā — visas nepilnības, kas jums varētu būt, — jums jāpārvērš pilnībā.

27. Zeme ir garam paredzēta izpirkšanas un pārbaudījumu ieleja. Bet garam ir jāuzvar ar to spēku un varu, ko Es tam esmu piešķīris, jo tas ir daļa no Manis paša, mana paša būtība, mana paša dzīvība. Jūs esat Mani radījumi, Man līdzīgi. Tādēļ, ar kādiem šķēršļiem jūs sastapsieties savā ceļā, kurus jūs nevarētu pārvarēt garīgās attīstības un augšupejas ceļā?

28. Tauta: Pietiek ar to, ka jūs katru dienu lūdzaties un apgūstat Manas mācības, lai ar saviem spēkiem izveidotu ceļu, izturētu visus pārbaudījumus, pacietīgi gaidītu, ja jums jāgaida, un visu pieņemtu tā, kā tas ir saskaņā ar Manu gribu. Es neesmu jums apsolījis ziediem klātu ceļu, es neesmu jums teicis „”, ka jūs būsiet laimīgi un baudīsiet pilnīgu laimi uz šīs zemes. Es esmu jūsu mācītājs, ka jums ir jāiziet pārbaudījumi un jāveic izpirkšanas ceļš, lai atlīdzinātu savus agrākos pārkāpumus, tāpat kā jums ir jāiegūst nopelni, lai virzītos uz augšu.

29. Tieši to Es tev teicu, tauta. Tāpēc esiet pacietīgi bēdās, izturiet savu dzīvi ar prieku. Ceriet, ka to, ko neesat saņēmuši nakts iestāšanās brīdī,

saņemsiet rītausmā. Jo ikviens, kas paļaujas uz Mani, saņem — ikviens, kas lūdz, ir stiprs. Tāpēc šis Skolotājs jūs, mācekļi, vienmēr vada uz lūgšanu, uz garīgo mācību pētīšanu, uz cilvēciskās dzīves izpēti, lai jūs vienmēr varētu būt gudri un taisnīgi, lai jūs būtu taisnīgi visos savos lēmumos, lai jūs varētu liecināt, ka esat mani apustuļi, un lai jūs paši justos pilni miera, pateicoties taisnīgumam, ko esat parādījuši savās darbībās.

30. Tā Es tevi sagatavoju, Izraēla tauta, tā Es tevi esmu apvienojis šajā draudzes kopienā. Tos no jums, kas pievienojušies manas Vārda pēdējās stundās, Es esmu mācījis un pacēlis, lai jūs visus apvienotu vienā domā, vienā studijā, lai jūs, jaunie pievienojušies, sasniegtu tādu pašu attīstības līmeni kā tie, kas Mani jau sen ir dzirdējuši.

31. Es redzu, ka jūs visi kāpjat pa vienu un to pašu kāpņu pakāpi un kopjat augstus ideālus, vienmēr liekot priekšā dvēseli, lūdzoties un visu gaidot no Manis. Es jūs svētīju un saku jums: to pašu Es gaidu arī no cilvēces.

Kad tā būs atgriezies? Kad tā būs novilkusies netīrības apmetni? Kad tā būs atteikusies no savas materiālisma, lai dotos meklēt garīgo tērpu?

Šo lielo darbu neizdarīsiet jūs. Es, kas nenogurstoši darbojos, atgriezīšu cilvēci tajā laikā, kad tas būs nepieciešams. Tā attīstīsies, tā vienā mirklī spers lielus soļus, jo Es sagatavoju pārbaudījumus un apstākļus, kas tai jānoved pie garīguma.

Jums šajā laika posmā ir jāizpilda savs uzdevums, bet Es darbosies un pildīšu to visos laikos.

32. Jūs esat iepazinuši Manu Vārdu, esat atzinuši, ka tas nāk no Manis, taču dažreiz jūs ilgojaties arī pēc mātes mīlestības siltuma un maiguma. Taču Meistars jums jautā: vai j, šajā Meistara vārdā neesat atpazinuši arī mātes maigumu un mīlestību?

Es esmu jums teicis, ka Es esmu vienīgais Meistars, vienīgais Gars, un Manī ir visas mīlestības veidi. Ja jūs ilgojaties pēc Marijas, meklējiet viņu Manos paša vārdos — šajā vārdā, kas jūs nepārtraukti svētī un glāsta.

33. Jā, Izraēla tauta, Manī runā Tēvs un Māte, Manī runā visas mīlestības veidi. Šajā Manā vārdā, ko Esmu teicis visos laikos, jūs — ja Mani atpazīsiet — atradīsiet visu, ko ilgojaties. Jūsu sirdīs nebūs tukšuma; Manī jūs atradīsiet Tēvu, Draugu, Brāli, Skolotāju, kā arī Māti. Es esmu pilnīgā mīlestība, vislielākā mīlestība. Esiet droši, tauta, un pateicieties Man, ka Esmu jums darījis zināmas šīs mācības.

34. Katru žēlastības rītu Es piepildīju jūsu ceļu ar svētībām. Kurš no jums, kas Man lūdzis ar bailēm vai ilgu, nav ticis uzklauss? Es redzu visu un zinu visu. Es runāju ar jums no Aizsaules.

Jūs piederat pie tiem, kas nāk pie Manis, kas pacelās, lai atrastu Mani Garā. Šajā laikā Es neesmu kāpis uz Zemes, Es nāku lejā garīgi un ar Vispārējā Stara palīdzību sazinos ar jums, un no turienes Es redzu un dzirdu visu, runāju ar jums un svētīju jūs, un šajā žēlastības rītā Es jums saku: Nopelniet nopelnus, jo jūs jau tuvojaties šī gada vidum. Ja esat to pareizi izmantojuši, tad esiet svētīti. Bet Es kā Meistars jums iesaku: izmantojiet katru dienu un katru mirkli, lai jūs varētu iegaumēt Manu Vārdu un uz visiem laikiem to saglabāt savās sirdīs.

Šai atmosfērai, šim mieram, šai gaismai, šai priekai un šai mīlestībai ir jāpaliek; jums tā ir jāelpo arī pēc šī gada gan savās sanāksmēs, gan ārpus tām, un Es to jums piešķiršu. Kur vien jūs pulcēsieties, tur būs mana klātbūtne; kur vien jūs Mani aicināsi, tur Es būšu kopā ar jums.

35. Tātad, tauta, saprotiet, ka Dievišķais Meistars šajā laikā atklājas miera, sapratnes un garīguma atmosfērā. Es esmu apvienojis jūsu domas, un jūs esat uzcēlušī garīgo templi, kurā Es nāku. Tur Es atklājos un daru sevi sajūtamam. Tur jūs pēc šī gada Mani atpazīsi, jo tādā veidā Es turpināšu atklāties miera un garīguma vidē. Jūsu dvēselei ir jānovērš nesaskaņas un jārada harmonijas un ticības uzskatu vienotības atmosfēra.

36. Kad būs pienācis laiks, jūs izklīdīsi, neveidojot partijas, neatstājot aiz sevis ne apjukumu, ne sliktus paraugus.

37. Jums jārunā no sirds un dvēseles, pilniem ar mieru, tad vienā jūsu teikumā varēs būt ietverta visa taisnība un patiesība, ko Es vēlos darīt zināmu šai pasaulei. Tad rūpējieties labi saglabāt savu mieru, garīgo enerģiju un ticību, lai jūs jebkurā brīdī varētu būt patiesības balss, pravietojošā balss, balss, kas apklusina ļauno un atdzīvina dvēseli ar Gara balsi.

38. Tādiem jums, tauta, jābūt satricinātās cilvēces vidū; tieši tam Es jūs esmu sagatavojis. Katrs no jums pildīs savu uzdevumu cilvēku pulī, taču jums visiem jābūt garīgi vienotiem, pat ja fiziski jūs atradīsieties tālu viens no otra. Un jums jāapmainās ar domām, vai nu garīgi, vai ar vēstuļu starpniecību. Tādējādi jūs pakāpeniski attīstīsi Manu darbu, tādējādi jūs to tuvināsi pasaulei. Tāpēc Es šajā laikā esmu jūsos atmodinājis ideālu – attīstīt Garas dāvanas caur patiesību un taisnīgumu, lai jūs vienmēr būtu godīgi un garīgi.

39. Es jūs atstāju vienotus kā vienu ģimeni, kurā nedrīkst būt strīdi. Jums visiem jāuzskata sevi par brāļiem un māsām, visiem atrodoties vienā attīstības līmenī, ar vienādu gatavību pildīt savu uzdevumu un ar augstu ideālu. Jūs visi saņemsiet no mana Gara svētību, iedrošinājumu un to, kas jums nepieciešams jūsu cīņai.

Šajā žēlastības rītā es jūs stiprinu. Iegravējiet savā atmiņā katru manu mācību – tās, lai arī īsas, satur lielu gaismu.

40. Esiet svētīti. Es vienmēr gaidu tos, kuri vēlas garīgi attīstīties — tos, kuri meklē to, kas atrodas aiz redzamā — tos, kuri ar sava gara acīm atklāj mūžīgo dzīvi aizsaulē.

41. Es iepazīstinu jūs ar jūsu garīgajām dāvanām un vēršos pie jums ar aicinājumu. Taču katram no jums ir jānokļūst pie Manis ar saviem nopelniem.

42. Šajā žēlastības rītā Es, izmantojot Izraēlas tautas lūgšanu, kas ir sapulcējusies dažādās draudzes gan šajā valstī, gan ārpus tās, svētīju visu cilvēci un dodu tai savu mieru un žēlsirdību.

43. Tādējādi Es šobrīd jūs sagatavoju grūtajiem laikiem. Jūsu vārdiem jāpārtrauc klusums, kas tagad pārklās cilvēci, kura ir apspiesta ar daudzajām nelaimēm un sajaukta ar pasaules uzskatu atšķirībām, kas atklāsies starp dažādu ticību garīgajiem vadītājiem.

Šajā baiļu laikā, par kuru jūs nezināt, cik ilgi tas ilgs, katrā dvēselē pacelsies balss, kas teiks: „Miers cilvēkiem ar labu gribu.” Tad tiks glābti tie, kuri savā sirdī jūt ticību, kuri uztur savu lampu degošu. Šie sajūtīs sevi lielu varu.

44. Tagad šai tautai tuvojas mācību laiks, kurā tā pārdomās Manus vārdus un baušļus, un jums jābūt sagatavotiem šai cīņai. Jūsu domas sadursies, jūs atšķirīgi vērtēsiet savus secinājumus. Taču pār visām jūsu priekšstatām spīdēs Mana gaisma, un Es izmantosiu tos, kuri ar veselu dvēseli dosies ceļā, lai īstenotu Manus plānus.

45. Šajā cīņā Es dodu jums tikai mīlestības, gudrības un pacietības ieročus. Taču, pildot šo misiju, jūs ar skumjām atcerēsieties šīs miera stundas, šo priecīgo gaisotni, kurā Es jūs mācīju un gatavoju nākamajiem laikiem. Taču tajā dažādu pasaules uzskatu, priekšstatu un skatījumu jūrā jums jācīnās, lai saglabātu savu mieru un cieņu kā Mani mācekļi.

46. Lai sasniegtu pestīšanu, nepietiek ar to, ka izpētāt Manas mācības un saprotat to jēgu. Ir nepieciešams ievērot to norādījumus, lai jūs kļūtu viens ar Mani un jūsu dvēsele arvien vairāk iegūtu briedumu un pārliecības stingrību.

47. Es neesmu jums apsolījis rožu klātu ceļu šajā pasaulē, bet, neraugoties uz tās grūtībām, jūs varat dzīvot savu dzīvi ar prieku, ar cerību skatīties nākotnē un visās savās darbībās rīkoties taisnīgi un saskaņā ar likumu. Darbojieties un pildiet savu uzdevumu šajā laika posmā, un Es darbosies visos laikos.

48. Saglabājiet savu garīgumu, lai jūs jebkurā brīdī būtu balss, kas izsaka patiesību, kas liek klusēt Jaunajiem un pilda savu uzdevumu – vadīt un mācīt līdzcilvēkus.

Katrā savā sanāksmē mīlestībā aiciniet savu Debesu Māti. Taču Meistars jums saka: jūsu Gars un Mans Gars ir viens. Vai jūs manos vārdos neesat atpazinuši viņas maigumu un žēlastību? Šajā mācībā Tēvs un jūsu Māte runā pilnīgā dievišķā vienotībā.

49. Cik bieži Esmu pieķēris cilvēkus, kad viņi sev jautājuši, vai nav kāda veida, kā sazināties ar Dievu, un bieži vien viņi, nopūšoties, izsaucās: „Ak, ja vien es varētu uzdot Kungam jautājumu un saņemt atbildi!” Taču pēc tam viņi samierinās, jo uzskata, ka tas ir neiespējami, un turpina meklēt Manu žēlsirdību ārējās kulta formās un materiālās upurēs, lai gan savas būtības dziļumos viņi nespēj saprast, kā Tēvs, kurš vienmēr ir teicis, ka tik ļoti mīl savus radījumus, nevar atļauties atbildēt viņiem, kad tie Viņu lūdz un sauc.

50. Ak, jūs, nenobriedušie, zemes dzīvei pakļautie cilvēki, ja vien jūs zinātu, ka šī vajadzība sazināties ar Mani ir tā slāpe, ko Es jūtu Savā Garā! Ja vien jūs zinātu, ka šī saruna, pēc kuras jūs ilgojaties, ne tikai ir jums piešķirta, bet ka visiem maniem jums atklātajiem mācījumiem visos laikos ir mērķis vadīt jūs uz sarunu no gara uz garu! Bet tā kā jūs dzīvojat materializēti, jūs esat vēlējušies dzirdēt Manu balsi, kā tā atbild uz vārdiem, ko izrunā jūsu lūpas, un tas nevar un nedrīkst būt. Jo tad tā vairs nebūtu garīga saruna, bet gan tāda, kurā jūsu Kungs pazeminātos līdz jūsu materialisma līmenim.

51. Tāpēc veidam, ko Es šajā laikā esmu izvēlējis, kad Es izpaužos ar šo balss nesēju starpniecību, jābūt īsam, jo tas nav pilnīgs atklāsmes veids, bet — kad tas būs beidzies — pienāks sagatavošanās laiks, kurā daudzi cilvēki sāks savu attīstību ceļā uz saziņu no gara uz garu.

52. Es nekad neesmu bijis tālu no jums, kā jūs dažkārt esat domājuši, ne arī jūsu ciešanas man kādreiz ir bijušas vienaldzīgas, ne arī esmu bijis kurls pret jūsu saucieniem. Noticis ir šādi: jūs neesat centušies attīstīt savas augstākās maņas un esat gaidījuši, ka varēsiet uztvert Mani ar miesas maņām. Bet Es jums saku, ka laiks, kad Es cilvēkiem to pieļāvu, jau sen ir pagājis.

53. Ja jūs būtu nedaudz centušies attīstīt dažas no savām garīgajām spējām, piemēram, iekšējo pacilātību caur garīgo kontemplāciju, lūgšanu, intuīciju, pravietisko sapni vai garīgo redzējumu — es jums apliecinu, ka ar katru no tām jūs savienotos ar Mani un tādējādi saņemtu atbildes uz saviem jautājumiem un dievišķo iedvesmu savās domās.

54. Es vienmēr esmu gatavs runāt ar jums, vienmēr gaidu jūsu pacelšanos un garīgo gatavību, lai jūs iepriecinātu un sniegtu jums laimi, atklājoties jūsu garam. Tam ir nepieciešams vienīgi ar vislielāko sirsnību sagatavoties šīs žēlastības saņemšanai.

55. Protams, Es jūs uzņemšu un dodu jums savus labvēlības darbus, neatkarīgi no tā, kādā veidā tiek lūgts mans žēlsirdīgums. Bet, pat ja jūs no Manis saņemat to, par ko esat lūguši, jūsu dvēsele nekad neizjutīs to laimi, ka ir kļuvusi šī labuma cienīga.

56. Man jums jāsaka, ka tajā dienā, kad jūs ar savām lūgšanām iemācīsieties sasniegt garīguma augstumus, jūsu laime, saņemot Manu žēlsirdību, būs nesalīdzināmi lielāka. Jo tas, kurš prot lūgt, dabiski prot arī saņemt.

Es jums to saku, jo daži no Manis saņem to, ko viņi vēlas, lai gan viņi nemācēja lūgt. Kādu vērtību tad viņi var piešķirt tam, ko viņi nemaz nemācēja lūgt vai izlūgt? Viņi pieder pie tiem, kas nemāk saņemt, kas nespētu saprast mīlestību, ar kādu viņu Tēvs ir piepildījis viņu lūgumu.

Bet mans pienākums kā Tēvam ir palīdzēt bērniem viņu dzīves cīņā, aizsargāt viņus, stāvēt viņiem blakus un mierināt viņus. Tāpēc mans žēlsirdīgums nekad nevar beigties, izplūstot pār maniem bērniem.

57. Šis Tēvs, kurš jūs tik ļoti mīl, nevar paciest redzēt jūs nogrimušus garīgā neziņā, kas ir tumsība, nabadzība un nožēlojams stāvoklis. Tāpēc Es modinu jūsu sirdsapziņu, kas ir kā skolotājs, kurš rodas no jums pašiem un vienmēr meklē līdzekļus un ceļus, lai tiktu uzklauts un sajūsts, lai izpaustos vārdos un mācībās, kas labotu jūsu kļūdas un paceltu jūs uz gaismas, atziņas, gara un dvēseles diženuma augstumiem.

58. Apvienojiet savā prātā un garā manas atklāsmes kā Dieva, kas jums sludina Likumu; manas atklāsmes kā Tēvs, kas jums atklāj manu bezgalīgo mīlestību, un manas mācības kā Skolotājs, kas jums atklāj manu gudrību, tad no visa tā jūs iegūsiet būtību, dievišķu nodomu: lai jūs nāktu pie Manis pa garīgās gaismas ceļu — kas ir kaut kas vairāk nekā tikai vēstījums jums. Es gribu jūs vest savā valstībā, kur Es esmu jums vienmēr klātesošs, uz visiem laikiem jūsos.

59. Vispirms centieties kļūt garīgāki, lai jūsu slēptās dāvanas pamazām atmodinātos un jūs vispirms soli pa solim tuvinātos sarunai no gara uz garu, un pēc tam — pilnības pasaulei.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 325

1. Laimīgi tie, kas raud no mīlestības, jo tas ir pierādījums tam, ka viņu gars un sirds dzīvo harmonijā.

2. Tie ir jūsu pašrefleksijas brīži, piemērots laiks, lai saprastu un sajustu manu mīlestību, brīdis, kad jūsu sirds — gandrīz nemanāmi — atveras kā zieds un no jūsu acīm plūst asaru saldašs avots.

3. Šīs asaras runā vairāk nekā jebkuri vārdi un izsaka vairāk nekā jebkuras domas. Tajās ir sirsnība, tajās ir pazemība, tajās ir mīlestība, pateicība, nožēla, solījumi.

4. Kad jūs dzirdat Mani tā runājam, jūs jūtaties saprasti un mīlēti no Manas puses. Jā, mani mīlie bērniņi, Es redzu jūs visus un dzirdu jūs visus, Es zinu jūsu vārdus, pazīstu visas jūsu grūtības, dzirdu jūsu sūdzības un lūgumus un pieņemu visas jūsu lūgšanas un upurus.

5. Jā, jūs esat mani bērni, jo esat cēlušies no mana Gara. Kā gan Es varētu jūs nepazīt un nemīlēt?

6. Ja dažreiz, neraugoties uz jūsu lūgšanām, sāpes vai ciešanas turpinās, tad ne tādēļ, ka Es jūs neesmu dzirdējis, ne arī tādēļ, ka Es nevēlos jūs iedrošināt, bet tādēļ, ka Es vēlos jūs pārbaudīt, lai jums sniegtu vienu manu mācību pēc otras, jo mans pienākums kā Tēvam ir jūs labot, pārbaudīt un pilnveidot tajā ceļā, kas ir dzīve.

7. Svētīti lai ir tie, kas svētī Mani uz Radības altāra un prot pazemīgi pieņemt savu pārkāpumu sekas, neattiecinot tās uz dievišķiem sodiem.

8. Svētīti lai ir tie, kas prot paklausīt Manai gribai un pazemīgi pieņem savus pārbaudījumus. Viņi visi Mēni mīlēs.

9. Jūs, cilvēku pūļi, nāciet pie Manis, lai rastu patvērumu, jo tas, kas notiek jūsu pasaulē, jūs piepilda ar bailēm. Jūs esat konstatējuši, ka visa taisnība, visa mīlestība un visa patiesība ir pazudusi no cilvēku sirdīm. Tad jūs esat jautājuši sev: „Pie kā meklēt patvērumu? Pie kā lūgt palīdzību un no kā cerēt?” Un tad jūs esat atcerējušies Mani.

10. Jūs, nabadzīgās zemes tautas — vieni ir paverdzināti, citi apspiesti, bet pārējie tiek izmantoti pašu vadītāju un pārstāvju rokās!

11. Jūsu sirdis vairs nemīl tos, kas jūs valda uz Zemes, jo jūsu uzticība ir pievilta. Jūs vairs neuzticaties savu tiesnešu taisnīgumam vai lielmutībai, jūsu vairs neticāt „” solījumiem, vārdiem vai smaidošām sejām. Jūs esat pieredzējuši, ka liekulība ir pārņēmusi sirdis un uz zemes ir izveidojusi savu melu, nepatiesību un krāpšanas valstību.

12. Nabadzīgās tautas, kas uz saviem pleciem nesat grūtības kā nepanesamu nastu — tās grūtības, kas vairs nav tas svētais likums, ar kura palīdzību cilvēks saņēma visu, kas nepieciešams viņa iztikai, bet kas ir pārvērtušās par izmisīgu un bailēm pilnu cīņu par izdzīvošanu. Un ko cilvēki

saņem par to, ka upurē savu spēku un dzīvību? Bezvērtīgu maizes gabalu, kausu, pilnu ar rūgtumu.

13. Patiesi, Es jums saku: tā nav tā iztika, ko Es ieliku zemē jūsu priekam un uzturēšanai; tā ir nesaskaņa, iedomības un necilvēcīgu jūtu maize — īsumā, pierādījums garīgās briedības trūcumam vai neesībai tajos, kuri nosaka jūsu cilvēcisko dzīvi.

14. Es redzu, ka jūs viens otram izraujat maizi, ka tie, kas tiecas pēc varas, nevar paciest, ka citiem kaut kas pieder, jo viņi visu vēlas sev; ka stiprie atņem vājajiem maizi, un tiem jāapmierinās ar to, ka redz, kā varenie ēd un bauda.

15. Tagad Es jums jautāju: kāds ir šīs cilvēces morālais progress? Kur paliek tās cēlāko jūtu attīstība?

16. Patiesi, es jums saku: tajā laikmetā, kad cilvēks dzīvoja alās un apsedzās ar ādām, viņi tāpat cits citam izrāva pārtiku no mutes, spēcīgākie tāpat paņēma lielāko daļu, vājāko grūtības bija par labu tiem, kuri tos ar varu pakļāva, cilvēki, ciltis un tautas tāpat cits citam nogalināja.

17. Kāda tad ir atšķirība starp šodienas cilvēci un tolaik dzīvojošo cilvēci?

18. Jā, es jau zinu, ka jūs man teiksiet, ka esat sasnieguši lielus panākumus — es zinu, ka jūs norādīsiet uz savu civilizāciju un zinātni. Bet tad Es jums teikšu, ka tas viss ir tikai liekulības maska, aiz kuras jūs slēpjat savas patiesās jūtas un joprojām primitīvos instinktus, jo jūs neesat ne mazākajā mērā centušies attīstīt savu dvēseli un izpildīt Manu likumu.

19. Es jums nesaku, ka jums nevajadzētu nodarboties ar zinātnisko pētniecību — nē, gluži pretēji: meklējiet, pētījiet, augiet un vairojiet savas zināšanas un inteliģenci materiālajā dzīvē, bet esiet žēlīgi viens pret otru, cieniet savu tuvāko svētās tiesības, saprotiet, ka nav tāda likuma, kas cilvēkam dotu tiesības rīkoties ar savu līdzcilvēku dzīvību — īsumā, cilvēki, dariet kaut ko, lai savā dzīvē piemērotu manu galveno bausli „Mīliet viens otru”, lai izklūtu no morālās un garīgās stagnācijas, kurā esat nonākuši, un lai, kad nokritis melu plīvurs, kas sedza jūsu sejas, jūsu gaisma izlauztos cauri, sirsniņa mirdzētu un jūsu dzīvē ienāktu patiesība. Tad jūs varēsiet pamatoti teikt, ka esat panākuši progresu.

20. Kļūstiet garīgi stipri, ievērojot manus mācījumus, lai nākotnē jūsu vārdus vienmēr apstiprinātu patiesi žēlsirdības, gudrības un brālības darbi.

21. Es zinu, ka jūs savas sirds dziļumos jautājat sev, vai, vairs nedzirdot Manu Vārdu, jums būs nepieciešamā iedvesma un spēks, lai celtu sevi cīņā un tajā nepadotos.

22. Jūs jautājat sev, vai jūs nezaudēsiet tās spējas vai sagatavotību, ko iegūstat, klausoties manā vārdā.

23. Es redzu, ka jūs esat svārstīgi un nedroši, domājot par to dienu, kad Es ar jums runāšu pēdējo reizi. Jo jūs saprotat, ka tad būs pienākusi stunda, kad jums būs jāsāk pārvērsties no mācekļiem par meistariem, un jūs jūtaties nespējīgi dzīvot bez Manas Vārda.

24. Es jums to visu saku, jo, ja es zinātu, ka bez šiem atklājumiem jums būtu neiespējami izturēt savu garīgo cīņu, es savu Vārdu neatsauktu. Bet es zinu, ka ir nepieciešams pabeigt manu vēstījumu, lai jūs drīz vairs nedomātu kā mācekļi vai skolnieki, bet sāktu domāt kā meistari.

25. Saprotiet, ka jums nevajadzētu pavadīt savu dzīvi, dodoties uz šīm pulcēšanās vietām, ilgojoties pēc garīgās baudas vai mierinājuma. Jums jāapzinās, ka pienāks brīdis, kad jūsu garam būs jāmaca viss, ko tas no Manis saņēma jūsu līdzcilvēku attīstībai.

26. Patiesi, Es jums saku: jūsu garīgajai attīstībai ir nepieciešams, lai Es pārtrauktu atklāties šajā veidā. Kad mana vēsts būs beigusies, jūs centīsieties pilnveidot savas lūgšanas un savu ekstāzi, lai sajūstu manu neredzamo dievišķo klātbūtni, un jūs centīsieties arī attīstīt savas maņas un spējas.

27. Tomēr dzīvojiet modri, jo jūsu vidū parādīsies vīrieši un sievietes, kuri noliegs, ka Esmu pārtraucis Savu atklāšanos. Viņi izvirzīs daudzus argumentus un teiks, ka dievišķā svārstība ir mūžīga un ka tādēļ nav iespējams, ka Es vairs nepadarītu Sevi sajūtamu caur cilvēka saprātu. Bet jau šodien Es jums saku, ka tāpat kā ir droši zināms, ka Mans Gars mūžīgi vibrē cilvēkos, tāpat ir taisnība, ka veids, kādā Es atklājos ar šo balss nesēju starpniecību, nebūs mūžīgs, jo tas nav vispilnīgākais, jo Es tagad jūs gatavoju sarunai no Gara uz Garu.

28. Šai atklāsmē starp jums nedrīkst turpināties ilgāk, lai jūs to nepārvērstu par tradīciju, ieradumu vai rituālu. Tāpat jums nevajadzētu klausīties tiem, kas saka, ka saziņa no gara uz garu ir paredzēta ļoti tālas nākotnes paaudzēm. Nē, mācekļi. Lai gan *pilnīgu* garīgo saziņu jūs sasniegsiet tikai pēc lielas attīstības, tas notiks, praktizējot Manu mācību, kas sasniedz arvien augstāku līmeni.

29. Lūdzieties tieši Man, bez vajadzības pēc starpniekiem, vārdiem, simboliem, rituāliem vai attēliem. Tas būs sākums saziņai no gara uz garu, jo tad jūsu iekšējā un augstākā būtība pacelsies, ilgojoties pēc Manis. Tad jūsu garīgā balss būs Mani aicinājusi, un Mana dievišķā balss jums atbildēs. Kā jūsu būtība uztver mana Gara vēstījumu? Ar intuīcijas un iedvesmas dāvanām, tas ir, smalkā un garīgā veidā.

30. Vai šāda veida saziņa nav pilnīgāka un garīgāka nekā tā, ko jūs izmantojat ar savu balss nesēju starpniecību? Tāpēc Es jums arī saku, ka jūsu garīgajai saziņai būs savs pilnības līmenis atkarībā no jūsu

sagatavotības, tāpat kā tas notika ar balss nesējiem un cilvēku pūļiem, kuri palīdzēja viņiem sagatavoties.

31. Arvien vairāk praktizējiet garīgo lūgšanu, lai jau tagad varētu sajūst Viņa labestību un patiesību. Pieradinieties ar šāda veida lūgšanu meklēt iedvesmu un attīstīt savu intuīciju. Tad savā prātā jūs sajūtīsiet gaismas plūsmu, kas cenšas pārvērsties cilvēciskos izteiksmes veidos un vārdos, cēlās jūtās un labos darbos.

32. Kad jūs šādā veidā būsiet attīstījuši lūgšanu, kas ir sākums sarunai no gara uz garu, jums vairs nebūs vajadzības pēc balss nesējiem, kuri jums nodod dievišķo vēstījumu. Jo tā vietā, lai uzdotu citai personai sagatavoties šīs gaismas saņemšanai un nodošanai, katrs no jums pats sagatavosies, lai saņemtu to tieši no sava Tēva atbilstoši nopelniem, ko viņš ir izpelnījies Viņa priekšā.

33. Mācekļi, esmu bijis tas, kurš šajā laikā jums ir atklājis visas jūsu spējas, lai jūs tās ar Garīgās pasaules vadību arvien vairāk attīstītu un tādējādi — kad jūsu brāļu, garīgo padomdevēju, atklāsmes būs beigušās — jau būtu gatavi labi pildīt savu misiju.

34. Tagad, kad jūs saņemat manas pēdējās mācības, jo atrodaties 1950. gadā, un tā kā Garīgā pasaule jums sniegs savus pēdējos vēstījumus, jūs varēsiet skaidri apzināties, ka šī tauta šeit nav izmantojusi šo sagatavošanās un attīstības laiku.

35. Cik daudzi no maniem izredzētajiem nav pat spēruši pirmo soli sagatavošanās virzienā! Ko viņi darīs, ja vairs nebūs iespējas dzirdēt savu Meistaru un garīgos brāļus, kā tas viņiem bija tik ilgu laiku?

36. Daudziem nāksies raudāt par zaudēto laiku un sev teikt: „Kāpēc mēs neprotām novērtēt to svētīto brīžu pilno vērtību, ko Tēvs dāvāja savai tautai? Kas būtu bijis labāk, kā sākt attīstīt savas dāvanas, saņemot Meistara mācības un Garīgās pasaules padomus un uzraudzību?” Bet tagad jau būs par vēlu, jo cilvēka griba nespēs mainīt dienu un stundu, ko esmu noteicis šī atklāsmes perioda beigām. Tad sāksies jauns periods, un līdz ar to — jauns veids, kā attīstīt jūsu garīgās dāvanas vienkāršākā, augstākā un garīgākā veidā.

37. Tiem, kuri ir centušies izmantot šo laiku, sirdī paliks miers un dvēselē — mierinājums. Bet tie, kuri gaidīja līdz pēdējām rīta lūgšanām, lai pamostos no sava dziļā miega, ar asarām acīs redzēs, kā noriet mana Vārda saule, kas apgaismoja šo laiku, neizmantojot tās gaismu, lai sāktu sēt garīguma sēklu.

38. Atmiņas par šīm dienām vieniem sniegs prieku, bet citiem — mokas. Pēdējiem viņu „” sirdsapziņa atmodinās realitāti, un viņi sapratīs, cik liela nozīme manam jaunajam vārdam ir pasaulē. Tas izraisīs to, ka viņu sirdīs

atmodīsies mīlestība pret mana darba pētīšanu, un, lūdzoties un pārdomājot rakstīto vārdu, viņi soli pa solim atgūs zaudēto laiku.

39. Patiesi, Es jums saku: visiem tiem, kuriem šis aicinājums ir ļoti dziļš un kuriem vēlme pēc garīguma kļūst ļoti liela, mana palīdzība pilnībā atklāsies, un drīz viņi varēs piederēt pie visvairāk attīstītajiem.

40. Nāks brīdis, kad visi, kas šajā laikā ir Mani dzirdējuši, sajutīs vajadzību liecināt par Maniem vārdiem, jo pasaule parādīsies kā neizmērojami plašs lauks, kas slāpst pēc ūdens un sēklas. Tāpēc padomājiet: ko jūs jau esat savās sirdīs, lai to piedāvātu saviem līdzcilvēkiem? Kā jūs vēlaties liecināt par Manu patiesību un parādīt Mana darba varenību?

41. Kad pienāks stunda, kad cilvēki jums uzdos jautājumus, pieprasīs no jums pierādījumus un liecības par to, ko esat redzējuši un dzirdējuši no Manis, katrs dos to, kas viņam ir, un tādēļ Es jums jau tagad saku, ka labāk ir būt gataviem, lai pārbaudījuma stunda nevienu nepārsteigtu negaidīti. Redziet: ja jūsu līdzcilvēki jūs atrastu guļam, tad jūs pamodātos apmulsuši un satraukti, un jūsu vārdos būtu neprecizitātes un nepatiesības, jo jūs neesat laicīgi sagatavojušies, un steiga liktu jums pieļaut daudzas kļūdas.

42. Nē, mīļā tauta, Es negribu, lai vajadzība pēc gaismas jūs pārsteigtu, kad esat nogrimuši tumsā, un tādēļ Es runāju ar jums pilnīgi skaidri, lai jūs nākotnē izvairītos no kritieniem.

43. Vienmēr apzinieties, ka jebkurš laiks var būt labvēlīgs dvēseles attīstībai un sevis apzināšanai.

44. Vai visi tie „darbinieki”, kuri strādāja kopā ar Mani, to neizdarīja tieši savas dzīves cīņās un likstu vidū? Bet Es viņus mācīju atkāpties no visa, kas viņus apņēma, lai garīgā darba brīžos — vai nu garā, vai zemes ķermenī — pilnībā veltītos savai misijai.

45. Pieņemiet no Manis šos mācījumus un neaizmirstiet tos, un ņemiet vērā šo jūsu brāļu piemēru, lai tas jums dotu iedrošinājumu.

46. Ja jūs gaidāt miera laikus, lai varētu ķerties pie savas misijas izpildes, tad jūs kļūdāties, jo tie miera laiki nāks tieši caur mana tautas darbu, cīņu, pūlēm un pat upurēšanos.

47. Kāda jēga būtu sēt laukā, kas jau ir pilns ar augļiem? Es esmu jūs saucis par „strādniekiem”, jo jūsu uzdevums ir sēt. Taču tieši tā sēkla, ko Es esmu jums uzticējis, ir tā, kas jums dos ilgi gaidīto mieru, kas nozīmē, ka, lai to novāktu, jums vispirms tā ir jāiesēj.

48. Lai gan jūs uzskatāt sevi par ļoti nenožīmīgiem, Es jums saku patiesībā, ka jūs būsiet ļoti noderīgi cilvēcei — garīgi noderīgi. Tāpēc ir nepieciešams, lai jūs jau tagad sagatavotos.

49. Vēlāk jums nebūs ne garīgā dziednieka dāvana, ne arī balss nesēja dāvana, ko nest citām tautām, jo tad mana atklāsmes laiks jau būs pagājis, bet jums būs jānodod tālāk iedvesmas un gudrības dārgums, ko Es jums esmu devis savos vārdos.

50. Jūsu darbībai būs nepieciešams, lai jūs paliktu vienoti manā darbā un tādējādi veidotu patiesu garīgo ģimeni. Taču jūs visi jau zināt, ka pēc 1950. gada beigām vairs nebūs atklāsmju šādā formā. Tomēr es jums apliecinu kā iedrošinājumu un mierinājumu, ka mans Gars vienmēr būs ar jums un ka jūs manu klātbūtni sajūtīsiet vēl dziļāk savā būtībā.

51. Es atklāšos jums jūsu domās, priecāšos par jūsu sanāksmēm, darīšos jūtams jūsu sirdīs un garā un daudzus veidos izliesos žēlsirdībā, tādējādi atalgojot un iedrošinot jūsu ticību un garīgo attīstību.

52. Ikviens, kas šādā veidā pilda Manu gribu, būs uzticams Manas Vārda liecinieks, un viņa dedzība un paklausība, ievērojot Manus norādījumus, būs stingrais pamats, uz kura viņš uzcel savu garīgo templi. Tie būs Mani mācekļi, kuri izplatīs Manus mācības pa visu zemi. Taču, ja būs daži, kuri pēc 1950. gada uztās, ka Man jāturpina atklāties šādā veidā, tad viņi maldinās, un viņu liecība būs nepatiesa. Jo nevienam no Maniem mācekļiem nav nezināma paziņotā un noteiktā diena Manai pēdējai atklāšanai.

53. Esmu devis šai tautai pietiekami daudz laika, lai tā uzkrātu garīgo gaismu, kas ir gudrība un visas dvēseles spēju attīstība, lai, man aizietot, tā varētu palikt pasaulē kā meistars.

54. Jau tagad izveidojiet garīgu saikni ar citām cilvēces tautām, lai jūs pakāpeniski sagatavotu ceļu tiem, kuriem jāklūst par Manas Vārda vēstnešiem. Ar lūgšanu jūs spēsiet izveidot to garīgo saikni, ko Es jums šobrīd iedvešu.

55. Ja jūs tagad ievērosiet šo padomu, ko Es jums tikko devu šodienas mācībā, tad nedomājiet par to, vai brīdī, kad jūs lūdzāties par konkrētu tautu vai valsti, tie cilvēki, par kuriem jūs lūdzāties, to sajuta vai nepamanīja, ka kāds par viņiem domāja un lūdzās. Tāpat jums nevajadzētu gaidīt viņu atbildi tādā pašā veidā. Ņemiet vērā, ka tajā dienā, kad cilvēki sazināsies ar domu palīdzību, viņi jau būs spēruši lielu soli pretim laikmetam, kad notiks saziņa no gara uz garu, taču tas vēl nav tagad, kad jūs tikko sākat izstiept šos neredzamos brālības, mīlestības, saprašanās un garīgās tuvināšanās pavedienus.

56. Viss piepildīsies savā laikā, jo visam, kas ir pravietots, vienmēr ir bijis dziļš imesls, pat ja cilvēki par to ir šaubījušies, ja šis paziņojums viņiem tika atklāts ilgu laiku pirms tā piepildīšanās.

57. Jūs jau redzat, ka lielākā daļa pagātnes pravietojumu ir piepildījusies. Uzticieties tam, ka arī tas, ko Es jums tagad esmu paziņojis un apsolījis, piepildīsies. Patiesība uzvarēs, mana griba piepildīsies, gaisma iemirdzēsies.

58. Saprotiet, kā katru dienu jūsu pasaulē atklājas neredzams spēks. Sajūtiert Tiesas laika klātbūtni starp cilvēkiem, redziet, kā šobrīd viss gatavojas galīgajai cīņai, kurā visas cilvēciskās kaislības, kas cīnās pret labo un patiesību, tiks uzvarētas un iznīcinātas, lai atbrīvotu vietu jaunām jūtām un jauniem ideāliem.

59. Manas taisnības sirpis nopļaus jūsu laukus, un Es jums patiesībā un garā paziņoju, ka viss, kam nav dziļu labā sakņu, tiks nopļauts, un ka viss liekais tiks iznīcināts.

60. Laiks, kad Jaunais kavē labā attīstību, pagaisīs, un, lai gan šī cīņa pastāvēs vienmēr, kamēr dvēsele mīt cilvēka miesā, labais tad dominēs un būs noteicošais.

61. Nopelniet nopelnus, lai piederētu pie tās Gaismas pasaules, ko Es jums sludinu. Jau tagad sējiet sēklu, kas rīt nesīs labus augļus. Nedomājiet, ka vairs ne jūs būsiert tie, kas varēs novākt un baudīt šos augļus. Izdziniet no savām sirdīm jebkādu egoismu un atcerieties, ka tie būs jūsu bērni pēc asinīm vai jūsu brāļi un māsas pēc gara, kuri novāks savu vecāko brāļu un māsu ražu, kurus viņi sauks par ceļa brucējiem un svētīs savās lūgšanās.

62. Cilvēki runā par pagātnes laikiem, par senatni, par gariem gadsimtiem un bezgalīgi garām laikmetām, taču Es jūs joprojām redzu mazos. Es redzu, ka garīgi jūs esat nobrieduši ļoti maz. Manās acīs jūsu pasaule joprojām atrodas bērnībā, pat ja jums šķiet, ka esat sasnieguši briedumu.

63. Nē, cilvēce, kamēr nav dvēsele, kas sniedz šos pierādījumus par briedumu, augšupvērsto attīstību, pilnveidošanos un progresu dažādās jūsu dzīves jomās, jūs man neizbēgami rādīsiet cilvēciskus darbus, kas ir lieli tikai šķietami, bet mīlestības trūkuma dēļ ir bez morālas satura un nav ilglaicīgi.

64. Vai jūs domājat, ka Es varētu pieņemt no jums augli, ko jūs Man piedāvājat, ja Es šajos brīžos pieprasītu no jums atskaiti? Nē, cilvēce, neviens nevarētu Man piedāvāt augli, kas būtu Man cienīgs — kaut ko, kas būtu liecība par mīlestību starp cilvēkiem, par viņu saskaņu, par viņu ticību Man, par viņu dzīvi, kas pacelta, darot labu.

65. Es nepieņemšu dažus un citus noraidīšu, bet gaidīšu laiku, līdz jūs Man sniegsiet savas saskaņas augli. Tas būs jūsu atlīdzinājums uz Zemes.

66. Jūs man sakāt, ka mīlat Mani? Jūs apgalvojat, ka mīlat patiesību un taisnīgumu? Tad es jums saku: ja jūs visi mīlētu patiesību un taisnīgumu,

jūs nedzīvotu tā, kā dzīvojat — sadalīti pēc sociālajām klasēm, ticības apliecinājumiem, rasēm un paražām.

67. Ja jūs mīlētu patiesību un taisnīgumu, jūs mīlētu cits citu, jūs centītos nojaukt barjeras, samazināt attālumus un likvidēt atšķirības.

68. Vai jūs to esat darījuši? Jūs ļoti labi zināt, ka tā nav, drīzāk jūs esat centušies, lai šīs atšķirības turpinātu pastāvēt, lai būtu stiprie un vājie, bagātie un nabadzīgie, varenie un nožēlojamie, izglītotie un neizglītotie, un šo jauno sēklu Es atrodu visur.

69. Vai jūs vēlaties, lai Es jūs tā uzņemtu — aptraipītus ar skaudību, iedomību un zemiskām kaislībām?

70. Cik maz jūs esat sapratuši manas ierašanās pasaulē jēgu tajā laikā, kad Es parādījos jūsu vidū kā cilvēks, lai paskaidrotu jums, ka visa Likuma būtība slēpjas divos galvenajos baušļos: mīlestībā pret Dievu un mīlestībā starp cilvēkiem. Jo tā ir dzīves būtība un dievišķā saite, kas vieno Dieva ģimeni!

71. Vai jūs saprotat, cik nepareizi jūs dzīvojat, domājot, ka esat sasnieguši savu spēku un zināšanu virsotni? Ja jūs vēl neesat pārliecināti par to, ko Es jums esmu teicis, tad atbildiet Man: vai viss, ko jūs radāt ar savu zinātni, ir paredzēts jūsu tuvāko laimei, viņu problēmu risināšanai un viņu labklājībai? Jūs Man nevarēsiet atbildēt ar „jā”, jo tad jūs melotu, tāpat jūs Man nevarēsiet teikt, ka jums ir jāiznīcina nezāles, lai varētu radīties labāka pasaule. Jo Mans likums nekad nav devis cilvēkam tiesības rīkoties ar sava līdzcivēka dzīvību.

72. Vai tiešām mīlestība ir tā, kas šajos brīžos iedvesmo jūsu zinātni? Vai tas, ko jūs pašlaik gatavojat, nekalpo, lai apmierinātu naidu un varas alkas? Tātad pakļaujiet to savas sirdsapziņas spriedumam, un jūs redzēsiet, ka tā jums saka: lielākā daļa cilvēku darbu šajā laikā nav garīgā progresa pierādījums, bet gan noliegums visam tam, ko Es jums savulaik mācīju ar saviem vārdiem un savu dzīvi.

73. Es esmu jūsu Tēvs, un man ir nepieciešams ar jums runāt šādā veidā. Es nevaru jūs apmānīt, nedz arī vēlos, lai jūs dzīvotu kā apmānīti. Es sūtu jums šo vēstījumu un ļauju tam sasniegt visus. Taču, ja jūs tam neticēsiet, jo vārds ir vienkāršs un arī tā vēstītāji ir nenožīmīgi, tad fakti, pārbaudījumi un notikumi jūs pārsteigs, un tad jūs sapratīsiet, ka šis vēstījums ir bijis patiesība, bet ka jūs nevēlējāties to laicīgi uzklaust vai pieņemt. Atkal, tāpat kā Noasa laikos, cilvēki izsmiesies par pravietojumiem, un tikai tad, kad viņi sajūtīs, ka ūdens plūdi jau aprauj viņu ķermeņus, viņi sāks ticēt un nožēlot.

74. Mana žēlsirdība vienmēr vēlējās jūs atturēt no jūsu neapdomības, taču jūs nekad nevēlējāties Mani klausīt. Arī Sodoma un Gomora tika

brīdinātas, lai tās izjustu bailes un nožēlu un izvairītos no savas iznīcības. Taču tās nevēlējās klausīt manai balsij un gāja bojā.

75. Arī Jeruzalemi Es aicināju lūgties un atgriezties pie patiesas Dieva pielūgsmes. Bet tās neticīgā un miesīgi noskaņotā sirds noraidīja Manu tēvišķo pamudinājumu un bija spiesta pārliecināties par patiesību caur notikumiem. Cik rūgti tad bija tie laiki Jeruzalemei!

76. Vai jūs tagad atzīstat patiesību, ka jūs joprojām esat tie paši? Jo jūs nevēlējāties pamest savu garīgo bērnību, lai augtu un paceltos augšup pa gudrības ceļu, kas slēpjas manos vārdos.

77. Es sūtu jums visiem šo vēstījumu, kam jākalpo tautām un nācijām kā praviotojums, lai tās atmodinātos un būtu modras. Laimīgi esat jūs, ja ticat tās saturam. Pārdomājiet tās jēgu, bet esiet modri un lūdzieties saskaņā ar to. Jo, ja rīkosieties tā, iekšējā gaisma jūs vadīs un augstāka spēka aizsardzība jūs sargās, līdz būsiat izglābti.

78. Šodien jūs esat liecinieki tam, ka Es dziedinu „garīgi slimus” cilvēkus ar patiesības dziedinošo ziedi, no kuras izriet visa gudrība.

79. Joprojām trūkst tā, lai jūs apvienotu visas tās atziņas, ko esat ieguvuši par cilvēka dzīvi, ar zināšanām par garīgo dzīvi. Jo tikmēr, kamēr jums nav pārliecības par savu izcelsmi, par savu likteni un galamērķi, jūs neatzīsiet sevi, nedz arī zināsiat, kas jūs esat.

80. Cilvēciskajā sfērā jūs zināt, kurā dienā esat dzimuši, un jūs zināt arī to, ka, ja kāds vairs nedzīvo, ir jāapglabā viņa mirstīgās atliekas. Bet kurš zina to brīdi, kad jūsu garīgā dvēsele izplūda no manas klēpja, to, kādā veidā tā piedzima, kādā veidā tā iemiesojas un kā notiek tās atgriešanās tajā klēpī, no kura tā izplūda? Cilvēki ir nojautuši kaut ko, bet ļoti maz, nespējot atklāt visu patiesību, jo cilvēks pats par sevi nekad nespēs iekļūt dzīves noslēpumā.

81. Es esmu jūsu Skolotājs, kurš atkal vēršas pie cilvēkiem laikā, kad valda garīga nemiers, jautājumi un neapmierinātība par to, kas joprojām ir apvīts noslēpumā.

82. Es atklāju patiesību un nomierinu cilvēku garīgo nemieru. Es atbildu uz viņu jautājumiem un novēršu to bailes, ko viņi izjūt, nespējot atrast patiesību. Es pieeju arī, lai viņiem teiktu, ka daudz kas no tā, ko viņi redz kā noslēpumu, ir bijis kaut kas, ko viņi nespēja izprast sagatavotības un tīrības trūkuma dēļ, bet ko Es biju atļāvis, lai viņi iepazītu tā būtību.

83. Tā kā Es apsolīju pasaulei atgriezties, lai ar Savu Gaismu atklātu noslēpumus un novērstu cilvēku prāta aptumšošanos, tagad ir pienācis piemērots laiks Manai atgriešanai, kurā Mans Gars no jauna atver Gudrības grāmatu, lai cilvēki tajā atrastu visu, kas viņiem jāzina un kas viņiem ir piešķirts caur Mani.

84. Visi šie ļaudis Man ir jautājuši, kāpēc šajā laikā Esmu izvēlējis garīgo formu, lai atklātos cilvēkiem, ņemot vērā to, ka viņiem tā ir pārāk augsta un grūti saprotama un izjūtama forma.

85. Es zinu, ka šodienas cilvēki Man to saka, jo viņi zina, ka pagātnē Es iemiesojos, padarot Sevi cilvēcisku, redzamu un taustāmu. Bet šie cilvēki nav padomājuši par to, ka, pirms Es kā cilvēks nācu pasaulē, Es jau biju garīgi atklājies cilvēkiem, un viņi Mani bija dzirdējuši un Man ticējuši, taču nekad nelūdza, lai Es nāktu uz šo pasauli, lai viņi varētu Mani redzēt.

86. Es pieņēmu cilvēka veidolu, jo bija absolūti nepieciešams dot pilnīgu un dzīvu piemēru tam, kas ir Dievišķā Likuma piepildījums, un neviens cits kā vien Es nebija piemērots to darīt — Es, kas izveidoju Likumu — Es, kam bija jānodod jums Likums, ko izskaidroju ar vārdiem un darbiem, kas deva formu mācībai.

87. Ja Es, tā vietā, lai izvēlētos cilvēka veidolu, lai dzīvotu jūsu vidū, būtu pieņēmis eņģeļa veidolu, cilvēki būtu jutušies nenozīmīgi un nespējīgi sekot maniemiem soļiem, un viņi būtu uzskatījuši manu vārdu par kaut ko, ko cilvēkam ir neiespējami īstenot, un, no otras puses, jūs nebūtu ticējuši manai upurēšanai mīlestības dēļ pret jums.

88. Ja Es tagad, tā vietā, lai izvēlētos tēlu, kas stāv pāri cilvēkam, būtu pieņēmis putna vai auga tēlu vai būtu paslēpies kādā no daudzajām radībām, kas stāv zem cilvēka, jūs nebūtu uzskatījuši šo atklāšanos par pilnīgu, jūs būtu jutušies pazemoti, jo netiktu izvēlēti par dievišķās atklāsmes līdzekļi.

89. Tagad Es jums saku, ka katra forma, ko Es izmantoju, lai atklātos, ir pareiza un pilnīga, un ka, ja jūs neesat apzinājušies, ka Es esmu klātesošs, atklāts un sasniedzams visās dabas valstībās, iemesls tam ir tas, ka jūs neesat izrādījuši interesi iepazīt dievišķo valodu.

90. Laikmeti ir pagājuši, un tie ir izmantoti tikai daļēji. Tāpēc Es tagad tuvinos jums, lai parādītu, kā atgūt zaudēto laiku.

91. Šeit ir jūsu Skolotājs, kurš jums atgādina, ka Otrajā laikmetā Es kļuva par cilvēku Jēzū, lai runātu ar jums no sirds uz sirdi, un ka šobrīd Es jūs sagatavoju, lai jūs ar Mani sazinātos no gara uz garu. Es arī mācu jums novērot dabas elementus, kuros atklājas Mana vara, Mana gudrība un Mana taisnība. Un visbeidzot, mācekļi, Es esmu jums iemācījis garīgo valodu, lai jūs dzirdētu un saprastu Manu balsi, kas nepārtraukti runā uz jums, kas jūs māca un vada.

92. Tieši šī mācība cilvēkam sniegs to garīgumu, kas viņam nepieciešams, lai soli pa solim, pakāpi pa pakāpei pacelties līdz garīgajai gudrībai, kur viņš atklās savu izcelsmi, savas būtības kodolu, savas eksistences jēgu, un tad viņa mīlestība pret Mani būs ļoti liela, un viņš

svētīs visu dzīvi un visu, kas pastāv un viņu apņem, jo visā viņš redzēs,
dzirdēs un sajutīs sava Debesu Tēva klātbūtni.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 326

1. Jūs sākat dzirdēt Manu Vārdu, un jūsu acis kļūst par neizsīkstošu asaru avotu. Kāpēc tu raudi, tauta? Jūs ne vienmēr zināt iemeslu; dažreiz tas notiek tāpēc, ka dzīves cīņa ir bijusi nežēlīga — dažreiz tāpēc, ka dzīve jūs ir pārbaudījusi ar grūtībām, vilšanos, neveiksmēm, slimībām vai sēru gadījumiem. Bet ir reizes, kad, neraugoties uz to, ka nav neviena no šiem iemesliem, jūs izlejiet daudz asaru, kad dzirdat Mani.

2. Es zinu iemeslu šīm asarām bez acīmredzama iemesla, Es zinu to izcelsmi: tā ir jūsu dvēsele, kas raud un to izpauž caur miesu ar asarām. Katra asara ir dārgums, kurā slēpjas maigums, sāpes, jo tā jūtas ieslodzīta, nožēla par izdarītajām kļūdām, mokas, jo esat kļuvuši vāji, un skumjas par izšķērdēto laiku.

3. Ko par to visu zina materiālā daba? Tāpēc jūs bieži esat domājuši, ka raudājat bez iemesla.

4. Jūs man jautājat, vai ir kļūda raudāt pie Manis. Patiesi, Es jums saku: tas, kurš nejūt šo vajadzību mīkstināt sāpes vai izteikt vislielāko prieku, tas krūtīs vietā sirdij nēsā akmeni, jo viņš nekādā veidā nejūt Manu klātbūtni.

5. Raudiet, mīļie ļaudis, jo arī raudāšana ir līdzeklis, ko Es esmu dāvājis cilvēkam, lai viņš attīrītos un atbrīvotos no nastas, kas viņu nomāc. Redziet, cik brīvāki, vieglāki un tīrāki jūs pēc tam jūtaties, lai atkal uzsāktu dienas darbus.

6. Jūsu dvēselei ir nepieciešama šī attīrīšanās, lai kļūtu cienīga pildīt tai paredzēto uzdevumu, un tai ir jāatbrīvojas no nastas, kas laika gaitā ir uzkrājusies tajā. Jo to gaida jauna cīņa — cīņa, kuru tai jāuzsāk, nejūtot nekādu nogurumu.

7. Jā, mācekļi! Asaras jūsu iekšējās pārdomu brīžos ir patiesu jūtu izpausme, un katra asara ir izteiksmīgāka nekā tūkstoš skaistāko un izteiksmīgāko vārdu jūsu valodā. Taču ne visiem asaras atklāj dvēseles jūtas, nožēlu vai prieku. Daudziem maniem bērniem šīs jūtas ir iekšējas, noslēptas, redzamas tikai Man. Viņi šķiet bezjūtīgi vai vienaldzīgi, bet viņu sirds ir tikpat jūtīga vai pat vēl jūtīgāka nekā tiem, kuri izrāda savas jūtas.

8. Kad jūs visi kādreiz būsiat sapratuši garīgumu un dzīvosiet saskaņā ar to, jūs arī spēsiat kontrolēt savas dvēseles jūtas, neizrādot t i saviem līdzcilvēkiem, jo būsiat sapratuši, ka Tas, kuram jums jāizsūdz grēki, jānožēlo un jāattīrās, ir jūsu Tēvs, un Viņu jūs nesīsiet savā būtībā.

9. Pirmkārt, mīļie skolnieki un mācekļi, ir svarīgi, lai jūsu sirds sāktu sajust dvēseles vibrāciju jūsu būtībā, nepieciešamību attīrīties, lai pieņemtu ciešanu kausu, kad tas nonāk pie jūsu lūpām, un ka dvēseliski ir tikpat labvēlīgi sajust jūtas, kas slēpjas jūsu būtības dziļumos, kā tās izpaust ārēji.

10. Visa pasaule gaida jūs, visa cilvēce gaida jūs, un tādēļ jums jācenšas attīrīties, lai, uzsākot ceļu un kļūstot par šī garīgā vēstījuma misionāriem, jūsu sirdī netiktu sajauktas tikumības ar netikumībām, jo tad jūs pastāvīgi redzēsiet, ka sevi paši esat apkrāpuši. Jums būs vēlēšanās būt patiesiem, un liekulība atklāsies, lai jūs apkrāptu. Jums būs vēlēšanās darīt labu, un jūsu sirds savtīgums to kavēs. Tāpēc Es jums saku, ka jūsu attīrīšanai jābūt patiesai, lai jūs kļūtu cienīgi pildīt šo garīgo misiju. Taču nav neviena cita kā vien jūsu sirdsapziņa, kas var panākt, lai šī iekšējā attīrīšanās būtu ilgstoša un patiesa kā nogatavojies auglis, caur pašrefleksiju, pieredzi, sevis apzināšanos un manu mācību ievērošanu.

11. Vai jūs varat iedomāties to laimi, ko piedzīvos jūsu sirds, kad jūs saviem līdzcilvēkiem stāstīsiet par to, ko Es jums šajā laikā esmu atklājis, un redzēsiet, kā viņi klusībā raud – ar asarām, kas nebūs tikai „miesas” asaras, bet arī dvēseles asaras, kas slāpst pēc maiguma?

12. Katru reizi, kad Mans Vārds tiek izrunāts no jūsu lūpām, kuras iepriekš sagatavotas lūgšanā un iedvesmotas ar Manu žēlsirdību, Mana būtība kļūst dzīva un Mans Vārds aizkustinošs, tāpēc Es jums saku, ka caur jūsu muti tas radīs tādu pašu ietekmi, kādu tas radīja klausītāju sirdīs, kad tas tika nodots ar balss nesēju starpniecību.

13. Mācekļi: Vārdu, ko Es jums šajā laikā esmu devis, jums nevajadzētu izmantot kā pamatu jaunai reliģijai, jo tas ir tikai to likumu skaidrojums, kurus Es jums esmu atklājis jau no senākajiem laikiem.

14. Nemiet vērā: ja tas būtu kāda reliģija, tā būtu paredzēta tikai tiem, kuri to atzīst. Bet tā kā tā ir – Dieva bezgalīgā gaisma –, tā staro uz visiem, nāk pie visiem, lai apgaismotu cilvēces ceļus, nešķirojot pēc tautām, rasēm, valodām vai ticības pārliecībām.

15. Mans likums ir altāris, pie kura visiem būs jānāk, lai pielūgtu savu Kungu. Kur vien pastāv cilvēks, tur altāris atradīsies viņa dvēseles augstumos un gaidīs viņa upuri un mīlestības dāvanu.

16. Saprotiet, mācekļi: tas, ko Es vēlos jums darīt saprotamu, ir tas, ka ikvienam, kas saņem šo mācību, ir arī garīgi jāsavienojas ar visiem un jākļūst par vienu, neļaujot dažādu pielūgsmes veidu ārējām atšķirībām kļūt par šķērslī, kas jums traucē atzīt un mīlēt savus tuvākos kā brāļus un māsas Manī.

17. Kad jūs reiz tā sajūtīsiet, jūs būsiet padarījuši manu mācību par savu un grūtajos pārbaudījumu laikos, kas tuvojas, varēsiet dalīties savās dāvanās un ļaut citiem tajās piedalīties, neizslēdzot nevienu no saviem līdzcilvēkiem.

18. Es nepieprasu no cilvēkiem paražu, zemes likumu vai zinātnisko atziņu vienādošanu. Jo galu galā pienāks diena, kad vienošanās panāks to,

ka tautas apvienosies. Tas, uz ko Es jūs iedvesmoju, ir garīgā saskaņa, vienotība domāšanā, lai visa cilvēce iepazītu un praktizētu garīgo lūgšanu, kurā jūs visi varēsiet iekšēji pacelties un tieši no mana Gara saņemt mūžīgās dzīvības maizi.

19. Uz Zemes ir daudz reliģisko kopienu, un lielākā daļa no tām balstās uz ticību Kristum. Tomēr tās nemīl viena otru, nedz arī atzīst viena otru par Dievišķā Skolotāja mācekļiem.

20. Vai jūs nedomājat, ka, ja viņi visi saprastu manu mācību, viņi to būtu pielietojuši, virzot konfesijas uz izlīgumu un mieru? Taču tā nenotika. Viņi visi ir izturējušies atturīgi viens pret otru, tādējādi garīgi sadalot un sašķejot cilvēkus, kuri tad uzskata sevi par ienaidniekiem vai svešiniekiem. Ikviens meklē līdzekļus un argumentus, lai pierādītu otram, ka *viņš* ir patiesības īpašnieks un ka pārējie kļūdās. Taču nevienam nav spēka un drosmes cīnīties par visu vienotību, kā arī nevienam nav labas gribas atklāt, ka katrā ticības pārliecībā un katrā Dieva pielūgsmē ir ietverta daļa patiesības.

21. Es gaidu no pasaules garīgumu. Man nav nekādas nozīmes nosaukumiem, ar kuriem katra baznīca vai sekta atšķiras, tāpat kā to rituālu un ārējo kulta formu lielākai vai mazākai krāšņumam. Tas uzrunā tikai cilvēciskos maņus, bet ne manu Garu.

22. Es gaidu no cilvēkiem garīgumu, jo tas nozīmē dzīves pacelšanu, pilnveidošanās ideālu, mīlestību pret labo, pievēršanos patiesībai, mīlestības darbības īstenošanu, harmoniju ar sevi pašu, kas ir harmonija ar citiem un tādējādi ar Dievu.

23. Es šobrīd dodu lietu, kas sagatavos laukus, kuros rīt uzdīgs mana sēkla un nesīs augļus. Šodien vēl šķiet neiespējami, ka šī pasaule varētu pārveidoties gan materiāli, gan garīgi, ņemot vērā to, ka ļaunums ir iesakņojies cilvēces sirdīs. Taču Es jums saku, ka nepagājis daudz laika, līdz jūs piedzīvosiet savu tautu garīgās pārveides sākumu.

24. Kas tolaik būtu ticējis, ka pagānu, grēcīgajā un izlaidīgajā Romā — pilsētā, kurā dzīve bija nepārtraukta netikumu un izklaides, grēku un noziegumu orgija — ticība Mīlestības Vārdam, Kristum, uzliesmosies ātrāk nekā jebkurā citā tautā? Un tomēr tas notika.

25. Romai vispirms bija daudz jāgrēko un jānokļūst līdz izsmelšanai un riebumam, lai sasniegtu to brīdi, kad tā savā sirdī varētu uzņemt mana Vārda sēklu. Bet, kad tas nonāca pie viņiem, tās sirdis, kas bija nogurušas no izklaidēm un saplēstas no vilšanās un sāpēm, saskarsmē ar manas vēstījuma būtību atvērajas tāpat kā vītušu ziedu ziedkāti, kad tos glāsta mitrs vēsmiņš.

26. Šīs tautas sirds sita spēcīgi, un tās dvēsele bija satricināta. Tās grēki tika piedoti, pateicoties tās ticībai un drosmei atbildēt uz Manu aicinājumu.

27. Šai tautai bija vajadzīgs drosme un gatavība ziedoties, lai stiprinātu savu ticību un mīlestību pret patiesību, kas sāka apgaismot tās sirdis. Taču tie bija drosmīgi vīrieši un sievietes, neatkarīgi no tā, vai tie bija pieaugušie, jaunieši vai bērni.

28. Vai jūs saprotat, mācekļi? Tad salīdziniet to iedomības, netikumu un mīlestības pret pasauli valdīšanu ar šodienas cilvēci, un jūs atklāsi, ka arī tā — sašutusi, nogurusi no iedomības un apnikusi no grēkošanas — arvien vairāk tuvinās dienai, kad viņu dvēseli pārsteigs dievišķā brīzes pūtiens, kas to atmodinās — brīze, kas iepriekšējs rasai, kura remdēs dvēseles slāpes, kas to moka, un kas būs sagatavošanās tam, lai vēlāk garīguma sēkla nokristu visās sirdīs.

29. Cik bieži jūs savās sirdīs esat Man jautājuši, kāpēc Es jums neesmu parādījis garīgo dzīvi visā tās skaidrībā. Bet Es jums saku: ja jūs šo dzīvi varētu aptaustīt ar savām fiziskajām maņām, jūs nekad neieguldītu ne mazāko pūli, lai sasniegtu kādu garīgumu. Jūs nekad neattīstītu savas garīgās dāvanas un spējas, nedz arī centītos nopelnīt nopelnus, lai būtu pelnījuši Manas atklāsmes.

30. Starp jums un Garīgo ieleju ir plīvurs, kas nevienam neļauj apgānīt šīs svētnīcas tīrību, un tikai tam ir atļauts šķērsot šos sliekšņus, kurš ir apveltīts ar godbijību un pazemību, tīrību un cēlu mērķi, ar mīlestību un patiesu ticību.

31. Es saku „patiesu ticību”, jo pastāv šķietama ticība, ko iedvesmo kaut kas nereāls — kaut kas, kas, tā kā tas ir nepaties, pazūd un izbalst, tiklīdz tiek atklāta patiesība.

32. Ir daudzi, kas ir mēģinājuši iedomāties garīgo dzīvi, lai varētu tajā ticēt. „Lielie” un „mazie”, neizglītotie un izglītotie — visi viņi ir vēlējušies uzzināt, kāds ir „paradīze”, kāds ir Dievs, kādu izskatu ir garīgajām būtnēm, kāda ir gaisma un eksistence tajā pasaulē. Tad viņi ir iedomājušies aiz zvaigznēm skaistu zemi, majestātisku pili, troni un uz tā sēdošu Dievu cilvēka veidolā.

Arī garīgajām būtnēm jūs esat piešķīruši cilvēka izskatu un iedomājušies tās lidojam kā putnus, lai pārvietotos no vienas vietas uz otru. Visu to jūs redzat pilnu gaismas — gaismas, kas līdzīga tai, kāda jums ir uz Zemes, viss mirdzošs kā zelts un rotāts ar visskaistāko, ko jūs pazīstat materiālajā pasaulē: debesu dziesmām un dievišķo mūziku, kas piepilda telpu, kamēr miljoni būtnu mūžīgi pielūdz Kungu, vienmēr ceļos pie Viņa troņa, slavējot Viņu un upurējot Viņam vīraku.

33. Tā daudzi cilvēki iztēlojas garīgo dzīvi, un, tiklīdz viņi savā prātā ir izveidojuši šo tēlu, viņi ir noticējuši, ka tā ir, ka tā ir jābūt, un uz to viņi ir balstījuši savu ticību.

34. Kas ar viņiem notiks, kad viņi iepazīsies ar šo mācību un uzzinās, ka tas, ko viņi bija iedomājušies, neatbilst realitātei? Daži uzreiz atvērs acis patiesības gaismai, jo atpazīs kļūdas, ko radījis viņu materiālisms. Citi būs apmulsuši un noliegs manu atklāsmu patiesību.

35. Es jums saku tikai to, ka jums ir nepieciešams izdzēst no sava prāta visus tēlus, ko esat radījuši par garīgo dzīvi, jo Dievam nav ne cilvēka izskata, ne Viņš nesēž tronī, kā to dara zemes karaļi, ne debesis atrodas aiz zvaigznēm, ne Viņa gaisma ir kā saules gaisma, ne arī dvēselēm ir cilvēka izskats. Viss ir citādi, nekā jūs esat iedomājušies — tādā mērā, ka pat ja Es jums izskaidrotu, kāda garīgā dzīve patiesībā ir, jūs to nesaprastu, jo pat jūsu valoda nespētu izteikt Mūžīgā patiesību, bezgalīgo krāšņumu, skaistumu un pilnību.

36. Vai jūs varētu Man pateikt, kāda forma vai apjoms ir sirdsapziņai? Vai jūs varētu Man pateikt, kāda forma ir mīlestībai vai saprātam? „Nē, Meistars,” jūs Man sakāt. Tātad, tāpat kā sirdsapziņai, saprātam vai mīlestībai nav formas, arī jūs nevarat salīdzināt zemes lietas ar garīgās dzīves lietām. Tomēr nav nekas skaistāks par Gaismas dvēseles īpašībām, kas ir spēju un tikumu apvienojums, kam nav vajadzīga forma, lai varētu pastāvēt.

37. Dievam nav formas, jo, ja Viņam tā būtu, Viņš būtu ierobežota būtne, tāda kā cilvēks, un tad Viņš vairs nebūtu Dievs. Viņa „tronš” ir pilnība, taisnīgums, mīlestība, gudrība, radītāja spēks, mūžība.

38. „Debesis” ir augstākā laime, ko dvēsele sasniedz savā pilnveidošanās ceļā, kad tā pacilājas gudrībā un mīlestībā tik augstu, ka sasniedz tīrības pakāpi, kuru vairs nevar skart ne grēks, ne sāpes.

39. Kad mani pravieši runāja par garīgo dzīvi, viņi to dažkārt darīja, izmantojot cilvēciskas parādības un jums pazīstamus priekšmetus.

40. Pravieši redzēja troņus, līdzīgus tiem, kādi ir zemes karaļiem, — grāmatas, būtnes ar cilvēka izskatu, pilis ar sienu aizkariem, svečturus, Jēru un daudzas citas figūras. Bet šodien jums jāapzinās, ka viss tas bija tikai tēls, simbols, kas ietvēra dievišķu jēgu, atklāsni, kura jums bija jāizsaka tēlainā formā, jo jūs nespējāt saprast citu, augstāku.

41. Tagad ir pienācis laiks, lai jūs pareizi interpretētu visu manu līdzību un mācību jēgu, ko Es jums esmu atklājis, izmantojot simbolus, lai šī nozīme iesūktos jūsu garā un simboliskā forma izzustu.

42. Kad jūs nonāksiet pie šīs atziņas, jūsu ticība būs patiesa, jo jūs to būsiet balstījuši uz patiesību.

43. Jūs, cilvēki, Es savos vārdos jums pareģoju labāku pasauli nekā tā, kurā jūs dzīvojat, un tas notiks tad, kad jūsu sirds būs nomazgājusi savu netīrību asinīs, kuras Es izliju pie krusta — asinīs, kas bija dievišķās mīlestības, visaugstākā piedošanas un visu cilvēku pestīšanas iemīļojums.

44. Jūs — neticīgie un šaubīgie — nespējat ticēt taisnīguma pasaulei, nedz arī varat iedomāties mīlestības un tikumības dzīvi uz jūsu Zemes. Vienvārdsakot: jūs neuzskatāt sevi par spējīgiem darīt kaut ko labu, nedz arī ticat sev.

45. Es tomēr ticu jums, zinu to sēklu, kas ir katrā no maniem bērniem, jo Es viņus radīju, jo Es ar savu mīlestību devu viņiem dzīvību.

46. Es pilnīgi noteikti lieku savas cerības uz cilvēku, ticu viņa glābšanai, viņa kļūšanai cienīgam un viņa pacelšanai. Jo, kad Es viņu radīju, Es viņu iecēlu par valdnieku uz Zemes, kur viņam bija jārada mīlestības un miera vieta, un Es arī noteicu, ka viņa dvēsele dzīves cīņā ir jāklūst stiprai, lai ar nopelniem nonāktu līdz dzīvei pilnības valstības gaismā, kas jums pienākas kā mūžīgs mantojums.

47. Šo Zemi, ko jūs saucat par „asaru ieleju” vai „izsūtījuma vietu”, Es ar bezgalīgu mīlestību sagatavoju, lai to piedāvātu bērniem, kuriem tajā būtu jādzīvo. Viss uz tās plūda no dzīvības, pārpilnības, svētībām un priekā tiem, kam tā piederētu. Uz tās nebija nekas, kas būtu radīts, lai cilvēkam nodarītu sāpes — gluži pretēji, viss tika sagatavots tā, lai, ja cilvēce ar savām kļūdām sev nodarītu kaitējumu, tā savā ceļā un visur pati atrastu nepieciešamos līdzekļus, lai dziedētu savas ciešanas un triumfētu pār savām nelaimēm.

48. Daudzi gadsimti ir pagājuši, kopš cilvēks dzīvo uz Zemes, un joprojām viņš nav spējis uz tās būt laimīgs. Kāpēc? Vienkārši tāpēc, ka viņš gribēja atrast šo laimi, nemeklējot to pa patieso ceļu, kas ir ceļš, ko iezīmē mans likums, „” — mīlestības un taisnīguma, harmonijas un godīguma likums.

49. Vai jūs tiešām domājat, ka ir absolūti nepieciešams ciest uz Zemes, lai nopelnītu vietu debesīs? Nē, cilvēce, vienīgais, ko jūs panākat ar ciešanām, ir *zināma* attīrīšanās. Jo patiesu un absolūtu dvēseles attīrīšanos var sasniegt caur mīlestību, ko jums iedvesmo mans likums.

50. Kāds nopelns ir tajā, ka daži, kuri uz Zemes ir daudz cietuši, šī iemesla dēļ dzīvo ar vēlmi nokļūt debesīs? Tas ir tikai dabiski, ka, redzot, ka pasaule vairs nevar viņiem neko piedāvāt, viņi domā par garīgo dzīvi. Patiesais nopelns pieder tam, kurš — lai gan viņam šajā pasaulē ir viss — katrā brīdī būtu gatavs atteikties no saviem īpašumiem un ērtībām. Jo tad viņš patiesi pierādītu savu augstāko garīgās attīstības pakāpi un liecinātu, ka debesis vai laime nav konkrēta vieta, ko cilvēku iztēle ir radījusi cauri

gadsimtiem un laikmetiem, bet gan dvēseles stāvoklis, ko viņš jau savā cilvēciskajā dzīvē var sākt piedzīvot, izjust un baudīt — stāvoklis, kas kļūst arvien tīrāks un pilnīgāks tādā mērā, kādā dvēsele kāpj pa kāpnēm, kas to ved no zemes pasaules līdz garīgās dzīves virsotnei.

51. Ja Es nezinātu, ka jūsu aicinājums ir tik augsts, Es nerunātu ar jums šādā veidā, Es arī nebūtu jums sūtījis Savu likumu, nedz arī būtu atdevis Savu dzīvību par jums, ja būtu zinājis, ka jūs nekad netiktu izglābti caur to.

52. Es meklēju veidu, kā atklāties cilvēkiem trīs laikmetos, tikai tāpēc, ka zināju, ka laiku beigās jūs pacelsieties pāri kaislībām, miesiskumam un cilvēciskajām grūtībām un dzīvosiet cēlu dzīvi, pilnu augstas iedvesmas, pilnu darbu, kas atklātu jūsu dvēseles briedumu.

53. Vai jūs domājat, ka tad, kad cilvēki reiz dzīvos šādā veidā, viņi joprojām jutīs izsalkumu un slāpes pēc taisnīguma vai arī viņiem joprojām būs vajadzīgi tiesneši un valdnieki, kas viņus vadītu pasaulē, tiesātu un sodītu par viņu rīcību? Vai jūs domājat, ka pasaulē, kurā valda laba griba savstarpējās attiecībās un kurā pastāv brālība un taisnīgums, joprojām var būt kari, nabadzība un sāpes? Nē, cilvēce. Jūs tad pieredzēsiet, kā šī Zeme var jums dāvēt tikai siltumu un dzīvību, barību un labklājību, gudrību un laimi — laimi, kas, lai gan ne visaugstākajā pakāpē — jo to var iepazīt tikai tad, kad sasniedz pilnības virsotni —, tomēr ir tāda laime, kas taisnīgi atalgo tos, kuri cīnās, lai paliktu patiesībā.

54. Uz to jūs visi virzāties — uz šo prieku un miera dzīvi, nevis uz bezdibeni un „nāvi”, kā jūsu sirds domā, ka to nojauš. Protams, jums vēl jāpiedzīvo daudz rūgtuma, pirms pienāks jūsu garīgās attīstības laiks. Taču ne nāve, ne karš, ne epidēmija, ne bads neapturēs dzīves gaitu un šīs cilvēces garīgo attīstību. Es esmu spēcīgāks par nāvi, un tādēļ Es jūs atgriezīšu dzīvē, ja jūs gātu bojā, un ļaušu jums atgriezties uz Zemi, kad vien tas būs nepieciešams. Man tev vēl daudz kas jāatklāj, mīļā cilvēce, mana Dievišķās gudrības grāmata vēl glabā daudz pārsteigumu.

55. Daba jums vēl sagatavojusi daudzus mācību, un Zeme jums vēl nav devusi visu, ko tā glabā savā klēpī.

56. Jūs esat trauša miesa un jutīgi pret sāpēm, jūs esat vāji un mazi, un tādēļ Es žēlojos par jums.

57. Dvēseles cīņa, kamēr tā uzturas matērijā, ir ļoti liela, bet tieši tur tā tiek rūdīta, ja tā nopelna savus nopelnus, un tur tā tiek pārbaudīta.

58. Mans dievišķais mācījums nav paredzēts tikai garam — nē, tam jāaizsniedz arī cilvēka sirds, lai gan garīgā, gan fiziskā būtības daļa kļūtu saskaņotas.

59. Dievišķais Vārds ir paredzēts, lai apgaismotu prātu un padarītu cilvēka sirdi jūtīgu, un šajā Vārdā ietvertā dzīvības būtība ir paredzēta, lai barotu un paceltu dvēseli.

60. Lai cilvēka dzīve būtu pilnīga, viņam noteikti ir vajadzīga garīgā maize, tāpat kā viņš strādā un pūlas, lai iegūtu materiālo barību.

61. „Cilvēks nedzīvo vien no maizes,” Es jums teicu Otrajā laikmetā; Mans vārds joprojām ir spēkā, jo cilvēki nekad nevarēs atteikties no garīgās barības, neizjūtot uz Zemes slimības, sāpes, tumsību, nelaimes gadījumus, postu un nāvi.

62. Materiālisti varētu iebilst, ka cilvēki jau dzīvo tikai no tā, ko viņiem sniedz zeme un daba, bez nepieciešamības tiekties pēc kaut kā garīga, kas viņus baro un stiprina viņu dzīves ceļojuma laikā. Bet man jums jāsaka, ka tā nav pilnīga un piepildīta dzīve, bet gan eksistence, kurai trūkst būtiskā, kāda ir garīgums.

63. Garīgums nenozīmē liekulību, tas arī neprasa kāda rituāla veikšanu, un tas nav arī ārēja pielūgsmes forma.

64. Garīgums nozīmē visu cilvēka spēju attīstību — gan tās, kas pieder pie viņa cilvēciskās daļas, gan tās, kas atrodas ārpus fiziskajām maņām un ir dvēseles spēki, īpašības, spējas un maņas.

65. Garīgums ir visu cilvēkam piemītošo dāvanu pareiza un laba izmantošana.

66. Garīgums ir saskaņa ar visu, kas jūs apņem.

67. Cilvēkā arvien pieaug vajadzība pēc garīgās barības, taču viņš ar visiem iespējamajiem līdzekļiem cenšas apmierināties ar to, kas viņam pieder šajā pasaulē.

68. Šī alkas, līdz ar dvēseles attīstību, katru dienu kļūst arvien jūtamākas, līdz tās sasniegs bezgalīgas slāpes un izsalkuma pazīmes, līdz cilvēks sajūtīs tādu izmisumu un bailes, kādas izjūt ceļotājs, kas apmaldījies karstā un sausā tuksnē, — tādas pašas, kādas izjūt kuģa avārijā cietušais, kurš nokļuvis uz vientuļas salas.

69. Taču kādu dienu, kad cilvēce to vismazāk gaidīs, tautas atmodīsies un sauks pēc taisnīguma, gaismas, patiesības un mīlestības; cilvēki būs noguruši no tik daudzajiem grēkiem un tik daudzajiem meliem un sapratīs, ka viņu dzīvē ir pastāvējusi neizmērojama tukšuma sajūta, ko viņi nekad nav spējuši aizpildīt, un izsalkums, ko viņi nekad nav spējuši apmierināt.

70. Tiesa, tūkstošiem un tūkstošiem vīriešu un sieviešu pieder pie kādas kulta formas un cenšas ar savu dažādo reliģiju palīdzību barot savas dvēseles. Bet tas, ko viņi dara, ir tik niecīgs un tik nepilnīgs, ka gandrīz nekas nenasniedz sirdi caur maņām, jo tas nespēj nonākt līdz dvēselei, jo dvēsele var būt tikai garīgo maizi un dzert vīnu, kas ir Dievišķā būtība.

71. Ja cilvēki, kas meklē Gaismu, izmantojot ceremonijas un liturģiskas darbības, kaut reizi atteiktos no visiem rituāliem un ārējiem kulta rituāliem, viņi uzreiz redzētu, kā patiesības Gaisma parādās pilnībā kā brīnumains grozs, pilns ar maizi un zivīm, kas, ņemot vērā cilvēku alkas, neizsīkstoši dāvā savas dāvanas.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 327

Mans miers lai ir ar jums, o mīlie Jēzus mācekļi!

1. Elijas Gars ir gājis jums pa priekšu, ir pieskāries jūsu dvēselēm ar gaismu un mīlestību un ir sagatavojis jums laiku un ceļu. Elija ir katras savas avis ceļā kā zobens, kā vairogs, kas palīdz jums pārvarēt daudzveidīgos šķēršļus un kārdinājumus, kas stājas jums ceļā, un tas, kurš spēj viņu sajūst, kurš viņu aicina un meklē, tāpat kā apmaldījusies aita meklē savu ganu, vienmēr viņu atradīs, un viņa sūdzības un lūgumi vienmēr tiks uzklausi un izpildīti.

2. Bieži jūs jautājat sev: kāpēc, lai gan manas sirds dziļumos dzīvo ilgas sekot Meistaram, tik daudzi šķēršļi attur mani no tā, lai es nāktu pie Viņa un kalpotu Viņam? Tad jūsu dvēsele pacilājas lūgšanā, kas ir lūgums pēc dievišķās palīdzības, un šajā brīdī Ēlijs, kuram ir Dieva uzdevums Trešajā laikmetā rūpēties par ganāmpulku, steidzīgi nāk klāt, parādās jūsu ceļā un palīdz jums pārvarēt grūtības. Tad jūs triumfējoši pacelat skatienu uz augšu un pateiciaties Tēvam, un jūsu ticības gaismiņa atkal uzliesmo, un jūs ar mieru un pašāvēību uz Mani turpināt ceļu.

3. Patiesībā Meistars jums saka: Esmu sagatavojis katrai dvēselei miera un pilnības valstību. Taču šai valstībai, ko Esmu sagatavojis, pretī stājas cita valstība: pasaule. Kamēr manu valstību var iegūt ar pazemību, mīlestību un tikumību, otras valstības iegūšanai nepieciešams augstprātība, ambīcijas, lepnums, mantkārbība, egoisms un ļaunums. Visos laikos pasaule ir pretojusies manai valstībai, un vienmēr tie, kas seko man, savā ceļā ir tikuši apspiesti un pakļauti kārdinājumiem, vai nu caur redzamām ietekmēm, vai neredzamām spēkiem. Šis nav vienīgais laiks, kad jūs ejat pāri ērkšķiem, lai nonāktu pie manis, un tā nav pirmā reize, kad jūsu dvēsele, cenšoties sasniegt manu klātbūtni, pakļūst. Visos laikos jūs esat cīnījušies savas būtības dziļumos. Mana Gara iedvesma apgaismo jūsu iekšieni un ir aizdedzinājusi cīņu ar tumšajiem spēkiem, ar viltus gaismām, viltus tikumiem, ar matēriju, ar visu lieko, ar visu šīs pasaules viltus krāšņumu.

4. Jūsu dvēsele ir ierakstījusi savu pagātņi un dzīves ceļu Septiņu zīmogu grāmatā. Tur esmu ierakstījis visas jūsu darbības, katru jūsu soli, domas un vārdus. Jūsu dvēseles lielie darbi, lielie likteņa triecieni un dzīves ceļi, tās lielie pārbaudījumi, tās ciešanu kausi — viss tur ir patiesi pierakstīts. Jūsu dvēsele ir daudz ko piedzīvojusi, bet jūsu „miesa” to nezina. Ja jūsu ķermenis ir aizmirsis jūsu bērnības pirmos soļus — kā tad tas varētu zināt jūsu dvēseles attīstību tās garajā dzīves ceļojumā? Cik maz jūsu dvēsele ir spējusi atklāt savam zemes ķermenim — Es to jums vēl neesmu piešķīris jūsu attīstības trūkuma dēļ.

5. Nāks laiki, kad cilvēka prāts un sirds, attīrīti un šķīstīti garīgajā ceļā, spēs ar intuīciju uztvert savas dvēseles balsi un skaidri un nepārprotami saprast katru atklāsmi, ko dvēsele sniedz savam ķermenim.

6. Šodien jūs vēl neesat tik tālu, lai savas cilvēciskās dzīves laikā redzētu savas dvēseles pagātni. Tomēr Tēvs jums saka: cik garš ir bijis jūsu ceļš! Cik ļoti jūsu dvēsele ir cīnījusies, lai paliktu uz pareizā ceļa! Cik bieži tā ir ievainojusies dzīves ērkšķos, un cik daudzi jūsu ceļa posmi ir iezīmēti ar jūsu soļu asins pēdām!

Taču, neraugoties uz visiem pārbaudījumiem un nelaimēm, jūs sekojat Tēvam, savam Skolotājam, kuru mīlat — Dievam, kas ir gaismas un mierinājuma avots jūsu dvēselei. Un pat tagad, Trešajā laikmetā, ja vēlaties Man sekot, jūs sastopaties ar grūtībām, jūs kļūstat nelaimēs. Vienas jūs saucat par pārbaudījumiem, bet citas — par kārdinājumiem.

Tā kā jūs Mani tik ļoti mīlat un tik ļoti vēlaties sekot Man ceļā un nākt pie Manis — kāpēc tad jūsu Tēvs pieļauj, ka jūs tiekat tik ļoti pārbaudīti un kārdināti? Patiesi, Es jums saku: tāpēc, ka ceļš, kas ved pie Manis, ir šaurs, un šajā šaurībā ir grūtības. Tas ir tikpat šaurs kā Ciešanu ceļš, tam ir savi kritieni, tam ir savi ērkšķi, daudz nesapratnes un nepateicības, kā arī visas dzīves ciešanas.

7. Taču, lai sasniegtu šo pilnības valstību, ir tikai šis ceļš. Plašais ceļš ved uz pasaules un grēka valstību.

8. Mana valstība ir stipra un varena, un, ja Esmu atļāvis, ka pretī manai spēkam un varai ceļas cita vara — ļaunuma vara —, tad tādēļ, lai pierādītu savējo; lai jūs, saskaroties ar viltību un tumsību, piedzīvotu un redzētu manas Gaismas un Patiesības spēku. Tas notiek, lai jūs atzītu, ka tā tumšo ēnu valstība, kurā valda apmaldīšanās un kārdinājumi, lai gan tai ir liels spēks, ir mans instruments un ka patiesībā Es to izmantoju.

9. Ja Es jūs pārbaudu, tas nenotiek, lai jūs apturētu jūsu attīstības ceļā, jo Es gaidu jūsu ierašanos manā valstībā. Bet Es vēlos, lai jūs pēc cīņām nāktu pie Manis *uzvaroši*, lai pēc kaujas būtu *stipri*, pilni garīgās pieredzes gaismas pēc garā ceļojuma, pilni nopelnu Garā, lai jūs varētu pazemīgi pacelt savu seju un ieraudzīt Tēvu tajā brīdī, kad Viņš tuvojas, lai jums dotu savu dievišķo skūpstu — skūpsts, kas ietver visu laimi un visu pilnību jūsu dvēselei.

10. Lai varētu uzvarēt visos pārbaudījumos, dariet to, ko jums ir mācījis Meistars: nomodā esiet un lūdzieties, lai jūsu acis vienmēr būtu modras un jūs neapspiestu kārdinājums. Atcerieties, ka ļaunumam ir liela izjūta, lai jūs kārdinātu, lai jūs nogāztu, lai jūs uzvarētu un izmantotu jūsu vājumu. Esiet vērīgi, lai spētu to atklāt, kad tas jums uzbrūk. Jo, lai gan jums ir bijuši lieli pārbaudījumi un kārdinājumi, kuros esat uzvarējuši, lai šajā laikā varētu

sekot Man, tomēr šajā gadā jums būs ļoti lieli pārbaudījumi un kārdinājumi.

Cīņa jūsu iekšienē ir liela, cīņa cilvēces vidū ir liela, garīgā cīņa visā Visumā ir tikpat liela. Šis ir izšķirošais laiks Manai valdībai, Manai taisnībai, Manai varai. Un tie, kas tagad ir pie Manis, kas ir mācījušies no Maniem vārdiem, kas šobrīd stiprinās pie Manis, tiem ir jāzina un jāsaprot viss, lai varētu uzvarēt, lai varētu izturēt lielos pārbaudījumus, kas gaida cilvēkus.

11. Es jūs mācu būt nomodā un lūgties — ne tikai par sevi, bet arī par citiem, lai jūs būtu kā garīgie pravieši, kuri ar savām lūgšanām nodod saviem līdzcilvēkiem intuīciju, kas ļauj viņiem nojaust briesmas un kārdinājumus. Jo tādējādi jūs varat pasargāt cilvēci no smagiem, nepareiziem lēmumiem.

Dažiem tas ir nesaprotams, citiem — neiespējams, bet Es jums saku: tas ir tas, ko Svētais Gars Trešajā laikmetā ir nesis saviem mācekļiem: garīgumu, dvēseles attīstību caur garīgajām mācībām, lai tā attīstītos augšup, lai tā atklātu savu garīgo horizontu, savu piemēroto lauku, kur dīgt, lai atrastu Debesu kāpnes, lai, ceļoties augšup, tā vienmēr atrastu Meistara klātbūtni, kāpnes, uz kurām tā balstās un pa kurām tā virzās uz pilnību.

12. Cik maz cilvēku šajā laikā, kad Es katram no jums izteicu aicinājumu, jau pirmajā brīdī sajuta iekšējo apgaismojumu. Cik maz bija to, kuri atzina, ka viņu dvēsele priekšlaicīgi sajuta brīnumu, ka viņu dvēsele sajuta, ka dievišķā apsolījuma piepildījums tagad kļuva par realitāti viņos: Meistara atgriešanās. Bet cik daudzi no jums iekļuva šaubu un pretrunu gara tīklos.

13. Citi no jums, kas jau gribēja doties pretim maniem vārdiem un manai klātbūtnei, tika aizņemti ar svētkiem, izklaidēm, ar zemes mīlas attiecībām un jūtām, ar savām cilvēciskajām lietām, un Meistars turpināja gaidīt jūs. Bet galu galā jūsu dvēsele ar manu palīdzību uzvarēja un nāca pie Manis, lai pārliecinātos no manas klātbūtnes, ka „neiespējamais” bija iespējams, ka mans solījums bija kļuvis par realitāti.

14. Ja jūs tikuši pārbaudīti, kamēr vēl bijāt vāji, cik lielā mērā jūs to piedzīvosiet tagad, kad esat stipri!

15. Vai Tēvs ļaus, lai lielas apmulsumas vai kārdinājumi skartu Viņa mācekļus? Patiesi, Es jums saku: noteikti Es to tagad ļauju. Taču ne ar nolūku redzēt, kā jūs šajos pārbaudījumos zaudējat cīņā ar kārdinājumiem — nē, bet gan lai jūs pārvērstu tumsību gaismā un, uzvarot savus ienaidniekus, padarītu tos par draugiem un brāļiem — lai arī jūs paceltos pāri cilvēku grēkiem, atstātu pēdas labestības un tikumības ceļā, pārvērstot cilvēkus par labām personām. Tāpēc Es ļaušu, lai jūs piemeklē

pārbaudījumi. Es jau esmu jūs mācījis, kā jūs varat tos izturēt: modoties, lūdzoties un pielietojot manu mācību.

16. Kādi būs tie pārbaudījumi, kas jūs sagaida un kas drīz pienāks? Dažādi. Dažus no tiem jūs jau esat pārdzīvojuši, citus piedzīvojat tieši tagad, un vēl citi nāks vēlāk.

Jūsu dvēselē nedrīkst būt ne skumjas, ne bailes. Tāpat kā katra diena jums nes gandarījumu un maizi, tāpat katra diena nes arī sāpes. Uztveriet šos pārbaudījumus kā lielas dzīves mācības, kurās jums jāpiemēro mani mācījumi. No „iesācēja” līdz pieredzējušajam — jums visiem ceļā būs pārbaudījumi, un es jau tagad norādu, ka mana griba ir, lai jūs būtu modri. Es nevēlos, lai kāds no jums šādos pārbaudījumos cietu neveiksmi. Ja kāds sāk klupēt, pie viņa vienmēr būs draudzīga roka, brālīga roka, kas viņu atkal pacels uz ceļa.

Ja kāds guļ un tiek pārsteigts savā miegā, tad piemērotā brīdī ejiet pie tā, kurš ir aizmigušs, un pamodiniet viņu. Ja miegs ir dziļš un viņš ne mostas, tam, kurš ir nomodā, jābūt sargam tam, kurš ir aizmigušs.

17. Tā es jūs mācu, tā es jūs sagatavoju un daru jūs gatavus pilnīgai izlīgšanai, lai arī jūs iemācītos piedot.

18. Paturi prātā, tauta, tu nezini, vai daudzie pārbaudījumi, ar kuriem saskāries senāk un kurus tu, mīlot manu lietu, veiksmīgi pārvarēji, neradīs tev izmisumu, ja tie atkal parādīsies tavā ceļā. Tu nezini, vai slimības vai trūkums pēc dzīvei nepieciešamā neizraisīs tev brīžus, kad tu sāksi šaubīties par manu žēlsirdību, šaubīties par savu sagatavotību.

19. Es runāju ar jums par visu šo, jo kārdinājums izmantos visus savus paņēmienus, visas savas spējas, lai piemeklētu manus mācekļus — manus mācekļus, kuri nav vieni paši garīguma pasaulē, jo viņi atrodas visā pasaulē. Es redzu viņus izkaisītus, lai gan reti, bet viņi ir visur, jo Es viņus esmu sūtījis.

Viņus meklēs, lai pārbaudītu viņu dvēseles – viņu tikumību, mīlestību pret Mani, mīlestību pret citiem –, lai salauztu viņus, lai piedāvātu viņiem šīs pasaules bagātības, zemes, pārejošos krāšņumus, slavas spožumu un zemes varenību. Bet tāpat kā Es brīdinu jūs, izmantojot cilvēka saprātu, tāpat Es brīdinu visus šos mācekļus caur atklāsmēm un intuīciju.

20. Esiet modri, saka jums Meistars! Pat ja jūs drīz tiksiat piemeklēti ar pārbaudījumiem zemes dzīvē un tajos bieži uzvarēsiet, nāks arī citi pārbaudījumi dvēselei. 1950. gads tuvojas beigām, un visi tie, kas nav sagatavojušies manā tautā, ievēdīs kārdinājumā manus balss nesējus, manu garīgo pasauli, draudzes vadītājus un arī „darbiniekus”.

21. Daudzi celsies, kuri nepiekrīt manas Vārda pārtraukšanai — visi tie, kuri jūtas nespējīgi dzīvot jau bez šīs atklāsmes, celsies, lai lūgtu Meistaru

atcelt savu rīkojumu, mainīt savu lēmumu un izdot jaunus rīkojumus savai tautai. Taču visā šajā procesā būs kārdinājums, kas sēs savas sēklas un piemeklēs balsotāju sirdis, visus bez izņēmuma. Tiem, kurus tas sastaps nomodā un lūgšanā, apgaismotus ar Garu, tas neietekmēs. Bet tos, kurus tā sastop jau ietekmējusi nepietiekama sagatavošanās, sacelšanās, apmulsums un bailes no pamestības, tā noteikti iedvesmos, tajos tā atradīs atbalsta punktu, un šīs sirdis ļausies lielā mērā sagrozīt manu mācību.

22. Kas ir tas, kurš var panākt, ka Tēvs maina savus dievišķos lēmumus? Patiesi, es jums saku: pat Jēzus to neizdevās panākt no Tēva.

Kad Otrajā laikmetā tuvojās Meistara upurēšanās stunda, Jēzus devās uz dārzu, lai būtu vienatnē, un ļāva saviem mācekļiem pavadīt sevi. Sēras pārpludināja apustuļu sirdis, un viņus nomāca priekšnojauta par smagiem pārbaudījumiem. Bet arī Jēzus sirds bija pārņemta ar lielām sērām. Tad Meistars sacīja saviem mācekļiem: „Modieties un lūdzieties kopā ar Mani dažus mirkļus.” Taču, kad Meistars modās un lūdza, Viņš to darīja ne tikai šo mācekļu dēļ, bet visas pasaules dēļ.

23. Meistara sirds kā cilvēkam uz brīdi jutās pamesta, nesaprasta un vientuļa, un no viņa ķermeņa plūda asiņains sviedri. Tas notika, kad Jēzus, paceldams skatienu un paceldams balsi, sacīja Tēvam: „Mans Dievs, ja tas ir iespējams, tad ņem no manis šo tik rūgto kausu. Tomēr ne mana griba, bet Tava griba lai notiek.”

24. Ņemot vērā Dēla lūgumu, lai Tēvs, ja tas būtu iespējams, atsauktu savu gribu, — vai Tēvs tad uzklausa šos vārdus? Patiesi, Es jums saku: nē. Tas bija uzrakstīts un noteikts, un visiem meistaru Meistaram bija jāparāda sevi caur to svētīto ķermeni, lai Gars uzvarētu pār miesu.

Kad Es tad atgriezos pie mācekļiem, kuri gulēja, Es viņiem teicu: „Gars ir gatavs, bet miesa ir vāja.”

25. Cik mīlošs bija Viņa pārmetums šim ķermenim!

26. Trešais laikmets tuvojas savam kulminācijas punktam, un tādēļ Meistars vēlas, lai jūs būtu nomodā. Jā, mani šī laika mācekļi. Jo, lai gan Otrā laikmeta cilvēki tajā svētītajā un svinīgajā stundā gulēja, bet Kungs modās un lūdza par visiem, šodien Es vēlos, lai jūs būtu nomodā un lūgtu, lai jūs neiekristu kārdinājumā, lai jūs ļautu Tēvam izpildīt Savu gribu jūsu vidū. Un ja Viņš ir paziņojis par savas atvadas stundu, ja Viņš jums ir norādījis brīdi, kurā Viņš atsauks savu Vārdu, tad jums ir jāpakļaujas Kunga augstajiem norādījumiem, pat ja tas jums ir liels pārbaudījums. Taču jūs jau zināt, ka mans Gars būs klātesošs mūžīgi, ka Es atklāšos no Gara uz Garu un ka mana Garīgā pasaule stāvēs par jums un jūs sargās.

27. Jūs esat pieraduši pie šīm tik ilgu laiku saņemtajām atklāsmēm, esat lielā mērā pieraduši pie tām, tāpēc šo atklāsmju beigšanās dēļ jūtat sāpes.

Bet esiet stipri šīs sāpes priekšā, mani bērni, šī pārbaudījuma priekšā parādiet savas augstās garīgās attīstības pakāpes pazīmes. Bet patiesi, Es jums saku: visi tie balss nesēji, kuri šo dienu sagaidīs labi sagatavojušies, sajūtīs, ka pat viņus uz Īsu brīdi skars nāve. Bet pēc tam Es viņus atdzīvināšu. Citiem būs sajūta, it kā viņi būtu palikuši bāreņi.

Bet vienīgais, kas pazudīs — vienīgais, ko viņi zaudēs, būs fiziskās balss skaņa, cilvēciskā vārda skaņa, jo mana Gaismas, mana Gara un manu iedvesmu svārstības sekos jums visur. Un jo spēcīgāka tad būs jūsu garīgums, jo lielāks būs arī tas, ko Svētais Gars jums atklās.

28. Ak, ja vien Es varētu patiesi sniegt savus mācījumus visiem saviem šī laika mācekļiem, apvienotiem vienā pulkā — ja vien visa mana tauta dzirdētu šos brīdinājumus! Bet šī laika posma pēdējais brīdis tuvojas, un Es jūs joprojām sastopu sašķeltus, garīgi atsvešinātus, bez mīlestības vienam pret otru. Joprojām no jūsu sirds tīrākajām dziļumiem neizaug garīgā cieņa un mīlestība pret tuvāko; tomēr tur atrodas tās tikumības, kuras Es kā dievišķu sēklu esmu iesējis visu manu bērnu sirdīs, gaidot dvēseles attīstību, lai tie atdzimtu žēlastības dzīvē.

29. Tikai garīgums jums dos vienotību. Kamēr jūs neesat sasnieguši garīgumu manā darbā, nebūs ne žēlsirdības, ne sapratnes, ne mīlestības, un bez šīm tikumībām jūs nevarēsiet būt vienoti ar Mani. Es vēlos, lai jūs būtu vienoti savā starpā, lai jūs liecinātu par savu Skolotāju, un arī Es par jums. Ja jūs cilvēku priekšā sakāt: „Šis ir mans Skolotājs”, tad arī Es visai pasaulei gribu teikt: „Šie ir mani mācekļi.” Taču Man joprojām ir jāstrādā ar jums, un jums vēl ir jāmacās un jārikojas.

30. Eita kopā ar Mani, o, mani bērni, jo Es palīdzēšu jums izturēt katru pārbaudījumu. Es dosu jums gaismu, lai jūsu ceļā nebūtu tumsas. Es vienmēr būšu mīlošā balss, kas neļaus jums aizmigt. Un kad pienāks tā stunda, kas jau ir tuvu, kurā Es jums teikšu pēdējos vārdus caur šo vēstījumu, tad Es gribu jūsu vidū sastapt garīgo nopietnību, pakļautību, patiesu izpratni un centienus gūt panākumus. Bet bēdas tiem, kas pretojas manai gribai! Bēdas tiem, kuri maldina Manus balss nesējus! Bēdas tiem, kuri ļauj viņiem iekrist kārdinājuma tīklos! Jo neviens nevarēs teikt, ka viņš nezināja, neviens Manas taisnības tribunālā nevarēs apgalvot, ka viņš nezināja, ko darīja. Kurš spiritists nezina, ka 1950. gada beigās šī atklāsmes forma caur cilvēkiem beigsies? Kurš nezina, ka tikai Man vienam ir tiesības to noteikt savos augstajos padomes lēmumos? Kurš nav dzirdējis, ka Es esmu neizbēgams tiesnesis?

31. Tātad, kad Es jums teikšu Savu pēdējo vārdu, kas būs: „Mans miers lai ir ar jums!”, materiālajā pasaulē iestāsies klusums. Jūsu Tēvs vairs neļaus Savam vārdam skanēt caur cilvēka prātu.

Es neesmu paredzējis nekādu sodu, neesmu uzcēlis karātavas bērniem, kuri Man nepaklausa vai pretojas Manam bauslim — tiem, kuri šajā izšķirošajā brīdī Mani pārbaudīs. Viņi būs paši savi apsūdzētie, apsūdzētie savas sirdsapziņas priekšā. Viņi būs tie, kuri parakstīs savu pašu spriedumu, un viņi būs arī savi paši kārēji.

32. Bet kādus augļus viņi spēs sniegt, kādu būtību viņi spēs ieliet cilvēku sirdīs? Tas, kurš šādi pacelsies nepaklausībā, ar savu roku atņems sev pilnvaras, dāvanas un uzdevumus.

33. Es nevaru jūs apmānīt! Es nekad neesmu nepatiesībā, Es neslēpjos tumsā. Mana patiesība vienmēr ir atklāta. Bet, ja cilvēki nespēja saskatīt mana Gara atklātību, tad tikai tādēļ, ka viņi to nevēlējās. Es jums neslēpju savu patiesību aiz kāda apgērba. Mana atklātība ir dievišķa un tīra, mana atklātība ir svēta, un Es to parādīšu visām Visuma būtnēm. Kā tās simbols Es kā cilvēks atnācu pasaulē kails, un kails Es atkal aizgāju no jums.

34. Es vēlos, lai starp mani vienmēr valdītu patiesība, jo Es esmu un vienmēr būšu jūsu patiesībā. Es vēlos, lai starp jums būtu mīlestība, un *mana* mīlestība vienmēr būs *jūsu* mīlestībā. Ir tikai viena patiesība, viena vienīgā patiesā mīlestība; un, ja šī patiesība un šī mīlestība ir jūsos, jūsu mīlestība un jūsu patiesība būs mana, un mana patiesība un mana mīlestība būs jūsu.

35. Es vēlos, lai mani mācekļi būtu tādi, jo arī pēc 1950. gada Es turpināšu runāt ar viņiem viņu meditācijas brīžos, jūsu sanāksmēs, kad jūs ceļojat vienatnē. Ja jūs būsiet kompānijā, jūs vienmēr sastapsiet ceļotāju, klejotāju, kurš šķērsos jūsu ceļu un lūgs, lai jūs viņu uzaicinātu doties kopā ar jums, un tad manas iedvesmas būs lielas, un jūs sajūtīsiet, ka jūsu dvēsele ir mierināta, un teiksiet: „To, ko Tēvs sūtīja no Aizsaules, viņš nekad nav teicis caur balss nesēja saprātu. Iemesls tam ir tas, ka Tēvs turpina savu darbu starp mums.”

36. Tā Es gribu jūs redzēt patiesībā — ar šo pazemību, ar šo gatavību, lai Es varētu jums atklāties. Jo Es nākotnei esmu sagatavojis vēl lielas mācības — visu to, ko Es jums šajā laikā neesmu nodevis.

Mana Garīgā pasaule nāks pie jūsu gara, un tas būs spēcīgs iedrošinājums, kas jūs mierinās un uzmundrinās ceļā: Tēva tuvums, Viņa un Viņa Garīgās pasaules patiesā klātbūtne, Viņa Valstības tuvums jūsu vidū.

Kad dosieties pie cilvēku pūļiem, jums jāliecina viņiem un jāstāsta, ka Es un Mana Garīgā pasaule esam bijuši kopā ar jums, izpaudoties caur cilvēka saprātu — ka tieši jūs esat runājuši ar Tēvu un sarunājušies ar Manām svētītājām būtnēm.

37. Ja pasaule jums jautātu: „Un vai šī domu apmaiņa un tās garīgās sarunas pie jums ir beigušās?”, tad jums jāsaka: „Saruna ar Tēvu ir mūžīga. Viņš ir meklējis savus bērnus jau no viņu attīstības sākuma, un katrā brīdī Viņš ir apmainījies ar saviem radījumiem. Taču laika gaitā Viņš ir centies panākt labāku, pilnīgāku, augstāku un garīgāku izpausmes veidu.” Ja jūs runāsi ar šādu vienkāršību, cilvēce sapratīs daudzas dievišķās atklāsmes, un jūs panāksiet, ka nokritis tumšā acu saite, kas traucē dvēselei saprast manu patiesību. Tādējādi jūs panāksiet, ka arī viņi atzīs manu varenību un ka fanātisms un elku pielūgšana pazudīs no sirdīm.

38. Tādā veidā ir jākrīt lepnajiem celtniem, zelta un sudraba altāriem, greznajiem rituāliem – tie visi kritīs paši no sevis, tikai laika uzvarēti. Bet elku pielūgšana, fanātisma templis, kas dzīvo cilvēku sirdīs, pēc manas gribas ir jā sabrūk, ir jāiznīcina. Un cilvēkiem, kuri Mani visvairāk ir aizvainojuši, Es atņemu visu, ko viņi glabā savās sirdīs, lai nepaliktu nekādas pēdas no šiem svētku zaimojumiem.

39. Ak, svētītā Izraēlas tauta! Lai jūs piepilda mana spēks un mana gaisma. Jo, ja Es savos vārdos jums vienmēr paziņoju par smagiem pārbaudījumiem un sāpīgiem notikumiem, tad tādēļ, lai jūs varētu no tiem pasargāties un tos veiksmīgi pārvarēt. Bet Es savos vārdos vienmēr izlieku arī dziedināšanu un prieku, pārliecību un cerību jūsu sirdīs un dvēselēs. Jūsu sirdīm Es paziņoju par labāku dzīvi uz zemes un to sagatavoju. Es mierinu un svētīju jūsu cilvēcisko sirdi — vai tā būtu bērna, jaunieša, vīrieša vai sievietes sirds, kas ir nobriedusi vai jau sasniegusi cienījamu vecumu — un atveru jums jaunas iespējas dzīves ceļā, lai izlītu svētības uz jūsu ceļu.

Es jums mācu labāko veidu, kā atrast mieru šajā pasaulē, kā iepazīt augļus, kas mutē garšo saldi. Es jums mācu, kādi ir tie atļautie darbi, kas šajā pasaulē, kas ir asaru ieleja, var padarīt jūs laimīgus un cienīgus manam mieram. Es stiprinu jūsu mīlestības saites ar jūsu bērniem, vecākiem, brāļiem un māsām, radniekiem vai draugiem, kā arī starp tautām.

Es arī vēlreiz mācu jūsu dvēselēm par augstāko pēcnāves dzīvi, kuru jūs varat sasniegt ar nopelniem, ko iegūstat. Jo jūs visi neizbēgami, bez jebkādiem izņēmumiem, nonāksiet aizsaulē, turklāt jūs nezināt, kurā brīdī jūs tur varat ierasties, jo nāve piemeklē ne tikai vecumu, tā nenāk tikai dzīves izsmelšanās dēļ — tā nāk jebkurā stundā, jebkurā dienā, visneparedzamākajā brīdī. Atcerieties, ka jūs visi — absolūti visi — atstāsi šo dzīvi aiz sevis.

40. Bet, ja jūs baudāt un pētāt šo cilvēcisko dzīvi, ko dzīvojat — ja jūs nekad neesat pilnībā izpratuši šo dzīvi, par kuru priecājaties un kuru izciešat, kuru tik ļoti pētāt un kurai arī kalpojat — kāda tad, domājams, būs

tā otra dzīve, kas atrodas pāri šai? Jūsu dvēsele kaut ko par to zina, bet šis „kaut kas” nav viss.

Vieni vairāk, citi mazāk — visi ir izgājuši cauri dvēseles „ielejai”, tām augstajām sfērām, tām pasaulēm, kas atrodas augstāk par šo pasauli. Tomēr jūsu dvēselei vienmēr jābūt gatavai ienākt citās pasaulēs — ne tajā, kuru jūs pēdējo reizi atstājāt, bet citā, augstākā, kas atrodas augstākā pakāpē uz dvēseles pilnības kāpnēm. Tāpēc Es nāku pie jums, tāpēc Es ar jums nerunāju par zemes dzīvi, bet arī par dvēseles dzīvi. Jo tā ir garāka, tā ir pilnīgā dzīve, jo tā ir dzimtene, kurā jūs paliksiet mūžīgi, un Es negribu, lai jūs būtu satraukti, kad nonāksiet tajā. Es negribu, lai jūsu dvēsele justos nevērīga, klauvējot pie manām durvīm — es negribu, lai pāreja no šīs dzīves uz nākamo jūs sajauktu. Jo šis solis ir nozīmīgs, tas patiešām ir pārbaudījums, cīņa.

41. Es neizslēdz no jūsu domāšanas visu, kas saistīts ar cilvēka dzīvi. Es esmu tas, kurš jums devis ķermeni, kurā iemiesojās jūsu dvēsele. Tā ir mana žēlsirdība, kas jūs ir sūtījusi dzīvot uz Zemes, kas šo planētu ir izrotājusi un svētījusi ar visdažādākajām dāvanām, dabas bagātībām, elementiem un radībām, kas ir pilnas ar labumu jūsu barošanai, uzturēšanai, atspirdzināšanai un attīstībai. Es esmu tas, kurš jūs salaulā, kurš jums dod uzdevumu augt un vairoties.

42. Es esmu Tas, kurš liek darba rīkus jūsu rokās un svētī šo darbu un jūsu augļus. Es esmu Tas, kurš svētī sviedrus uz jūsu pieres. Tāpēc Es nevaru būt Tas, kurš attur jūs no pienākumu pildīšanas, kamēr jūs patiesi ar to nodarbojaties. Bet pildiet tos, kā jums pienākas, ar pazemību, ar cieņu un līdzjūtību pret sevi, kā arī ar līdzjūtību pret citiem, tad ar vismazākajām zemes pūlēm jūs novāksiet augļus, kas jūsu sirdīm dāvās mieru un gandarījumu.

43. Taču, neskatoties uz šiem pienākumiem, šīm mīlestības attiecībām, jūtām un saitēm, kas jūs vieno, Es prasīju arī uzmanību un laiku jūsu dvēselei, tai augstākajai būtnei, kurai jānosaka visas jūsu sirds, prāta un visas jūsu būtības kustības — tai būtnei, kas valda pār jūsu ķermeņa apvalku, tai būtnei, kas ir Mans kalps un kurai jūsu ķermenis ir jāpakļauj. Es vēlos, lai arī jūs veltītu laiku tās pašrefleksijai, tās darbībai, tās attīstībai, tās Dieva pielūgšanai, tās garīgajiem pienākumiem pret savu Tēvu un pret citām dvēselēm.

44. Savā mācībā un savos likumos Es visos laikos esmu apvienojis visus likumus, visus pienākumus, visas pielūgsmes formas. Tāpat arī šajā Trešajā laikmetā Es nāku pie jums un mācu ar šo plašumu, lai jūs neiekrītu jaunā fanātismā, lai jūs neiekrītu ne noslēpumainībā, ne kārdinājumā, un lai jūs būtu vienkārši, pildot visus savus pienākumus, lai dvēsele neklūtu fanātiska

un lai „” ķermeņa apvalks neapgrūtinātu tās pienākumus – lai dvēsele nebūtu šķērsļis ne sirdij, ne prātam, lai arī ķermenis būtu paklausīgs un sirdsapziņa ķermenī būtu jūtama, lai arī tas netraucētu dvēselei tās piepildījumu.

45. Šie ir mani mācekļi. Laimīgi tie, kas patiesi izmanto manu mācību. Laimīgi tie, kas modās un lūdz šajā pārbaudījumu gadā — šajā gadā, kad jūsu ceļā nāks kārdinājumi un apmulsumi. Tādējādi jūs varat būt stipri, jūs varat pārvarēt visu ar lūgšanu, gavēšanu, manu mācību ievērošanu un saprast, kā apvienoties, mīlēt viens otru un izrādīt žēlsirdību. Es nevēlos, lai rastos šķēršļi manu atklāsmju izpausmei, lai starp jums rastos domstarpības, bet gan lai valdītu sapratne un žēlsirdība, lai vienmēr valdītu brālība un mīlestība, lai pastāvētu lēnprātība un pazemība. Tad Es jūs turpināšu apbalvot un atklāties caur savu Vārdu šīs tautas vidū.

46. Rūpējieties par visiem, rūpējieties par sevi, lai labais un miers galu galā pārvarētu jūsu domstarpības, lai mana Valstība jūsos uzvarētu melu, tumsas un ļaunuma valstību.

47. Es vēlos pacelties jūsos kā uzvarētājs — vēlos, lai jūs uzskatītu savu Tēvu par Debesu karaspēka karali, kurš uzvar ļaunumu jūsos, un sevi par karavīriem, kas pilni garīgās godīguma, apmierinātības un dvēseles miera. Tad lielākajā no uzvarām skanēs Visuma harmonijas himna — tas triumfs, kas nāks, bet kurā ne jūsu Tēvs, ne jūs paši nebūsiat noskumuši par to, ka jūsu mīlestības dēļ ir „uzvarētie”. Mūsu „uzvarētie” nebūs dvēseles — tas būs ļaunums, visi tumšumi, grēki un nepilnības. Tēva triumfs izpaudīsies visu atpalikušo dvēseļu glābšanā, kuras bija iesakņojušās tumsā un ļaunumā.

Jūs kļūdāties, ja domājat, ka kāds pazudis. Es vairs nebūtu Dievs, ja pat viena dvēsele neatrastu pestīšanu. Visi tie, kurus jūs saucat par dēmoniem, arī ir dvēseles, kas cēlušās no Dieva, un, ja šodien tās vēl ir apmaldījušās, arī tās atradīs pestīšanu. Kad viņos iemirdzēsies patiesā gaisma? Tad, kad jūs kopā ar gaismas garīgajiem pulkiem ar savām lūgšanām un mīlestības un žēlsirdības darbiem cīnīsieties pret viņu neziņu un grēku.

48. Jūsu Tēva un *jūsu* pilnīgā laime būs Kunga Lielā diena. Vispasaules svētku mielasts notiks tad, kad jūs visi reiz pie Viņa galda barosieties ar Mūžīgās dzīvības maizi.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 328

Mans miers lai ir ar jums!

1. Esiet laipni gaidīti manā klātbūtnē gan kā dvēseles, gan kā ķermenī! Jo abi atspirdzinās, pabarosies ar manu dievišķo būtību un stiprināsies Manī, lai turpinātu dienas darbu.

2. Šeit ir mans Gars, un šeit ir arī jūsu Gars!

3. Tēvs un bērni ir klāt, viņi mīloši skatās viens otram acīs, atpazīst viens otru, mīl viens otru un svētī viens otru. Patiesi, Es tev saku, tauta, nekad agrāk kā tagad tava dvēsele nebija atradusi drošu ceļu, lai nonāktu pie Manis. Šodien jūs atrodat Mani caur pacilāšanās brīdi, atbrīvošanos no zemes pienākumiem, caur patiesas nožēlas brīdi un ceļu uz garīgo lūgšanu atziņu.

4. Vairs nav laiks gavēņiem, ceremonijām vai rituāliem, lai savienotos ar Mani, lai varētu ticēt, ka jūs Mani godājat un esat Man tīkami. Šo laiku jūs jau sen esat atstājuši aiz muguras. Jūsu dvēsele ir atbrīvojusies, un Trešajā laikmetā tā atjaunojas, izplešot savus garīgos spārnus un valdīdama pār bezgalību, paceldamās un pārnesoties pie Manis, kā arī atbrīvojoties no zemes ciešanām un grūtībām.

Kad dvēsele pēc pacelšanās atgriežas savā ķermenī, tā dalās ar to savā spēkā un gaismā, pacilā to, stiprina un mierina. Dvēsele, apņemot savu ķermeni ar rokām, tāpat kā pieaugušais to dara ar mazu bērnu, nes to pa dzīves un gaismas ceļiem, piepilda to ar ticību un cerību.

5. Laika gaitā jūsu dvēsele vairs nejūtas vāja, bet, pateicoties maniem mācījumiem un gaismai, ko tā ieguvusi pārbaudījumos un cīņās, jūtas arvien stiprāka. Tāpēc Es vēlos redzēt, kā mani skolnieki kļūst par mācekļiem, par šī darba apustuļiem, kas ir pilns ar gaismu, garīgumu un mīlestību, lai Es varētu jūs atstāt manā vietā, lai jūs mācītu cilvēkus, lai parādītu viņiem tās mācības, kuras viņi vēl nav atklājuši, un neatlaidīgi un nelokāmi rādītu viņiem ceļu uz patiesību — ceļu, kas ved uz mieru uz šīs zemes un uz dvēseles laimi un mūžīgo mieru.

6. No sava augstā troņa Es sūtu Savu Visuma Staru. Tas izplatās un mīlestībā izplūst pār visām esošajām radībām. Bet pie jums, izredzētā tauta, Mans Staru kļūst par cilvēcisku vārdu, par prātam saprotamu vārdu, un tā saturs ir dievišķā būtība un dievišķais noslēpums, kas tiek atklāts.

Mans Vārds nāk pie visas manas tautas, un patiesi, Es jums saku: lai gan mani bērni bieži ir teikuši: „Šādā Vārda nesējā un šādā draudzes kopienā pastāv krāpšana”, tomēr, neraugoties uz jebkādu krāpšanu un jebkādu sagatavotības trūkumu, mans Gars ir bijis klātesošs. Vai jūs neatceraties, ka Es jums bieži esmu teicis: Es nepievēršu uzmanību manu bērnu trūkumiem vai sagatavotības trūkumam?

7. Tagad ir mans laiks. Tas ir Tēva piepildījuma laiks, ko Viņš pats ir noteicis mīlestības dēļ pret saviem bērniem. Kāpēc man būtu jāatturas, ņemot vērā jūsu grēku, ja tieši ar to es cīnos un to es uzvarēšu ar savu gaismu un mīlestību?

8. Neaizskatiet nevienu par krāpnieku, neaizskatiet nevienu par melotāju vai par netīru. Vai jūs neredzat, ka jūs visi esat mani mācekļi, ka jūs visi šobrīd mācāties no Manis?

Pēc 1950. gada, kad Mans Vispārējais Stars vairs nekļūs par cilvēcisku vārdu jūsu vidū, tad patiesi „Bēdas, bēdas!” tam, kurš — lai cik liela arī būtu viņa sagatavotība — mēģinās panākt, lai Mans Vispārējais Stars atklātos tāpat kā šajā laikā. Jo, neraugoties uz viņa lielo garīgumu un sagatavotību, viņš savas nepaklausības dēļ būs krāpnieks. Tas būs laiks, kad jums vairs nevajadzēs rēķināties ar Tēva klātbūtni tādā veidā, kādā jūs to esat piedzīvojuši no šīs atklāsmes sākuma līdz 1950. gadam, jo mani likumi un mani rīkojumi ir nemainīgi. Es nekad nemainu savu darbu, mana taisnība ir neizbēgama, un mani mācekļiem jādzīvo saskaņā ar savu Tēvu, paklausībā Viņam un pilnīgā saskaņā ar Viņu.

Tomēr Es kā Meistars jums apliecinu, ka Es tagad, manas atklāsmes laikā, piedodu vārdu pārnēsējiem, caur kuriem Es atklājos, neskatoties uz to lielo nepagatavotību un nepilnību, un Es atklājos un izlieku savu žēlsirdību pār cilvēku pūļiem. Ja jūs manā Vārdā, kas ir tīrība un pilnība, pamanāt „miesas” nepilnības, tad Es esmu jūs mācījis atpazīt koku pēc tā augļiem, lai jūs piedotu cilvēciskās nepilnības un pēc augļa garīgās „garšas” spētu atklāt sava Kunga klātbūtni, spēku un būtību.

9. Šobrīd Es veidoju garīgu piemiņas grāmatu jūsu garā, un saskaņā ar Manu dievišķo norādījumu tiek radīta arī materiāla grāmata ar Maniem vārdiem. Tā ir dievišķā testamenta grāmata, ko Es atstāju pēcnācējiem, nākamajām paaudzēm, tām paaudzēm, kas nāks pēc jums. Bet patiesi, Es jums saku: viņi nepazīs jūsu nepilnību „garšu”.

Mans Vārds — vai tas būtu tas, ko jūsu gars ir saglabājis, vai tas, kas ir fiksēts uz papīra — būs pilnīgs, būs tīrs bez jebkāda trūkuma, bez jebkāda netīruma un nepilnības, un tas būs kristāldzids ūdens, kura brīnumainā spēka dēļ tiek remdēta cilvēka slāpes, dvēseles slāpes. Tā būs maize un vīns, ar kuriem cilvēku dvēseles daudzkārt svin svētkus. Tā būs spožais bāka un arī Svētā Gara gaismā izgaismotais ceļš, pa kuru ceļotāji vai ar kura palīdzību apmaldījušies kuģu avārijas cietušie var atrast virzienu, lai nokļūtu drošā ostā.

10. Spirituisma ieviešana pasaulē jums nedrīkst šķist grūta un vēl jo mazāk neiespējama. Jo Es esmu padarījis laukus auglīgus, un sēkla, ko Es jums esmu uzticējis, ir dīgtspējīga. Lauki to gaida, un, lai gan ne visi ir

sagatavoti, daži gaida sēju, citi tiek tieši attīrīti, un šī attīrīšana ir apūdeņošana ar taisnīgumu, ar pārbaudījumiem, ar gudrību un mīlestību no jūsu Tēva puses.

11. Tagad cilvēce, kas ir sadalīta tautās, rasēs, valodās un ādas krāsās, no mana Dievišķā Gara saņem savu tiesas daļu — pārbaudījumus, kas pienākas katram, cīņu, kausēšanas krātuvi un izpirkšanu, ko Esmu paredzējis katram cilvēkam un katrai rasei. Bet jūs zināt, ka mana tiesa balstās uz mīlestību, ka pārbaudījumi, ko Tēvs sūta cilvēkiem, ir mīlestības pārbaudījumi — ka viss tiek virzīts uz pestīšanu, uz labo, pat ja šajos pārbaudījumos šķietami ir nelaime, liktenis vai postījums. Aiz visa tā slēpjas dzīvība, dvēseles saglabāšana, tās pestīšana. Tēvs vienmēr gaida „pazudošo dēlu”, lai to apskāvienā ielīstu ar vislielāko mīlestību.

12. Ir veselas rases, kas Mani neatzīst, ir tautas, kas stūrgalvīgi attālinās no Maniem likumiem, kas nevēlas iepazīt Manu mācību, kas tai pretojas, jo uzskata to par neatbilstošu laikam. Tie, kas Mani nav sapratuši, ir tie, kas uzstāj uz zemes brīvībām. Ir arī tādi, kas bieži dara labu savas izdevības dēļ, nevis no sirds labestības.

Taču katrai tautai un katrai rasei ir paredzēta mana taisnība un pārbaudījumi, un tie piemeklē tās dienu no dienas, lai galu galā padarītu to sirdis un dvēseles auglīgas, it kā tās būtu apstrādājami lauki, un lai pēc to apstrādes tajās iesētu sēklu — manas mīlestības, manas taisnības un manas gaismas mūžīgo sēklu. Šīs tautas runās par Mani ar mīlestību, šīs rases tad liks savas cerības uz Mani, un visu šīs cilvēces tautu dvēselēs skanēs prieka dziesmas, slavēšanas un mīlestības kori vienīgajam visu cilvēku Kungam.

13. Taču tagad ir pārbaudījumu un cīņu laiks. Pat jūsu Dievs šobrīd cīnās. Viņš ir Debesu karaspēku Kungs un ir iecēlis jūs par saviem karavīriem.

Šodien jūs vēl esat vāji un neuzticaties sev. Jūs novērtējat pārbaudījumus, iedomājaties cīņu un ļaujat, lai jūsu dvēsele un sirds kļūst glēvas.

Jūsu gars sevī izveido svaru kausus, un labajā kausā viņš liek cilvēces labo, bet kreisajā — ļauno. Kamēr jūs redzat, ka labais ir tikai kā grauds, bet ļaunais — kā simts mērciņas, jūs nezināt, ko darīt. Tad jūs ieskatāties savā iekšienē un redzat, ka neesat ne taisni, ne tikumīgi, ne svēti, un domājat, ka tikai taisnie, tikumīgie un svētie var panākt šīs cilvēces pestīšanu, kura ir apstulbusi ļaunumā, sacietējusi naidā, materializējusies kaislībās, netikumos un postā.

14. Jūs vērtējat savu svētnīcu un tajā ieraugāt savu nelielo upuri, savu vājo liesmu. Jūs ielaužaties citu svētnīcā un redzat, ka tajā vairs nav nekā, kas varētu apturēt cilvēku trako skriešanu. Tad jūs domājat, ka, ja runājat

par Dievu, jūs netiek uzklausi — ka, ja runājat par Gara spējām, jūs izsmej.

15. Kāpēc tik maz uzticības tam neatsveramajam dārgumam, ko Es jums esmu uzticējis šajā darbā, ko Es jums esmu atklājis? Patiesi, Es jums saku: nekļūstot svētiem vai taisniem, jūs spēsiet veikt lielus pestīšanas darbus starp cilvēkiem, lielus brīnumus cilvēces vidū, un jūs varēsiet būt arī paraugs cilvēkiem. Ja Es sūtītu svētos un pilnīgus būtnes pie šīs cilvēces, lai tie dotu cilvēkiem paraugu, tiem šķistu neiespējami kļūt pat tikai līdzīgiem tiem! Es gribu sūtīt cilvēku vidū atgriezušos grēciniekus, kuri — nekļūstot par taisniem, par svētajiem — prot atstāt piemēru atjaunošanās, nožēlas, drosmes, dedzības Tēva mācībā, ilgu, progresā un garīgajā attīstībā, un tie esat jūs!

16. Jūsu dvēsele kādu dienu sasniegs pilnību, taču jūs nezināt, kad. Tēvs jūs nepiespiedīs, un arī jūs nepiespiedīsiet savus soļus. Bet tomēr jums nekad nevajadzētu apstāties. Pat ja jūsu solis ir lēns, Es gribu, lai tas vienmēr būtu stingrs un ved uz augšu.

17. Ka jums būs jācīnās starp cilvēkiem? — Tas ir taisnība. Ka liecība, ko jūs sniegsiet viņu vidū, ka Es atklājos caur cilvēka saprātu, lai jums nestu šo Vārdu, ko jūs tagad tālāk nododat, tiks apšaubīta? Tas ir droši. Taču tas jums nedrīkst sāpināt, jo cilvēce visos laikos ir šaubījusies par Manu klātbūtni un Manu atnākšanu šajā pasaulē, un tas ir tāpēc, ka cilvēki nav atpazinuši paši sevi — tāpēc, ka cilvēce, lai gan saka, ka Tēvs to mīl, nekad nav sapratusi šīs mīlestības apmērus — tāpēc, ka, lai gan tā domā, ka pazīst savu Kungu, tā nezina, ka viena no Viņa skaistākajām īpašībām ir pazemība. Tāpēc Es vienmēr esmu nācis pie cilvēkiem pazemīgi, nekad savās dievišķajās parādībās neesmu izmantojis ne visu savu varu, ne visu savu krāšņumu, ne visu savu godību. Tad cilvēki nevarētu uz Mani skatīties, viņi arī nevarētu Man pretoties!

18. Es vienmēr esmu ierobežojis Sevi, bet neesmu ierobežojis Sevi pazemībā, mīlestībā un maigumā. Jo ar to pašu mīlestību, ar kādu Es jūs mīlu šodien, Es jūs mīlēju Otrajā laikmetā, Pirmajā laikmetā, un mīlēšu jūs līdz pat mūžībai. Es varu jums patiesi teikt, ka Tēvs jūs mīlēja jau pirms jūs bijāt.

19. Starp jums ir mācekļi, kuri sev jautā: „Kāpēc mūsu dvēsele nespēja palikt un noturēties labajā un tikumībā, lai gan tā cēlās no Tēva, kas ir pilns mīlestības, tīrības un pilnības?” Meistars jums atbild: Es sūtīju jūsu dvēseli uz Zemi, apveltītu ar visām Tēva īpašībām, un radīju to kā bērnu, kas līdzinās savam Radītājam. Tās ceļam uz Zemes tika uzticēts ķermenis, taču šis ķermenis dvēselei ir bijis pārbaudījums un cīņas iemesls, jo miesa ir

vāja. Tam bija jābūt tādām — pakļāvīgam kārdinājumiem —, lai pārbaudītu dvēseles spēku.

20. Dzīvespratība parādās tikai pārbaudījumā. Gaismā visstiprāk spīd tumsā; gaisma nespīd gaismā, un tāpēc bija nepieciešams, lai jūsu dvēsele tiktu pārbaudīta un attīrīta. Jo jūsu dvēselei ir sākums, taču savā nevainībā tai nebija nopelnu, tai trūka pieredzes, attīstības un pilnības. Tāpēc tai tika uzlikts zemāks dzīves līmenis, lai tā varētu pacelties uz citu, augstāku, un tā tālāk pa septiņiem pakāpieniem uz pilnību, līdz tā kā pilnīga un tīra dvēsele nonāk Tēva klātbūtnē — pilna gaismas, attīstījusies, pilnībā izmantojot visas savas dāvanas, pilnveidojusies visās savās spējās, ar daudziem nopelniem, kas iegūti cīņā, pilna izpratnes par sevi, savu Tēvu un dzīvi, apzinoties savu izcelsmi, to, kāpēc tā ir radīta, un kur tā ir atgriezusies.

21. Tāpat kā dvēsele miesā saskārās ar cīņas sākumu savā zemes ceļā, tā saskārās arī ar bezgalīgu skaitu pārbaudījumu un kārdinājumu — daži pārbaudījumi bija taustāmi, citi — neredzami — tik spēcīgi kārdinājumi un pārbaudījumi, ka tie, izmantojot miesu, lika viņai paklupt — vieni redzami, citi uztverami tikai dvēselei, garam, sirds un prāta maigajām stīgām.

22. Dvēsele jau kopš tās pirmsākumiem ir tikusi pārbaudīta visdažādākajos veidos. Tā kā tā ir tikusi pārbaudīta ar ļaunumu — vai jūs domājat, ka Tēvs varētu piederēt ļaunumam, lai pārbaudītu savus bērnus? Patiesi, Es jums saku: nē. Bet arī ļaunums pastāv jau kopš jūsu pirmsākumiem; tas ir izraisījis dvēseles un „miesas” vājumu un pakļāvību kārdinājumiem.

Tā kā dvēseles neprot izmantot savu spēku un „miesa” ir pakļāvusies kārdinājumiem — ko Tēvs šajā sakarā ir darījis? Viņš ir atļāvis ļaunuma spēkiem jūs pārbaudīt. Esmu to atļāvis vienreiz un tūkstoš reižu, lai pārbaudītu jūsos manu paša Gaismu, ko esmu jums uzticējis, lai pārbaudītu jūsu pašu tikumību, kas ir mana, lai jūs sāpēs, grūtos krīzes brīžos, dzīves haosā, lai jūsu dvēsele šo pārbaudījumu un grūto notikumu laikā atrastu iespējas pilnveidoties, pildīt likumu — iespējas pierādīt saviem līdzcilvēkiem un savam Tēvam savu spēku un stingrību manajos likumos.

23. Jūs vienmēr jau intuitīvi esat atzinuši manu likumu — manu likumu, kas pavēl labo un nosoda ļauno. Intuitīvi katrs cilvēks jau no saviem pirmajiem soļiem uz zemes atpazīst, kas ir labs, un atklāj, kur ir ļaunums. Taču jūs neesat spējuši palikt dabas likumā, kā to darīja pirmie cilvēki, tādi, kādi bija mana tauta pirms Mozus atnākšanas. Vai jūs domājat, ka mana tauta Izraēla, kas tolaik veidojās, pirms Mozus ierašanās nepazīna savu Tēvu? Patiesi, Es jums saku: tā tas nebija.

Jau kopš šīs cilvēces sākuma ir bijis kāds, kurš Mani atpazīna, un caur viņu Esmu kļuvis pazīstams arī citiem. Bet, kad cilvēces vidū ļaunums ieguva lielāku ietekmi nekā labais, Man bija jānāk, lai atgādinātu cilvēkiem par labo, Man bija jāpadara Sevi fiziski uztveramu, lai kļūtu redzams un sajūtams cilvēkiem, kā tas notika Sinaja kalnā, kad Es Mozus priekšā, kurš bija ieskāvis savas tautas vidū, sludināju savu Likumu un nodevu to viņam akmenī iegravētu, un nosūtīju viņu pie viņa tautas, lai tā kļūtu par sēklu starp visām tautām.

24. Ar šo likumu mana tauta tika glābta, tā atbrīvojās un ieguva labklājību un laimi uz šīs zemes, kā arī cerību uz pēcnāvi. Bet pienāca diena, kad mans likums tika sagrozīts, diena, kad cilvēki pierada pie tā, un atkal ļaunums izplatījās, līdz tas sāka pārsniegt pat labo.

Kad šie baušļi pamazām tika sagrozīti, kad cilvēki sāka radīt jaunus ceļus manā ceļā, tad Man bija jānāk atkal, bet tagad kā Mesijam, kļūstot par cilvēku starp cilvēkiem, lai iztaisnotu ceļus un savienotu tos ar Patiesības ceļu, lai pievilinātu cilvēkus pie patiesības un labestības, lai aicinātu viņus uz taisnīguma un mīlestības ceļu — lai atmaskotu krāpniekus, lai iznīcinātu visu nepatieso, visu aizspriedumainību, un lai teiktu viņiem: „Šis ir likums, tieši to Es nodevu tajā Pirmajā laikmetā!”

25. Pateicoties manai atnākšanai, arī jaunas zemes tautas un jaunas rases atrada ceļu, mieru, garīgo laimi, barību un cerību uz pēcnāvi.

26. Ilgu laikmetu šī cilvēce barojās no Debesu valstības bagātīgajām mielastām. Bet lūk, arī šīs mielastas tika aptraipītas, un jau šādā stāvoklī tās tika pasniegtas izsalkušajiem cilvēkiem; mana mācība tika sagrozīta, arī mani norādījumi tika izkropļoti un nepareizi interpretēti. Bērnu likuma ievērošana un viņu dievkalpošana neatbilda tam, ko Tēvs bija noteicis, un tāpēc radās nepieciešamība atgriezties pie cilvēkiem, lai izpildītu solījumu. Jo es jau iepriekš zināju, ka laiku pa laikam būs nepieciešama mana klātbūtne starp cilvēkiem. Tāpēc tagad ir pienācis solītais laikmets, kurā Kungs atkal nāks pie jums, lai pieprasītu no jums atskaiti par pagājušo laiku likumu, par atklāsmēm, pamācībām un brīnumiem, ar kuriem jūs esat bagātīgi svētīti divos iepriekš pagājušajos laikmetos.

27. Tas ir iemesls, kāpēc Esmu atnācis. Jo jūs nespējāt palikt stingri labajā un tur palikt, jo esat pakļāvušies miesas vājībām, jo esat krituši gan redzamos, gan neredzamos kārdinājumos — zem tās pārdabiskās ļaunuma varas, kas valda pār jums.

28. Vai jūs domājat, ka tajā Pirmajā laikmetā visi Manas atnākšanas liecinieki, to redzot, kļuva par ticīgajiem? Patiesi, ne visi!

29. Vai jūs domājat, ka šo atklāsmi visi pieņēma, kad tā tika nesa uz citām zemēm, uz pagānu zemēm? Nē. Daudzi nesaprata, ka šis likums bija

domāts kā dievišķs darbs. Drīzāk viņi uzskatīja, ka tas bija cilvēku darbs. Bet, kad šis likums izpaudās un apliecinājās caur savu taisnīgumu un viņu pašu darbiem, tad arī lielie neticīgie to izpētīja.

30. Tāpat tas bija Otrajā laikmetā. Tūkstošiem un tūkstošiem vīriešu un sieviešu dzirdēja Mani. Daudzi patiešām ticēja, bet vēl vairāk šaubījās un nedomāja, ka šis cilvēks esot Mesija, bet gan ka Viņš esot cilvēks kā visi pārējie. Viņa vārds viņu neticības dēļ kļuva nesaprotams un neskaidrs, un tas bija saprotams un skaidrs tikai tiem, kas ticēja. Tāpēc neticīgie cīnījās pret Mani, izsmēja un vajāja, un Manas ciešanas, Mani darbi, Mani brīnumi neticīgajiem netika uzskatīti par dievišķiem darbiem, bet gan par cilvēku darbiem.

31. Kad mana mācība izplatījās pa cilvēci caur tās pašu izpausmēm, kad arī mani liecinieki sniedza pierādījumus, ka viņi ir mani patiesie mācekļi, mani patiesie liecinieki, tad neticīgā cilvēce pievērsās manai mācībai, raudāja nožēlas asaras un kļuva arī par maniem mācekļiem.

32. Kāpēc jums būtu jābrīnās, ka tas notiek arī šajā laikā?

33. Daži šaubīsies par jūsu liecību un par to, ka Es esmu atklājis cilvēkiem caur saprātu. Daži, vēšot skatienu uz tām materiālajām grāmatām, kurās ir ietverts Mans Vārds, šaubīsies, ka tas ir dievišķs darbs, kas saņemts caur iedvesmu. Tad viņi visu attiecinās uz jums, cilvēkiem, uz cilvēcisko iedomību, jo šajā cilvēces sabiedrībā valda neuzticība. Bet jums jāpārvar šī neuzticība un neticība, neaizsūdzot savus līdzcilvēkus, neuzliekot sev ar to smagu nastu, jo jūs zināt, ka pēc neuzticības un neticības, kas izriet no jūsu pašu darbiem, iestāsies ticība.

Ļaujiet viņiem redzēt jūsu darbus, lai jūsu liecības patiesi būtu pilnas gaismas, lai ne grāmatas, ne jūsu vārdi nebūtu tie, kas atgriež pasauli, bet gan jūsu labi darbi, ar kuriem jūs apstiprināt liecību, ka Es esmu bijis kopā ar jums, ka Es esmu nācis „uz mākoņa”, lai atklātos ar savu staru caur balss nesēju, cilvēku, kuru tā ir izraudzījis Mans Dievišķais Gars.

34. Es jūs sūtīšu pa visiem zemeslodes ceļiem, tāpat kā jūsu bērnus, kuri arī būs Svētā Gara mācekļi, un arī viņu bērni iznesīs manu sēklu. Bet patiesi, Es jums saku: nepagājīs pat trīs paaudzes pēc jūsu paaudzes, kad šī cilvēce, saskaroties ar spiritismu, Svētā Gara atnākšanu, tiks satricināta līdz pašiem pamatiem ar neparastiem notikumiem, no kuriem dažus Es esmu īstenojis jūsu vidū, bet citus Es saglabāju nākotnei. Tāpat jūs pakāpeniski iznīcināsiet ļaunuma valstību. Šī vara arvien vairāk sabruks, pateicoties jūsu mīlestības un taisnīguma darbiem.

35. Katrs cilvēks, kurš pievērsas garīgumam, būs viens mazāk, kas pieder šai valstībai. Bet, ja jūs uzskatāt, ka Es jums uzticu uzdevumu vai misiju ar jūsu mīlestības un gaismas darbiem pārvarēt ļaunuma atmosfēru, tad Es

jums patiesībā saku, ka vēl nav pienācis laiks, kad jūs to varētu pilnībā uzvarēt, ka tā joprojām ir spēcīgāka par jums. Bet nepaslēpiet savu ieroču dēļ šos vārdus, ko Es jums saku, un neatturieties tos izvilkēt — nē, mani bērni. Atcerieties: pat ja jūsu zobens nav visvarens, Es tomēr esmu visvarens, un Es esmu jūsu zobenā.

36. Cīnieties pret kārdinājumiem, atklājiet lamatas, saplēsiet vilinošos tīklus un virves, atklājiet tos ar savu intuīciju, ja tie slēpjas aiz pārdabiskā plīvura, atklājiet tos, ja tie slēpjas starp cilvēkiem vai cilvēku cīņās — vienmēr cīnieties.

Es jums saku: jums šajā cīņā jābūt kopā ar Mani. Es esmu tajā kā liels cīnītājs pret tumsību un visu esošo ļaunumu, un beigās Es būšu tas, kurš izdarīs pēdējo sitienu un uzvarēs, kurš stāvēs jums blakus, un jūs būsiet tie, kas Man palīdzēs uzvarēt. Galīgā uzvara pār kārdinājumu un ļaunumu tev, manai tautai, šajā laikā neizdosies. Man kādu laiku būs jāsaista šī vara, bet jūsu nopelni šajā procesā tiks jums ieskaitīti.

Laiks, kurā šī vara būs ierobežota, kalpos tam, lai labais iesakņotos cilvēku sirdīs, lai labais visās savās izpausmēs kļūtu spēcīgāks. Kad cilvēks būs kļuvis spēcīgs labajā, kad labais manas taisnības svaros nosvērs vairāk nekā ļaunais, tad kārdinājums visās tā izpausmēs tiks atbrīvots uz vēl vienu laika posmu, un tieši šajā laikā to uzvarēs nevis mans zobens, bet jūsu pašu ieroči.

37. Es uzraudzīšu tikai no bezgalības, jo tad jums būs nepieciešamais spēks, lai uzvarētu ienaidnieku. Dzīvesprātība visās tās izpausmēs būs uzvarējusi šajā pasaulē, un kārdinājumam nebūs ne stūrīša, ne atvērtas durvis, ne telpas, un tā lielākie slazdi, tā lielākie lamatas tiks iznīcināti līdz pat pēdējam šīs kārdinājuma varas elementam. Kad tad viņa valstība būs sagrauta un sadalīta, sāksies jūsu triumfs, un tumsība pārvērtīsies gaismā, ļaunums kļūs par labumu, un pazudušie tiks atrasti.

38. Lūk, tas būs triumfs jūsu dvēselē, un, kad jūs sāksiet dziedāt savu slavinājuma dziesmu, tas būs gaismas, taisnības un mīlestības triumfs. Jo jūs neaiziesiet no šīs pasaules kā neveiksminieki, jūs neaiziesiet, iznīcināti kārdinājuma dēļ. Nē, mani bērni. Lai gan jūs ilgu laiku esat krituši un turpināsi krist šajos slazdos, pienāks jūsu triumfa diena, kad jūs pacelsiet savas sejas un skatīsieties uz savu Kungu, tāpat kā karavīrs iztaisnojas savā komandiera priekšā.

39. Tauta, Es jūs sagatavoju gaidāmajām cīņām. Es gribu jūs redzēt uzvarošus visās cīņās. Bet Es negribu, lai šīs uzvaras glaudītu jūsu lepnumu. Tām nevajadzētu būt uzvarām jūsu iedomībai, tām jābūt manai Valstībai. Tām jābūt dziļām, visdziļākajām gandarījuma izpausmēm jūsu garīgajai pazemībai, kas neparādās pat jūsu sejās.

40. Jūsu mīlestības un žēlsirdības darbi nedrīkst tikt publiskoti; jūsu vidū nedrīkst būt farizeji, kuri rīko svinības, lepojoties ar labdarību, ko tie dara saviem līdzcilvēkiem. Jums jābūt tiem, kas klusībā dara labu. Jūs jau dzīvojat Svētā Gara laikā, un jūsu dvēsele tagad attīstās visās savās spējās, lai ar to palīdzību darītu labu. Jūs spēsiet dot — ne tikai to, kas jums pieder uz zemes, bet arī to, kas pieder jūsu prātam, sirdij un dvēselei. To, ko nevarat izdarīt ar vārdiem vai savu zemes personību, dariet ar lūgšanu. Runāji ar Mani, pacelieties pie Manis, un no turienes jūs spēsiet veikt lielus žēlsirdības un mīlestības darbus.

Taču, ja jūsu sirdsapziņa jums saka, ka jums jāatsakās no kaut kā materiāla, lai to atdotu trūcīgajam, necenšaties aizstāt šo labo darbu ar lūgšanu. Nemēģiniet slēpt vai maskēt savu egoismu ar garīgām lūgšanām. Neizjūti vēlmi, lai to, ko *jūs* varat darīt, darītu Tēvs.

41. Ļaujiet, lai jūsu sirdsapziņa vienmēr jums pavēl un norāda, kā jums jānodarbojas ar labdarību, un, ja šajā labdarībā rodas nepieciešamība atdot kaut ko no sava, lai jūsu sirds to nenožēlo. Pasniedziet roku, un jūs sajūtīsiet laimi savā dvēselē. Tad arī jūsu sirds iepriekš sajūtīs prieku, kas valda jūsu Tēvā.

42. Es jūs sagatavoju lielajām cīņām cilvēces vidū un saku jums: šodienas cilvēki interesējas par pēcnāvi — ne tiešām visi, bet visās zemes malās pēta garīgo, cenšas izzināt Kunga slepeno dārgumu krātuvi, apspriež un pēta grāmatas, cilvēki iedziļinās filozofijās un zinātnēs.

Iemesls tam ir tas, ka mani meklē, ka visi jūt manu klātbūtni un cenšas mani atrast. Dvēseles zina, ka Es esmu mīlestības un piedošanas avots, un tāpēc, neraugoties uz saviem pārkāpumiem, tās uzdrošinās Mani meklēt, jo cer uz piedošanu un pestīšanu. Tās zina, ka Es esmu neizsīkstošs žēlsirdības avots un ka Es esmu arī ar ēdienu klāts galds, lai remdētu to izsalkumu un slāpes.

43. Vai jūs domājat, ka cilvēki šajā meklējumā neklūst stiprāki un nesagatavojas? Vai jūs domājat, ka savos pētījumos viņi nerasniedz attīstību un izaugsmi? Jā, tauta. Kad jūs reiz dosieties ceļā, jūs būsiet pārsteigti. Kad jūs runāsi ar saviem līdzcilvēkiem, kuri barojas citu koku ēnā — kuri ēd citus augļus nekā tos, ko Es jums esmu piedāvājis, — jūs pieredzēsiet, ka arī viņi ir barojušies, ka arī viņi ir stipri. Un, kad būs pienācis cīņas brīdis, kad jums būs jāizmanto jūsu saprāta, zināšanu un garīgās pacilātības „” zobens, jūs pieredzēsiet, ka arī jūsu līdzcilvēku zobenam piemīt gaismas spēks.

44. Neguliet, lai varētu cīnīties, bet mācieties atpazīt uzvaru. Jo bieži vien uzvara būs jūsu sakāvē, sakāve pret pretinieku būs tikai šķietama.

Uzvara būs jūsu pašos, un pēc tam tā atspoguļosies uz tā sejas, kurš jūs šķietami uzvarēja.

45. Saprotiet Mani, tauta. Jo pienāks brīdis, kad jums būs jāklust, kad jums patiesā pazemībā būs pazemīgi jānoliec galva, un tad pretinieks pacelsies pār jums un izdarīs savu sitienu. Bet jūs būsiet klusējuši, būsiet apzināti noliekušies, un vēlāk redzēsiet, kā viņa dvēselē dīgst sēkla, ko jūs tur atstājāt, un ka jūsu Gaismas un Mīlestības zobena trieciens ir atstājis dziļu brūci jūsu brāļa sirdī – nevis jūsu ienaidnieka —, un caur šo brūci šis sirds augstprātība izzudīs un tajā iesakņosies Meistara sēkla.

46. Jums jau ir bijusi šāda pieredze, jo jūs bieži esat nākuši uz Manu svētnīcu, lai Man teiktu: „Meistars, es ar lielu mīlestību esmu sējis kādā sirdī, bet viņa ausis Mani nav dzirdējušas, viņš palika auksts un ciets, un viņa lūpas Mani izsmēja.”

Taču Meistars mīli pasmaidīja, piepildīja jūs ar mieru un cerību un teica: „Pagaidiet, jo jūsu sēkla nav pazudusi, tā ir nonākusi līdz pašai tās sirds dziļumiem.” Atstājiet to tur! Es tam došu lietu un padarīšu to auglīgu. Es izravēšu nezāles un akmeņus, kurus jūsu rokas pagaidām nespēja noņemt. Bet lūdziet par to, neaizmirstiet to, lūdziet garīgi un ceriet, ka pienāks brīdis, kad jūs gūsiet gandarījumu un laimi. Taču, ja šis brīdis ir kavējies, tas ir radījis jūsu šaubas. Bet, lai šīs šaubas nepaliktu uz visiem laikiem, Es jums teicu: „Atcerieties sēklu, ko jūs sējāt. Šķietami tā pazuda, bet tās vietā ir izaugusi krūma. Tagad kopiet to, lai tā nestu augļus.” Tad jūsu un citu prieks bija liels.

47. Es tevi sagatavoju, tauta, lai tu nebūtu nepacietīga, lai garīgā pacietība noteiktu uzdevuma izpildi. Jo sēklai, ko Es jums vēlreiz uzticu, nav laika ierobežojuma, lai dīgtu, kā sēklai uz zemes. Tā attīstās mūžībā, un šis laiks var būt gan īss, gan garš. Jūs to nezināt, „ — jūsu uzdevums ir tikai to kopjot un sargāt ar savām lūgšanām un mīlestību.

48. Tādējādi Meistars jūs sagatavo laikam pēc savas aiziešanas. Es vēlos, lai laime, ko jūs šodien izjūtat, klausoties manu vārdu caur cilvēka saprātu, turpinātos arī pēc manas aiziešanas. Tauta, es vēlos, lai — kad mans Gars tajā augstajā Pasaulē gaidīs jūsu tuvošanos lūgšanā, vai nu atsevišķi, vai kopā — es redzētu savu bērnu sirdīs to laimi un prieku, ko redzu šodien; lai jūs, pilnībā apzinoties visu, kas notika šajā laikā — visu to, ko Tēvs jums deva, un galapunktu, ko Viņš noteica Savai atklāsmei caur saprātu, — nāktu pie Viņa, lai izteiktu Viņam savu bezgalīgo pateicību; lai jūs nāktu ar slavēšanas dziesmu, ko jūsu lūpas klusē, bet kas deg jūsu dvēselēs, lai Viņam teiktu: „Tēvs, cik daudz Tu mums esi dāvējis! Cik daudz prieka bija mūsu dvēselēs tajos laikos! Cik gaismā iemērkta Tu esi atstājis dvēseles, un kādu dārgo mantojumu Tu esi atstājis cilvēcei!”

49. Tādu laimīgu es gribu tevi redzēt, ak, tauta! Es negribu redzēt starp jums nevienu dvēseli, kas ir palikusi atpakaļ, negribu redzēt nevienu, kas joprojām klīst neticībā, kas savu grēku un manas žēlastības neizmantošanas vidū nodarbojas ar sīkumainām strīdēšanām. Es gribu redzēt saskaņu tautas vidū, lai Es savā Garā varētu sajust tās starojumu un lūgšanas, kas izsaka: VIENOTĪBU, MIERU UN LABU GRIBNU – TICĪBU, CERĪBU UN ŽĒLSIRDĪBU.

50. Tā Es gribu redzēt, ka šīs tikumības tiek kopti jūsu dvēselēs un plīvo kā karogs vējā, bezgalībā, lai Es varētu dot jums pavēli doties pie visām tautām, pie tautu pūļiem, kuri patiesi gaida Mani un ar degošām sirdīm ilgojas pēc Mesijas, Glābēja, atgriešanās pie cilvēkiem.

Daži saka: „Meistars jau ir starp mums, bet viņš ir neredzams.” Es jums saku: svētīta lai ir šo dvēseļu intuīcija un spēja nojaust. Citi saka: „Nē, Viņš vēl nav atnācis, Viņam jāatnāk redzamā un taustāmā veidā, tāpat kā Otrajā laikmetā.” Iemesls tam ir tas, ka viņi ir aizmirsuši „mākonī” — to garīgo mākonī, kurā Es esmu ieradies šajā Trešajā laikmetā.

51. Ir arī citi, kas šo apsolījumu ir pilnībā aizmirsuši un nedz modās, nedz lūdzās. Bet jūs esat sagatavoti, jums ar dzīvu balsi ir nodota Trešā laikmeta atklāsme, lai jūs bez svārstībām, ar pilnu pārliecību ietu pie saviem līdzcilvēkiem un nebaidītos no lielajām cilvēku pūlēm.

Jo, kad būs pienācis laiks, jūs tiksiet iztaujāti, un jums ar savu liecību būs jāatstāj cilvēku sirdis apmierinātas. Ticīgie veidos leģionus, arī neticīgie veidos tādus un cīnīsies. Bet neticīgo armijas drīz tiks iznīcinātas, jo tad būs laiks, kad Svētais Gars iegūs pārsvaru. Jo Viņš iesūksies visās sirdīs.

52. Stiprinieties, mācekļi, barojieties, dziedinieties pie Manis, izturiet zemes pārbaudījumus, esiet drosmīgi, raugoties uz dzīvi. Neizturieties vienaldzīgi pret sāpēm, kas jūs nomāc, jo šis pārbaudījums jūs pilnveidos. Nelamājiēt sāpes un nelādējiēt tās, drīzāk svētījiēt tās. Ja jums ir jāizdzer ciešanu kauss, tad izdzeriet to. Ja jūs nevarat izdzerēt tā nogulsnes, Es tās izdersu. Bet esiet pakļāvīgi un pacietīgi.

Uzlūkojiēt sāpes vairāk ar dvēseli nekā ar „miesu”, vai arī izjūtiēt tās vairāk ar dvēseli nekā ar ķermeni, tad jūs pieredzēsiet, cik daudz spēka jūs atradīsiet savas dvēseles meditācijās. Jūs pieredzēsiet, cik daudz gaismas Gars dāvā dvēselei un tās ķermenim. Savā dvēselē jūs atradīsiet dievišķo balzamu, patieso balzamu, kas mīkstina un dziedē visas ciešanas, un caur to jūs patiesi atveseļosieties.

53. Esiet patiesi garīgie cilvēki, esiet mani patiesi mācekļi, ak, tauta! Tad visi ērkšķi, klupšanas akmeņi un šķēršļi ceļā kļūs vieglāki un maigāki. Tas slogs, kas laiku pa laikam gulstas uz jūsu pleciem, kļūs neizskaidrojami vieglāks, ja jūs meditēsiet un lūgsieties. Izskaidrojumu tam jūs atradīsiet

sevī pašos. Tas notiek tādēļ, ka dvēsele pacelsies, un, pacēlusies, tā kļūst stipra un stiprina jūsu „miesu”. Tādēļ Es vēlos, lai jūs dzīvotu paceltu dzīvi, lai no turienes jūs valdītu pār šo dzīvi un jūsu dvēsele visos pārbaudījumos cīnītos un uzvarētu — lai no turienes tā valdītu pār „miesu”, tās kaislībām, vājībām un grūtībām.

54. Pacelieties arvien augstāk, mana tauta, tad Tēva miers un valstība būs jūsu sasniedzamībā, un jau kamēr jūs apdzīvosiet šo zemi, jūsu dvēseles būs Tēva miera valstības iedzīvotājas!

55. Šis ir mans mācības vārds, ko es jums sniedzu šajā rīta lūgšanā kā pamācību. Ielieciet to savā dvēselē, jo tajā ir ietverta visa Meistara mīlestība, tajā ir ietverts ierocis, kas dod iedrošinājumu nākotnē pacelties un cīnīties.

56. Lūdzieties šajā brīdī par visu cilvēci, saka jums Meistars, un lūdzieties patiesi par visiem saviem garīgajiem brāļiem un māsām! Tagad ir pienācis lūgšanas brīdis. Mans Mīlestības un Miera Gars izpletīs savu apmetni pār visu Visumu, lai ietītu visus manus bērnus šajā maigumā, šajā balzamā un šajā tēvišķajā svētībā, ak, mana Dievišķības svētītā tauta!

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 329

1. Laimīgi esat jūs, kas vēlaties paplašināt savas zināšanas, lai atklātu Augstāko.

2. Laimīgi un svētīti lai ir tie, kas vēlas skaidri atzīt. Bet patiesi, Es jums saku: jums jāpēta un jāizpēta Mans Vārds, lai nokristu saite, kas aplāj jūsu acis.

3. Cilvēks ir divkārši vainīgs. Ne tikai tāpēc, ka viņš nepieliek pūles, lai atbrīvotos no tās saites, kas traucē viņam saprast Manas mācības, bet arī tāpēc, ka viņš izsīkst miesas važās, kas viņu novirza uz zemes baudām, kaitējot garīgajām priekām. Tādējādi viņš ir kļuvis par savu kaislību vergu, un viņa gribasspēks atjaunoties ir iznīcināts.

4. Akli vēlas vadīt aklo, un tie, kas nav sekojuši maniem mācījumiem, vēlas vadīt grēciniekus. Cilvēks ir vājš, jo viņš nevēlējās veikt ne mazāko mēģinājumu, lai atjaunotos un attīrītos ar maniem vārdiem. Viņš nevēlējās izmantot to spēku, ar ko viņš ir apveltīts, proti, gribu, lai cīnītos pret saviem netikumiem un pārvarētu sevi.

Ja jūsu dvēsele uzvar šajā cīņā, tad jūs varat teikt, ka esat atbrīvoti. Ja jūsu dvēsele valda pār „miesu”, jūs pieredzēsiet, ka pat plēsēji maigi pakļaujas jūsu mīlestības aicinājumam.

5. Kad cilvēks kļūst garīgs, caur mana Svētā Gara gaismu viņš sapratīs visu to, ko līdz šim Dievā un dabā uzskatīja par noslēpumu.

6. Nesakiet, ka jūs ticat Man, ja jūsu darbi vai domas liecina tieši par pretējo. Nāks diena, kad, pateicoties jūsu garīgajai attīstībai, jūs sajūtīsiet, ka Es esmu jūsos un jūs esat Manī. Ja jūs vēlaties būt Mani patiesi mācekļi, tad tiecieties pēc šīs garīgās attīstības.

7. Mans galds ir klāts, nāciet un barojieties ar mūžīgās dzīvības maizi, sagatavojieties ar manām mīlestības pamācībām, izskaidiet savu neziņu ar manu Gaismu, atbrīvojieties no kaislībām, esiet Gaismas bērni.

8. Tad jūsu darbi un jūsu garīgums būs kā slavēšanas dziesma, ko jūsu dvēsele sāk dziedāt, lai pagodinātu jūsu Tēvu.

9. Sagatavojieties, mācekļi, jo tuvojas diena, kad Es pēdējo reizi runāšu ar jums caur šo līdzekli, un jums tad būs jābūt stipriem, lai sagaidītu jauno dienu, jauno laiku, kurā Es vairs neizmantos jūsu balss nesēju smadzenes kā instrumentu, kas pārraida Manu Vārdu, bet Es būšu klātesošs Garā — gatavs ieliet Savu iedvesmu katra no jums dvēselē.

10. Jums ir palikuši tikai daži mēneši, lai pēdējo reizi atspirdzinātos ar šīm atklāsmēm. Taču Es jums saku, ka tas ir pietiekami daudz laika, lai pārdomātu Manu vēstījumu un Manas atklāsmes, lai jūs sagatavotos, studējot, lūdzoties un paklausot, tādējādi uzkrājot spēkus.

Palīdziet saviem līdzcilvēkiem, paceliet tos, kas ir krituši, sniedziet mierinājumu tiem, kas savos smagajos pārbaudījumos raud, un ar katru savu soli atstāji patiesu garīguma pēdu.

11. Kas šajā nozīmīgākajā stundā, kad Es jums sniegšu Savu pēdējo vārdu, būs savā vietā, tas cīnā paliks nelokāms, paliks uz kājām. Bet ikviens, kurš spers nepareizus soļus, kritīs, jo tikai tas, kas ir stingri pamats, izturēs viesuļvētru plūsmu, kas pēc tam skars šo tautu; tādēļ Es jums saku, ka ikviens darbs, kas nav celts uz patiesības, pašai izliecības, mīlestības pret tuvākajiem un garīguma pamatiem, tiks nojaukts.

12. Mācieties atpazīt manu vārdu jēgu, lai jūs barotu savu dvēseli tikai ar to. Jo Es esmu redzējis, ka — tā kā jūs neesat centušies atklāt manu būtību — jūs tā vietā esat pārņēmuši to, kā izsakās balss nesēji un iedvesmotie runātāji. Bet neaizmirstiet, ka atspirdzinājums, ko jūs vēlaties nest pasaulei, ir jābūt nevis cilvēciskam, bet dievišķam atspirdzinājumam.

13. Patiesi, Es jums saku: ja balss nesēju ķermeņi būtu sagatavojušies savas tik augstās un grūtās uzdevuma izpildei, tad, pārraidot Manu vēstījumu, viņu lūpām nebūtu bijis nepieciešams runāt tik daudz, lai izteiktu Manu iedvesmu, un arī Mani paziņojumi nebūtu ieilguši stundām ilgi.

14. Ja viņi būtu sapratuši un sekojuši savas sirdsbalss aicinājumam un ļāvušies iedvesmoties no mīlestības pret tautu un žēlsirdības pret tiem, kas ilgojas pēc garīgās gaismas, Mans vārds būtu aprobežojies ar dažiem teikumiem, kuri tomēr pat savā formā būtu bijuši tik pilnīgi, ka tie būtu satricinājuši tos, kuri uz Zemes uzskata sevi par vizīnājamajiem. Un manas vēstis būtu ilgušas tikai dažas minūtes, taču tajās būtu nodota tik daudz būtības, ka klausītāju dvēseles būtu sajutušās pārnestas mūžībā, kur laiks nav ne garš, ne īss. Un jūs, „”, būtu sajutuši manu klātbūtni visā tās intensitātē, jo tā nebūtu aizklāta ar jūsu balss nesēju nepilnībām, netīrumiem un zemes smagumu.

15. Ak, mani bērni, es redzu, ka šajos brīžos jūs raudājat, bet diemžēl jau ir par vēlu. Jo tam, kas vēl jāizdara, lai izpildītu jūsu uzdevumu, vairs nav pietiekami daudz laika, lai sasniegtu pilnīgus augļus — tos augļus, kurus jums būtu bijis jāļauj nogatavoties ilgstošas cīņas laikā, lai sasniegtu garīgumu! Tomēr šajās pēdējās rīta stundās jūs vēl kaut ko varēsiet izdarīt.

16. Tagad Es jums pateikšu, kā jūs varat labot savas kļūdas, lai vairs tās ar sevi nenesātu un vēl jo mazāk nodotu tālāk saviem līdzcilvēkiem, it kā tās būtu daļa no patiesības.

17. Uztveriet vārdu tā, kā jūs to dzirdējāt no Vārda nesēja lūpām — mierīgi un saprātīgi — un paceliet savu prātu ar lūgšanas palīdzību. Pārdomājiet šīs mācības, līdz atklāsiet to jēgu, to būtību, to saturu. Tā būs

dievišķā būtība, ko jums jāglabā savās sirdīs un ko pēc tam jums jānodod cilvēcei kā Gaismas vēstījumu.

18. Kad jūs atteiksieties no tukšiem vārdiem, formalitātēm, simboliskām darbībām un ceremonijām, jūs būsiet pārplēsuši plīvuru, kas jums traucē atzīt patiesību. Ja jūs noraidīsiet ārējo un lieko, tas būs zīme tam, ka jūs pakāpeniski sajūtīsiet un dzīvosiet garīgumu. Tad jūsu dvēsele, sirds un prāts, un pat jūsu maņas vairs tik viegli neļausies ietekmēt ārējiem vai maznozīmīgiem uzvedumiem. Dvēsele visā meklēs jēgu, patiesību, dzīvību, principu.

19. Vai kāds no šiem mācekļiem varētu nest saviem līdzcilvēkiem vēstījumu, kurā tīrais ir sajaukts ar netīro, dievišķais ar miesīgo un augstais ar zemisko? Nē, tauta, ir tikai dabiski un pareizi, ka jūs domājat, ka šie labi mācekļi izplata tikai debesu vēstījumu, kas gan pēc satura, gan pēc formas ir dzīvs liecības par gaismu un patiesību.

20. Kam Es uzticēšu darbu pārvērst Manu Vārdu rakstos, lai tie būtu vēl viens līdzeklis jūsu liecības izplatīšanai? To zinu tikai Es. Bet patiesi, Es jums saku: Es viņus stingri pārbaudīšu, un viņi tiks izraudzīti no tiem, kuri visvairāk izjūt mīlestību, jo mana mācības garīgums izplatās starp viņu brāļiem un māsām.

21. Smelieties iedrošinājumu no šiem mācījumiem, lai jūs varētu palikt stingri manas atklāsmes pēdējā stundā un pēc tam doties ceļā, lai veidotu daļu no karavīru skaita, kuri cīnās par šī darba būtību, garīgumu un vienkāršību.

22. Kad šī mana sēkla būs uzdīgusi to tautu sirdīs, kas veido cilvēci, cilvēku dzīvē notiks absolūta pārmaiņa. Cik liela būs atšķirība, ko viņi parādīs gan savā cilvēciskajā dzīvē, gan garīgajā Dieva pielūgsmē, ja salīdzināsim agrāko laiku cilvēku dzīvesveidu, ticību, pielūgsmi, „cīņu” un domāšanu ar to, kā dzīvo tie, kas dzīvo garīgumā.

23. No šī fanātisma, elku pielūgšanas, materializācijas un absurdo ticības dogmu laikmeta nepaliks ne akmens uz akmens. Visas kļūdas, ko jūsu senči un jūs paši atstāsiet mantojumā nākamajām paaudzēm, tiks izskaustas. Viss, kas nesatur sevī labā un patiesā būtību, nepaliks pastāvēt. Bet visu labo, ko esat mantojuši, viņi saglabās.

24. Šai mācībai, kas ir izklāstīta garīgākā formā nekā pagātnē, būs jācīnās starp cilvēkiem, tautām, baznīcām un sektām, lai tā varētu izvirzīties priekšplānā un nostiprināties. Taču, tiklīdz beigsies šis īsais apmulsuma laiks, cilvēkiem atnāks miers, un viņi priecāsies, kad sapratīs manu vārdu patieso jēgu, ko tie vienmēr ir sevī slēpuši.

25. Uztvere par Manu dievišķību, par garīgo dzīvi un par jūsu eksistences mērķi tiks novirzīta pareizajā gultnē, jo katrs cilvēks kļūs par

labu skaidrotāju visam tam, kas jums ir teikts no jūsu Skolotāja, Viņa vēstnešiem un praviešiem līdzībās un simbolos.

26. Šo izteiksmes veidu cilvēki saprata tikai daļēji. Tā bija mācība, kas bija paredzēta viņiem atbilstoši viņu pieaugošajai garīgajai un intelektuālajai uztveres spējai. Bet, tā kā viņi gribēja uzreiz visu zināt, viņi iegrima arvien lielākās pretrunās un nepareizās izpratnēs, jo tam, ko varēja interpretēt tikai garīgā veidā, viņi deva materiālus skaidrojumus.

27. Tagad gaisma atkal spīd katrā dvēselē, un tādēļ jūs varēsiet iekļūt gan šo, gan to atklāsmu būtībā. Tomēr neaizmirstiet, ka — ja jūs patiesi cenšaties atklāt mana vārda jēgu vai būtību — jums ir jāvelta sevi šo atklāsmu pētīšanai, garīgi tās izpētot. Tad tas kļūs vienkāršs, tā jēga parādīsies acīmredzama, skaidra un vienkārša. Noslēpumi tiks atklāti, un līdz ar to izzudīs neziņa. Tad Zeme pamazām sūtīs atpakaļ uz Garīgo ieleju gaismas pilnas būtnes, nevis tumšas būtnes, kas ietītas neziņas plīvurā.

28. Kopš šī atklāsmes sāka atklāties, jūsu gars ir apgaismots ar manu mācību, lai gan parādījās arī neticīgie — gan starp tiem, kas ir izglītoti, gan starp neizglītotajiem un neziņotājiem.

29. Cik daudz argumentu, lai noliegtu šo atklāsmi! Cik daudz mēģinājumu, lai iznīcinātu šo Vārdu! Taču nekas nav apturējis manas vēstījuma gaitu — gluži pretēji: jo vairāk cīnījās pret šo darbu, jo vairāk tika aizdedzināta cilvēku ticība, un jo vairāk laika pagāja, jo lielāks kļuva to skaits, caur kuriem Es nododu savu Vārdu.

30. Ko no tā var mācīties? To, ka cilvēku vara nekad nespēs kavēt dievišķo spēku īstenot savus nodomus.

31. Ja mūsdienu cilvēks ar visu savu zinātni nespēj pakļaut dabas elementus savai gribai — kā tad viņš varētu uzspiest savu varu garīgajām spēkiem?

32. Tāpat kā debess ķermeņi kosmosā seko savai nemainīgajai kārtībai, un cilvēka griba nespēj likt tiem mainīt savu orbītu vai savu likteni, tāpat arī garīgajā pasaulē pastāvošo kārtību neviens nevar mainīt.

33. Es radīju dienu un nakti, tas ir, Es esmu Gaisma, un neviens cits kā vien Es to nevar apturēt. Tas pats attiecas uz garīgo pasauli.

34. Es esmu jūsu dvēseles gaisma, un tikai Es zinu, kad man jums jānosūta dievišķās skaidrības dārgums.

35. Neviens nespēs mainīt dzīves plūduma gaitu, neviens nespēs apturēt gaismas virzību. Tāpēc jūs redzat, ka — pēc tam, kad mana atklāsmes jums šādā veidā ir atklājusies jau daudzus gadus, — tā tagad tuvojas savam noslēgumam, neļaujot nevienam no šīs mācības daudzajiem pretiniekiem pat vienu dienu kavēt manas atklāsmes piepildīšanos.

36. Saziņas nesējs, saskaroties ar manu Gaismu, ir juties spēcīgs, neuzvarams, neievainojams, un tā tas patiešām ir bijis.

37. Kad ļaudis pulcējās šajās sapulču vietās, viņi to vienmēr darīja bez bailēm no pasaules, vienmēr pilni uzticības manai klātbūtnei un manai aizsardzībai, un Es viņiem pierādīju, ka viņu ticība balstījās uz patiesību.

38. Ņemot vērā pierādījumus, ko Es šim tautai devu par manas klātbūtnes patiesību, cilvēku pūļi plūda arvien vairāk, un to vietu skaits, kurās Es sludināju savu Vārdu, ir daudzkrāšņojies.

39. Man jums jāpasaka arī tas, ka ir pieaudzis neticīgo, šaubīgo un noliedzēju skaits. Jo tikmēr, kamēr cilvēcei nav par Mani tāda priekšstata, kas atbilst patiesībai, vienmēr būs tādi, kas Mani noliedz. Savas apmulsuma dēļ viņi nevar Mani saprast, nedz arī dzirdēt vai sajust, un tādēļ viņiem nākas Mani noliegt un cīnīties pret to, kas viņiem nevar būt patiesība, jo tas ir ārpus viņu izpratnes robežām.

40. Es viņiem piedodu, jo nav viņu nolūks Man kādā veidā kaitēt, turklāt viņi to arī nespētu. Viņi patiesi uzskata, ka šie cilvēku pūļi ir kāda maldinājuma vai krāpšanas upuri, un labprāt viņus no tā pasargātu.

41. Taču nāks arī citi noliedzēji, kuri — kad viņi dzirdēs šīs mācības jēgu — drebēs no tās patiesības un taisnīguma, un, redzot, ka viņu vara un vārds ir apdraudēti, viņi karos pret Manu darbu un cīnīsies pret to ar negodīgiem ieročiem. Šo cilvēku sirdīs nebūs ne neziņa, ne godīgs pārliecības, kas liek viņiem cīnīties pret šo tautu — tā būs skaudība, naidis un bailes no tā, ka cilvēces vidū iestāsies gaismas. Taču neviens nespēs novērst to, ka kļūs gaišs, kad dvēselei pienāks rītausmas stunda.

42. Vai jūs zināt, kāds ir tās gaismas avots, kas ietverta vārdos, kurus izrunā balss nesēji? Tās avots ir labestībā, dievišķajā mīlestībā, vispārējā gaismā, kas izplūst no Dieva. Tas ir stariņš vai dzirkstele no tās mirdzošās Visuma Esības, kas jums dod dzīvību; tā ir daļa no bezgalīgā spēka, kas visu virza un zem kura viss svārstās, kustas un nepārtraukti apriņķo savus lokus. Tas ir tas, ko jūs saucat par dievišķo starojumu, tā ir Dievišķā Gara gaisma, kas apgaismo un atdzīvina dvēseles.

43. Šī izstarojuma ietekme attiecas gan uz dvēseli, gan uz ķermeni, gan uz pasaulēm, gan uz cilvēkiem, augiem un visām radības būtnēm. Garā tā ir gars, matērijā – matērija, saprāta spējās – inteliģence, sirdīs – mīlestība. Tā ir zināšanas, talants un pašapziņa, instinkts, intuīcija, un tā stāv pāri visu būtnu maņām atbilstoši to kārtībai, būtībai, veidam un attīstības pakāpei. Bet tās avots ir viens: Dievs; un tās būtība ir viena: mīlestība. Kas tad var būt neiespējams tajā, ka Es apgaismoju šo radību saprātu, lai jums nosūtītu garīgās gaismas vēstījumu?

44. Augi uztver dzīvības starojumu, ko tiem sūta Mans Gars, lai tie nestu augļus. Zvaigznes uztver spēku, ko Mans Gars izstaro uz tām, lai tās varētu riņķot savās orbītās. Zeme, kas ir pašreizējais, dzīvais liecinieks, pieejams visām jūsu maņām, nepārtraukti saņem dzīvības starojumu, kas liek no tās klēpja izplūst tik daudziem brīnumiem. Kāpēc tad būtu neiespējami, ka cilvēks, kura būtībā kā dārgakmens mirdz Gara klātbūtne, kurā balstās viņa līdzība ar Mani, tieši no mana Gara uz savu Garu saņemtu dievišķo starojumu, kas ir garīgā sēkla, kurai viņā jādod augļi?

45. Iepazīstiet Mani visi, lai neviens Mani nenoliegtu — atzīstiet Mani, lai jūsu priekšstats par Dievu balstītos uz patiesību un jūs zinātu, ka tur, kur parādās labais, tur Es esmu.

46. Labais ar neko nesajaucas. Labais ir patiesība, mīlestība, žēlsirdība, sapratne.

47. Labais ir skaidri atpazīstams un nepārprotams. Atpazīstiet to, lai jūs nekļūdītos. Katrs cilvēks var iet savu ceļu; bet, ja visi satiekas *vienā* punktā, kas ir labais, viņi galu galā atpazīs viens otru un apvienosies. Tā nenotiks, ja viņi stūrgalvīgi maldinās paši sevi, piešķirot labajam ļaunuma izskatu un maskējot ļaunumu kā labo, kā tas notiek ar šī laika cilvēkiem.

48. Pārdomājiet šo mācību, jūs, kas neticat manai atklāsmei un manam vārdam, un tikai tad spriediet. Bet vispirms atcerieties, ka, kad Es biju starp cilvēkiem, Es jums teicu, ka mana valstība nav no šīs pasaules, ar ko Es viņiem darīju saprotamu, ka mana dzimtene ir garīga. Kad Es runāju ar viņiem par garīgo dzīvi, Es to darīju, izmantojot līdzības, jo viņi to nebūtu spējuši saprast, ja Es būtu aprakstījis Debesu valstību visā tās krāšņumā un patiesībā.

49. Cilvēki ir kļūdaini uztvēruši manas simboliskās līdzības un mācības burtiski, jo savā iztēlē viņi visam dievišķajam ir piešķīruši zemes vai cilvēciskas formas.

50. Tāpēc, ka cilvēka prāts manām atklāsmēm ir devis zemes interpretāciju, daudzas priekšstatu par garīgo dzīvi ir tik tālu no patiesības.

51. Kā gan cilvēki varētu pareizi izprast to, ko Es esmu nosaucis par „Debesu valstību”? Kā gan viņi varētu atzīt Manu taisnīgumu, kamēr viņi tic, ka pastāv tāda elle, kādu radījusi viņu iztēle, un kad viņi pieņem un sapratīs, ka reinkarnācijas likums nav tikai teorija vai dažu cilvēku nepareizs uzskats, bet gan mūžīgās taisnīguma un mīlestības līdzsvara likums, caur kuru dvēsele attīrās, pilnveidojas, veidojas un pacilājas?

52. Klausieties Mani vēlreiz, cilvēce: tagad ir Trešais Laiks, kurā Esmu ieradies, lai jums teiktu, ka Es neesmu nācis, lai izdzēstu pat vienu vienīgu no vārdiem, ko Es atklāju, kad biju uz Zemes, bet gan lai izdzēstu no jūsu

sirdīm visas nepareizās interpretācijas, ko esat devuši Maniem mācījumiem.

53. Ja jūs atmetīsiet savu fanātismu, kas jūs padara aklus un traucē atzīt patiesību, jūs pakāpeniski sapratīsiet šo mācību un redzēsiet, kā jūsu priekšā, pilna gaismas, atklājas manu atklāsmu saturs gan no šī laika, gan no pagātnes. Tad to, ko līdz šim esat saukuši par noslēpumu, jūs nosauksiet par pilnīgu taisnīgumu un sapratīsiet, kā piešķirt nemainīgajam tā mūžīgo vērtību, bet cilvēciskajam, kas ir pārejošs, – tā pareizo nozīmi.

54. Tādējādi jūs sapratīsiet, ka viena vienīga dzīve uz Zemes — tā kā tā ir tik īsa salīdzinājumā ar garīgo dzīvi — nevar būt izšķiroša dvēseles mūžībai. Tas nozīmē, ka tā nebūs pietiekama, lai kāds no jums tajā sasniegtu pilnību, kas jūs tieši aizvedīs uz augstākās garīguma valstību, ko jūs saucat par „Debesīm”, kā arī kļūdas *vienā* dzīvē uz Zemes nevarēs noteikt, ka dvēsele mūžīgi pazudīs tumsā vai sāpēs.

55. Tiesa, cilvēka dzīve, kas piešķirta dvēselei, ir tik liela vērtība un rada tik labvēlīgu iespēju dvēseles attīstībai, ka tās neizmantošana vai nepareiza izmantošana nozīmē, ka mana vienmēr neizbēgamā taisnība izpaužas pret to, kurš noniecina tādus svētus dāvanas kā tās, kuras Es uzticu katrai dvēselei, kad Es to sūtu uz Zemi. Bet uzskatīt, ka no tik īsas eksistences, kāda ir cilvēkam uz zemes, ir atkarīga visas viņa dvēseles mūžība, ir kļūda — jo vairāk, ja ņem vērā, ka cilvēciskās kļūdas ir raksturīgas būtņēm, kurām trūkst attīstības, gaismas un pacelšanās.

56. Mana mācība, kas ir pilna gaismas un mīlestības, stiprina garu, lai tas varētu izmantot savu varu pār „miesu” un padarīt to tik jūtīgu, ka sirdsapziņas iedvesmas kļūst arvien vieglāk uztveramas.

57. Garīgums ir mērķis, uz kuru cilvēkam jācenšas tiekties, jo tādējādi viņš spēs pilnībā saplūst ar savu sirdsapziņu un beidzot atšķirt labo no ļaunā. Jo cilvēku garīgās pacilātības trūkuma dēļ šo dziļo un gudro, nelokāmo un taisnīgo iekšējo balsi nebija iespējams pietiekami sadzirdēt un izprast, un tādēļ cilvēks nav ieguvis neierobežotu atziņu, kas viņam patiesi ļautu atšķirt labo no ļaunā. Bet ne tikai tas – viņam sevi jāatrod nepieciešamais spēks, lai sekotu katram labajam impulsam un paklausītu katrai gaišajai iedvesmai, vienlaikus noraidot katru kārdinājumu, katru negodīgu vai ļaunu domu vai jūtu impulsu.

58. Labākos ieročus, lai uzvarētu visus savus ienaidniekus, cilvēks atradis savā paša dvēselē, un tieši sirdsapziņa atklās viņam rīcības veidu, kā cīnīties un aizstāvēt sevi tajā kaujā, ko viņam neizbēgami jāizcīna pret ļaunumu — tā spēka, uz kuru cilvēks jūtas tik pievilktis un kuru viņš personificē garā, kam viņš ir devis tik daudz vārdu un piešķīris tēlu.

59. Es jums saku, ka jums jācīnās pret ļaunumu, kārdinājumu un tumsību, taču ne pret to būtni, ko esat radījuši savā iztēlē, bet iekšēji, ar sevi pašu, tur, kur mīt vājības, sliktas tieksmes un tumsība. Jo cilvēki ir mīlējuši tumsību vairāk nekā gaismu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 330

Mans miers lai ir ar jums!

1. Mīļie mācekļi, atzīstiet Mani atkal par Skolotāju, kurš meklē jūsu dvēseli, lai tai sniegtu jaunu mācību.

2. Mans Vārds kļūst par dziedinošu ziedi jūsu vidū, un, ilgojoties pēc šī zieda, jūs nākat pie Manis. Visa jūsu būtība tiek stiprināta, un jūsu dvēsele tiek mierināta ar Manu klātbūtni. Jo jūs dzīvojat rūgtuma un cīņu laikos, jo visur, kur vien jūs liekat savu kāju, jūtat ērkšķus, kas ievaino. Taču, kad sāpes caurvij visu jūsu būtību, jūs vēršat savas domas augšup, ilgojoties pēc Meistara, lai parādītu Viņam savu piekrišanu un pakļaušanos, saskaroties ar pārbaudījumiem.

3. Jau Otrajā laikmetā Es jums apsolīju lielu mierinājumu, par kuru jūs nezinājāt, kad tas nāks. Šis liels mierinājums nāks laikā, kad miers būs pazudis no šīs pasaules, kad cilvēku sirdīs vairs nebūs mīlestības un žēlsirdības; un lūk, šeit ir apsolltais mierinājums pie jums! Šeit ir mana Dievišķā Gara siltums, kas jūs apņem — ne tikai tiem, kuri Mani dzird ar cilvēka saprātu, bet visiem maniem radījumiem visā pasaulē!

Šajā laikā Es ļauju jums sajūst Manu sirsnību, Manu mierinājumu un Manu spēku — jums, kas veidojat Manu apustuļu pulku un kas Trešajā laikmetā esat Mani turējuši pie sevis un dzirdējuši Mani caur šiem vēstījumiem.

4. Lai jūs esat svētīti par jūsu drosmi, par jūsu pazemību un jūsu garīgo pacilātību, saskaroties ar pārbaudījumiem, ko Es jums esmu sūtījis, jo sāpes jūs ir attīrījušas. Tomēr ne tikai sāpes ir tās, kas jums jānovied pie manas labās rokas, ne tikai ciešanas ir tās, kas jūsu dvēselei jāpiešķir pilnību. Sāpes gan nomazgā dvēseles un maņu netīrumus, dažos gadījumos tās ir šķērslis, tās ir ierobežojums, iemesls pašrefleksijai, nožēlai, citu ciešanu izpratnei. Bet dvēseles augšupvērstā attīstība, dvēseles pilnveidošanās tiek sasniegta, praktizējot mīlestību un žēlsirdību.

Tāpēc ļaujiet sāpēm jūs attīrīt, kad tās nāk; nekad tās neizsauciet, ļaujiet tām nākt, ja tām ir jums jāpievēršas. Nemeklējiet sāpes, meklējiet mieru, meklējiet labklājību un prieku, meklējiet tos sev un citiem, vēliet tos visiem. Jo Es esmu miera, prieka un gaismas Dievs.

5. Es esmu Cerības Dievs un visu manu bērnu atļauto cerību piepildītājs. Ja sāpes jūs pārņem, ļaujiet tām pildīt savu uzdevumu, bet atcerieties, ka, lai kāptu pa kāpnēm uz pilnību, uz garīgo attīstību, jums nevajadzētu apmierināties ar to, ka pārbaudījumos un sāpēs esat stipri un pakļāvīgi. Jums jādomā arī par savu tuvāko ciešanām, jāizrāda līdzjūtība citiem un jāmīl savi līdzcilvēki. Tad jūsu dvēsele būs nopelnījusi atalgojumu, būs

pārvarējusi cilvēcisko egoismu, būs uzvarējusi miesas apvalka mīlestību pret sevi un attīstījusies kā Dievišķā Skolotāja labs mācekļis.

6. Kurš no jums nevēlas patiesu mieru šajā pasaulē? Kurš no jums neilgojas pēc mīlestības, tikumības un prieka valstības visu cilvēku sirdīs? Taču Es redzu, ka jūsu sirds ir nonākusi pie patiesas pakļaušanās sāpēm, pie lielas piekrišanas pārbaudījumu vidū, un par to Es jūs svētīju.

Bet turklāt Es jūs iedrošinu cerēt uz pārmaiņām jūsu dzīvē: nezaudējiet cerību, nedomājiet, ka savā sirdī vai savu tuvinieku sirdīs jūs nepiedzīvosiet to mieru, kas agrākos laikos apgaismoja visu cilvēku sirdis un ceļus. Tāpēc Es jūs šobrīd mācu un sagatavoju, lai jūs ar savām taisnīgajām darbībām, ar savām lūgšanām, ar saviem gudrajiem, no Manis iemācītajiem padomiem, ar saviem garīgajiem darbiem – mīlestības darbiem – attīrītu un sagatavotu laukus un ceļus. Tādā veidā jūs sagatavojat šo pasauli un padarāt to cienīgu tam, lai Tēva Valstība atkal ienāktu Viņa bērnu sirdīs.

7. Neapmierinieties ar to, ka šī pasaule uz visiem laikiem ir asaru ieleja. Es vēlos, lai jūsu uzdevuma izpilde un atjaunošanās atjaunotu nācījas, rases un tautas un lai šīs atjaunošanās rezultātā asaru ieleja kļūtu par mīlestības un miera ieleju. Vai es jau pagātnē neesmu piedāvājis cilvēkiem Debesu Valstību? Vai es to neesmu atklājis savos vārdos un savās parādībās?

8. Tātad sagatavojieties, ak, mācekļi, lai jūsu gara spēks izlauztu ceļu, atvērtu ceļus, sagatavotu tos, un lai jūs cilvēku ceļā būtu manas atnākšanas ceļa sagatavotāji. Es atjaunināšu visus jūsu darbus!

Es esmu piešķīris cilvēkam gribas brīvību un uzticējis viņam planētu Zemi. Es esmu devis viņam varu un valdīšanu pār visām dabas valstībām, vielām un būtnēm, lai viņš radītu savu mājvietu.

Jau no cilvēka pirmsākumiem, jau no garīgās dvēseles pirmsākumiem Es esmu parādījis kā mīlestības un taisnīguma likums, Esmu sevi atklājis daudzveidīgi – baušļos, dzīves noteikumos, līdzībās. Esmu padarījis dzīvi un dabu par patiesu un pilnīgu mācību grāmatu, lai cilvēka dvēsele neapmaldītos pa kropļotiem ceļiem, lai cilvēks vienmēr atrastu ceļu un mācītos no lielās dzīves grāmatas, ko ir uzrakstījis un radījis Dievs. Taču tagad ir pienācis laiks, kad Man jāpievērš visu cilvēku uzmanība Sev, un Es esmu sācis ar jums, „pēdējiem”, nabadzīgajiem un pazemīgajiem, lai padarītu jūs par šīs patiesības apustuļiem, par notikumu praviem, kas notiks, par lieciniekiem Manai Trešajai atnākšanai.

9. Mans mācījums ir domāts visiem, un ar šo atmodas aicinājumu cilvēcei Es radīšu taisnīgumu un atgādināšu visiem Maniem bērniem par viņu uzdevumu. Es caur viņiem atjaunosu visu, kas ir iznīcināts, visu, kas ir pazemots, Es padarīšu cienīgu un ielikšu pamatus jaunai dzīvei šajā

pasaulē. Es atbrīvošos no visa nevajadzīgā un liekā, iznīcināšu visu kaitīgo cilvēku dzīvē, cīnīšos pret katru krāpšanu un katru netikumu, pret augstprātību, egoismu, liekulību, un vēlreiz parādīšu cilvēcei nemainīgo likumu, visu laiku likumu, mūžīgo likumu, par ko es jums vēlreiz atgādinu. Tad jūs patiesi sajūtīsiet manas Valstības tuvumu, Visuma Tēva klātbūtni.

10. Jūsu iekšienē un ārpus jums mana klātbūtne tiks sajusta un atzīta ar dziļu cieņu, ar dvēseles pacilātību, ar patiesu mīlestību un godbijību. Atgriezīsies patriarhu laimīgās dienas. Atgriezīsies dienas, kad ģimenes daudzus gadus dzīvoja mīlestībā vienotas un tās šķīra vienīgi nāve. Atgriezīsies arī laiki, kad zemes tautas valdīja lielmutīgi un taisnīgi valdnieki. Visu to Es turu gatavībā, un šie laiki cilvēcei nesīs gaismu un lielu progresu, jo Es atstāšu viņiem pieredzi, gaismu, pacilātību un visu to, ko cilvēce savās lielajās cīņās, savos kritienos, savās kļūdās un savos panākumos dzīves ceļā ir ieguvusi, kā pamatu, kā pieredzi, kā patiesu izpratni par to, kas ir labais un ļaunais, kas ir gaisma un tumsība. Un tad, kad lauki būs sagatavoti, ieradīsies lielie sējēji, lielie vadītāji, lielie patriarhi, labi valdības pārstāvji un taisnīgie tiesneši.

11. Kad šīs dvēseles kādreiz parādīsies cilvēku vidū, izstarojošas lielu gaismu, cilvēce, pārsteigta par to spēku, labestību un enerģiju, sev jautās: „Kas tie ir? Vai tas ir Dāvids, kas atgriezies uz Zemi? Vai tas varbūt ir Salomons? Vai tas varbūt ir Elija? Vai varbūt ir atgriezušies senlaiku pravieši? Vai tie ir, iespējams, Otrā laikmeta Meistara apustuļi?” Tā cilvēki sev jautās. Bet Es to turēšu noslēpumā, līdz jūs visi būsiat atgriezušies Aizsaulē. Tad jūs droši uzzināsiat, kas bija tie, kuri Trešajā laikmetā ir atnākuši pie jums.

12. Jūs, kas šajā brīdī esat klāt un klausāties manu vārdu, savas sirds dziļumos sakāt: „Mēs vairs nepiedzīvosim šos laikus, mēs vairs nevarēsim piedzīvot šos laimīgos laikus.” Bet Meistars jums paskaidro: Es ļauju, lai — lai gan tie notikumi, ko Es jums paredzu, ir tālu, aiz jūsu pašreizējās dzīves robežām — laime, miers un labklājība ienāktu jūsu sirdīs, jūsu pašreizējā dzīvē, un tas būs kā priekšlaicīga sajūta par to laimi, ko šī cilvēce baudīs laikos, kad garīgums starp cilvēkiem būs pilnībā attīstījies.

Bet kurš vai kuri no jums var zināt, vai Es viņus neaizsūtīšu, lai tajā laikā apdzīvotu šo pasauli un novāktu jūsu pacietības, stingrības un pakļaušanās sāpēm augļus? Tas notiks, kad jūs iemācīsieties izrādīt mīlestību un žēlsirdību savas labklājības vidū — kad jūs iemācīsieties slavēt Tēvu savos vislielākās laimes brīžos.

Bet, kad jūs būsiat ietīti šajā laimes un dvēseles miera atmosfērā, jums jāpievēršas tiem, kas cieš. Tieši tad jums jāatceras tas, kurš cieš. Tādā veidā

Es jums parādīšu, ka jūs varat ievērot Manas mācības arī dziļā dvēseles mierā, labklājībā, un ka — kad sāpes attīra — mīlestība svētī.

13. Tāpēc es jūs šobrīd, mācekļi, gatavoju tiem jaunajiem laikiem, kas nāks.

Lai Debesu valstība ienāktu manu bērnu sirdīs, cilvēkam vispirms jāpiedzīvo mana taisnība, viņam vispirms jāattīrās līdz pat šīs pasaules pēdējam stūrītim, un, kad viss būs sagatavots, mana valstība būs pilnībā starp jums. Mana valstība ir sākusi tuvināties ar mana Vispārējā Stara atnākšanu, kas šajā Trešajā laikmetā starp jums ir kļuvis par vārdu un dzīvi, par cilvēcisku balsi.

14. Elija kā Svētā Gara ceļa sagatavotājs visos laikos ir izlīdzinājis ceļus un modinājis cilvēkus. Viņš nāca, lai ar savu zvanu aicinātu izkaisītās avis, lai tās visas, apvienojušās aplokā, dzirdētu sava Kunga balsi. Tas bija sagatavošanās tam, ka Tēva Valstība, Debesu Valstība, šajā laikā jums arvien vairāk tuvinātos.

15. Kurš no tiem, kas šajā laikā ir dzirdējis Kunga balsi, nav sajutis vismaz nedaudz miera savā sirdī? Kurš savām ciešanām nav guvis ne pilienu balzama vai mazliet mierinājuma? Kurš, apmaldījies tumsas ceļos, nav manā vārdā ieraudzījis caurspīdēt gaismas staru? Kurš, bijis noguris no dzīves un ticējis, ka viņam nav tiesību pastāvēt, nav manā darbā atklājis patiesās tiesības uz savu eksistenci?

16. Tā ir Tēva Valstība, kas jums ir tuvinājusies. Bet šī Valstība nesastāv tikai no Karaļa, jo karalis bez pavalstniekiem nevar būt karalis, un tāpēc Viņš ir atnācis ar visu savu Valstību, lai atklātos: Viņš kā Tēvs, un Viņa pavalstnieki kā patiesi Tēva bērni un kā jūsu īstie brāļi un māsas. Šī ir tā Valstība, ko Es biju apsolījis — šis ir tas mierinājums, ko Es šajos laikos biju sagatavojis jums, un tiktāl, ciktāl jūsu sagatavošanās virzās uz priekšu un laiks iet, mans vārds piepildīsies un mana Valstība jums kļūs arvien tuvāka.

17. Elija garīgi šķērso visu Visumu it kā ugunīgā ratiņā un atstāj mīlestības pēdas — tās mīlestības, kas ir Dieva Gara uguns, tās gaismas, kas apgaismo un izgaismo, kas apskauj, kas sasilda tos, kuriem dvēselē un sirdī ir auksts. Bet, ja Elija ir šķērsojis visu Visumu — vai tad viņš būtu atturējies šķērsot arī šīs pasaules tautas? Nē, patiesi. Viņa gaisma ir bijusi pie visiem, tāpat kā viņa sagatavošanās. Viņš ir ceļa sagatavotājs, tāpēc, šķērsojot to, viņš atmodina dvēseles. Ja daži vēl nav atmodināti, tad tādēļ, ka viņi joprojām gaida jauno aicinājumu no Elijas kā ganiņa. Viņš, kas ir nenogurstošs, tik ilgi kratīs tos, kas ir aizmiguši, kas ir iegrimuši dziļā miegā, līdz viņš tos būs pamodinājis. Bet tie, kas mostas, atver acis un intuitīvi nojaus laiku, kurā viņi dzīvo. Viņi nojaus Tēva klātbūtni, šī brīža nozīmi, un viņu dvēsele atkāpjas no pasaules, lai savienotos ar savu Kungu,

lai Viņu aicinātu savā vientulībā, lai Viņu sauktu, lai Viņu pievilktu līdz pat savai sirdij.

Vieni Viņu sauc par Tēvu, citi par Skolotāju, pārējie meklē Viņu arī kā Tiesnesi. Bet patiesi, Es jums saku: visi pamodīsies tāpat kā tie, kas to jau ir izdarījuši. Neviena netiks atstāts bez ievēribas savās lūgšanās, savā pacelšanā un savā lūgšanā. Es runāju ar viņiem, es atklājos viņiem un sagatavoju viņus. Bet tā kā viņi vēl nav pilnīgi attīstīti un vēl nav pārliecināti par sarunu no gara uz garu, viņi šaubās par šo patiesību.

18. Kas ir tie, kas novērš to nenoteiktību, kuri garīgi sāk sazināties ar Manu Dievišķo Garu? Jūs, kas kļūsi par ceļa brucējiem, apustuļiem un praviešiem. Jūs ieradīsieties ar drošu vārdu, ar precīzu, skaidru mācību un nepārprotamu liecību par to, ka Es esmu bijis cilvēces vidū un ka Es joprojām esmu klātesošs visu Manu bērnu dvēselēs un būšu klātesošs mūžīgi, un jūs viņiem arī izklāstīsiet pilnīgo veidu, kā Man tuvojies. Jūs viņus mācīsiet patiesu garīgo pielūgsmi — kā godīgi izturēties pret garīgo un zemes dzīvi, un parādīsiet viņiem mīlestību, taisnīgumu un morāli.

19. Ja cilvēki jūšos atklāj lielas dāvanas un tādēļ jūtas mazvērtīgi, tad lieciet viņiem zināt, ka nav augstāku cilvēku būtņu. Var būt attīstītākas dvēseles, bet augstāku nav. Patiesi, Es jums saku: tur, taisno mājvietā, ļoti tuvu Man, ir lielas dvēseles. Tas ir mērķis, ko Es rādu katram no jums.

Es vēlos, lai laiku beigās, kad tie pazudīs, kad jūsu ceļi beigsies un jūs sasniegsiet šīs debesu miera oāzes mērķi, jūs visi pie mana galda būtu vienlīdzīgi — vienlīdzīgi manas mājvietas, manas valstības bezgalīgajā un pilnīgajā mierā. Tātad, ja cilvēki jūs apbrīno, jums glaimo, jūs apskauda, tad palīdziet viņiem saprast, ka visi ir apdāvināti vienādi.

Šodien Es jums atklāju, ka ikviens vīrietis vai sieviete, kam ir tāda griba, var būt dāvanu nesējs, lai dziedinātu un nestu gaismu. Šodien Es jums paskaidroju, ka ikviens vīrietis vai sieviete, pateicoties gaišredzībai vai garīgajai redzei, var redzēt aizsauli un nākotni.

20. Patiesi, Es jums saku: ikviens vīrietis vai sieviete, neatkarīgi no vecuma, spēs dziedināt un darīt brīnumus, ja viņiem būs mīlestība un laba griba. Ja Es esmu izraudzījis starp jums tos, kuriem būs pravietojuma dāvana, dziedināšanas dāvana, spēja nodot balsis no aizsaules, kā arī dāvana sniegt padomus un vadīt ļaužu pūļus, tad tādēļ, ka Es gribēju katram no jums uzticēt nelielu daļu manā darbā. Bet jūsu dvēseles un jūsu cilvēciskie ķermeņi ir radīti no manas mīlestības vienā un tajā pašā veidā visiem. Jūs esat cēlušies no viena Gara un arī no vienas „miesas”.

Tomēr jums jāpalīdz cilvēkiem saprast, ka viņiem Kunga darbā jāuzņemas tikai viena daļa; taču šo daļu nedrīkstat noteikt jūs paši. Ar šiem

mācījumiem jums viņus jāgatavo tikai tā, lai viņi caur savu sirdsapziņu un Manu žēlsirdību atklātu dāvanu un uzdevumu, kas viņiem uzticēts no Tēva.

21. Šajā Trešajā laikmetā iezīmētie ir simt četrdesmit četri tūkstoši. Tā ir dvēseļu leģiona, tā ir pulks, ko mana žēlsirdība visos laikos ir iezīmējusi un izvēlējusies no daudzajām dvēselēm, lai dotu viņiem īpašu misiju, atbildību pret citiem, kā arī iespēju izpirkt grēkus, lai sagatavotu viņus par vadītājiem, apustuļiem un paraugiem.

Jēkaba divpadsmit ciltis tajā Pirmajā laikmetā bija daudzas, to skaits krietni pārsniedza simt četrdesmit četrus tūkstošus, un tomēr tā bija Mana griba no šīs tik daudzkārtīgās tautas izvēlēties tikai minēto skaitu, lai pildītu uzdevumu šajā Trešajā laikmetā. Es esmu devis viņiem misiju atmodināt cilvēci, vadīt to Svētā Gara ceļā – uz to bezgalīgo ceļu, kas jūs tuvinā Tēvam, kas savieno cilvēka dvēseli ar augstākajām pasaulēm un ar zemākajām pasaulēm — kas tuvinā visas dvēseles viena otrai, kas ļauj tām kļūt par vienu un ar simbolisko „aizzīmogošanas” aktu padara tās par patiesiem brāļiem un māsām un par Dieva bērniem.

22. Daudzi jau ir iezīmēti, bet citi tiks pārsteigti savā dzīves ceļā, un viņiem tiks atklāts — vai nu caur Manu Dievišķo Garu, vai ar jūsu starpniecību —, ka viņi pieder pie simt četrdesmit četriem tūkstošiem.

Zīme, ko Es jums devu un kuras skaits ir pabeigts, izraisīs lielu satricinājumu jūsu planētā, un šis satricinājums, šis notikums, drīz vien pienāks pie jums. Kad tas notiks un daudzi no jums atcerēsies šos vārdus, jūs, garīgi ceļos noņemoties Tēva priekšā, teiksiet: „Kungs, Tu mūs esi zīmogojis, tagad mēs esam vienoti.”

23. „Bēdas, bēdas visai pasaulei šajā brīdī,” Tēvs jums saka patiesībā. Jo tādējādi Es likšu cilvēkiem saprast, ka notiek kaut kas pārdabisks, ka notiek kaut kas, kas pārsniedz dabas spēkus un cilvēka gribu. Tad lielākā daļa cilvēces, pārņemta ar bailēm, pievērsīsies lūgšanai un nožēlai.

24. Pamatojoties uz Dieva žēlsirdību un kā to paziņoja pravietis Jānis, ir rakstīts, ka Sestā zīmoga kulminācijas brīdī tiks zīmogoti Kunga izredzētie. Es esmu piepildījis to, ko pravietis uzrakstīja un teica. Esiet pārliecināti arī par visu to, ko Es jums saku. Kurš no jums nesaprot to, ko Es šobrīd saku? Kurš bez sajūtām pieņem mācību, ko Es šobrīd sniedzu saviem mācekļiem?

25. Es esmu ierobežojis savu atklāsmi, esmu to vienkāršojis, lai padarītu sevi saprotamu visiem saviem bērniem. Nemeklējiet Manu majestātiskumu vai Manu godību ārējos darbos, nemeklējiet visu ķermeņa apvalku izskatā, caur kuriem Es atklājos. Ja tie iegūst nedaudz garīgu pārveidošanos, nedaudz izskata izmaiņas, tad tādēļ, ka tos ir pārņēmis Mans žēlastības spēks. Meklējiet Mani tomēr Manu vārdu jēgā, tur Jūs Mani atradīsiet.

26. Tā Es izpaužu savu Visuma Staru jūsu vidū. Tas kļūst par balzamu, par mācībām, par pravietojumu un atspirdzinājumu jūsu dvēselei. Bet mana Stara gaisma nāk pār visām ticības apliecinājumām, pār visām garīgajām un reliģiskajām ceremonijām, ko cilvēce svin. Šajā brīdī Es esmu klātesošs visās sirdīs, Es savācu cilvēku asaras, Es sniedzu bāreņiem savas mīlestības aizsardzību, ar maigumu glāstu bērnus, iedrošinu jauniešu sirdis, stiprinu vecos viņu nogurumā, pavadu vientuļos un pamestos, dziedinu slimos, pats uzklausu pēdējo sūdzību un rūpes gan tiem, kas prot lūgt un lūgties, gan tiem, kas to nedara. Pat ja Es dzirdu to apvainojumu, ko savās sāpēs izsaka zaimojošais, Es viņam piedodu viņa neziņu.

Es esmu kopā ar visiem. Es neatsvešos no varenajiem, nedz arī pazemoju viņus. Es neizraidu ne bagātos, ne mantkārīgos, neatsakos no egoistiem. Gluži pretēji — es uzskatu viņus par tiem bērniem, kuri paņēmuši savu mantojumu un attālinājušies no Tēva. Savā bagātībā viņi ir aizmirsuši Mani — ir aizmirsuši, ka Man ir vairāk nekā viņiem un ka kādu dienu viņiem būs vajadzīgs Es.

27. Šodien viņi neaicina Manu vārdu, nemeklē Manu Garu, nemīl Mani, bet Es esmu kopā ar viņiem. Mana Valstības vārti vienmēr ir atvērti nožēlojošajiem, mana sirds vienmēr ir atvērta „nabadzīgajiem”. Jo garīgā ziņā jūs visi esat nabadzīgi — vieni materiālajā bagātībā, citi nabadzībā, lai gan Es jums vienmēr piešķiru savas dāvanas un labvēlības, lai padarītu jūs bagātus un par patieso vērtību, patieso mūžīgo labumu īpašniekiem. Un tā kā Es esmu ar visiem, ak, mana tauta, kāpēc gan tev nebūtu jābūt tāpat? Es vēlos, lai arī jūsu dvēsele, kas pacelta uz Aizsauli, uz visiem jūsu brāļiem un māsām raudzītos vienādi, lai no tās pakāpes, ko jūsu dvēsele sasniedz lūgšanā un mīlestībā, jūs savus līdzcilvēkus nešķirtu pēc reliģiskajām kopienām, sektām, šķirām vai rasēm — lai jūs uz visiem raudzētos ar vienādu mīlestību un uzskatītu viņus ar vienādu brālību un žēlsirdību; lai jūs neapmelotu citu kultus vai pielūgsmes veidus, lai jūs vēl jo mazāk izsmietu savu tuvāko fanātismu vai elku pielūgšanu. Jo tad jūs neīstenotu manu mācību tā, kā Es to jums mācu.

28. Es jau no paša sākuma esmu piešķīris garīgajai dvēselei garīgo brīvību. No brīža, kad pirmās garīgās būtnes izplūda no manas sirds, Es tās ievadīju garīgās brīvības ceļā, un arī cilvēkam Es jau no viņa pirmsākumiem piešķiršu domas brīvību. Tad kas ir tie, kas kalē ķēdes dvēselēm? Kas ir tie, kas sagūsta un iebiedē cilvēkus un dvēseles? Tie ir slikti garīdznieki un slikti cilvēces garīgie vadītāji, kuri ļauj sev uzvarēt tumsai un tad noved cilvēka dvēseli uz nepareiziem ceļiem. Visos laikos Es esmu piedāvājis Savu mīlestības likumu, nekad Es to neesmu uzspiedis. Es nekad neesmu sodījis nevienu dvēseli tāpēc, ka tā Mani nemīl vai nepilda Manu likumu. Es to

tikai pārbaudu, atturēju, pamācu, pieskaros tai un nodrošinu tai līdzekļus tās pestīšanai. Bet Es to nekad nesodu, un vēl jo mazāk Es varētu atriebties. Dieva Garā, kas ir pilns mīlestības, atriebībai nav vietas.

29. Tātad, mana tauta, nepieprasiet, lai visi cilvēki domātu un ticētu tāpat kā jūs. Jūs nekad nedrīkstat nosodīt cilvēkus, nedrīkstat izteikt spriedumu vai uzlikt sodu tam, kurš jūs neklausās, kurš nepieņem jūsu ieteikumus, jūsu mācības vai jūsu padomus. Jums jāizturas pret visiem saviem līdzcilvēkiem ar tādu pašu dziļu cieņu un patiesu garīgo mīlestību pret tuvāko. Tad jūs sapratīsiet, ka ikviens savā reliģijas praktizēšanā, savā mācībā, savā ceļā ir sasniedzis to vietu, uz kuru viņam tiesības devušas viņa garīgās spējas; un līdz tam punktam, kurā jūs redzat cilvēkus, viņus ir novedusi viņu pašu attīstība.

30. Jums ir tikai jāpiedāvā spiritisms – Dieva trešais vēstījums cilvēkiem. Jo pirmais nāca no Tēva Sinaja kalnā, otrais bija Kristus vēstījums, un trešais vēstījums ir Svētā Gara vēstījums. Bet šajā trešajā vēstījumā ir apvienoti visi likumi, baušļi un testamenta noteikumi, ko Dievs ir atstājis saviem bērniem.

31. Nesiet šo bagātīgo un skaisto vēstījumu visai cilvēcei un piedāvājiet to ar mīlestību. Ja jūs tā rīkosieties, jūs pieredzēsiet, kā jūsu sēkla sirdīs dīgst pazemībā, tajā klusumā, kādā dīgst zemes sēkla. Tāpat arī jūsu dvēsele uzplauks un bezgalīgi priecāsies, redzot, ka Tēva sēkla nekad nemirst, ja tā tiek labi iesēta.

32. Es jūs sagatavoju, lai jūs drīz kļūtu par patiesiem sējējiem un labiem apustuļiem, kas saviem līdzcilvēkiem nes manas žēlsirdības sēklu. Es jūs šobrīd sagatavoju laikam pēc mana Vārda atklāšanas, lai tad starp jums nebūtu haosa, lai nebūtu raudu, lai jūsu dvēselē neiesprauktos nedrošība vai apmulsums.

33. Es jums esmu teicis, ka ne visas draudzes ir sagatavojušās, jo šajos pēdējos brīžos tās nav spējušas atmodināties. Taču visi tie, kas patiesi gatavojas, paliks kā atbildīgie, lai palīdzētu citām draudēm to pārbaudījumos, kuras, vairs nedzirdot Manu Vārdu, izmisīs — kuras savās sāpēs, vairs neredzot Meistara Vārda vēstnešus pie galda, pie kura tās tik ilgu laiku ir ēdušas, raudās un šaubīsies savā ticībā.

34. Jums patiesi jābūt padomdevējiem, stipriem kā pilāri, lai Izraēlas namu jumti neiegrūstu. Es gribu, lai jūs būtu kā balss, kas mierina, kā slavēšanas dziesma, tāpat kā jūs bijāt tajos pirmajos laikos, kad šķērsojāt tuksnesi, ilgojoties pēc Apsolītās zemes, kad sievietes spēlēja savas liras, lai iedrošinātu un mierinātu vīriešus un iepriecinātu bērnu sirdis grūtajā ceļā — kad karavīri jutās izsmelti kaujā, kad pēdu zoles bija apaugušas ar

kārpām no grūta ceļa. Tad Izraēlas sieviešu slavinājuma dziesma skanēja visā telpā, atspirdzināja vīru sirdis un atvieglāja ceļojumu.

35. Tāpat arī jūs tajos klusuma, lūgšanas un meditācijas brīžos, kad tos pārtrauc raudas, izmisums un ilgas, lai Tēva stars vēlreiz atgrieztos pie balsu nesējiem, ar saviem vārdiem kā slavinājuma dziesmu, kā balsi, kas pilna mierinājuma, teiksiet: „Mēs neesam pamesti, Meistars ir starp mums, Viņš ir palicis mūsu sirdīs uz visiem laikiem”, un redzētāju balsis jūs iedrošinās. Tas būs praviešu laiks, kurā viņu uzticamās liecības tautas sirdīs skanēs kā vēstneši, kas patiesi paziņos gaidāmos notikumus kā liecību tam, ka Tēvs un Viņa Valstība ir tuvāk, nekā tie bijuši šajā manas atklāsmes laikā.

36. Laiks, ko Es pavadīšu starp jums šajā veidā, jau ir īss, un Es jau tagad jūs sagatavoju dažām žēlastības dāvanām, kuras Es piešķiršu 1950. gada pēdējās dienās.

37. Jūs, Mani vēstneši, nedomājiēt jau tagad, ka tas no jums, kurš pēdējo reizi saņems Manu staru un izteiks Manu pēdējo vārdu, būs laimīgākais un visvairāk ar Manu žēlastību piepildītais starp jums — nedomājiēt tā.

Katrā no manām pēdējām mācību runām Es atklāšos caur vienu no jums, Es nāksu pie katra no jūsu prāta spējām. Ar visu savu žēlastību Es jūsu dvēselē un sirdī iegravēšu atmiņu par pēdējo reizi, kad Es atklājos caur katru no jums. Tas būs kā skūpstis, kā sajūta, ko jūsu dvēsele nekad nespēs izdzēst. Jo jūs esat tie, kas Man kalpojuši — instrumenti, caur kuriem Es šajā laikā esmu runājis uz pasauli, un Es jums dāvināšu Savu mīlestību un Svētību, pavadīšu jūs visā jūsu dzīves ceļā un gaidīšu jūs līdz tai dienai vai brīdim, kad jūs uz visiem laikiem atradīsieties Manā labajā pusē.

38. Arī jums, dāvanu nesējiem, kas esat bijuši atvērtas durvis uz Manu Garīgo pasauli, Es panāķšu, ka Mana žēlastība un šo svētīto būtnu žēlastība uz visiem laikiem paliks iegravēta jūsu sirdīs.

Arī mana Garīgā pasaule pēdējo reizi atklāsies caur saviem aizbildņiem un aizsargātājiem un kā pēdējo vēstījumu atstās padomu par mīlestību, padomu, kas pilns sirsnības un gaismas, kā arī liecību un apstiprinājumu, ka katrs no šiem aizsarggariem turpinās caur uzraudzīt savu brāļu un māsu soļus uz Zemes un ka ne Tēvs, ne Garīgā pasaule nešķirsies no šīs mīļotās tautas.

39. Tie, kuriem bija draudzes vadītāju pienākumi, un visi, kas ir uzklauzījuši manas mācības un tās ievēro, mīlot savus līdzilvēkus un piedodot viņiem, saņems pār savu dvēseli un ķermeni Meistara žēlastību un iedrošinājumu, lai turpinātu ceļu. Jo pēc manas atvadas viņu balsij jābūt spēcīgai, balsij, kas pilna ar dzīvību, vārdam, kas pilns ar jēgu un spēku.

Visas viņu dāvanas tiks atdzīvinātas pēdējos „brīžos”. Katram no viņiem jāklūst par dvēseli, kas pārvērtusies par gaismas lāpu, un visām šīm lāpām jāiet tautai pa priekšu, lai tā neapmaldītos. Jo viņiem iekšējās pārdomu laikā un pēc tam ciņas laikā ir jāpaliek tautas garīgajiem sargātājiem, lai atbrīvotu to no verdzības lamatām, slazdiem, vilinošajiem slēpņiem, meklējot visus šķēršļus, un turpinātu vest ticīgos uz pulcēšanās vietām – uz svētītajām garīgās vienotības vietām, ideālu un nodomu vienotību, vienotību paklausībā un Man uzticēto uzdevumu izpildē.

40. Es saku redzētājiem: jums būs redzējumi, kas pilni ar godību, kādus jūs nekad agrāk neesat redzējuši — tie ir jūsu atklāsmu priekšteči, kurus jūs atklāsiet un saņemsiet nākotnē. Jo, protams, šie pravieši vēl nav sasnieguši to pacelšanos, ko viņiem ir jāiegūst — vēl viņu acis nav redzējušas visu, ko tām ir jāredz, un vēl viņu lūpas nav teikušas visu, ko tām ir jāpravieto. Taču attīrīšanās, ko viņi — vadīti no sirdsapziņas — sasniegs, būs tik iedarbīga, ka nekad meli vai tumsība nebūs viņu dvēselē vai uz viņu lūpām. Viņi vienmēr spēs atšķirt patieso iedvesmu no viltīgās un maldinošās iedvesmas. Viņi zinās, kā no Tēva žēlsirdības saņemt to, ko Viņš viņiem nodod kā vēstījumu cilvēcei.

41. Mani „zelta spalvas”, kuru rokas šajos laikos ir bijušas nenogurstošas, turpinās pierakstīt praviešu liecības, turpinās pierakstīt savu iedvesmu, kā arī iedvesmoto vārdus — to, kuri parādīsies kā skolotāji tautas vidū.

42. Es neaizmirsīšu arī savus „pīlārus” — tās sirdis, kas ļāva tautai iet pa iekšējās savākšanās, cieņas un garīgās pacilātības ceļu. Gan vieni, gan otri ir bijuši kā kapteiņi ģenerāļa komandā. Viņi ir bijuši kā Mozus vai Jozua tuksnesī, ko atbalstīja Jūdās cilts — tā pati cilts, kurā Makabeji bija lieli karavadoni, neuzvarami karavīri, kuri izlauza caurumus pilsētās, nogāza mūrus un valdīja pār veselīem tautu pulkiem, jo aiz muguras viņiem bija Kunga tauta, kurai kā mantojumam bija jāsaņem Apsolītā zeme. Tādas salīdzinājumu līnijas Meistars velk jums, ak, „pīlāri”!

43. Un tauta, kas sastāv no skolniekiem un mācekļiem, arī pēdējos brīžos izjutīs lielu prieku un saņems lielus Meistara mācījumus. Starp lielajām žēlastības dāvanām, kuras Es uzticu tev, ak, tauta, ir tā, ka Es ļaušu jums 1950. gada beigās pēdējo reizi sazināties ar Garīgo pasauli, ar aizsargājošajiem eņģeļiem, padomdevējiem vai dziedinošajām būtnēm, kā arī ar tām dvēselēm, kas uz Zemes bija jūsu vecāki, bērni, brāļi un māsas, draugi vai radnieki. Es jums ļaušu pēdējo reizi viņus materializēt, dzirdēt cilvēciskā veidā un šajā saziņā saņemt mīlestības pieskārienu, dvēseles apskāvienu, gaismas pilnu padomu, cerības balsi, kas jums saka: „Turpiniet savu ceļu, līdz mēs visi būsim apvienojušies Kunga namā.”

44. Tāpēc Es jau tagad ar mīlestību un maigumu jūs sagatavoju, Es attīrīnu jūsu gaumi, Es mīkstinu jūsu sirdis, lai šie brīži jums kļūtu par iespēju tuvināties, samierināties un piedot viens otram; lai viltības, ļaunie skatieni, divasmeņi zobeni, kas jūsu sirdīs ir atstājuši dziļas brūces, tiktu ievietoti makstīs un viss tas tiktu izdzēsts ar patiesu mīlestību, ar piedošanu starp brāļiem un māsām; lai, ja šajos brīžos jūsu acīs plūst asaras, tās cēlušās no patiesas mīlestības un plūst ne tik daudz no jūsu acīm, cik no jūsu dvēseles augsto jūtu avota. Kad jūsu fiziskās rokas apņems viena otru, tām jābūt ne tikai jūsu ķermeņa rokām, bet jūsu dvēseļu saitēm — mīlestības saitēm, ar kurām Es esmu savienojis visas zemeslodes dvēseles, un jums visiem šajā brīdī jāatzīst viens otru saskaņā ar manu likumu.

Kad Mans vārds būs beidzies, kad Meistara balss skanēs tikai kā tāls atbalss plašumos, lai šī mīlestība, šis ciešais jūsu apskāviens būtu siltums, mierinājums, sabiedrība, ko jūs sniedzat viens otram savā ceļojumā, un caur šo mīlestību, caur šo savstarpējo žēlsirdību jums jāierauga svētnīca, par kuru Es jūs lūdzu — to templi, kurā Es vēlos mājot un kur Es jums būšu redzams, dzirdams un sajūtams — to templi, kurā pēc Manas gribas pasaulei jāieiet, lai tā varētu Mani sajust, redzēt, godāt un mīlēt visu mūžību caur spiritismu, kas ir vēstījums, ko Svētais Gars caur jūsu saprātu sūta visai pasaulei.

45. Ar savu garīgo vēstījumu jums jādodas arī pie bērniem, jauniešiem un vecajiem. Vairs neredziet robežas un nesakiet: „Mans Tēvs, izlejies pār manu tautu.” Vairs nesakiet: „Kungs, atbrīvo tautas.” Tagad sakiet Man: „Tēvs, svētī mūsu līdzilvēkus, piedod mums visiem, kas Tevi aizvainojam.”

Vairs neredziet tautības, vairs neminiet tās savās lūgšanās. Pacelieties augšup, un, kad būsiat apvienojušies ar eņģeļiem — ar tiem, kuri vienmēr iestājas par visiem un lūdz, — tad izstariet arī savas dvēseles mieru uz visiem saviem līdzilvēkiem. Tad jūs redzēsiet, kā rases sāk atkal apvienoties vienā. Valodas, kas jūs ir šķīrušas, pamazām kļūs pazīstamas tiem, kuri tās līdz šim nepazīna. Kastas un cilšu sistēmas izzudīs un tiks aizstātas ar pieticību un sapratni. Augstāk stāvošie — pārvarējuši pārbaudījumus — nolaidīsies pie tiem, kurus uzskatīja par zemākiem, un tie, kas bija zemāk, pacelsies, lai sasniegtu to augstumu, kurā atradās tie, kas bija augšā. Jo ir pienācis laiks atlīdzībai, un šajā atlīdzībā ir mana dievišķā taisnība, kas ir pilnīga.

Katrā tagadējā dvēselē būs mani svāri, kas nosver jūsu darbus. Tāpēc Es jums saku: Es esmu Tas, kurš prot tiesāt un vadīt ar pilnību, un tikai Es viens varu iekļūt katras dzīves, katra likteņa noslēpumā.

46. Esiet nomodā un lūdzieties, lai mana Dievišķā Gara miers nolaistos
pār visu pasauli.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 331

1. Kas šaubās par šo atklāsmi, ko sniedz cilvēka saprāts, rīkojas tā, it kā noliegtu savu pārākumu pār pārējām radībām — it kā noliegtu savu garu un nevēlētos apzināties to garīgo un saprāta līmeni, ko viņš ir sasniegjis, izietot bezgalīgi daudz pārbaudījumu, ciešanu un cīņu.

2. Noliegt to, ka Es atklājos caur jūsu saprātu vai garu, nozīmē noliegt sevi pašu un nostāties zemāko radību vietā.

3. Kurš gan nezina, ka cilvēks ir Dieva bērns? Kurš gan nezina, ka viņš sevī nes dvēseli? Kāpēc tad neticēt, ka starp Tēvu un Viņa bērniem ir jābūt vienam vai vairākiem veidiem, kā savstarpēji sazināties?

4. Tā kā Es esmu Intelekts, Es vēšos pie jums, izmantojot jūsu saprātu; tā kā Es esmu Gars, Es vēšos pie jūsu gara. Bet kā gan tie, kas noliedz Manu atklāsmi, varētu saprast un pieņemt šo patiesību, ja viņi nekad nav gribējuši Mani uzskatīt un atzīt par Garu? Viņu sirdīs ir izveidojušies daudzi kļūdaini uzskati, piemēram, uzskats, ka Es esmu dievišķa būtne cilvēka veidolā, kuru ir jāattēlo ar simboliem un attēliem, lai caur tiem varētu sazināties ar Mani.

5. Gadsimtu gaitā cilvēki, kas Mani meklēja šādā veidā, ir pieraduši pie savu attēlu un skulptūru klusuma, kuru priekšā viņi lūdzas un veic rituālus, un viņu sirdīs beidzot ir izveidojies uzskats, ka neviens nav cienīgs redzēt, dzirdēt vai sajust Dievu. Teikdami, ka Es esmu bezgalīgi pārāk augsts, lai tuvinātos cilvēkiem, viņi uzskata, ka tādējādi izrāda Man apbrīnu un godu. Taču viņi kļūdās; jo ikviens, kurš apgalvo, ka Es esmu pārāk liels, lai nodarbotos ar tik niecīgām būtnēm kā cilvēki, ir neziņas pilns cilvēks, kurš noliedz to skaistāko, ko Mans Gars jums ir atklājis: pazemību.

6. Ja jūs ticat Kristum, ja apgalvojat, ka esat kristieši, jums nedrīkst būt tādas bezjēdzīgas ieceres kā domāt, ka jūs neesat pelnījuši, lai jūsu Kungs jums tuvinātos. Vai esat aizmirsuši, ka tieši jūsu kristīgā ticība balstās uz to dievišķās mīlestības pierādījumu, ka Dieva „Vārds” kļuva par cilvēku? Kāda vēl taustāmāka un cilvēcīgāka pieeja varētu vēl labāk atbilst grēcīgo un miesīgo cilvēku ar aptumšotām dvēselēm un vāju prātu uztveres spējām nekā tā, kurā Es ļāvu viņiem dzirdēt Manu dievišķo balsi, kas kļuva par cilvēka vārdu?

7. Tas bija vislielākais mīlestības, pazemības un līdzjūtības pierādījums pret cilvēkiem, ko Es apstiprināju ar asinīm, lai jums vienmēr paliktu prātā, ka neviens nav Mani necienīgs, jo tieši to dēļ, kuri visvairāk bija pazuduši dubļos, tumsā un netikumos, Es ļāvu Savam Vārdam kļūt par cilvēku un izliju Savas asinis – dzīvības sulu.

8. Kāpēc tad tieši tie, kas visam tam tic, tagad noliedz manu klātbūtni un atklāsmi? Kāpēc viņi cenšas apgalvot, ka tas nav iespējams, jo Dievs ir

bezgalīgs, bet cilvēks pārāk zemisks, pārāk nenožīmīgs un nevērīgs? Patiesi, Es jums saku: kas šajā laikā noliedz Manu atklāsmi, tas noliedz arī Manu klātbūtni pasaulē tajā Otrajā laikmetā un noliedz arī Manu mīlestību un Manu pazemību.

9. Jums, grēciniekiem, ir tikai dabiski, ka savos grēkos jūs jūtaties tālu no Manis. Es, savukārt, jūtu, ka, jo vairāk pārkāpumu jūs izdarāt un jo vairāk jūs aptraipāt savu dvēseli, jo nepieciešamāk ir, lai Es vērstos pie jums, lai dotu jums gaismu, pasniegtu jums roku, lai jūs dziedinātu un glābtu.

10. Es zināju, ka, ja Es atkal atklātos saviem bērniem, daudzi Mani noliegtu, un tādēļ jau toreiz paziņoju par Savu atgriešanos; bet vienlaikus Es darīju saprotamu, ka mana klātbūtne tad būs garīga. Taču, ja jūs par to šaubāties, pārliecinieties, balstoties uz to četru mācekļu liecību, kuri pierakstīja Manus vārdus evaņģēlijos.

11. Kāpēc man kā cilvēkam būtu bijis jāatgriežas šajā pasaulē un atkal jāizliek mana asinis? Tas būtu tā, it kā es uzskatītu savu darbu un savu upurējošo nāvi tajā laikā par neauglīgu, un tas būtu tā, it kā es uzskatītu, ka cilvēce no tā laika līdz šodienai garīgi vispār nebūtu attīstījusies.

12. Es zināju, ka, neraugoties uz jūsu šī laika materiālismu, jūsu būtības dziļumos man bija jāatrod attīstīta dvēsele, un tieši tādēļ mana atklāsmē tagad ir bijusi garīga.

13. Esmu šeit Garā un no spožā „mākoņa” sūtu jums Savu Vārdu, un caur šiem runas kanāliem to padaru cilvēcīgu — kā sagatavojošu mācību tai atklāsmē, pie kuras jums visiem jānokļūst: sarunai no Gara uz Garu.

14. Es esmu jums atnesis šo vēstījumu, kas tiek pārņemts cilvēku valodā caur manu balss nesēju lūpām, lai jūs vēlāk, kad mans vārds būs aplūssis un jūs būsielt veltījuši nepieciešamo laiku, lai to pamatīgi izpētītu un saprastu, kā Labās Vēsts vēstneši dotos ceļā, lai dalītos manā atklāsmē ar saviem līdzcilvēkiem.

15. Papildus šim vēstījumam Es esmu cilvēkiem tieši nosūtījis gaismu, kas ir sasniegusi viņu būtības pašus dziļumus un pakāpeniski apgaismojusi viņu sirdis un prātus.

16. Kad mana vēsts caur jums nonāks pasaulē, jūs atklāsielt, ka lauki patiešām bija sagatavoti.

17. Jā, mācekļi, tagad ir laiks, kad cilvēki — pat to neapzinoties — domā par savu garīgo nākotni, pēta to, ko viņi pazīst kā dievišķas atklāsmes, un arī tieši saprot, kāds ir viņu uzdevums. Tādējādi, domājot savas sirds iekšējā klusumā, viņi nonāk pie daudzu patiesību izpratnes.

18. Tādējādi daudzu prātos ir iedegusies gaisma, viņi arvien vairāk ir noraidījuši reliģisko fanātismu, un elku pielūgšana arvien vairāk zaudē savu varu viņu sirdīs.

19. Pat to neapzinoties, viņi arvien vairāk atbrīvo ceļu uz garīgumu. Nezināms drosmes avots, ticība un augstāka vara ir palīdzējusi viņiem pārvarēt bailes un aizspriedumus, un, cik vien viņu griba ir kļuvusi spēcīgāka, tikpat noteiktāki, skaidrāki un precīzāki ir kļuvuši viņu apsvērumi.

20. Redziet, kā patiesības gaisma, kas tiek nodota no dvēseles uz dvēseli, sasniedz cilvēkus. Kas gan varētu kavēt šīs gaismas izplatīšanos, ko ar zemes acīm neredz?

21. Būtība un patiesība, ko Es jums atklāju savās pagātnes atklāsmēs, nevarēja pazust aizmirstās grāmatās, kurās bija pierakstīts Mans Vārds, tāpat arī to jēga nevarēja pazust tādēļ, ka cilvēki tajās veica izmaiņas. Patiesība stāv pāri visai cilvēciskajai niecībai, un tā atklājas katrā mirklī. Bet tās gaisma kļūst skaidrāk saskatāma, kad cilvēks ir spējis spert jaunu, apņēmīgu un izšķirošu soli savā attīstības ceļā.

22. Simboli, līdzības un tēli, ar kuriem agrākajos laikmetos tika atklāti garīgās dzīves noslēpumi, tiks saprasti šodien, kad ilgas garīgās pieredzes gaisma palīdzēs jums visiem pareizi izprast Likumu, „ ” mācību, praviestojumus, atklāsmi un apsolījumus.

23. Mans vēstījums kā auglīgs lietus krīt uz jūsu dvēseli, kurā Es esmu ielikušs dievišķo mīlestības sēklu. Šodien ir diena, ko jūs veltāt atpūtai no saviem zemes grūtiem darbiem un kurā jūs dodat savai dvēselei iespēju mierā lūgties un meditēt, tādējādi sagatavojoties uz klausīt Manu Vārdu, kas jūsu dvēselei ir mūžīgās dzīvības maize.

24. Mana darbība, mīļā tauta, ir vērsta uz to, lai padarītu jūsu dvēseli gaišu, mācot tai dzīvot augstākās pasaulēs.

25. Es gribu jūs padarīt par saviem mācekļiem, lai jūs iemācītos sajūst Mani kā bērni, kas pieder Manam Garam. Kāpēc gan jums nebūtu jāsajūt Mana klātbūtne sevī, ja jūs taču sastāvat no Manas pašas būtības, esat daļa no Manis? Jūs Mani nejūtat, jo neesat par to apzināti, jo jums trūkst garīguma un sagatavotības, un, lai cik daudz zīmju un sajūtu iespaidu jūs arī saņemtu, jūs tos attiecināt uz materiāliem cēloņiem. *Tāpēc* Es jums saku, ka, lai gan Es esmu pie jums, jūs neuztverat Manu klātbūtni.

26. Tagad Es jums saku: vai tad nav dabiski, ka jūs Mani sajūtat savā būtībā, jo jūs esat daļa no Manis? Vai – ņemot to vērā – nav pareizi, ka jūsu gars galu galā saplūst ar manējo? Es jums atklāju patieso lielumu, kas jābūt katrā cilvēkā; jo jūs esat nomaldījušies, un, tiecoties būt lieli uz zemes, garīgi esat kļuvuši mazāki!

27. Jūs esat piešķīruši materiālajām vērtībām lielāku nozīmi, nekā tām patiesībā piemīt, turpretim par garīgo jūs nevēlaties neko dzirdēt, un jūsu mīlestība pret pasauli ir kļuvusi tik liela, ka jūs pat cenšaties pēc iespējas

noliegt visu, kas attiecas uz garīgo, jo uzskatāt, ka šīs zināšanas ir pretrunā ar jūsu attīstību uz Zemes.

28. Es jums saku, ka garīgās zināšanas nekādā veidā netraucē cilvēku attīstību ne morāles, ne zinātnes jomā. Gluži pretēji, šī gaisma atklāj cilvēkiem neizmērojamu zināšanu bagātību, kas pašlaik vēl nav zināma viņu zinātnei.

29. Kamēr cilvēks atsakās kāpt garīguma kāpnēs, viņš nespēs tuvināties patiesajai godībai, kas viņam šeit, sava Tēva klēpī, dāvās vislielāko laimi — būt Dieva bērnam — manas Gara cienīgam bērnam, pateicoties viņa mīlestībai, pacilātībai un zināšanām.

30. Vai jūs vēlaties Mani sajust, ak, tauta? Tad esiet paklausīgi un pazemīgi un vairs nelūdziet Mani, lai Es būtu pie jums. Apmierinieties ar to, ka gaidāt brīdi, kad būs Mana griba atklāties jums.

31. Es ļāvu sajust Manu klātbūtni caur šo atklāsmi, izmantojot cilvēka saprātu. Tomēr man jums jāsaka, ka jūs šo atklāsmi neesat saņēmuši savu nopelnu dēļ, bet gan tāpēc, ka tā ir mana no mīlestības dzimusī žēlsirdība, ko Es izjūtu pret jums, un kas lika Man jums pietuvoties, lai jūs varētu sajust Manu klātbūtni.

32. Es zināju, ka jums ļoti vajadzēs Manas vēstis, ka jūsu dvēselēs izsalkums un slāpes pēc Manas gaismas jau bija ļoti lielas, ka jūs bijāt gatavi steigties klāt, tiklīdz Es jūs aicinātu. Jo ciešanas uz Zemes bija jūs attīrījušas, un jūs bijāt kļuvuši jūtīgi. Tāpēc Es parādījos pie jums šajā veidā un liku jums saprast, ka šīs vēstījums būs tikai sagatavošanās laikam, kad jums būs jāmeklē Mani no gara uz garu. Tad vairs nebūs Mans žēlsirdīgums, kas pamudinās Mani atklāties jums, bet gan jūsu dvēseles pacelšanās. Tad jūs vairs nebūsi izstumtie, akli vai garīgi neuzņēmīgi, bet, pilnībā apzinoties un ar absolūtu ticību tam, ko jums nozīmē saskarsme no gara uz garu, darīsiet visu, kas jums ir iespējams, lai nopelnītu šo žēlastību.

33. Tad jums jau būs gaisma, kas jums nepieciešama, lai ļautu manam Garam izpausties caur jums un padarītu manu klātbūtni jūtamam jūsu domās, vārdos un darbos.

34. Šodien jūs esat kā svētcēlnieki, kas jau ilgu laiku ir kļīduši apkārt. Taču šajā laikā mans skaļais zvans jūs ir aicinājis. Daži no jums steidzās pie žēlastības avota, un Es priecājos uzņemt savus „darbiniekus” un redzēt, ka šīs tauta garīgi soli pa solim virzās uz priekšu un parāda Man savu mīlestību pret tuvāko. Jūs bijāt kā cieta klints, bet mana Vārda kalts ir apstrādājis jūsu sirdis, lai tās pārvērstu par svētnīcu.

35. No Dzīvības grāmatas es jums atklāju vēl vienu lappusi, lai jums būtu vairāk gaismas un mans vārds uzplauktu jūsu sirdīs. Es nesu garīgā žēlsirdības dārgumu tiem, kuri uzskata sevi par trūcīgiem.

36. Jūs esat pārvērtējuši šo zemes paradīzi par asaru ieleju. Es to uzticēju jums kā Ēdenes dārzu, lai jūsu dvēsele kopā ar savu ķermeni varētu atspirdzināties ar visu to, ko jūsu Tēvs bija sagatavojis cilvēces labklājībai, lai jūs baudītu tā saldajos augļos un tādējādi ar sirdi, pilnu priekā, būtu garīgā saskaņā ar savu Tēvu.

37. Laimīgi tie, kuri, ieraugot Jauno rītausmu, ir atbrīvojušies no savām tumšajām ēnām un svētījuši Mani. Es esmu jums savā Vārdā atnesis dzīvības esenci un gaismu un esmu jūs izvedis no tumsas, lai jūs būtu stingri uz ceļa, ko Es jums esmu izveidojis.

38. Jūs esat mani strādnieki, kuriem Esmu uzticējis rūpēties par sēklu, kurai vēlāk jāuzplaukst. Es esmu jums uzticējis vareno koku, kas pilns ar lapām, lai ceļotājs varētu atpūsties tā ēnā. Taču vētras ir atņēmušas tam lapas, jo jūs esat pārsteigti ar kārdinājumu, kad guļat. Lapas, ko vētras noplēsa no šī koka, savāc mana žēlsirdība, un Es no tām atkal veidoju tā zaru lapotni.

39. Es esmu jums dāvājis šī koka augļus, un jūs esat baudījuši manas dievišķās mīlestības bezgalīgo saldumu. Daži no maniem darbiniekiem ir uzskatījuši sevi par kungiem un pametuši koku, kuru Es viņiem biju uzticējis. Taču Es turpināšu to kopjot, jo daudzi cilvēku pūļi nāks zem tā lapotnes, lai atpūstos un barotos ar tā augļiem.

40. Laimīgi tie, kuri visos laikos un visās pārbaudījumos ir palikuši stipri un kuri ir vadījuši cilvēku pūļus pie Manis. Es viņus stiprinu, apgaismoju un ar savu garīgo apmetni pasargāju no laiku nežēlības. Es noņemu ciešanu kausu no viņu lūpām, lai mana tauta katru dienu atspirdzinātos ar manu vārdu.

41. Daudzi ieradīsies garās rindās, ilgojoties pēc mana Tēva klēpja, un no koka vēlēsies dzīvības augli, kura saldumu viņiem vajadzētu iepazīt. Es gaidu viņos savus izredzētos, slimos un trūcīgos. Ēlija tos man iepazīstinās: tās ir noskumušās sirdis un apspiestās dvēseles, kas visos laikos ir iztukšājušas ļoti rūgtu kausu, nespējot atrast mierinājumu. Taču ne laiki, ne vētras nespēs iznīcināt koku, tā lapās vienmēr būs sula, un tā augļi vairojas.

42. Es esmu no saviem kalpiem izskaudis tumsību un pašapmānu, esmu sagatavojis viņu sirdis ar savu dievišķo mīlestību un esmu ielicis viņos sava Gara mieru. Es esmu parādījis viņiem savu likumu un sava darba tīrību, lai viņi sargātu savu nevainību un tīrību.

43. Daudzi uzņemsies tiesnešu lomu un nepareizi izpratīs mana darba tīrību, kā arī noliegs mana Gara atklāšanos caur cilvēka saprātu. Taču Es esmu Varenais, Ceļš un Gaisma, un ikreiz, kad tā ir bijusi mana griba, Es

esmu izstiepis savu žēlsirdību kā atbalsta nūju, lai cilvēce varētu ar tās palīdzību noturēties.

44. Es esmu Tas, kurš atdzīvina jūsu dvēseli un ķermeni, un, kad jūs esat pie Manis, sāpes no jums atkāpjas un jūsu sirds dziļumos sajūtat Manas mīlestības maigumu. Tas ir arī brīdis, kad sirdsapziņa prasa no jums atskaiti un liek jums just kaunu par to, ka esat dzīvojuši grēkā un neesat uzticīgi pildījuši savu misiju.

45. Es esmu jums atklājis ceļu uz garīgumu, lai jūsu katru dienu atbrīvotos no materialitātes, lai jūs būtu tie, kas kalpo manai dievišķībai — sagatavoti, lai sasniegtu sarunu no gara uz garu.

46. Dažas skumjas pilnas sirdis Man saka: „Tēvs, kad beigsies kari, kā to ir paziņojuši Tavi pravieši?” Un Es jums atbildu, ka miera laiku norādīs Mans dievišķais pirksts.

Kad jūs garosies, jūs būsiet kā dzidrs spogulis, un ikviens, kurš jūs redzēs šādi sagatavotus, būs spiests jums uzdot jautājumus, un jau no pirmajiem vārdiem, kas izskanēs no jūsu lūpām, viņi saņems mīlestību, kas nāk no jūsu sirds dziļumiem. Un tad jūs tiksiet atzīti par maniem mācekļiem, un cilvēki jūs klausīsies, nepagurstot. Tas būs miera laika sākums.

47. Rūpējieties par savu dvēseles tērpu, lai tas netiktu aptraipīts, lai tas vienmēr būtu balts, lai jūs tiktu godāti un cienīti no saviem līdzcilvēkiem. Jūsu ķermenis ir pārejošs, bet jūsu dvēsele pieder mūžībai. Tāpēc jums jāizmanto dāvanas, kuras Es esmu jums uzticējis, lai jūs dzīvotu mūžīgajā mājvietā.

48. Cik svētīgs jums ir mans vēstījums, ja jūs Mani saprotat, ja jūsu sirds ir kā atvērta grāmata, kurā ir ierakstīts Mans vārds, lai jūs to pētītu un īstenotu, lai jūs dotu piemēru pazemībai un lēnprātībai. Uzmundriniet un stipriniet to, ko ceļā sastopat nogurušu un izsmeltu, neatsakiet viņam to, ko viņš lūdz, jo Es esmu jums uzticējis žēlsirdību. Laimīgs ir tas, kurš atbrīvojas no tā, ko nes savā ceļojuma somā, jo labdarība, ko viņš parāda savam brālim, viņam tiks atlīdzināta daudzkārt. Jūsu dvēsele ir garīgā dārguma īpašniece, kas katru dienu ir neizsīkstoša.

49. Esiet kā labs zemnieks, kurš kopj sēklu laukos — sēklu, kas cilvēka pūļu rezultātā fiziski uzdzied un nes augļus. Kas ar ticību un cerību ņem rokās darba rīkus, apstrādā zemi, atbrīvo kultūraugus no nezālēm un cer, ka lietus panāks, ka tie uzplauks un nesīs bagātīgus augļus cilvēces pārtikai.

50. Es esmu atklājis jūsu vidū, pildot solījumu. Mana mīlestība noteica brīdi, lai sāisinātu laiku līdz šai atklāšanai. Kamēr vieni tic, citi šaubās. Bet ko Tēvam darīt attiecībā uz tiem, kuri Viņu nav atpazinuši? Sāpes atgriezīsies, lai attīrītu jūsu jauno noskaņojumu, un nezāles, kas ir vairojušās, tiks atkal iznīcinātas.

51. Saproti, Izraēl, ka tu esi atbildīgs par Manu darbu. Sajūti to sāpes, kuri šajās tautās cieš verdzībā un raud. Viņi cer, ka Mans varenais žēlsirdīgums var viņus atbrīvot un dot viņiem mieru. Nevainīgie bērni raud un ir bezpalīdzīgi ceļos, vecie cilvēki tiek izsmieti un jaunavas – pavinātas, un tā viens otram bez žēlsirdības un bez sirdsapziņas pārmetumiem atņem eksistences pamatu.

52. Izraēl, Es tevi esmu sagatavojis, lai tu celtu, lai tu dotu cilvēcei mieru un cerību, lai tu tai rādītu ceļu uz pestīšanu.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 332

Mans miers lai ir ar jums!

1. Es jūs sastopu lūgšanā, o mīlie mācekļi, kad jūsu dvēseles lūdz par mieru šajā pasaulē. Tas ir tas, ko Es jums esmu mācījis — tas ir tas, ko Es jums esmu atklājis vēlreiz: ka jūs esat miera vēstneši, šīs svētītās dāvanas nesēji šajā laikā, kad miers ir pazudis no šīs planētas, jo cilvēka sirds to noraida un tajā iekļūst tikai nedrošība, naidis, apgrūtinoša dzīve un nemiers.

Kā miera vēstnešiem, un tā kā jūs fiziski nevarat doties uz visām vietām, ceļiem un apgabaliem uz Zemes, lai nestu šo dievišķo vēstījumu, Es esmu iemācījis jūsu dvēselēm pacelties un sūtīt to ar garīgās lūgšanas palīdzību, lai tā izstarotu laimi, labestību un svētības visiem jūsu līdzcilvēkiem.

2. Savos mācībās Es jums esmu teicis, ka jums nevajadzētu lūgt par konkrētām tautām, bet gan par visu pasauli, par visiem jūsu līdzcilvēkiem, neņemot vērā rases, nacionālo piederību vai sociālo šķiru, un jūsu paceltā dvēsele, kas uz īsu brīdi uzturas Augstajā Pasaulē, no turienes redzēs tikai Tēva lielo universālo ģimeni, skatīsies uz visu cilvēku ciešanām, nabadzību un sāpēm, un par viņiem jums jālūdz Man. No turienes jūs varat redzēt tās būtnes, kas augstākās garīgajās pasaulēs atrodas augstāk par jums, un jums jālūdz tām palīdzība, tāpat kā Es jums esmu mācījis ar cieņu vērsties pie Garīgās pasaules, lai no tās saņemtu iedvesmu un aizsardzību. Tādā veidā, ak, mācekļi, jūs mīlēsiet ar visaptverošu mīlestību.

3. Cilvēki saka, ka Kristus Otrajā laikmetā mācīja mīlestību vienam pret otru, nešķirojot pēc rasēm. Taču šajā Trešajā laikmetā Es jums saku: Es kā Kristus Otrajā laikmetā jums mācīju visaptverošo mīlestību. Taču man bija jābūt ar to, ka es jums mācīju mīlestību starp jums kā cilvēkiem, lai — kad pienāks laiks — jūs varētu mīlēt viens otru ar garīgo mīlestību — vairs ne tikai bez rasu atšķirībām, bet arī bez pasaules atšķirībām.

Es vēlos, lai jūsu dvēsele šajā mīlestībā, ko Es jums tagad mācu, iekļautu visu — lai jūs, mīlot savu Tēvu, mīlētu visas radības — lai jūs savā pasaulē mīlētu cits citu ar to mīlestības gaudiņu, ar kādu Tēvs jūs mīl — lai jūs mīlētu visu, ko Esmu radījis, lai jūs nebūtu vienaldzīgi un noraidītu to, ko Esmu jums atstājis mantojumā un uzticējis.

4. Cilvēks ne vienmēr pareizi interpretē Manas mācības. Es nekad neesmu jums mācījis, ka jums jānievā vai jāatturas baudīt labo augli, ko atzīst Mani likumi un ko atļauj. Es esmu mācījis tikai to, ka jums nevajadzētu tiekties pēc nevajadzīgā, liekā un vēl jo mazāk to mīlēt; ka jums nevajadzētu izmantot to, kas ir kaitīgs un neatļauts, tāpat kā augļus, kas ir labvēlīgi dvēselei un ķermenim. Taču visu to, kas ir atļauts dvēselei

vai sirdij un kalpo tās labklājībai, Es esmu jums ieteicis, jo tas atbilst maniem likumiem.

5. Es esmu jums devis vēl vienu pamācību: lai jūsu dvēsele spētu atbrīvoties no sava ķermeņa, kad tai būs pienācis aiziešanas laiks — lai jūsu dvēsele, kad tai būs jāšķērso Aizsaules sliekšnis, spētu atteikties no saiknes ar Zemi. Bet patiesi, Es jums saku: ja dvēsele reiz ir atdalījusies no ķermeņa, tā nekļūst akla pret zemes labumiem. Gluži pretēji — saka jums Meistars — tad Es ļauju jūsu dvēselei iegūt lielāku atziņu, lai tā vēl vairāk apbrīnotu Radības darbus, lai tā vēl dziļāk iekļūtu dzīves jēgā, lai tā ar saviem garīgajiem spārniem sāktu aptvert visu, lai tās skatiens pārkāptu tos apvāršņus, kas uz Zemes bija kā robežas tās saprātam. Tad tā sāk patiesi mīlēt Tēvu un dievišķo Radību ar patiesu vispārēju mīlestību. Tad dvēselei vairs nav nekādas nozīmes cilvēciskajam statusam, dzimtai vai sabiedrības slānim. Tad tā vairs nemīl tikai tos, kuri piederēja pie tās kā zemes ģimene, un sāk mīlēt visus savus tuvākos ar garīgo mīlestību. Tā ir mīlestība, ko Es jums esmu mācījis visos laikos.

Ja tomēr starp jums ir mācekļi, kuri šajā laikā Mani ir dzirdējuši tikai nedaudz un tādēļ baidās, ka nespēs pienācīgi izpildīt Manu darbu vai to saprast, un tādēļ skaudī tie, kuri Mani ir dzirdējuši bieži, kuri šajā laikā bieži ir saņēmuši Manu vārdu, tad Es tiem saku patiesībā: nebaidieties! Nav nozīmes, vai mācekļi ir Mani klausījušies bieži vai reti. Jo pietiek ar vienu apgaismības mirkli, lai jūsu dvēsele šajā brīdī pārveidotos un kļūtu par Meistaru, par neizsīkstošu mīlestības un iedvesmas avotu.

6. Nesiet šo Manu vārdu kā mierinājumu un uzticieties tam — jūs, kas Mani esat dzirdējuši tikai nedaudz! Jo patiesi, Es jums saku: savā ceļā jūs sastapsiet tos, kuri šajā Trešajā laikmetā Mani nav dzirdējuši ne reizi, un jūs pieredzēsiet, kā starp viņiem parādīsies lielie spiritisma apustuļi, lielie intuitīvie pravieši, lielie iedvesmotie. Jūs redzēsiet, kā Svētā Gara dāvanas izpaužas cilvēces vidū un attīstās caur intuīciju. Jūs redzēsiet, kā cilvēki sazinās no gara uz garu, un tad jūs teiksiet: „Cik laimīgi esam mēs, kas vismaz nedaudz varējām dzirdēt Meistaru, jo šie līdzcivēki nekad nav Viņu dzirdējuši ar cilvēcisko saprātu.”

7. Vai jūs neatceraties, ka Markuss, lai gan viņš nebija viens no maniem divpadsmit izredzētajiem, bija liels mana mācības apustulis? Apostula bērns, kurš savā sirdī prata saglabāt Dievišķā Meistara mācības, lai tās ierakstītu uz papīra un atstātu cilvēcei kā Zelta grāmatu. Savā bērnībā viņš Mani dzirdēja savā zemes nevainībā, bet ļāva Meistara rokai ierakstīt Dievišķo vēstījumu viņa sirdī. Vai jūs neatceraties, ka Pāvils, lai gan ne reizi nebija dzirdējis Dievišķo Meistaru, tomēr atgriezās? Lai gan viņš bija mans

apustuļu vajātājs, viņš mīlēja Mani un iekšēji pacēlās, līdz kļuva par vienu no lielajiem karavīriem manā mācībā.

8. Tas pats notiks šajā Trešajā laikmetā. Es jums tāpat atstāšu grāmatu, kas ārēji ir uzrakstīta ar materiālām burtiem, bet iekšēji apgaismota ar Svētā Gara gaismu, lai jūs dzertu no šī avota — lai caur maniem mācījumiem jūs iegūtu spēku un garīgo gaismu lielajai cīņai, kas jūs gaida. Jo jums visiem jābūt vienādam sagatavotības, spēka un garīgās zināšanas līmenim, lai jūs varētu vērsties pie cilvēces, kas ir kļuvusi auglīga caur sāpēm, caur gudrajiem pārbaudījumiem, kas ir katras radības ceļā.

9. Es vēlos, lai, kad pienāks lielle pārbaudījumi, ne jūs būtu tie, kurus tas pārsteidz, bet gan jūsu līdzcilvēki; lai jūs neiebidētu ne kronis, ne karaļa mantija, lai jūs neiebidētu ne giljotīna, ne draudi, lai jūs nepadarītu glēvus ne apmelošanas, lai nebūtu tādu apvainojumu, kas ievainotu jūsu sirdi. Tad pasaule būs pārsteigta, ja Es caur jums varēšu atklāties gudrībā, pazemībā, taisnībā un mīlestībā. Bet šīs īpašības Es nevēlos atklāt tikai ar vārdu — Es vēlos būt klātesošs jūsu darbos. Atcerieties, ka pagātnē, kristietības agrīnajos laikos, vislabāk „runāja” Meistara asinis, Viņa mācekļu un apustuļu asinis, mocekļu asinis. Jo cilvēku sirdis bija cietas, un, ja patiesība un vārds nebija apzīmogots ar asinīm, tam neticēja.

Šodien ne Tēvs, ne pasaule nepieprasīs jūsu asinis, nedz arī prasīs jūsu dzīvību, lai jūs ar to apstiprinātu manu patiesību. Bet no jums tomēr prasīs pierādījumus, un šos pierādījumus jums viņiem jāsniedz, un tiem jābūt mīlestībai, atklāsmei un garīgumam, jo pēc tiem slāpst jūsu līdzcilvēki. Ja jūs piedāvāsi kristāldzidro ūdeni, ja jūs piedāvāsi dzīvības maizi, pasaule jums ticēs, un caur jums tā ticēs Man.

10. Es jums esmu teicis, mācekļi, ka jums nāksies saskarties ar lielajām baznīcām un mazākajām sektām; bet nebaidieties ne no vienām, ne no otrām. Patiesība, ko Es jums esmu uzticējis, ir pašsaprotama; vārds, ko Es jums esmu mācījis, no ārpuses raugoties, ir skaidrs un vienkāršs, bet savā jēgā bezgalīgi dziļš, un tie ir spēcīgi ieroči, ar kuriem jūs cīnīsieties un uzvarēsiet.

Bet Es jums saku: uz Zemes celsies tauta, pilna ar materiālismu un neticību, lai atņemtu jums tiesības saukties par Izraēlu, lai noliegtu jūsu liecību par to, ka esat piedzīvojuši Mesijas atnākšanu, un šī tauta ir ebreju tauta. Vai jūs par to neesat domājuši? Šī tauta gaida savā vidū sava Mesijas, sava Glābēja, ierašanos, kurš tai nodrošinās taisnību un atkal pacels to pāri visām zemes tautām. Šī tauta zina, ka Es vienmēr esmu nācis pie tās, un šajā Trešajā laikmetā tā teiks: „Kāpēc Dievam būtu jānāk pie citas tautas?” — Bet lūk, šeit ir Mani mācījumi!

11. Jau jūsu pasaules agrīnajos laikos Es sāku veidot Izraēlas sēklu cilvēces vidū. No paaudzes paaudzē Es to veidoju, pilnveidoju, līdz pienāca brīdis, kad Es izveidoju ģimeni no visām izraudzītajām dvēselēm, lai sāktu tautas radīšanu. Ar gudrību Es izvēlējos katru dvēseli, katru cilvēku, lai padarītu manu tautu pilnīgu.

12. Kad katra šīs tautas dvēsele bija veidota un stiprināta ar Manu žēlsirdību un attīstījusi savas spējas, un katrs ķermenis bija ar žēlastību sagatavots atbilstoši tiem laikiem, Es ļāvu tai izplatīties pa zemes virsmu. Un ar šo tautu Es vienmēr esmu runājis, vienmēr esmu meklējis iespēju būt kopā ar to un sazināties ar to caur tās patriarhiem.

Es runāju ar šīs tautas ciltīm caur tās karaļiem un praviešiem, atklāju Sevi caur tās vadītājiem, lai vienmēr vadītu to pa pareizo ceļu, lai atgādinātu, ka Es esmu pār visu radīto – lai atgādinātu par taisnīgumu starp viņiem pašiem, lai šī tauta kļūtu par aizsargu pārējām zemes tautām – lai tā būtu dzīva lāpa, kas apgaismotu pat planētas pēdējo stūrīti — lai tā būtu svētība visām tautām un miera oāze visiem, kas cieš.

13. Par to Es to apžēloju gan garīgi, gan fiziski, par to Es tai piešķīru auglīgu zemi, kas plūda ar pienu un medu. Es pārbaudīju to tā lielajos pārkāpumos, lai to stiprinātu, lai to rūdītu, lai tā varētu iepazīt labo un ļauno, gaismu un tumsību, pārpilnību un badu, brīvību un verdzību, un turklāt ļāvu, lai tā tiktu kārdināta, un lielajos kārdinājumos un satricinājumos, kas skāra tautu, vieni krita, bet citi palika Man uzticīgi. Tāpēc, ka daži krita, citi cieta; vājie piemeklēja stipros. Bet kādā ziņā vieniem bija vājums, bet citiem – uzticība un stingrība?

Vājie iekrita neierobežotā mīlestībā pret zemes labumiem, zemiskās kaislībās, bezgalīgā varas alkā, ļaunos kultos, liekulīgos kultos. Stingrie bija stingri savā pazemībā, atzīstot un mīlot Radītāju ar vienkāršu godināšanu un veselīgiem ieradumiem.

14. Es nekad neesmu atstājis šo tautu bez aizsardzības, jo tās ciešanās Es tai sūtīju praviešus, lai paceltu tās dvēseli, lai tā nezaudētu cerību un ticību Man. Taču, kad šie pravieši brīdināja materializētos, zemes bagātniekus, tos, kas bija kļuvuši iedomīgi cilvēciskajā krāšņumā, tie tika noraidīti, vajāti un bieži nogalināti.

Bet stingro un uzticīgo sirdīs šo praviešu vārds palika kā degoša lāpa, un caur visiem praviešiem Tēvs paziņoja par Savu atnākšanu pie Savas tautas, lai to atbrīvotu no verdzības, lai tai nodrošinātu taisnīgumu, lai Savu Valstību ieliktu katra Sava bērna sirdī. Tomēr šos solījumus, šīs pravietojumus abas tautas puses interpretēja atšķirīgi.

15. Kad Kungs kā Mesija, kā Glābējs atnāca pie savas tautas, vieni Viņu jau sen gaidīja kā mīlestības, taisnīguma un miera Dievu, kā visu

mierinājumu un dziedināšanas avotu Tēvu. Citi gaidīja Viņu kā neuzvaramu karavīru, kā cīnītāju, kurš paceltu savu tautu un vestu to uz ienaidnieku tautu iznīcināšanu, kuras bija sagūstījušas un valdījušas pār Kunga tautu. Viņi gaidīja, ka Viņa rokas dāvinās lielas zemes bagātības, laicīgās labumus, lai apdāvinātu katru no Saviem bērniem un katru no Saviem cilšu. Kad tad Mesija parādījās uz zemes, pilns maiguma un cilvēciskā nabadzībā, vislielākajā pazemībā, Viņu sajuta un atpazina tikai uzticīgie un neatlaidīgie, kuru dvēseles un sirdis bija atsaucīgas uz augstajām mācībām, uz dievišķo vēstījumu, ko Kungs nesa caur Jēzu.

16. Taču tiem, kuri gaidīja bagāto un vareno zemes Dievu, karojošo atriebēju par visiem apvainojumiem, ko tauta bija cietusi, bija liels vilšanās un arī noraidījums. Bet šis Labestības un pazemības Meistars apņēma visu savu tautu ar vienādu mīlestību, kad Viņš konstatēja, ka tā bija sadalījusies valstīs. Gan Samarijā, gan Jūdejā Viņš nodeva savu Vārdu, vienā cilts tāpat kā otrā Viņš izlēja savu mīlestību, savu dziedinošo spēku, savus brīnumus, mācības un praviņojumus.

Tomēr Viņu joprojām noraidīja „miesīgie” ebreji, materializētie ebreji — tie, kurus satricināja Gara atklāsmes, tie, kuri nevēlējās redzēt ceļu, kas ved uz Augsto Pasauli. Turpretim Viņu atzina un mīlēja tie, kuri gaidīja Debesu valstības atnākšanu, Mūžīgās dzīvības maizi, patiesību par visiem cilvēkiem, mīlestību pret visām radībām, un kopš tā laika šis tauta turpināja savu ceļu sašķeltībā.

17. Bija nepieciešams, lai Tēvs pēc savas aiziešanas (Jēzū) izrautu no sava tautas rokām zemi, kas jau bija uzticēta viņu senčiem. Vieni tā tika atņemta kā izpirkums, bet citiem — kā atlīdzība; jo tā Kānaānas zeme, tā senlaiku jaukā Palestīna, bija no Manas puses sagatavota tikai kā patiesās apsoltās zemes attēls Garam. Kad šīs īpašības tika atņemtas tautai, materiālistiski noskaņotais jūds palika uz zemes kā bezpajumtnieks; bet otra daļa — uzticīgie, kuri vienmēr ir sajutuši Manu klātbūtni, palika pakļauti Manai gribai, nesaudzējot par to, ka zaudējuši pagātnes laiku mantojumu, jo viņi zināja, ka viņiem ir uzticēta jauna Tēva žēlastība: Viņa Vārda, Dievišķā Vārda, Viņa upura, Viņa Asins mantojums.

18. Šodien, kad mana tauta Izraēla jau dzīvo Trešajā laikmetā, es joprojām redzu to sadalītu divās grupās: viena ir materializējusies, kļuvusi bagāta, pateicoties zemes labumiem kā savai patvaļīgai atlīdzībai (), kas ar savu varu liek drebēt pat pasaules pamatiem, jo tā ir veltījusi savu spēku, talantu un žēlastības dāvanas, ko Tēvs izlēja uz tās garu, kalpošanai sev, savai ambīcijai un savai varenībai.

Redziet, kā šī tauta pat savas materiālisma robežās ir parādījusi spēka pierādījumus savās zinātnēs, savā gribā, savā intelektā. Tā sirdī glabā naidu

par agrākajiem badiem, verdzību, pazemojumiem; taču šodien tā ceļas spēcīga un lepna, lai pazemotu citas tautas, iebiedētu tās ar savu varu, lai tās valdītu. Šodien tā *pati* ir sātā un ar gandarījumu raugās uz miljoniem izsalkušo un uz lielajām vergu masām — vergiem *savam* zeltam, *savai* varai, *savai* zinātnei un *savai* slavas kārei.

19. Bet Es redzu arī otru daļu no Manas tautas — tos, kas ir stingri un uzticīgi — tos, kuri vienmēr spēja sajukt Manu klātbūtni, tos, kuri vienmēr ir atpazinuši Manu ierašanos cilvēku vidū, tos, kuri ir ticējuši Maniem atklājumiem un kuri, neskatoties ne uz ko, ir bijuši Man paklausīgi un pildījuši Manus uzdevumus.

Šī otra daļa neesat tikai jūs, kas šajā laikā esat bijuši liecinieki manai atklāsmei caur cilvēka saprātu; jo daļa no *garīgās* Izraēlas tautas ir izkaisīta pa visu pasauli, un tur, kur katrs atrodas, viņš saņem Manu rūpīgo mīlestību, jūt Manu klātbūtni, barojas ar Manu maizi un gaida Mani, nezinot, no kurienes Es nāktu, ne arī kādā veidā, bet viņš gaida Mani.

Bet tie, kuri ļoti labi zina, kā Es esmu atnācis, kā Esmu atklājies — tie, kuri ir sagatavoti nākamajiem laikiem, esat jūs, kuri veidojat daļu no 144 000, kurus Esmu izvēlējis no šīs tautas divpadsmit ciltīm — 144 000, kas būs kā 144 000 kapteiņi priekšā daudzais Izraēlas tautai, kuri Trešā laikmeta garīgajā cīņā to vadīs Lielajā kaujā.

20. Vai jūs domājat, ka mana tauta vienmēr būs sadalīta? Patiesi, Es jums saku: nē! *Jums* ir pienācis mācījums, gaisma un pārbaudījumi, bet tiem ir pienākusi mana taisnība un arī sodības. Es tagad ar lieliem soļiem vadu viņus uz viņu gara atmodu, un, lai gan viņi sākumā noteikti noliegs manu trešo atnākšanu uz šo pasauli, tāpat kā viņi noliedza otro, Es jums saku: viņu atgriešanās brīdis vairs nav tālu. Viņi dzīvo saskaņā ar savām senajām tradīcijām, taču Es redzu cauri ebreju tautas garam un sirdij un lieku jums zināt, ka tā turas pie savām tradīcijām vairāk ērtības dēļ un bailēs no garīgajām atklāsmēm nekā pašu pārliecības dēļ. Tā baidās no pārdabiskās pasaules izpaušmēm; taču tas, ko Es viņiem ieteikšu, ir: atteikties no visa liekā, praktizēt žēlsirdību, mīlestību un pazemību.

21. Jums nāksies stāties pretī viņiem, un jūs abi ķersieties pie saviem ieročiem: vieni — pie vārda, domas, lūgšanas un pierādījumiem; otri — pie savas dāvanas, varas un tradīcijas. Bet Es būšu klātesošs šajā cīņā un panākšu, ka mana taisnība patiešām uzvarēs, parūpēšos, lai triumfētu garīgums, lai gars paceltos pāri miesai, to pakļautu un pazemotu, un tad nāks Izraēla cilšu izlīgums, Kunga tautas apvienošanās. Kad šī tauta būs sagatavota — patiesi, Es jums saku, tad tā pildīs savu uzdevumu, līdz būs pabeigusi lielo misiju, ko Dievs no laiku sākuma ir uzticējis *Savai* izredzētajai tautai, kas ir būt par Kunga atklāsmes pirmdzimto un uzticības

turētāju, lai tā kā vecākais no brāļiem un māsām vadītu pārējos, dalītos ar viņiem Savā žēlastībā un vestu visus pie Tēva labās rokas.

22. Sašķelts tauta nevarēja triumfēt pār citām zemes tautām. Bet patiesi, Es jums saku: Es gribu, lai tāpat kā tie Trešajā laikmetā ir snieguši lielus pierādījumus par savu spēku un gaismu cilvēciskajā dzīvē, arī jūs sniegtu pierādījumus par savu garīgumu — pierādījumus tam, ka Gara spēks ir lielāks par cilvēciskajiem spēkiem, lai cīnā tas uzvarētu pār tiem.

23. Saproti, tauta, lai tu varētu izpildīt misiju, ko Tēvs tev ir uzticējis, lai tava dvēsele varētu pacelties mierā, beidzot nonākt pie Manis un no Manas Valstības mīlēt visas radības ar to visaptverošo mīlestību, ko Es mācu.

24. Daudz ko Es šajā laikā esmu jums teicis, taču no visa, ko Es jums esmu teicis, jums jāizdara secinājums, ko Es jums esmu devis šajā žēlastības rītā: visaptverošā mīlestība!

25. Cik bieži Jēzus tika sastaps ar saviem mācekļiem, sarunājoties ar dažādajām zemes radībām! Cik bieži tika pārsteigts Meistars, sarunājoties ar putniem, ar laukiem, ar jūru! Taču viņi zināja, ka viņu Meistars nav aizgājis savās domās, viņi zināja, ka viņu Meistārā dzīvoja Tēva Radītāja Gars, kurš visām būtnēm bija devis valodu, kurš saprata visus savus „bērnus”, kurš no visa, ko Viņš bija radījis, saņēma slavinājumu un mīlestību.

26. Cik bieži mācekļi un ļaudis redzēja Jēzu, kā Viņš glāstīja putnu vai ziedu un visu svētīja, un Viņa acīs viņi ieraudzīja bezgalīgas mīlestības skatienus pret visām radībām! Mācekļi nojauta Kunga dievišķo priekā, kad Viņš redzēja sevi ieskāvušu tik daudz krāšņuma, tik daudz brīnumainā, kas bija cēlies no Viņa gudrības, un viņi bieži redzēja asaras Skolotāja acīs, kad Viņš redzēja cilvēku vienaldzību šāda krāšņuma priekšā, cilvēku radību neiejūtību un aklumu pret tik lielu krāšņumu. Viņi bieži redzēja Meistaru raudošu, kad Viņš ieraudzīja spītālīgo, kurš raudāja savas slimības dēļ, vai vīriešus un sievietes, kas sūdzējās par savu likteni, lai gan viņus apņēma pilnīgas mīlestības sfēra!

27. Jūs ļoti labi zināt, ka Mans likums māca jums mīlēt Mani vairāk par visu — ne tādēļ, ka Tēva sirdī būtu savtīgums, bet tādēļ, lai jūs saprastu, ka — lai spētu mīlēt radību un paši sevi — jums ir jāizprot Mana mīlestība caur jūsu pašu mīlestību, lai jūs to varētu izjust pret saviem līdzcilvēkiem. Tāpēc šajā žēlastības rītā Es jums saku: Es gribu, lai jūsu mīlestība kļūtu visaptveroša — bet Manī, vispirms mīlot Mani, tad mīlot viens otru un pēc tam visu, ko Tēvs ir radījis, visas radības, šos pilnīgos darbus kā Tēva meitas un tādējādi jūsu māsas un brāļus.

28. Piešķiriet savai dvēselei un savām jūtām jutīgumu. Ļaujiet savam ķermenim, lai gan tas dzīvē ir pārejošs, piedalīties šajā atspirdzinājumā, priecāties par to, ka tas eksistē, baudīt starojumus, ko tam dāvā daba, ar tiem apmierināties un atspirdzināties. Jo šī fiziskā dzīve ir arī svētību, siltuma un enerģijas avots — tā ir mierinājums un maigums, tā ir barība, tā ir miers.

29. Ļaujiet savam ķermenim ar to veldzēties, ļaujiet tam piedalīties šajā svētku mielastā, saka jums Meistars. Neslēpiet to un neizolējiet no dabas, neizraisiet to, ka tas noraida šo dzīves avotu, neļaujiet tam noraidīt to, ko Es jums ar tik lielu mīlestību esmu dāvājis. Tad, kad būs pienācis brīdis, tas mierā aizmigs.

Bet jūsu dvēsele no Aizsaules, sākot no brīža, kad tā būs atbrīvota, turpinās skatīties uz materiālo radību vairāk nekā uz visiem Tēva darbiem un tad to novērtēs labāk nekā tagad. Un, lai gan tā vairs nebarosies no materiālās dzīves, lai gan tā vairs neapmierināsies ar to un vairs nebūs spiesta dzīvot tajā, tā būs saskaņā ar visu, tā visu apbrīnos un mīlēs Tēvā.

30. Mans Vārds jūs pārpilda ar mieru un ir balzams jūsu dvēselei un sirdij. Jūs esat runājuši ar savu Kungu un turpināt runāt ar Viņu dvēseles valodā — tajā valodā, kas ietver godbijību, kas ir slavēšanas dziesma manai dievišķajai ausij, kas ir bērna mīlestības apliecinājums Tēvam, kas ir roka, kas stiepjas pretī Viņam, Kam pieder viss un Kas spēj visu.

Jūs man atzīstaties, neko no manis neslēpjat, jo zināt, ka mans skatiens aptver visu, caurvij visu, un jūs izjūtat nožēlu savā sirdsapziņā par uz zemes izdarītajiem pārkāpumiem. Bet patiesi, es jums saku: es, kas katru dienu no rīta līdz rītam skaitu jūsu labos darbus un jūsu pārkāpumus, pierakstu vairāk labu darbu un mazāk sliktu.

31. Neapstājieties, o mācekļi! Kā Es jums vienmēr esmu teicis, jūsu gājiens ir jāturpina stingri pa labā un attīstības ceļu, jo nāk laiki, kad cilvēkam palīdzēs tikai labais, kad tikai tikums un patiesība viņu noturēs cīņās un sadursmju ceļā.

Tuvojas dienas, kad krāpšana cietīs sakāvi, kad nepatiesība, liekulība, savtīgums un jebkura ļauna sēkla atradīs savu galu smagās nelaimēs, kritienos un triecienos.

Tāpēc Meistars jums saka: kļūstiet arvien stiprāki labajā! Esiet pārliecināti, mana tauta, ka par labo, ko darāt, jūs nevarat saņemt neko ļaunu. Ja par labo, ko darāt uz zemes, jūs novācat ļaunu augli vai saņemat ļaunu atlīdzību, tad šis ļaunais auglis ir pagaidu, tas nav galīgais auglis, es jums saku patiesībā. Jāpaliek neatlaidīgiem, līdz novāc ražu.

32. Esiet labi strādnieki Kunga laukā un vienmēr novērojiet materiālās zemes strādniekus. Vai viņi, piemēram, pamet savas jau sadīgušās sēklas

kādas īslaicīgas vētras dēļ? Patiesi — nē! Viņi gaida, līdz sliktais laiks ir pagājis, viņi modās un lūdz par to un gaida ražu. Un cik bieži šī neatlaidības raža patiešām ir bijusi pilna ar svētībām un pārpilnību!

Esiet arī jūs tādi: uztveriet neveiksmes, neskatoties uz jūsu labajiem darbiem, kā īslaicīgas vētras, kā pierādījumu jūsu tikumībai, bet vienmēr paļaujieties uz , ka mana sēkla, ko jūs labi esat iesējuši, dos jums labus ziedus un labus augļus, kad būs pienācis laiks.

33. Patiesi, Es jums saku: dvēsele ir kā sēkla, tā ir kā sēklas, kuras jūs pazīstat. — Es tagad runāju tēlainā nozīmē. — Arī tās dīgst, iedzīvojas un aug, zied un nes augļus. Bet man jums jāpasaka vēl kaut kas: ne visas dvēseles dīgst vienlaikus, ne visas zied vienlaikus, ne arī tās nes augļus noteiktā laikā. Dažas to dara agrāk, citas vēlāk, pat ja tās ir sētas vienā un tajā pašā laikā. Saprotiet to un attieciniet to uz savu un visas cilvēces pagātņi, tagadni un nākotni. Jo no tā jūs izdarīsiet lielus secinājumus, gūsiet lielas atklāsmes un plaša mēroga atbildes uz cilvēku jautājumiem un šaubām.

34. Ja jūs iedziļināties manā šodienas mācībā, tajā atklāsi noteiktu Meistara nodomu: stiprināt jūsu dvēseli, lai jūs cilvēcei nestu patieso atklāsmi par dvēseļu reinkarnāciju. Intuitīvas zināšanas par to glabā visi cilvēki. Visās zemes tautās cilvēki nojauš noslēpumu, kas ietver katras dvēseles pagātņi, tagadni un nākotni. Vieniem tā ir teorija, citiem — iespēja, vēl citiem — fantāzija, bet daži to kategoriski noliedz. Tomēr Es redzu, ka viņi domā par šo patiesību.

35. Šī laika cilvēce veido leģendas, fantāzijas, un pat visatpalikušākās ciltis, pat tie tautas, kas slēpjas neapgūtajos mežos, nojauš dvēseles reinkarnācijas noslēpumu, un tas ir tāpēc, ka zeme ir sagatavota, kļuvusi auglīga, jo cilvēka dvēsele savā attīstībā spēja atklāt savam ķermenim daļu no šī „noslēpuma” — kā jūs to saucat —.

Tagad atliek vienīgi tas, lai mana tauta, mani mācītie, mani uzticīgie — tie, kuri vienmēr ir gaidījuši Mani, kuri prata uztvert Manas atklāsmes un mācības, — nāktu, lai cilvēkiem ar dzīvu vārdu, ar saprātīgiem argumentiem, ar patiesībām sniegtu tam apstiprinājumu. Tad cilvēki atmodīsies jaunai atziņai, jaunai dzīvei, kas nav nekas cits kā Dieva valstība cilvēku sirdīs, garīgā valstība pašu cilvēku dvēselēs.

36. Es runāju ar jums ar tiem pašiem vārdiem, ar kuriem Es runāju Otrajā laikmetā. No Maniem vārdiem izplūst viss labais. Ja jūs tajos meklējat zāles — Mans dziedinošais balzams neizsīkstoši plūst uz jūsu ciešanām. Ja jūs esat lūguši par prombūtnē esošajiem slimajiem, tad, lai gan viņi būs prombūtnē attiecībā uz jūsu ķermeni, tomēr ne attiecībā uz Manu Garu, ne uz jūsu Garu, un viņos ir Mana dziedinošā spēka klātbūtne.

Ja jūs lūdzat Mani par Manu svētību vai Manu aizsardzību jūsu darbiem, patiesi, Es jums saku: Mana mīlestība un Mana gaisma ir pār tiem. Es ņemu jūs aiz rokas, jo jūs paļaujaties uz Mani kā uz glābjošu vadoni, un Es patiesi vadīšu jūs uz uzvaru. Es stiprināšu un iedrošināšu jūs lamatās un pārbaudījumos.

37. Jūs lūdzat Man par tiem, kas nav klāt, kuri ir „darbinieki”, kuri ir mācekļi Manā Garīgajā darbā. Es esmu tur kopā ar viņiem, Es esmu bijis viņu ceļā, viņu lūgšanā, viņu uzdevumu izpildē. Kā gaismas lāpas Es esmu viņus novietojis jums svešās tautās, lai viņi būtu kā miera eņģeļi, kā sargi, kurus apņem Mana Garīgā pasaule.

Jau no brīža, kad viņi atvadījās, viņus ir iedvesmojuši viņu sargājošie eņģeļi, lai viņu zemes un garīgie soļi ceļā būtu droši, un tādēļ šie darbinieki, kad Meistars pieprasa viņu uzdevuma izpildi, var ar pilnu gandarījumu teikt: „Tēvs, mēs esam darbojušies Tavā vārdā.”

Kad viņi atgriezīsies šajā zemē? Meistars ir sagatavojis ceļu un laiku, un viņi atkal būs jūsu vidū, un viņu vārdi atbalsojās jūsu sirdīs kā liecība par lielajām atklāsmēm, ko Tēvs viņiem devis — par lielajiem brīnumiem, ko viņu acis ir redzējušas, un tas dos jums spēku, būs pamudinājums nākotnei, kad arī jūs pārkāpsiet robežas un dosieties ceļā uz citām brāļu kopienām.

38. Tā kā Es jūs izceļu ar savu mīlestību, tā kā Es šajā pārbaudījumu laikā jūs aplāju ar savu apmetni — kā gan Es tad nevarētu aplāt visu pasauli ar savu žēlsirdību? Tā kā Es jums, kas šobrīd esat cilvēciskas būtnes, mācu visaptverošo mīlestību — kā tad Meistars varētu pievērsties tikai dažiem un aizmirst pārējos? Mans skatiens ir vērst uz visiem, tāpat arī mans apmetnis, mans balzams pārplūst pār visiem; zem mana miera apmetņa daži to sajūt un izmanto. Citi karo, iznīcina viens otru un apvairo viens otru.

39. Jūs man jautājat: „Tēvs, kāpēc šajā izlīguma gadā, šajā garīgās vienotības un mīlestības gadā, ko cilvēce ir nosaukusi par „Svēto gadu”, cilvēki iesaistās asiņainos karos?”

Meistars jums atbild: Modieties un lūdzieties! Šodien jūs vēl nespējat iekļūt šo pārbaudījumu jēgā, bet patiesi, Es jums saku, cilvēku dvēsele jau ir tuvu tam, lai atmodinātos, un tam ir vajadzīgas vēl nedaudz lielākas sāpes, tās ir nepieciešamas, lai viņi iztukšotu to kausu, ko cilvēki pašlaik gatavo sev. Viņi paši būs savs atmodinājums, viņi paši būs savi tiesneši, viņi paši būs savi tiesas svāri. Es to pieļauju, un Es viņiem piedodu un mīlu viņus. Es izlieju savu gaismu viņos, lai, ja viņiem ir iespējams caur manu gaismu nonākt pie patiesības, viņi nonāktu pie tās šādā veidā, nevis caur sāpēm.

40. Kad mans Visuma Stariņš pacelsies, Es atstāšu jums no Aizsaules izliet savu garīgo mieru un savu svētību uz visu cilvēci.

41. Šī ir mana mācība. Turpiniet sekot maniem norādījumiem! Turpiniet iet soli pa solim un rūpējieties, lai jūsu sirdī un dvēselē garīgā vienotība ar visu kļūtu arvien spēcīgāka un nozīmīgāka.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 333

1. Nāciet pie Manis, ja esat noguruši. Manos vārdos jūs atradīsiet dziedinājumu, mierinājumu un maigumu. Es jums apliecinu, ka, noklausījušies manu mācību, jūs jutīsieties stiprināti, lai ar ticību uzsāktu ceļu, kas jūs aizvedīs līdz manai valstībai.

2. Tie ir brīži, kad daudzas sirdis nāk klāt, ilgojoties pēc Manas atklāšanās, un kad Es sniedzu pierādījumus par Savu klātbūtni, ļaujot viņiem sajust, ka Mans Gars ir ļoti tuvu viņu garam, un pārsteidzot viņus ar Manas skatienas asumu, kad Es katrā no viņiem ieraugu viņu pagātni, rūpes, lūgumus un grūtības.

3. Daudzi no viņiem ir noticējuši, vienkārši dzirdot Mani, jo Manos vārdos ir atraduši patiesību. Tomēr daudzi citi ir šaubījušies, lai gan Es esmu atklājis viņiem ar tik lielu skaidrību. Šajās brīžos Es jautāju šīm sirdīm: „Kādu pierādījumu jums vajag, lai ticētu Man?” Bet viņi Man atbild: „Lai Tu mums piešķirtu to, ko katrs šobrīd ilgojas.”

4. Ak, jūs, cilvēki! Kas no jums kļūtu, ja Es darītu tikai to, ko jūs vēlaties? Tomēr Es jums piešķiršu daļu no tā, ko jūs lūdzat, lai pierādītu jums, ka Tas, ko jūs esat dzirdējuši šajās atklāsmēs, ir bijis jūsu Skolotājs.

5. Vai ir nepieciešams, lai Es darītu brīnumus un veiktu brīnumdarbus, lai jūs, tā kā tas jūsu acīm šķiet pārdabisks, sauktu Manu darbu par brīnumainu un patiesu? Vai pietiek ar to, ka Es vienkārši un skaidri runāju ar jums, ka ļāvu Manai būtībai iekļūt jūsu dvēselē un lieku jums sajust Manu klātbūtni jūsu sirds dziļākajās dziļumos?

6. Es varu jums dot visu, ko jūs no Manis lūdzat. Bet Es drīkstu jums dot tikai to, kas patiesi ir jūsu dvēseles labā.

7. Mācieties lūgties un vienlaikus meditēt, lai katrā no jums atklātos atziņa un sapratne. Tikai tas, kurš zina, nešaubās un neuzticas. Šaubas rodas no neziņas, un Es nevēlos, lai jūs vēl ilgāk dzīvotu neziņas tumsā.

Vai jūs saprotat, kāpēc Es negribēju jūsu acu priekšā veikt tos darbus, kurus jūs saucat par „brīnumiem”? Tāpēc, ka ar tiem Es panāktu tikai to, ka jūs ticētu, ka Es tos esmu darījis, bet jūsu neziņa paliktu tā pati. Es esmu izvēlējies piedāvāt jums brīnumu, kas slēpjas mana Vārda jēgā, lai jūs, to meklējot, atrastu gudrību un gaismu, atziņu, atklāsmi un patiesību. Jo tad visas neskaidrības un šaubas izkļedēsies.

8. Tagad saprotiet, kāpēc Es šajā Trešajā laikmetā gribēju jūs aicināt tikai tādēļ, lai jūs dzirdētu Manu Vārdu — labi zinot, ka tajā ir viss, ko jūsu dvēsele un sirds var vēlēties vai kam tām var būt nepieciešams.

9. Neesiet slikti skolnieki manā mācībā, esiet saprātīgi un izpratīgi, lai jūsu spriedums būtu pareizs.

10. Jūs esat šī Vārda liecinieki, lai nepaliktu klusi, kad jūs tiksiet aicināti sniegt par to liecību.

11. Es jums apliecinu: ja jūs apņemsieties ar interesi un mīlestību iedziļināties šo mācību jēgā, jūs katrā solī atklāsiet patiesus brīnumus — garīgo gudrību, pilnīgo mīlestību un dievišķo taisnīgumu. Bet, ja jūs uz šīm atklāsmēm raudzīsieties vienaldzīgi, jūs neuzzināsiet, ko tās sevī slēpj.

12. Neiet garām manai atklāsmei tā, kā daudzi no jums iet cauri dzīvei: redzot, bet neredzot; dzirdot, bet neuzklausot; un domājot, bet nesaprotot.

13. Zemes cilvēki ir liecinieki tam, cik daudz brīnumu un labumu Es esmu tajā ielicis. Bet tikai tie, kurus vada zinātkāre, pētniecības alkas un vēlme bagātināties, spēj novērtēt tās bagātības un atklāt tās noslēpumus. Tieši šie cilvēki priecājas, kad katrā solī atklāj jaunas dievišķās varas, gudrības un labestības izpausmes.

14. Es jums vēlreiz saku, ka šajā Trešajā laikmetā Es neesmu nācis, lai veiktu neizskaidrojamas brīnumu parādības vai ārējus brīnumdarbus, lai jūs ieskaidrotu vai pārsteigtu, bet gan lai jums atnestu vārdu, kas pēc formas ir vienkāršs, bet pēc satura — dziļš, lai to pētītu sirdsapziņas gaismā. Ar to Es jums dodu vēl vienu pierādījumu par savu patiesīgumu.

Jo jums jāapzinās, ka es brīdināju cilvēci tajā Otrajā laikmetā, paziņojot, ka pasaulē parādīsies viltus pravieši un veiks brīnumus, lai maldinātu cilvēkus un liktu viņiem ticēt, ka es esmu tas.

15. Es neesmu darījis šāda veida brīnumus, neesmu arī piespiedis nevienu ticēt šim vārdam, neesmu mēģinājis izplatīt bailes, ja jūs Man nesekosiet. Es esmu tikai izpildījis cilvēkiem doto solījumu sūtīt Patiesības Garu, lai izskaidrotu viņiem visu to, ko viņi nebūtu labi sapratuši vai būtu nepareizi interpretējuši.

16. Šeit jums ir mans apsolītais vārds. Laimīgi tie, kas spēj iekļūt tā jēgā. Jo patiesi, Es jums saku, tur viņi atradīs Manu dievišķo klātbūtni.

17. Meistars nenogurstoši runā ar jums par jūsu misiju. Daži no jums ar prieku parāda Man savu paklausību, citi skumji rāda Man pārbaudījumus, kurus esat pārcietuši, un Es ielieku jūsos Savu spēku. Esiet stipri, saka jums Meistars. Pārbaudījumi pagaisīs. Ceriet, un jūs saņemsiet; cīnieties, un jūs uzvarēsiet.

18. Es esmu izlijušies jūsu dvēselēs, lai jūs nestu vēsti cilvēcei; tā gaida manus izredzētos. Es jūs sagatavošu ar Savu vārdu, un jūsu dvēsele vienmēr būs apgaismota. Kad jūsu domas un dvēsele būs saskaņā ar jūsu garu, jūs kļūsiet par vienu veselū, un jūsos iemiesosies garīgums. Jūs būsiēt cilvēces spogulis, un kā labi mācekļi jūs izplatīsiet Manu mācību.

19. Strādājiet, mīļā tauta, bet atalgojumu Es turu sagatavotu Savā dievišķajā mājvietā. Tur jūs sveiks eņģeļi.

20. Es esmu jūsos iemiesojis neizmērojamas vērtības dārgumu. Daži no jums nejūtas cienīgi manai žēlsirdībai, taču Es jums saku: jūs esat mans dārgākais darbs. Sekojiet mani mācījumiem, un jūs redzēsiet, ka jūsu darbi būs pilni gaismas, un tajos būs patiesība. Pašlaik jūs vēl esat kā mazi bērni, vēlāk jūs kļūsiat par mācekļiem. Taču mani mācījumiem nav robežu, jo jūsu dvēselē vienmēr spīdēs mana Svētā Gara gaisma. Es esmu Ceļš un Gaisma, un ikviens, kas nāk pie Manis, savā dzīvē atrod mieru un apmierinātību.

21. Jūs, kas atrodaties varenā koka ēnā, kas ir mans mācījums, esat aicināti par to rūpēties, to kopjot un panākot, lai tā zari katru dienu izpletos tālāk, lai tie sniegtu patvērumu ceļotājam, kurš noguris tuvojas, lai saņemtu to ēnu.

Ja jūs vēlaties, lai šī koka, kas ir mans dievišķais vārds, augļi vairotos, jums jābūt gataviem. Tad jūs pieredzēsiet, ka tā zari izplešas tālāk, lai ļaužu pūļi nāktu un barotos no tā augļiem.

22. Es runāju ar jums tēlainā nozīmē, lai jūs izpētītu un saprastu manas mācības. Mana dievišķā gaisma jūs iedvesmos, lai jūs runātu ar saviem līdzcilvēkiem un liecinātu viņiem par manu atklāšanos kā Svēto Garu. Strādājiet ar vislielāko atdevi un arvien vairāk sagatavojieties, lai kļūtu garīgi.

23. Jūs nākat pie Meistara, lai klausītos un mācītos. Bet vēlāk jūs nodosiet tālāk mācības, ko Es jums esmu devis. Jo sirdis joprojām ir cietas kā akmeņi, un dvēseles joprojām ir ietītas tumsā, un tādēļ ir nepieciešams salauzt ķēdes un atbrīvot tās — ir nepieciešams atmodināt „mirušos” un atgriezt tos, kas ir grēkojuši.

24. Šī ir tava misija, mīļā tauta. Neuzskati sevi par vāju un pēc 1950. gada nesaki, ka tavs darbs ir beidzies. Nevēlies atpūsties, jo tev vēl daudz jāstrādā, lai mana Gaisma apgaismotu visu cilvēci.

25. Mana klātbūtne ir bijusi starp jums, lai, dzirdot Manu Vārdu caur cilvēka saprātu, jūs tiktu sagatavoti savas misijas izpildei — lai cilvēce, atkal saņemot Manus mācījumus ar jūsu starpniecību, sasniegtu garīgumu.

26. Jūs esat mani mazie skolnieki, kuriem Es katru dienu sniedzu vēl vienu mācību stundu, vēl vienu lappusi no tās dzīves grāmatas, ko redzētāji vienmēr redz, kad Es jums runāju par patieso dzīvi.

27. Es esmu atļāvis, lai manas „zelta spalvas” pieraksta manu Vārdu, ko Es jums esmu devis šajā Trešajā laikmetā, no kura tiks izveidots Trešais Testaments, kas vēlāk nonāks cilvēku rokās. Rīt to pētīs jaunas paaudzes un zinās, kā ievērot morāli, tās sapratīs, kā garīgi attīstīties, un sajutīs, ka

Tēvs ir kopā ar tām. Es tās uzticēšu aizsargājošajiem eņģeļiem un padomdevējiem, kuri atrodas to labajā pusē un ir klāt, lai aizsargātu cilvēci.

28. Mīļā tauta, tu esi tas māceklis, kuru Esmu gatavojis jau no sava sludināšanas sākuma, lai, kad mana Vārda posms būs beidzies, tu varētu sajust Mani savā dvēselē.

29. 1950. gads ir sasniedzis savu kulmināciju. Tas ir gads, kas saskaņā ar Manu gribu tika iezīmēts kā pēdējais Manas atklāsmes gads, ko izteica šo balsu nesēju prāts un lūpas. Tas ir gads, kas tūkstošreiz pieminēts Manos vārdos, lai neviena draudze nenoliegtu Manas atklāsmes pēdējo dienu.

30. Vārdu, kas ir izlējis tik daudz balzama uz jūsu brūcēm, jūs drīz vairs nedzirdēsiet. Balss, kas ir bijusi jūsu dvēseles atspirdzinājums un mierinājums, drīz apklusīs. Bet jums nevajadzētu ne mirkli izrādīt neapmierinātību ar to, drīzāk jums pazemīgi jāatzīst, ka, ja tā ir bijusi mana griba kādu laiku sūtīt jums šo gaismu, tad arī pēc manas gribas tai pienāks gals.

31. Nesakiet, ka laiks, kurā Es esmu atklājies jums Vārdā, jums šķiet īss, jo jūs nedrīkstat Maniem lēmumiem piedēvēt nekādu nepilnību. Vai jūs domājat, ka Es nezināju, ka, pienākot 1950. gadam, jūs nebūsiet tam sagatavojušies? Nē, mācekļi, Es zināju visu. Tomēr tā bija Mana griba noteikt šo gadu par pēdējo, un šo nodomu jums jāuzskata par pilnīgu.

32. Arī tajā Otrajā laikmetā Es saviem apustuļiem iepriekš paziņoju par savu aiziešanu, lai gan zināju, ka viņi vēl bija vāji. Pierādījums tam bija tas, ka viens no viņiem šaubījās par manu dievišķību un jutās pievilts savās materiālajās cerībās. Kad viņš saprata, ka dārgumi, ko Es apsolīju, nepiederēja šai pasaulei, viņš, apžīlbināts ar naudu, ar ko viņi atlīdzinātu viņa kalpošanu, nolēma nodot Mani manas mācības ienaidniekiem.

33. Saprotiet, vai arī tajā sirdī, kas par sava Skolotāja dzīvību noteica naudas cenu, nebija tumsas.

34. Pēc tam, kad mani arestēja minētā pūļa, lai stātos priekšā priesteriem un varas pārstāvjiem, es redzēju, kā apmulsums un satraukums pārņēma arī manus pārējos mācekļus, kuri, pārņemti ar bailēm, aizbēga un paslēpās. Kad Pēteris tika atklāts kā viens no tiem, kas mani pavadīja, viņš mani noliedza un zvērēja, ka nekad mani nav redzējis.

35. Tas viss liecināja par to, ka manu aiziešanas brīdī mācekļi vēl nebija sasnieguši savu briedumu.

36. Iemesls tam bija tas, ka tie trīs gadi, cik ilga mana sludināšanas laiks, bija noteikti, lai cilvēcei nodotu dievišķo vēsti, nevis tāpēc, ka mācekļi šajā pašā laika posmā sasniegtu vislielāko pacelšanos un pilnveidošanos.

37. Tie trīs gadi kalpoja kā sagatavošanās cīņas laikam, kas iestātos pēc manas aiziešanas.

38. Mana upurēšanās bija pabeigta; taču, apzinoties, ka šīs sirdis Mani vajadzēja vairāk nekā jebkad agrāk, jo to iekšienē bija uzvirmojusi šaubu, ciešanu, apmulsumu un bažu vētra, Es tūlīt pat piegāju pie viņiem, lai sniegtu viņiem vēl vienu pierādījumu par Manu bezgalīgo žēlsirdību. Savā mīlestībā un līdzjūtībā pret šiem Manas Vārda bērniem Es kļuva cilvēcisks, uzņemot to ķermeņa veidolu vai tēlu, kāds Man bija bijis šajā pasaulē, un ļāvu Sevi redzēt un dzirdēt, un ar Saviem vārdiem Es no jauna iededzu ticību šajās nomāktās dvēselēs. Tā bija jauna mācība, jauns veids, kā atklāties tiem, kuri Mani bija pavadījuši uz Zemes; un viņi jutās stiprināti, iedvesmoti, pārveidoti caur ticību un manas patiesības atziņu.

39. Neskatoties uz tiem pierādījumiem, kurus viņi visi bija redzējuši, bija viens, kurš uzstājīgi noliedza apliecinājumus un pierādījumus, ko Es garīgi sniedzu saviem mācekļiem, un tāpēc bija nepieciešams ļaut viņam pat ar savām fiziskajām maņām sajust Manu garīgo klātbūtni, lai viņš varētu ticēt.

40. Bet šīs šaubas radās ne tikai starp man tuviem mācekļiem — nē, arī starp sekotāju pūļiem, ciematos, pilsētās un ciematos, starp tiem, kuri bija saņēmuši manas varas pierādījumus un sekoja man šo darbu dēļ, radās apmulsums, bažīgi jautājumi, satraukums; cilvēki nespēja izskaidrot, kāpēc viss bija beidzies tieši šādi.

41. Man bija līdzjūtība pret visiem, un tādēļ Es devu viņiem, tāpat kā saviem tuvākajiem mācekļiem, pierādījumus tam, ka Es nebiju attālinājies no viņiem, lai gan vairs nepalīdzēju viņiem kā cilvēks uz zemes. Katrā mājā, katrā ģimenē un katrā tautā Es atklājos sirdīm, kas ticēja Man, daudzos veidos liekot viņiem sajust Manu garīgo klātbūtni. Tad sākās cīņa tās kristiešu tautas, kurai nācās zaudēt savu Skolotāju uz zemes, lai paceltos un sludinātu patiesību, ko Viņš viņiem bija atklājis. Jūs visi pazīstat viņu lielos darbus.

42. Arī jums būs jāzaudē šis atklājums, lai varētu doties ceļā un liecināt par Manu Vārdu. Taču, pirms jūs dosieties ceļā, Es atklāšos savai tautai no gara uz garu, lai atbrīvotu to no šaubām, labotu tās kļūdas un atbrīvotu to no apmulsumiem. Jo Es jums vēlreiz saku, ka arī jūs nebūsi gatavi, kad Es pabeigšu savu Vārdu. Tāpēc būs nodevēji — būs tādi, kas Mani noliegs un apšaubīs Manu atklāsmi no gara uz garu. Bet Es jūs iedvesmošu un sniegšu jums jaunus pierādījumus par Manu patiesību, lai arī jūs, pilni mīlestības, ticības un garīguma, celtos cīņā, kas jūs gaida.

43. Klausieties manā balsī, tauta, tā nāk uz leju, lai piepildītu jūs ar drosmi un varonību cīņai, kuru jums drīz būs jāuzsāk. Ceļš gaida jūs, laiks jūsu uzdevuma izpildei tuvojas, un jums jābūt stipriem.

44. Mans Vārds, kas jau tagad ir iegravēts jūsu dvēselēs, būs jūsu ceļvedis. Tas soli pa solim vadīs jūs uz to laimīgo mērķi, ko Es esmu jums iezīmējis, lai jūs uz visiem laikiem dzīvotu gaismā.

45. Katrs no tiem, kas Mani ir uzklaušījis un apguvis dievišķo mācību, būs Mans Vārda vēstnesis šajā ceļā. Viņa sirds būs ceļojuma soma, pilna ar svētību dāvanām, kas izliesies pār viņa līdzcilvēkiem, kam nepieciešama veselība, miers un mierinājums.

46. Mani mācekļi ceļā uz pilsētām un tautām veiks lielus attālumus, kur viņus — to neapzinoties — gaida daudzas sirdis. Kad reiz būsiets uzsākuši savu misijas ceļu, jums nevajadzēs nevienam jautāt, vai esat uz pareizā ceļa vai esat apmaldījušies, jo Gars jūsu apgaismos, un Mans Vārds jums norādīs visu, kas jums jādara.

47. Žēlsirdība, ar kādu jūs izturēsieties pret saviem līdzcilvēkiem, tiks no Manis atalgota ar brīnumiem un darbiem, kas aizkustinās pat viscietāko un visaukstāko sirdi.

48. Tagad jūs varēsiet izprast, kāpēc jau ilgu laiku esat pakļauti attīrīšanai. Jo ir absolūti nepieciešams, lai tie, kas gatavojas runāt par tīrību, savā sirdī glabātu tīrību, un lai tie, kas vēlas nest mieru un saskaņu ģimenēm, sevī glabātu mieru.

49. Mans vārds piepilda jūs ar drosmi; jo tagad ir pienācis laiks, lai jūs parādītos uz zemes kā garīguma vēstneši un apustuļi. Cilvēci pārņem šausmas, ko rada karš, bads un morāles pagrimums.

50. Jums nedrīkst trūkt drosmes, sastopoties ar sāpēm, postu un nāvi. Jo tieši tad gaisma, kas ir jūsos, iemirdzēsies un apgaismos jūsu līdzcilvēku dzīvi.

51. Laimīga būs šī tauta, jo tajā piepildīsies pagātnes laiku pravietojumi, kuros tika teikts, ka uz Zemes parādīsies Dieva tauta, un svētīgi būs tie, kuri spēs to atpazīt kā „ ” un to uzņemt, jo viņi paliks vienoti ar manu tautu.

52. Manai varai nekas nav neiespējams. Tāpēc Es jūs pārvietošu no vienas vietas uz otru, Es jūs vadīšu un ļaušu jums nonākt tur, kur jūsu klātbūtne ir nepieciešama. Jo katrā šīs tautas bērnā Es sūtīšu mierinājumu tiem, kas cieš — tiem, kuri jau sen gaida taisnības un miera atnākšanu uz zemes.

53. Kad mana tauta nonāks pie citām tautām un tuvināsies saviem līdzcilvēkiem, tā būs pārsteigta, sastopot cilvēkos zināmu gatavību vai vēlmi saprast šo mācību. Tas ir saistīts ar dabisko attīstību, ko sasniedzis katrs radījums, un ar mana Gara nepārtraukto iedarbību uz cilvēci.

54. No šodienas cilvēkiem, kuriem trūkst garīguma un mīlestības, Es radīšu tās paaudzes, par kurām jau tik daudzkārt esmu pravietojis Savā

Vārdā. Bet vispirms Es ietekmēšu šīs tautas, kuras šodien nepazīst pašas sevi, karo savā starpā un iznīcina viena otru.

Kad tad mana tiesas izpilde būs pagājusi garām visiem un nezāles būs izrautas ar saknēm, sāks veidoties jauna cilvēce, kuras „asins” vairs nesīs nesaskaņas, naida vai skaudības sēklu, jo viņu vecāku „asins” ir attīrījusies sāpju un nožēlas krāsni.

Es viņus uzņemsu un teikšu: „Lūdziet, lūdziet, un jums tiks dots”, tāpat kā Es jums teicu Otrajā laikmetā. Bet šodien Es piebilstu: iemācieties lūgt.

55. Cik maz ir bijuši tie, kas patiesi saprata, kā lūgt. Pat jūs, kas dzirdat šos vārdus, bieži nezināt, kā lūgt un ko lūgt. Bet Es savā žēlsirdībā pret jums vienmēr eju pa priekšu un dodu jums vairāk, nekā jums nepieciešams, pat ja tas ne vienmēr ir tas, ko jūs lūdzāt. Jo tikai Es zinu, kas katram ir visvairāk noderīgs.

56. Jūs lūdzat par šo brīdi, bet Es dodu jums nākotnei. Jūs domājat par savu materiālo labklājību, bet Es domāju par jūsu dvēseles pilnveidošanos. Es jums saku ne tikai to, ka dvēsele ir svarīgāka par ķermeni, bet arī to, ka ķermenim vienmēr jābūt otrajā vietā. Viss, kas neattiecas uz dvēseli, jums tiek dots papildus.

57. Es jums dodu visu. Un ko Es par to prasu? Tikai to, lai jūs pildītu savu misiju un tajā ar mīlestību izmantotu to, ko Es jums esmu piešķīris, un saprastu, ka tas ir vairāk nekā pietiekami, lai sasniegtu mērķi, uz kuru jums jānokļūst.

58. Es šobrīd runāju ar jums kā Tēvs, nevis kā tiesnesis, lai gan manā vārdā ir ietverta taisnība. Jo tieši tagad jums jārikojas ar savām domām un jākoncentrējas uz to, lai morāli un garīgi pilnveidotos.

59. Jūsu darbs ir sācies šodien, negaidiet līdz rītam, lai sāktu dienas darbu, jo var būt par vēlu, jo katram uz Zemes ir atvēlēts tikai īss laiks, lai to izmantotu dvēseles labā.

60. Es jūs saucu par „gaismas bērniem”, jo mana mācība sniedz jums izpratni par dzīvi kopumā. Tāpēc nevienam nevajadzētu gaidīt, līdz pienāks pēdējā stunda viņa dzīvē uz Zemes — ar tukšām rokām un paļaujoties uz nāves miegu vai jaunu iespēju. Jo nekas nemainīs manu taisnīgumu.

61. Ja jūs spēsiet saprast manu mācību, tā jums sniegs daudz gandarījuma un piedāvās daudzas iespējas attīstīties augšup. Mācieties lūgties, pirms pieņemat jebkādu lēmumu, jo lūgšana ir pilnīgākais veids, kā lūgt savu Tēvu, jo jūs Viņā meklējat gaismu un spēku, lai izturētu dzīves cīņu.

62. Lūdzoties, jūsu prāts drīz vien gūs apgaismojumu, kas ļaus jums skaidri atšķirt labo no ļaunā, to, kas ir prātīgi, no tā, ko jums nevajadzētu

darīt, un tas būs visredzamākais pierādījums tam, ka jūs esat pratuši iekšēji sagatavoties, lai dzirdētu Gara balsi.

63. Šajā Trešajā laikmetā mana mācība nonāk cilvēka sirdī, lai iemācītu viņam, kā sasniegt pilnīgu vienotību ar Dievu un iekšēju vienotību ar sirdsapziņu — kā pierādījumu tam, ka jūsu dvēsele ir sasniegusi tādu attīstības un spēju līmeni, kāds tai nekad agrāk nav bijis, un kas ļauj tai saprast Svētā Gara jaunās atklāsmes.

64. Ceļš ir izbruģēts un durvis ir atvērtas ikvienam, kas vēlas nākt pie Manis.

65. Ceļš ir šaurs, un to jūs jau sen zināt. Nevienam nav noslēpums, ka Mans likums un Mans mācījums ir ārkārtīgi tīri un nelokāmi, lai neviens nedomātu tos mainīt atbilstoši savai ērtībai vai gribai.

66. Plašais ceļš un plaši atvērtie vārti ir pilnīgi pretēji tam, kas ved jūsu dvēseli uz Gaismu, mieru un nemirstību. Plašais ceļš ir bezrūpības, nepaklausības, lepnuma un materiālisma ceļš — ceļš, pa kuru lielākā daļa cilvēku dodas, cenšoties izvairīties no savas garīgās atbildības un sirdsapziņas iekšējā sprieduma.

67. Šis ceļš nevar būt bezgalīgs, jo tas nav ne patiesīgs, ne pilnīgs. Tāpēc, tā kā šis ceļš, tāpat kā viss cilvēcis, ir ierobežots, cilvēks kādu dienu nonāks tā galā, kur apstāsies, lai ar šausmām noliekto pār bezdibeni, kas ir ceļa beigas. Tad to sirdīs, kuri jau sen ir novirzījušies no patiesā ceļa, izcelsies haoss.

68. Dažiem radīsies nožēla, kas dos viņiem pietiekami daudz gaismas, lai glābtu sevi; citiem iestāsies satraukums, saskaroties ar galu, ko viņi uzskatījis par netaisnīgu un neloģisku; bet vēl citi zaimošot Dievu un sacelsies. Bet patiesi, Es jums saku: tas būs sākums atgriešanās pie Gaismas.

69. Es svētīju jūs, Trešā laikmeta mācekļi, kas protat šķērsot šīs pasaules sliekšņus, lai, ilgojoties pēc mana Gara, nonāktu pie manis. Es aicinu jūs katru dienu lūgties, pulcēties, lai izpētītu manu Vārdu un pārdomātu to. Jo šie ir pēdējie laiki, kad jums tas ir pieejams šādā veidā.

70. Es aicinu jūs iekļūt slepenajā dārgumu krātuvē, gudrībā, ko ietver Mans darbs, lai jūs justos stipri cīņas vidū, ko jūs pašlaik piedzīvojat — šajā kaujā, ko jūs pašlaik izcīnāt.

71. Izredzētā tauta, kurai ir uzdevums iedegties kā gaisma pasaulē, ir izkaisīta pa visām tautām un saņem aicinājumu dzīvot, ieklausoties manā balsī. Vieni dzirdēs manu Vārdu caur maniem vēstnešiem, bet citi tiks garīgi pamācīti. Taču jūs visi būsiat liecinieki tam, kā piepildās pravietojumi, kas tika paziņoti par šo laiku. Es virzišu jūsu soļus uz vienu un to pašu ceļu, un kādu dienu jūs satiksieties un atpazīsiet viens otru.

72. Jūs esat piedzīvojuši laikmetus, gadsimtiem ilgi apdzīvojuši Zemi, un šajos laikos esat attīstījušies, un beidzot esat spējīgi uzsākt garīgo saziņu ar savu Kungu un ar Garīgo pasauli.

73. Es uzticu jums lielu uzdevumu un gaidu jūsu sapratni. Pamatojiet visas savas darbības uz Likumu, kas ir nelokāms un stingrs. Tādējādi sagatavojušies, ejiet savu ceļu ar Dievbijību, bet ar pārliecību. Sajūtiel bailes pārkāpt Likumu, strādāt neapzinīgi. Tomēr esiet arī pārliecināti, jo Es esmu katra no jums ceļa vadītājs un atbalsts.

74. Jūs piedalāties tikai tagadnē, bet Es zinu, ko jūs piedzīvosiet rīt, un zinu šķēršļus, ar kuriem saskarsieties. Es jums saku, ka, ja jums ir ticība, jūs spēsiel pārvarēt vislielākos draudus, varēsiet iesaistīties visbīstamākajos uzņēmumos, vienmēr būdami pārliecināti par Manu aizsardzību.

75. Pacietīgi panesiel savas grūtības, un, ja nespējat saprast savu pārbaudījumu jēgu, lūdzieties, un Es jums atklāšu to jēgu, lai jūs tos iekšēji pieņemtu.

76. Jūs vēl neesat pilnveidojušies, vēl neesat „taisnīgi”, un tādēļ sastopaties ar jauniem pārbaudījumiem, kas izlīdzinās jūsu sirdis un pilnveidos jūsu dvēseles.

77. Izraēla jau no sava lielā ceļojuma sākuma ir bijusi cīnītāja, un, kad tā ceļa grūtību dēļ kļuva glēva, mana balss to iedrošināja, sacīdama: „Mana stiprā roka ir tavā rokā.” Un, kad tā lūdza, modās un ievēroja manus baušļus, tā baudīja manu žēlastību un manas privilēģijas.

78. Tagad jūs piedzīvojat iepriekš paziņotos laikus un nedrīkstat šaubīties. Tagad grāmata ir atvērta pēdējās nodaļās, lai jūs to lasītu ar dedzību un izprastu tās jēgu. Tie ir grūtie laiki, par kuriem Es jums iepriekš runāju. Taču, neraugoties uz to grūtībām, Es vēlos, lai jūs ar prieku un pārliecību raudzītos nākotnē. Jo jūsu sāpes ilgs ne ilgāk kā līdz robežām, ko nosaka Mans mīlestības un taisnīguma likums.

79. Lūdzieties, lai jūs būtu pilni miera un labas gribas. Pārdomājiet, lai jūs būtu pārliecināti par savu garīgo vietu. Jūsu vislielākās pacelšanās sasniegšanai nav noteikta laika. Ja jums ir ticība, jūs varat spert lielus soļus šajā ceļā.

80. Mana atklāsmie caur cilvēku beigsies 1950. gadā. Taču Gara ēra turpināsies, un pēc šī gada notiks garīgo dāvanu atbrīvošanās un līdz ar to daudzu dvēseļu atgriešanās.

81. Zari, kas atdalījušies no koka, atkal pievienosies tam, jūs visi pievienosieties Man.

82. Sargājiet Manas atklāsmes, lai Mana mācība paliktu tīra un neskarta. Cilvēks ir apņieis ierobežotām pielūgsmes formām un meklē

pilnību. Viņš ilgojas pēc dievišķas mācības, kas šodien glābj viņu viņa cilvēciskajā stāvoklī un rīt – viņa garīgajā.

83. Ikviens, kurš pacilājas ar augstām vēlmēm vai centieniem, tiks atbalstīts, un Es viņam parādīšu īsāko ceļu, kā nonākt pie Manis.

84. Ievērojiet likumu, pat ja jums nāksies upurēt savu sirdi vai mainīt šajā pasaulē pastāvošos ieradumus. Jums nedrīkst būt ne baznīcas, ne dievkalpojumu vietas; jums nedrīkst ierobežot ne manu mācību, ne savu darbības jomu. Jūsu mājām jābūt visai pasaulei, jūsu ģimenei – cilvēcei, un jūsu baznīcai – manam Dievišķajam Garam.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 334

1. Ļaudis, pamostieties un apzinieties, ka dzīvojat jaunā laikmetā.
2. Meditējiet un lūdzieties, lai garīgā iedvesma sāktu starot jūsu prātā.
3. Novērojiet visdažādākās cilvēku ciešanas, sāpes un trūkumu, un ļaujiet savai sirdij kļūt arvien līdzjūtīgākai, redzot sāpes, kas jūs visur apņem.
4. Ja savas būtības dziļumos jūtat dāsnu un cēlu vēlmi darīt labu, ļaujiet šim impulsam pārņemt jūs un izpausties. Tā ir dvēsele, kas paziņo savu vēstījumu, jo tā ir atradusi savu ķermeni labprātīgu un gatavu.
5. Saprotiet, ka, ja jūs dodaties sēt manu mācību sēklu, tam jānotiek no tās mīlestības, kas rodas no jūsu būtības visjūtīgākās daļas. Taču vairs nemēģiniet darīt labu vai veikt darbus savu nopelnu dēļ, ja tie izriet no bailēm no soda, ja jūs tos nedarīsiet. Tajā nav nekādu nopelnu. Vairs nesakiet Man, pat ne savai dvēselei, ka tā nevar samierināties ar sīkumiem.
Kad jūsu dvēsele atbrīvosies no cilvēciskā apvalka un atkāpsies savā dziļākajā būtībā Garīgās dzīves svētnīcā, lai pārbaudītu savu pagātni un savu ražu, daudzi no jūsu darbiem, kas šeit, uz zemes, jums šķita pilnīgi un cienīgi tikt parādītiem Kunga priekšā un pelnījuši atalgojumu, šajos pašrefleksijas brīžos jums liksies niecīgi. Dvēsele sapratīs, ka daudzu darbu, kas jums šajā pasaulē šķita labi, jēga bija vienīgi iedomības, viltus mīlestības un labdarības izpausme, kas nenāca no sirds.
6. Kā jūs domājat, kas ir devis dvēselei pilnīga tiesneša apgaismojumu, lai tā spriestu tiesu pati par sevi? Gars, kas šajā taisnības stundā radīs jums iespaidu, ka tas mirdz ar vēl nekad neredzētu skaidrību — un tieši tas katram pateiks, kas ir bijis labs, taisnīgs, pareizs un paties no tā, ko viņš darīja uz zemes, un kas ir bijis ļauns, nepareizs un netīrs no tā, ko viņš sēja savā ceļā.
7. Svētnīca, par kuru Es jums tikko runāju, ir Gara svētnīca — tā svētnīca, ko neviens nevar apgānīt, tā svētnīca, kurā mīt Dievs un no kuras atskan Viņa balss un izplūst gaisma.
8. Šajā pasaulē jūs nekad nebijāt gatavi ienākt šajā iekšējā svētnīcā, jo jūsu cilvēciskā personība vienmēr meklē veidus un paņēmienus, kā izvairīties no gudrās balss, kas runā katrā cilvēkā. Es jums saku: kad jūsu dvēsele atbrīvosies no savas apvalka, tā beidzot apstāsies pie šīs svētnīcas sliekšņa un savāksies, lai tajā ieietu un nometotos ceļos pie šī dvēseles altāra, lai uzklausītu sevi, pārbaudītu savus darbus tajā gaismā, kas ir sirdsapziņa, un dzirdētu sevī Dieva balsi kā Tēva, kā Skolotāja un kā Tiesneša balsi.

9. Neviens mirstīgais nespēj iedomāties to brīdi visā tā svinīgumā, kuru jums visiem ir jāpiedzīvo, lai atpazītu to labo, kas ir jūsos, lai to saglabātu, kā arī to, no kā jums jāatsakās, jo to vairs nedrīkstat turēt savā dvēselē.

10. Kad dvēsele sajūt, ka tai jāstājas pretī savai sirdsapziņai, un tā ar patiesības skaidrību atgādina par pagātņi, šī būtne jūtas pārāk vāja, lai ieklausītos sevī; tā vēlētos, lai tā nekad nebūtu pastāvējusi; jo vienā mirklī gar tās apziņu aizslīd visa tās dzīve — tā, ko tā atstājusi aiz sevis, ko tā piederējusi un kas bijusi tās paša, un par ko tai tagad beidzot jāsniedz atskaite.

11. Mācekļi, cilvēki, sagatavojieties jau šajā dzīvē šim brīdim, lai jūs nepārvērstu šo templi par tiesas zāli, kad jūsu dvēsele parādīsies pie Gara tempļa sliekšņa; jo dvēseles sāpes tad būs tik lielas, ka nav tādu fizisku sāpju, kas ar tām būtu salīdzināmas.

12. Esiet nomodā un lūdzieties, meditējiet, ievērojiet manus mācījumus un nekad neļaujieties apmānīt savai iedomībai, kas vēlas jūs pārliecināt, ka jūs rīkojaties ar patiesību, žēlsirdību vai mīlestību, kamēr patiesībā neviena no šīm tikumībām nav klāt.

13. Nekad neuzkrājiet savās sirdīs darbus, ko jūs pašlaik darāt, un apmierinieties ar pirmo labāko, ko darāt, lai jūs nepārtraukti virzītos uz augšu savā ceļā.

14. Es vēlos, lai jūs pārdomātu visu, ko Es jums esmu teicis šajā mācībā, lai jūs saprastu, kā garīgajā pasaulē notiek jūsu tiesāšana. Tādējādi jums no savas iztēles pasaules jāizdzēš tas tēls, kurā jūs iedomājaties tiesas zāli, ko vada Dievs vecā vīra veidolā, kurš ļauj labajiem bērniem iet garām pa savu labo pusi, lai tie baudītu Debesis, un kurš ļaunos nostāda pa savu kreiso pusi, lai tos notiesātu uz mūžīgu sodu.

15. Tagad ir pienācis laiks, lai gaisma sasniegtu jūsu dvēseles un prāta augstākās sfēras, lai patiesība spīdētu katrā cilvēkā un viņš sagatavotos cienīgi ienākt garīgajā dzīvē.

16. Jūs norādāt Man, ka cīņa, ko esat vadījuši savu līdzcilvēku sirdīs, šķietami ir bezjēdzīga — ka jūs runājat ar viņiem par garīgumu un mēģināt izskaust no viņu sirdīm fanātismu un elku pielūgšanu, bet viņi, tiklīdz esat viņus pamācījuši, atkal nometās ceļos pie saviem elkiem.

17. Jūs nākat ar ievainotu un novītu sirdi, bet jūs glabājat cerību, ka Es savos vārdos jums došu jaunus argumentus un jaunas ieročus, lai turpinātu cīņu.

18. Es jums saku, mīlie mācekļi, kuros Es redzu dedzīgu vēlmi, lai gaisma spīdētu visos jūsu līdzcilvēkos: jums jāapbruņojas ar pacietību, lai gaidītu to ilgi gaidīto apgaismības brīdi tiem, par kuriem jūs tik daudz lūdzaties un lūdzat.

19. Arī viņi uzskata, ka jūs esat kļūdījušies, jo redz, ka jūs lūdzaties brīvā dabā, un dzird, ka runājat par mācībām un atklāsmēm, kas nav pierakstītas grāmatās.

20. Arī viņi lūdz par jums un vēršas pie Manis, lūdzot, lai jūs neapmaldātos.

21. Es jums jautāju, mācekļi: „Kuru, jūsuprāt, Es vairāk uzklausu — jūs vai viņus?” Daudzi no jums savā sirdī Man saka: „Mūs, Meistars, jo mūsu lūgšanu veids ir tuvāks patiesajam.”

22. Tāpēc Es jums saku, mācekļi, ka Es vienlīdz klausos gan vieniem, gan otriem, jo jūs visi Manā priekšā esat vienlīdzīgi, jo Es vienus mīlu tikpat ļoti kā otru, un jo Es visos redzu bailes, ka kāds varētu novirzīties no ceļa.

23. Tā ir cīņa, tauta, tā ir iepriekš paziņotā cīņa, lielā kauja, kas uzliesmos pat mājās un pat vismīlošāko un vienotāko ģimeņu klēpī.

24. Kas uzvarēs šajā cīņā? Nevienš. Uzvara piederēs patiesībai, gaismai, mīlestībai un taisnīgumam. Jūs visus uzvarēs šīs dievišķās spēki. Taču tieši šī šķietamā sakāve būs jūsu uzvara.

25. Tāpēc Meistars jūs māca ar lielu mīlestību, lai jūs būtu sagatavoti laikam pēc manas aiziešanas. Bet tāpat kā Es jums dāvāju savu žēlsirdību, tā arī jums jāvadī cilvēki ar saviem mīlestības darbiem.

26. Mans stars ir nolaidies uz jūsu saprātu, lai sagatavotu jūsu dvēseles, un Es esmu sadalījis savas žēlastības dāvanas starp jums, lai jūs kļūtu cienīgi būt kopā ar Mani Manā Valstībā.

27. Arī starp jums cīnās kārdinājums, lai novirzītu jūs no mana ceļa. Taču Es kā labs Gans esmu jūs izvēlējis no visiem ceļiem, un, neprasot, lai jūs ietu līdz pat pašuzpurēšanai, Es gaidu jūsu labāko kļūšanu, lai jūs pilnībā saņemtu manu žēlastību un kļūtu par labiem mācekļiem, kuri rīt nesīs cilvēcei manu mācību.

28. Es esmu jūs atdzīvinājis, jo jūs bijāt miruši žēlastības dzīvei. Es esmu jums piedēvis un sagatavojis, lai rīt jūs runātu uz cilvēci, kas ir sacēlusies un noliedz savu Dievu. Es esmu nezināmais svešinieks, kas klauvē pie katras sirds durvīm, jo Es gribu, lai jūs sajustu Manu mīlestību.

29. Cilvēce Mani neatpazīst un noliedz Manu klātbūtni šajā laikā. Taču Es ļaušu viņiem saprast, ka Es izpaužu Savu taisnību ar mīlestību un žēlsirdību, ka Es nenāku ar pātagu, lai radītu viņiem sāpes — ka Es vēlos viņus tikai pacelt žēlastības dzīvē un attīrīt ar kristāldzidro ūdeni, kas ir Mans Vārds, Mana patiesība.

30. Pasaule nav ņēma vērā Manu mācību un ir barojusi savu elku pielūgšanu un fanātismu. Tāpēc tā tagad iziet cauri lielajam pārbaudījumam un dzer ciešanu kausu; jo tās materiālisms ir attālinājis to no Manis.

31. Tevi gaida liela cīņa, Izraēl, jo tu liecināsi par Manu patiesību, izskaudīsi cilvēces aptumšošanas un parādīsi tai Manu Gaismu.

32. Tie, kas sevi dēvē par cilvēku ganiem, nav sajutuši Manu klātbūtni un joprojām gaida Mani. Taču Es redzu, ka viņi sniedz citādu mācību nekā to, ko uzticējies cilvēces Skolotājs, kas jūs vadītu pa patiesības ceļu, jo tā māca jūs mīlēt cits citu.

33. Nav Mana griba, lai pasaule barotu pasaules uzskatus, kas atkāpjas no Manas mīlestības mācības. Jo tas kaitē dvēselei, un tādējādi jūs Mani noliedzat. Jūs neesat sapratuši, kā izprast Manu mācību, nicināt mūžīgās dzīvības maizi, un cilvēce Meklē Mani savās sinagogās, savās materiālajās baznīcās, kuras tās ar savām rokām ir radījušas atbilstoši savai izpratnei. Bet kad cilvēce Mani sapratīs un sadzirdēs Manu aicinājumu?

34. Pēc 1950. gada sāksies liela pasaules uzskatu cīņa, un tu, Izraēlas tauta, uzticoties manai dievišķībai, dosies ceļā. Jūs nezināt, kuri no jums noraidīs. Bet vai pastāv kāds cilvēcisks likums, kas varētu sodīt jūsu labos darbus un rīcību, ko jūs veicat savā ceļā? Nē. Jo jūs esat tie, kam uzticēts atbrīvot cilvēkus no sūpēm, nest viņiem Manu mieru un panākt, lai mīlestība uzplauktu cilvēku sirdīs.

35. Mācekļi: Tas princips, ko Es jums mācīju Otrajā laikmetā – mīlēt cits citu –, attiecas uz visām jūsu dzīves darbībām. Daži man saka: „Meistars, kā es varu mīlēt savus tuvākos, ja es esmu nenožīmīga būtne, kuras dzīve ir piepildīta ar fizisku darbu?” Šiem maniem bērnu skolniekiem es saku: pat veicot šo fizisko darbu, kas šķietami ir bez nozīmes, jūs varat mīlēt savus tuvākos, ja savu darbu darāt ar vēlmi kalpot saviem līdzcilvēkiem.

36. Iedomājieties, cik skaista būtu jūsu dzīve, ja katrs cilvēks strādātu ar domu darīt labu un apvienotu savus nelielos pūliņus ar citu pūliņiem. Patiesi, Es jums saku, tad vairs nebūtu nekādas nabadzības. Taču patiesība ir tāda, ka katrs strādā pats par sevi, domā par sevi un, labākajā gadījumā, vēl par savējiem.

37. Jums visiem jāzina, ka neviens nevar būt pietiekams pats par sevi un ka viņam ir vajadzīgi citi. Jums visiem jāzina, ka jūs esat dziļi saistīti ar vispārēju misiju, kuru jums kopīgi jāpilda — tomēr nevis apvienojoties ar zemes saistībām, bet gan ar kopīgu noskaņojumu, iedvesmu un ideāliem, vienā vārdā sakot: ar mīlestību vienam pret otru. Tad auglis būs par labu visiem.

38. Es tev saku, tauta, ka tev nevajadzētu strādāt tikai sev, ka tev, pieliekot pūles, jācenšas izplatīt gaismu visiem, kas jūs meklē, neizdarot atšķirības. Patiesi, Es jums saku: tas, kurš saviem līdzcilvēkiem dod vairāk, no Manis saņems vairāk, jo viņš piemēro Manu mācību savā dzīvē.

39. Es dodu jums pietiekamas zināšanas, lai jūs izplatītu mīlestības vēsti, ko Es jums šajā laikā esmu sūtījis.

40. Tas Kristus, kurš citā laikā nāca, lai cilvēkiem nestu mīlestības mācību, ir Gars, kurš šajā laikā runā uz jums un atklājas caur izraudzītiem prāta orgāniem, lai pasaulei nodotu šo vēsti. Šis vārds — pieticīgs savā formā un vienkāršs savā izteiksmē — atgriezīs pie prāta šo cilvēci, kas ir tālu no garīguma.

41. Es vēršos pie visām pasaules tautām un visām reliģiskajām kopienām, lai atgādinātu tām par mana likuma augstāko bausli — to, ko Es atklāju saviem mācekļiem pēdējā vakariņās kopā ar viņiem.

42. Šobrīd cilvēce atrodas sagatavošanās posmā. Tā ir mana taisnība, kas darbojas cilvēces vidū, lai gan cilvēki to vēl neapzinās. Jo savā lepnumā, savā augstprātīgajā materiālismā viņi visus savas dzīves notikumus, kas viņiem ir neizbēgami, piedēvē nejaušībai. Bet drīz mans aicinājums sasniegs viņu sirdis, un tad viņi ar nožēlu nāks pie Manis un lūgs, lai viņiem tiktu piedots viņu augstprātīgums un kļūdas.

43. Tā būs cilvēka dvēseles krusta stunda, kurā viņš uz īsu brīdi piedzīvos absolūtu tukšumu pēc saviem lielajiem vilšanās brīžiem, kad viņš atklās savas augstprātības nepareizību, savas varas nepastāvību un savu ideoloģiju kļūdainību. Taču šis apmulsuma stāvoklis ilgst neilgi, jo tad parādīsies mani sūtņi un izplatīs manu jauno vēstījumu.

44. Tāpat kā senākajos laikos, kad manu mācību vēstneši devās ceļā no austrumiem un nesu manas Vārda atziņu uz rietumiem, arī šajā laikā pasaule atkal redzēs manus sūtņus, kā tie nes šo vēstījuma gaismu tautām un mājām.

45. Vai cilvēkiem šķitīs dīvaini, ka tagad gaisma no rietumiem virzās uz austrumiem? Vai tādēļ viņi neatzīs vēstījumu, ko manā vārdā viņiem nes mani sūtņi?

46. Patiesi, Es jums saku: vienīgā gaisma, ko jūs redzat ceļamies no austrumiem, ir tā, kas apgaismo jūsu pasauli — Karaliskās zvaigznes gaisma. Jo dievišķā gaisma, kas apgaismo dvēseli, izplūst no Manis un atrodas visās Visuma vietās un punktos.

47. Taisnība, pagātnē Es bieži esmu runājis ar jums caur kulta formām un simboliem. Taču tagad ir pienācis laiks, kad jums ir jāredz patiesība tieši, bez nepieciešamības likt starp to un jums kulta formas vai simbolus.

48. Meistars uzņem mācekli, kurš šajā Trešajā laikmetā ir gatavs mācīties, lai izprastu manu dievišķo mācību. Grāmata ir atvērta jūsu priekšā, un tās lappuses apgaismo jūsu dvēseli, lai jūs saprastu, ka darbs, ko Es esmu uzticējis jūsu rokām, ir liels un cildens — ka manā mācībā ir ietverta augstākā gudrība, lai jūs nonāktu manā Valstībā. Tas ir ceļš, ko Es

jums atkal esmu parādījis, lai jūs pa to virzītos uz priekšu un tādējādi atstātu aiz sevis netaisnību, ar ko jūs pie Manis esat atnākuši.

49. Es esmu sagatavojis jūsu dvēseles ar savu Gaismu, ar savu taisnīgumu, lai jūs būtu tādi kā jūsu Skolotājs, lai jūs vairs neapmaldītos dažādos ceļos, lai paklausība maniem baušļiem būtu jūsu sirdīs. Bet esiet nomodā un lūdzieties, lai jūs nezaudētu to sagatavošanu, ko Es esmu devis jūsu dvēselēm. Šajā laikā Es rādu pasaulei jaunas dienas gaismu, lai cilvēki sagatavotos, dzirdētu Manu vārdu un ar savām garīgajām acīm ieraudzītu Manu klātbūtni.

50. Tava misija ir ļoti grūta, Izraēlas tauta. Taču Mans Vārds ir iesūcies jūsu būtības dziļumos un jūs apgaismojis, noņēmis aklumu no jūsu acīm un parādījis jums Manas Valstības godību.

51. Mans Vārds jūs ir pārveidojis, jo jūs vairs neesat tie paši, kas bijāt agrāk — jo tagad jūs esat uzņēmīgi pret Manu klātbūtni, esat Mani atpazīnuši un saprotat, kā pacelties, lai Meklētu Mani no gara uz garu. Tomēr es joprojām redzu, ka jūs neesat pilnībā ievērojuši manus mācījumus, ka esat paklupuši un uz īsu brīdi atkal kļuvuši par tiem pašiem vecajiem cilvēkiem, jo neesat pilnībā attīrījuši savas sirdis no liekā un nevajadzīgā — no tā, ar ko barojas pasaule savā samaitātībā. Nevēlamie augi joprojām aug blakus zelta kviešiem, kas jūsos sāk ziedēt. Ir pienācis laiks, kad nezāles, kas visos laikos ir dīgusi un ziedējusi sirdīs, tiks izrautas ar saknēm. Tās tiks sasietas ķekaros un iemestas ugunī, lai tās iznīcinātu. Tad jūsu sirds kļūs par tīru lauku, par auglīgu un sagatavotu augsni, uz kuras mans Vārds nesīs savus augļus.

52. Mīlie mācekļi, jums daudzās lietās jāsagatavojas, jo jūsu soli ceļā uz garīgumu ir bijuši lēni, un laiks jums ir kļuvis ierobežots. Jo šajā laikā jums jau vajadzētu būt tiešā saiknē ar Manu Dievišķo Garu, lai pildītu savu misiju.

53. Jūsu gars uz īsu brīdi ir spējis valdīt pār ķermeni, un tad jūs kā mani patiesi mācekļi esat spējuši pildīt manus baušļus, lai iestātos par cilvēci, kurai ar jūsu starpniecību jāsaņem mana žēlsirdība un mans žēlsirdīgums.

54. Ļaujiet manam Garam pilnībā mājot jūsos, lai jūs cilvēcei parādītu manu darbu kā glābšanas laivu, kā bāku, kā jaunas debesis inkarnētajām un neinkarnētajām dvēselēm.

55. Es vēlos redzēt jūs visus sagatavotus un apgērbtus ar mana Svētā Gara gaismu; es vēlos jūsos atrast atbildības sajūtu pret manu dievišķo darbu un mīlestību pret manu dievišķību un jūsu līdzcilvēkiem. Jo Es gribu, lai jūs no mīlestības pret viņiem atjaunotos un iemācītos tieši savienoties ar Manu Garu — jo Man ir jāizmanto jūsu dvēseles atbilstoši tam

sagatavotības līmenim, ko esat sasnieguši. Tad pasaules atmoda būs pilnīga, un ar jūsu starpniecību tā Mani sajūtīs. Jo tā ir Mana griba.

56. Jūs atrodaties lielās cīņās laikā starp labo un ļauno, starp gaismu un tumsību, un tagad jūs gatavojaties, lai aizstāvētu Manu lietu. Jums jāņem Mani par paraugu, jo Es eju Maniem karaspēkiem pa priekšu, un jūs esat daļa no tiem. Redziet, kā mana Gaisma izdzina tumsību un kā mans Vārds iznīcina grēku. Ja jūs vēlaties būt labi karavīri, tad esiet paklausīgi un nesiet patiesības Gaismu, lai kā patiesi Dieva kalpi liecinātu par to, ko Es šajā laikā nododu dvēselēm to pestīšanas labad.

57. Es nevēlos redzēt starp jums, izredzētā tauta, atšķirīgas domāšanas veidus vai atšķirīgas gribas izpausmes; Es vēlos redzēt jūs vienotus un redzēt, kā jūs tālāk nododat vienu un to pašu iedvesmu no Manis, vadīti no Mana Vārda, kas jums visiem ir viens un tas pats.

58. Tiem no jums, kuri ir aizmiguši un ļāvuši nodzist savas svētnīcas lampai, tādējādi atņemot sev Manu žēlastību, Es vēšos ar aicinājumu un saku: Celieties, ejiet straujos soļos un nāciet pie Manis, kurš jūs gaidu kā Tēvs, nevis kā Tiesnesis. Bet patiesi, Es jums saku: jūs vairs nedrīkstat apstāties ceļā, jo tad rīt jūsu atbildība pret Mani būtu ļoti liela.

59. Es esmu atmodinājis jūsu intuīciju, un, izmantojot šo dāvanu, Mans Gars ir runājis ar jūsu Garu, un Es esmu devis jums savus uzdevumus, lai jūs tos izpildītu.

60. Es ļauju jums iet drošiem soļiem, lai jūs piepildītu Manu gribu. Jo viss, ko jūs darāt saskaņā ar Manu gribu, kalpos jūsu dvēseles attīstībai. Es dodu jums pilnvaras un savu mieru, lai tas būtu liecība par manu klātbūtni jūsu vidū. Es nevēlos, lai kaut kas traucētu mieru, ko Es jums dodu. Sagatavojieties un turpiniet darboties caur to. Bet, ja jums nāksies ciest ciešanas šīs lietas dēļ, ko Es esmu uzticējis jūsu uzticamajām rokām, tad Es jums saku: priecājieties, jo Es jūsu dvēselei došu lielu atalgojumu.

61. Ziniet, ka tāpat kā ir dvēseles, kuras kā atlīdzība tiek atkārtoti sūtītas inkarnācijā, lai dzīvotu uz Zemes un taisnīgi novāktu to augļus, ko tās agrāk sējušas, tāpat ir arī citas, kuras neinkarnējas, bet uzturas uz Zemes neredzami, līdz tās sasniedz garīgo pilnību vai pacelšanos, kas ļauj tām attālināties no visa, kas vairs nav tām piemērots.

62. Jebkura atlīdzināšana ir smaga, rūgta un sāpīga. Bet mana mācība jums rāda veidu, kā pasargāt savu dvēseli no tā, ka tā, tā vietā, lai atrastu mieru pēc ciešanām uz Zemes, sastopas ar attīrīšanas un atlīdzināšanas pārbaudījumu.

63. Mācieties šeit, no maniem vārdiem, mīlēt to, kas pieder pie šīs pasaules, tikai tādā mērā, kā tas ir pareizi, lai, kad pienāks stunda, jūs

varētu atstāt visu aiz sevis, un uz jūsu dvēseles nebūtu nekāda sloga, kas to atņemtu brīvību.

64. Mīļā tauta, nāciet pie Gaismas! Es esmu ceļš, kas ved pie tās, Es esmu Patiesība un Dzīvība.

65. Nav iespējams, ka pazustu kāds, kurš savas dzīves darbos ieklausās savā sirdsapziņā.

66. Kad Es savos vārdos runāju ar jums par garīgo dzīvi, jūs vēlaties, lai Es to jums sīki aprakstītu, lai jūs to varētu saprast. Taču, kad jūs saprotat, ka — lai gan Esmu daudz runājis par to pašu — jūs esat spējuši saprast ļoti maz, jūs Man sāpēs pilni sakāt: „Meistars, kāda gan būs tā eksistence, kuru mēs, neraugoties uz Taviem mācījumiem un atklāsmēm, nespējam aptvert?”

67. Es jums saku, mācekļi: nebaidieties, jo nav svarīgi, lai jūs zinātu, kāda ir šī mājieta, bet gan tas, lai jūs ticētu, ka jums tur jānokļūst, un tādēļ jums jāgatavojas pēc iespējas labāk, lai sasniegtu šo mērķi bez svārstībām un šaubām.

68. Jūs jau esat no Manis iemācījušies, ka dvēseles augšupvērstā attīstība tiek sasniegta caur mīlestību, jo tas, kurš mīl, attīsta visas savas būtības dāvanas un spējas. Necenšaties sasniegt gaismas augstākos virsotņus, vienīgi attīstot prātu, bet vienmēr meklējiet pareizo veidu, kā saskaņot intelektu ar jūtām, lai tajā pašā laikā, kad apgūstat mācību, jūs to arī pielietotu.

69. Patiesības ceļš ir tik skaidrs, ka neviens, kas pa to iet, nevar pazust.

70. Jūs neejat vieni, jo mans iedrošinājums un mana gaisma ir ar katru no jums. Bet gadījumā, ja jums tas šķistu par maz, Es katrai cilvēcisķajai būtnei esmu piešķīris garīgu gaismas būtni, lai tā uzraudzītu jūsu soļus, lai brīdinātu jūs par jebkādu briesmu draudiem, lai kalpotu jums kā biedrs jūsu vientulībā un kā atbalsts dzīves ceļojumā. Tās ir tās būtnes, kuras jūs saucat par sargājošajiem eņģeļiem vai aizstāvjiem.

71. Nekad neizrādiet viņiem nepateicību un neesiet kurli pret viņu iedvesmām, jo *jūsu* spēki nebūs pietiekami, lai izturētu visus dzīves pārbaudījumus. Jums ir vajadzīgi tie, kuri ir tālāk attīstījušies nekā jūs un kuri kaut ko zina par jūsu nākotni, jo Es to viņiem esmu atklājis.

72. Šo būtnu cīņa ir ļoti smaga, kamēr jūs neesat sasnieguši garīgumu, jo jūs no savas puses ļoti maz palīdzat viņiem šajā grūtajā misijā.

73. Kad jūsu garīgums ļaus jums sajust un uztvert to jūsu brāļu un māsu klātbūtni, kuri neredzami, bez jebkādas izrādīšanās, darbojas jūsu labklājības un attīstības labā, tad jūs nožēlosiet, ka esat piespieduši viņus tik smagi mocīties un arī ciest jūsu grēku dēļ. Taču, ja šī atziņa rodas jūsos,

tad tikai tādēļ, ka jūsu prātā jau ir iestājusies gaisma. Tad jūsos atmodīsies līdzjūtība, pateicība un sapratne pret viņiem.

74. Cik liela laimes sajūta valdīs jūsu aizbildņos, kad viņi redzēs, ka jūs atbalstāt viņu pūles un ka viņu iedvesma saskan ar jūsu garīgo pacelšanos!

75. Jums ir tik daudz brāļu un māsu un tik daudz draugu „Garīgajā ielejā”, kurus jūs nepazīstat.

76. Rīt, kad atziņa par garīgo dzīvi būs izplatījusies visā pasaulē, cilvēce atzīs to būtņu nozīmi, kas atrodas jūsu pusē, un cilvēki svētīs manu gādību.

77. Kurš gan ir iztēlojies tās cīņas, ko šīs Gaismas leģionu vienības izvērsē pret sajukušo būtņu iebrukumiem, kas jūs nepārtraukti apdraud? Nav neviena cilvēka skatiena, kas būtu pamanījis šo cīņu, ko abas puses nepārtraukti vada viena pret otru, jums to nemaz neapzinoties.

78. Jūsu neziņa par to, ka notiek viss tas, par ko jūs neapzināties, ir bijusi viena no iemeslu, kāpēc Es šajā laikā esmu noteicis, ka Garīgā pasaule sazināsies ar jums caur Man izvēlētiem prātiem, lai izpildītu šo uzdevumu. Tādējādi šīm būtnēm ir bijusi iespēja nākt pie jums, lai liecinātu par savu eksistenci un ar savu mīlestību, žēlsirdību, pazemību un pacietību pierādītu jums, ka tās dzīvo, lai pildītu uzdevumu – jūs sargāt.

79. Lūdzieties, tauta, un savienojieties savās lūgšanās ar viņiem. Uzticieties viņu aizsardzībai. Tās ir būtnes, kas staro spožā gaismā un kas spēj pie jūsu sāniem pildīt grūto misiju – vadīt jūs visā ceļā un palīdzēt jums, līdz jūs nonāksiet pie Manis.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 335

Mans miers lai ir ar jums!

1. Šodien Mans Gars atkal nolaižas uz Garīgo Izraēlu. Es atklājos tev, mīļā tauta, ar Visuma Stara palīdzību un runāju uz tevi kā Tēvs un Skolotājs, kā Draugs un arī kā Tiesnesis. Es esmu klātesošs visos un uzklaušu jūsu lūgšanas līdz pat visintīmākajām lūgšanām, ko jūs vērsāt pie Manis.

2. Man ir prieks, redzot, ka inkarnētās dvēseles arvien vairāk atklāj patieso sarunu ar savu Tēvu un Kungu, atstājot aiz sevis senos rituālus un dažādās kulta formas, kuras tās izmantoja, lai Mani meklētu un godātu, un ar stingriem soļiem virzās uz priekšu garīgajā ceļā. Tieši jūs, pazemīgās draudzes, šajā laikā saņemat šos vēstījumus un kopā ar tiem arī manas lielās mācības.

3. Esmu apvienojis lielu skaitu dvēseļu, kas pieder pie izredzētās tautas — nevis pēc rases. Ziniet, ka Es nevēršos pie tām rasēm, kurām jūs piederat vai kurām piederējāt pagātnē. Es vēršos pie Garīgā Izraēla, kam Esmu uzticējies misiju, jo tā starp pārējām zemes tautām ir pirmdzimtā, kurai Esmu atstājis savus agrākos testamentus.

4. Tu, kurš esi bijis žēlastības un atklāsmes uzticības nesējs, esi saņēmis uzdevumu nest gaismu visiem cilvēkiem, būt par bāku tiem, kuri neziņā vai vienaldzībā kļūst pa pasauli. Tevi, kurš esi bijis mans pravietis, mans liecinieks, mans sūtnis un mans uzticamais cilvēks, Es esmu aicinājis vēlreiz, lai mudinātu jūs turpināt savu misiju un lai, pildot šo uzdevumu, jūs sasniegtu savas dvēseles pilnību.

5. Neskatoties uz jūsu uzticību un mīlestību, Es jums saku bez pārmetumiem: jūs vēl neesat ievērojuši manas iepriekšējās mācības. Jums piederēja gaisma, miers un svētība, ko Es jums devu jūsu brāļu tautām, taču jūs šīs dāvanas ar viņiem neesat dalījuši.

Atcerieties: lai kļūtu cienīgi saņemt šo uzdevumu, jūs esat izgājuši cauri lielām dvēseles un ķermeņa cīņām, domu sadursmēm un šīs pasaules kaujām, lai iegūtu nepieciešamo stingrību, apņēmību un pieredzi. Taču, ja Es esmu jums teicis, ka jūs neesat izpildījuši Manus uzdevumus, Es negribu noliegt jūsu pagātnes darbu nopelnus. Tieši šie nopelni padara jūs cienīgus saņemt žēlastību, ka Es esmu jūsu vidū šajā garīgajā atklāsmē.

6. Manu mācību jēgā jūs atradīsiet sava Dieva klātbūtni. Šis vārds ir tas pats, ko dzirdēja pravieši; tā ir tā pati gaisma, kas iedvesmoja Mozu, lai viņš apvienotu izredzēto tautu un sagatavotu to savienībai ar savu Kungu.

Es jūsu vidū atklāju senos izraēliešus, kuri Pirmajos laikos gāja priekšā tuksneša ceļojumā: drosmīgos un varonīgos Jūdas bērnus; — uzticīgos levītus, kuri rūpējās par Jehovas pielūgsmi; nenogurstošos Zebulona

bērnus, kuriem bija uzdots nodrošināt cilvēku karavānas iztiku; kā arī visus tos, kuri Man ir snieguši lielus uzticības, mīlestības un pašāvēības pierādījumus.

7. Mans skatiens ar mīlestību pievēršas arī tiem, kuri Otrajā laikmetā gaidīja Mesiju — mocekļiem, kuriem pat pārmācītāja zobens nespēja atņemt ticību tam, ka Es kļuvi par cilvēku, lai izglābtu cilvēces dzimumu. Šajā tautā šeit atrodas mani mācekļi un liecinieki no visiem laikmetiem, un pēc šī pilnīgās kopības laika ar savu Kungu, kad manas mācības, izmantojot šo līdzekli, ko Esmu izvēlējis, būs pabeigtas, mans Gars pilnībā nolaidīsies uz visiem mani bērnus, un katrs no jums sajūtīs, ka viņa dāvanas un spējas atklājas — par pārsteigumu gan jūsu līdzciltiekiem, gan jums pašiem.

8. No jūsu Gara plūdīs spēcīgas un varenas jūsu dāvanas — nevis kā rotājums, kas būtu iemesls iedomībai, bet gan kā tikumi un paraugi, kurus jūs parādīsiet cilvēkiem savās domās, vārdos un mīlestības darbos, un tie visi atklās vislielāko pazemību un lēnprātību.

Pravietojuma dāvana starp jums izpaudīsies lielā mērā. Zinātnieki jums uzdos jautājumus par nākotni, viņi steigsies uz jūsu sapulcēm, lai uzklāst jūsu liecības un stātos pretī smagajiem pārbaudījumiem, kā arī atrisinātu konfliktus, ar kuriem viņiem nāksies saskarties.

9. Pašlaik jūsu attīstība vēl ir neliela, jūs joprojām šaubāties par savām dāvanām, un, ja jūs tieši piedzīvojat kādu brīnumu, ko Es jums dodu, lai jūs par to padomātu, jūs to attiecināt uz citu iemeslu. Taču pienāks brīdis, kad jūs kļūsiat viens ar Mani, un tad jūsu pašāvēība būs pilnīga. Jūs sapratīsiet savas dāvanas un īpašības un caur tām liecināsi par Mani.

10. Patiesi, Es jums saku: Es esmu Tas, kas jums iedveš pravietojumus. Tie nekad nav nākuši no cilvēka, cilvēks ir bijis tikai kanāls. Pravietojumi nāk no Manis, un Es jums līdz noteiktām robežām dodu iespēju tos interpretēt. Bet tos, kuros slēpjas lielāka gudrība, jums izskaidroju tikai Es. Ik reizi, kad esat mēģinājuši to izprast, nebūdami tam sagatavoti, esat pakļāvušies nepareizai interpretācijai.

11. Es esmu jums paziņojis par notikumiem, kurus jūs šodien redzat notiekam. Tagad ir laiks lielai piepildīšanai. Tie ir notikumi, kas ir devuši skaidrojumu visiem paziņojumiem, kurus Es jums sniedzu Pirmajā un Otrajā laikmetā caur saviem praviešiem. Bet cilvēki jau toreiz bija izteikušies — vieni pareizi, citi nepareizi.

Pravietojumi, kurus Es devu atbilstoši cilvēku izpratnes spējām, ir tikuši pareizi saprasti. Bet tos, kurus interpretēt, skaidrot un piepildīt bija jāveic vienīgi Man, Es esmu izskaidrojis ar notikumiem un pārbaudījumiem.

12. Tagad ir izšķirošs laiks cilvēcei — laiks, kad cilvēks atmodīsies caur dažādām pārbaudījumiem, kas jums liecina par Manu mīlestību. Es vēlos atrast jūsu dvēseli tīru un jūsu muti cienīgu, lai izplatītu Manu mācību. Tāpēc Es apvelku jūs ar pazemību, lai jūs būtu vienkārši, lai gan jums pieder dāvanas, kas izraisa apbrīnu tajos, kuri jūs pazīst.

13. Ļaujiet pravietojumam caurvīt jūsu dvēseli un matēriju, pat ja jūs to nesaprotat. Jūsu pienākums ir to izplatīt. Citi būs tie, kas labāk sapratīs to, par ko jūs liecināt. Bet, ja ne vieni, ne otri nespēs iekļūt manu pravietojumu patiesajā nozīmē, Es nāksiu jums palīgā un teikšu: „Ja pravietojums, ko Es jums esmu devis, ir bijis ļoti liels un gudrs, tad tādēļ, ka atklāsme, ko Es vēlos dot cilvēcei, ir ļoti liela, lai tā turpinātu kāpt un apdzīvot augstākus līmeņus, līdz sasniedz savu mērķi. Es esmu piešķīris šo redzējumu savam izredzētajam, un Es dodu jums tā skaidrojumu.”

14. Vai jūs domājat, ka Joels, viens no pirmā laikmeta lielajiem praviešiem, saprata to, ko viņš paziņoja ļaužu pūļiem? Atcerieties, ko viņš teica: „Un notiks tā, ka nāks laiki, kad jūsu bērni pravietos, jūsu jaunieši redzēs redzējumus un jūsu veci cilvēki redzēs atklājošus sapņus. Debesīs būs brīnumi un uz zemes — lielas zīmes. Saule kļūs melna, un mēness — kā asinis. No zemes celsies dūmi un tvaiks, un tad Kunga lielā diena būs pavisam tuvu.”

15. Pravietis nesaprata to, ko teica, nozīmi, taču viņš to darīja patiesi. Viņš bija Mans kanāls un balss nesējs, viņa dvēsele bija tīra un viņa mute cienīga, un pravietojums bija kā kristāldzids ūdens, kas plūst no avota un netiek piesārņots savā gultnē. Tādējādi šis vēstījums nonāca cilvēku sirdīs un palika tīrs. Vieni to ir interpretējuši vienā veidā, citi — citā. Bet Es jums saku patiesībā, ka šis pravietotās lielās dienas atnākšana ir ļoti tuvu, un notikumi tagad apstiprina pravieša vārdus.

16. Atveriet acis un sagatavojiet savu dvēseli, lai izprastu notikumus, un jūs atzīsiet, ka jau tajos laikos paziņotās zīmes parādās skaidri un nepārprotami, un paši fakti jums parāda šo vārdu skaidrojumu un papildīšanos. Tā ir interpretācija, ko Es esmu devis savām pravietojumiem.

17. Tā Es jūs sagatavoju, mīlie mācekļi, jūsu grūtā uzdevuma izpildei, lai jūsu lūpas runātu tikai patiesību, lai jūs skaidri redzētu savu ceļu. Bet, ja jūs runājat un liecināt par patiesību, un jums netic, neizprot un nemīl, tad atstājiēt šo lietu Manā rokās un neraudājiēt. Vienmēr ejiet uz priekšu un nekad neklusējiēt. Ļaujiet savām mutēm runāt ar pārliecību un drosmi un vienmēr pildīt savu uzdevumu. Visa jūsu būtība lai ir gatava izstarot mieru — ne tikai ar vārdiem, bet arī ar domām un garīgajiem vēstījumiem.

18. Kopiet mieru, mīliet to un izplatiet to visur, jo cik ļoti cilvēcei tas ir vajadzīgs! Neļaujieties satraukt dzīves mainīgajiem likteņiem, lai jūs

vienmēr paliktu stipri un gatavi dot to, kas jums pieder. Tas miers, kas ir katras dvēseles mantojums, šajā laikā ir pazudis un atbrīvojis vietu karam, mocījis tautas, iznīcinājis iestādes un pazudinājis dvēseles. Iemesls tam ir tas, ka ļaunums ir pārņēmis cilvēka sirdi. Naids, neierobežotais ambīciju alkas, neierobežotā mantkārība izplatās un nodara postu. Bet cik īsa vairs būs to valdīšana! Jūsu priekam un mierinājumam Es jums paziņoju, ka jūsu atbrīvošana jau ir tuvu, ka daudzi cilvēki cīnās par šo mērķi, ilgojas elpot brālības, tīrības un veselības gaisotnē.

19. Ko jūs, mani mācekļi, darīsiet šajā lielajā cīņā, kas jau ir sākusies? Kādi ir jūsu plāni? Es redzu jūsu būtības dziļumos neizmērojamu vēlmi cīnīties, lai izplatītu manu mācību, jo jūs zināt, ka tā ir labākais ceļvedis cilvēcei. Cīnieties par savu mieru un savām morālajām un garīgajām prasībām. Ja jūs tad jūtaties stipri labajā, nesiet to visur, jo tā kā auglīga rasa nolaidīsies jūsu līdzcilvēku sirdīs.

20. Lūdzieties, un jūsu lūgšanai jābūt kā balzamam tiem, kas jūs apņēma, un tiem, kas nav klāt — gan tiem, kas apdzīvo jūsu pasauli, gan arī tiem, kas dzīvo aiz tās robežām un kam nepieciešams mierinājums.

21. Es tagad dodu savai tautai pamudinājumu, un tas ir šāds: visas tās dvēseles, kas kara sāpīgajās cīņās zaudē savu ķermeni, tiks piesaistītas „Garīgajai ielejai”, un tur tās paliks, gaidot jūsu lūgšanas, lai iegūtu gaismu un atziņu.

Šajā brīdī, kad tauta apvienosies dedzīgā un sirsnīgā lūgšanā, šīs būtnes pārsteigs garīga slavēšanas dziesma. Tās dzirdēs jūsu balsi, kas aicina tās turpināt ceļu, un tās ne mirkli nebūs satrauktas. Gaisma būs skaidra, un no šī brīža tās dosies ceļā, lai cīnītos par savu pacelšanos.

22. Pārbaudījumi, kas cilvēci sagaida pēc 1950. gada, būs ļoti lieli. Tai nāksies izdzert ļoti rūgtus kausus un ciest ļoti smagus triecienus. Bet tas viss notiks, lai tā pamostos no miega — tagad, kad tās dvēsele guļ attiecībā uz savu pilnveidošanos un patieso misiju. Visi šie pārbaudījumi, ko cilvēki šajā laikā varētu saņemt, tiks izraisīti pašu dēļ, lai viņi atgūtu prātu un pārdomātu savus uzdevumus. Jo jau sen dvēseles ceļo no Zemes uz „Garīgo ieleju” un no turienes atkal uz Zemi, neizmantojot savas reinkarnācijas.

Taču šī žēlastība, šīs mīlestības un taisnīguma apliecinājums, ko Es jums piešķiru, dodot jums jaunas dzīvības šajā pasaulē, nav domāts tam, lai jūs to izšķiestu. Es neļauju jums atgriezties uz Zemi tikai tādēļ, lai jūs barotos no tās augļiem, bet gan tādēļ, lai jūs cīnītos par savu pacelšanos un ieņemtu Valstību, ko Es jums esmu apsolījis.

23. Es sākumā aicināšu ar maigumu, lai palīdzētu jums sagatavoties cīņai. Bet, ja jūs nesapratīsiet šo balsi, Es aicināšu ar stingrību un atkal

pieskarsies jums. Ja jūs tomēr neklausīsiet, taisnīgums pilnībā stāsies spēkā, lai jūs pamodinātu, lai jūs atvērtu acis un ieraudzītu jaunas dienas gaismu.

24. Es jūs brīdinu, lai jūs nepaliktu satriekti, redzot, ka izceļas jauni kari, ka dienu no dienas daudzi cilvēki jūsu acu priekšā iet bojā dažādos negadījumos. Ja jūs nespējat saprast iemeslu šiem pārbaudījumiem, kas satricina jūsu sirdis, atcerieties, ka katra dvēsele ir atnākusi uz Zemi, lai sev atdotu to, ko agrāk bija atteikusi pieņemt, un ka ir cilvēki, kuri ir tik apātiski, ka tikai šāds pārbaudījums spēj viņus pamodināt.

25. Cik ļoti Es jūs mīlu, un Es nevēlos jums nekādas sāpes! Tās būtnes, kas uz Zemes neatrada ne mierinājumu, ne dziedinājumu, to saņems no Manis brīdī, kad ieradīsies Garīgajā ielejā, lai tiktu aizvestas uz augsto Pēcdzīvi. Es to dodu viņiem, jo Es esmu Gans, kas ir nedalāms no saviem bērniem. Visas jūsu sāpes atbalsojas Manī, visa asinis, kas izlietas viņu bezjēdzīgajos karos, plūst manās tukšajās rokās, visas cilvēces asaras aplaista manu seju. Pat jums visvairāk apslēptā un noslēpumainākā būtne Man ir ļoti tuva. Es uz jums visiem skatos vienādi ar mīlestību. Tās būtnes, uz kurām jūs skatāties ar nepatiku, Es izraušu no viņu postības un strādāšu ar tām, lai no tām plūstu kristāldzidrāts atjaunošanās, nožēlas un mīlestības ūdens.

26. Es runāju ar jums dažādos veidos, jo jums jābūt gataviem runāt tā, kā jūs to vēl neesat darījuši. Jūs priecājaties, klausoties Manos mācībās, un katru dienu jūtaties Man tuvāk. Jūs saprotat, ka ir laime būt šeit, lai jūsu Tēvs jūs mīlētu — ka jums ir gandarījums par to, ka esat izgājuši cauri lielajiem pārbaudījumiem, kurus Es jums esmu paredzējis, jo katrs no šiem pārbaudījumiem ir pakāpe, kas jūs tuvinā Man.

27. Esmu aicinājis daudzus no saviem bērniem, lai dotu viņiem dažādus uzdevumus, dažādas funkcijas šajā darbā, un esmu tos piešķīris jums atbilstoši jūsu progresam un talantiem. No visiem kopā esmu veidojis savu tautu, savu jauno apustuļu pulku.

Dažiem Esmu uzticējis vadītāju amatu, un, lai viņu uzdevums nebūtu smags un grūts, Esmu sadalījis tautu draudzēs.

Citiem Esmu uzticējis balss nesēja dāvanu, lai viņi nodotu Manu iedvesmu, kas kļuvusi par cilvēku vārdiem, šīm pūlēm, kas pulcējas, lai saņemtu šo brīnumu.

Dažiem esmu piešķīris gaišredzības privilēģiju, lai padarītu viņus par praviešiem un caur viņiem paziņotu to, kas nāks.

„Pīlāru” uzdevumu ir saņēmuši tie, kuriem jāatbalsta tauta tās svētceļojumā un jāpalīdz draudžu vadītājiem, kuri kopā ar klausītāju pūļiem nes krusta nastu.

28. Citi ir apdāvināti ar starpniecības dāvanu, un tie ir apmācīti kā Garīgās pasaules instrumenti, lai nodotu tās vēstījumus – manu darbu skaidrojumu –, kā arī kā dziedinošā balzama, mierinājuma slimajiem, turētāji, lai ar savu dziedinošo garīgo starojumu kopīgi izrādītu žēlsirdību tiem, kas cieš. Par „Zelta spalvu” Esmu nosaucis to, kurš grāmatā, ko Es jums atstāšu, raksta manas atklāsmes, mācības un šī laika pravietojumus.

„Pamata akmens” amatu Esmu piešķīris tiem, kuriem jābūt stingrības, stabilitātes un spēka paraugam tautas vidū. Viņu vārdiem, padomiem un paraugam tautas vidū jābūt nemainīgiem, tāpat kā klints.

Bet tagad, kad šis mana atklāsmes posms tuvojas beigām, Es sakārtoju visus amatus, un visiem tiem, kas tiek izraudzīti, lai saņemtu tik lielus uzdevumus, Es izsūtu aicinājumu, lai viņi rūpīgi izpētītu sevi un atzītu savu darbu rezultātus. Šajā pārdomu stundā Es esmu blakus visiem.

29. Neuztraucieties, Es neesmu kļūdījies, izvēloties jūs. Es jūs pazīstu un zinu, ko jūs spējāt darīt. Es zināju, kuri labprāt veltīsies Likuma izpildei, un kuri ceļā kļūs vāji. Es esmu jūsu Tēvs, un visiem esmu devis iespēju strādāt manā darbā, visiem esmu piedāvājis vienādu barību, lai jūs visi justos vienlīdz mīlēti, ar vienādām tiesībām būt mani mēcekļiem un piederēt pie viena mantojuma.

30. Es zināju, ka daži izpildīs manas norādes un ļoti drīz sekos mani vārdiem. Citiem vajadzēs laiks, lai atklātu savas kļūdas un labotu savus pārkāpumus. Bet manas dāvanas paliek slēptas viņu dvēselēs, gaidot viņu atmodu. Jo jums visiem ir jānokļūst pie Manis, un visiem būs sapratne. Jūs kļūsiat pilnīgi un būsiat pie Manis manā labajā pusē.

Taču, lai jūs nonāktu pie Manis, ir nepieciešams, lai jūs būtu gatavi pildīt Manu likumu un iet ceļu ar pazemību un pakļautību.

Modieties un lūdzieties šajās nedaudzajās dienās, kad jūs Mani vēl redzat šajā veidā, un ļaujiet, lai Mans vārds aizkustina jūsu sirdis, lai jūsu būtībā rastos ilgas pēc paklausības, vienotības un mīlestības.

31. Drīz sūtīti dosies ceļā, līdz ņemot vēstules. Viņu karogs būs Mans Vārds un Manas vēstis, kuras jūs esat saņēmuši. Es jūs sagatavoju, lai jūs dotos miera un labas gribas misijās. Jo šajā svinīgajā dienā, kad Man jums jāsniedz Mani pēdējie vārdi, Es gribu jūs atrast sagatavotus.

32. Jau tagad Es jums paziņoju, ka mana pēdējā mācība nebūs garāka par tām, kuras Es jums šobrīd sniedzu. Tā būs tikpat īsa kā visas, ko es jums esmu devis. Jo mana lielā pēdējā mācība sastāv no pēdējo trīs gadu mācībām; tā ir grāmata, ko es ar sava Gara mīlestības uguni esmu ierakstījis jūsu dvēselēs, kurā esmu apkopojis visu, ko es jums esmu atklājis kopš 1866. gada. Tajā Es esmu jums stāstījis par sākumu un pat par to, kas bija pirms radības sākuma — par cilvēka attīstību no senākajiem laikiem

līdz pat mūsdienām. Šajā grāmatā Es esmu jums stāstījis par visām manām mācībām, kas jums tika sniegtas pagājušo lielāko laikmetu laikā, un par jūsu pārbaudījumiem. Šajā grāmatā Es esmu apvienojis atklāsmes no visiem pagājušajiem laikiem un nākotnes atklāsmes bez skaidrojumiem un bez papildījuma. Tajā jūs atradīsiet arī sagatavošanos jūsu dvēselei tās attīstības ceļā tagad uz Zemes un pēc tam Garīgajā ielejā.

33. Šis mans pēdējais mācījums tiks pabeigts šā gada – 1950. gada – pēdējā dienā, bet tas nebūs mans pēdējais saziņas veids ar jums. Jo es jums visos laikos esmu mācījis lūgties un uzturēt garīgu saikni ar mani. Jūs, cilvēki, un visas būtnes, kas apdzīvo dažādās dzīves pasaules, varat piekļūt manam Garam, un es mājoju jūsu Garā.

Nesajūtieties tālu no Manis, neizjūtiets tukšumu vai klusumu, kad šis vārds būs beidzies. Turpiniet klausīties sava Tēva harmonisko un nemainīgo koncertu, priecājieties par Manu klātbūtni, lai jūs pārdomātu un pētītu Manu darbu.

34. Ir nepieciešams, lai jūs apvienotu visu savu spēku un garīgo izpratni, pirms dodaties ceļā, lai izplatītu šo mācību. Kad jūs tad, lūdzoties un meditējot, būsiet sapulcējušies ap Manu Vārdu, jūs sajūtīsiet Manu klātbūtni. Bērni būs aizkustināti, arī redzētāji uztvers zīmes, kas iepriekš vēsta par Manu klātbūtni, un Es sevi atklāšu smalkā veidā. Visi, kas pulcēsies, sajūtīs Mani, un šīm sanāksmēm būs svinīgs raksturs. Valdīs garīga atmosfēra, kas jums dos mieru un palāvību uz nākotni.

Arī „Garīgā pasaule” nāks pie jums, neizmantojot jūsu prātu, un ieradīsies visur, kur vien jūs to aicināsi, lai palīdzētu jums jūsu pārbaudījumos un turpinātu izlīt savu žēlsirdību un aizsardzību pār šo pasauli. Tā uzraudzīs, lai jūsu prātā nebūtu nekādas apmulsumas, ne arī nepareizu interpretāciju vai kļūdainu lēmumu.

Kad šis sagatavošanās laiks būs pagājis, neaizmirstiet savas sanāksmes. Jo, lai gan jūs zināt, ka Es atklājos katram no jums atsevišķi, Es vēlos jūs sastapt apvienotus, lūdzamies un iedziļinājušos savos garīgajos vingrinājumos.

35. Atcerieties to Vasarsvētku svētku, kas tika svinēti pēc manas aiziešanas no maniem apustuļiem. Viņu dvēseles uzmanīgi gaidīja manu atklāšanos, un, kad viņi bija vienoti vienā domā, mans Gars nolaidās un ielika vārdu viņu mutēs, un visa viņu būtība tika apgaismota, lai viņi varētu sazināties ar cilvēkiem, kuri runā dažādās valodās un pieder pie dažādām ticībām.

36. Tāpēc Es vēlos, lai šādas sanāksmes notiktu jūsu vidū — vienmēr, ak, mācekļi! Kad vien jūs varat sanākt kopā, dariet to Manā Vārdā, un Es būšu klātesošs un atklāšu jums Manas slepenās dārgumu krātuves saturu.

Es uzticu jums katru jūsu dzīves mirkli un dienu, lai jūs no tiem veltītu vienu mirkli savai lūgšanai. Bet vēlreiz Es svētīju septīto dienu, lai jūs tajā stātos kopībā ar Mani, un pārējās dienas lai ir paredzētas tam, lai jūs mīlētu cits citu un izpildītu visu to, ko esat labi sapratuši no Maniem mācījumiem. Bet jūsu sanāksmēm nebūs vajadzīgas īpašas telpas; Mani apmierinās jūsu mājas, jūsu vienkāršā guļamistaba, līdzenums vai kalns, upes krasts vai tuksnesis.

37. Es jums iesaku, lai jūs cilvēku priekšā neizsludinātu, ka esat Mani mācekļi, lai to neteiktu jūsu mute, bet lai jūsu darbi liecinātu par to. Nesakiet, ka pēc gara jūs esat izraēlieši. Pasaule atzīs Garīgo Izraēlu, ja tā savā misijā – iedegties gaismu dvēselēs, nest mieru sirdīs – būs vienota, lai būtu tāda, kā Es to teicu Jēkabam viņa sapņos, viņa atklāsmēs: „Es tev došu tik lielu, tik daudz pēcnācēju, kā zemes putekļi, kā debesu zvaigznes, kā smiltis pie jūras, un tavos pēcnācējos tiks svētītas zemes tautas.”

38. Zemes tautas vēl nav svētītas Izraēlā, jo tās man parāda savu sašķeltību, tāpat kā tas notika Otrajā laikmetā. Vieni dzīvo materiālajām vērtībām, citi — garam — vieni veido *vienu* valstību, citi — *citu*. Es redzu, ka vieni dzīvo pasaules un tās zelta dēļ, bet citi meklē Mani un ir laimīgi savā nabadzībā. Bet, kad Es kādreiz būšu apvienojis šīs tautas, šo lielo dvēseļu leģionu, kas ir atbildīgs par mieru un dievišķajām atklāsmēm, tad šī zemeslode un pat debesis tiks satricinātas. Jo to apvienošanās izraisīs tādu spēku, tādu ietekmi uz pasauli, ka nebūs neviena, kurš to nejūtu. Jūsu misija kļūs pazīstama, un jūsu vēstījums, ko Es jums jau tagad uzticu, apvienos Testamentu, ko Es esmu atstājis cilvēcei trīs laikmetos.

39. Rūpējieties, lai jūsu dvēsele būtu kā trauks, kas glabā visu, ko Es jums esmu uzticējis. Jo ceļš, ko jūs tagad mērosiet, ir akmeņains, pilns ar dadžiem un ērkšķiem. Bet ir arī posmi, kur koki un ziedi padarīs jūsu ceļojumu jauku. Tā ceļojot, jūs pārsteigs jūsu apvienošanās diena, jūsu pestīšanas un mūžīgā miera diena, kad būsiet sasnieguši savas misijas izpildes galā.

40. Tagad lūdzieties par tiem, kas ir tālu, un tiem, kas ir jūsu apkārtnē, ļaujiet savai sirdij pārplūst. Dziediniet slimos, sniedziet padomu tiem, kam tas nepieciešams, kļūstiet par visdažādākajiem mierinātājiem un dziedinātājiem ciešanu nomocītajai cilvēcei. Ja jūs iet garām svešiniekam, kuram nevarat vērsties ar vārdu, bet jūtat, ka jūsu sirds ir aizkustināta, un jūsu dvēsele lūdz par viņu, un jūs nododat Man šī jūsu brāļa ciešanas, tad Es viņam došu to, kas viņam nepieciešams, jo jūs esat nodevuši viņa sāpes Man.

41. Iepazīstiet sevi, atklājiet dāvanas, ko Es jums esmu piešķīris, un saprotiet, ka jūsu garīgās zināšanas ir atvieglojušas daudzu sirdis un pacēlušas tās morālajā un garīgajā līmenī.

42. Jums ir viss, kas nepieciešams jūsu misijai – intuīcija un mīlestība.

43. Daži no jums savās lūgšanās man saka: „Meistars, kāpēc man Tev stāstīt par savām rūpēm, rādīt Tev savu dzīvi vai iesaistīt Tevi manos plānos, ja Tu taču zini visu? Kāpēc Tev atzīties savos pārkāpumos, ja Tu tos redzi, jo es esmu Tevī? Dod man to, kas ir Tava griba, un ar to es būšu apmierināts.”

44. Pēc šīs lūgšanas jūs palikāt sajūsmināti un pateicāties tikai par to, ko Es jums esmu dāvējis, dodot jums Savu Vārdu. Tajā ir garīgā barība un svētība jūsu cilvēciskajai dzīvei.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 336

1. Ar lielu maigumu Es nāku pie jums, lai jūsu dvēseles atzītu Manu likumu. Šajā laikā Es esmu jums parādījis plašus apvāršņus, lai jūs ietu pa Gaismas, pilnības un patiesības ceļu.

2. Es negribu, lai jūs rīt stāvētu cilvēku priekšā, nepazīstot manu mācību, un sekotu pa nepareizu ceļu, ko Es jums nekad neesmu rādījis. Jo Es gribu jūs atstāt sagatavotus, lai jūs parādītu patiesības ceļu tiem, kuri nav dzirdējuši manu mācību, un lai jūs nemeklētu aklo un neziņīgo cilvēku vidū, lai saņemtu no viņiem mācību. Jo viņiem nebūs ko jums iemācīt.

3. Jums jābūt pazemīgiem un ar savām dāvanām jāliecina cilvēcei par manu atklāšanos, lai tā aicinātu manu Vārdu un ticētu manai klātbūtnei jūsu vidū šajā Trešajā laikmetā. Nedodiet iemeslu tam, lai jūsu līdzcilvēki jums teiktu, ka jums ir bijis nepareizs Skolotājs, ka esat neziņā, ka jums trūkst tikumu un ka jūs neesat stipri.

Nē, Izraēl, Es negribu, lai šī sāpe būtu manā Garā, nedz arī lai cilvēce pēc manas aiziešanas pārņemtu jums jūsu nepietiekamo sagatavotību. Es vēlos, lai tie, kas Mani nav dzirdējuši, justos aizkustināti, atceroties to, ko jūs saglabājat no Manas atklāsmes caur cilvēka saprātu, un lai viņi baro savu dvēseli ar Maniem mācījumiem, kas pierakstīti ar Manām zelta spalvām.

4. Es gribu, lai jūs ar saviem padomiem atgrieztu grēciniekus un ar saviem iedrošinošajiem vārdiem stiprinātu tos, kuri ir nomākti un izmisumā. Cilvēks nedzīvo vien no maizes vien, taču žēlsirdība, ko Es jums atstāju cilvēces labā, ir garīga. Pie jums nāks tie, kuri, lai gan tiem pieder materiālas bagātības, tomēr trūkst dvēseles miera un veselības. Arī viņiem jums jādod tas, ko Es jums esmu uzticējis.

5. Lieciniet paši, ka jūs neklūdāties, sekojot man. Jo pēc tam, kad mana vēsts caur balss nesējiem būs beigusies, jums joprojām jābūt uzticīgiem karavīriem šajā dievišķajā lietā — šajā mācībā, kurai nav neviena trūkuma un kuru jums nevajadzētu kaunēties izplatīt cilvēces vidū. Jums jāliecina par manu patiesību ar saviem darbiem. Es nevēlos, lai jūs šo mācību pasaulei darītu zināmu tikai ar vārdiem.

6. Es atstāju savu likumu ierakstītu jūsu garā, lai jūs to parādītu saviem līdzcilvēkiem, lai cilvēce ļautos tam vadīt un vairs nekluptu savā ceļā.

7. Šajā laikā cilvēki ir Mani uzklaušījuši, ir saņēmuši Manu mācību — patiesību, ko Es jums esmu skaidri atklājis. Tad viņi ir daudz domājuši par to, kā cilvēci mācīt šajā zināšanā, ko sākumā paši nebija sapratuši.

8. Tev jāsaģatavojas, Izraēl, lai tevi nepārsteigtu tavi līdzcilvēki. Es negribu, lai jūs izrādītos neziņā priekšā muļķiem. Nē, mana tauta, jums jārunā ar vārdiem, kas pilni pārliecības, un ar pašātvību uz sevi, jums

jāpaskaidro mani mācījumi un atklāsmes, ko es jums šajā laikā esmu devis, kā arī to iemeslus. Jums ir lemts mācīt to, kurš ir neziņā, un parādīt viņam ceļu uz viņa garīgo attīstību.

9. Jaunajām paaudzēm ir jāmeklē Mani. Jo Es sūtīšu uz Zemi attīstītas dvēseles, un tās jau no agras bērnības neklausīsies pasaules mulķīgajos vārdos, jo viņu dvēsele tiks viņiem saprast, ka šie mācījumi nav apmierinoši, un tad viņi vērsīsies pie tevis, mana tauta, lai tu viņiem pilnīgā skaidrībā parādītu Manu Garu darbu.

10. Katru reizi, kad jūs pacelsieties lūgšanā, jūs atcerēsieties manus vārdus. Tādējādi jūs netiksiet pārsteigti savā ceļā un varēsiet sniegt manu mācību ikvienam, kam tā ir nepieciešama un kas to lūdz.

11. Es esmu jūsu Tēvs, kas nepārtraukti runā uz jums, lai jūs Mani saprastu, lai, vadoties pēc Manas atklāsmes, izmantojot cilvēka saprātu, jūs justos pilni ar Manu mieru un dotos pildīt savu misiju ar entuziasmu, paklausību un enerģiju.

12. Es nevēlos, lai cilvēces sāpes paliktu nepamanītas. Es vēlos, lai jūs sajustu viņu ciešanas — epidēmijas, postījumus un katru ciešanu — un lai jūs ar mīlestību lūgtu, lai viņi saņemtu Manu žēlsirdību.

13. Visas apvainojumus, ko cilvēki jums nodara, viņi nodara nevis jums, bet Man, un tādējādi ar savām rokām viņi rada sāpes savām dvēselēm. Jums gan jāuzņem nicinātie ar pacietību, jo pienāks laiks, kad visi pārliecināsies par manu patiesību un sapratīs, ka jūs neesat kļūdījušies.

14. Daudzi teiks: „Ja Dievs ir starp mums, kāpēc Viņš tad nepavēl, lai beigtos kari?” Bet jūs zināsit, kā atbildēt saviem līdzcilvēkiem, un teiksiet viņiem, ka Dieva Tiesas brīdī Tēvs ļauj, lai iedomīgie iznīcina viens otru. Bet pēc tam Es ierobežošu cīņu, lai viņi saņemtu mieru no Manis.

15. Vārds, ko Es jums uzticu, ir gaisma jūsu ceļā, lai jūs haosa vidū saglabātu savas dvēseles mieru. Atceries, Izraēl, ka katrs mans vārds tevi ir apmierinājis. Tomēr neklausieties šajā mācībā tikai no ieraduma, bet patiesi ievērojiet to, ko mācāties no sava Skolotāja.

16. Saproti, Izraēl, cik smagi manam Garam nākas cīnīties pret grēku un neticību. Kad Es redzu, ka mani bērni ir mani sapratuši, mans Gars piepildās ar prieku, Es jūs svētīju, un jūsu paklausība kā ziedu smarža nonāk pie Tēva.

17. Es negribu, lai tu rīt rūgti raudātu, Izraēl, un, skatoties uz debesīm, man teiktu: „Sēti un baznīcas ir piesaistījušas lielas tautas pūļus, kuriem Tu ar tik lielu mīlestību esi devis gaismu.”

Jā, mani bērni, bet viņi izplatīs kviešus kopā ar nezālēm. Tās ir sirdis, kuras nav labotas ar jūsu vārdu. Bet patiesi, Es jums saku: viņiem ir nodoms ar viltus vārdiem izkļaidēt aitas no aitu aploka. Bet Es esmu Spēks

un panākšu, ka ļaužu pūļi ar pilnīgu skaidrību atzīs, ka Mans darbs ir tik tīrs kā sniegpārslas.

18. Neļaujieties pārsteigt, mana tauta. Vienmēr dzīvojiet modri un esiet uzticīgi sargi. Nebaidieties no vārdiem, ko jums saka jūsu paši brāļi un māsas, lai pārliecinātu jūs, ka esat kļūdījušies.

Palieciet nelokāmi, jo Es piešķiršu lielas atlīdzības tiem „karavīriem”, kuri ir uzticīgi manai lietai — tiem no jums, kuri stājas pretī šiem grūtajiem laikiem, kad valda pasaules uzskatu, ticības apliecinājumu un reliģiju apjukums. Jums jāciena visi jūsu līdzcilvēki tāpat, kā jūs cienāt Manu darbu, un jums jānorāda uz mācībām, kuras Es jums atkal atstāšu. Ja cilvēki izsmejas par jums, ļaujiet viņiem to darīt; jo mana Svētā Gara gaisma sasniegs viņus, un tad viņu sirdīs būs nožēla.

19. Esiet stingri un dzīvojiet modri, jo jūs sagaida grūti laiki. Šajos laikos cilvēki nāks pie mana darba un mēģinās to izpētīt. Bet patiesi, Es jums saku: Es jums palīdzēšu to pārvarēt, tā ir Mana griba. Jo, ja jūs uz īsu brīdi būsiet ietīti tumsā, Es parādīšos kā spoža gaisma, lai jūs apgaismotu un izglābtu no izsalkušā vilka rīkles, un lai jums parādītu Gaismas un Patiesības ceļu.

20. Es, jūsu Meistars, atklāju jums visu to krāšņumu, kas jūs apņēma, un to, ko jūs slēpjat sevī, neapzinoties to savas garīgās nepilnības dēļ.

21. Es vēlos, lai jūs iepazītu visu to spēku, ar ko Es jūs esmu apveltījis, lai jūs darītu labu un uzkāptu kalnā, vienmēr balstoties uz manas patiesības nūju.

22. Dzīve cilvēkam vienmēr ir bijusi sāpīga, jo viņš vienmēr ir ignorējis daudzas dāvanas, ko nes sevī. Kā gan viņš varētu tās izmantot, ja neko nezināja par to esamību?

Es bieži esmu sastapis cilvēkus nomāktus un skumjus, jo viņi uzskatīja sevi par nespējīgiem atbrīvoties no jūga, ko viņiem šajā laikā nozīmē dzīve. Un tādēļ Es esmu jūs patīkami pārsteidzis ar savu balsi, kas jūs aicina, ar savu vārdu, kas jums iedveš ticību, dzīves drosmi, prieku un cerību.

23. Tikai ticība var likt dvēselei justies stiprai, un tādēļ ar savu mācību Es vieniem iededzu ticību, bet citiem to atdzīvinu. Jo nākotnē jums būs jābūt stiprai, paraugai, paklausīgai un likumpaklausīgai tautai. Taču tās spēks ir jāgūst no ticības manam likumam.

24. Es vairs nevēlos redzēt asaras jūsu acīs, nevēlos redzēt, kā jūs panesat savas dzīves smago nastu bez garīgiem ideāliem, bet gan pilni ar rūpēm un fiziskām ciešanām.

25. Tagad sajūtieties kā sava Tēva mīlotie bērni. Mācieties lūgt no Manis to, kas jums nepieciešams jūsu labklājībai. Atcerieties, ka Es esmu Dievišķais Mierinātājs, lai jūs savās bēdās neļautu bailēm sevi uzvarēt.

Ziniet, ka sāpēm ir jākalpo tikai tam, lai stiprinātu jūsu sirdi, nevis to vājinātu. Tām ir jāpadara jūs tīrākus, nevis rūgtus.

26. Jau uz zemes sasniedziet to laimi, kas piepildīs jūsu dvēseli un kas jums šajā pasaulē dos pirmos augļus, lai jūs turpinātu dzīves ceļu bez apnicības.

27. Garīgi pacelieties, iedvesmojoties no maniem mācījumiem, lai es varētu pilnībā izpausties caur jūsu būtību.

28. Vai es toreiz neesmu jums nodevis savu ķermeni? Tātad saprotiet, ka tas pieder jums. Ļaujiet man izpausties caur jums, it kā es to darītu savā paša ķermenī. Tad jūs patiesi būsiat kļuvuši garīgi un pildīsiet sava Tēva gribu.

29. Atveriet savas sirds durvis un ļaujiet Man ienākt, lai jūs tiktu mierināti savās ciešanās. Es, būtnu un pasaules Kungs, nāku pie jums ar ubaga pazemību, un mana vienīgā lūgšana, mana sirsnīgā lūgšana ir, lai jūs mīlētu viens otru. Jo caur savu sapratni un izpratni jūs Mani mīlēsiet un godāsiet.

30. Katrs bērns ir daļa no mana Gara, tādēļ to, ko jūs darāt savam tuvākajam, jūs darāt Man. Vai citu ciešanas jūs neaizkustina tāpat kā jūsu pašu? Kāpēc jūs jūtaties kā svešinieki, ja tomēr esat viens un tas pats Gars un viena un tā pati „miesa”? Jūs esat mans darbs, ko Es radīju sākumā, lai tas attīstītos un pilnveidotos laika gaitā.

31. Šodien, šajā lielu pārbaudījumu laikmetā, tikai jūsu ticība ļaus jums tos veiksmīgi pārvarēt, un jums palīdzēs dedzīgā lūgšana, kas ir spēcīgs atslēgas, lai atvērtu durvis un iepazīstinātu jūs ar jūsu ceļu.

32. Jūsu darbs, lai saviem līdzcilvēkiem nestu Labo Vēsti par Manu atklāsmi Garā, būs ļoti liels, jo šī laika cilvēce ir mazāk viegli ticīga un mazāk dievbijīga. Tā jums parādīs savas šaubas un savu nesagatavotību, un jums nāksies neatlaidīgi cīnīties. Tomēr nezaudējiet cerību, sastopoties ar šiem šķēršļiem, pildiet savu uzdevumu šajā laika posmā, un jūs ar gandarījumu pieredzēsiet, kā šo pasauli apgaismo brālība un miers, ko tik ilgu laiku ir gaidījuši un lūguši tie, kuri vienmēr ir paļāvušies uz Gaismas uzvaru pār tumsību.

33. Šajā dienā, kas jau ir tuvu, tie, kas dzīvo uz Zemes, spēs novērtēt mīlestību kā šīs dzīves pamatu un visu to skaistumu un pilnību, ko mīlestības darbi ir paveikuši visos laikos. Tad jūs sapratisiet, kāpēc esmu ieradies šajā laikmetā, un kāds ir jūsu pūļu rezultāts — kamēr citi atradīsies „Garīgajā ielejā” un no turienes ar neapprakstāmu prieku redzēs, kā vairojas sēkla, ko viņi sēja šajā pasaulē.

34. Esiet jūtīgi pret katru Manu iedvesmu, esiet paklausīgi un vienkārši. Ļaujiet Man atklāties caur jūsu dāvanām, ļaujiet Man caur jūsu dāvanām

sasniegt jūsu līdzcilvēkus. Jūsu lūpām jāizsaka Mani mierinājuma vārdi to ausīs, kas cieš, un jāpauž Mana gudrība tiem, kam vajadzīga gaisma. Jūsu rokām jākalpo Man, lai mīlētu, un jūsu acīm — lai skatītos ar žēlsirdību, maigumu vai līdzjūtību.

35. Jums jāpiepildās ar Mani, lai varētu darīt darbus, ko Es jums esmu mācījis. Tad jūs sapratīsiet, ka Kristus izlej Savu patiesību visās dvēselēs un gaida tikai to pacelšanos, lai atklātu Savu mīlestību.

36. Ja mana mācība jums šķiet tik sveša, ka jums liekas, ka nekad neesat dzirdējuši tādus vārdus, lai gan jūs mani pazīstat, tad es jums saku, ka jūsu izbrīns ir sekas tam, ka jūs neesat izpētījuši to, ko es jums atklāju pagātnē. Tāpēc šī mācība jums var šķist sveša vai jauna, lai gan patiesībā šī gaisma vienmēr ir bijusi klātesoša jūsu dzīvē.

37. Šodien jūsu prāts tiek mētāts kā trausla laiva vētrā. Taču tā neapgāzīsies, to aizsargās brīnišķīgs spēks. Katra zibens zibsne būs cerības dzirkstele dziļā naktī, un, kad negaiss beidzot beigsies un jauna diena ienāks kā miera vēsts, no jūsu sirds dziļumiem izlauzīsies lūgšana, pilna ar ticību, mīlestību un pateicību. Jūs sajūtīsiet, ka jūsu dvēsele no pārbaudījuma ir izgājusi stiprināta, un piedzīvosiet noteiktu apgaismību, ko iepriekš nepazinājāt un kas ļaus jums skaidri saskatīt to, kas jums līdz šim bija tumsība un noslēpums.

38. Tikai tad, kad jūs būsiet iekšēji pārveidojušies, Es jūs sūtīšu pasaulē, lai izplatītu Manu vēsti. Jo tikai tad, kad garīgums mācekļos būs paties, viņi sapratīs, kā to tālāk nodot tālāk, tāpat kā viņi to ir saņēmuši no Manis.

39. Es jums saku arī to, ka, pirms es jūs sūtīšu izplatīt šo Labo Vēsti, es būšu dziedējis jūsu brūces un iemērcis jūsu būtību mierinājuma balzamā, ko esmu izlējis pār šo cilvēci.

40. Nāciet šodien klāt, lai dzirdētu šo vārdu — nāciet pie avota, kas pārplūst ar zināšanām un žēlsirdību, lai jūs sāktu Mani patiesi iepazīt, jo jūs Mani nepazīstat.

41. Katru reizi, kad jūsu lūpas vai domas Man saka: „Kungs, apžēlojies par mani, izrādi līdzjūtību pret manām sāpēm — Kungs, neatsaki man Savu piedošanu”, tad jūs pierādāt savu neziņu, savu apmulsumu un to, cik maz jūs Mani pazīstat.

42. Teikt *Man*, ka Man jāizrāda līdzjūtība pret jūsu sāpēm? Lūgt *Man*, lai Es parādītu žēlsirdību pret Saviem bērniem? Lūgt *Man*, lai Es piedodu jūsu grēkus — *Man*, kas Esmu mīlestība, žēlastība, žēlsirdība, piedošana un līdzjūtība?

43. Ir labi, ja jūs cenšaties aizkustināt tos, kuriem uz zemes ir cietsirdība, un ar asarām un lūgšanām mēģināt modināt līdzjūtību tajos, kuriem nav ne mazākās līdzjūtības pret saviem tuvākajiem; bet neizmantojiet šos vārdus

vai domas, lai aizkustinātu To, kurš jūs radīja mīlestības dēļ un lai jūs mīlētu mūžīgi.

44. Vai jūs tagad saprotat, kāpēc Es jums teicu, ka jūs par Mani zināt ļoti maz? Reizēm, kad kauss jūsu mutē ir ļoti rūgts vai sāpīgs pārbaudījums sasniedz to robežu, ko jūsu spēki spēj izturēt, jūs saucat Manu vārdu un sakāt Man: „Kungs, atņem no manis šo sodu, neļauj man vairs ciest.”

Ak, jūs, cilvēki, kas savā tumsā neapjaušat, ka ne Es esmu tas, kurš vēlas jūs turēt sāpēs, bet gan jūs paši esat tie, kas radāt sev ciešanas, kas piepildāt savu kausu ar rūgtumu un pēc tam vainojat Mani.

45. Nāciet pie šī gaismas avota, lai jūsu dvēsele un saprāts tiktu apgaismoti, un tad sāciet iepazīt Mani kā Tēvu, kā Skolotāju un kā Tiesnesi. Jo Es kā nenogurstošs Skolotājs esmu bijis kopā ar tevi, Izraēl, neņemot vērā tavu nepaklausību un nesapratni, tavu pārdomu trūkumu un manas likuma nepētīšanu. Ar savu dievišķo Vārdu Es ļauju jums atzīt savas kļūdas, savu vājumu un neziņu. Es esmu jums devis laiku, lai jūs dotos strādāt laukos, kurus Es esmu uzticējis jums kā mantojumu.

46. Tā ir misija, ko Skolotājs visos laikos ir uzticējis māceklim, lai viņš iestātos par cilvēkiem, saskaroties ar viņu ciešanām un rūgtumu.

47. Mans Vārds ir runājis uz jums atbilstoši jūsu dvēseles sagatavotībai un pacelšanai. Taču Es nāku uz grēka un tumsas pasauli, neietekmējot Savu dievišķo Gaismu. Es nāku pie jums, lai jūs atjaunotos. Taču, kad Es ar Savu dievišķo Vārdu esmu jūs saucis pie atbildības, jūs ciešat, jo esat sajutuši, ka Mans Vārds ir aizskāris jūsu sirdi, lai atmodinātu jūsu dvēseli.

Vārds, ko jūsu ķermenis ir dzirdējis, nebija pēc tā gaumes, jo jūsu materiālisms traucē jums atpazīt dievišķo nodomu, katra vārda būtību un iedvesmojošo spēku, ko Es esmu jums nodevis. Tāpēc Es jums saku: atbrīvojieties no materiālajām lietām un ļaujiet, lai jūsu dvēsele pārrautu savas ķēdes un paceltos pie Manis, lai tā dzirdētu Manu dievišķo vārdu un jūsu materiālā būtība caur dvēseli varētu saprast to, ko Meistars jums nodod.

48. Mana griba ir, lai jūs būtu izraēliešu tauta, kas savā sirdī nes mīlestības un dievišķā miera sēklu. Pasaule gaida no jūsu Dieva žēlsirdību un žēlastību, un tāpat kā pagātnē tā gaida, ka varēs ieraudzīt patiesos Jēzus mācekļus.

49. Cilvēki gaida, ka jūs cīnīsieties tāpat kā Otrā laika mācekļi. Taču dažreiz jūs esat zaudējuši drosmi, un, dzirdot, ka jūsu līdzcilvēki jūs apmelo un apvaino, saucot jūs par krāpniekiem, jūs rīkojaties kā Pēteris un noliedzat Mani ceļā, noliedzat žēlastību, ar ko Es jūs esmu sagatavojis, un zaudējat to, atkal atgriežoties savā materiālismā.

50. Jums jāpārlicina neticīgie, jāpacilā kritušie un jāsniedz mierinājuma un mīlestības vārdi tiem, kas cieš.

51. Cilvēki, izmantojot savu gribas brīvību, aicina uz vienotību, lai uz Zemes valdītu miers. Viņi tiecas pēc harmonijas un vēlas parādīt pasaulei, ka viņos ir gaismā, ka viņi ir apveltīti ar spēku radīt mieru. Taču tie krāpnieki vēlas izraut no jūsu rokām neatsveramo dārgumu un Jaunās Derības lādi, ko Es esmu uzticējis jūsu atbildībai, un vēlas jūs atkal padarīt par faraona kalpiem, par tumsas vergiem — tiem, kuri savas neizpratnes dēļ velk līdzī jaunuma, egoisma un savtīguma ķēdes.

52. Es jums neesmu runājis tikai par Otrā laika apustuļu uzdevuma izpildi un par Mozus uzdevuma izpildi. Nē, Izraēl, es jums esmu runājis par Jēzus no Nācaretes uzdevuma izpildi. Viņš toreiz jums deva vispilnīgāko paraugu.

53. No šīs pašas Jēzus pilnvaras Es esmu jums kaut ko devis, lai jūs, tāpat kā Viņš, dotos ceļā, lai nāktu palīgā saviem ciešošajiem līdzcilvēkiem.

54. Es neesmu devis cilvēkiem citus likumus, ne citu mācību, ne arī rādījis citus ceļus. Tie ir paši cilvēki, kas izveidojuši sānceļus, pa kuriem tagad iet cilvēce. Bet jūs esat uz pareizā ceļa un baudāt Manu mīlestību un Manu gaismu.

55. Bet vai tu, tauta, vēlies, lai akmeņi liecinātu par manu klātbūtni? Nē, Izraēl, jo tas būtu iemesls sāpēm un rūgtumam tavai dvēselei un tavam ķermenim.

56. Nav mana griba, izredzētā tauta, lai tu ietu bojā un lai cilvēce jūs neatzītu par maniem mācekļiem, par rītdienas skolotājiem. Tāpēc Meistars jums saka: studējiet un pētījiet, lai jūs saprastu manu dievišķo nodomu, lai pasaule iepazītu dzīvības koku un nāktu pie tā.

57. Mīlā tauta, īss ir laika posms, kurā jūs dzirdēsiet Manu dievišķo vārdu caur balss nesēju. Taču no Manas tautas skaita nedrīkst trūkt nevienas dvēseles, nedz arī būt par vienu dvēseli vairāk. 1950. gada beigās manā klātbūtnē jāpūlcējas simt četrdesmit četriem tūkstošiem, lai saņemtu pēdējos norādījumus, pēc kuriem jums jāvadās, lai izpildītu savu grūto misiju, lai dotos ceļā uz tautām un nestu gaismu, žēlsirdību un patiesību. Tādējādi pasaule, pateicoties manu izredzēto uzdevuma izpildei, varēs baudīt mana Dievišķā Gara mieru. Tāpēc nenogurstošais Skolotājs dod jums vēl vienu vārdu no Sava mācības, lai jūs to pētītu, izskaidrotu un ievērotu.

58. Mana atklāsme ir caurvīta ar gaismu, mieru un mīlestību pret jums. Es jums rādu ceļu, pa kuru jums jāatjaunojas. Es jūs mācu staigāt pa to, lai jūs justos stiprināti ar manu mīlestību. Tā būs spēks, kas ļaus jums iet ar

stingru soli, kas jūs pārvērtīs par patiesiem mācekļiem, kuri cilvēcei sniegs uzticamu liecību par manu klātbūtni.

59. Es jūs atbrīvoju, lai jūs vairs nebūtu grēka vergi. Es dodu jums gaismu, lai jūs atpazītu patiesību un savās sirdīs izveidotu svētnīcu, kurā jūs Man parādītu savu ticību kā lāpu, lai jūsu dvēsele paceltos pie Manis un būtu kopībā ar Mani.

60. Es vairs nevēlos, lai jūs Man teiktu: „Kungs, kāpēc Tu esi tālu no manis, kāpēc Tu mani nedzirdi, kāpēc es jūtos viens savā dzīves ceļā?”

Mīļā tauta: *Es nekad neattālinos no saviem bērniem, jūs paši esat tie, kas attālināties no Manis, jo jums trūka ticības un jūs paši Mani noraidījāt un aizslēdzāt Man savas sirdis.*

61. Pasaule jūs nepazīst un ir jums nodarījusi sāpes. Taču, kad jūs saucāt pēc sava Tēva, Es no žēlsirdības jums devu vislabākos „tērpus”, jo mana žēlsirdība ir liela un Es neļāvu jums pazust „”. Jo Es esmu glābšanas osta jums un visai cilvēcei.

62. Es esmu jūs pabarojis ar labākajiem ēdieniem no mana debesu galda un esmu nomazgājis jūsu kājas, lai jūs ietu savu ceļu tāpat kā jūsu Skolotājs.

63. Es atstāju savu Vārdu ierakstītu jūsu sirdīs, lai jūs būtu Gaismas bērni, kas liecina par manu klātbūtni jūsu vidū — lai jūs būtu cilvēces balsts un rādītu glābšanas laivu — lai mana Gaisma spīdētu tumsā un jūs mācītu pasauli pacelties un no gara uz garu sazināties ar manu Dievišķību. Tāpēc Es tevi sagatavoju, tauta, lai jūs būtu Trešā laikmeta kalpi, kas pūļiem dod dzīvības maizi un kristāldzidro ūdeni.

Bērni degradējas šajā samaitātības, jēdzienu sajaukuma un materiālisma laikmetā. Pasaule iet savu ceļu kā akls cilvēks; tie ir miruši žēlastības dzīvei, tā ir cilvēce, kas iet bojā un vēlreiz liek Man dzert ciešanu kausu. Parādiet viņiem jaunas dienas gaismu, ļaujiet viņiem sajust Manu klātbūtni un sakiet viņiem, ka Tēvs gaida viņus ar atvērtām rokām.

64. Jau drīz beigsies brīži, kad jūs dzirdēsiet Manu Vārdu caur balss nesēju. Taču Manam dievišķajam Vārdam jābūt kā grāmatai, kas atvērta cilvēces priekšā. Jums tas jāparāda, ierakstīts jūsu sirdīs un dvēselēs, kā gaisma, kas jūs apgaismo, kā lāpa, lai vadītu cilvēci. Jo tā, ilgojoties pēc augļa, ko jūs esat saņēmuši, nāks dažādos ceļos, un jums tas būs jādod viņai, lai viņā būtu žēlastības dzīvība. Tas ir dzīvības koka auglis, un ikviens, kas barojas no tā, nepazudīs, jo viņā būs mūžīgā dzīvība. Un jums, kas esat barojušies no šī augļa, ir jāļauj jūsu dvēselei augšāmcelties un pacelties, salaužot visas savas ķēdes.

65. Piepildiet savas sirdis ar mieru un labu gribu. Esiet gaismas dvēseles, kas pasaulei parāda sevi kā brīvas dvēseles, kuras prata savam Kungam uzcelt patieso Baznīcu.

66. Es vēlos redzēt, ka jūs dodat dzīvību „mirušajiem” un gaismu „akliem”, pasludinot manu vēstījumu tiem, kuri nevēlējās Mani uzklausīt, un atgriežot sirdis ticībā. Šī ir zelta sēkla, ko jums jāparāda savam Tēvam savās rokās. Tāpēc Es jūs pamācu un dodu jums savu mācību, kas ir neizmērojamas vērtības dārgums jūsu dvēselei – „”. Jo Es esmu ļāvis jums sajust savu mieru savos vārdos un esmu jūs ar to iedvesmojis, lai jūs ietu pa šo ceļu, kas ir pārpludināts ar mana Svētā Gara gaismu.

67. Es neesmu pievērsis uzmanību jūsu kļūdām; tagad jums esmu tikai Tēvs, lai dotu jums Savu Vārdu, lai, to ievērojot, jūs atjaunotos un redzētu, ka esat piepildīti ar Manu žēlsirdību. Es vēlos redzēt jūs apgērbtus ar maniem garīgajiem labumiem, visus vienlīdz apgaismotus ar manas Svētā Gara gaismu, lai jūs — vienoti mīlestībā, ticībā un labvēlībā — būtu stiprais Izraēls, kas pasaulei dara zināmu manu darbu, lai jūsos redzētu manus vēstnešus, manus sūtņus — dvēseles, kas patiesi ir sagatavojušās vadīt cilvēkus.

68. Jūs katru dienu saņemāt manas mācības. Es esmu Skolotājs, kas jūs nepārtraukti māca, lai nākotnē, kad jūs būsiat garīgi attīstījušies, jūs varētu sākt dziedāt garīgu slavinājuma dziesmu.

69. Es dodu jums savu spēku, lai jūs sekotu maniem dievišķajiem pēdām. Es apgaismoju jūsu prātu, lai jūs skaidri saprastu savu Tēvu, lai jūs pareizi izprastu manu Vārdu un lai jūsos atklātos patiesība, ko cilvēki meklē dažādos ceļos.

70. Tu, mīļā tauta, nes šo vēstījumu cilvēcei, lai tā varētu saprast Tēva likumu patiesības gaismā. Jo Es redzu, ka tā savās lielajās kļūdās iejaucas manos augstajos lēmumos un vēlas iekļūt manās slepenajās dārgumu krātuvēs, lai gan nav tam sagatavota un vēl nav Mani sapratusi.

71. Mana mācība būs skaidrs spogulis, kurā cilvēcei jāskatās, lai tā ar pazemību un lēnprātību ļautu manam Vārdam to atgriezt un sagatavot, lai tā mīlētu Mani, atjaunotos un cilvēki mīlētu cits citu.

72. Es esmu jums devis mana miera karogu, lai jūs padarītu to jūtamu pasaulei. Taču miers, ko Es jums esmu uzticējis, ir mana Gara miers — tas, kas iedvesmo jūsu garu — tas, kas dzimis no manas mīlestības un caur kuru cilvēce apzināsies manu klātbūtni. Tieši šo mieru Es jums esmu devis, lai jūs to pilnībā sajustu savā ceļā, ko Es esmu izlīdzinājis, lai jūs nepiedzīvotu sāpes. Jo tās jūs esat radījuši paši. Taču jūsu dvēselei piemīt lielas dāvanas un spēks, lai jūs triumfētu pār ciešanām, kas jūs attīra un

šķīstī. Jo patiesi, Es jums saku: ne tikai sāpes ir tās, kas jūs tuvinās Man , bet arī paklausība Maniem likumiem, jūs labi darbi.

73. Jūs sajūtīsiet prieku, īstenojot manas mācības, un tādējādi kāpsiet augšup pa kalnu. Saprotiet, ka jums ir jāizpilda grūts uzdevums. Jums, tāpat kā jūs Skolotājam, ir jāatstāj cilvēces vidū paklausības pēdas, pazemības paraugs, lai tas būtu kā mirdzoša pēda un nākamās paaudzes sekotu jūsu piemēram. Jums jāizlīdzina ceļš, lai viņi varētu sasniegt garīgumu. Jums jābūt patiesības sējējiem, lai pasaule vairs nekristu bezdibenī — naidā, ko tā ir barojusi visos laikos.

74. Sagatavojieties, mana tauta, jo pasaule ilgojas saprast Manu patiesību. Dodiet viņiem mierinājumu, jo viņu attīrīšanās ir liela. Bet Es jums saku arī to, ka liels ir žēlsirdības krājums, ko Es esmu saglabājis jums Savā dārgumu krātuvē. Taču, pirms jūs to saņemsiet, jums jāklūst cienīgiem to nopelnīt. Kad jūs būsiat izpildījuši savu uzdevumu, jūs atzīsiet, ka tas jau atrodas jūsu būtības dziļumos.

75. Patiesi, Es jums saku: jūs vairs neesat ne trūcīgie, ne vājie, ne akli. Jo mana gaisma jūs ir apgaismojusi, lai jūs šajā laikā liecinātu par manu klātbūtni. Tā ir Mana griba, lai nākamās paaudzes pie jums atrastu klusu miera vietu, kuras ēnā tās varētu atpūsties. Uzņemiet tās ar atvērtām rokām, vediet tās pie žēlastības avota, nepievēršot uzmanību to neziņai vai ļaunumam.

Ja viņi nāk ar lepru, tad dziediniet viņus, jo jums ir dziedinošais balzams, un, ja pie jums nāk slepkava, tad aplājiet viņu ar savu garīgo apmetni un parūpējieties, lai viņš nožēlotu savus noziegumus, lai viņš varētu atrast ūdeni, kas viņu attīra no viņa kauna plankuma, kas viņu atbrīvo. Ja šie garīgi ciešotie nāk pie jūsu durvīm, jo viņi ilgojas pēc Maniem vārdiem un Manas gaismas, jums nekas nedrīkst viņiem tikt liegts. Jums jābūt savu līdzcilvēku kalpiem, jo Es esmu jūs sagatavojis, lai jūs izdalītu Manu žēlsirdību.

76. Tādējādi visur, kur jūs dosieties, valdīs labklājība. Cilvēki atpazīs Mani, sajūtīs Manu klātbūtni un savās sirdīs glabās ticību. Tādējādi pasaule spēs atgriezties no savas elku pielūgsmes.

Cilvēkiem ir jāmeklē Mani garīgi, jāmīl viens otru un jākopj miers un laba griba, mīlot viens otru. Bet jūs, , esat tie, kas nesīs šo mācību; jums jābūt kā gaismas staram viņu tumsā.

77. Jūsu cīņa ir tuvu. Jūs sapratīsiet, ka tā ir gaismas cīņa pret tumsību. Tad jūs kļūsiat par Manas lietas karavīriem, pacelsiet savu karogu un uzņemsiet Manas Vārda zobenu, un redzēsiet, kā jūsu Kunga armijas cīnās pret šīs pasaules tumsību.

78. Šis ir laiks, kad Es apgaismoju visas dvēseles, kad Es atbrīvoju pasauli no verdzības, ko tā ir pacietusi gadsimtiem ilgi. Taču ir nepieciešams, lai Es padarītu Sevi jūtamu šajā ļaunuma, naidīguma un ļaunprātības pasaulē, kurā plaukst kari, kurā grēks ir nesis visus savus augļus. Ir nepieciešams, lai tā varētu attīrīties kā zelts kausēšanas katlā, lai tā atdzimtu žēlastības dzīvē un cilvēks savā dvēselē iegūtu mūžīgo dzīvi.

79. Taču Tēvs jums saka: Es neiznīcināšu radības dārgāko daļu, kas ir dvēsele. Nē, mīlie bērni, Es tikai attīrīšu pasauli no tās samaitātības, lai rastos jauna cilvēce, kurā ļaužu pūļi sajūtīs Mani un pildīs Manu likumu. Cilvēki mīlēs viens otru, ēdīs dzīvības koka augļus, remdēs savu dvēseļu slāpes neizsīkstošajā žēlastības avotā, un Mans Svētais Gars tos apgaismos kā karaļa zvaigzne. Tad jūs redzēsiet, ka cilvēce Mani slavēs un svētīs.

80. Mīļais Izraēl, jūs esat izredzētie un sagatavotie, lai jūs turpinātu cīnīties un strādāt, lai šī pasaule varētu ieraudzīt Jauno Dienu.

81. Tauta, sāciet jūs, jo jūs esat pirmie, lai dotu piemēru. Iepazīstiniet ar Manu darbu tā, kā Es to jums esmu uzticējis. Esiet patiesi garīgie cilvēki, kuri sevī nes Svētā Gara dāvanas visā to krāšņumā.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 337

1. Laipni lūgti tie, kas no sirds ir lēnprātīgi un pazemīgi, kuri nav aizvainojušies par šo vietu vienkāršību, kurās Es atklājos, jo viņi domāja tikai par to, kā sniegt savai dvēselei prieku, klausoties Manā Vārdā.

2. Patiesi, Es jums saku: šo sirdu sagatavošanas īso mirkļu dēļ Es sūtu Savu Gaismu un Savu mieru uz šo satraukto jūru, kurā cilvēce iet bojā savu kaislību un karu vidū.

3. Kā gan Manam Garam nevarētu būt prieks, redzot šos cilvēku pūļus, kas Meklē Mani vēstījuma jēgā, ko viņi dzird caur balss nesēju? Viņi vairs nepieprasa formalitātes vai rituālus, viņi vēlas baroties tikai no Gara maizes.

4. Ēdiet un pabarojieties, dvēseles, prāti un sirdis, lai jūs justos stiprināti un pabaroti uz mūžību, kad vairs nedzirdēsiet šo balsi.

5. Jūsu Meistara balss, kas caur balss nesējiem kļuvusi cilvēcīga, beigsies. Bet mana atklāsmju un mācību grāmata paliks uz visiem laikiem atvērta jūsu dvēseles priekšā kā neizdzēšamas spožuma bāka.

6. Šis vārds, kas ir pārpludinājis jūsu dvēseles ar mieru, kas šīs tautas sirdīm un prātiem ir dāvājis nebeidzamu prieku, kas ir atmodinājis „mirušos” ticībā un apgaismojis ceļu visiem, kas to ir dzirdējuši, — pat ja jūs to vairs nedzirdēsiet no manu izraudzīto lūpām, — jums paliks neizdzēšams un neaizmirstams.

7. Svētīti lai ir tie, kuri prot saglabāt šo maizi un vīnu savas būtības visdziļākajā un tīrākajā daļā, jo viņiem vienmēr būs kaut kas, ar ko savā ceļā sniegt mierinājumu, sēt žēlsirdību un iedegt gaismu.

8. Laimīgi tie, kas šodien ir noticējuši, jo rīt viņi pieņems ticībā to, ko ir dzirdējuši un redzējuši. Jūs paliksiet uz zemes, lai strādātu par savu līdzcilvēku garīgo atmodu un mieru, un Es jūs sargāšu, līdz Es jūs būšu atvedis uz Apsolīto zemi.

9. Tā kā jūsu atmiņa ir pārāk vāja, lai saglabātu to mācību bagātību, ko Es jums esmu atklājis, Es jums atstāšu savu iedvesmotu materiālu grāmatu, kurā būs ietverts viss būtiskais, ko Es šajā laikā esmu mācījis šai tautai. Tādējādi jūsu ikdienas darbs būs vieglāks, jo Mani mācījumi jūs vienmēr iedrošinās — jo jums nebūs briesmu, ka ar laiku aizmirsīsiet to, ko reiz esat dzirdējuši. Jūs neiekristu kļūdās, sagrozījumos vai noslēpumainībā.

10. Mans Vārds šai tautai arī turpmāk būs bāka un zvaigzne, un garīgais triumfs piederēs tiem, kuri līdz galam paliks uzticīgi un neatlaidīgi — tiem, kuri nebaidās no tuksneša bada un slāpēm — tiem, kuri soli pa solim kāpj uz savu Kalvārijas kalnu, skatienu vienmēr vēršot uz bezgalību, kas ir gaisma, mūžība un patiesas laimes apsolījums.

11. Jo vairāk jūs pacelsiet savu dvēseli, jo mazāk jums smags būs krusts. Un, kad Es vairs nerunāšu ar jums šajā veidā, Es pie jums nāksiu Garā un teikšu: atveriet savu grāmatu un studējiet, lai jūs drīz kļūtu par drosmīgajiem mācekļiem, kurus šis darbs vajag, lai sevi darītu pazīstamu uz Zemes. Jūs atvērsiet savu grāmatu, un tā jums atbildēs, tā atbrīvos jūs no šaubām un atklās jums to, ko jūs tieši tajā brīdī mēģinājāt izskaidrot sev.

12. Es gan jums saku, ka pienāks diena, kad jums vairs nebūs vajadzīga materiāla grāmata, kas katrā solī atgādinātu jums par Manu Vārdu, jo tad tā plūdīs no jūsu lūpām kā neizsīkstoša iedvesmas straume. Taču, lai šī diena pienāktu un lai jūs sasniegtu šo pacelšanās un gudrības līmeni, jums vispirms būs daudz jāpēta rakstītie mācības vārdi un jāpraktizē tos, līdz jūs sasniegsiet to briedumu un pamatzināšanas, kas ļaus jums saņemt dievišķo iedvesmu no gara uz garu.

13. Meistaram būs patīkami, ja Viņš redzēs mieru jūsu sirdīs. Jūs, mani mācekļi, vienmēr esiet stiprināti ar maniem vārdiem, un, kad jūs garīgi pacelsieties, jūs sajūtīsiet manu klātbūtni savā dvēselē un saņemsiet manu iedvesmu.

14. Jūs esat mana izredzētā tauta un jums jābūt pazemīgiem un augstsirdīgiem. Ejiet pa Gaismas ceļu, lai jūs neklupētu un nezaudētu. Jo Es esmu Tas, kas iet jums pa priekšu. Kas reizēm aizmieg, pamodoties redzēs, ka viņa brāļi un māsas ir virzījušies uz priekšu Gaismas ceļā, kamēr viņš bija vienaldzīgs. Taču Es katru dienu dodu Savu vārdu arī tam kalpam, kurš nav strādājis, kurš ļāvis sev apmānīt ar tumsību un pieļāvis, ka viņa sirdī sāk dīgt nezāles.

15. Atkāpieties, o mīļie mācekļi, no saviem iepriekšējiem ceļiem, jo uz tiem jūs piemeklēja vienīgi sāpes. Tāpēc Es jūs atradu kailus un izsalkušus, bez miera un bez mierinājuma šai pasaulei, nezinot savu likteni un nejūtot manu Tēva siltumu. Bet tagad Es esmu jums dāvājis jaunu iespēju un devis laiku, kurā jūs atspirdzināties ar Maniem vārdiem, lai tajos atrastu savas dvēseles pestīšanu — tās dvēseles, kas visos laikos ir bijusi ķermeņa kaislību verdzene.

16. Jūs atrodaties laikā, kad pasaule baro savu vislielāko samaitātību, kad plaukst tieksme pēc varas un dominē to bezkaunība, kuri nedzird saprāta un sirdsapziņas balsi. Bet jūs, kas esat uz šī Gaismas ceļa, uzņemiet Manu Vārdu, lai saprastu savu aicinājumu, lai attīstītos augšup un sagatavotos ar mīlestību, ko Es jums vienmēr esmu mācījis.

17. Jūs Mani ļoti mīlat un esat pratuši izmantot laiku. Jūs esat kļuvuši garīgi, esat pakļāvuši savu ķermeni un esat iedvesmojušies strādāt savu līdzcilvēku attīstības labā.

Bet ir arī daudzi, kas Mani nav sapratuši, neklausās saprāta balsij un nejūt Manu mieru pilnībā, kā arī nevēlas savā būtībā sasniegt garīgo lielumu.

18. Es jūs iedrošinu ar savu mīlestību, lai jūs nejūtos vāji, lai, saņemot manu spēku, jūs varētu nostiprināties savā apņēmībā pildīt manus uzdevumus un stātos pretī problēmām un nelaimēm, ko cilvēki paši jums sagādā.

19. Nebīstieties no cilvēkiem, esiet modri un lūdzieties, lai jūs nepārsteigtu tumsība un lai tā neaizņemtu jums žēlastību, ar ko Es jūs esmu sagatavojis. Jums jābūt maniem vēstnešiem dažādās zemes vietās.

Mana darba atpazīšana jums ir bijusi jūsu garīgā atmoda. Jūs vairs neesat ne elku pielūdzēji, ne fanātiķi. Jūs jau zināt, kāds ir jūsu aicinājums un jūsu garīgā misija. Bet tas, kurš vēlas iet šo ceļu, lai mīl savus līdzcilvēkus un lai viņa rīcības vadītājs ir sirdsapziņa. Tad viss būs gaišs, un viņa sirdī nebūs tumsas. Viņā būs prieks un apmierinātība, un tas panāks, ka viņa dvēsele vēl vairāk pacelsies pie Manis.

20. Ikviens, kas atrodas uz šī ceļa, vienmēr tiks aizsargāts no Manas Garīgās Gaismas pasaules un saņems no tās atbalstu savas misijas izpildē.

21. Esiet apmierināti ar lielajiem labumiem, ko Tēvs jums ir dāvājis saistībā ar visu, kas attiecas uz cilvēka dzīvi uz Zemes. Nelūdziet to, kas varētu nodarīt postu jūsu dvēselei un ķermenim. Man ir jums vairāk, ko dot, nekā jūs varētu lūgt no Manis. Taču es esmu tas, kurš zina, kas jums dzīves ceļā *patiesi* trūkst. Es jums esmu teicis: ja jūs saprotat, kā pildīt manu likumu, jūs redzēsiet mani visā manā godībā.

22. Gaismas būtnes tagad izskauž tumsību jūsu vidū. Tās būs jūsu aizstāvji, kas centīsies nodrošināt, lai jūs būtu tīri un atteiktos no jebkādas tieksmes uz materializāciju, lai jūs varētu ieraudzīt garīgo skaistumu un saņemt tās miera vēstis cilvēcei. Elias arī attīra un sagatavo manus izredzētos, lai Es varētu atklāties caur viņiem.

23. Izmantojiet to īso laiku, kas jums ir atlicis, lai dzirdētu Manu Vārdu caur balss nesēju, lai jūs paliktu apgaismoti un spētu uztvert iedvesmu. Jo caur jūsu garu Es turpināšu runāt uz lielajām cilvēku pūlēm. Arī Mana Garīgā pasaule vienmēr būs kopā ar jums.

Esiet paklausīgi un virzieties uz priekšu ar drosmi un stingru apņēmību, nemērot attālumus. Jums jāuzsāk savs darbs pakāpeniski, tad jūs pieredzēsiet, kā pasaule pamazām zaudē bailes no sodiem un jebkādas cilvēciskas tieksmes. Tādējādi tā arvien vairāk pieņems jūsu liecību.

24. Jūs jau zināt savu misiju un to, kā jums jāsatopojas. Jums trūkst vienīgi tā, lai jūs spētu sazināties no gara uz garu ar manu dievišķību — vairs ne caur balss nesēja prātu.

25. Tad tie, kuri Mani nav atpazinuši, vairs nebūs apmulsuši. Viņi sajutīs uzticību un ticību un pieredzēs, ka gars spēj uztvert un saprast Manu garīgo vēstījumu.

26. Sapulču telpas, kas jums ir sniegušas patvērumu, arī turpmāk būs jūsu pulcēšanās vietas. Bet Es jums saku, ka patiesā baznīca, kas mūžībā vienmēr būs atvērta, ir Svētā Gara baznīca. Uz to nonāks visas paaudzes, un tajā tās no Manis saņems dzīvību un gaismu, mieru un laimi.

27. Pēc 1950. gada jūs sāksiet darboties, lai cilvēcei nestu Labo Vēsti tā, kā Es jums to esmu mācījis. Tāpēc Es jūs mācu, lai jūs varētu uzkrāt patieso Gaismu, ko jūs nesīsiet pasaulei. Jums kā izredzētajai tautai jāciena jūsu līdzcilvēku uzskati dažādās sektās un reliģiskajās kopienās un ar saviem pūliņiem jāsavieno viņus vienā gribā.

Nāks laiks, kad mans darbs uzplauks dažādās tautās — tajos laukos, kas līdz šim bijuši neauglīgi, lai visi atpazītu manas Vārda patieso būtību, ko es šajā laikā esmu izlējis kā kristāldzidro ūdeni.

28. Rīt jūs būsiet viena tauta ar vienu ideālu, kā viens avots, pie kura visi nāk, lai dzertu tā kristāldzidro ūdeni. Esiet modri, lai cilvēce baudītu vienu un to pašu augli — to augli, kas sirdij un dvēselei dāvā būtību un saldumu.

29. Mana mācība jūs sagatavos tā, ka ikviens, kurš tās jēgu uzņems sevī, iemācīsies sazināties ar saviem tuvākajiem, katram pieejot īpaši — bērniem, jauniešiem vai pieaugušajiem, vīriešiem vai sievietēm.

30. Kad Es runāju ar jums par īpašu attieksmi pret jūsu līdzcilvēkiem, Es vēlos, lai jūs saprastu, ka Es runāju par garīgu attieksmi. Jo ir nepieciešams, lai jūs katru reizi, kad sazināties ar saviem tuvākajiem, ļoti skaidri apzinātos, ka, pieejot pie viņiem, jūs sazināties ar viņu dvēseli.

31. Tad jūs spēsiet bērņā atklāt dvēseli, kas sāk cīņu, kas ar tīru sirdi un nevainīgu prātu sāk savu dzīvi. Ja jūsu sirds pievērsīsies šīm pārdomām, tā izjutīs maigumu un mīlestību pret šīm dvēselēm.

32. Stāvot jaunieša priekšā, jūs viņa enerģijā, lielajās cerībās un vērienīgajos mērķos varat saskatīt dvēseli, kas atrodas savas cīņas virsotnē uz zemes — tajā dzīves posmā, kurā dvēsele nepārtraukti cīnās pret miesas kaislībām un briesmām, kas to vajā katrā solī.

33. Izrādiet sapratni jaunatnei, palīdziet viņai un rūpējieties par viņu, lai viņa virzītos uz priekšu grūtajā dzīves ceļā.

34. Izrādiet cieņu un mīlestību pret nobriedušajiem cilvēkiem un vecajiem. Viņos jūs varat atklāt dvēseli, kas jau ir pārkāpusi dzīves kalna virsotni. To, ko Zeme viņiem varēja dot — vai nu maz, vai daudz —, viņi jau ir saņēmuši. Viņi vairs neko no tās negaida. Viņi visu savu cerību liek uz nākotni, kas gaida viņu dvēseli. Bet no visiem cilvēkiem tieši viņi ir tie, kuriem ir visvairāk ko dot, jo viņi jau ir novākuši ražu no visa, ko savas

dzīves laikā ir sējuši. Viņiem nav vajadzīga jūsu rūpēšanās par viņu dvēseli — vajadzīga ir rūpēšanās par viņu nogurušo miesu, kas ir izsmelta dzīves cīņā. Esiet pret viņiem uzmanīgi, maigi un cieņpilni, jo viņiem tas ir nepieciešams un viņi to ir pelnījuši. Pēc tik daudzām rūgtumām un nogurdinošām cīņām šim sirdīm patiešām ir vajadzīgs medus pilienis.

35. Es vēlos, lai jūs, mīļā tauta, uz cilvēkiem raudzītos garīgi, lai jūs katram savam līdzcilvēkam piešķirtu to vērtību, kāda viņam pieder, un dotu viņam to vietu, ko viņš ir pelnījis. Ja jūs aizmirsīsiet savu būtības kodolu un turpināsiet uzskatīt sevi tikai par fiziskām būtnēm, jūs noliegsiet patieso vērtību, kas piemīt katram cilvēkam, proti, dvēselei.

36. Tagad, kad Es ļauju dzirdēt Savu balsi caur Saviem Vārda vēstītājiem, Es sveicu klausītāju pulku, kas ir šeit, lai Mani dzirdētu. Es sveicu gan dievbijīgos, gan neticīgos cilvēkus, gan tos, kas ir labā ticībā, gan pētniekus, gan tos, kas ir attīrījušies garīgumā, gan tos, kas nes smago savas materiālisma nastu.

37. Es svētīju jūs, mīļā tauta, jo jūs līdz šai dienai esat parādījuši Man ticību un vēlmi tuvināties savas dvēseles pilnveidošanai. Izraēlas misija ir lūgties par pasauli un mācīt. Jūs esat auguši un vairojušies, un no skolēniem jūs pakāpeniski kļūstat par mācekļiem, lai vēlāk meklētu tos, kuriem drīz būs jāsaņem mana Vārda mantojums.

38. Veids, kādā Esmu atklājies šajā laikā, atšķiras no Otrā laika veida, taču Mans mērķis ir tas pats: glābt cilvēci, izvest to no tā viesuļa, ar ko tā sastapās savā ceļā un no kura nespēja izvairīties.

Kārdinājums ir atbrīvots visā savā varā, un cilvēks ir kritis kā mazs bērns un piedzīvojis lielas ciešanas. Viņš iztukšo savu ciešanu kausu un savā dziļajā apmulsumā sauc pēc Manis, un Tēvs ir bijis kopā ar viņu.

Kausā vēl ir palikušas rauga paliekas, taču Es jums palīdzēšu izturēt tās sāpes, kas ir jūsu nepaklausības sekas. Laimīgi esat jūs, kas Mani dzirdat, jo *jūs* būsiat stipri! Bet kas notiks ar pārējiem, kad viņus skars šīs lielās ciešanas? Vai viņu dvēseles sabruks ticības trūkuma dēļ? Izraēlas lūgšanai ir jāsniedz viņiem atbalsts.

39. Es gribu redzēt jūs tīrus, nožēlojošus un piepildītus ar Manu mīlestību. Kamēr jūs meklējāt savu pestīšanu šajā pasaulē, jūs bijāt vāji. Kad jūs pacēlāt skatienu uz Mani un lūdzāt Mani, jūs saņēmt spēku. Ja jūs zināt, kur ir mīrinājums, — kāpēc tad jūs neesat vienmēr meklējuši Mani? Kāpēc jūs nemeklējat mīlestību, lai izskaustu naidu un tādējādi izbeigtu karus?

Es joprojām runāju uz pasauli, bet tikai Izraēla Mani dzird un uzņemas atbildību par Maniem vārdiem. Uz to Es lieku nastas, taču arī garīgās dāvanas.

40. Es esmu ielicis jūsos Savu patiesību un Savu būtību, lai jūs sludinātu Manu Vārdu. Es nevēlos jūsos redzēt ne fanātismu, ne neziņu, ne liekulību. Es vēlos redzēt savu tautu brīvu manu likumu ietvaros, kā spēcīgu un sirsnīgu ģimeni, kas prot mīlēt trūcīgos un sniedz viņiem roku, kas saprot likteņa triecienus, kurus cilvēce šajā laikā piedzīvo, un par kuriem tā lūdz. Es jūs sagatavoju, lai jūs nekad neteiktu: „Mans Tēvs, mums trūkst gaismas, zināšanu un spēka, lai cīnītos pret ļaunumu un tumsību.”

41. Es esmu lūdzis jums nedaudz ticības, lai caur jums veiktu brīnumus. Es esmu jums devis spēka pierādījumus, ko esmu jums piešķīris. Jūs esat dziedinājuši slimos, jo esat tos ietinuši savā mīlestībā. Jūsu vārds ir atgriezis grēcinieku. Jūs esat aizkustinājuši viņa sirdi, un gaisma, kas viņu caurvija, lika viņam aizdomāties, un, apzinoties savus pārkāpumus, viņš nožēloja, un jūs viņu esat izglābuši.

„Mieriniet un dāvāiet mieru,” Es jums teicu, un, ceļojot pa mājām, jūs esat nesuši mieru, un no tā ir guvušas labumu ne tikai būtnes, kas apdzīvo šo pasauli, bet arī tās garīgās būtnes, jūsu brāļi un māsas, pateicas Man par gaismu, ko Izraēlas tauta ir izplatījusi visumā.

42. Jūs iegūsiat vēl lielākas žēlastības dāvanas, ja mīlēsiat cits citu Garā un patiesībā un būsiat apvienojušies, pildot Manus miera un labas gribas likumus. Kad reiz būsiat šādi sagatavojušies, no jums izplūdis taisnīgi garīgie likumi. Jūsu vidū parādīsies vadītāji, kas mainīs tautu gaitu. Bet, ja Es kādam no jums uzticēšu šo uzdevumu, pieņemiet to pazemībā, apzinieties lielo atbildību, ko Es jums uzticu, un atcerieties Mozu, kad viņš droši vadīja izredzēto tautu, viņa teicienus, viņa principus, kas pilni ar gudrību un taisnīgumu, un ņemiet viņu par paraugu.

43. Es esmu jums paredzējis lielus uzdevumus nākotnē, atbilstoši jūsu sagatavotībai. Jūsu ietekme būs izšķiroša šīs pasaules gaitu noteikšanā. Jūs sludināsiat vienlīdzību, cienīsiat misiju, ko Esmu uzticējis Saviem bērniem, jo viņiem pieder visas tikumības un svētās tiesības, ko Esmu piešķīris jums bez izņēmuma.

44. Lai jūs varētu gūt uzvaru, jums jāapvienojas un jāizjūt žēlsirdība pret cilvēci. Piedodiet viņiem, tāpat kā Es viņiem esmu piedēvis. Jūs redzēsiat viņu neskaitāmos kļūdas, viņu morālās un garīgās slimības, viņu deģenerāciju. Taču jums jānodod tālāk tikai gaisma. Jūsu uzdevums ir dot, izskaidrot manu mācību un rādīt labu piemēru. Pārējo atstājiat Man. Lielos jautājumus, ar kuriem sastopaties savu līdzcilvēku vidū, nesiet Man, un Es tos izlemšu pēc savas gribas.

Pēc 1950. gada neveidojiet teorijas vai zinātnes manā mācībā, neradiet dogmas vai rituālus, palieciet tikai ticībā. Nesiet zīmi savā dvēselē un praktizējiat tikumus, ko es jums esmu mācījis. Savāciet spēkus cīņai, jo

cilvēce gaida jūs. Daži no jums dosies ārpus savas tautas robežām, citi – uz tuvējām provincēm. Vēl citi no jums atgriezīsies tur, kur šajā pasaulē pirmo reizi ieraudzīja gaismu. Es jūs izkliedēšu; tomēr lūdzieties un sagatavojieties, lai atpazītu Manu gribu un prastu to pildīt.

45. Dodieties ceļā manā vārdā. Sagatavojieties, pirms runājat. Kad gatavojaties darbam, izpētiet savu grūto uzdevumu. Es būšu jūsu ceļa rādītājs. Ja no jums tiks prasīts liecība par manu atnākšanu Trešajā laikmetā, tad runāiet par to, ko esat redzējuši un dzirdējuši. Līdz tam laikam jūs būsit izpētījuši un izpētījuši manu Vārdu, un to, ko līdz tam neesat spējuši saprast, jūs tad sapratīsiet.

46. Es jūs sūtu, lai veidotu jūsu līdzcilvēku sirdīs. Jūsu darbam jābūt pamatotam un loģiskam, lai tas būtu Manam cienīgs.

47. Jūs tiksiet vērtēti un pārbaudīti. Taču, ja jūsos redzēs ideālu kalpot, cilvēki jums paklausīs un mīlēs jūs. Cilvēki būs pārsteigti, redzot jūsu pārvērtības un jūsu garīgo attīstību, un ņems jūs par paraugu. Es Augstajā Pasaulē būšu liecinieks jūsu sniegtajam mācījumam.

48. Es sūtīšu uz Zemi lielas dvēseles, lai turpinātu šo darbu, un jums, atbilstoši jūsu nopelniem, būs lielas garīgās misijas. Cilvēce ir daudz grēkojusi, un ļaunajai sēklai ir dziļi iesakņojusies viņu sirdīs. Tāpēc attīrīšanas darbs būs ilgs un nepārtraukts.

Dvēseles, kurām jānorāda pareizais ceļš, jau ir nosūtītas — tie esat jūs, kas veidojat Izraēlas tautu, kuru Es esmu pacēlis garīgā līmenī, no kura jūs varat pacelt cilvēci.

49. Neuzskatiet sevi par pārākiem par citiem. Mans Vārds un Manas dāvanas ir domātas visiem, lai jūs Mani saprastu vienādi.

50. Trešais laikmets sākās 1866. gadā, un jūs nezināt, cik daudzus gadus vai gadsimtus šis laikmets ilgs. Tā kā Otrais laikmets beidzās tikai pēc aptuveni 2000 gadiem, jūs nezināt, līdz kuram laikam varētu ilgt pašreizējā ēra. Tikai ļaunajieties, mīlā tauta, ka Tēvs jums atklāsies un būs jums ļoti tuvu, un ka jūs katru dienu arvien vairāk pārveidosieties. Ja jūs vēlēsieties apstāties cīņā, Es jūs iedrošināšu, lai jūs virzītos uz priekšu. Ir sākusies sīva, ilgstoša cīņa, un tā turpināsies. Tas ir Mans atjaunošanas darbs.

51. Es esmu jums devis dzīvību, esmu jūs sūtījis uz šo pasauli, lai pildītu grūto misiju. Pildiet manus uzdevumus, mīliet Mani vairāk nekā visu radīto un kalpojiet saviem līdzcilvēkiem, lai jūs varētu dzīvot augstākā līmenī un katru dienu būt Man tuvāk.

52. Jūs visi dzīvosiet pie Manis, kad būsit attīrījušies un izpildījuši savu uzdevumu. Dzīvojiet garīgi uz Zemes un ievērojiet garīgos un zemes likumus, lai piedzīvotu visu Manu apsolījumu piepildīšanos.

53. Atstājiņiet saviem bērniem šo mantojumu: Manu Vārdu. Es esmu jums devis spēku radīt, veidot ģimeni. Es esmu jums dāvājis mājvietu un teicis: piepildiet to ar mīlestību, siltumu un labiem paraugiem. Ja vēlaties redzēt savos bērnos taisnīgumu, ievērojiņiet manus likumus. Viņi to gaida no jums; taču, ja šajā laikā viņi nesaprot jūsu padomus un paraugus, pienāks brīdis, ģimenes tēvi, kad viņi atzīs jūsu saprātu, godās jūs un svētīs jūs.

54. Mācieties šodien no Manis, jo Es vērsos pie visiem bez izņēmuma; jūs visi esat Mani bērni, un jums visiem ir vienādas tiesības tikt mīlētiem, svētītiem, piedotiem un atbrīvotiem no Manis.

55. Šeit ir Mans vārds, no kura izplūst gaismas dzirksteles, kas izdzina tumsību no katra prāta, kas ir slēgts patiesībai.

56. Redziņiet, kā šī vārda spēks atver jūsu sirdi durvis, lai tajās ienāktu mīlestība un pazemība, garīgums un ticība, un vienlaikus panāk, ka augstprātība, neziņa un grēks, kas tajās ilgi bija apmetušies, pazūd uz visiem laikiem.

57. Patiesi, Es jums saku: ikviens, kurš ir Mani dzirdējis — neatkarīgi no tā, vai viņš tic Manam vārdam vai nē —, tagad savā dvēselē nes gaismas dzirksteli, un viņa sirdī ir atvērušās durvis uz sirdsapziņu, kas vairs nekad netiks aizvērtas.

58. Manam vārdam būs jācīnās pret garīgo neziņu, kas valda cilvēces vidū. Kamēr tie, kas zina par Manu atgriešanos, tic, ka Mana klātbūtne notiks, Manam Garam iemiesojoties, kā tas notika Otrajā laikmetā, tie, kas neko nezina par Manu atgriešanos un Maniem solījumiem, brīnās par Manu klātbūtni Garā un caur cilvēka saprātu un nepārtraukti jautā sev, kāpēc Es atkal esmu starp cilvēkiem, lai gan viņi par to neko nezināja.

59. Iemesls tam ir tas, ka cilvēce ir apmierinājusies ar saviem rituāliem, tradīcijām un ārējiem kultiem, aizmirstot pētīt Likumu, pravietojumus un mācības, ko Es atstāju cilvēkiem pagātnē.

60. Kā gan jūs varētu nebūt pārsteigti, dzirdot Mani tagad, ja jūs neesat bijuši modri, kā Es jums to uzdevu? Kā gan jums nevajadzētu būt pārsteigtiem, redzot Manu Vārdu, ja jūs nekad neesat izrādījuši interesi iepazīt Manas pravietojumus un zīmes, kas paziņoja par Manu atgriešanos?

61. Šiem cilvēkiem, kuriem nav intereses iepazīt patiesību, šķiet, it kā Es Otrajā laikmetā neko nebūtu darījis un neko nebūtu teicis. Tas ir tā, it kā Es nebūtu nācis un nemaz neesmu pastāvējis. Tāpēc bija nepieciešams, lai Mans Vārds šajā laikā runātu par pagātnes notikumiem, lai jūs varētu saistīt pašreizējos notikumus ar Pirmā un Otrā laika pravietojumiem, apsolījumiem un mācībām.

62. Ja jūs visi būtu iedziļinājušies Vārdā, ko Es jums toreiz atnesu, jūs visi būtu Mani gaidījuši, jūs visi būtu sapratuši, ka Manai atgriešanai jānotiek Garā, un neviens nebūtu pārsteigts par Manu parādīšanos. Bet jūs esat ieradušies ar tumsu prātā, ar neziņas plīvuru, kas jums traucēja redzēt patiesības gaismu — ar sirdi, kas pilna fanātisma un muļķības. Kā gan būtu bijis iespējams, ka jūs visi, tiklīdz Mani dzirdētu, uzreiz teiktu: „Viņš ir Meistars?” Bija nepieciešams, lai jūs Mani dzirdētu atkal un atkal, lai jūsu prāts katrā nodarbībā uztvertu jaunu gaismas dzirksteli, kas jūs tuvinātu izpratnei.

63. Tādējādi jūs, bez nepieciešamības konsultēties ar kādu vai ķerties pie grāmatām, lappusi pēc lappuses iepazīnāties ar pagātnes atklāsmu patiesību, caur kuru jūs sapratāt iemeslu manai garīgajai atklāsmei šajā laikā.

64. Jūsu sirds ir kļuvusi arvien mierīgāka, un jūsu gars ir arvien vairāk stiprinājis savu ticību, redzot stingros pamatus, uz kuriem balstās šī mācība, ko esmu nosaucis par spiritismu un kas ir mācība, kas jums stāsta par mūžīgajām atklāsmēm.

65. Mācekļi, saprotiet tādā, ka, ja Es runāju ar jums Garā caur cilvēka balsi, tas notika tādēļ, lai jūs, kad Es vairs nerunāšu ar jums šādā veidā, turpinātu meklēt Mani Garā un varētu sasniegt patiesu saziņu ar Manu dievišķību.

Mans miers lai ir ar jums!

Mācība 338

1. Es esmu Ceļš un Gaisma, kas jūs vada. Es esmu nūja, kas jūs atbalsta un pasargā no krišanas jūsu ceļā. Es esmu bāka, kas apgaismo jūsu taku, stiprina jūsu dvēseli ar mana Dievišķā Gara mieru un nomierina jūsu dzīves vētras, lai jūs būtu veseli, lai jūsu dvēsele nepaliktu atpakaļ.

2. Manos vārdos jūs saņemat spēku, siltumu un barību, kas nepieciešama jūsu dvēselei, lai paceltos un cīnītos, kā to mācījis Meistars.

3. Mans Vārds gadsimtu gaitā ir kalpojis, kalpo un kalpos par pārbaudes akmeni, lai sasniegtu dvēseles tīrību un tās pilnveidošanos. Jūsu dvēsele ir izgājusi cauri dažādiem attīstības posmiem, taču tā vēl nav sasniegusi pilnību savos darbos, pildot savu misiju.

4. Es esmu atnācis Trešajā laikmetā un esmu atklājies caur cilvēka saprātu, lai atkal parādītu jums ceļu un sagatavotu jūs kā Trešā laikmeta mācekļus. Es esmu runājis ar jums visvienkāršākajā veidā, lai jūs saprastu manu vārdu. Es esmu runājis ar jums simbolos un līdzībās. Taču katrā no maniem mācījumiem es esmu ļāvis to jēgai iesūkties jūsu dvēselē un esmu izteicis to ilgu, ko jūt Meistars, – atzīt katrā no jums patiesu mācekli.

5. Kad pienāks brīdis, kad jūsu dvēsele sapratīs to pilnīgo mīlestību, ko Tēvs jums vienmēr ir izrādījis? Šajā laikā jūsu Meistara cīņa cilvēces vidū ir liela, lai glābtu visus savus radījumus, visas dvēseles. Es atmodinu jūsu dvēseli tāpat, kā daba atmodina pirmajos rīta staros.

6. Lai gan mans vārds ir vienkāršs — ja jūs to pētīsiet, jūs atklāsiet tā būtības dziņumu un iemācīsieties novērtēt katra mana vārda vērtību.

Saprotiet, ka jūs atrodaties skolā, kurā Es jūs uzskatu par skolēniem, mācekļiem un meistariem. Atkarībā no līmeņa, ko sasniegusi jūsu dvēsele, jūs no maniem vārdiem saņemat to, kas jums atbilst. Skolēns vienkārši uztver manu vārdu un to arī pieņem par savu. Māceklis no maniem mācījumiem izvelk to daļu, kas viņam atbilst, un no tās viņš tiek piepildīts ar tikumību. Tas, kurš ir gatavs kļūt par meistaru, uzņem manu vārdu, to izpēta, priecājas par to, savā dvēselē jūt vēlmi pildīt, izplatīt manus mācījumus, praktizēt tikumus un attīstīt savas dāvanas.

7. Jūs vēlaties nodot manu vārdu saviem tuvākajiem, taču esat atklājuši, ka daudzi no jūsu līdzcilvēkiem nav tam gatavi. Jūs esat klauvējuši pie sirdīm, taču durvis bijušas aizslēgtas, un viņi nav uzņēmuši jūsu vārdus, un jūs esat sajutuši sāpes, ko radījusi jūsu līdzcilvēku nevērība. Taču tas ir noticis jūsu labā. Jo patiesi, Es jums saku: tādējādi jūs varēsiet saprast to, ko jūt jūsu Skolotājs, kad Viņš klauvē pie cilvēka sirds un atrod svētnīcu nepagatavotu. Taču mana mīlestība pret visiem maniem bērniem ir liela.

8. Tāpēc Es jums saku: neatslābiniet savu cīņu, palieciet nelokāmi, jo Es jums palīdzēšu; un, ja kādā reizē jūs atradīsiet durvis aizslēgtas, tad rīt sirdis atvērsies un uzņems Manu Vārdu.

9. Cilvēce ir muļķīga un paliek stūrgalvīga savā grēkā. Bet Es savā mīlestībā, savā piedošanā visiem maniem radījumiem, kas dzīvo uz zemes un aizsaulē, — Es mīlu jūsu garu, jo tas ir daļa no mana paša gara. Bet jūsu ķermenim Es piešķiru to, kas nepieciešams, lai tas būtu dvēseles atbalsts.

10. Miers un klusums, ko jūs baudāt uz zemes, ir svētība un žēlastība, ko jūs saņemat no sava Tēva. Taču arī jūs iekšēji sūdzaties un sakāt Man: „Kungs, mans ārējais izskats ir nožēlojams un noplucis.” Bet patiesi, Es jums saku: vai jūs domājat, ka tādēļ Es esmu tālu no jums? Vai jūs domājat, ka Dieva klātbūtne nav pie jums, jo jūsu apgērbs ir noplucis?

11. Mana interese par jums attiecas uz jūsu dvēseli, un, ja jūs šajā pasaulē dzīvojat pakļāvīgi un samierināti ar savu nabadzību, tad tikums, ko atklāj jūsu dvēsele, būs liels. Atcerieties, ka jūsu Skolotājs jums ir mācījis pazemību un nopelnus, ko dvēsele var iegūt, pateicoties šim tikumam. Jūsu lūpās lai ir tikai svētība un slavinājums jūsu Dievam. Jo patiesi, Es jums saku, atalgojums nav uz zemes, mīlie mācekļi, tas ir aizsaulē. Šeit, uz zemes, Es jums nedošu laimi, šeit nav paradīze, šeit Es saviem izredzētajiem esmu sagatavojis maīgu atlīdzību.

12. Laimīgi esat jūs, kas ciešat ar mieru un pakļautību, jo jūs dosiet drošus soļus pa ceļu. Meistars jūs ir mācījis necensties pēc šīs pasaules bagātībām, nealkstīt pēc šīs dzīves pārejošajiem dārgumiem. Ja jūs dzīvojat pieticīgā būdīnā, bet jūsu gars saprot, kā attīstīt dāvanas, kuras Es tam esmu devis, jūs varēsiet justies laimīgāki nekā kāds zemes karalis vai valdnieks greznākajā mājvietā.

13. Es esmu runājis ar jums līdzībās, lai iemācītu jums dzīvot uz šīs planētas saskaņā ar jūsu Tēvu, lai jūs spētu ievērot Viņa baušļus. Jo jūsu liktenis ir ierakstīts manā mīlestībā.

14. Šī dzīve jums ir kalpojusi tam, lai jūsu dvēsele, pateicoties pakļautībai un gaismai, ko esat saņēmuši no Manis, varētu pacelties.

15. Jūs esat izgājuši dažādus attīstības posmus. Jau pirmajā posmā jūs sākāt gatavoties, lai spētu izpildīt savu grūto misiju. Otrajā posmā jūs esat sasnieguši lielāku progresu un lielāku skaidrību savā garā. Trešajā posmā jūs esat panākuši lielāku progresu, labāku izpratni par maniem vārdiem un lielāku to ievērošanu. Tādējādi jūs esat nonākuši ceturtajā posmā un vēl vairāk sajutuši sava Dieva žēlastību, mana Gara tuvināšanos jūsu garam. Un šajā lielajā priekā jūsu dvēsele nonāca pie piektā posma, kurā jums bija jāpanāk vēl lielāka izaugsme savas misijas izpildē. Jūs cīnījāties, un tā jūs nonācāt pie sestā posma, pie jaunas piepildīšanas, atkārtota progressa un

tālākas to tikumu attīstības, kurus jūsu Dievs jums ir piešķīris. Un tā jūs nonāksiet septītajā posmā, kurā jūs ieraudzīsiet Tēva Valstību, kurā jūsu gars tieši piedzīvos Tēva godību un kurā jūs atradīsieties pie sava Kunga labās rokas.

16. Mans Vārds nāk uz leju, lai iedvesmotu jūsu dvēseli, jo Es gribu, lai rīt, pateicoties jūsu sagatavošanās darbam, jūs turpinātu atspirdzināties Manas Dievišķās Gara klātbūtnē. Jo, ja jūs būsiet sagatavojušies, jūs nejutīsieties pamesti, jūs nejutīsiet Manas Vārda trūkumu, jo jūsu gars spēs sarunāties ar Manu Dievišķību. Tāpēc Es vēlos, lai jūs savlaicīgi sagatavotos, lai jūs lūgtu un jūsu sirdīs būtu garīgums, lai rīt jūs neiekristu apmulsumā un nepraktizētu viltību. Es vēlos, lai jūs prastu pacelt savu dvēseli pie Manis, lai jūs saņemtu Manu iedvesmu. Jo Es esmu gatavs katru no jums pārvērst par Manu „kāju paliktni”.

17. „Kājengals” ir pamats, uz kura balstās jūsu Kunga gaisma un spēks. Tad jūs, mani bērni, rīt būsiet patiesie „kājengali”, patiesie mana Vārda vēstītāji. Sagatavoti, attīstot savas dāvanas, jūs nodosiet tālāk manu Vārdu visā tīrībā. Es nevēlos redzēt neziņu savā tautā Izraēlā, kad šis dārgais laiks, kad mans atklāsmes vārds jums tika nodots caur cilvēka saprātu, būs pagājis.

18. Kurš no jums pēc 1950. gada noliegs šo dievišķo lietu? Ja jūs tā rīkosieties, tas notiks neziņas dēļ, un tieši neziņu Es šobrīd no jums izskaužu. Jo tas, kurš ir apgaismots, neatkāpsies, viņš paliks nelokāms un turpinās virzīties pa ceļu. Taču tas, kurš Mani nav sapratis, neapzināsies, ka tas ir bijis viņa nepietiekamās sagatavošanās, ticības un garīguma trūkuma auglis, un šī iemesla dēļ viņš atgriezīsies pie savas elku pielūgsmes un fanātisma.

19. Ja jūs šajā ceļā redzat nepilnības, neattieciniet tās uz Manu dievišķību, jo Es esmu pilnīgs. Attieciniet tās uz savu tuvāko, kurš nav pratis sagatavoties, lai vadītu jūs ar to pilnību, kādu Es jums esmu iemācījis.

20. Es jums esmu teicis: manam Garam nav nacionalitāšu, nav kastu, nav dzimtu, nav rasu, nav ādas krāsu. Jūs visi esat mani bērni, un es esmu atvēris savas rokas visiem, un esmu uzņēmis ikvienu. Esmu uzņēmis to, kurš pazemīgi un nožēlojoši nācis pie manām kājām — sirdi, kas ir samaitāta, kurai vēl joprojām uz rokām ir asins pēdas, — un esmu viņu aizstāvējis pret zemes tiesu. Kāpēc? Tāpēc, ka viņš ir mans bērns. Un pat ja viņš ir bijis visžēlīgākais grēcinieks uz zemes, ja viņš ir nogalinājis, Es viņam esmu piedēvis un teicis: „Vairs negrēko.” Es esmu piedošana, bet Es gribu, lai šī piedošana jums kalpo par pestīšanu uz visiem laikiem.

21. Es gribu, lai jūs pamestu savus jaunus ceļus, lai ikviens saprastu Manu vārdu un nožēlotu savas kļūdas, lai jūs Manā klātbūtnē būtu *nožēlojoši* grēcinieki, lai jūs izsūdzētu savus grēkus savam Dievam. Jo Es jūs uzklaustīšu klusībā un neatklāšu jūsu grēkus. Es jūs nepārdošu, mani bērni, Es jums sniegšu padomu kā jūsu uzticamākais draugs.

Neēstiet uz zemes aizliegtos augļus, nebaudiet to, kas jums nepieder, nedarījiet darbus, kas jūs dzīvē apkauno. Esiet vīrieši vai sievietes, kas dzīvo visā godīgumā un taisnīgumā, kā Es jums esmu mācījis. Ja kāda vājība lika jums grēkot, tad tagad nožēlojiet savu pārkāpumu. Ļaujiet, lai mana žēlsirdība jūs attīra. Bet es vēlos, lai jūsu nožēla nāk no tīras sirds.

22. Labojieties, atjaunojieties, jo Meistars jums šajā laikā ir teicis: „Es izmantoju grēcinieku, bet ne nepaklausīgo, bet gan nožēlojošo grēcinieku.” Un, ja esat nožēlojuši, – ko tad esat saņēmuši? Mieru, dvēseles mieru, līdzsvaru savā dvēselē, pateicības jūtas un sava Dieva tikumus.

23. Kurš cilvēks spēj jums dāvāt garīgā miera mirkli, kādu Es jums dāvāju katrā mirklī? Kurš cilvēks jums sniedz padomus tā, kā Es to daru? Saprotiet, ka neviens uz Zemes nespēj sagatavot jūsu ceļu ar tik lielu uzticamību un prasmi, kā Es to daru jūsu labā. Un tomēr jūs joprojām vēlaties novirzīties no šī ceļa, lai piedzīvotu jaunus piedzīvojumus.

24. Vīrieši un sievietes, kas esat piedzīvojuši savu ģimenes locekļu aiziešanu, kuri ir miruši — tie, kas dzīvoja kopā ar jums, deva jums dvēseles mieru un piepildīja jūsu sirdis ar mīlestību: vai jūs nepiekrītat, ka mana griba ir piepildījies attiecībā uz jūsu tuviniekiem?

Jūs, mātes, esat izjutušas savu bērnu zaudējumu, jūs, bērni, esat palikuši bāreņi dzīvē, esat zaudējuši savu mīļāko cilvēku klātbūtni, kuri bija jūsu vecāki. Sievas ir redzējušas, kā aiziet viņu uzticamie dzīvesbiedri. Es viņus aizvedu prom no jūsu dzīves, aicināju viņus uz aizsauli. Bet vai jūs vēlaties iejaukties manos augstajos lēmumos? Nē. Jo jums jāapzinās, ka jūs šajā pasaulē esat tikai uz laiku, ka Es viņus aicināju prom tikai tādēļ, ka Es viņiem esmu sagatavojis jaunu dzīvi.

Taču tagad jūsu sirdis ar to ir samierinājušās, un, ja jūs esat rauduši par savu tuvinieku prombūtni, tas notika jūsu zemes dabas vājuma dēļ. Savukārt jūsu gars, kas ir sapratis manu svētāko gribu, ir izjūti prieku.

25. Tēvs jums saka: izpildiet katru manu uzdevumu ar mīlestību, piekrišanu un mieru. Jo kādā ne pārāk tālā dienā arī jūsu dvēsele ieies aizsaulē un ieraudzīs tās dvēseles, kas nomira pirms jums. Jūs vēl dzīvojat uz šīs planētas, bet patiesi, Es jums saku: jūs sagaida tas pats liktenis. Tomēr šajā dzīvē esiet stipri, pilni gaismas un miera, lai jūs turpinātu dzīvot taisnīgi šajā pasaulē. Kad Es jūs tad aicināšu pie Sevis, jūsu acis atvērsies šai jaunajai dzīvei, un jūs sāksiet jaunu ceļu.

26. Laimīgs ir tas, kurš ir sagatavojies, jo viņš izvairīsies no attīrīšanas un savā ceļā ieraudzīs jaunu dzīvi.

27. Attālinieties no pasaules, paceliet skatienu uz Mani un atgūstiet spēkus Manā klātbūtnē. Ļaujiet, lai Mans vārds iegravējas jūsu sirdīs, lai jūs būtu stipri un neļautu kārdinājumam atņemt to, ko Es jums ar tik lielu mīlestību esmu uzticējis. Pildiet likumu, lai jūs būtu patiesi garīgie cilvēki. Jo jūs visu laiku esat gulējuši, un Es esmu jūs pamodinājis. Ja jums ir nodoms būt kopā ar Mani, jūs nejutīsiet savu parādu nastu.

28. Es nāku šajā laikā, lai pieņemtu Manu darbinieku uzdevuma izpildi un lai viņu dvēselēs atstātu Savu mīlestību un Miera skūpstu, garīgo laimi. Es gribu, lai jūs būtu spogulis citiem — tiem, kuri noliedz Manu klātbūtni jūsu vidū, kuri netic Manai atklāsmei caur cilvēka saprātu.

29. Mana Garīgā pasaule jūs sargā un ir jūsu dzīves atbalsts. Taču, ja jūs dodaties tumsā, viņi man rāda savas asaras, jo jūs esat aizmirsuši, ka tieši viņi ir tie, kas jūs sargā.

Bet Es nāku kā Tēvs, lai jūs padomātu — kā Skolotājs, lai jūs mācītu, un kā Dievs, lai jums dāvinātu Savu svētību un žēlsirdību. Es redzu mācekļus ar cerību nonākt pie Manis. Bet Es jums saku, ka ikvienam, kas vēlas būt pie Manis, ir jābūt paklausīgam.

30. Es esmu jūs mācījis, lai jūs saprastu un kļūtu garīgi.

31. Mana atklāsmē caur cilvēka saprātu tuvojas beigām. Taču, ja jūs saprotat manas mācības, jūs jutīsieties garīgi un gribas ziņā vienoti un mīlēsiet cits citu.

32. Atlicis vairs tikai daži rīta lūgšanu brīži, kuros jūs dzirdēsiet Manu Vārdu caur cilvēka saprātu, un ir nepieciešams, lai jūs Mani saprastu, lai jūs šī Vārda jēgu ieliktu savas sirds dziļumos. *Es esmu nācis pie jums; rīt jums ir jāpacilājas garīgi, lai nonāktu pie Manis.*

33. Pēc tam, kad beigsies mana atklāsmē caur cilvēka saprātu, jūsu būtībā turpinās skanēt mācība, ko Es jums esmu devis. Jūs sajūtīsiet skumjas par šīs atklāsmes iztrūkumu un pēc tam raudāsi par neizmantoto laiku, ja neesat izmantojuši to, ko Es jums esmu devis savā mācībā.

34. Es esmu jūs aicinājis šajā laikā, mīļā tauta, lai jūs būtu sagatavoti. Bet, ja jūs noraidīsiet šo iespēju, Es ļaušu jums turpināt iet pa savu ceļu, un Es maīgi un pazemīgi sekos jūsu soļiem, un, ja jūs pakļūpsiet, Es jūs laipni un mīloši atkal pacelšu, un pēc jūsu garā ceļojuma Es jūs atkal pievilksu pie Sevis.

35. Es esmu jūs pacēlis uz augstāku līmeni nekā tas, kurā atrodas cilvēce. Es esmu veicinājis jūsu dvēseļu attīstību, lai jūs, tāpat kā jūsu Skolotājs, noliektos pie cilvēces, lai to paceltu, tāpat kā Es to esmu darījis

ar jums. Jums nevajadzētu skatīties uz skabargu jūsu līdzcilvēku acī, pirms neesat ieraudzījuši balķi, kas ir jūsos pašos. Saprotiet šos vārdus, tauta, jo cilvēce tos vēl nav sapratusi.

36. Jūs veidosiet Manu Baznīcu. Tā būs tiro dvēseļu apvienība, labas gribas dvēseļu apvienība, kas mīl savu Dievu un kalpo Viņam. Tās būs gaismas dvēseles, kurās vairs nebūs nekā ļauna, jo tumsai šajās dvēselēs nebūs vietas, jo tās būs tīras kā sniegpārsļas.

37. Es jums esmu teicis: jūs būsiet daļa no maniem pulkiem, kas smagi cīnīsies, lai atbrīvotu cilvēci no tās tumsas, un, pateicoties jūsu paklausībai, jūs sasniegsiet pilnības pakāpi. Jūs varēsiet darīt daudz labu darbu, ja būsiet maigi, pazemīgi un pilni ticības savam Tēvam. Jo Es atklāšos caur jūsu saprātu, jo Es esmu jums devis lielas dāvanas un esmu izlējis jūsos kā gaisma, žēlastība un gudrība.

38. Es esmu jūs darijis bagātus, lai jūs no šīs bagātības dotu trūcīgajiem. Jo jums nevajadzētu būt egoistiem, kas visu vēlas tikai sev. Jo, ja jūs tā rīkotos, jūs tiktu atņemti no Manas žēlsirdības.

39. Pravietajumi piepildīsies, un, kad cilvēce atradīsies savā apmulsumā, savā tumsā, jūs tai parādīsiet gaismu un apliecināsi manu klātbūtni sevī.

40. Saprotiet Mani, tauta, Es runāju ar jums skaidri, mīloši jūs uzņemu. Nāciet klāt, lai remdētu savu slāpes, Es esmu dzīvā ūdens avots. Atpūties pie Manis, kas Esmu miers, un atgūstiet spēkus pie Manis, kas Esmu pilnīgā gudrība.

41. Atceries, cilvēce, ka ir nepieciešams, lai tev būtu sāpes, lai tu Mani sajustu. Bet nevainojiet savu Kungu par šiem notikumiem, vainojiet paši sevi. Kad ciešanas jūs piemeklēja, jūs man teicāt: „Kungs, kāpēc Tu mūs sodi?” Taču jūs neatzīstat savu darbu augļus, lai man teiktu: „Kungs, mēs esam grēkojuši, piedod mums.”

42. Kad cilvēce beidzot iemācīsies sekot manam ceļam, tā būs izglābusies, un visi mīlēs savu Dievu un Kungu, kā arī mīlēs viens otru. Tāpēc Es jums saku: glabājiet manu mācību savās sirdīs, turiet manu gudrību savās dvēselēs un nododiet to tālāk cilvēcei visos ceļos, tāpat kā Es to esmu devis jums. Palīdziet viņai pacelties, paceliet viņu ar to spēku, ko Es esmu uzticējis jūsu dvēselēm.

43. Es dodu jums sandales jūsu kājām, lai jūs būtu drošā solī un tādējādi ietu visus ceļus un nestu manu gaismu. Jūs dosieties manā vietā, jo Es esmu noslēdzis derību ar jums, lai jūs pildītu šo svētīto misiju. Kad jūs tad nonāksiet pie Manis, jūs parādīsiet Man savu ražu.

44. Es atkal priecāšos par jūsu dvēseli un izklāstīšu jums mācību, ko jums jāapgūst, jo jums jāīsteno tas, ko Es kā Skolotājs jums esmu mācījis.

45. Jūs parādāt Man savu paklausību un to dedzību, kas ir jūsu sirdīs, lai sekotu Man, un tas ļauj jums saprast Manu dievišķo Vārdu. Tā ir Mana griba, lai jūs būtu sagatavoti būt par Manas Vārda patiesajiem vēstnešiem, lai cilvēki atmodinātos un sajūstu Mani savas sirds dziļumos — lai viņi atpazītu ceļu, ietu pa to un būtu saskaņā ar Mani.

46. Jūs esat izgājuši dažādus pārbaudījumus un tajos neesat bijuši vāji, jo Manis spēks ir palicis jūsos. Es kā Tēvs jūs iedrošinu ar Savu vārdu un norādu uz brīdi, kad Es jums uzticēšu žēlsirdību, kāda nepieciešama cilvēcei. Jūs dosieties ceļā Manā vietā un nesīsiet saviem līdzcilvēkiem dzīvības maizi un Manas Svētās Gara gaismu, lai viņi izklūtu no saviem tumšajiem laikiem.

47. Es izmantosiu *tās* dvēseles, kuras Esmu attīrījis un šķīstījis — *tās*, kurām Esmu devis gaismu viņu garīgajām acīm, lai *tās* atpazītu Manu klātbūtni šajā Trešajā laikmetā — jūs, kurus Esmu sagatavojis ar Savu vārdu, lai jūs tālāk nodotu liecību par Manu klātbūtni savās sirdīs.

48. Jūs esat ieradušies Manā klātbūtnē nabadzīgi, bez jebkādas mantas. Taču Es esmu sagatavojis jūsu dvēseles, apgērbis *tās* ar Manas Svētā Gara gaismu un sadalījis starp jums Manas žēlastības dāvanas, lai jūs dotos pie trūcīgajiem un dalītos ar viņiem bagātībā, ko Es esmu jums uzticējis.

49. Tāpēc Es esmu jūs rūpīgi sagatavojis un attīrījis, lai izmantotu jūs – tos starp jums, kuri ir novērsušies no ļaunuma un meliem – *tās* dvēseles, kurās, kad *tās* dzirdēja Manu Vārdu, ienāca Mana gaisma, apgaismoja *tās* un ļāva *tām* atzīt, kur atrodas patiesais Dievs. Tāpēc jūs esat novērsušies no apmulsuma, ko pasaule ir radījusi ar savām viltus mācībām, ar kurām cilvēce meklē Mani, jo nav sapratusi, ka viņu Dievs neatklājas viņu darbu materiālismā.

50. Paceliet savas dvēseles un sazinieties ar Mani no gara uz garu. Taču, lai sasniegtu šo savstarpējo saziņu, ir nepieciešams, lai jūs būtu iegravējuši Manu Dievišķo Likumu savās sirdīs, lai, pamatojoties uz šo garīgo pārveidošanos, jūs varētu būt savstarpējā saziņā ar Mani. Es jums saku: ja Es vairs nerunāšu ar jums caur cilvēcisko saprātu, Es neattālināšos no jūsu dvēseles, Es mājos jūsos, jo tas ir nepieciešams, lai caur jūsu starpniecību Es varētu atklāties cilvēcei.

51. Mana griba bija, lai jūs būtu pirmie, kas sēž pie šī galda. Mana svētākā griba bija, lai jūs pulcētos un sapulcētos ap Mani, lai es jums dotu jūsu mantojumu un padarītu jūs no trūcīgajiem par bagātajiem, kam pieder mana Vārda dārgums.

Tādējādi jūsu garīgās acis ir ieraudzījušas jaunas dienas gaismu, jo jūs esat Trešā laika mācekļi, kurus Esmu sagatavojis, lai jūs vēlāk liecinātu cilvēcei par Manu klātbūtni — lai jūs ar pilnīgu patiesību un gudrību runātu

par Maniem likumiem — lai jūs sludinātu manas mīlestības Evanģēliju un ar saviem darbiem liktu cilvēkiem sajūst manu klātbūtni, lai viņu sirdīs ienāktu nožēla par agrākajiem pārkāpumiem un kļūdām, lai viņi atteiktos no saviem viltus dieviem un atrastu savu patieso Dievu, un ar jūsu starpniecību saņemtu mierinājumu un cerību nākamajiem laikiem, kad piepildīsies manas pravietojumi.

52. Jūsu ceļā pacelsies tumsība, lai aptvertu cilvēkus. Taču ne jūs, jo jūs savā garā un sirdī nesat manu gaismu. Jūs vairs nevarat būt apņemti ar pasaules tumsību, kas aptumšo prātu un apmāna cilvēkus, liekot viņiem nedzirdēt sirdsapziņas balsi. Taču šī ir cīņa, ko Es jums uzticu, jo Es esmu ielicis jūsu rokās gaismas zobenu, kas apgaismos tumšās alas.

53. Jūs redzēsiet, kā cilvēki savā ierobežotībā turpinās pakļauties viltus dieviem. Taču mana Vārda gaisma iesniegsies līdz pat viņu sirdu dziļumiem, un viņi sajūtīs mana Gara klātbūtni.

54. Ļaužu pūļi dosies ceļā un attīrīsies, lai caur jums saņemtu Manu vēstījumu. Jo Tēvs nāk, ilgojoties pēc dvēseļu glābšanas, un ir nepieciešams, lai tās iepriekš attīrītos un šķīstītos, lai saņemtu Manu žēlsirdību. Daži pretojas, jo viņi ir pilni ar tieksmi pēc varas, jo viņi ir izvirzījušies par valdniekiem tautas pūļos un viņu dvēseles ir aptumšojušās un sajukušas.

55. Jūs dzirdēsiet, kā jūsu līdzcilvēki noliegs manu vēstījumu patiesumu, ko jūs nododat, un teiks, ka jūs esat viltus — nepilnīgi cilvēki, kas nespēj sevī, savas būtības dziļumos, nest manu klātbūtni. Jo viņi pieder pie tiem, kuri vēlas uztvert Mani kā vēl vienu šīs pasaules karali.

56. Otrajā laikmetā Es valdīju, pilns pazemības, lai cilvēkiem nestu savu mācību, taču viņi neticēja „Tēva vienpiedzimušā Dēla” atnākšanai. Tāpat arī šajā laikā jūsu līdzcilvēki apstrīdēs, ka jūs esat mani sūtņi, mani izredzētie, kurus Esmu apdāvinājis ar savām žēlastības dāvanām, lai jūs pilnīgā skaidrībā darītu zināmu manu darbu. Jo viņi redzēs jūs kā pieticīgus cilvēkus un uzzinās, ka jūs esat piederējuši pie maldīgajiem cilvēkiem, ka arī jūs agrāk esat dzīvojuši netīrumos un grēkā. Bet jūs viņiem stāstīsiet par manu mīlestību un aicināsiet viņus uzņemt Mani savās sirdīs, lai arī viņi varētu atrast glābjošo patvērumu.

57. Tādā veidā jūs ceļosiet pa zemēm, un, kad būsiat izrunājuši visu sīki un izsmeļoši, kad būsiat nenogurstoši atklājuši manu mīlestību un žēlsirdību pret cilvēci, kad būsiat parādījuši patieso Dieva pielūgsmi, kādu tai vajadzētu veltīt savam Dievam, tad šī cilvēce redzēs, kā tiek atbrīvots mans spriedums, un sāksies lielā cilvēces attīrīšana, līdz tā kļūs tīra un skaidra kā zelts kausēšanas krāsnī. Viņu grēki beigsies ar uguni, un varenie atzīs, ka mana vara ir lielāka par viņu varu un ka mana taisnība stāv pāri

visiem likumiem. Viņu naidīgums tiks izskausts un likvidēts. Jo mana mīlestība būs uguns, kas attīrīs cilvēku sirdis. Tad lielās cilvēku masas sajūtīs manu klātbūtni, un tas notiks, Izraēl, kad tavš darbs, tavi pūliņi sāks ziedēt. Lauki būs auglīgi, un mana sēkla vairojas simtkārt.

58. Jūsu cīņa turpināsies pat pēc tam, kad būsiat atstājuši savu ķermeni. Jūsu dvēsele turpinās sevī nest mana Svētā Gara dzīvi, žēlastības dzīvi, mūžīgo dzīvi, un jūs strādāsiat kā mani eņģeļi, lai nākamās paaudzes būtu labas gribas cilvēki, kuri mīl viens otru, baro manu mieru un ar saviem darbiem godā savu Dievu.

59. Šodien cilvēce atrodas haosā, tā guļ dziļā miegā. Tā nav sajutusi Mani, nav Mani dzirdējusi, un tikai nedaudzi ir nomodā un jūt sava Kunga klātbūtni. Taču cilvēki beidzot sapratīs, ka tagad ir laiks, kad viņiem jāklūst garīgiem, lai sasniegtu kalna virsotni. Jo viņi saņems Svētā Gara gaismu, lai izkļūtu no saviem tumšajiem laikiem.

60. Viņu apmulsuma laiks tagad tuvojas beigām, šīs pasaules valstis satricināsies un redzēs, ka to pamati ir nepareizi, un tādējādi cilvēki sajūtīs Manu gribu. Taču jums ir pienākums sagatavot pasauli, jo tā ir Mana griba, lai vīrieši, sievietes un bērni dzirdētu Labo Vēsti. Tiem, kas ir rauduši un gaidījuši mierinājumu, — dodiet viņiem to, parādiet viņiem patiesību no jūsu sirds dziļumiem.

61. Es svētīju sāpes, ko jūs esat izcietuši manā dēļ, jo viss, ko jūs ciešat manā dēļ, padarīs jūs mūžīgi cienīgus.

62. Es dodu spēku jūsu dvēselēm un lieku jūsu rokās gaismas ieročus, lai jūs pārvarētu lamatas, ko kā šķēršļus izveidos kārdinājums. Tādējādi jūs turpināsiat virzīties uz Valstību, ko Es jums esmu apsolījis.

Mans miers lai ir ar jums!

Satura rādītājs

Mācība 310	Panta nr.
Mācekļa atbildība	2
Pilnveidošanās caur reinkarnācijām	5
Garīgā misija	16
Paradīzes atjaunošana	20
Garīguma bagātība	24
Ceļu rādošie, nevis nemieru cēlāji	29
Mūžīgais vārds	43
Četras paaudzes, lai izplatītu spiritismu izplatītu pa visu Zemi	50
Brīvā griba	52
Zinātne un spiritualitāte	60
Ir arī garīgas būtnes, kas citās pasaulēs ir aklas	66
Solījums ir papildījies	72
Mācība 311	Panta nr.
Garīgās vienotības ēra	1
Būtība ir svarīga	3
Laimīgi ir ticīgie cīņā	10
Garīgā evolūcija	13
Dāvana dziedināt	18
Mums jācenšas līdzināties garīgās pasaules piemēram	20
Apustuļa Jāņa praviotojums	25
Patiesības liecība caur dāvanām	29
1950. gada nozīme	31
Mācība 312	Panta nr.
Garīgā Izraēla sagatavošana	1
Iekšējais miers	20
Cilvēcei trūkst garīgās zināšanas	22
Mācība 313	Panta nr.
Garīgās misijas atbildība	6
Garīgās attīstības pakāpe nosaka reinkarnācijas	16
„Apsolītā zeme”	26
Garīguma būtība	34
Praviotojums par nezālēm un kviešiem	37
Patiesā ticība	48

Garīgā vienotība	54
Gara eksistence	56
Garīgā evolūcija	59
Garīgais un cilvēciskais aicinājums	64
Mācība 314	Panta nr.
Misijas īstenošana Trešajā laikmetā	15
Viss nes augļus, gan labais, gan ļaunais	17
Bābeles tornis	20
Evolūcija ir vispārējs likums	24
Paredzētā miera valstība	25
Svētnīcas nozīme	28
Pravietojumi par viltus baznīcām	47
Tikai Jērs var atvērt „septiņus zīmogus”	50
Morāls un garīgs pamācījums izredzētajai tautai	54
Patiesi piemēri	59
Pacietība, nevis vardarbība	61
Mācība ir Dievišķā Vārda būtība	68
Arī pēcnāve nav galīgā garīgā mājvieta	70
Brīnuma patiesā nozīme	73
Mācība 315	Panta nr.
Sagatavošanās garīgajam ceļojumam	1
Paziņotā Otrā un Trešā laikmeta iestāšanās un to atšķirīgā uztveršana cilvēces vidū	17
Trešā laikmeta Gaismas un patiesības grāmata	28
„Kunga namā ir daudz mājokļu”	34
„Jēkaba kāpnes” nozīmē garīgo pacelšanos	41
Dievs nav noslēpums	43
„Izraēla” nav materiāls, bet gan garīgs vārds	45
Garīgo būtņu nepārtraukta inkarnācija un deinkarnācija	47
Cilvēces zinātnes viltus vara un tās pašas iznīcināšana	53
Jauna pasaule	56
Templa attīrīšana	62
Lūgšana, ko atklāj Gars	74
Patiesība	78
Mācība 316	Panta nr.
Aicinājums tiem, kuri sevi dēvē par kristiešiem	5
Pēdējo trīs zīmogu nozīme	12

Sirdsapziņa ir mūsu iekšējais tiesnesis	20
Iemiesoto un neiemiesoto mācekļu misija	25
Meistara asins nozīme ir dievišķā mīlestība	39
Iedvesmas dāvana	52
Mīlestība ir universālā valoda	60
Mācība 317	Panta nr.
Garīgā atzinība	2
Kas bija Roque Rojas?	7
Atpūta garam nepastāv	10
Sirdsapziņas uzvara	22
Pravietojumu piepildīšanās	29
"Tēva namā ir bezgalīgs skaits mājvietu"	39
Ceļš uz pilnību	33
Sirdsapziņas balss	39
Mūs pavada gaisīgas būtnes	43
Šaubas	54
Mācība 318 (Lieldienas 1950)	Panta nr.
„Tie, kas iziet cauri lielām ciešanām”	1
Ticība ir garīgais skatījums	6
Ceļš uz „Jauno Jeruzalemi” ir pilns ar pārbaudījumiem	7
Reliģiju aizbildinājums	16
Garīgā piepildījuma ceļš nebeidzas ar fizisko nāvi	28
Garīgā piepildījuma ceļš nebeidzas ar fiziskās nāves	36
Dabas elementi runās	40
Cilvēces atdzimšana	44
Nepietiek ar to, ka nevienam netiek nodarīts kaitējums	47
Otrā laika apsolījuma piepildīšanās	52
Atbrīvošanās no tradicionālisma	60
Maizes un vīna nozīme	61
Svētā Gara laiks	63
Mācība 319 (Prieka sestdiena, 1950. gada 8. aprīlis)	Panta nr.
Dievišķā Trīsvienība, kas šodien atklājas trešajā posmā	1
Šaubas	5
Visu garīgo būtnu pestīšana	7
Ir daudz pasaules, kurās dzīvo Dievišķā Gara bērni	11

Šaubas	15
Garīgais miers	18
„Svētīgi tie, kas tic, neredzējuši“	22
Rituālu un reliģisko prakšu atcelšana	32
Garīgā nākotne	34
Trešā laikmeta Tomass	38
Karš pret cilvēku netaisnību	43
Mācība 320	Panta nr.
Trīs atklāsmes un pravietojumu laikmeti	5
Lieldienu nozīme	12
Garīgās atpalcības cēlonis un sekas	26
Instinkts būt iracionālam un cilvēka gars	34
Garīgā apmaiņa	44
Gara nemirstība	50
Mēs dzīvojam mūžīgo dzīvi	51
Jēzus ciešanu piemērs	56
Marija ir daļa no dievišķības	71
Mācība 321	Panta nr.
Patiesība slēpjas vienkāršībā	4
Pie sirdsapziņas altāra	10
Pravietiskie vārdi	14
Garīgums nav upuris	21
Cilvēks attīra sevi pats	26
Garīgā analīze	28
Īstās vērtības	34
Garīgās svārstības	38
Cīņa garīgajā pasaulē	53
Garīguma mācība	67
Garīgās pasaules darbību nozīme	70
Garam nav materiālu attālumu	73
Garīgā kulta darbība bez fanātisma	86
Mācība 322	Panta nr.
Misija un piepildījums Trešajā laikmetā	1
Ar prātu nevar atklāt patiesību	15
Cilvēces satricinājums un atmoda	20
Garīgās realitātes	36
Piedošana	52

Mācība 323	Panta numurs
Garīgā sagatavošanās	1
Garīgās lūgšanas spēks	24
Tieša saziņa ar Radītāju	43
Joēla 2:28 pravietojums ir piepildījies	44
Tēva griba piepildās	50
Sirdsapziņa	56
Kunga atgriešanās un tās ietekme	68
Mācība 324	Panta nr.
Garīgā Izraēla cīņa visos laikmetos	2
Pareiza analīze	16
Materiālā pasaule ir otršķirīga	22
Vai vispārējā mīlestība ietver mātīšķību?	32
Garīgā saziņa	49
Lūgšanu un saņemšanas izpratne	56
Mūsu mērķis ir mūžīga apvienošana ar Dievu	58
Mācība 325	Panta nr.
Pasaulē joprojām valda liekulība un ļaunprātība	11
Garīgo spēju attīstība	26
Saziņa no gara uz garu	27
Ikviens var atgūt zaudēto laiku	38
Vispirms cīņa, pēc tam miers	46
Garā uz garu saziņas ēra	54
Tiesas un galīgās kaujas laiks	58
Cilvēce joprojām audzē ļauno sēklu	65
Piemēri no pagātnes laikmetiem	74
Garīgās nemierības laiks	81
Trešā laikmeta iemesls	84
Mācība 326	Panta nr.
Garīguma nozīme	8
Attīrīšanās Trešā laikmeta misijai	10
Garīgums, nevis reliģiozitāte	18
Kļūdas, kas radušās materiālisma dēļ, un patiesā ticība	30
Dievam nav formas	35
Ir pienācis laiks cēlām interpretācijām	41
Mīlestības likums	48

Dzīve iekšējā mierā un garīgā mierā	54
Garīgums nav mistika	63
Mācība 327	Panta nr.
Gara ceļš uz pilnības valstību	1
Garīgās dvēseles vēsture	4
Pārbaudījumu iemesls	14
1950. gada beigām piešķirtā nozīme	26
Garīgā saziņa pēc 1950. gada	37
Arī cilvēka dzīve ir svarīga	41
Nekas neiet zudumā	47
Mācība 328	Panta nr.
Trešais Testaments	9
Garīgums izplatīsies pa visu pasauli	10
Pārbaudījumi balstās uz mīlestību	11
Gara un cilvēka radīšanas iemesls	19
Laiku pa laikam dievišķā mācība tika sagrozīta	26
Mēs paši iznīcināsim Jaunuma valstību ar dievišķo zobenu	34
Apokalipses pravietojums	36
Dieva meklētāji	42
Gars dziedē visu Jaunumu	52
Mācība 329	Panta numurs
Garīgums prasa gribu un līdzsvarotību	1
Dievišķā vārda būtība	12
Absolūta pārmaiņa cilvēka dzīvē	22
Sajukuma sekas	43
Garīgā saziņa ar starojuma palīdzību	43
Reinkarnācijas likums nav tikai teorija	51
Mācība 330	Panta nr.
Dievišķie solījumi piepildās	3
Mācekļa misija	6
„Debesu valstības” atnākšana	13
Elijas misija	17
Ir augstāk attīstīti gari, bet nav augstāku par tiem	19
Bija paredzēti 144 000 iezīmētie	21
Visi ir brāļi	27
Garīgā brīvība	28
Trešais vēstījums	30

Apvienošanās	39
Mācība 331	Panta nr.
Garīgās saziņas patiesība	1
Pārpratumi saistībā ar tā sauktajiem kristiešiem	6
Garīgais vēstījums	12
Garīgums un materiālā attīstība	27
Mācība 332	Panta nr.
Vispārējā garīgā lūgšana	1
Vispārējā mīlestība	3
Gars ar vai bez matērijas ir mūžīgs	5
Pravietojums par ebreju tautu	10
Īstā „apsolītā zeme”	17
Izraēlas garīgās tautas izredzētie 144 000	19
Mīlestības likuma sasniegšana	27
Dienas tuvojas!	31
Atklāsme par reinkarnāciju	34
Mācība Nr. 333	Panta numurs
Šaubas rodas no neziņas	7
Garīgums	18
Trešais Testaments	27
Dievišķās saziņas dažādās formas	30
Garīguma vēstnieku misija	43
Celsies jauna cilvēce	54
Mācīties piedot	55
Garīgā lūgšana apgaismo	61
Divi ceļi	65
Apsolītās laikmetu ēras	78
Mācība 334	Pants
Sirdsapziņa ir dievišķā balss cilvēkā	6
Paredzētā garīgā cīņa	16
Dievišķo principu papildīšana	35
Garīgā sagatavošanās	49
Labā cīņa pret ļauno	56
Kāpēc ir nepieciešama atlīdzība	61
Aizsargājošo eņģeļu cīņa	70
Mācība Nr. 335	Panta numurs
Iemiesotais Izraēls trīs laikmetos	3

Garīgās dāvanas	7
Pravietojumi un to interpretācijas	10
Joēla 2:20, 30, 31	14
Cilvēcei ir vajadzīgs miers	18
Atbrīvošana ir pavisam tuvu	18
Reinkarnāciju iemesls	22
Pārbaudījumi mūs atmodinās	24
„Īstās dzīves grāmatas” saturs	32
Vasaršvētki	35
Garīgi vienotā Izraēla ietekme	38
Mācība 336	Panta nr.
Trešā laikmeta ticīgie liecinieki	5
No ticības rodas spēks	23
Gaismas triumfs pār tumsību	32
Jutīgums pret dievišķajām iedvesmām	34
Cilvēce nepazīst Dievu	40
Matēriālisma bremze	47
Garīgā Izraēla 144 000 misija	57
Mācība 337	Pants
Garīgajām pamācībām piemītošais bagātums	1
Saziņa no gara uz garu	23
Garīgās mācības mūs sagatavo pilnīgai piepildīšanai	29
Līdztiesība	43
Trešais laikmets sākās 1866. gadā	50
Spiritualisms	64
Mācība 338	Panta nr.
Gara nozīme un attīstība	2
Septiņi zīmogi	15
Dievišķie padomi	20
Pravietojums par cilvēces attīrīšanu	57

Dievišķie mācījumi Meksikā 1866–1950

Literatūra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, tālr.: +49 (0)6741 1720
„Patiesās dzīves grāmata”, I, II, III, IV, V, VI sējums
Trešais Testaments (pieejams arī spāņu, angļu un franču valodā)
Dievišķās atklāsmes no Meksikas (īss ievads)
Dievišķās atklāsmes par dzīves jautājumiem
Pravietojumi par Trešo laiku

Grāmatu pakalpojumi „Zum Leben”, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tālr.: +49 (0)7371 929 66 42, e-pasts: manfredbaese@gmx.de
Dievišķā mīlestība – mūsu dzīves un visas būtības sākums, būtība un mērķis
El Amor Divino – mūsu dzīves un visas būtības avots, būtība un mērķis
„Patiesās dzīves grāmata”, VII, VIII, IX, X, XI, XII sējums
Trešais Testaments

Unicon fonds, D-88709 Meersburg
Tālr.: +49 (0)7532 808162, e-pasts: info@unicon-stiftung.de
Ievads grāmatā „Patiesās dzīves grāmata” (bez maksas)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco Nr. 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 Mehiko, D.F.
„Patiesās dzīves grāmata”, I–XII sējums
„Trešais Testaments”
un citas grāmatas par šīm Meksikas dievišķajām atklāsmēm

Tīmekļa vietnes

www.drei-offenbarungen.net
www.reichl-verlag.de
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (daudzvalodīga)
www.tercera-era.net (spāņu valodā)
www.144000.net (daudzvalodīgs)
www.dritte-zeit.net